

Αριστείδης Σπ. Θωμόπουλος

τέως δικηγόρος – δημοτικός σύμβουλος Αλίμου 1983-2006

Κοινότητα Καλαμακίου
Δήμος Αλίμου

Πολιτικές αποφάσεις- ψηφίσματα

(1936 - 2014)

Αλιμος, Μάρτιος 2021

Α φ ι ε ρ ώ ν ε τ α ι

Σε όλους τους συντρόφους/συντρόφισσες, που μαζί πορευτήκαμε, με συμφωνίες και διαφωνίες, στην Ανανεωτική Αριστερά, που δεν υπάρχει από καιρό, και, στα «δημοτικά». Χωρίς την ενσώματη και ηθική συμμετοχή τους, ελάχιστα θα είχαν κατορθωθεί.

(« . . . για τους συντρόφους τίποτ' άξιο δεν είπα – εκείνοι τα 'παν από μόνοι τους με απλές σεμνές καθάριες πράξεις/ όλοι είχαν μια καρδιά έναν όρκο μια ελπίδα. . . », Γιάννης Ρίτσος, Κάλαμος 1977, «Το τερατώδες αριστούργημα»).

A. Θ.

ISBN .....

Copyright: Αριστείδης Σπ. Θωμόπουλος 2021

Επιτρέπεται η τμηματική αναδημοσίευση και αναπαραγωγή του παρόντος, η αξιοποίηση και η χρήση του επεξεργασμένου υλικού και των σχολίων, από τον καθένα, υπό τον όρο της μνείας και αναφοράς: στο παρόν πόνημα, στο όνομα του καταγραφέα.

ΑΡΓΟΝΑΥΤΕΣ

«Και ψυχή

ει μέλλει γνώσεσθαι αυτήν

εις ψυχήν

αυτή βλεπτέον: *

τον ξένο και τον εχθρό τον είδαμε στον καθρέφτη.

Ήτανε καλά παιδιά οι σύντροφοι, δε φωνάζαν

ούτε από τον κάματο ούτε από τη δίψα ούτε από την παγωνιά . . . . .

Ήτανε καλά παιδιά, μέρες ολόκληρες

ίδρωναν στο κουπί με χαμηλωμένα μάτια

ανασαίνοντας με ρυθμό

και το αίμα τους κοκκίνιζε ένα δέρμα υποταγμένο. . . . .

Μα δεν τελειώναν τα ταξίδια.

Οι ψυχές τους έγιναν ένα με τα κουπιά και τους σκαρμούς

με το σοβαρό πρόσωπο της πλήρους

με τ' αυλάκι του τιμονιού

με το νερό που έσπαζε τη μορφή τους.

Οι σύντροφοι τέλειωσαν με τη σειρά,

με χαμηλωμένα μάτια. Τα κουπιά τους

δείχνουν το μέρος που κοιμούνται στ' ακρογιάλι.

Κανείς δεν τους θυμάται. Δικαιοσύνη».

Γιώργος Σεφέρης, «Μυθιστόρημα» (1935).

.....

*Πλάτων, *Αλκιβιάδης Α'*, 133 b. (ο Σωκράτης απευθύνεται στο φιλόδοξο νεανία, όταν εκείνος εξέφρασε την επιθυμία του να γίνει πολιτικός) «*Αρ' ούν, ω φίλε Αλκιβιάδη, και ψυχή ει μέλλει γνώσεσθαι αυτήν (= με δασεία, εαυτήν), εις ψυχήν αυτή (=με ψιλή, προσωπική αντωνυμία) βλεπτέον. .;*», «*Τάχα, λοιπόν, φίλτατε Αλκιβιάδη, και η ψυχή αν θέλει να γνωρίσει τον εαυτό της, δεν πρέπει, επίσης, να βλέπει σε ψυχή. .;*», Πλάτωνος *Απαντα, Εταιρεία Ελληνι-κών Εκδόσεων, 1966, απόδοση Γιάννη Κουχτσόγλου, τόμοι 4 και 10. (β-Α.Θ.).*

ISBN . . . . .

Περιοχόμενα	σελίδα	7
-------------	--------	---

Μέρος πρώτο

Εισαγωγή		11
*** Υπάρχει πολιτικός ρόλος για την Τοπική Αυτοδιοίκηση;		12
*** Λαϊκή συμμετοχή		55
Ευχαριστίες		71
Επισημάνσεις – διευκρινίσεις		73

Μέρος δεύτερο

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΑΛΑΜΑΚΙΟΥ

1.- Ύμνοι για τη δικτατορία της 4 ^{ης} Αυγούστου και Ιωάννη Μεταξά, και θρήνοι για τους θανάτους Ιω. Μεταξά και Κων. Κοτζιά		85
2.- Πόλεμος του 1940 (Αλβανικό έπος) και Γερμανική Κατοχή, Λαϊκή Αντίσταση (σαμποτάζ) στο Καλαμάκι		117
3.- Μεταπολεμική περίοδος		132
4.- Εξύμνηση πράξεων Βασιλέων και θρήνοι για θανάτους		134
5.- Παραίτηση του διορισμένου/δοτού Ιωάννη Γερουλάνου		140
6.- Εμφύλιος πόλεμος		145
7.- Μετά τον Εμφύλιο και έως τη δικτατορία της 21.4.1967		149
8.- Θεσμικά και αιτήματα Τοπικής Αυτοδιοίκησης		153
9.- Υπεράσπιση της Δημοκρατίας κατά της επερχόμενης δικτατορίας		163
10.- Υποστήριξη Λαϊκού Κόμματος		166
11.- Διπλωματία και Ελληνο-Τουρκική Φιλία		167
12.- Για την Κύπρο και τους Ηρωες του αγώνα Ανεξαρτησίας		168
13.- Αλληλεγγύη στους σεισμοπαθείς Ιονίων Νήσων		173

14.- Ψηφίσματα για θανάτους Προέδρων ή/και κ.σ. κι επιφανών	174
15.- Συγχώνευση Κοινότητας Καλαμακίου με Παλαιό Φάληρο	177
16.- Άρνηση επέκτασης του Αεροδρομίου Ελληνικού	179
17.- Απαίτηση για απομάκρυνση του Αεροδρομίου	186
18.- Κοινότητα: Αποφάσεις για ίδρυση Νεκροταφείου	190
19.- Αγγλικό - συμμαχικό Νεκροταφείο	194
20.- Ονοματοδοσίες και μετονοματοδοσίες οδών	198
21.- Αποφάσεις για περιοχές της Κοινότητας	203
22.- Διανοίξεις λεωφόρων	213
23.- Για το δωσίλογο Γ. Γρώμαν και την «περιοχή Γρώμαν»	216
24.- Τοπικές πολιτικές αποφάσεις	218
25.- ΠΑΛΑΙΟ ΦΑΛΗΡΟ: Κοινότητα-Δήμος σχετικές αποφάσεις	226
ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ – Κοινότητα Μπραχαμίου	230
ΕΛΛΗΝΙΚΟ-ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ- Κοινότητα Ελληνικού	230

Μέρος τρίτο

Δ Η Μ Ο Σ   Α Λ Ι Μ Ο Υ

1.- Τοπική Αυτοδιοίκηση - Θεσμικά	233
2.- Τοπική Αυτοδιοίκηση – Δήμος Αλίμου: Οικονομικά	252
3.- Τοπ. Αυτοδ/ση–Δήμος, Αλληλεγγύη-θεσμικά-οικονομικά την «εποχή των μνημονίων»	265
4.- Εργαζόμενοι του Δήμου – ΠΟΕ-ΟΤΑ	277
5.- Αεροδρόμιο Ελληνικού	
Α.- Απομάκρυνση	284
Β.- Μητροπολιτικό Πάρκο, διεκδίκηση	288

Γ.- Αξιοποίηση	295
Δ.- Σταθμός Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων (ΣΜΑ)	308
6.- Αμερικανική βάση στο Ελληνικό	312
7.- Προστασία περιβάλλοντος	317
8.- Μετονοματοδοσίες οδών	329
9.- Κύπρος – Κυπριακό ζήτημα	334
10.- Ψηφίσματα για θανάτους επιφανών	336
11.- Απόδειξη αλληλεγγύης- υποστήριξης- συμπάθειας	340
12.- Αντίθεση σε Κυβερνητικές αποφάσεις – επιλογές	345
13.- Αντίθεση σε ιδιωτικοποιήσεις	350
14.- Παιδεία - Εκπαίδευση – Αγώνες εκπαιδευτικών	355
15.- Απλή αναλογική	362
16.- Δικτατορία των συνταγματαρχών της 21 Απριλίου 1967	370
17.- Καταδίκη των πεπραγμένων της δικτατορίας 21.4.1967	374
18.- Για αποφυλάκιση χουντικών, και, για έκπτωτο Βασιλιά	381
19.- Υπεράσπιση ελευθεροτυπίας, δημοσιογράφων, Δικαιοσύνης	383
20.- Διεθνή και «διπλωματικά»	386
21.- Τοπικές πολιτικές αποφάσεις	409
Κατάλογος ονομάτων φυσικών και νομικών προσώπων	417

Μέρος πρώτο

Ε ι σ α γ ω γ ή

Η ιδέα για τη σύνταξη αυτού του πονήματος, είχε αναφύει από πολλά χρόνια, και η απόφαση για την υλοποίησή της είχε αρχίσει να συντελείται από τις αρχές του Ιανουαρίου 2020. Η «κατάσταση πολιορκίας» την οποία, στη συνέχεια, βιώσαμε λόγω του κορωναϊού, και ο υποχρεωτικός εγκλεισμός του καθένα στο σπίτι, τους μήνες της Ανοιξης, αλλά και τους περιορισμούς της επόμενης περιόδου του Φθινοπώρου και Χειμώνα 2020-21 λόγω της πανδημίας, έδωσαν τη δυνατότητα για επωφελή χρήση του χρόνου και συντέλεσαν στην επιτάχυνση για την ολοκλήρωση της εκπόνησης της εργασίας αυτής.

Το πρώτο κινούν αίτιο για την παρούσα συγγραφή, ήταν η «ανάγκη» για την ανάδειξη της σημασίας του ρόλου της α ι ρ ε τ ή ς Τοπικής Αυτοδιοίκησης σαν κατ ουσίαν «πολιτικού» θεσμού, και της επίδρασης της σαν εκφραστή των αισθημάτων και διερμηνευτή της θέλησης και της απόφασης του Λαού, ήτοι της συνείδησης και των δικαιωμάτων και συλλογικών συμφερόντων των πολιτών του κάθε Δήμου, προς την Κεντρική εξουσία, όχι μόνο για τα «τοπικά», αλλά και για τα «γενικά» και ευρύτερα «πολιτικά» ζητήματα. Καταγράφονται, ως ενδεικτικές, και οι αποφάσεις με «υμνολογίες» προς τους πάτρωνές τους, των δοτών και διορισμένων «διοικούντων».

Με την παρούσα εργασία, γίνεται απόπειρα στοιχειώδους επισήμανσης της υλοποίησης στην πράξη της «θέσης» αυτής, όχι μόνο στα χρόνια που υπηρέτησα ως δημ. σύμβουλος Αλίμου (1983-2006), αλλά και προηγουμένως στην περίοδο της Κοινότητας Καλαμακίου, και αργότερα στην περίοδο του Δήμου Αλίμου, με εκλεγμένες και, δυστυχώς, και διορισμένες διοικήσεις, με την καταγραφή των «πολιτικών» παρεμβάσεων με αποφάσεις και ψηφίσματα των Κοινοτικών ή Δημοτικών Συμβουλίων, αλλά και τις ανακοινώσεις των Προέδρων και Δημάρχων, για γενικότερα και υπερτοπικά «πολιτικά» θέματα.

Το δεύτερο κινούν αίτιο ήταν η «ανάγκη» για την αποτύπωση κάποιων σκέψεων κι απόψεων για την κατανόηση και ελάχιστη εμβάθυνση στην έννοια και πράξη της ουσιαστικής και ενεργητικής συμμετοχής των πολιτών

στην άσκηση της εξουσίας και τη διαχείριση/διοίκηση των υποθέσεών τους, και ποιος ο ρόλος του Δήμου, προς υποβοήθηση και υποστήριξή της.

Κεφάλαιο πρώτο

ΥΠΑΡΧΕΙ «ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ» ΡΟΛΟΣ για την Τοπική Αυτοδιοίκηση ;

Πάντοτε, σαν συνειδητό πολίτη, με ενδιέφερε η Τοπική Αυτοδιοίκηση (πιο κάτω Τ.Α.), από νομική και πολιτική άποψη. Οι διερωτήσεις «γιατί στο Σύνταγμα η ρύθμιση και ένταξή της είναι στο διοικητικό σύστημα, και όχι σε αυτό για τη συγκρότηση της Πολιτείας»; «ποιες και πόσες «πολιτικές» αρμοδιότητες/ εξουσίες έχει, ή μπορεί να έχει;», ήταν παρούσες σε όλο τον ενήλικο βίο μου. Σε θεωρητικό επίπεδο, όσον αφορά το πολιτικά επιδιωκόμενο είχα δώσει τις δικές μου απαντήσεις έχοντας, εκτιμώ, επαρκή γνώση «του θεσμοθετημένου και ισχύοντος». Όμως, πρακτικά, πως υπερβαινόταν αυτό;

Η Αυτοδιοίκηση αποτελεί ουσιαστικό στοιχείο της Δημοκρατίας, αφού αποτελεί έκφραση της Λαϊκής κυριαρχίας και όργανο Λαϊκής εξουσίας στη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων, και ακολουθεί την τύχη της Δημοκρατίας. Όλοι γνωρίζουμε ότι μια από τις πρώτες πράξεις κάθε Δικτατορίας, από αυτή της 4^{ης} Αυγούστου 1936 ως και την άλλη της 21^{ης} Απριλίου 1967, ή και των Αρχών Κατοχής (1941-44), ήταν η καθαίρεση και απόλυση των δημοτικών αρχόντων και ο διορισμός «δοτών», δηλ. των εγκαθέτων τους, με σκοπό και για να υπηρετήσουν τις επιδιώξεις και τους ανελεύθερους και καταδικωτικούς σκοπούς τους. Οι οποίοι «διορισμένοι», κατά την υπηρετήσή τους, αλλά και διαχρονικά, δεν εκφράζουν τα αισθήματα των πολιτών.

Για το θέμα ο καθηγητής Διοικητ. Δικαίου και αντιστασιακός, Φαίδων Βεγλερής έγραφε: «Περιοδικά εδώ στην Ελλάδα ανοίγουμε τον παλιό φάκελο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Για να εξάρουμε άλλη μια φορά τη σημασία της σαν ένα από τα θεμέλια και τα μέσα πραγματώσεως της δημοκρατίας. Για να επαναλάβουμε την πίστη μας στην ευεργετική αποστολή της. Για να καταγγείλουμε τις αδυναμίες και την αδράνειά της. Για να προτείνουμε και να λάβουμε

μέτρα θεραπείας. Ο ζήλος μας εκδηλώνεται με ανανεωμένη ορμή στο τέλος κάθε μιάς από τις *ενδημικές εγχώριες δικτατορίες που δεύτερη οργανωτική πράξη τους* και δεύτερο σήμα της γνησιότητάς τους είναι η *διάλυση των δημοτικών και κοινοτικών συμβουλίων, η παύση των δημάρχων και η αντικατάστασή τους με κάτι που μοιάζει σαν μια κυβερνητική μετακλητή υπαλληλία..* .». (περ. Τοπική Αυτ/ση, Επιθ. Θεωρίας..», τ. 1^{ος} Γεν-Φλ.1978). Ήτοι υπαλλήλων που εκτελούν εθελοντικά και πειθήνια εντολές και διαταγές.

Η δυναμική της κοινωνίας και η κατάταξη των πολιτικών δυνάμεων, καθορίζει κάθε φορά αυτή τη σχέση, και την πορεία της. Γενική ήταν και είναι η τάση από την Κεντρική Εξουσία, στα σύγχρονα κράτη, για τη μη απόδοση αρμοδιοτήτων και τον περιορισμό του ρόλου της Τ.Α. με το πρόσχημα της λεγόμενης «ενότητας δράσης» και «εκσυγχρονισμού της Διοίκησης», και την αντικατάστασή της Τ.Α., με τεχνοκρατικούς, γραφειοκρατικούς μηχανισμούς «αποσυγκέντρωσης» του Κράτους, μακριά από το λαϊκό έλεγχο. Το ίδιο συνέβαινε και εν μέρει συμβαίνει, και στη Χώρα μας, από την Κεντρική Εξουσία. Αντίθετα η Τ. Α., μαζί με τους πολίτες, μόνιμα αγωνίζονται να δώσουν ουσιαστικό περιεχόμενο στο θεσμό, να διευρύνουν τις αρμοδιότητές του, την αυτοτέλεια και αυτονομία του, και τον «πολιτικό» ρόλο του, στη κοινωνία και οικονομία, για μια άλλη ποιότητα ζωής.

Για την κατανόηση του εκάστοτε «θεσμοθετημένου και ισχύοντος» πλαισίου για την Τ. Α., που δεν ήταν το ίδιο όλα τα χρόνια από το 1974 και μετά, αφού το Σύνταγμα αναθεωρείτο, και η νομοθεσία τροποποιείτο με την εναλλαγή των Κυβερνήσεων, και τη συνεχή και αέναη «πίεση» των συλλογικών οργάνων της (ΚΕΔΚΕ, ΤΕΔΚΝΑ και Α' βάθμιων και Β' βάθμιων ΟΤΑ) για διεύρυνση των αρμοδιοτήτων της, καταγράφω προς διευκόλυνση του μελλοντικού και μη ειδικού αλλά προβληματιζόμενου αναγνώστη της εργασίας αυτής (π.χ. νεότερων δημοτικών συμβούλων που θα εκλεγούν ή ενδιαφερομένων), τις πλέον βασικές θεσπίσεις ή τροποποιήσεις, με πρόθεση την επισήμανση και υπενθύμισή τους. Δεν έχω σκοπό και έχω πλήρη συνείδηση ότι δεν συντάσσω μια «ιστορική» ή «νομική» μελέτη για το θεσμικό πλαίσιο. Κάνω μόνο μια καταγραφή, για την περίοδο μετά τη Μεταπολίτευση. Για την ερμηνεία των συνταγματικών διατάξεων, παραθέτω, συγκλίνουσες ή αποκλίνουσες και

διαφορετικές, γνώμες καθηγητών Πανεπιστημίου και ειδικών επιστημόνων, και για τους δύο στόχους του παρόντος ήτοι τόσο τον «πολιτικό ρόλο» της Τ. Α., όσο και για τη συμμετοχή των πολιτών.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Το άρθρο για το ρυθμιστικό πλαίσιο της Τ. Α., στα ψηφισθέντα, μετά τη Μεταπολίτευση του 1974, συνταγματικά κείμενα, είναι το 102, ταυτάριθμο σε όλα. Προηγείται το βασικό 101 για την οργάνωση της διοίκησης. Παραθέτω τα κείμενα του Συντάγματος του 1975 (το 1986 μεταγλωττίστηκε στη δημοτική γλώσσα, ΦΕΚ 24 Α/14.3.86) με το οποίο θεσπίστηκαν αρχικά τα άρθρα αυτά, και του 2001 που επέφερε τις βασικές αναθεωρήσεις στις σχετικές ρυθμίσεις για την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Στις συνταγματικές αναθεωρήσεις του 2008 (περιορισμένη) και του 2019, έγιναν σημαντικές ρυθμίσεις σε άλλα μέρη ή κεφάλαια του Συντάγματος και στα άρθρα του, όχι όμως στα άρθρα που αφορούν τη Διοίκηση και την Τοπική Αυτοδιοίκηση, όπως αναλύεται πιο κάτω.

Όπως διαπιστώνεται από τη μελέτη, θεμελιακό στοιχείο στα συνταγματικά κείμενα αυτά για την Αυτοδιοίκηση, αποτελεί η έννοια των «*τοπικών υποθέσεων*», με βάση την αρχή της «καθολικότητας» του κύκλου ενέργειας των ΟΤΑ. Σε αντιδιαστολή με τις «*γενικές υποθέσεις*» που επιφυλάσσονται για την Κεντρική Εξουσία. Διάκριση την οποία εισήγαγε και θεωρητικοποίησε ο Αλέξης ντε Τοκβίλ (1805-1859), ο πλέον εμβριθής εκπρόσωπος του πολιτικού φιλελευθερισμού το 19^ο αιώνα, με το έργο του «*Η Δημοκρατία στην Αμερική*» (Παρίσι, 1835) το οποίο θεωρείται μία από τις πρώτες πραγματείες στην πολιτική επιστήμη, και εξακολουθεί να διδάσκεται σε πολλά πανεπιστήμια.

ΣΥΝΤΑΓΜΑ 1975 (ΦΕΚ 111 Α/9.6.1975):

«Τμήμα ΣΤ'. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ. Κεφάλαιον πρώτον. Οργάνωσις της διοικήσεως.

Άρθρον 101. 1. Η διοίκησις του Κράτους οργανούται κατά το αποκεντρωτικόν σύστημα. 2.- Η διοικητική διαίρεσις της Χώρας διαμορφούται βάσει των γεωοικονομικών, κοινωνικών και συγκοινωνιακών συνθηκών. 3.- Τα

περιφερειακά κρατικά όργανα έχουν γενικήν αποφασιστικήν αρμοδιότητα επί των υποθέσεων της περιφέρειας των, αι δε κεντρικάί υπηρεσείαι, πλην ειδικών αρμοδιοτήτων, την γενικήν κατεύθυνσιν, τον συντονισμόν και τον έλεγχο των περιφερειακών οργάνων, ως νόμος ορίζει.

Ε Ρ Μ Η Ν Ε Ι Α

*** Δημήτρης Θ. Τσάτσος, Συνταγματικό Δίκαιο, τόμος Β', Οργάνωση και Λειτουργία της Πολιτείας», έκδ. Β', 1993, έκδοση Αντώνη Σάκκουλα (β- Α.Θ.).

***σ. 387: «. .4. Η έννοια της διοικητικής *αποκεντρωσης* μπορεί να γίνει αντιληπτή αν αντιδιασταλεί (και συγκριθεί) με τις έννοιες της *συγκέντρωσης* και της *αυτοδιοίκησης*. . . α) *Συγκεντρωτικό* είναι το σύστημα διοικητικής οργάνωσης στο οποίο τα όργανα του κράτους και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ασκούν *αποφασιστικές* αρμοδιότητες σε όλη την εδαφική έκταση στην οποία εκτείνεται η δραστηριότητά τους. β) *Αποκεντρωτικό* είναι εκείνο το σύστημα που προβλέπει είτε περιφερειακά, είτε γενικότερα, μη κεντρικά όργανα, εξασφαλίζοντάς τους *αποφασιστικές* και *σημαντικές* αρμοδιότητες για το κατά τόπο και καθ ύλην ειδικότερο πεδίο της αρμοδιότητάς τους. . . . θεωρούμε πως ένα σύστημα είναι αποκεντρωτικό .... όταν τα περιφερειακά όργανα έχουν γίνει δυνάμει του νόμου αρμόδια να λαμβάνουν αποφάσεις που είναι αφ εαυτών *«εκτελεστές»*, που να μην τελούν *«υπό έγκριση»*, που να συνεπιφέρουν δηλαδή μόνες τους έννομα αποτελέσματα, χωρίς την ανάγκη επικυρώσεώς των από τον υπουργό ή από κάποια άλλη κεντρική αρχή». Ο βαθμός της συντελούμενης αποκέντρωσης, όπως αυτή θεσπίζεται από το σύστημα διοικητικής οργάνωσης, εξαρτάται από την *έκταση* και τη *σημασία* των αποφασιστικών αρμοδιοτήτων των περιφερειακών οργάνων. γ) Η αποκέντρωση δεν αναιρεί την πηγή και την ενότητα της κρατικής εξουσίας την οποία και οργανώνει. Η κεντρική εξουσία, με το σύστημα της αποκεντρωμένης οργάνωσής της, δεν χάνει ούτε τη δυνατότητα διατήρησης ειδικών αρμοδιοτήτων, ούτε τη γενική κατεύθυνση, ούτε το συντονισμό, ούτε τον ουσιαστικό και νομικό έλεγχο πάνω στα περιφερειακά όργανα. Γίνεται, λοιπόν, εύκολα αντιληπτή η ριζική διαφορά ανάμεσα στις αρχές της

διοικητικής αποκέντρωσης και της αρχής της α υ τ ο δ ι ο ί κ η σ η ς. Αυτοδιοίκηση είναι η, ιδίω δικαίω, εξουσία ενός συλλογικού υποκειμένου να διοικεί είτε το σύνολο είτε ορισμένα από τα θέματα που ανάγονται σε ένα, καθ ύλη ή κατά τόπο, συγκεκριμένο πεδίο διοικητικής δράσης. . . . . Η σημαντική αυτή διαφορά μεταξύ αποκέντρωσης και αυτοδιοίκησης μπορεί να διατυπωθεί και ως εξής: χαρακτηριστικό της αποκέντρωσης, σε σύγκριση με την αυτοδιοίκηση, είναι η κρατική υπόσταση των περιφερειακών (ή μη κεντρικών) οργάνων, που κατ αρχήν υπόκεινται σε πλήρη ιεραρχικό έλεγχο του κέντρου. Τα όργανα αυτά ΔΕΝ είναι αποχωρισμένα από το νομικό πρόσωπο του κ ρ ά τ ο υ ς. Αντίθετα η αυτοδιοίκηση προϋποθέτει α ν ε ξ ά ρ τ η τ ο νομικό πρόσωπο. Εύστοχα παρατηρεί εδώ ο Ηλίας Κυριακόπουλος . . . . . ότι οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης ασκούν **δημόσια ΟΧΙ** όμως και **κρατική** εξουσία, αλλά οι πράξεις τους δεν παύουν να είναι συνήθεις διοικητικές πράξεις . . . . .».

Ευρυδίκη Μπεσίλα - Βήκα, καθηγήτρια Παντείου, βιβλίο: «Το Συνταγματικό Πλαίσιο του Θεσμού της Τ.Α.», εισαγωγή, έκδ. Αφοί Σάκκουλα 1995 (β- Α.Θ.).

*** σελ.9: «Υπάρχει ποικιλία μορφών με τις οποίες μπορούν να συσταθούν τα όργανα της δημόσιας διοίκησης και να κατανεμηθούν οι αρμοδιότητες μεταξύ κεντρικών και περιφερειακών οργάνων. Ο νομοθέτης έχει στη διάθεσή του πολλές μεθόδους διοικητικής οργάνωσης που επιδέχονται μάλιστα και πολλούς συνδυασμούς. Η λεπτομερής μελέτη όλων αυτών των συστημάτων διοικητικής οργάνωσης ανήκει στη Διοικητική Επιστήμη. Όμως, και το Διοικητικό Δίκαιο ασχολείται με τη μελέτη των στοιχείων της έννοιας καθενός συστήματος διοικητικής οργάνωσης. Όλα τα διοικητικά συστήματα έχουν ένα κοινό γνώρισμα. Κανένα δεν μπορεί να εφαρμοστεί απόλυτα, επειδή εκεί όπου επικρατεί ένα διοικητικό σύστημα, συναντά κανείς και στοιχεία εφαρμογής του αντίθετου. Η δημόσια διοίκηση μπορεί κατ αρχήν να οργανώνεται *σύμφωνα με δύο συστήματα*. Το *σύστημα της συγκέντρωσης με την ευρεία έννοια* και το *σύστημα της αποσυγκέντρωσης*. Το *πρώτο* σύστημα, σύμφωνα με το οποίο η δημόσια διοίκηση ασκείται από το νομικό πρόσωπο του Κράτους με δικά του

όργανα, διακρίνεται στο σύστημα συγκέντρωσης με τη στενή έννοια και στο σύστημα της αποκέντρωσης. . . . Η αποκέντρωση και η αυτοδιοίκηση αποτελούν δύο ολοκληρωμένα τμήματα του ευρύτερου θεσμικού πλαισίου της δημοκρατίας . . .».

«Τμήμα ΣΤ'. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ. Κεφάλαιον πρώτον. Οργάνωσις της διοικήσεως.

Αρθρον 102. 1.- Η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων ανήκει εις τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοικήσεως, των οποίων την πρώτην βαθμίδα αποτελούν οι δήμοι και αι κοινότητες. Αι λοιπαί βαθμίδες ορίζονται δια νόμου.- 2.- Οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοικήσεως απολαύουν διοικητικής αυτοτελείας. Αι αρχαί αυτών εκλέγονται δια καθολικής και μυστικής ψηφοφορίας. 3.- Δια νόμου δύνανται να προβλέπωνται αναγκαστικοί ή εκούσιοι σύνδεσμοι οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως προς εκτέλεσιν έργων ή παροχήν υπηρεσιών, διοικούμενοι υπό συμβουλίου εξ αιρετών αντιπροσώπων εκάστου δήμου ή κοινότητος, λαμβανομένων κατ αναλογίαν του πληθυσμού τούτων. 4.- Δια νόμου δύναται να προβλεφθή η εις την διοίκηση των οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως δευτέρας βαθμίδος συμμετοχή αιρετών αντιπροσώπων τοπικών επαγγελματικών, επιστημονικών και πνευματικών οργανώσεων και της κρατικής διοικήσεως μέχρι του ενός τρίτου του όλου αριθμού των μελών. 5.- Το Κράτος ασκεί εποπτείαν επί των οργανισμών της τοπικής αυτοδιοικήσεως, μη εμποδίζουσαν την πρωτοβουλίαν και την ελευθέραν δράσιν αυτών. Αι πειθαρχικάί ποιναί αργίας και απολύσεως εκ του αξιώματος των αιρετών οργάνων της τοπικής αυτοδιοικήσεως, εξαιρέσει των περιπτώσεων των συνεπαγομένων αυτοδικαίαν έκπτωσιν, απαγγέλλονται μόνον μετά σύμφωνον γνώμην συμβουλίου αποτελουμένου κατά πλειοψηφίαν εκ τακτικών δικαστών. 6.- Το Κράτος μεριμνά δια την εξασφάλισιν των αναγκαίων πόρων, προς εκπλήρωσιν της αποστολής των οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως. Νόμος ορίζει τα της αποδόσεως και κατανομής μεταξύ των ως άνω οργανισμών των υπέρ αυτών καθοριζομένων και υπό του Κράτους εισπραττομένων φόρων ή τελών».

(Αντιγραφή από α) το σχετικό ΦΕΚ, και, β) το βιβλίο «Το Σύνταγμα του 1975», των Αρ. Μάνεση και Γ. Παπαδημητρίου, στη σειρά «Τεκμήρια Συνταγματικού

Δικαίου», διεύθυνση: Αριστ. Ι. Μάνεσης, Δημ. Θ. Τσάτσος, Γ. Παπαδημητρίου, Αντ. Μανιτάκης, Αθήνα- Κομοτηνή 1983, έκδοση Αντωνίου Σάκκουλα, β-ΑΘ).

Σχόλιο Α.Θ.: Το 1975 περιοριστικά θεσπίζεται: «Η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων ανήκει εις τους ΟΤΑ. . .». Ο καθηγητής Διοικητικού Δικαίου στο ΕΚΠΑ Φαίδων Βεγλερής (1903-1998), σε άρθρο του στο περ. «Τοπική Αυτοδιοίκηση, επιθεώρηση θεωρίας...κλπ», τ. 1, σ. 5, Γεν-Φλεβ. 1978, επισήμηνε: «. . . .Γι αυτό η πρώτη αρετή των συνταγματικών και νομοθετικών γενικών ορισμών είναι η μεγάλη λιτότητα και η απόλυτη μετριοπάθεια. Είναι τύχη όταν σ' αυτές και πάνω από αυτές μπορεί να προστεθεί η τέχνη της εκφράσεως που προεκτείνεται αβίαστα και σε μελλοντικές εξελίξεις. Μία από αυτές είναι η διάταξη του νόμου «περί συστάσεως των δήμων» του 1833 / 1834 – του «βαυαρικού»-- που όριζε: «17. Ανατίθεται εις τους Δήμους η ακριβής εκτέλεσις όλων των υποχρεώσεων, όσαι πηγάζουσιν ή εκ του κοινωνικού σκοπού ή εκ νομίμων ειδικών λόγων». Διάταξη που διατήρησε και εβελτίωσε μάλιστα ο ν. ΔΝΖ/ 1912 «περί δήμων και κοινοτήτων» (άρθρα 19 και 83) και που σφαιρίσσε το ν. δ. 2888/1954 περί «δημοτικού και κοινοτικού κώδικος», ίσως για να πειθαρχήσει στη δυσπιστία του Συντάγματος του 1952 προς την τοπική αυτοδιοίκηση (ν.δ. 2888 άρθρο 20: Είς την αρμοδιότητα των δήμων και κοινοτήτων ανήκει η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων. . . .)».

Περιοριστικά και αποκλειστικά των «τοπικών υποθέσεων». Ενώ είναι γενικά παραδεκτό ότι σε μια ΜΗ αγροτική κοινωνία, όπως η δική μας, όλες οι «γενικές» υποθέσεις έχουν «τοπικές» αναφορές, αλλά και το αντίθετο, όλες οι «τοπικές» υποθέσεις μπορούν αιφνίδια να αναχθούν σε «γενικές». Αντίθετα η διατύπωση «εκ του κοινωνικού σκοπού των», «προεκτείνεται αβίαστα και σε μελλοντικές εξελίξεις» και αφήνει περιθώρια ευρύτερων ερμηνειών.

Σχόλιο 2 Α.Θ.: «. . . εκ του κοινωνικού σκοπού των. . .». Με βάση αυτή τη διάταξη, οι Δήμοι μπορούσαν το 19^ο και έως τις αρχές του 20^{ου} αιώνα, και ανελάμβαναν την ευθύνη, ιδρύοντας οι ίδιοι (και όχι το αρμόδιο Υπουργείο Παιδείας της εκάστοτε Κυβέρνησης) σχολεία πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Για αυτό και τούτα, της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, μέχρι σήμερα τα αποκαλούμε από συνήθεια «δημοτικά σχολεία», ενώ έχουν πάψει να είναι. Αργότερα

το Κεντρικό Κράτος, με πολιτική απόφασή του, μέσω των μηχανισμών της Εκπαίδευσης, στόχευσε στην αναπαραγωγή της ιδεολογίας του, και αφαίρεσε την αρμοδιότητα αυτή από τους Δήμους και τις Κοινότητες.

Ε Ρ Μ Η Ν Ε Ι Α

*** Γιώργος Δ. Κοντογιώργης, καθηγητής στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, άρθρο με τίτλο «Η Τ. Α. στο νεοελληνικό πολιτικό σύστημα», περιοδικό «Τοπική Αυτοδιοίκηση, επιθεώρηση θεωρίας κλπ», τ. Νοέμβ-Δεκέμβριος 1982 (β-ΑΘ).

«Κύριο χαρακτηριστικό της Τ.Α. στο νεότερο ελληνικό κράτος, υπήρξε η ένταξή της στο διοικητικό του μηχανισμό και η περιχαράκωσή της από την πολιτική του βούληση.- Η πολιτική αυτή επιλογή του ελληνικού κράτους ανεξάρτητα από τη νομιμοποιητική της βάση και από το γεγονός ότι δέσποσε υπό διαφορετικές εκφάνσεις (ΑΘ, *εννοεί: ανεξαρτητως του εάν νομοθετούσαν συντηρητικές ή προοδευτικές κυβερνήσεις*), σε όλον το 19^ο και σε ένα μεγάλο μέρος του 20^{ου} αιώνα, χαρακτηρίζεται από μια ορισμένη πολιτική συνέπεια: *Η Τ.Α. δεν μπορεί να έχει πολιτικό, αλλά μόνο διοικητικό περιεχόμενο*. Η προσπάθεια να συγκαλυφθεί η πολιτική λειτουργία της Τ.Α. δεν είναι χωρίς σημασία. Πρωταρχικά διότι έτσι νομιμοποιείται η κρατική εξουσία να επιδιώξει τη χειραγώγηση της πολιτικής ζωής στο σύνολό της και να αρνηθεί στο «κοινοτικό» κύτταρο την ουσία κάθε πολιτικής αυτενέργειας . . . . .».

***Προκόπης Παυλόπουλος, καθηγητής στο ΕΚΠΑ, άρθρο με τίτλο «Τοπικές υποθέσεις και Τοπική Αυτοδιοίκηση, Η νομική παραμόρφωση του περιεχομένου ενός όρου και οι συνέπειές της», στο περιοδικό «Επιθεώρηση Πολιτικής Επιστήμης», τεύχος «Αυτοδιοίκηση και Πολιτική», του ΔΕΠ (= Διδακτικού Επιστημονικού Προσωπικού) ΕΚΠΑ, έκδ. Α.Σάκκουλα, 1983. (β-Α.Θ.).

«Η πορεία του όρου «*Τ Ο Π Ι Κ Η Υ Π Ο Θ Ε Σ Η*», στο χώρο του ελληνικού πολιτικονομικού συστήματος, φανερώνει παραστατικά το μέγεθος,

αλλά ταυτόχρονα και τον αντίστοιχο κίνδυνο, της παραμορφωτικής δύναμης του νομικού φαινομένου. Αν μείνει κανείς στο στέρεο, σχετικά, έδαφος των γλωσσικών καθαρά κριτηρίων, ο όρος αυτός αντιπροσωπεύει ένα περιεχόμενο, που η έκτασή του προσδιορίζεται με σημαντική σαφήνεια από τα αντικειμενικά εκείνα όρια, τα οποία παρέχει η ασταμάτητα εξελισσόμενη κοινωνική πραγματικότητα. Το σύστημα των κανόνων δικαίου, που αποτελεί την έννομη τάξη, έχει, αντίθετα, τη δύναμη να μετατοπίζει τα όρια αυτά και να καλλιεργεί μια αποξένωση από τη πραγματικότητα, ανάλογη με τη διάσταση που υπάρχει ανάμεσα στο νομικό κόσμο και την κοινωνικοοικονομική δομή, στο πλαίσιο της οποίας ο κόσμος αναπτύσσεται. . .Ο όρος «τοπική υπόθεση» βρήκε τη συνταγματική του αναγνώριση μέσα από τις διατάξεις του Συντάγματος του 1927 που όριζε (άρθρο 107 παρ.1): «Το Κράτος διαιρείται εις περιφερείας, εντός των οποίων οι πολίται διαχειρίζονται απ ευθείας τας τοπικάς υποθέσεις, ως ο νόμος θέλει ορίσει». Το Σύνταγμα του 1952 δ ε ν περιείχε ανάλογη εγγυητική αναφορά στον όρο «τοπική υπόθεση». Αντίθετα οι διατάξεις του Συντάγματος του 1975 εμφανίζονται στο σημείο όχι μόνο σαφέστερες αλλά και περισσότερο περιοριστικές για το νομοθέτη, τη διοίκηση και το δικαστή: «Η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων ανήκει εις τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοικήσεως». Η λακωνική αλλά και ρητή αυτή αναφορά του συνταγματικού κειμένου στον όρο «τοπική υπόθεση» δεν φθάνει βέβαια μέχρι τον προσδιορισμό της ουσίας του και δεν είναι σε θέση να αλλοιώσει τις πραγματικές διαστάσεις του περιεχομένου του. Η ένταξη στο συνταγματικό κείμενο αποτελεί αποκλειστικά και μόνο μέθοδο κατοχύρωσης και ταυτόχρονα γενικής ο ρ ι ο θ έ τ η σ η ς των αρμοδιοτήτων των ΟΤΑ, απέναντι στη δυνατότητα επέμβασης του νομοθέτη και της διοίκησης. Με τα δεδομένα αυτά ο όρος «τοπική υπόθεση», στο πλαίσιο του Συντάγματος του 1975, έχει τη μορφή μιας νομικής έννοιας με αόριστο περιεχόμενο, η πρωτοβουλία συγκεκριμενοποίησης του οποίου ανήκει στα όργανα της νομοθετικής και της εκτελεστικής εξουσίας, κάτω από τον εξασφαλιστικό έλεγχο του δικαστή, που είναι κάθε φορά αρμόδιος να ελέγχει τη συνταγματικότητα των επιλογών τους . . . .».

Ευρυδίκη Μπεσίλα-Βήκα, καθηγήτρια στο Πάντειο, βιβλίο: «Το Συνταγματικό Πλαίσιο του Θεσμού της Τ.Α.», εισαγωγή, έκδ. Αφοί Σάκκουλα 1995.(β-ΑΘ).

*** σελ.208: « . . . Ο καθορισμός της έννοιας της τοπικής υποθέσεως και συνεπώς της έκτασης της συνταγματικά κατοχυρωμένης διοικητικής αυτοτέλειας των τοπικών οργανισμών δεν είναι ευχερής. Αυτή δεν προσδιορίζεται στο Σύνταγμα, δηλ. αυτό δεν καθορίζει τον κύκλο ενέργειας των τοπικών οργανισμών, αλλά αφήνεται ο καθορισμός της στην επιστήμη, στο νόμο και στα δικαστήρια. Η έννοια των τοπικών υποθέσεων πρέπει να ερμηνεύεται σε σχέση με τα τοπικά συμφέροντα. Αυτά καλύπτονται συνταγματικά, εφόσον συνδέονται άμεσα με τις ανάγκες των κατοίκων ενός ΟΤΑ. Τα *τοπικά συμφέροντα* δεν αποτελούν ιδιωτικά συμφέροντα που θα μπορούσαν σε περίπτωση σύγκρουσης με το δημόσιο συμφέρον να υποχωρήσουν, αλλά *αποτελούν και αυτά έκφραση του δημοσίου συμφέροντος*. Συγκεκριμένα, αποτελούν μια ειδικότερη μορφή της έννοιας του δημοσίου συμφέροντος, που διέπει ολόκληρη την κρατική δραστηριότητα, και τα οποία είναι δυνατό στο πλαίσιο μιας μακροπρόθεσμης κρατικής πολιτικής να συγκρουσθούν με αυτό. Ο κίνδυνος αυτός δεν είναι τακτικός, όμως υπάρχει πάντα και οδηγεί στην συχνή οριοθέτηση των δύο αυτών συμφερόντων που γίνεται συνήθως από το Συμβούλιο της Επικρατείας . . (σ.210). . . Η οριοθέτηση αυτή είναι από τα δυσκολότερα και πλέον αμφισβητούμενα ζητήματα. Κατ αρχήν δεν υπάρχουν δημόσιες υποθέσεις που από τη φύση τους να είναι αποκλειστικά τοπικές ή αντίθετα αποκλειστικά κρατικές ή γενικές. Το πρόβλημα εντοπίζεται στην κρίση αν σε κάθε τέτοια υπόθεση προέχει το τοπικό ή το γενικό ενδιαφέρον ώστε να χαρακτηριστεί ως τοπική ή γενική αντίστοιχα ....».

*** Χρήστος Κλειώσης, Διευθυντής Υπ. Εσωτερικών, βιβλίο «Η Συνταγματική κατοχύρωση της Τοπικής Αυτοδιοικήσεως», αυτοέκδοση, Αθήνα 1981 (β-ΑΘ).

«Καθεστώς συνταγματικής κατοχυρώσεως της τοπικής αυτοδιοικήσεως εισήχθη το πρώτον εν Ελλάδι δια του Συντάγματος του 1844, δι ού, έστω και εμμέσως, ο δήμος ανεγνωρίσθη ως μονάς τοπικής αυτοδιοικήσεως. Η ρητή συνταγματική κατοχύρωση κατέστη πραγματικότητα δια του Συντάγματος του

1864, δια μιας και μόνης αλλά άκρως φιλελευθέρως διατάξεως αυτού, δι ης καθιερώθη η άμεσος εκλογή των δημοτικών αρχών, εν αις και του δημάρχου. Το Σύνταγμα του 1911, περιώρισεν ουσιωδώς την σημασίαν του προηγηθέντος συντάγματος, απαλειφθέντων των χαρακτηρισμών της ψηφο-φορίας ως αμέσου και μυστικής, προκειμένου, κυρίως, να διευκολυνθή η τόσον επιζημία δια την Ελληνικήν πραγματικότητα έμμεσος εκλογή των δημάρχων. Το 1927 χαρακτηρίζει η *συνταγματική απογείωσις* της τοπικής αυτοδιοικήσεως και η έναρξις μακρών συζητήσεων επί των πολυαρίθων και ευεργετικών διατάξεων του Συντάγματος του έτους τούτου, αίτινες παρέμεινον εν ισχύει μέχρι της δια της παρ. 4 του από 10 Οκτωβρίου 1935 ψηφίσματος της Α' Εθνικής Συνελεύσεως, επαναφοράς του Συντάγματος του 1911. Το Σύνταγμα του 1952, όπερ εισήγαγεν εις την διοικητικήν πραγματικότητα παραλλήλως προς την τοπικήν αυτοδιοίκησιν και την αποκέντρωσιν, υπήρξε *κραυγαλέα οπισθοδρομήσις*, λαμβανομένης υπ όψιν και της προοδευτικότητος του προ 25ετίας ισχύσαντος συντάγματος. Το ισχύον καθεστώς συνταγματικής κατοχυρώσεως της τοπικής αυτοδιοικήσεως καθιερούται δια του Συντάγματος του 1975, αι σχετικά δια-τάξεις του οποίου αποτελούν και το αντικείμενο της ακολουθούσης ερεύνης..».

*** Δημήτρης Θ. Τσάτσος, Συνταγματικό Δίκαιο, τόμος Β', Οργάνωση και Λειτουργία της Πολιτείας», έκδοση Β', 1993, έκδ. Αντώνη Σάκκουλα (β-ΑΘ).

σελ. 397: «II. Θεωρητικό και πολιτικό σκεπτικό του θεσμού της τοπικής αυτοδιοίκησης. 1.- Με τον όρο αυτοδιοίκηση γενικά χαρακτηρίζεται μια κατηγορία μορφών διοικητικής οργάνωσης με χαρακτηριστικό ένα βαθμό νομικής και πολιτικής αυτοτέλειας απέναντι στην κεντρική εξουσία. . . Κλασικό παράδειγμα είναι η *τοπική αυτοδιοίκηση*. Η ανάθεση της διοίκησης των «τοπικών υποθέσεων» σε οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης (102. 1) ανταποκρίνεται στην αδυναμία της κρατικής διοίκησης να γνωρίζει τις ιδιαιτερότητες των τοπικών υποθέσεων. Γι αυτό η έννομη τάξη σε τέτοια πεδία μεταβιβάζει τη διοικητική αρμοδιότητα, *αλλά και την αντίστοιχη πολιτική ευθύνη*, στους ίδιους τους φορείς του ειδικότερου κοινωνικού συμφέροντος,

που στην περίπτωση αυτή είναι το συμφέρον των πολιτών της συγκεκριμένης εδαφικής περιοχής, του δήμου ή της κοινότητας. . (σ.405). .

α) Σε άλλο σημείο έγινε λόγος για την «τοπική υπόθεση» ως σημείου αναφοράς της δημιουργίας νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου σε εδαφική βάση. Τι σημαίνει όμως «**τ ο π ι κ ή** υπόθεση»; Οι δυσχέρειες που συναντούμε δεν είναι τόσο εννοιολογικές αλλά δυσχέρειες οροθέτησης κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή της διάταξης, που σημαίνει την υπαγωγή ενός θέματος είτε στην έννοια της «γενικής κρατικής υπόθεσης» είτε στην έννοια της «τοπικής υπόθεσης». Και αυτό γιατί ο σύνδεσμος ενός κοινωνικού προβλήματος με έναν εδαφικά συγκεκριμένο χώρο δεν είναι ούτε αναγκαία *αποκλειστικός* ούτε αναγκαία *μόνιμος*. Η έννοια της «*τοπικότητας*» καταλήγει να είναι και αξιολογική και συνεπώς ελαστική, και ιστορικά εξελίξιμη. . . . .

β) Σωστά επισημαίνεται, πως η «τοπική υπόθεση» αποτελεί «μέθοδο κατοχύρωσης και ταυτόχρονα γενικής οροθέτησης των αρμοδιοτήτων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης απέναντι στη δυνατότητα επέμβασης του νομοθέτη και της διοίκησης» (Προκ. Παυλόπουλος σ. 74). Πρόκειται για έννοια όχι κυρίως «αόριστη», αλλά αξιολογική, διότι, περιέχει στο νόημά της την κατεύθυνση της εκάστοτε (ιστορικά επιβεβλημένης) εξειδίκευσης της, μιας εξειδίκευσης που καλείται βέβαια να πραγματοποιήσει ο νομοθέτης υπό το συνταγματικό έλεγχο του Συμβουλίου της Επικρατείας.

γ) Ο Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας (*σημ. Α.Θ.= ο συγγραφέας αναφέρεται και έχει υπόψη του, το Π.Δ. 323/1989, που ίσχυε κατά το χρόνο έκδοσης του συγγράμματός του*) περιλαμβάνει διατάξεις σχετικές με την έννοια της «τοπικής υπόθεσης». Έτσι στο άρθρο 23 καταγράφονται, ενδεικτικά βέβαια, υποθέσεις *εκ του νόμου τοπικές* (ύδρευση, αποχέτευση κ.ά.), ενώ στο άρθρο 24 ορίζεται συντρέχουσα αρμοδιότητα τόσο του οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης όσο και των αρμόδιων κρατικών οργάνων (π.χ. πολιτιστικά, πνευματικά θέματα). Υπάρχουν όμως και διατάξεις που προβλέπουν *είτε κρατική έγκριση* για αποφάσεις σε υποθέσεις τοπικού χαρακτήρα (ΔΚΚ 12. 1) για την ονομασία συνοικισμών, οδών και πλατειών) *είτε αφαιρούν τοπική υπόθεση* από την αρμοδιότητα του οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης (π.χ. άρθρο 10.1 του ν.δ. 435/1970 με το οποίο η διαχείριση των λατομείων μαρμά-

ρων παραχωρήθηκε στον Υπουργό Βιομηχανίας). Στη θεωρία διατυπώθηκε οξεία κριτική που καταλήγει στην άποψη, πως με τις ρυθμίσεις αυτές ο κοινός νομοθέτης αποδυναμώνει *το τεκμήριο της αρμοδιότητας που ισχύει υπέρ της τοπικής υπόθεσης* (βλ. Πρ. Παυλόπουλος σ. 75). Συμφωνούμε με την κριτική αυτή ως προς τις νομικές ρυθμίσεις, με τις οποίες αφαιρούνται τοπικές υποθέσεις από την αρμοδιότητα των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης. Το δύσκολο οροθετούμενο και ιστορικά εξελίξιμο όμως περιεχόμενο της έννοιας της τοπικής υπόθεσης καθιστά αναπόφευκτη την παρέμβαση του νομοθέτη. Δεν είναι λοιπόν η παρέμβαση καθ' εαυτή που αποδυναμώνει – αν το αποδυναμώνει – το τεκμήριο υπέρ της αρμοδιότητας των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, α λ λ ά η συγκεκριμένη ρύθμιση, την εφαρμογή της οποίας όμως μπορεί να ελέγξει το Συμβούλιο της Επικρατείας.

δ) Το Σ.τ.Ε. χάραξε με προσοχή τα όρια της έννοιας της «τοπικής υπόθεσης, λαμβάνοντας υπόψη το κοινωνικό, πολιτικό και οικονομικό της περιεχόμενο. Δεν δίστασε ταυτοχρόνως να επιτιμήσει τον κοινό νομοθέτη σε περιπτώσεις προφανούς υπέρβασης των ορίων που του αφήνει η συνταγματική διάταξη του άρθρου 102.1. Έτσι, το ΣτΕ επιχειρεί μια ερμηνεία της έννοιας της *τοπικής υπόθεσης*, κατά την οποία έμμεσα ομολογείται ότι τα εννοιολογικά πεδία της γενικής και της τοπικής υπόθεσης πολλές φορές μερικώς επικαλύπτονται, και αναζητά το αποφασιστικό και κυρίαρχο στοιχείο που καθορίζει το κριτήριο διάκρισης. Έτσι:

αα) Η ΣτΕ 2707/1983 έκρινε πως δεν θα ήταν νόμιμη «η δι' αποφάσεως δημοτικού συμβουλίου έγκρισις δαπάνης δια την κατασκευήν πανώ, ενημερωτικών δελτίων και άλλων διαφημιστικών υλικών εις το πλαίσιον της συμμετοχής του Δήμου εις εκδηλώσεις δια την διεθνή ύφεσιν και ειρήνην, και συγκεκριμένως δια την απομάκρυνσιν των ξένων στρατιωτικών βάσεων από τα Βαλκάνια (βάσεων μη υφισταμένων εις την περιφέρειαν του ως άνω Δήμου) . . . καθ' όσον η εν λόγω δαπάνη δεν αφεώρα εις ζητήματα συνδεόμενα προς την εδαφικήν περιφέρειαν του δήμου τούτου, και, ούτω, μη εμπίποντα κατά τα ανωτέρω, εις την (συντρέχουσαν) αρμοδιότητά του». Σημαντική είναι η φράση στην παρένθεση: «. . . βάσεων μη υφισταμένων εις την περιφέρειαν του ως άνω δήμου . . .». Πως θα έκρινε το δικαστήριο την ιδίαν ακριβώς υπόθεση, αν

επρόκειτο για βάσεις που έθεταν σε κίνδυνο την ασφάλεια των κατοίκων του Δήμου είτε διότι θα ήταν εγκατεστημένες μέσα στο όριο του Δήμου, είτε τόσο κοντά, ώστε η διακινδύνευση των κατοίκων θα ήταν αναμφισβήτητη;. Σε μια τέτοια περίπτωση θα είχαμε μια *μικτή υπόθεση*. Νομίζουμε ότι θα έπρεπε να γινόταν δεκτή η νομιμότητα της απόφασης του δημοτικού συμβουλίου. Ο θεσμός της τοπικής αυτοδιοίκησης, ως θεσμική εκδήλωση της αρχής της *Π Ο Λ Ι Τ Ι Κ Η Σ Σ Υ Μ Μ Ε Τ Ο Χ Η Σ* υπαγορεύει μια αντίληψη «τοπικότητας» που προκύπτει από τη διαλεκτική σχέση που συνδέει τις λεγόμενες «γενικές (κρατικές)» με τις λεγόμενες «τοπικές» υποθέσεις.

ββ) Ακόμα σαφέστερη και πειστικότερη είναι η ΣΤΕ 3793/1981: «Καλώς εκρίθη ως μη νόμιμος . . .» λέει η απόφαση αυτή «η δημοσίευσις ψηφίσματος αφορώντος εις την εισβολήν της Κίνας εις το Βιετνάμ διότι το θέμα τούτο προφανώς δεν αποτελεί τοπικήν υπόθεσιν, αλλά ανάγεται εις την εξωτερικήν πολιτικήν του κράτους, η διαχείρισις της οποίας εκφεύγει της αποστολής των οργάνων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης».

Αντιθέτως, κατά τη ΣΤΕ 3743/1981 «. . .τα α ι τ ή μ α τ α των α γ ρ ο τ ώ ν, δοθέντος μάλιστα ότι μέγα μέρος της περιοχής του αιτούντος Δήμου αποτελείται από αγρότες, ως και ορισμένα οικονομικά μέτρα της κυβερνήσεως τα οποία πλήττουν και τους κατοίκους του Δήμου και τους Ο. Τ. Α., κείνται ε ν τ ό ς του κύκλου των αρμοδιοτήτων των οργανισμών τούτων».

γγ) Ιδιαίτερα σημαντική είναι η απόφαση 2940/1975 του ΣΤΕ με την οποία κρίθηκε *α ν τ ι σ υ ν τ α γ μ α τ ι κ ή* η διάταξη του άρθρου 10 παρ.1 του ν.δ. 435/1970, που αφαιρεί τη διαχείριση των λατομείων μαρμάρου από τους ΟΤΑ και την παραχωρεί στον Υπουργό Βιομηχανίας.

δδ) Προβληματική, αντίθετα, είναι η απόφαση της Ολομέλειας, ΣΤΕ 1316/1979, με την οποία κρίθηκε ως συνταγματικό το άρθρο 12 παρ.1 ΔΚΚ, που εξαρτά την ονομασία συνοικισμών, οδών και πλατειών από την έγκριση του νομάρχη (*ΑΘ εννοεί= του διορισμένου από τη κεντρική εξουσία, κρατικού αξιωματούχου, αφού δεν είχε θεσπιστεί τότε η α ι ρ ε τ ή νομαρχιακή, ούτε η περιφερειακή αυτοδιοίκηση*). Η αιτιολογία ότι τέτοιες ονομασίες συνδέονται με το γενικευμένο ζήτημα απονομής τιμής σε πρόσωπα, κράτη ή πόλεις κλπ., δεν

πείθει. Αντίθετα, πλήττει την κατοχύρωση της τοπικής αυτοδιοίκησης σε έναν τομέα, τον πολιτιστικό, προς τον οποίον το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο θα έπρεπε να ήταν ιδιαίτερα προστατευτικό για την τοπική αυτοδιοίκηση (βλ. όμως και την *αντίθετη* απόφαση ΣτΕ 3180/1978). . . .

σελ.412: Όπως έχει κρίνει και το ΣτΕ (βλ. π.χ. την απόφαση 1541/1984), οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης απολαμβάνουν *διοικητική αυτοτέλεια*, *όχι όμως και αυτονομία*. . . . (σ. 413). Ο ΔΚΚ όπως και πολλοί άλλοι διοικητικού περιεχομένου νόμοι (π.χ. πολεοδομικοί) προβλέπουν και *γνωμοδοτική αρμοδιότητα* των ΟΤΑ . . . . Η συμβουλευτική αυτή λειτουργία *ανταποκρίνεται* στη δημοκρατική αρχή που περιλαμβάνει κάθε *εφικτή διαδικασία* η οποία *διευρύνει τη συμβουλευτική συμμετοχή* των φορέων της κοινωνικής βάσης στις αποφάσεις για τις οποίες δεν έχουν αποφασιστική αρμοδιότητα . . . .».

ΣΥΝΤΑΓΜΑ 2001 (ΦΕΚ 84 Α/17.4.2001)

[νεότερες/μεταγενέστερες αναθεωρήσεις: ΦΕΚ 102 Α/2.6.2008, και ΦΕΚ 187 Α/28.11.2019]. *Αντιγραφή από νομικούς πολυκώδικες που κυκλοφορούν.*

«ΤΜΗΜΑ ΣΤ'. Διοίκηση. Κεφάλαιο πρώτο. Οργάνωση της διοίκησης.

Άρθρο 101: 1. Η διοίκηση του Κράτους οργανώνεται σύμφωνα με το αποκεντρωτικό σύστημα. 2. Η διοικητική διαίρεση της Χώρας διαμορφώνεται με βάση τις γεωοικονομικές, κοινωνικές και συγκοινωνιακές συνθήκες. 3. Τα περιφερειακά όργανα του Κράτους έχουν γενική αποφασιστική αρμοδιότητα για τις υποθέσεις της περιφέρειάς τους. Τα κεντρικά όργανα του Κράτους, εκτός από ειδικές αρμοδιότητες, έχουν τη γενική κατεύθυνση, το συντονισμό και τον έλεγχο νομιμότητας των πράξεων των περιφερειακών οργάνων, όπως νόμος ορίζει (*όπως η παρ.3 αντικαταστάθηκε με το ψήφισμα της 6.4.2001*). 4. Ο κοινός νομοθέτης και η Διοίκηση, όταν δρουν κανονιστικά, υποχρεούνται να λαμβάνουν υπόψη τις ιδιαίτερες συνθήκες των νησιωτικών και ορεινών περιοχών, μεριμνώντας για την ανάπτυξή τους». (=Το 2001 η π. 4, ήταν «ερ-

μηνευτική δήλωση» και αφορούσε τις νησιωτικές περιοχές. Στην αναθεώρηση 2008, συμπληρώθηκε και για τις ορεινές περιοχές, και έγινε η άνω παρ. 4).

Σημείωση: για Ε Ρ Μ Η Ν Ε Ι Α του άρθρου 101, βλέπετε πιο πάνω.

«ΤΜΗΜΑ ΣΤ'. Διοίκηση. Κεφάλαιο πρώτο. Οργάνωση της διοίκησης.

Άρθρο 102: 1.- Η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων ανήκει στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού. Υπέρ των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης συντρέχει τεκμήριο αρμοδιότητας για τη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων. Νόμος καθορίζει το εύρος και τις κατηγορίες των τοπικών υποθέσεων, καθώς και την κατανομή τους στους επί μέρους βαθμούς. Με νόμο μπορεί να ανατίθεται στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης η άσκηση αρμοδιοτήτων που συνιστούν αποστολή του κράτους. 2.- Οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης έχουν διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια. Οι αρχές τους εκλέγονται με καθολική και μυστική ψηφοφορία, όπως νόμος ορίζει. 3.- Με νόμο μπορεί να προβλέπονται για την εκτέλεση έργων ή την παροχή υπηρεσιών ή την άσκηση αρμοδιοτήτων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης αναγκαστικοί ή εκούσιοι σύνδεσμοι οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης που διοικούνται από αιρετά όργανα. 4. Το Κράτος ασκεί στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης εποπτεία που συνίσταται αποκλειστικά σε έλεγχο νομιμότητας και δεν επιτρέπεται να εμποδίζει την πρωτοβουλία και την ελεύθερη δράση τους. Ο έλεγχος νομιμότητας ασκείται, όπως νόμος ορίζει. Πειθαρχικές ποινές στα αιρετά όργανα της τοπικής αυτοδιοίκησης, εκτός από τις περιπτώσεις που συνεπάγονται αυτοδικαίως έκπτωση ή αργία, επιβάλλονται μόνο ύστερα από σύμφωνη γνώμη συμβουλίου που αποτελείται κατά πλειοψηφία από τακτικούς δικαστές, όπως νόμος ορίζει. 5. Το Κράτος λαμβάνει τα νομοθετικά, κανονιστικά και δημοσιονομικά μέτρα που απαιτούνται για την εξασφάλιση της οικονομικής αυτοτέλειας και των πόρων που είναι αναγκαίοι για την εκπλήρωση της αποστολής και την άσκηση των αρμοδιοτήτων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης με ταυτόχρονη διασφάλιση της διαφάνειας κατά τη διαχείριση των πόρων αυτών. Νόμος ορίζει τα σχετικά με την απόδοση και κατανομή, μεταξύ των οργανισμών τοπικής

αυτοδιοίκησης, των φόρων ή τελών που καθορίζονται υπέρ αυτών και εισπράττονται από το Κράτος. Κάθε μεταβίβαση αρμοδιοτήτων από κεντρικά ή περιφερειακά όργανα του Κράτους προς την τοπική αυτοδιοίκηση, συνεπάγεται και τη μεταφορά των αντίστοιχων πόρων. Νόμος ορίζει τα σχετικά με τον καθορισμό και την είσπραξη τοπικών εσόδων *α π ε υ θ ε ί α ς* από τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης».

Ε Ρ Μ Η Ν Ε Ι Α

*** Αναστάσιος Ι. Τάχος, καθηγητής στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο, έκδοση 8^η, 2005, εκδ. Σάκκουλα (β-ΑΘ).

σ. 252: «. . .Τοπική Αυτοδιοίκηση, σημαίνει άσκηση *δ ι ο ι κ η τ ι κ ή ς* εξουσίας εντός των ορίων ορισμένου χώρου, από όργανα *ξ ε χ ω ρ ι σ τ ώ ν* Οργανισμών και υπό δική τους ευθύνη. Οι Δήμοι, οι Κοινότητες και οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις αποτελούν κατ'εξοχή Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, τα οποία είναι υποκείμενα δικαιωμάτων και υποχρεώσεων./ Χαρακτηριστικά στοιχεία της έννοιας της ΤΑ είναι δύο: α) Η διοικητική *α υ τ ο τ έ λ ε ι α* διότι έτσι μόνον ενεργοποιείται η «αυτοδιοίκηση». Η διοικητική αυτοτέλεια σημαίνει: (1) θετικώς, ότι τα διοικούντα (αυτο-διοικούντα) τους ΟΤΑ όργανα είναι ξεχωριστά («ίδια») όργανα, δηλαδή Αρχές εκλεγόμενες με καθολική και μυστική ψηφοφορία, και, (2) αρνητικώς, ότι δεν είναι όργανα του Κράτους (102 παρ.2 Σ). Η αυτοδιοίκηση όμως *δ ε ν* σημαίνει ότι οι ΟΤΑ απολαμβάνουν και *α υ τ ο ν ο μ ί α ς* δηλαδή ότι ασκούν αυτοτελώς νομοθετική εξουσία επειδή τα διοικούντα όργανα της εκλέγονται από το Λαό (βλ. ΣΤΕ 2070/1978, 371/85, 3441/1998). Διότι η αυτοδιοίκηση σημαίνει άσκηση εξουσίας «καθάρως διοικητικής» και όχι νομοθετικής (ΣΤΕ 32/1990). β) *Ο ι κ ο ν ο μ ι κ ή α υ τ ο - τ έ λ ε ι α*, διότι μόνο έτσι καθίσταται δυνατή η διοίκηση, δηλαδή η διαχείριση των τοπικών υποθέσεων.

Κατά το Σύνταγμα (102.5 Σ) *δ ε ν* φαίνεται να θεμελιώνεται ασφαλώς η οικονομική αυτοτέλεια των ΟΤΑ, διότι: α) Το Κράτος «λαμβάνει . . .μέτρα» για την εξασφάλιση των αναγκαίων πόρων, προς εκπλήρωση της αποστολής των ΟΤΑ. Κατά συνέπεια το Κράτος *δ ε ν* *υ π ο χ ρ ε ο ύ τ α ι*, ρητά, να εξασφαλίσει

τους αναγκαίους πόρους, β) Το Κράτος εισπράττει φόρους ή τέλη – επιβαλλόμενα υπέρ των ΟΤΑ από το νόμο – και στη συνέχεια αποδίδει και κατανέμει τούτα μεταξύ των ΟΤΑ, γ) Το Κράτος μεταφέρει «αντίστοιχους πόρους» όταν αποφασίσει να μεταβιβάσει αρμοδιότητες των οργάνων του στους ΟΤΑ. Η απόλαυση λοιπόν *«αυτοτέλειας»* *ε ξ α ρ τ ά τ α ι* από κρατικές ενέργειες και παροχές . . . (σ. 255). . . 6. Η ΤΑ στην Ελλάδα ανέκαθεν έγινε δεκτή *μόνο* ως διοικητικό σύστημα. Η άσκηση πολιτικής εξουσίας δεν μεταφέρθηκε στους ΟΤΑ, το αγγλικό «selfgovernment» είναι ξένο στη Χώρα μας. Η ελληνική νομοθεσία ακολούθησε την ευρωπαϊκή (ηπειρωτική) άποψη της διοικητικής αυτοδιοίκησης όπως διαμορφώθηκε υπό την επίδραση των γαλλικών, ιδίως, συστημάτων ήδη από την εποχή του Μεγ. Ναπολέοντα. Ακόμη και στην Ιταλία και τη Γερμανία η επίδραση είναι εμφανής, παρόλο που η ΤΑ έχει ανυψωθεί στον 2^ο και 3^ο βαθμό. Η ΤΑ στην Ελλάδα συνιστά *μ ό ν ο* *δ ι ο ι κ η τ ι κ ό* σύστημα οργάνωσης . . . . Στο ελληνικό Κράτος η Τ.Α. αναγνωρίστηκε από το Νομοθέτη (Συνταγματικό και Κοινό) *σε όση έκταση εκείνος θέλησε* και προικίστηκε με όσες αρμοδιότητες εκείνος παραχώρησε. Η εξουσία της Τ.Α. είναι *δ ο τ ή*. Η συμβολή των ΟΤΑ στη διοίκηση των «τοπικών υποθέσεων» και στη λειτουργία του ισχύοντος δημοκρατικού καθεστώτος είναι δυνατή μόνο στο ποσοστό που επιτρέπει ο Νομοθέτης (Συντακτικός και Κοινός). Οι ΟΤΑ δεν είναι ΝΠΔΔ ισότιμα προς το Κράτος, ούτε βέβαια μπορεί να είναι αντίπαλοί του, διότι αποτελούν δημιουργήματα του Κράτους, στο πλαίσιο της διοικητικής οργάνωσής του (άρθρα 101-104 Σ). . (σ.256): . . . .(Το Σύνταγμα) αναγνωρίζει ότι το Κράτος *ε π ο π τ ε ύ ε ι* την Τ. Α. Η εποπτεία του Κράτους ορίζεται ότι «συνίσταται *α π ο κ λ ε ι σ τ ι κ ά* *σ ε* *έ λ ε γ χ ο ν ο μ ι μ ό τ η τ α ς*», που ασκείται «όπως νόμος ορίζει». Έτσι, αποκλείεται ο έλεγχος σκοπιμότητας. Η επιφύλαξη υπέρ του νόμου υιοθετεί απλώς την απαγόρευση της κατάργησης του ελέγχου νομιμότητας και *δ ε ν* παρέχει εγγυήσεις για τα όργανα και για τον τρόπο άσκησης της εποπτείας . . . . . αναγνωρίζει ρητά ότι το Κράτος «λαμβάνει . . . μέτρα» για την εξασφάλιση των οικονομικών πόρων στην ΤΑ για την εκπλήρωση των σκοπών της. *Το Σύνταγμα του 1927 όριζε ότι το Κράτος «δύναται»* να ενισχύει την Τ.Α. *Το ισχύον πάντως δ ε ν* ορίζει «υποχρεούται» να συνδράμει οικονομικά την ΤΑ ή να απέχει από κάθε επέμβαση που αποβλέπει στην απορρόφηση ή στην κατ’

άλλο τρόπο επέμβαση επί των πόρων της ΤΑ. Έτσι, η ρύθμιση του 102 παρ.5 φαίνεται να αποτελεί *κατευθυντήρια διάταξη*, δηλαδή οδηγητική, προγραμματική και *όχι* δεσμευτική . . . . .».

Ευρυδίκη Μπεσίλα-Βήκα, καθηγήτρια στο Πάντειο, άρθρο: «Η κρίση του ΣΤΕ κατά το χαρακτηρισμό υποθέσεων ως Τοπικών ή Γενικών», «Τόμος Τιμητικός του Συμβουλίου της Επικρατείας, 75 χρόνια», Αφοί Σάκκουλα 2004. (β- ΔΣΑ).

σ. 777-782. «2. Προσδιορισμός της τοπικής υπόθεσης: . . . Αυτή (= η έννοια της τοπικής υπόθεσης) δεν προσδιορίζεται από το Σύνταγμα, αλλά ο καθορισμός της αφήνεται στην επιστήμη, στο νόμο και τα δικαστήρια. Στο μέτρο που κάθε *τοπική υπόθεση* προσδιορίζεται, ως προς το περιεχόμενό της, από την ύπαρξη μιας τοπικής κοινότητας, στην οποία και αναφέρεται, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η οριοθέτηση της έννοιας της τοπικής υπόθεσης μπορεί να γίνει μόνο με βάση την αναφορά στην έννοια του *τοπικού συμφέροντος*, που η κοινότητα αυτή εκπροσωπεί. Η προώθηση και εξυπηρέτηση των τοπικών συμφερόντων είναι βέβαια σύμφωνη με τον *κοινωνικό προσορισμό* και την *κοινωνική αποστολή* της Τ.Α., αλλά δεν μπορούμε να πούμε ότι αποτελεί το βασικό της περιεχόμενο. Η έννοια «τοπικό συμφέρον» είναι οπωσδήποτε ευρύτερη και καλύπτει ένα μεγάλο φάσμα δραστηριότητας. Σ' αυτήν περιλαμβάνονται και ζητήματα που έχουν σχέση με τα συμφέροντα της περιφέρειας ενός ΟΤΑ, αλλά αναμφισβήτητα δεν ανήκουν στην αρμοδιότητά του . . .π.χ. η ίδρυση Εφετείου στην περιφέρειά του . . . . . Τα τοπικά συμφέροντα *δεν* αποτελούν *ιδιωτικά* συμφέροντα που θα μπορούσαν σε περίπτωση σύγκρουσης με το δημόσιο συμφέρον να υποχωρήσουν, αλλά αποτελούν *καί* αυτά έκφανση του *δημόσιου* συμφέροντος . . . . . 3. Ο έλεγχος της έννοιας της «τοπικής υπόθεσης» από τον ακυρωτικό δικαστή: . . . . . Η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων ανήκει *κυρίως* στους ΟΤΑ και *συμπληρωματικά* στο Κράτος. Διότι οι τοπικές υποθέσεις μπορεί να αφορούν και τις γενικές υποθέσεις, εφόσον το έλασσον εμπεριέχεται στο μείζον (ΣΤΕ 3611/1976). Αλλά και οι γενικές υποθέσεις συνδέονται με τις τοπικές. Η ενεργός ανάμιξη των ΟΤΑ στην οικονομική ζωή και στον προγραμματισμό της ανάπτυξης της Χώρας, καταδεικνύουν πως οι τοπικές υποθέσεις *δεν* είναι μ

όνο τοπικές, αλλά και οι γενικές υποθέσεις δεν είναι μόνο γενικές (ΣΤΕ 363/1990). Αυτές συμπεριλαμβάνονται, διότι διαφορετικά δεν είναι δυνατή η συνεργασία Κράτους και Τοπικής Αυτοδιοίκησης. . . . Το ΣΤΕ έχει αποφανθεί πως η νομοθεσία για τις αρμοδιότητες της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης, με την οποία προβλέπεται συνολική μεταφορά των αρμοδιοτήτων των παλαιών νομαρχών και των νομαρχιών, ως αποκεντρωμένων οργάνων, στους νομάρχες ως όργανα της δευτεροβάθμιας νομαρχιακής αυτοδιοίκησης, δεν είναι αντίσυνταγματική (ΣΤΕ Ολ. 3443/1998). Αυτό έκρινε πως σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση θα κρίνεται, αν η συγκεκριμένη αρμοδιότητα έχει μεταφερθεί κατά παράβαση του Συντάγματος στη νομαρχιακή αυτοδιοίκηση, ενώ πρέπει να παραμείνει στην κρατική διοίκηση. Μέχρι σήμερα έχουν ήδη κριθεί ως αντισυνταγματικές, διότι επέτρεψαν τη μεταβίβαση σε όργανα της πρωτοβάθμιας ή της δευτερο-βάθμιας αυτοδιοίκησης, οι ρυθμίσεις που αφορούν την τροποποίηση των ρυμοτομικών σχεδίων (ΣΤΕ 2317/99), τη θέσπιση σχεδίων πόλεων (ΣΤΕ 2318/ 1999), την τροποποίηση των χρήσεων γης (ΣΤΕ 2319/1999). Τα όρια μεταξύ τοπικών και μη υποθέσεων είναι τόσο ρευστά, εξαρτώνται από τις εκάστοτε οργανωτικές, οικονομικές και τεχνολογικές αντιλήψεις και συνθήκες, ώστε επιτρέπουν εύκολα τη νομική παραμόρφωση του όρου «τοπική υπόθεση». Η παραμόρφωση αυτή εκδηλώνεται κυρίως με τη μετατόπιση των ορίων που χωρίζουν τις τοπικές με τις εθνικές υποθέσεις. Η ρευστότητα αυτή είναι αποτέλεσμα της συνεχούς μεταβολής που συντελείται στον κοινωνικό χώρο, στον οποίο κάθε φορά αναφέρεται. Η αντίθεση μεταξύ συνταγματικής και νομοθετικής πραγματικότητας ως προς τον καθορισμό των τοπικών υποθέσεων δεν διαπιστώνεται εύκολα, εφ' όσον ο νομοθέτης συμμορφώθηκε «τύποις» προς τις απαιτήσεις του Συντάγματος, υιοθετώντας στο άρθρο 24 του ΔΚΚ (π.δ. 410/95) την αντίστοιχη συνταγματική επιταγή της αρχής της καθολικότητας του κύκλου ενέργειας των ΟΤΑ, με μεγαλύτερη μάλιστα έμφαση. . . . Μια νομοθετική απαρίθμηση των τοπικών υποθέσεων δεν είναι ούτε εξαντλητική ούτε οριστική. Η τοπική αρμοδιότητα των δήμων και κοινοτήτων πρέπει να γίνει δεκτή και όταν δεν την αναφέρει ρητά ειδικός νόμος. . . . Ο νομοθέτης έχει τη δυνατότητα, επικαλούμενος το γενικό συμφέρον, να αναγάγει μια τοπική υπόθεση σε κρατική και να αναθέσει τη διεκπεραίωσή της σε κρατικά όργανα. Δεν μπορεί όμως να αφαιρεί επιμέρους αρμοδιότητες από

τους ΟΤΑ και να τις αναθέτει στο κράτος, α ν δ ε ν προ-βεί προηγουμένως σε γενική αλλαγή επιπέδου μιας κατηγορίας υποθέσεων».

Ν Ο Μ Ο Λ Ο Γ Ι Α

(από το «Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων», Αθήνα 2006, έκδ. ΚΕΔΚΕ-ΕΕΤΑΑ)

α) Η κατοχυρούμενη με το Σύνταγμα αυτοδιοίκηση δ ε ν συνιστά αυτονομία, δηλαδή εξουσία αυτοτελούς θέσπισης κανόνων δικαίου, αλλ' αρμοδιότητα που ασκείται μέσα στα πλαίσια των γενικών κανόνων που διέπουν την οργάνωση και λειτουργία των ΟΤΑ και θεσπίζονται από το νομοθέτη ή την κανονιστικώς δρώσα Διοίκηση (ΣΤΕ 3787/2001, βλ. και ΣΤΕ 1397/1995, Ολομ. 1809/1983), β) Με τις διατάξεις του άρθρου 102 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος δεν καθιερώνεται αυτονομία υπέρ των ΟΤΑ, ούτε εξουσία αυτών να θέτουν αυτοτελείς κανόνες δικαίου, αλλά παρέχεται αυτοδιοίκηση, δηλαδή κατοχυρώνεται η εξουσία των οργανισμών αυτών να αποφασίζουν με τα όργανά τους πάνω στις τοπικές υποθέσεις, μέσα στα πλαίσια των γενικών κανόνων που διέπουν την οργάνωση και λειτουργία τους (ΣΤΕ 3229/1987, πρβλ. ΣΤΕ 2078/1978, 1809/83, 372/1985), γ) Με την πιο πάνω συνταγματική διάταξη (άρθρο 102.1), κατοχυρώνεται η τοπική αυτοδιοίκηση τόσο σαν οργανωτικό σχήμα της δημόσιας διοίκησης όσο και σαν θεσμός που καθιερώνει την εξουσία των ΟΤΑ να αποφασίζουν αποκλειστικά με δικά τους όργανα για τις τ ο π ι κ έ ς υποθέσεις. Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται υποθέσεις που έχουν αμιγώς τοπικό χαρακτήρα και περιορίζονται από άποψη συνεπειών και επιπτώσεων σε θιγόμενα έννομα συμφέροντα μέσα στην εδαφική περιφέρεια του οικείου ΟΤΑ (Ολ.ΣΤΕ 4813/87). Η ως άνω συνταγματικά κατοχυρούμενη αυτοδιοίκηση δ ε ν είναι αυτονομία, δηλαδή εξουσία θέσπισης κανόνων δικαίου, αλλά αρμοδιότητα που ασκείται μέσα στα πλαίσια των γενικών κανόνων που διέπουν την οργάνωση και λειτουργία των ΟΤΑ. Οι κανόνες αυτοί θεσπίζονται από το νομοθέτη ή την κανονιστικώς δρώσα Διοίκηση (ΣΤΕ 1397/1995, βλ. και ΟλΣΤΕ 1809-10/1983, 371-2/1985, 3229/1987).

ΕΥΡΩΠΑΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑΣ (ΕΧΤΑ) ν. 1850/89

Το 1983 δημοσιεύτηκε στο περιοδ. «Τοπική Αυτοδιοίκηση, επιθεώρηση . . . .», Μάρτιος Απρίλιος 1983, το «Σχέδιο Ευρωπαϊκού Χάρτη για την Τ.Α.». Το 1985, από τα Κράτη-μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, εγκρίθηκε ο «Ευρωπαϊκός Χάρτης Τοπικής Αυτονομίας»- ΕΧΤΑ [ο τίτλος στην αγγλική «European Charter of Local Self-Government] – είχε κατατεθεί ως «σύμβαση προσχώρησης» -- που κυρώθηκε ως νόμος της Ελλάδας με αριθ. 1850/1989 (ΦΕΚ 114 Α/10.5.89), με ισχύ από 1.1.1990, ΜΟΝΟ «στους ΟΤΑ της πρώτης βαθμίδας». Με δύναμη υπέρτερη του νόμου (28.1 Συντ.), επομένως οι διατάξεις του υπερισχύουν τυχόν αντίθετων ρυθμίσεων του κάθε φορά ισχύοντος ΔΚΚ. Μετά 30 έτη, με τον «Κλεισθένη Ι»/ 2018, το πεδίο εφαρμογής του επεκτάθηκε και στους ΟΤΑ «δεύτερου βαθμού», δηλαδή στις Περιφέρειες.

Με το ν. 1850/89 καταστρώνονται οι βασικές αρχές για την κατοχύρωση της τοπικής *αυτονομίας*, τη *δημοκρατικοποίηση των Ο.Τ.Α.*, τη *διεύρυνση των αρμοδιοτήτων* και την *οικονομική ενδυνάμωσή τους*. Πολύ σημαντικό νομοθέτημα, που (έστω και «κουτσουρεμένο», βλ. πιο κάτω) επέδρασε και επηρέασε σχετικά τη συνταγματική αναθεώρηση Σ/2001. Ειδικότερα το προοίμιο και τα πρώτα άρθρα του:

«Προοίμιο: Τα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης (*πιο κάτω= ΣτΕυρ*), που υπογράφουν τον παρόντα Χάρτη.** Θεωρώντας ότι σκοπός του ΣτΕυρ. είναι η πραγματοποίηση μιας πιο στενής ένωσης μεταξύ των μελών του για τη διασφάλιση και την προώθηση των ιδεωδών και των αρχών που είναι η κοινή τους κληρονομιά. *** Θεωρώντας ότι ένα από τα μέσα με τα οποία ο σκοπός αυτός θα πραγματοποιηθεί είναι η σύναψη συμφωνιών στο διοικητικό τομέα. ** Θεωρώντας ότι οι ΟΤΑ είναι ένα από τα κύρια θεμέλια κάθε δημοκρατικού καθεστώτος. ** Θεωρώντας ότι το δικαίωμα συμμετοχής των πολιτών στη διαχείριση των δημοσίων υποθέσεων αποτελεί μέρος των κοινών δημοκρατικών αρχών όλων των Κρατών- μελών του ΣτΕυρ. ** Πεπεισμένα ότι το δικαίωμα αυτό μπορεί να ασκηθεί περισσότερο άμεσα σε τοπικό επίπεδο. ** Πεπεισμένα ότι η ύπαρξη ΟΤΑ με πραγματικές αρμοδιότητες επιτρέπει μια διοίκηση ταυτόχρονα αποτελεσματική και πλησιέστερη στον πολίτη. ** Έχοντας

συνείδηση του γεγονότος ότι η προστασία και ενίσχυση της Τοπικής Αυτονομίας στις διάφορες Χώρες της Ευρώπης αποτελούν σημαντική συμβολή στην οικοδόμηση μιας Ευρώπης θεμελιωμένης πάνω στις αρχές της δημοκρατίας και της αποκεντρώσεως της εξουσίας. ** Επιβεβαιώνοντας ότι αυτό προϋποθέτει την ύπαρξη ΟΤΑ με δημοκρατικά συνεστημένα όργανα λήψης αποφάσεων και οι οποίοι θα απολαμβάνουν ευρείας αυτονομίας ως προς τις αρμοδιότητες, τους τρόπους άσκησης αυτών των αρμοδιοτήτων και ως προς τα αναγκαία μέσα για την εκπλήρωση της αποστολής τους, συμφώνησαν τα ακόλουθα: Άρθρο 1. . . . .

Άρθρο 2: Συνταγματική και νομική θεμελίωση της *Τ Ο Π Ι Κ Η Σ Α Υ - Τ Ο Ν Ο Μ Ι Α Σ*. Η αρχή της τοπικής αυτονομίας πρέπει να αναγνωρίζεται από την εσωτερική νομοθεσία και κατά το δυνατόν από το Σύνταγμα.

Άρθρο 3. 1: Δια της τοπικής αυτονομίας νοείται το *δ ι κ α ί ω μ α και η π ρ α γ μ α τ ι κ ή ι κ α ν ό τ η τ α των ΟΤΑ* να ρυθμίζουν και να διευθύνουν, στα πλαίσια του νόμου, με δική τους ευθύνη και όφελος του πληθυσμού τους, ένα σημαντικό μέρος των δημόσιων υποθέσεων. 2.- Το δικαίωμα αυτό ασκείται από συμβούλια ή συνελεύσεις που αποτελούνται από μέλη εκλεγόμενα με ελεύθερη, μυστική, ίση, άμεση και καθολική ψηφοφορία και που μπορούν να έχουν υπεύθυνα ενώπιόν τους εκτελεστικά όργανα. Η διάταξη αυτή δεν αντίκειται στην προσφυγή στις *σ υ ν ε λ ε ύ σ ε ι ς* πολιτών, στο δημοψήφισμα ή σε κάθε άλλη μορφή *ά μ ε σ η ς σ υ μ μ ε τ ο χ ή ς* των *π ο λ ι τ ώ ν* εκεί όπου κατά νόμο είναι επιτρεπτή.

Άρθρο 4. Έκταση της τοπικής αυτονομίας. 1.- Οι βασικές αρμοδιότητες των ΟΤΑ ορίζονται από το Σύνταγμα ή από το νόμο. Εν τούτοις, η διάταξη αυτή δεν εμποδίζει την παροχή στους ΟΤΑ αρμοδιοτήτων για ειδικούς σκοπούς, σύμφωνα με το νόμο. 2.- Οι ΟΤΑ έχουν, στα πλαίσια του νόμου, κάθε δυνατότητα δράσεως για να ασκήσουν την πρωτοβουλία τους για κάθε θέμα που δεν έχει εξαιρεθεί από την αρμοδιότητά τους ή δεν έχει παρα-χωρηθεί σε άλλη αρχή. 3.- Η άσκηση δημοσίων αρμοδιοτήτων πρέπει, κατά τρόπο γενικό, να ανήκει κατά προτίμηση στις αρχές τις πιο πλησιέστερες στους πολίτες. Για την ανάθεση μιας αρμοδιότητας σε άλλη αρχή πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η

ευρύτητα και η φύση του έργου και οι απαιτήσεις αποτελεσματικότητας και οικονομίας. 4.- Οι αρμοδιότητες που ανατίθενται στους ΟΤΑ πρέπει κανονικά να είναι πλήρεις και αποκλειστικές. Δεν μπορούν να αμφισβητούνται ή να περιορίζονται από άλλη αρχή, κεντρική ή περιφερειακή, παρά στα πλαίσια του νόμου. 5.- Σε περίπτωση αναθέσεως εξουσιών από μια κεντρική ή περιφερειακή αρχή, οι ΟΤΑ πρέπει να απολαμβάνουν κατά το δυνατόν της ελευθερίας προσαρμογής της άσκησης των εξουσιών αυτών στις τοπικές συνθήκες. 6. Οι ΟΤΑ πρέπει να διατυπώνουν τη γνώμη τους, κατά το δυνατόν, έγκαιρα και με τον προσήκοντα τρόπο, κατά τη διάρκεια των διαδικασιών προγραμματισμού και λήψεως αποφάσεως για όλα τα θέματα που τους αφορούν άμεσα . . . . .».

Όπως προκύπτει, εισάγονται για πρώτη φορά στο δικαίικό σύστημά μας, οι έννοιες της «τοπικής αυτονομίας»/self-government, της «πραγματικής ικανότητας των ΟΤΑ» και «το δικαίωμα», να «διευθύνουν σημαντικό μέρος των δημόσιων υποθέσεων». Η κύρωσή του επηρέασε σχετικά τη Συνταγματική αναθεώρηση/2001, διότι η Χώρα μας ό φ ε ι λ ε να ενσωματώσει τις διατάξεις του Ευρωπαϊκού Χάρτη Τοπικής Αυτονομίας στο Σύνταγμά μας, και κατ'ακολουθίαν επηρέασε τις ρυθμίσεις ό λ ω ν των μεταγενέστερων Δημο-τικών Κωδίκων με, κατ'ανάγκη, διεύρυνση των αρμοδιοτήτων της ΤΑ. Έστω και αν κατά γενική παραδοχή των επιστημόνων αυτό έγινε με άτολμα βήματα, για να χρησιμοποιήσω κομψή διατύπωση, και για να αποφύγω να επικαλεστώ κατ'ακρίβεια, την εξακολουθητική και σαφή θέληση της εκάστοτε Κεντρικής εξουσίας για περιορισμό των ρυθμίσεων και των αρμοδιοτήτων των ΟΤΑ.

Σημείωση: Όπως παρέχεται δικαίωμα από τη σύμβαση, δυστυχώς, η Ελλάδα «αξιοποίησε» τη δυνατότητα για διατύπωση ε π ι φ υ λ ά ξ ε ω ν, αποφεύγοντας να δεσμευτεί σε τέσσερες κρίσιμες διατάξεις του ΕΧΤΑ, ήτοι:

*** «Άρθρο 5 – Προστασία των εδαφικών ορίων ΟΤΑ. Για κάθε τροποποίηση των τοπικών εδαφικών ορίων, πρέπει να διεξάγονται εκ των προτέρων διαβουλεύσεις με τους ενδιαφερόμενους ΟΤΑ, ενδεχομένως μέσω δημοψηφίσματος εφόσον επιτρέπεται από τον νόμο».

*** «Άρθρο 7 – Όροι άσκησης των αρμοδιοτήτων σε τοπικό επίπεδο. 1.- . . . .
2.- Πρέπει να επιτρέπεται τη δέουσα χρηματική αποζημίωση για τα έξοδα που

προκύπτουν από την άσκηση της εντολής, καθώς και, ενδεχομένως, χρηματική αποζημίωση για τα διαφυγόντα κέρδη ή αμοιβή για το παρεχόμενο έργο και αντίστοιχη κοινωνική κάλυψη. 3.- . . . .».

***«Άρθρο 8 – Διοικητικός έλεγχος των πράξεων των ΟΤΑ. 1.- ... . 2.- Κάθε διοικητικός έλεγχος των πράξεων των ΟΤΑ πρέπει κανονικά να αποσκοπεί μόνο στη διασφάλιση της τήρησης της νομιμότητας και των συνταγματικών αρχών. Ο διοικητικός έλεγχος μπορεί, ωστόσο, να περιλαμβάνει έλεγχο σκοπιμότητας ασκούμενο από ανωτέρου επιπέδου αρχές όσον αφορά τα καθήκοντα, η εκτέλεση των οποίων ανατίθεται στους ΟΤΑ. 3.- . . . .».

*** «Άρθρο 10 – Το δικαίωμα συνδέσμου των ΟΤΑ. 1.- . . . . 2.- Το δικαίωμα των ΟΤΑ να προσχωρούν σε σύνδεσμο για την προστασία και προαγωγή των κοινών συμφερόντων τους και το δικαίωμα να προσχωρούν σε διεθνή ένωση ΟΤΑ πρέπει να αναγνωρίζεται σε κάθε κράτος. 3.- . . . .».

Στο ν. 1850/1989 περιελήφθησαν αντίστοιχες διατάξεις με διαφορετικές ρυθμίσεις, διατυπώσεις και περιορισμούς. Με την ηθελημένη επιλογή της αυτή, η Χώρα μας, περιόρισε αισθητά την επιρροή που μπορούσε να ασκήσει ο ΕΧΤΑ στην αναζωογόνηση των ΟΤΑ, σε θεσμικό επίπεδο.

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ - ΔΗΜΟΤΙΚΟΙ ΚΩΔΙΚΕΣ

Με βάση τις Συνταγματικές διατάξεις, και σε εκτέλεση αυτών ίσχυσαν κατά καιρούς και διάφοροι νόμοι για τη Τοπική Αυτοδιοίκηση. Από αυτούς, επισημαίνω και υποδεικνύω κ υ ρ ί ω ς τους ακόλουθους βασικούς, διότι ρυθμίσεις υπήρχαν και σε άλλους νόμους. Και για λόγους ιστορικής καταγραφής, και προγενέστερους και μεταγενέστερους, ήτοι των τελευταίων 70 ετών.

***Ν.Δ. 2888/30.6/1.7.1954 «Περί κυρώσεως του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικος». Κωδικοποιήθηκε με το Π.Δ. 933/1975.

***ΦΕΚ 168^Α/24.7.1980, Δημοτικός- Κοινοτικός Κώδικας (ΔΚΚ), ν. 1065/1980,

*** ΦΕΚ 93^Α/10.8.1982 ν. 1270/82 «Τροποποιήσεις του ΔΚΚ για το εκλογικό σύστημα, την αποκέντρωση, τη λαϊκή συμμετοχή και διοικητική αυτοτέλεια των δήμων και κοινοτήτων» (σχόλιο Α.Θ. = και για τα Συνοικιακά Συμβούλια),

*** ΦΕΚ 27^Α/1.3.1985, Π.Δ. 76/1985, ΔΚΚ - κωδικοποίηση σε ενιαίο κείμενο της έως τότε ισχύουσας νομοθεσίας για την Τ.Α.,

*** ΦΕΚ 92 Α/14.7.1986, ν. 1622/1986 (σχόλιο = ιδρύεται η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Η ισχύς των διατάξεων γι αυτή ανεστάλη, και δεν εφαρμόστηκαν).

*** ΦΕΚ 146^Α/1.6.1989, Π.Δ. 323/89, ΔΚΚ - κωδικοποίηση σε ενιαίο κείμενο, της έως τότε ισχύουσας νομοθεσίας για την Τ.Α.,

*** ΦΕΚ 90 Α/13.6.1994 ν. 2218/1994 «Ιδρυση νομαρχιακής αυτοδιοίκησης, τροποποίηση διατάξεων για την πρωτοβάθμια αυτοδιοίκηση και την περιφέρεια και άλλες διατάξεις», και, ΦΕΚ 113 Α/15.6.1995, ν. 2307/1995 «Περί προσαρμογής νομοθεσίας αρμοδιότητας Υπουργείου Εσωτερικών στις διατάξεις για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. . . .».

*** Π.Δ. 410/1995, έκδοση ΕΕΤΑΑ = Εταιρία Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης, με κωδικοποίηση των μέχρι τότε ισχυουσών διατάξεων,

*** ΦΕΚ 244 Α/1997, «Πρόγραμμα Καποδίστριας», ν. 2539/97 (ΑΘ: συνένωση Κοινοτήτων σε μεγαλύτερους δήμους, εισήγαγε τα «δημοτικά διαμερίσματα» αντί για τις πρώην κοινότητες. Σημαντικός, ό μ ω ς λίγο αφορά το Δήμο μας),

*** ΦΕΚ 114 Α/8.6.2006, νόμος 3463/2006 «Κύρωση του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων»,

*** ΦΕΚ 87 Α/7.6.2010, ν. 3852/2010 «Πρόγραμμα Καλλικράτης» (Α.Θ.: ιδρύεται η Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση, καταργούμενης της Νομαρχιακής),

*** ΦΕΚ 133 Α/19.7.2018, νόμος 4555/2018 «Πρόγραμμα Κλεισθένης Ι».

Σημείωση: Όλους τους πιο πάνω νόμους, αλλά κι άλλους, τα Π.Δ., εισηγητικές εκθέσεις, προτάσεις, εγκυκλίους κλπ, αλλά και ερμηνευτικά βιβλία γι αυτούς, έχω καταθέσει σ' ΤΟ ΧΡΕΟΣ, τομ. Β', κεφ. «Για την Τοπική Αυτοδιοίκηση - Γενικά». Οι πιο πάνω «άλλοι» νόμοι αφορούν π.χ. και στο νόμο 1828/1989 άρθρο 25, με τον οποίο ρυθμίστηκε για πρώτη φορά μεταπολιτευτικά, η

δυνατότητα επιβολής τελών με εκτελεστές κανονιστικές αποφάσεις, απευθείας (102.5) των Δ. Σ. για συγκεκριμένους λόγους --- χωρίς προηγουμένως να έχουν ρυθμιστεί/επιβληθεί από την Κεντρική εξουσία με διατάξεις νόμου, όπως συμβαίνει π.χ. με τα Τέλη Καθαριότητας, για τα οποία η Τοπική Αυτοδιοίκηση προσδιορίζει μόνο το ύψος αυτών, βλ. ΤΟ ΧΡΕΟΣ, τ. Α', κεφ.: Τέλος υποβάθμισης περιβάλλοντος (βλ. γι αυτό και πιο κάτω).

Ανακεφαλαίωση

1.- Το Σύνταγμα και κατ' ακολουθία η κοινή νομοθεσία αναγνωρίζουν τους Οργανισμούς Τ. Α. μόνο σαν «τοπικά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου» και σαν «διοικητικό θεσμό», αποκλειστικά και περιοριστικά μόνο για τη διαχείριση των «τοπικών υποθέσεων», με βάση την αρχή της «καθολικότητας» για τον κύκλο ενέργειάς τους. Για τη λήψη των οποίων όμως, οι Ο.Τ.Α. έχουν την αντίστοιχη «πολιτική ευθύνη»!, αφού λογοδοτούν στους δημότες. Είναι χαρακτηριστικό ότι το 102 Σ. είναι ενταγμένο στο κεφάλαιο με τίτλο «Οργάνωση της διοίκησης», και όχι στο κεφάλαιο «Οργάνωση της Πολιτείας». Άρα οι Ο.Τ.Α. δεν συνιστώνται από το Σύνταγμα σαν «πολιτικοί θεσμοί», στα πλαίσια του ενιαίου κράτους, αλλά σαν «όργανα της διοίκησης», στα πλαίσια της αποκέντρωσης της διοίκησης του Κράτους.

2.- Οι ΟΤΑ έχουν αυτοτέλεια», όχι όμως αυτονομία, γι αυτό ΔΕΝ μπορούν α) να «αυτορρυθμιστούν» ούτε για ορισμένες αναμφισβήτητα και αποκλειστικά «τοπικές υποθέσεις» π.χ. να ονοματοδοτήσουν πλατείες ή/και οδούς, η οποία ονοματοδοσία δεν αναγνωρίζεται και δεν ισχύει, χωρίς την προηγούμενη κρατική έγκριση, ή β) να επιβάλλουν όχι φόρους, αλλά ούτε τέλη/ εισφορές με εκτελεστές κανονιστικές αποφάσεις των Δημοτικών Συμβουλίων τους, παρά μόνο μετά από συγκεκριμένη και ορισμένη νομοθετική εξουσιοδοτική διάταξη. Η απόπειρα/ εξουσιοδότηση του ν. 1828/1989 άρθρο 25 παρ.14 για δυνατότητα επιβολής εισφορών και τελών από τους ΟΤΑ για συγκεκριμένους λόγους, κρίθηκε τελικά μη νόμιμη από τα Δικαστήρια, με την αιτιολογία ότι η παρ. 14 δεν ήταν ορισμένη αλλά αόριστη/ γενικόλογη, χωρίς εξειδίκευση και όρια. Με βάση τη διάταξη εκείνη, το 1990, η «Πρωτοβουλία

Πολιτών Αλίμου», είχε προτείνει την «Επιβολή Τέλους Υποβάθμισης Περιβάλλοντος», στις μεγάλες επιχειρήσεις επιφάνειας πάνω από 1.000 τ. μ., με ανταπόδοση την εκτέλεση έργων στην περιοχή, που επιβλήθηκε αρχικά, με κανονιστική απόφαση του Δ.Σ. το 1995. Ο Δήμος μας, εισέπραξε σημαντικά ποσά έως το 2007-08 και την καταληκτική/ αμετάκλητη δικαστική διαπίστωση της τυπικής μη νομιμότητας, αφού αρχικά υπήρξε διακύμανση και ταλάντευση της νομολογίας με έκδοση αντιφατικών αποφάσεων (βλ. για το θέμα, σ' ΤΟ ΧΡΕΟΣ, τόμος Α', κεφάλαιο «Κανονιστική Συγκρότηση του Δήμου»).

3.- Συνταγματικά, το Κράτος «λαμβάνει» τα νομοθετικά μέτρα για την εξασφάλιση της οικονομικής αυτοτέλειας κλπ, των ΟΤΑ, σαν «κατεύθυνση», και όχι «υποχρέωση να λαμβάνει», σαν «δέσμευση». Αρα η κρίση και η απόφαση γι' αυτά, ήταν και είναι αποκλειστικά δική του.

4.- Το Κράτος ασκεί πάντα ο ί κ ο θ ε ν, ήτοι αυτοβούλως και χωρίς προσφυγή πολίτη, ε π ο π τ ε ί α, έλεγχο νομιμότητας στις αποφάσεις των ΟΤΑ. Έστω και εάν, από τον έλεγχο του Γραμματέα του Υπ. Εσωτερικών τις προηγούμενες δεκαετίες, περάσαμε (ν. 3463/2006, άρθρο 148 επ.) σε έλεγχο του Γενικού Γραμματέα της (κρατικής τότε, και όχι αιρετής όπως σήμερα) Περιφέρειας, στη συνέχεια με το ν. 3852/2010 άρθρο 214 επ., «Καλλικράτης» στην Αυτοτελή Υπηρεσία Εποπτείας ΟΤΑ («... που αποτελεί αποκεντρωμένη υπηρεσία του Υπουργείου Εσωτερικών . . . υπαγόμενη απευθείας στον Υπουργό . . .»), που καθεμιά ιδρύθηκε στις έδρες των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων (= κρατικών υπηρεσιών). Περαιτέρω με το ν. 4555/18 Κλεισθένης Ι, άρθρο 108 επ., κατά τον οποίο «το κράτος ασκεί στους ΟΤΑ και τα νομικά πρόσωπα αυτών εποπτεία, που συνίσταται αποκλειστικά σε έλεγχο νομιμότητας και δεν επιτρέπεται να εμποδίζει την πρωτοβουλία και την ελεύθερη δράση τους . . .», συνεστήθησαν «Αυτοτελείς Υπηρεσίες Εποπτείας ΟΤΑ, οι οποίες αποτελούν αποκεντρωμένες υπηρεσίες του Υπουργ. Εσωτερικών, υπάγονται απευθείας στον Υπουργό . . .», σε επτά (7) αιρετές Περιφέρειες, χωρίς οι Υπηρεσίες αυτές να αποτελούν «Ανεξάρτητες Αρχές». Ευτυχώς ο έλεγχος σκοπιμότητας έχει καταργηθεί από πολλά χρόνια, ως έχει λεχθεί.

5.-Η Διοίκηση επιβάλλει πειθαρχικές κυρώσεις στα αιρετά όργανα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, έστω και με γνώμη συμβουλίων και με δικαστικούς.

Επομένως η καθαρά νομική- τυπική απάντηση, διαχρονικά οφείλει να είναι μονοσήμαντη: Ήταν και είναι μόνο διοικητικός θεσμός, δηλαδή για τη διοίκηση, και διαχείριση, των τοπικών υποθέσεων. Με όρους ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΑΣ, που σημαίνει ότι οι αποφάσεις της Τ.Α. υπόκεινται σε διοικητικό έλεγχο νομιμότητας, αφού πρόκειται απλά για «διοικητικό όργανο», όχι όμως και με όρους ΑΥΤΟΝΟΜΙΑΣ, δηλαδή με την ικανότητα νομικής αυτορρύθμισης, που θα σήμαινε ότι οι αποφάσεις της ΔΕΝ υπόκεινται σε κανένα διοικητικό έλεγχο, ούτε νομιμότητας, α λ λ ά προσβάλλονται γι αυτή, όπως όλες οι πράξεις της Διοίκησης π.χ. Υπουργών, Γεν. Γραμματέων κλπ, στα αρμόδια Δικαστήρια.

Η απόδοση της (έστω, περιορισμένης) «αυτονομίας» αυτής, κατά τη γνώμη πολλών, την οποία ασπάζομαι, επιτρέπεται από το άρ.43 παρ.2 εδ. β', όλων των Συνταγμάτων που ίσχυσαν όλη τη μακριά περίοδο, κατά το οποίο: « . . Εξουσιοδότηση για έκδοση κανονιστικών πράξεων από άλλα όργανα της διοίκησης επιτρέπεται προκειμένου να ρυθμιστούν ειδικότερα θέματα ή θέματα με τοπικό ενδιαφέρον ή με χαρακτήρα τεχνικό ή λεπτομερειακό». Με βάση τη διάταξη αυτή οι ΟΤΑ μπορούν να είναι αποδέκτες νομοθετικής εξουσιοδότησης, όπως και έγινε, όχι με επιτυχή τρόπο, με το ν. 1828/1989. Η Κεντρική Εξουσία, όμως, μέχρι σήμερα (2020), δεν ενεργοποίησε εκ νέου, με νόμιμο τρόπο, τη δυνατότητα αυτή, για τους λόγους που εκτέθηκαν πιο πάνω.

Μετά το ν. 1850/1989 για τον Ευρωπαϊκό Χάρτη Τοπικής Αυτονομίας, και, τη συνταγματική αναθεώρηση του 2001, έχουν αλλάξει λίγο τα πράγματα, με την απαίτηση προηγούμενης «γνώμης» της Τ. Α., προς την Κεντρική Εξουσία, για γενικότερα (πολιτικά) ζητήματα που αφορούν και αυτή. ΠΡΟΣΟΧΗ: Γνώμης, Ο Χ Ι απόφασης. Γνώμης απλής, ΟΧΙ σύμφωνης. Άρα, για την Κεντρική Εξουσία, αρκεί η προηγούμενη, έστω και αρνητική, γνώμη. Επιτρέψτε μου να θεωρώ ότι έστω και η «γνώμη» αυτή, είναι ένα ακόμα βήμα στη προσπάθεια που κάνει η κοινωνία και η Τ.Α. για την «κατάκτηση θέσεων» πολιτικού σκοπού. Σπεύδω να επισημάνω όμως, ότι θεωρώ το «βήμα» αυτό, ανεπαρκές, και καθυστερημένο από την πλευρά της Κεντρικής εξουσίας, προς την Τ. Α. Η τελευταία, και οι πολίτες, πρέπει να εντείνουν τις προσπάθειες, ώστε το συντομότερο δυνατό, να πραγματωθεί η ουσιαστική και με πολιτικό περιεχόμενο τοπική αυτοδιοίκηση.

Η αντίληψη ότι η Τ. Α. ήταν (και είναι) ένας «απολιτικός» θεσμός, είχε σταθερή παρουσία, όπως προκύπτει από τις νομοθετικές εξελίξεις γι αυτή (βλ. πιο πάνω) των τελευταίων δεκαετιών έως σήμερα, με μεγαλύτερη ένταση κατά τη διακυβέρνηση από συντηρητικές, και πιο ήπια από προοδευτικές πολιτικές δυνάμεις. Οι τελευταίες, διακηρυκτικά, δέχονταν πολιτικό σκοπό και ρόλο, ισχυρίζονταν όμως ότι δεσμεύονται από τις διατάξεις του Συντάγματος και δεν μπορούν να νομοθετήσουν σχετικές διατάξεις, και γι' αυτό εξαντλούσαν την προσπάθειά τους, με την «πίεση» και των αντίστοιχων ρυθμίσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κεντρικών οργάνων της Τ. Α., στη σταδιακή μεταφορά νέων αρμοδιοτήτων, όμως μόνο για διατύπωση μη δεσμευτικής, απλής, γνώμης. Όταν όμως αποφασίζονταν και συντελούνταν αναθεωρήσεις του Συντάγματος με πρωτοβουλία τους, παρέλειπαν ή απέφευγαν την αναγκαία πρωτοβουλία και επιλογή για την πραγμάτωσή της.

Η θέση αυτή του «απολιτικού» θεσμού, εκπορευόταν από «το βαθύ κράτος» ή «τη γραφειοκρατία» της Κεντρικής εξουσίας, προς ικανοποίηση των βλέψεών της, η άποψη της οποίας υπερίσχυε. Με τις ρυθμίσεις των διαφόρων ΔΚΚ, η Κεντρική Εξουσία αποτύπωνε την αντίληψη ότι η Τ. Α. δεν έχει κανένα πολιτικό σκοπό ή «χρώμα» και κανένα σύνδεσμο με την πολιτική και τις πολιτικές δυνάμεις και τάσεις του τόπου. Και έτσι εξακολουθητικά ενέτασσε την Τ. Α. στο «διοικητικό σύστημα», για να μπορεί η ίδια να έχει την πρωτοκαθεδρία και να ασκεί τον έλεγχο νομιμότητας μέχρι σήμερα.

Πρόκειται για α) μια θέση, η οποία έρχεται σε κραυγαλέα αντίθεση με τον κατ'εξοχή πολιτικό χαρακτήρα του θεσμού, όπως αυτός διαμορφώθηκε από τότε που ιδρύθηκε το νεοελληνικό κράτος (αφού οι Κοινότητες των Ελλήνων προϋπήρχαν και στα χρόνια της Οθωμανοκρατίας, εν μέρει ως «πολιτική» εκπροσώπηση των υποδούλων), και για β) μια επιστημονικοφανή θεωρία, οι οποίες τείνουν να αποκόψουν τον προέχοντα πολιτικό, λαϊκό και δημοκρατικό θεσμό της Τ. Α. από τις μακραίωνες ρίζες του. Διότι αποτελεί αναμφισβήτητο και συνηθισμένο πολιτικό γεγονός η από κοινού εμφάνιση και συνεργασία πολιτικών κομμάτων στις αυτοδιοικητικές εκλογές (μέσω συνδυασμών) στις οποίες διεκδικούν, μέσω στελεχών τους ή επιλεγμένων υποψηφίων, την κατάκτηση των τοπικών οργανισμών με κοινούς υποψήφιους και με κοινό δημοτικό πρόγραμμα. Και για να γίνουν πειστικά τα κόμματα, τις παραμονές,

υπενθυμίζουν και δημοσιοποιούν εκ νέου θέσεις και απόψεις τους για την Τ. Α. και για γενικά θέματα τα οποία σχετίζονται με διεκδικήσεις της, και αναδεικνύουν την κρισιμότητα και το πολιτικό νόημα των επικείμενων κάθε φορά, δημοτικών/περιφερειακών εκλογών. Συσκέψεις, διαβουλεύσεις, ανακοινώσεις, συμφωνίες για υποψήφιους και δημοτικά προγράμματα, πριν και κατά την περίοδο των αυτοδιοικητικών εκλογών, αποτελούν την κύρια πολιτική και κομματική δραστηριότητα, σε κάθε επίπεδο οργάνωσής τους. Αυτό συμβαίνει σε όλες τις μεγάλες πόλεις, τις πρωτεύουσες νομών και ιδίως στις Αθήνα – Θεσσαλονίκη και τους περιφερειακούς δήμους, στις οποίες τα πολιτικά κόμματα υποδεικνύουν ή ανακοινώνουν ή δηλώνουν υποστήριξη σε συγκεκριμένους υποψήφιους και συνδυασμούς, οι οποίοι με τον τρόπο αυτό αποκτούν τις ανάλογες πιθανότητες να κατακτήσουν το συγκεκριμένο Ο.Τ.Α.

Δεν παραγνωρίζω, ούτε για μια στιγμή, το «ρόλο της προσωπικότη-τας» των υποψηφίων, και την επίδραση της στο εκλογικό αποτέλεσμα. Απορ-ρίπτω όμως διαρρήδη την έννοια και το ζήτημα του πρωταρχικού ρόλου του «ηγέτη» ή «αρχηγού», ως καθοριστικού ή, ίσως, κι αποκλειστικού παράγοντα της μελλοντικής «απογείωσης» μιας δημοτικής κίνησης και του συνδυασμού της, κεντρικό θεμέλιο της οποίας πρέπει να είναι μια ισχυρή και συνεκτικά δομημένη ταυτότητα, μια διακριτή και σαφής δομή πεπτοιθήσεων θεμελιωμένη σε ενότητα προταγμάτων κοινωνικής αναφοράς, και το πρόγραμμά της. Διότι θεωρώ αυτή --- την έννοια του «ηγέτη» ---, βασικό στοιχείο του αρχηγικού λαϊκισμού ευκαιριακών επιλογών και υποδοχής «παραγόντων», που βλέπουν το συνδυασμό ως στέγη για πολιτικές καριέρες, με το βλέμμα στραμμένο στην εκλογική αριθμητική, οι οποίοι παράγοντες, εύκολα μεταπηδούν σε άλλο συνδυασμό, εάν ο αρχικός πάψει να παρέχει τη δυνατότητα αυτή. Στην περίπτωση αυτή οι δημοτικές κινήσεις, προσαρμόζονται στην αμφιθυμία της κοινής γνώμης και στη ζήτηση της «πολιτικής» δημοτικής αγοράς. Οι οποίες σύντομα, με την πρώτη δοκιμασία, κατά τις προτιμήσεις και επιλογές του «αρχηγού» μετατρέπονται σε άμορφο χυλό προγραμματικής και πολιτικής μετάλλαξης, ή ασαφούς ευελιξίας.

Πρακτικά, τα κόμματα βάζουν, από αρχής μέχρι τέλους, τη σφραγίδα τους στις αυτοδιοικητικές εκλογές και συνεπώς όλο το σώμα των εκλεγμένων στους ΟΤΑ, συνάπτεται και συνυφαίνεται με τις πολιτικές δυνάμεις και ροπές

που κρατούν στην κοινωνία τη συγκεκριμένη περίοδο. Άλλωστε ο τρόπος που αντιμετωπίζουν τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας (εφημερίδες, τηλεόραση, μέσα κοινωνικής δικτύωσης κλπ.), τους υποψήφιους ή εκλεγμένους στις δημοτικές εκλογές, [[π.χ. στις εφημερίδες δημοσιεύονται κατάλογοι των υποψηφίων που υποστηρίζει, ή των αυτοδιοικητικών προσώπων που υποστήριξε και εκλέχτηκαν, το τάδε κόμμα, περιγραφές «ο χάρτης βάφτηκε μπλέ, ή πράσινος ή κόκκινος κλπ», ή και μετά από αυτές π.χ. «συνέντευξη με το δήμαρχο . . . » και σε παρένθεση ή αναφορά στο όνομα του κόμματος που τον στήριξε, ή «συνέντευξη με τον «γαλάζιο», «πράσινο» ή «κόκκινο δήμαρχο»]], πείθει τον καθένα για το στενό σύνδεσμο πολιτικών δυνάμεων και τοπικών αρχών και επιπλέον για το στενό σύνδεσμο ανάμεσα σε αυτές και την Τ. Α. γενικότερα. Και τα κόμματα, μετά από κάθε δημοτικές και, κυρίως, περιφερειακές εκλογές και ανάλογα με τα αποτελέσματά τους, σε περίπτωση επιτυχίας, εκπέμπουν ιαχές θριάμβου, και, σε «μη επιτυχία» σιωπούν ή γενικολογούν αισχυντηλά. Δύο διαφορετικές στάσεις που είναι καθαρά πολιτικές.

Και όσοι από τους συνδυασμούς και υποψήφιους δημάρχους, κατεβαίνουν στον εκλογικό στίβο σαν «ανεξάρτητοι», βασιζόμενοι στην «ηγετική» φυσιογνωμία του αρχηγού/ υποψηφίου δημάρχου, κατ ουσία, με βάση τις προγενέστερες πολιτικές/κομματικές επιλογές του ή την πολιτική καταγωγή του, αλλά και τις επιλογές προσώπων ως υποψηφίων συμβούλων, που ως πολίτες έχουν κομματική αναφορά, σε συνδυασμό με το περιεχόμενο του προτεινόμενου από αυτούς αυτοδιοικητικού προγράμματος, τις απόψεις/ θέσεις κλπ, προσδιορίζουν το πολιτικό στίγμα και «χρώμα» τους.

Αλλά και οι πολίτες, όσο κι αν αισθάνονται στις αυτοδιοικητικές εκλογές πιο «αποδεσμευμένοι» και «ελεύθεροι» από τις κομματικές τους επιλογές, όσο και αν επηρεάζονται για την ψήφο τους από τη συμμετοχή συγγενών, φίλων, γειτόνων κλπ, στα δημοτικά ψηφοδέλτια, στη μεγάλη πλειοψηφία τους, κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου «στρατεύονται» για την υποστήριξη του υποψηφίου που «στηρίζει» το πολιτικό κόμμα που ψηφίζουν, τον οποίο, κατά την άσκηση του εκλογικού δικαιώματός τους επιλέγουν και ενισχύουν. Όχι από μια μονοσήμαντη ή στρεβλή αντίληψη «κομματικότητας» ή πειθαρχίας σε κελεύσματα, αλλά διότι αντιλαμβάνονται συνάφεια πολιτικών θέσεων και επιλογών για βασικά θέματα που απασχολούν την κοινωνία, αλλά και για τα

γενικά και κομβικά θέματα της Αυτοδιοίκησης ή τα τοπικά, ή διότι στο συνδυασμό υπάρχουν τοπικά στελέχη του κόμματος τα οποία γνωρίζουν, εμπιστεύονται και εκτιμούν ότι θα εφαρμόσουν το πρόγραμμα, θα επιδείξουν εντιμότητα, και για πολλούς άλλους λόγους.

Από την οπτική αυτή θα μπορούσαμε να ισχυριστούμε ότι οι αυτοδιοικητικοί εκπρόσωποι π.χ. περιφερειάρχες, δήμαρχοι, σύμβουλοι, αποτελούν τους κρίκους που συνδέουν τις πολιτικές δυνάμεις με το Δημότη Λαό, και ταυτόχρονα, μέσω των θέσεων για τοπικά ή γενικότερα ζητήματα, είναι οι δίαυλοι εκείνοι μέσα από τους οποίους τα κόμματα προσπαθούν να διοχετεύσουν σε αυτόν το πρόγραμμά τους, την ιδεολογία τους και να τον πείσουν πολιτικά.

Το κρίσιμο σημείο σημαντικής «τομής» και «διάκρισης» είναι ότι, οι εκλεγμένοι αυτοδιοικητικοί, πρέπει να έχουν την απόφαση και τη συνειδησιακή ανεξαρτησία, καθ' όλη την διάρκεια της εκτέλεσης των καθηκόντων τους, να λειτουργούν «πολιτικά», σε καμία περίπτωση όμως «κομματικά». Ήτοι να λειτουργούν με βάση τις αρχές, αξίες και αντιλήψεις τους για την πολιτική, την κοινωνία, τα τοπικά ζητήματα και το όραμά τους για τη ζωή, όπως τις έχουν δημόσια εκθέσει προεκλογικά και δεσμευτεί για την εφαρμογή τους, και να αποφασίζουν με βάση αυτές, δηλαδή να λειτουργούν με βάση τα δικαιώματα και τα συλλογικά συμφέροντα των δημοτών και πολιτών, για κάθε απόφαση, σε καμία όμως περίπτωση να μη λειτουργούν ως μάντες μεταβίβασης των στενών απόψεων του κόμματος και των συμφερόντων του.

Επομένως οι «αυτοδιοικητικές εκλογές» είναι «πολιτικές εκλογές».

Από πολιτική άποψη, δεν πρέπει να μας διαφεύγει και τούτο: Βασικό άρθρο σε όλους τους Δημοτικούς-Κοινοτικούς Κώδικες που ίσχυσαν τις τρεις δεκαετίες μετά τη Μεταπολίτευση έως και το ν. 3463/2006, ήταν αυτό που επέτασσε ότι: «Ο Δήμος διοικείται από το δημοτικό συμβούλιο, τη δημαρχιακή επιτροπή και το δήμαρχο». Με τον «Καλλικράτη»/2010 και την αντικατάσταση της δημαρχιακής επιτροπής, και με τον «Κλεισθένη Ι»/2018: «Ο δήμος διοικείται από το δημοτικό συμβούλιο, την οικονομική επιτροπή, την επιτροπή ποιότητας ζωής, την εκτελεστική επιτροπή και το δήμαρχο». Δηλαδή οι αποφασιστικές (και κατ' εξοχήν «πολιτικές») αρμοδιότητες πάντοτε ανήκαν στο συλλογικό αιρετό όργανο του Δ.Σ., και η εκτελεστική λειτουργία ανήκε, κυρίως, σε ένα

μονοπρόσωπο αιρετό όργανο, το δήμαρχο. Παρά τη ρύθμιση αυτή το ισχύον σύστημα είναι διαχρονικά και αποκαλείται «δημαρχοκεντρικό», κυρίως λόγω του κατανομής των εδρών στα Δ.Σ. μετά το Β' γύρο και την εκλογή του δημάρχου (πλην αυτών του 2019 με απλή αναλογική και με κατανομή εδρών από τον Α' γύρο). Το θέμα, ας μη μας απασχολήσει άλλο. Ας μείνει ανοιχτό προς συζήτηση, για λόγους προφανείς που δεν χρειάζεται να δηλωθούν.

Η σειρά της καταγραφής σαν πρώτου του δημοτικού συμβουλίου, δεν ήταν ή είναι τυχαία, ούτε χωρίς σημασία. Υποδεικνύει προτεραιότητα. Αφού στο Δ. Σ. καταγράφεται ή πρέπει να καταγράφεται η συνισταμένη της «συνείδησης», ήτοι των πολιτικών επιλογών των δημοτών. Έχω από το 1980 δηλώσει ότι μου απαρέσκει απολύτως η χρήση της λέξης «αντιπολίτευση» για τον προσδιορισμό των παρατάξεων των μειοψηφιών σε αυτά. Όχι διότι έχω ενστερνιστεί τον τυπικό νομικισμό, διότι έτσι αναφέρονται στο Δημοτικό Κώδικα, αλλά πρωτίστως και κυρίως από πολιτική θεώρηση. Στο οποίο Δ. Σ. πρέπει να γίνεται προσπάθεια να επιτυγχάνονται «συνθέσεις», «συγκλίσεις», «συναινέσεις» πλειοψηφίας και μειοψηφίας. Και όπου τούτο δεν καθίσταται δυνατό να επιτυγχάνεται, ο καθένας αναλαμβάνει τις ευθύνες του. Και ακολούθως όλοι κρίνονται. Η αντίληψή μου για τη λειτουργία του Δήμου, ήταν και παραμένει ότι το Δ. Σ. λαμβάνει και πρέπει να λαμβάνει, κατά το νόμο, τις αποφάσεις. Με καλή προαίρεση, αλλά χωρίς εκπτώσεις αρχών από κανένα. Και ότι θεωρούσα τον εαυτό μου, ή τους δημοτικούς συμβούλους του συνδυασμού μας, ως «πολιτικά συνδιοικούντες» το Δήμο, είτε βρισκόμαστε στην πλειοψηφία είτε η ψήφος των δημοτών είχε τάξει το συνδυασμό της κίνησής μας στη μειοψηφία, με αντίστοιχη «ευθύνη διοίκησης». Και τούτο το διακήρυττα και επαναλάμβανα δημόσια, και στις οξύτερες διαφωνίες και αντιπαραθέσεις, που ανέκυπταν. Με βάση αυτή την αντίληψη και πεποίθηση, υποβάλαμε (επίσημα και με αιτήσεις) αυτοτελείς προτάσεις προς συζήτηση στο Δ. Σ., με σημαντικά θέματα για το Δήμο και τους πολίτες. Γι αυτό ζητούσαμε στις Ημερήσιες Διατάξεις, Αποφάσεις Δ. Σ. κλπ, τα ονόματα των δημοτικών συμβούλων να ΜΗ γράφονται κατά σειρά σταυρών ή αλφαβητικά, πρώτα του συνδυασμού πλειοψηφίας, και στη συνέχεια των μειοψηφιών κλπ, όπως ήταν η μέχρι τότε συνήθεια, αλλά όλοι οι δημοτικοί σύμβουλοι, όλων των συνδυασμών, να καταγράφονται α λ φ α β η τ ι κ ά, άρα ανάμικτα, κάτι που

επιτεύχθηκε επί Προεδρίας Θάνου Ορφανού (1999-2002) και συνεχίστηκε σε αυτές των Ιωσήφ Κωνσταντινίδη και Γιώργου Κίτσου (2003- 2006) για τα πρακτικά, όχι όμως για τις αποφάσεις. Εικάζω ότι θα συνεχίστηκε και τα επόμενα χρόνια. Με βάση την ίδια αντίληψη, όταν ο Δ ή μ ο ς θέλησε να εκδώσει με δαπάνες του το 2000, έντυπο ε ν η μ έ ρ ω σ η ς των πολιτών, το «ΔΗΜΟΣΪως», διεκδικήσαμε να δοθεί μια σελίδα σε κάθε δημοτική παράταξη, με σκοπό να εκθέτει τις απόψεις της, ως «συνδιοικούσα» και να αναλαμβάνει την ευθύνη που της αναλογεί. Η διοίκηση Αλ. Αλούκου, ΔΕΝ αποδέχτηκε την πρόταση (και έτσι το έντυπο μετατράπηκε σε έντυπο προπαγανδιστικό της παράταξης και διοίκησής της, με τα χρήματα των δημοτών!), ενώ η επόμενη διοίκηση Κων. Μαντζουράνη το έκανε δεκτό, και έτσι κάθε παράταξη του Δ.Σ., αλλά και κάθε συγκροτημένη εκτός αυτού, είχε από μία σελίδα για ενημέρωση των πολιτών με τις θέσεις, απόψεις και τις ενέργειές της (βλ. αναφορά στο θέμα και τα εκδοθέντα τεύχη σ' ΤΟ ΧΡΕΟΣ, κεφάλαιο «Εκδόσεις του Δήμου»).

Καλό επομένως είναι να εγκαταλειφθεί ο ψεύτικος και επιζήμιος αυτός ισχυρισμός ότι, τάχα, η Τ.Α. δεν έχει πολιτικό χαρακτήρα. Το πολιτικό στοιχείο στην εποχή μας, αποτελεί ουσιώδες συστατικό στοιχείο και παράγοντα του δημόσιου βίου μας, και ισχυρή εκδήλωση του υπεύθυνου πολίτη. Προωθώντας τον πολιτικό χαρακτήρα της Τ.Α., αντικειμενικά προωθείται η δημοκρατία, ενισχύεται η λαϊκή κυριαρχία και αποδυναμώνεται η παντοδυναμία της κεντρικής εξουσίας και κατ' ακολουθία της κρατικής γραφειοκρατίας. Και καλό είναι να γίνει αποδεκτός ο πολιτικός χαρακτήρας, με τις αναγκαίες θεσμικές τροποποιήσεις.

Η δυναμική των πραγμάτων όμως, από τη Μεταπολίτευση και μετά, αλλά και περισσότερο σήμερα, δ ε ν μετέτρεψε μεν τους ΟΤΑ, τυπικά, σε «πολιτικούς θεσμούς», έχει ό μ ω ς προσδώσει σε αυτούς, και «πολιτικό σκοπό», που είναι, και πρέπει να είναι, η παροχή πολιτικής δημοκρατικής αγωγής με τη συμμετοχή των πολιτών (με όλο το αξιακό φορτίο της λέξης «πολίτης»), για να εξοικειώνεται ο καθένας με τη διαχείριση των κοινών, αλλά και να ενθαρρύνεται ώστε να σ υ μ μ ε τ έ χ ε ι α μ ε σ ό τ ε ρ α στην άσκηση εξουσίας της Τ. Α., και κατ' επέκταση της Πολιτείας. Ο νόμος των κοινωνικών

εξελίξων λειτουργεί αδιάκοπα και αυτός προσδίνει συγκεκριμένο νόημα και περιεχόμενο στις συνταγματικές διατάξεις και τη συνταγματική τάξη.

Στο Δήμο μας, παρά το αρνητικό θεσμικό πλαίσιο, όπως περιγράφηκε πιο πάνω, η συνείδηση ότι η Τ. Α. έχει και «πολιτικό σκοπό» εκφράστηκε με διάφορες παρεμβάσεις, με πρωτοβουλία του, όπως: α) λαϊκές συνελεύσεις για τα μεγάλα ζητήματα: π.χ. για το Γ.Π.Σ.- Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο και την Ε.Π.Α.- Επιχείρηση Πολεοδομικής Ανασυγκρότησης (δεκαετία του '80, μπορεί να θεωρούνται τοπικού ενδιαφέροντος, επηρεάζουν όμως ευρύτερη περιοχή, το περιβάλλον, και κυρίως οι διατάξεις τους συνιστούν πολιτική επιλογή) κ.ά., β) συγκεντρώσεις-πορείες-διαδηλώσεις για την προστασία του περιβάλλοντος π.χ. ρύπανση του Σαρωνικού-- τη δεκαετία 1980, το 2005 και διαχρονικά (αφού το 1980 τα λύματα συγκεντρώνονταν στο Κερατσίνι, και από εκεί χωρίς καμία επεξεργασία διοχετεύονταν στη θάλασσα του Σαρωνικού, διότι δεν είχε κατασκευαστεί ο βιολογικός καθαρισμός στην Ψυττάλεια), κατά των νατοϊκών βομβαρδισμών στη νέα Γιουγκοσλαβία (1999, με πορεία πολιτών από το Άνω Καλαμάκι στο Καλαμάκι), του πολέμου στο Ιράκ (2003, με ίδια πορεία), των κεραιών κινητής τηλεφωνίας και τις επιπτώσεις της ιοντίζουσας ακτινοβολίας (δεκαετία 2000, δεν είχαν εφευρεθεί ακόμα τα hands free), γ) ιδίως όμως με τα *ψηφίσματα / αποφάσεις* που κατά καιρούς λάμβανε το Δ.Σ. για θέματα γενικότερου-πολιτικού (και ΟΧΙ τοπικού μόνο) ενδιαφέροντος, π.χ. το Κυπριακό, την εκκλησιαστική περιουσία, τις προτάσεις της Κυβέρνησης για τη Τουριστική Πολιτική (δεκαετία 1980), την απλή αναλογική (διαχρονικά), τη μη εξομοίωση φασισμού και κομμουνισμού το 2006, για το Αεροδρόμιο Ελληνικού, την Παιδεία κ.ά.

Τ Α Μ Ε Γ Α Λ Α Ζ Η Τ Η Μ Α Τ Α

Όπως θα διαπιστώσει ο αναγνώστης των αποφάσεων/ψηφισμάτων που συγκεντρώνονται στην παρούσα εργασία, το ζήτημα της «Απομάκρυνσης του Αεροδρομίου Ελληνικού», από το 1955, τη δεκαετία του 1960, αλλά και τις δεκαετίες 1980, 1990, της «Αξιοποίησης των ολυμπιακών εγκαταστάσεων στο Ελληνικό» (2004 επ., μετά τη λήξη των Ολυμπιακών Αγώνων), και κυρίως το ζήτημα της «Αξιοποίησης του χώρου του Ελληνικού» (2010 επ.), ήταν πάντα,

αλλά κυρίως τα τελευταία πενήντα χρόνια, κυρίαρχο. Η Κεντρική εξουσία, θεωρούσε πάντα ότι ήταν υπόθεση «κεντρικής πολιτικής» και ουδέποτε αναγνώρισε στην Τ. Α. αρμοδιότητα, ή έστω και δυνατότητα, να έχει «πολιτικό λόγο» και να εκφράζει «σύμφωνη γνώμη» (άρα δεσμευτική για εκείνη) ή έστω «απλή γνώμη», ούτε πολύ περισσότερο «απόφαση» γι' αυτό, παρά τις διεκδικήσεις της τελευταίας. Πρέπει να δεχτούμε, διότι αυτό προκύπτει από τις αποφάσεις/ ψηφίσματα/ δηλώσεις, ότι στην ουσία και κυρίως αντιμετωπίστηκε από τους δήμους της περιοχής, ως ζήτημα «γενικού» ενδιαφέροντος, δηλ. για τη δημιουργία Μητροπολιτικού Πάρκου με σκοπό τη βελτίωση του κλίματος και περιβάλλοντος της Αττικής, και την εξυπηρέτηση των λαϊκών αναγκών αναψυχής, πολιτισμού, αθλητισμού, διασκέδασης κλπ. Θέλω να επισημάνω, ότι η, σε ενδιάμεση περίοδο, εμφιλοχώρηση αντιλήψεων «τοπικής» απόσπασης ενός μεριδίου της έκτασης από την Τ.Α. και τον κάθε όμορο Δήμο, προς ικανοποίηση ιδίων, επί μέρους, κοινωφελών αναγκών του, οφειλόταν, όχι μόνο σε αδυναμία της Τ. Α., αλλά και στο γεγονός ότι και η Κεντρική εξουσία, τη μέγιστη χρονική περίοδο των χρόνων αυτών, «στα σκοτεινά βάδιζε και στα σκοτεινά προχωρούσε», χωρίς σχέδιο, χωρίς πυξίδα, με εναλλασσόμενες ή και αλληλοαναιρούμενες ευκαιριακές επιλογές χρήσης του π.χ. εγκατάστασης κεντρικών υπηρεσιών της (Υπουργείων κλπ), παραχώρησης εκτάσεων για διάφορους σκοπούς (π.χ. πώληση σε ιδιώτες για οικοπεδοποίηση [πρόταση Σπράου], γήπεδο μεγάλης ΠΑΕ της Αθήνας, γήπεδο διεθνών αγώνων ταχύτητας αυτοκινήτων/ formula1 κ.ά). Τη δεκαετία που πέρασε, έγινε από την Κεντρική Εξουσία, η επιλογή για το «Σχέδιο Ολοκληρωμένης Ανάπτυξης», μαζί με την έκταση του Άγιου Κοσμά και της Παραλίας, το οποίο η Τ. Α. και οι συλλογικότητες των πολιτών, παρά τις προσπάθειες και τους αγώνες τους, δεν κατάφεραν να αποτρέψουν. Επομένως το ζήτημα του «Αεροδρομίου Ελληνικού» ήταν και είναι «γενικού / υπερτοπικού» ενδιαφέροντος, και γι αυτό, ήταν ενδεδειγμένη κι επιβεβλημένη η ενασχόληση της Τ. Α. με αυτό και η απαίτηση να έχει «λόγο», και όχι μόνο από τη θέαση του «πολιτικού σκοπού» της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Επίσης κυρίαρχα ήταν τα ζητήματα για τις Ακτές και το Παραλιακό Μέτωπο και τη χρήση ή την αξιοποίησή τους με παραχώρηση σε ιδιώτες προς εκμετάλλευση ή την απόδοση στους Δήμους προς όφελος των δημοτών, και

για τον Υμηπτό και το εάν θα κατασκευάζονταν σε αυτόν, σήραγγα ή μεγάλες λεωφόροι που θα έφταναν μέχρι την Παραλία. Η Κεντρική εξουσία θεωρούσε και τα ζητήματα αυτά της αποκλειστικής αρμοδιότητάς της. Η Τ. Α., είχε κατ' επανάληψη με αποφάσεις της, εκφράσει τις απόψεις των Συλλογικών Οργάνων της, όλων των βαθμίδων, και διεκδικήσει τις αρμοδιότητες αυτές και με κινητοποιήσεις, ή, να έχει βαρύνουσα γνώμη γι αυτές, οι συλλογικότητες των Πολιτών τις διεκδικούσαν μόνιμα με μεγάλο σθένος. (Στο βιβλίο ΤΟ ΧΡΕΟΣ έχω καταθέσει πλήθος στοιχείων από τους διαχρονικούς αγώνες).

Έτσι η Τ.Α. βήμα-βήμα «κατέκτησε» και τον πολιτικό σκοπό ή το πολιτικό περιεχόμενο. Σε βαθμό που σήμερα, οι θιασώτες της παλαιάς αντίληψης του «απολιτικού» χαρακτήρα της Τ.Α. να ελαχιστοποιούνται, και να στεριώνει στη συνείδηση των περισσότερων, η πεποίθηση για τον «πολιτικό σκοπό». Πρέπει να προσδοκούμε και να διεκδικούμε ότι σε επόμενη αναθεώρηση του Συντάγματος αυτό θα θεσμοθετηθεί και θα εναρμονιστεί με τις απαιτήσεις των καιρών. Με πρώτη και άμεση θεσμοθέτηση, πέραν της διοικητικής αυτοτέλειας που ισχύει, τουλάχιστον της «διοικητικής αυτονομίας», ως ένα ακόμα βήμα.

Σ Υ Μ Π Ε Ρ Α Σ Μ Α Τ Ι Κ Α

Το ζήτημα είναι γενικότερο, βέβαια. Γίνεται δεκτό από τους μελετητές των θεμάτων για την Αυτοδιοίκηση, ότι από τις αρχές του 20^{ου} αιώνα (ν. ΔΝΖ/1912), αλλά και τα πρώτα Μεταπολεμικά χρόνια και έως τη Μεταπολίτευση, με βάση τις περιορισμένες αρμοδιότητες που είχε την περίοδο εκείνη, η Τ.Α. αποτελούσε ένα «εργαστήρι» απόκτησης, βαθμηδόν, πείρας στην άσκηση δημόσιας εξουσίας. Μετά το 1974, το ζήτημα της θέσης της Τ. Α. στην οργάνωση των δημοσίων εξουσιών και του πολιτικού σκοπού της, στην Πατρίδα μας (αλλά και στην Ευρώπη), αποτέλεσε αντικείμενο μεγάλων ιδεολογικών αναζητήσεων και αντιπαραθέσεων. Διερωτήσεις όπως π.χ. γιατί η πρωτοβάθμια φροντίδα δημόσιας υγείας (π.χ. Κέντρα Υγείας, ή ΤΟΜΥ - ΤΟπικές Μονάδες Υγείας), ή, η Παιδεία- Εκπαίδευση (τη δεκαετία του 1990 μεταφέρθηκαν στην Τ. Α. μόνο οι άχαρες αρμοδιότητες της συντήρησης των σχολικών κτιρίων κλπ), ή το Περιβάλλον, τα Μέσα μαζικής μεταφοράς ή ορισμένα από αυτά κ.ά., να συνιστούν αντικείμενο αρμοδιοτήτων μόνο της

Κεντρικής Εξουσίας, και όχι της Τ.Α. Α' και Β' βαθμού, η οποία με πολλούς τρόπους τις διεκδικούσε και «οργανωνόταν» ή έκανε απόπειρες οργάνωσής της, γι αυτό (π.χ. δημοτικά ιατρεία, [κοινοτικός γιατρός προσλαμβάνονταν και την περίοδο της Κοινότητας Καλαμακίου !], τοπικά λεωφορεία κλπ.), απασχολούσαν τη δημόσια συζήτηση. Στις αρχές της δεκαετίας του 1980, οι θεωρητικές αναζητήσεις αυτές σε μικρό ποσοστό, αποτυπώθηκαν σε νόμους -- που από τους εισηγητές τους διεκδικούσαν το φωτοστέφανο της «τομής», και τους αποδόθηκαν ιδιότητες και ικανότητες, ότι τάχα ήταν --, για την «απελευθέρωση» της Τ. Α. και των τοπικών κοινωνιών από το κεντρικό κράτος και το σφιχτό εναγκαλισμό του. Όμως η «απελευθέρωση» αυτή δεν επήλθε τότε. Επίσης γίνεται γενικά δεκτό ότι, άτολμη, απόπειρα ορθολογικής μεταρρύθμισης για τα διάφορα επίπεδα άσκησης δημόσιας εξουσίας, στα πλαίσια του κάθε φορά ισχύοντος Συντάγματος, έγινε με το πρόγραμμα «Καποδίστριας»/ 1997 (= συνένωση των 5.382 κοινοτήτων που φυτοζωούσαν --- υπήρχαν και 441 δήμοι -- σε 900 δήμους συνολικά, για να αποκτήσουν οι ν έ ο ι δήμοι, τεχνική, οικονομική, διοικητική και άλλες υπηρεσίες, ώστε να ανταπεξέρχονται στον κοινωνικό ρόλο τους), παρά τις ατυχείς επιλογές στις ιδρύσεις δήμων, τα μειονεκτήματα και τις διαμαρτυρίες που υπήρξαν για έλλειψη συναινέσεων κλπ., μεταρρύθμιση που δεν υποστηρίχτηκε επαρκώς από την Κεντρική Εξουσία. Το πρόγραμμα «Καλλικράτης»/2010 ήταν ωφέλιμο στο κεφάλαιο για τη θεσμοθέτηση της «Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης», όμως, όσον αφορά στις ενώσεις των δήμων (τους περιορίσε από 900 σε 325) επικράτησαν μικροκομματικά κριτήρια. Η επόμενη νομοθετική παρέμβαση με τον «Κλεισθένη Ι»/ 2018, επέφερε δίκαιες τροποποιήσεις όσον αφορά τους δήμους (= τους όρισε σε 332), και ήταν σημαντική όσον αφορά την καθιέρωση της απλής αναλογικής (η οποία έδειξε τα, για την περίπτωση, ελλείμματα και όριά της στις αυτοδιοικητικές εκλογές του 2019, δεδομένου ότι δεν είχε υπάρξει προηγούμενη συναίνεση των πολιτικών δυνάμεων) και τη διεύρυνση εφαρμογής του ΕΧΤΑ (ν. 1850/1989) και στις Περιφέρειες, ως και του δημοψηφίσματος κλπ, όμως ήταν και αυτή ατελής (ήταν αυταπόδεικτο από το γεγονός ότι προϊδέαζε για, ή θεωρούσε αναγκαίο, τον «Κλεισθένη ΙΙ ή και ΙΙΙ»), αφού πολλά άρθρα συνιστούσαν τροποποιήσεις διατάξεων του ν. 3852/2010.

Βασική αιτία για την επαναλαμβανόμενη αποσπασματικότητα αυτή ήταν ότι καμία από τις πιο πάνω νομοθετικές παρεμβάσεις, δεν αντιμετώπισε συνολικά το υπαρκτό ζήτημα για το σύστημα κατανομής δημόσιας εξουσίας σε διάφορα επίπεδα, και δεν απάντησε στο ερώτημα ποιο επίπεδο, και, γιατί το συγκεκριμένο, είναι καταλληλότερο να χειριστεί κάποιο αντικείμενο, δηλαδή να προσδιορίσει τη δυνατότητα του κάθε επιπέδου «να κάνει τι» και «με ποιο τρόπο». Εάν υπήρχε πολιτική βούληση για απόκριση στο ζήτημα αυτό, θα είχε ξεπεραστεί και αναθεωρηθεί και η ρύθμιση του κάθε φορά ισχύοντος Συντάγματος και του άρθρου 102, που κατανέμει τις τοπικές υποθέσεις στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και διατηρεί τις γενικές στην Κεντρική Εξουσία.

Η απάντηση για το καταλληλότερο επίπεδο απαιτεί την προηγούμενη λεπτομερή μελέτη και θεώρηση για κάθε αρμοδιότητα άσκησης δημόσιας εξουσίας, τη σφαιρική, κι όχι αποσπασματική, αντιμετώπιση και ανάθεσή της, έστω και κατά στάδια, στο κατάλληλο επίπεδο διακυβέρνησης με το αρμόζον μέγεθος και την κατάρτιση, ήτοι την αξιολόγηση και διαπίστωση της επάρκειάς του π.χ. δομή, ανθρώπινο δυναμικό, τεχνολογικός εξοπλισμός, κλπ, για να την αναλάβει. Πρόκειται δηλαδή για την ανάγκη μιας συνολικής θεώρησης και καταγραφής των αρμοδιοτήτων, των επιπέδων άσκησης εξουσίας και της οργάνωσης του κάθε επιπέδου, ώστε αυτό να μπορεί να τις ασκήσει. Από την άλλη, κατ ακρίβεια και στην πραγματικότητα, είναι αυτό που ως σύνθημα και «αίτημα» η Τ. Α. συλλογικά διατράνωνε σαράντα χρόνια: «ζητάμε μεταφορά αρμοδιοτήτων και πόρων», και επιπλέον, ορισμένοι από εμάς, απαιτούσαμε: «αποκέντρωση ΜΕ αυτοδιοίκηση» (σαφώς εννοώντας, όχι αποκέντρωση με το κράτος, ά ρ α «αποσυγκέντρωση» του κράτους). Η πολιτική ευθύνη που βαρύνει την Κεντρική Εξουσία για τη ΜΗ πραγμάτωση είναι μέγιστη.

Χωρίς βέβαια, για να αναφερθούμε και στα οικεία κακά, και η ίδια η Τ.Α. να συντάξει τις αναγκαίες μελέτες ή να υποβάλλει συγκεκριμένες/εξειδικευμένες προτάσεις, να προκαλέσει δημόσιες συζητήσεις με ειδικούς επιστήμονες, να κινητοποιήσει δράσεις πανελλαδικά, να δημιουργήσει μια νέα πολιτική δυναμική, ώστε να κατανοηθεί το ζήτημα και να αποτελέσει διεκδίκηση της κοινωνίας, και με τον τρόπο αυτό να ασκήσει πολιτική πίεση στην Κεντρική Εξουσία.

Το έργο αυτό είναι αναγκαίο να γίνει. Είναι βέβαια ιδιαίτερα πολύπλοκο και δύσκολο, και, εκτιμώ, αυτός είναι ο λόγος, ή ένας από τους λόγους, για τους οποίους δεν αναλήφθηκε από καμία πολιτική δύναμη και Κυβέρνηση, έως σήμερα. Οι οποίες, όταν είχαν τη δυνατότητα διακυβέρνησης, αντί για το «όλον», προτίμησαν το «επί μέρους».

Προσδοκώ ότι η Επιτροπή που έχει συσταθεί και μελετά τη νέα δομή του κράτους, τα μέλη της οποίας έχουν γνώση των ευρωπαϊκών προτύπων τουλάχιστον, θα καταλήξει στα αναγκαία συμπεράσματα και θα κάνει τις κρίσιμες εισηγήσεις και προτάσεις. Και θα εναπόκειται στην Κυβέρνηση η αποκλειστική υποχρέωση και η τεράστια ευθύνη για την άμεση σύνταξη των μελετών κλπ, και συναφών ρυθμίσεων, ώστε να τεθούν τα θεμέλια μιας νέας πραγματικότητας για την σε πολλά επίπεδα άσκηση της δημόσιας διοίκησης και εξουσίας, λόγω και των ηλεκτρονικών δυνατοτήτων. Τα πράγματα είναι υπερώριμα. Υπάρχει μεγάλη, πολλαπλή και αδικαιολόγητη καθυστέρηση.

Η πολιτική κατεύθυνση διεκδίκησης αναθεωρήσεων/τροποποιήσεων, που η Τ.Α. οφείλει να κάνει πιο συνειδητά και οργανωμένα, με εποικοδομητική διαβούλευση και πολιτική τόλμη, ώστε να μετατραπεί η Χώρα μας από το πλέον συγκεντρωτικό κράτος της Ευρώπης σε ένα σύγχρονο, ορθολογικό και αποτελεσματικό κράτος με πολυεπίπεδη διακυβέρνηση, πρέπει να είναι ότι:

Η Τ.Α. επιδιώκει να γίνει και να είναι ένας αυτόνομος πολιτικός θεσμός του ενιαίου πολιτικού-διοικητικού συστήματος της Πολιτείας, με αποκλειστικές αρμοδιότητες, με ανακατανομή των φορολογικών πόρων μεταξύ Κεντρικής Εξουσίας και Τ. Α., και όχι απλώς τοπικός διεκπεραιωτής των θελήσεων του κράτους. Το σημερινό 3,00 -3,5% του ΑΕΠ που διαχειρίζεται η Τ. Α. πρέπει να προσεγγίσει το μέσο όρο των χωρών της Ε.Ε. που είναι 11,5% τουλάχιστον. Να γίνει τοπική εξουσία, που ενεργεί εκ μέρους των δημοτών της, διεκδικώντας μάλιστα τη διεύρυνση των αρμοδιοτήτων που της παρέχονται σε συνταγματικό και νομοθετικό επίπεδο. Να έχει αυτόνομο ρόλο διαμόρφωσης της καθημερινής πολιτικής και των προτεραιοτήτων για το χώρο ευθύνης της, ρόλο που θα βασίζεται σε μια καθολική πολιτική αποκέντρωσης, αποφάσεων και πόρων στο εγγύτερο προς τον πολίτη επίπεδο. Α λ λ ά και η ίδια η Τ. Α. πρέπει να είναι κατ ουσίαν, ανοιχτή και ανατροφοδοτούμενη από τη

κοινωνία, με ρόλους εγγυητή των κοινωνικών αγαθών και της δημοκρατικής έκφρασης, πρωτοστάτη στην κοινωνική διεκδίκηση, συντονιστή της αναπτυξιακής διαδικασίας, όχι μόνο στο πεδίο της οικονομίας, αλλά και της κοινωνικής ευημερίας, της προόδου, του πολιτισμού και της προστασίας περιβάλλοντος.

Ποια η έννοια των «πολιτικών αποφάσεων ή ψηφισμάτων» του τίτλου; Με ποια κριτήρια επιλέχθηκαν και ποιες καταγράφονται στο παρόν ;

Οριοθετώ την έννοια αυτή στις αποφάσεις που δείχνουν πολιτική στάση (πχ. αντίθεση, διαμαρτυρία, αποδοχή, ικανοποίηση, ανοχή ή κάθε άλλο) του Δήμου ή της Τ. Α., απέναντι στη Κεντρική Εξουσία, για θεσμικά ή οικονομικά αιτήματά της, πολιτική στάση για γενικότερα παγκόσμια ζητήματα (π.χ. βομβαρδισμοί στη νέα Γιουγκοσλαβία) ή πανελλαδικά πολιτικά (π.χ. θάνατοι επιφανών προσωπικοτήτων, ή επιβολή ΕΝΦΙΑ) και, υπερτοπικά ζητήματα (π.χ. απομάκρυνση, ή «αξιοποίηση» του πρώην Αεροδρομίου Ελληνικού, Παραλίας, Υμηττού κλπ). Αλλά και σε εκείνες, που στα πλαίσια των νομοθετημένων αρμοδιοτήτων της Τ. Α., είτε διεκδικούν διεύρυνση του ρόλου της είτε σχεδιάζουν, προγραμματίζουν ή υλοποιούν «πολιτικές» ή «συμπράξεις» με άλλους φορείς Τ. Α., για τις οποίες θα μπορούσε να υπάρξει επαρκής ή βάσιμος ισχυρισμός ότι ανήκουν στις γενικές πολιτικές αρμοδιότητες της Κεντρικής Εξουσίας. Προφανώς δεν περιλαμβάνονται αποφάσεις ή ψηφίσματα για τοπικά θέματα π.χ. ψήφισμα διαμαρτυρίας για έκδοση αρνητικής εφετειακής απόφασης (1983) ή για ανάκληση από τον ΕΟΤ της εντολής εκτέλεσης απόφασης απόδοσης του χώρου (1987), οι τελευταίες, για την απομάκρυνση του Λούνα Πάρκ από την Παραλία κλπ.

Επίσης θα μπορούσαν να οριστούν ως «πολιτικές» και οι αποφάσεις του Δ. Σ. που αφορούν π.χ. την εφαρμογή ή μη της διάταξης του ν. 1828/1989 άρθρο 25 παρ.14 για δυνατότητα επιβολής ανταποδοτικών εισφορών και τελών από την Τ. Α., με βάση νομοθετική εξουσιοδότηση, που στο Δήμο μας μετουσιώθηκε σε κανονιστική απόφαση Δ. Σ. για το «Τέλος Υποβάθμισης Περιβάλλοντος και κυκλοφοριακών ρυθμίσεων», και άλλες. Αποφάσεις σαν και αυτές, επίσης δεν αποτελούν αντικείμενο του παρόντος, διότι αφορούν αποκλειστικά το Δήμο μας, και υλοποιούν ευχέρειες που δόθηκαν με νόμο.

Τέλος, κατανοώ την αντίληψη, ότι κάθε απόφαση του Δ.Σ., και η πλέον «υπηρεσιακή» ή «τυπική», έχει/έχουν «πολιτικό» χαρακτήρα και αντίστοιχες συνέπειες, π.χ. η αναπροσαρμογή ή όχι των τελών καθαριότητας, η απόφαση ορισμού θέσεων υπαίθριου εμπορίου, η πρόσληψη ενός ή περισσοτέρων υπαλλήλων ή εργαζομένων, η άσκηση ή μη ενδίκων μέσων κατά δικαστικής απόφασης που αναγνωρίζει ότι εργαζόμενοι καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες ή επιδικάζει κάποιο επίδομα γι' αυτούς, ή εκείνη για την καταστροφή μη χρήσιμων αρχείων, κ.ά., ή απόφαση κοινωνικού χαρακτήρα π.χ. για την ίδρυση τράπεζας αίματος. Όπως, γίνεται κατανοητό από την παρούσα «Εισαγωγή», ούτε εκείνες αποτελούν αντικείμενο του παρόντος.

Επισήμανση: Οι πιο πάνω ορισμοί αποτελούσαν τον προγραμματικό και αρχικό κανόνα/μέθοδο για τη σύνταξη του παρόντος. Όμως και για τις δύο περιόδους, της Κοινότητας Καλαμακίου και του Δήμου Αλίμου, ο πιο πάνω κανόνας/ μέθοδος, δεν τηρήθηκε πολύ αυστηρά. Με το σκεπτικό ότι σκοπός του παρόντος είναι η ανάδειξη των πιο πάνω αποφάσεων, και άλλων, που κρίνονται σημαντικές, αλλά και τελικά, μέσω αυτών, η γνώση της Ιστορίας του τόπου μας. Όμως επειδή δεν γνωρίζω ούτε μπορώ να εικάσω, πότε θα αναληφθεί νέα προσπάθεια καταγραφής αποφάσεων άλλης στόχευσης (που ειδολογικά και θεματικά δεν ανήκουν στις, κατά τον τίτλο, περιλαμβανόμενες στο παρόν), συμπεριέλαβα και ορισμένες αποφάσεις που αναφέρονται σε σημαντικά τοπικά θέματα ή περιοχές ή κοινωφελείς χώρους του τόπου μας, τις οποίες καταχώρισα σε ξεχωριστά κεφάλαια κάθε μέρους. Η ευθύνη των επιλογών, με βαρύνει αποκλειστικά. Το εάν έγιναν επιτυχημένες επιλογές, ή όχι, θα το κρίνει ο κάθε αναγνώστης του παρόντος.

Οι «Πολιτικές αποφάσεις-Ψηφίσματα», που καταγράφονται, αποτελούν κείμενα, που είναι πολύτιμο, αυθεντικό και έγκυρο αρχειακό υλικό. Όμως, δεδομένου ότι ελήφθησαν στα όρια των αρμοδιοτήτων του θεσμού των Κ. Σ. ή Δ. Σ., το πεδίο τους είναι περιορισμένο, εάν κάποιος αρκεστεί στην ξερή μεταχείριση ή καταγραφή τους, χωρίς να αναπλάσει το ιστορικό, πολιτικό, κοινωνικό, οικονομικό πλαίσιο στο οποίο ελήφθησαν. Στο παρόν καταβλήθηκε προσπάθεια, συνειδητά σε περιορισμένη έκταση, με τις «επισημάνσεις» ή «σχόλια» το υλικό αυτό να τοποθετηθεί στο πιο πάνω ευρύτερο πλαίσιο, με σκοπό ακριβώς την ερμηνεία και διεύρυνση των αντλούμενων πληροφοριών.

Με τις «Πολιτικές Αποφάσεις- Ψηφίσματα» των συλλογικών οργάνων της, καταθέτω αποδεικτικά στοιχεία για την Ιστορία της Πόλης μας. Σε αυτές αποτυπώνονται όλα τα ιστορικά στοιχεία που εντοπίστηκαν. Δεν αποδέχομαι την «ιδεολογική χρήση της Ιστορίας». Την οποία συνιστά η αποσιώπηση, η επιλεκτική χρησιμοποίηση και η αυθαίρετη μετάπλαση όψεων συνόλου γεγονότων, δηλαδή της Ιστορίας, στο βωμό ενός προεπιλεγμένου ιδεολογικού-πολιτικού στόχου, προς εξυπηρέτηση του πολιτικού «παρόντος». Η μέχρι σήμερα στάση μου το επιβεβαιώνει. Στο πόνημα αυτό υπάρχει αυθεντική, πλήρης και ακριβής καταγραφή. Όμως, από την άλλη όψη και πλευρά, κάτι που είναι εντελώς διαφορετικό, τα «σχόλια» ή οι «επισημάνσεις» φέρουν την πνευματική σκευή, το θεωρητικό και ιδεολογικό αποτύπωμα, του προσώπου που τα γράφει. Αυτό το αποτύπωμα, υπόκειται και πρέπει να υπόκειται στον έλεγχο της εσωτερικής συνοχής των επιχειρημάτων και στο κριτήριο της λογικής συνέπειας αναφορικά με τα τεκμήρια που καταθέτονται.

Κεφάλαιο δεύτερο

Λ Α Ι Κ Η Σ Υ Μ Μ Ε Τ Ο Χ Η

Θουκυδίδης Β, 37: «Χρώμεθα γαρ πολιτεία ου ζηλούση τους των πέλας νόμους, παράδειγμα δε μάλλον αυτοί όντες τισίν ή μιμούμενοι ετέρους. και όνομα μεν δια το μη ες ολίγους αλλ' ες πλείονας οικείν δημοκρατία κέκληται . . . Β, 40: μόνοι γαρ τον τε μηδέν τώνδε μετέχοντα ουκ απράγμονα, αλλ' αχρείον νομίζομεν, και οι αυτοί ήτοι κρίνομέν γε ή ενθυμούμεθα ορθώς τα πράγματα, ου τους λόγους τοις έργοις βλάβην ηγούμενοι, αλλά μη προδιδαχθήναι μάλλον λόγω πρότερον ή επί ά δει έργω ελθείν...».

(Μετάφραση Ν.Μ. Σκουτερόπουλου, Πόλις, 2011: Β,37: «Έχουμε πολίτευμα που δεν χρειάζεται να αντιγράψει τους θεσμούς των άλλων. Μάλλον οι ίδιοι αποτελούμε υπόδειγμα για άλλους παρά μιμούμαστε άλλους. και ονομάζεται το πολίτευμα αυτό, επειδή δεν αποβλέπει στο συμφέρον των λίγων αλλά των πολλών, δημοκρατία . . . . . Β,40: Διότι είμαστε οι μόνοι που όποιον δεν

συμμετέχει καθόλου σε αυτά δε τον θεωρούμε φιλήσυχο πολίτη αλλά άχρηστο, και οι ίδιοι εμείς πάλι που παίρνουμε πολιτικές αποφάσεις ή τουλάχιστον σχηματίζουμε σωστή γνώμη για τα πράγματα, γιατί νομίζουμε ότι την πράξη δεν την βλάπτει η συζήτηση αλλά το να μην κατατοπισθεί κανείς πρώτα δια μέσου της συζήτησης σχετικά με ό,τι πρέπει ναπραχθεί . . . . .»).

Σχόλιο Α.Θ.: Από τα χρόνια του Θουκυδίδη, η δημοκρατία και η γνώση και συμμετοχή των πολιτών, ήταν «πολιτικά» στοιχεία αλληλένδετα.

*** Γιάννης Γκαφάνης, διδάσκων στο Πανεπιστήμιο YORK, άρθρο με τίτλο «Δημοκρατία, Σοσιαλισμός και Αυτοδιοίκηση», περ. «Επιθεώρηση Πολιτικής Επιστήμης», τεύχος «Αυτοδιοίκηση και Πολιτική», του ΔΕΠ - Διδακτικού Επιστημονικού Προσωπικού Ε.Κ.Π.Α., έκδοση Αντ. Σάκκουλα, 1983 (β-Α.Θ.).

«Τα τελευταία χρόνια, τόσο η λέξη «αυτοδιοίκηση» όσο και η λέξη «συμμετοχή» - ο φυσικός της ακόλουθος, έχουν γίνει πολύ δημοφιλείς στο πολιτικό λεξιλόγιο. Είναι όμως τόσο γενική η χρησιμοποίησή τους – ιδιαίτερα από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης – ώστε τελικά κινδυνεύουν να χάσουν τη πραγματική τους σημασία καθώς χρησιμοποιούνται σε μια ποικιλία διαφορετικών περιπτώσεων και από διαφορετικά πρόσωπα. Από την άλλη πλευρά, η δημοτικότητα αυτών των δύο λέξεων είναι μια καλή δικαιολογία για να τις μελετήσουμε προσεκτικότερα. Όμως αυτό που τελικά καθιστά αυτή τη μελέτη απαραίτητη είναι το γεγονός ότι στη χώρα μας αυτή την εποχή η «συμμετοχή» και κυρίως η «αυτοδιοίκηση» έχουν γίνει θέματα κεντρικού ενδιαφέροντος, γιατί η νέα σοσιαλιστική κυβέρνηση ήδη από τις προγραμματικές της δηλώσεις, κατέστησε σαφή την πρόθεσή της να επαναπροσδιορίσει το πλαίσιο τους διαφοροποιώντας το από τα μέχρι σήμερα γνωστά μοντέλα . . . . .».

Ανδρέας Λεντάκης, δήμαρχος Υμηττού, άρθρο με τίτλο «Δημοκρατία και Τοπική Αυτοδιοίκηση», στο συλλογικό «Τοπική Αυτοδιοίκηση και Κοινωνία», έκδοση Κοχλίας, 1986, με πρόλογο Γιώργου Γεννηματά (β- Α.Θ.).

«Η φράση «η Τοπική Αυτοδιοίκηση αποτελεί το κύτταρο της Δημοκρατίας» ακούγεται τόσο συχνά ώστε να φαντάζει σαν κοινοτοπία. Και όμως, δεν είναι. Ιδιαίτερα σήμερα αποτελεί, θα μπορούσαμε να πούμε, τη διέξοδο για την ουσιαστική και πραγματική λειτουργία της, γιατί σήμερα ολοένα και περισσότερο το άτομο γίνεται υπήκοος και όχι πολίτης. Σήμερα το άτομο ολοένα και πιο πολύ απομονώνεται στα στενά γκέτο των ατομικών του συμφερόντων και οραματισμών με τρόπο που αποκόβεται από το σύνολο. Η αδιαφορία και η απραξία είναι η ασθένεια της σημερινής μορφής δημοκρατίας που στηρίχτηκε και στηρίζεται στην αρχή της «αντιπροσωπευτικότητας», στην αρχή δηλ. της αλλοτρίωσης του πολίτη που μεταβιβάζει υποτίθεται τη θέλησή του (και τη δράση του) σε έναν εκλεκτό που θεωρητικά τον εκφράζει για μια ολόκληρη περίοδο (συνήθως μια τετραετία).. . .».

Σχόλιο ΑΘ: Όπως διαπιστώνει ο αναγνώστης, στο κείμενο η «αντιπροσωπευτικότητα» καθ' εαυτή, δεν αμφισβητείται, αλλά απαιτείται εξίσου η συμπλήρωσή της με την έννοια της «συμμετοχικότητας» από μέρους των πολιτών.

Φαίδων Βεγλερής, καθηγητής Διοικητικού Δικαίου στο ΕΚΠΑ, άρθρο στο περιοδικό «Τοπική Αυτοδιοίκηση, επιθεώρηση θεωρίας και πρακτικής ...κλπ», τεύχος 1, σελ. 8, Γενάρης-Φλεβάρης 1978 (β- Α.Θ.).

«(τα προαναφερθέντα στοιχεία στο άρθρο αυτό)...θα επέτρεπαν να ιδεί κανείς καθαρότερα, δικαιότερα, συνολικότερα το θέμα των τοπικών οργανισμών στην έμπρακτη λειτουργία και την απόδοσή τους. Για να κρίνει με κάποια πιθανότητα ακρίβειας πως πρέπει να κατανεμηθούν οι ευθύνες για τη διάχυτη και, σε μερικές περιπτώσεις, έντονη γενική εντύπωση ότι η δημοτική και κοινοτική διαχείριση κοινών αναγκών και απαιτήσεων δεν είναι σημαντική. Φταίει ο νόμος, δηλαδή γενικότερα οι θεσμοί, και σε κάποιο μέτρο ίσως η ερμηνεία που δίνεται από τις κεντρικές υπηρεσίες ή και τα δικαστήρια; Φταίνει οι συγκεντρωτικές συνήθειες και οι πιεστικές επεμβάσεις των εποπτευόμενων δημοσίων οργάνων; Η κακή λειτουργία, από αδράνεια, απροθυμία, αδυναμία θετικής εργασίας και σύμπτωσης μέσα στα συμβούλια και τις σχέσεις τους με το Δήμαρχο; Σφάλματα των ιδίων των δημοτών γιατί δεν έκαναν την

ορθή εκλογή προσώπων για την εκπλήρωση των δημο-τικών καθηκόντων ή και γιατί μ ε τ ά την εκλογή, α δ ι α φ ο ρ ο ύ ν και δεν συντρέχουν, ούτε με το ενδιαφέρον τους ούτε με τη βοήθειά τους την προσπάθεια της δημοτικής αρχής;; . . . .».

Για τη «λαϊκή συμμετοχή» ή τη «συμμετοχή των πολιτών», δεν πρόκειται να αποπειραθώ να αναλύσω τη σημασία της. Αποτελεί κοινή συνείδηση. Να μου επιτραπεί να καταθέσω συνοπτικά ορισμένες σκέψεις:

Αυτή **ΔΕΝ** νοείται ως «πνευματική» ή «διακηρυκτική» συμμετοχή ή συμπάρασταση μέσω διαδικτύου ήτοι από μακριά και εκ του ασφαλούς (οι «followers» ή «φίλοι» δεν είναι ενεργοί πολίτες, αλλά «εικονικοί μετέχοντες», με ψευδαίσθηση ικανότητας διαμορφωτών εξελίξεων), αλλά, νοείται, ως «**Ε Ν - Σ ώ μ α τ η** παρουσία στην πολιτική» (Αγγελος Ελεφάντης). Αφού, για να παραφράσω το φιλόσοφο, η Ιστορία γράφεται με συλλογικές ανθρώπινες πράξεις που αλλάζουν την πραγματικότητα. Δηλαδή **α υ τ ο π ρ ό σ ω π η** συμμετοχή σε μορφές κοινωνικής και πολιτικής διεκδίκησης. Με τον τρόπο αυτό γίνεται κατανοητή και αποτελεσματική. Έτσι «οφείλει» και πρέπει να πραγματώνεται. Διότι αυτή η συμμετοχή επιτρέπει σε κάθε άνθρωπο να είναι διακριτό πρόσωπο **α π ό** τους άλλους, αλλά και ταυτόχρονα **α λ λ η λ έ γ γ υ ο ς, ε ν ε ρ γ ό ς**, συνυπάρχων ισότιμος πολίτης **μ α ζ ί** με όλους τους άλλους. Προσφέρει τον εαυτό του στους άλλους, ως δωρεά ψυχής και νόησης, αλλά και ως ενέργεια αμοιβαίας ανταπόδοσης. Εμπεριέχει την μετατροπή του ενδεχόμενου σε δυνατότητα (όχι βεβαιότητα) χωρίς να το προεξοφλεί. Κάνει τον πολίτη, και σε περίπτωση μη επίτευξης όλων ή μερικόν στόχων, να σκέφτεται ή λέει ως καθήκον: «παρ όλα αυτά, συνεχίζουμε».

Διότι η λαϊκή συμμετοχή, είναι μια επιταγή που αποσκοπεί να δείξει ότι είναι παρωχημένες οι λογικές της ευθυνόφοβης ανάθεσης στον ηγέτη ή «ηγέτη», της ευθύνης για τις αποφάσεις, που μόνο συλλογικές μπορεί να είναι αν θέλουμε να είναι ορθές και αποτελεσματικές. Ότι οι λογικές του παραιτημένου ατομικισμού ή της υποκατάστασης της κοινωνικής σχέσης με εξ αποστάσεως διαδικασίες, ενέχουν «κινδύνους» π.χ. για τους κοινωνικούς δεσμούς, για την πολιτική/ δημοτική πράξη. Η συμμετοχή εξακολουθεί να έχει

νόημα σαν «προειδοποίηση» προς την όποια και κάθε Εξουσία. Αλλά και σαν υπενθύμιση προς εκείνη, ότι η συμμετοχή αυτή, *δ ι α δ η λ ώ ν ε ι τ α σ υ ν ο μ ι λ η τ ι κ ά θ ε μ έ λ ι α* της πολιτικής. Κατάθεση προτάσεων για κάθε ανακύπτον ζήτημα, ανάπτυξη πειστικών επιχειρημάτων προς υπεράσπισή τους, δηλαδή συνομιλία, με τη συνείδηση και βεβαιότητα ότι: *« . . την πράξη δεν την βλάπτει η συζήτηση, αλλά το να μην κατατοπισθεί κανείς πρώτα δια μέσου της συζήτησης σχετικά με ό,τι πρέπει ναπραχθεί. . .»*. Μετά από αυτά η σύνθεση των απόψεων είναι (ή πρέπει να είναι) η ενδεδειγμένη, αλλά και η προσδοκώμενη ή και αναπότρεπτη κατάληξη.

Άλλωστε αυτή η ίδια η πολιτική είναι, ή πρέπει να είναι, μια καθαρή ηθική εκδήλωση που χαρακτηρίζει τον πολίτη εκείνον που έχει την απόφαση και την εμμονή να θυσιάσει ένα μέρος του «εγώ» και να το αφιερώσει στο «εμείς», να δώσει στην κοινωνία κάτι από τις σωματικές και πνευματικές δυνάμεις του, και να πάρει από τους συμπολίτες του αντίστοιχες εμπειρίες.

Είναι χαρακτηριστικό ότι όλοι, τουλάχιστον από το 1974 ομνύουμε σε αυτήν, την επικαλούμαστε, και προσπαθούμε ή, κατ ελάχιστο, ισχυριζόμαστε ότι επιδιώκουμε να την υλοποιήσουμε, αλλά ολοένα μας «ξεφεύγει». Γιατί; Τι μπορούμε να κάνουμε για να μην «εξαυλώνεται»; Μια σύντομη υπενθύμιση με επισημάνσεις.

Και τις προηγούμενες περιόδους, αλλά και από τη Μεταπολίτευση και μετά, οι έννοιες της Αποκέντρωσης και της Λαϊκής Συμμετοχής, αλλά και της διεύρυνσης της Αυτοδιοίκησης με στόχο την προώθηση των μορφών της άμεσης δημοκρατίας και την ενεργοποίηση των πολιτών στις προσπάθειες των αγώνων για την κοινωνική βελτίωση και τη βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη, ήταν στην ημερήσια διάταξη των δημοκρατικών προβληματισμών. Διότι, το περίγραμμα, αλλά και ο πυρήνας των ιδεών ήταν ότι, π.χ., δεν αρκεί αφηρημένα η «ανάπτυξη», αλλά ενδιαφέρει και το «μοντέλο» ή το «είδος» της ανάπτυξης με τον ανθρωποκεντρικό προσανατολισμό της, τη διανομή του εθνικού εισοδήματος κατά δίκαιο τρόπο, σε συνδυασμό με την ποιότητα ζωής, τον οικολογικό μετασχηματισμό της οικονομίας, και επιπλέον, την ισόρροπη περιφερειακή βιώσιμη ανάπτυξη. Με αυτή την αντίληψη, τα προβλήματα δεν είχαν στον πυρήνα τους τεχνικοοικονομικό χαρακτήρα, αλλά ήταν αμιγώς

πολιτικά (βέβαια, με ανάλογη και βάσιμη επιστημονική τεκμηρίωση), δηλαδή συγκεκριμένων θεσμικών και πολιτικών επιλογών. Επομένως η συμμετοχή των πολιτών, ήταν απολύτως αναγκαία, αφού όλα αυτά άγγιζαν τον πολίτη. Και υποτίθεται, πως γι αυτόν όλα γίνονται και εν ονόματι αυτού γίνονται.

Από την ίδια τη φύση της η Τ.Α., σαν πρωτογενής ή πλησιέστερη στο Λαό εξουσία, ήταν και είναι, αξεδιάλυτα δεμένη με τη λαϊκή συμμετοχή, γιατί αλλιώς χάνει το χαρακτήρα της σαν «Αυτοδιοίκηση», και καταλήγει σε «ετεροδιοίκηση» ή «βαθμίδα διοίκησης» με μεγαλύτερη ή μικρότερη ιεραρχική εξάρτηση από την Κεντρική Εξουσία. Και τούτο, διότι αποτελεί «συστατικό στοιχείο» του θεσμού της Τ. Α., ότι η ίδια λειτουργεί, ή πρέπει να λειτουργεί, με τη συμμετοχή των πολιτών. Είναι υποχρέωσή της να έχει ως στόχο τη διαρκή προσέλκυση, ανάπτυξη και εξασφάλιση της «λαϊκής συμμετοχής», την υποκίνηση του ενδιαφέροντος του δημότη - πολίτη, την ενεργητική ανάμειξή του και τη δημιουργία σε αυτόν της πεποίθησης ότι η δραστήρια συμμετοχή του δεν είναι απλά τυπική ή, και «χάσιμο ώρας», αλλά ουσιαστική, ότι «πιάνει τόπο» και «έχει νόημα», ότι είναι χρήσιμη για όλους και ότι είναι χρήσιμη για τον ίδιο.

Έχω επίγνωση του γεγονότος ότι η «λαϊκή συμμετοχή» είναι ασφαλώς μια υπόθεση με πολλές δυσκολίες, ιδιομορφίες και αντιδράσεις. Για την επίτευξή της πρέπει να ξεπεραστούν εμπόδια, συνήθειες, νοοτροπίες, αδιαφορία, άγνοια και τόσα άλλα. Διότι ακριβώς η άμεση ενεργοποίησή του πολίτη για τα «κοινά», η κατανόηση και άσκηση των δικαιωμάτων και υποχρεώσεών του, είναι σταθερό βήμα για την προώθηση της «λαϊκής κυριαρχίας», τουλάχιστον σε τοπικό επίπεδο. Και αυτή η «λαϊκή συμμετοχή» είναι που δίνει στην Αυτοδιοίκηση τον πολιτικό της χαρακτήρα, το πολιτικό της περιεχόμενο, χωρίς φυσικά να είναι ο μοναδικός παράγοντας. Γι αυτή τη, δεοντολογικά επιδιωκόμενη, πορεία, χρειάζεται αναμφισβήτητα θέληση, δύναμη, γνώση, ανταλλαγή πείρας και απόψεων, διάλογος και ουσιαστική ενεμέρωση, και των δημοτικών εκπροσώπων και των κατοίκων – δημοτών - πολιτών. Αν η πολιτική ζωή και η δημοκρατία προϋποθέτουν τη μεγαλύτερη δυνατή συμμετοχή των πολιτών στα «κοινά», η Πολιτεία, και σε δημοτικό επίπεδο η Τ. Α., έχουν όχι μόνο συμφέρον αλλά και ηθική πολιτική υποχρέωση να την καλλιεργήσουν και αναπτύξουν. Χωρίς

πολιτικοποιημένους (όχι κομματικοποιημένους) πολίτες δεν μπορούμε να έχουμε πολυσχιδή ανάπτυξη της Δημοκρατίας, η οποία, κοινοβουλευτική ή αυτοδιοικητική, εάν δεν υπάρχει η συμμετοχή αυτή, θα είναι κολοβωμένη.

Αλλά και οι πολίτες, έχουν υποχρέωση να ενδιαφέρονται κατ'ιδίαν και σαν ομάδες, συσπειρώσεις, πρωτοβουλίες, και γενικά σαν συλλογικότητες, να επισημαίνουν και υποδεικνύουν προβλήματα, να μελετούν τρόπους επίλυσής τους, και να καλούν και τους άλλους πολίτες, χωρίς καμία διάθεση επιβολής απόψεων, να συντρέχουν και να συμμετέχουν ενεργά στην προσπάθεια για την επίτευξη του συλλογικού στόχου, με την καταγραφή και άλλων ιδεών, προβλημάτων ή ελλείψεων αλλά και την επεξεργασία εφικτών προτάσεων επίλυσης. Το εάν η συλλογικότητά τους θα λάβει τη μορφή σωματείου/νομικού προσώπου ή θα παραμείνει «ένωση προσώπων» (άρθρο 107 Αστικού Κώδικα) είναι ζήτημα που θα το αποφασίσουν οι ίδιοι και εξαρτάται από τη μονιμότητα ή επίλυση, και άρα παροδικότητα, των προβλημάτων.

Τις δεκαετίες των 1970, 1980 και 1990, και στο Δήμο μας, τα σωματεία ηθικών σκοπών, διαδραμάτιζαν πολύ μεγάλο ρόλο στη δραστηριοποίηση και συμμετοχή των πολιτών, για, και κατά, την εκπλήρωση των σκοπών τους (πχ. εξωραϊστικών, επιμορφωτικών, πολιτιστικών κ. ά.). Αλλά επιπλέον, έχοντας τα μέλη των διοικητικών συμβουλίων, εγκαιρότερη και πληρέστερη ενημέρωση για τα μεγάλα ζητήματα του Δήμου και τα γενικότερα, με ανακοινώσεις, συνελεύσεις και κινητοποιήσεις των μελών τους ή και με συμπράξεις από κοινού, στις οποίες καλούσαν όλους τους κατοίκους, πετύχαιναν να διαχύσουν, μεταλαμπαδεύσουν, και εξακτινίσουν αυτή τη γνώση τους, σε όλο και περισσότερους πολίτες, ώστε οι αποφάσεις να λαμβάνονται με επίγνωση.

Οι λειτουργίες της λαϊκής συμμετοχής, εδράζονται πάνω στα στοιχεία της αποτελεσματικότητας, του ελέγχου, της συναίνεσης ή αμφισβήτησης. Διότι μόνο έτσι, με την ενασχόληση των πολιτών με τα προβλήματα που ανακύπτουν, την κατάθεση των διαφορετικών προτάσεων για την επίλυσή τους, την πειστικότητα των αποδεικτικών στοιχείων της καθεμιάς, και την ανάληψη και από τους πολίτες της ευθύνης και του βάρους της ωφελιμότερης κι αναγκαίας επιλογής, προσδιορίζονται τα συλλογικά συμφέροντά τους, αναπτύσσεται η πολιτική και κοινωνική συνείδησή τους, σηματοδοτείται το Είναι τους, που

συνεπιφέρει για κάθε συμμετέχοντα, την κατανόηση της «ταυτότητας» του. Και έτσι παραμερίζεται η πλασματική, πολλές φορές, κομματική διαίρεση της κοινωνίας, και διαμορφώνεται η αίσθηση του «συνανήκειν» και η ενότητα των πολιτών με βάση τα δικαιώματα και συλλογικά συμφέροντά τους. Με τέτοιες διαδικασίες ο πολίτης συνειδητοποιεί ότι αυτός ο ίδιος είναι το υποκείμενο της Ιστορίας και αναλαμβάνει την προσωπική και κοινωνική ευθύνη του για τις τύχες της κοινότητας ή συλλογικότητας στην οποία συμμετέχει, διδάσκεται, ήτοι αναστοχάζεται και αναζητά τις αιτίες για τις ατυχείς ή εσφαλμένες επιλογές του, και αισθάνεται υπερήφανος για τις επιτυχημένες από αυτές.

Μορφές λαϊκής συμμετοχής, από το 1974 και μετά, θεσμοθετήθηκαν και εφαρμόστηκαν διάφορες, όπως:

***Τα «Συνοικιακά Συμβούλια», και η «Συνέλευση των κατοίκων» σαν όργανο της συνοικίας, με το νόμο 1270/1982, με εκλογές γι αυτά σε όλη την Ελλάδα, και στο Δήμο μας, την 21 Οκτωβρίου 1984, με ενιαίο ψηφοδέλτιο.

**Τα «Τοπικά (ή: Δημοτικά) Συμβούλια Νέων» με το ν. 3463/2006, με εκλογές γι αυτά το ίδιο έτος από τους νεολαίους. [Ανάλογο η «Βουλή των εφήβων» επί Προεδρίας Βουλής του Απόστ. Κακλαμάνη, που επίσης δεν απέδωσε].

Πειραματισμοί και μορφές που όμως δεν μπόρεσαν να κάνουν πραγματικότητα αυτή τη συμμετοχή. Εξελίχτηκαν σε γραφειοκρατικά σχήματα, και όργανα «τυπικής» λαϊκής συμμετοχής, ή ανταγωνισμού φιλοδοξούντων να γίνουν «παράγοντες». Γι αυτό και δεν στέριωσαν, ή κατέρρευσαν σύντομα.

*** Η «Δημοτική Επιτροπή Διαβούλευσης», ίσως, θα μπορούσε, να οριστεί ως μορφή συμμετοχής, που επίσης φαίνεται να μην αποδίδει. Και γράφω «ίσως», διότι δεν συνδυάστηκε με λαϊκή συμμετοχή, έστω σαν κάτι που τη συμπληρώνει. Γι αυτό είναι «άνευρη». Είμαι επιφυλακτικός στη διατύπωση διότι δεν θέλω να ονομάσω τη μορφή της Επιτροπής αυτής, ως «ανώδυνη συμμετοχή» ή και, πολύ περισσότερο, «ψευδοσυμμετοχή».

*** Ο «Συμμετοχικός Προϋπολογισμός» των δήμων, ήτοι: η αναλυτική διαπίστωση των κονδυλίων που υπάρχουν ή μέλλεται να εισπραχθούν στο σύνολό τους, και, η επιμεριστική διάθεση του όλου ή μέρους αυτών, στον προϋπολογισμό και η σύνταξη του τεχνικού προγράμματος του Δήμου, με

συμμετοχή και συναπόφαση των πολιτών, μέσα από λαϊκές συνελεύσεις. Αν και **θ ε ω ρ η τ ι κ ά** τον επικαλούμαστε είκοσι και πλέον χρόνια, δεν θεσμοθετήθηκε, ούτε εφαρμόστηκε, έστω άτυπα, **α λ λ ά ο υ σ ι α σ τ ι κ ά**, έως σήμερα. Παρόλο που, αντιλαμβανόμαστε ότι, ο «συμμετοχικός προϋπολογισμός», ή «προϋπολογισμός των πολιτών» αποτελεί χρήσιμο κι ενδιαφέρον «πολιτικό εργαστήριο» αλλά και τροφοδοτεί δυναμικές κοινωνικές διεργασίες που συμβάλλουν στην αλλαγή των συνειδήσεων των δημοτών-πολιτών.

*** Με τον ν. 3463/2006, άρθρο 216, νομοθετήθηκε η δυνατότητα τοπικού δημοψηφίσματος όταν πρόκειται οι δημοτικές αρχές να λάβουν απόφαση για σοβαρά θέματα, με περιορισμούς και οριοθετήσεις. Και με το ν. 4555/2018 «Κλεισθένης Ι», άρθρο 133, νομοθετήθηκε η προκήρυξη δημοτικού ή/ και περιφερειακού δημοψηφίσματος, πάλι με περιορισμούς ως προς τα δυνάμενα να αποτελέσουν αντικείμενο θέματα, είτε με δεσμευτικό/ αποφασιστικό, είτε συμβουλευτικό χαρακτήρα, ανάλογα με το θέμα, και άλλες ρυθμίσεις. Μέχρι στιγμής, ΔΕΝ έχουν εφαρμοστεί στην πράξη οι σχετικές διατάξεις για το «δημοψήφισμα», και δεν έχουμε εμπειρία πως θα λειτουργήσουν, εάν και όταν αυτό συμβεί. Μακάρι να πετύχει. Είναι κι αυτό μια μορφή συμμετοχής, που δεν υποκαθιστά τη διαρκή ή ενεργή λαϊκή συμμετοχή. [Επισήμανση: Ατυχώς, με κανένα από τους πιο πάνω νόμους δεν έχει νομοθετηθεί ο θεσμός της «λαϊκής δημοτικής πρωτοβουλίας» δηλαδή η δυνατότητα κατάθεσης προς συζήτηση στο Δ. Σ., μιας πρότασης που αφορά τους δημότες - πολίτες, υπό τον όρο ότι συλλέχτηκε ένας ελάχιστος αριθμός υπογραφών. Θα ήταν μια διαδικασία που θα διαμόρφωνε μια νέα γενιά πολιτών, που δεν θα αντιμετώπιζαν πια τη λήψη των αποφάσεων στο Δ. Σ., ως κάτι ξένο απ' αυτούς].

Ποιο, λοιπόν, το πρακτέο όταν ως δ. σ., είτε της πλειοψηφίας, είτε της μειοψηφίας, συμμετέχει κάποιος στη διοίκηση του Δήμου (με την πιο πάνω έννοια), και πρέπει, εκτός από την προσπάθεια για εφαρμογή του Προγράμματος, ή βασικού μέρους από αυτό, που κατατέθηκε δημόσια για κρίση στο Λαό, ανάλογα με το συσχετισμό δυνάμεων, να υποκινήσει τη συμπάρασταση και **σ υ μ μ ε τ ο χ ή** των δημοτών;; Τη **θ ε ω ρ ί α** να την κάνει π ρ ά ξ η;

Θέλω να διαβεβαιώσω ότι το όποιο επιστημονικό «πιστεύω» μου (= η θεωρία), συνδεόταν και συνδέεται άμεσα με την ιδιότητά μου, του πολίτη (= την

πράξη). Ο Γκαίτε στο «Φάουστ» γράφει: «Ξερή, αδερφέ, είναι η θεωρία, και χλωρό το χρυσόδενδρο της ζωής». Ποια είναι τα όρια και πως μπορεί να διευρυνθούν; Ποια μπορεί να είναι η συμβολή του Δήμου;; Αυτές οι απορίες εποίκιζαν τη νόησή μου, και θεωρώ ότι πρέπει να αναστατώνουν το Είναι του καθένα αυτοδιοικητικού ή ενδιαφερόμενου πολίτη, για τη λαϊκή συμμετοχή.

Είπαμε πιο πάνω ότι κατά το Σύνταγμα, κυρίαρχη είναι η έννοια του «τοπικού», της «τοπικότητας», συνδεδεμένη με την αρχή της «καθολικότητας» του κύκλου ενέργειας των ΟΤΑ. Εάν αυτή συνδυαστεί με την θεσμοθετημένη αρχή της «επικουρικότητας» και «εγγύτητας», που σημαίνει ότι σε περίπτωση αμφιβολίας, κάθε ζήτημα πρέπει να λύνεται στην πλησιέστερη προς το Λαό βαθμίδα αυτοδιοίκησης ή εξουσίας, τότε το «τεκμήριο αρμοδιότητας» του Συντάγματος για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, αποκτά (ή πρέπει να αποκτά ή μπορεί να αποκτά) άλλο και διαφορετικό εύρος. Ας περιοριστούμε στο αξίωμα και τη διαπίστωση αυτή, χωρίς αναλύσεις ή εξειδικεύσεις.

Υποστηρίζεται, και νομίζω ότι είναι ορθό, πως η «τοπικότητα» δεν εκφράζεται πρωτίστως από τη *χωρική* = «κατά χώρο» ή εδαφική σύνδεσή της με ένα ιδιαίτερο τόπο, ΑΛΛΑ δηλώνεται *κυρίως σαν σχέση* ανάμεσα σε ανθρώπους π.χ. δεν ανήκουμε στη συλλογικότητα των Αλιμιωτών επειδή τυχαίνει να κατοικούμε ή να έχουμε τη δουλειά μας τοπικά στον Αλιμο, α λ λ ά είμαστε Αλιμιώτες διότι γνωριζόμαστε, συμμετέχουμε σε συλλογικότητες, συμφωνούμε ή διαφωνούμε, αγωνιζόμαστε μαζί ή χωριστά ή παράλληλα, για την επίλυση των ζητημάτων της διαβίωσής μας (ανάπτυξη, περιβάλλον) κ.ά. Με αυτή την έννοια ο δημόσιος χώρος, στην τοπική του διάσταση, προσδιορίζεται από τη δυναμική των σχέσεων, διαβουλεύσεων και του διαλόγου που είναι δυνατό να δημιουργηθούν ανάμεσα στο θεσμό της Τ. Α., και σε πολίτες ή διάφορες συλλογικότητες και κοινωνικές ομάδες.

Ο ρόλος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και ειδικότερα των Δήμων, θα πρέπει να είναι ουσιαστικός στην κατεύθυνση αυτή. Οι αιρετές τοπικές αρχές έχουν χρέος να εξασφαλίσουν τη νομιμοποίηση των πρωτοβουλιών των πολιτών, με όρους που σχετίζονται με την αναγνώρισή τους, την υποστήριξη και εμπύχωσή τους, με τη διαπραγμάτευση/ διαβούλευση με αυτές.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση = τοπική Διακυβέρνηση πρέπει να εμφανίζεται από αυτή την άποψη, σαν «ρυθμιστικός παράγοντας» της λειτουργίας του δημόσιου χώρου στο τοπικό επίπεδο. Αλλά και σαν *ε ν ο π ο ι η τ ι - κ ό ς* παράγοντας των πολιτών στη βάση των προτάσεων για την επίλυση των προβλημάτων, ανεξάρτητα από κομματικές επιλογές του καθένα.

Το σημείο επαφής ανάμεσα στο Δήμο και τους πολίτες, θα πρέπει να λειτουργεί έτσι ώστε, η μεταξύ τους «επικοινωνία», να παίρνει μια μορφή δημοκρατική, να ανοίγει δρόμους, δηλαδή τις κατάλληλες συνθήκες που θα ενεργοποιήσουν *με διαφάνεια και διάλογο*, την επικοινωνία ανάμεσα στη δημοτική αρχή και το κοινωνικά πολυποίκιλο σώμα των δημοτών και πολιτών. Έτσι μόνο, γίνεται αντιληπτός ο καθοριστικός ρόλος της Τ.Α. σαν «ρυθμιστή» και «συντονιστή» των δημόσιων πολιτικών τοπικά, αλλά και σαν παράγοντα ενίσχυσης - προώθησης τοπικών πρωτοβουλιών.

Ο κοινωνικός δεσμός των πολιτών/δημοτών ενδυναμώνεται και ενισχύεται σημαντικά με τη βοήθεια των *κ α τ ε υ θ ύ ν σ ε ω ν* και των στηρίξεων, αλλά και των *ε μ π ν ε ύ σ ε ω ν*, που προωθεί η δημοτική αρχή.

Από την άλλη σκοπιά και *παράλληλα* οι πολίτες πρέπει να έχουν τη δυνατότητα έκφρασης των απόψεών τους (= *δικαίωμα*), *α λ λ ά τ α υ τ ό - χ ρ ο ν α* να έχουν τη διάθεση και την απόφαση να συμμετέχουν προσωπικά για την υλοποίηση αυτής της έκφρασης (= υποχρέωση). Και δεν πρέπει να ξεχνούν, ότι η έκρηξη της ατομικότητας, πιθανόν, ελευθερώνει την ύπαρξη, *υ π ο ν ο μ ε ύ ε ι* όμως τη *σ υ ν ύ π α ρ ξ η*.

Αυτονόητο είναι ότι η απόκτηση της διάθεσης, προϋποθέτει τη γνώση και τη συνείδηση της χρησιμότητας μιας δημόσιας παρέμβασης. Για την απόκτησή τους απαιτείται η Τοπική Αυτοδιοίκηση να παίζει τον επιμορφωτικό ή ενημερωτικό διαπαιδαγωγητικό ρόλο της.

Όλοι κατανοούμε πως προϋπόθεση για την επίλυση των προβλημά-των, είναι ότι αυτή πρέπει να «καθοδηγείται» (με την καλή έννοια, όχι της επιβολής μιας άποψης) από μια συλλογική θέληση όλο και πιο συνειδητή, αλλιώς δεν

πρόκειται να επιλυθούν. Διότι δεν αρκεί μόνο η «γνώση» της ύπαρξης ενός προβλήματος, και η διαμαρτυρία ή γκρίνια γι αυτό, επειδή δεν λύνεται από το Δήμαρχο ή άλλους, α λ λ ά, είναι αναγκαίο να υπάρχει και η σωματική και πνευματική θέληση και σ υ μ μ ε τ ο χ ή για τη λύση του.

«Το θέμα είναι τώρα, τι λες» έγραφε ο Μανόλης Αναγνωστάκης. Ο στίχος, γράφτηκε τον καιρό της Δικτατορίας 1967, κατά την οποία το να «λεις» κάτι μη αρεστό, σήμαινε, τουλάχιστον εκτόπιση. Στις Δημοκρατίες δεν έχουμε τέτοιο ζήτημα. Το 2021, θα πρόσθετε κάποιος: «Το θέμα είναι τώρα, τι κάνεις».

Αυτά όλα είναι «αναγκαία», αλλά ακόμη όχι επαρκή για να συσταθεί ο απαραίτητος κοινωνικός δεσμός. Πρέπει ε π ι π λ έ ο ν να υπάρχει και η δυνατότητα άσκησης ελέγχου από τους πολίτες.

Παλαιά, γράφαμε στα Προγράμματά μας μεταφορικά, «το Δημαρχείο να είναι γ υ ά λ ι ν ο», για να ελέγχει «απέξω» ο λαός, «τι γίνεται μέσα».

Οι δημοτικές Αρχές, πρέπει να είναι πρωταγωνιστές της ενίσχυσης του κοινωνικού δεσμού σε τοπικό επίπεδο, με διαφάνεια και διάλογο, με τα εργαλεία που παρέχουν η επικοινωνία, η δράση και η πρακτική, μέσα στην καθημερινότητα.

Αυτός πρέπει να είναι ο θεσμικός πολιτικός ρόλος του Δήμου. Η πλήρης ενημέρωση των πολιτών, η εγκαθίδρυση μιας συλλογικής θέλησης, και η οργάνωση των διεκδικήσεων. Η πρακτική εφαρμογή μιας τέτοιας πολιτικής αντίληψης, καλλιεργεί και στο δημοτικό μηχανισμό μια κουλτούρα διαβούλευσης με τους πολίτες και την πληροφόρησή τους. Ας ξεκινήσουμε από τα «καθημερινά» και πιο «απλά», για να επιτύχουμε και στα πιο «σύνθετα» και δύσκολα.

Επιλογές και πρωτοβουλίες, πρέπει να αναπτυχθούν από τις διοικήσεις κάθε Δήμου, και για τα μ ε γ ά λ α ζ η τ ή μ α τ α της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Σήμερα, υπάρχει ευρύ πεδίο γι αυτό. Παράδειγμα: Κατά τους τελευταίους Κώδικες, οι Δήμοι έχουν αρμοδιότητες, έστω συμβουλευτικές: α) Για την ανάπτυξη του Δήμου και τη στήριξη της τοπικής οικονομίας, β) Για το

περιβάλλον, «εκπόνηση τοπικών προγραμμάτων για την προστασία και αναβάθμιση του φυσικού, αρχιτεκτονικού, ανθρωπογενούς και πολιτιστικού περιβάλλοντος, στα πλαίσια των εθνικών και ευρωπαϊκών πολιτικών», γ) Για τη ποιότητα ζωής και την εύρυθμη λειτουργία των πόλεων, δ) Για την απασχόληση, ε) Για την κοινωνική προστασία και αλληλεγγύη κ.ά. πολλές. Για την εφαρμογή όλων αυτών πρέπει να επιδιώκουν τα πιο πάνω.

Δεν ωραιοποιώ τίποτα. Έχω επίγνωση των δυσκολιών και των περιορισμών που επιβάλλει το ισχύον νομικό πλαίσιο.

ΑΛΛΑ και την ουσία και κάποιες «σταθερές στάσεις» της ανθρώπινης φύσης, όπως μας το έχει διδάξει ο Θουκυδίδης, Γ.82.1: «..... γινόμενα μεν και αιεί εσόμενα, έως αν η αυτή φύσις ανθρώπων ή ...», δηλαδή «...που γίνονται και θα γίνονται πάντα όσο η φύση του ανθρώπου παραμένει ίδια. . ».

Επίσης και τις ανάγκες και δυσκολίες της ζωής, που εμποδίζουν τη συμμετοχή κάθε πολίτη. Για όλα αυτά πρέπει να γίνει *υ π έ ρ β α σ η*.

Το διακύβευμα που τίθεται σε κάθε «θεληματική» δημοτική αρχή, είναι:

*** *ΝΑ βρεί τους τ ρ ό π ο υ ς να ξεπεράσει τις δυσκολίες,*

*** *Να έχει τη θέληση να σπάσει το ασφυκτικό κέλυφος, να εκπλη-ρώσει τις δεσμεύσεις της, και να πραγματοποιήσει τις προσδοκίες των πολιτών.*

Αυτές οι σκέψεις και οι έννοιες ήταν η «σημαδούρα» σε όλη την πορεία μας. Αυτές καθοδηγούσαν τις επιλογές και πράξεις μας. Είμαι βέβαιος ότι οι νεότεροι, που γεννήθηκαν ή μεγάλωσαν και «έμαθαν γράμματα» στον Άλιμο, και έχουν περισσότερο ανεπτυγμένη τη συνείδηση του «συνανήκειν», θα πραγματοποιήσουν και επιτύχουν πολύ περισσότερα από εμάς.

Ακούω την ηχώ της υποθετικής ερώτησης: «έγινε από την πλευρά σας, στα χρόνια εκείνα, τα δικά σας, ό,τι έπρεπε για την επίτευξη και πραγμάτωση της Λαϊκής Συμμετοχής;». Απαντώ ευθέως:

Το τι κάναμε στα χρόνια μας και κατά πόσο ανταποκριθήκαμε στις υποχρεώσεις μας, είναι ερωτήματα που την απάντησή τους την αφήνουμε και

εμπιστευόμαστε στους νεότερους να τη δώσουν και να μας κρίνουν, ή ακόμα και, αντικειμενικά, να μας επικρίνουν. Το τι θα μπορούσαμε ή τι θα έπρεπε ακόμα να κάνουμε και για πολλούς λόγους έμειναν στη μέση, αυτό είμαστε σε θέση εμείς οι ίδιοι να το δούμε και να το καταλογίσουμε στο «παθητικό» μας. Εύκολα σχόλια μπορεί να παρατάξει ο καθένας. Μέσα στην πράξη θα θέλαμε να βλέπαμε κάθε καλόπιστο, αλλά και κάθε δύστροπο ή κακοθελητή, κατήγορο ή από συνήθεια αρνητή. Μέσα στην πράξη.

Αυτό που μπορώ να βεβαιώσω (εκτιμώ ότι το ίδιο θα μπορούσαν να βεβαιώσουν και όλοι, σχεδόν, οι συμμετέχοντες σε αυτές για να αποκτήσουν την «ταυτότητα» που απέκτησαν) είναι ότι η «Πρωτοβουλία» και διαδοχικά η «Συνεργασία Πολιτών», στα πλαίσια των δυνάμεών μας, και πέραν του μέτρου και του εφικτού, δώσαμε το δικό μας «παράν». Με συνέπεια και σοβαρότητα – όχι σοβαροφάνεια --, λέγοντας πάντα την αλήθεια ή αυτό που είμαστε έλλογα πεισμένοι, με βάση τα στοιχεία, ότι ήταν η αλήθεια, χωρίς κολακείες προς οποιουδήποτε και χωρίς ξεπερασμένες σκοπιμότητες ή υστεροβουλίες, με διανοητικό βάθος και σταθερό προσανατολισμό χωρίς κυβιστήσεις, ταλαντεύσεις ή δολιχοδρομίες ανάλογα με την περίπτωση ή το ακροατήριο, και, επιπλέον, χωρίς «σημαίες ευκαιρίας» ή «σημαίες από νάυλον, πλαστικές» προς άγρα ψήφων. Με προτάσεις για λύσεις στα «κοινά και κύρια» προβλήματα που ανέκυπταν και με ανάδειξη θεμάτων που άλλοι – τρίτοι ή αυτοδιοικητικοί - - απέφευγαν να τα αγγίξουν ή να ασχοληθούν με αυτά. Δημόσια πάντα. Με προσπάθεια για ενημέρωση των πολιτών και πρόσκληση για συμμετοχή τους στην επεξεργασία της λύσης (π.χ. με την έκδοση της «Παρέμβασης στον Άλιμο», όπου φιλοξενούσαμε και διαφορετικές, ακόμη και αμφισβητησιακές για τις δικές μας, απόψεις, με σύνταξη και δημόσια κατάθεση συγκεκριμένων προτάσεων για τα ζητήματα, που ήταν αποτέλεσμα συλλογικών διαδικασιών της Συντονιστικής Επιτροπής μας και τύχαιναν της αποδοχής των γενικών συνελεύσεών μας, τις οποίες θέταμε στη βάση της κριτικής των πολιτών π.χ. για τους Τράχωνες με συγκεντρώσεις και συλλογή 500 υπογραφών επαγγελματιών και πολιτών, κάτω από αυτή, για την Παραλία κλπ). Κόντρα στο διάχυτο λαϊκισμό, συγκρουστήκαμε με κυρίαρχα στερεότυπα και απόψεις που γίνονταν αποδεκτές από πολίτες, έχοντας βεβαιότητα και πεποίθηση ότι οι τεκμηριωμένες διαφορετικές απόψεις μας ήταν στην ορθή κατεύθυνση και θα

κατανοούνταν. Όντας υπεύθυνοι και απαλλαγμένοι από ψευδαισθήσεις, αλλά ωστόσο ταγμένοι παθιασμένα (αλλά όχι τυφλά) στην υπηρεσία του προγράμματος της κίνησής μας. Διότι θεωρούσαμε ότι μια πολιτική προσαρμογή στα στερεότυπα αυτά θα παρέπεμπε στην υποβάθμιση της δημοτικής πολιτικής, και η δημοτική κίνησή μας θα μετατρέπóταν σε ένα ασπόνδυλο σχήμα, που το μόνο που επεδίωκε ήταν η κατάκτηση και νομή της δημαρχιακής εξουσίας. Έτσι όμως θα παύαμε να επικοινωνούμε με τους πολίτες στη βάση των προγραμμάτων, αξιών κι αρχών που δημόσια είχαμε διακηρύξει, με συνέπεια να καταστούμε αναποτελε-σματικοί ή ανεπιτυχείς στην προσπάθεια για τον, με δημοκρατικό τρόπο, μετασχηματισμό και χύτευση των κοινωνικών συνειδήσεων, αφού θα είχαμε μεταλλαχθεί σε δημοτική κίνηση με άλλες και διαφορετικές αξίες από αυτές που είχαμε διατρανώσει. Αισθανθήκαμε κατ επανάληψη την «ερημία της μοναξιάς» στις συνεδριάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου και σε άλλες ενέργειές μας, γιατί είχαμε το θάρρος για την εξακολουθητικά σταθερή υπεράσπιση των απόψεών μας, κόντρα στο κυρίαρχο ρεύμα. Και τούτο διότι, δεν ασκούσαμε δημοτική πολιτική για να γίνουμε αρεστοί για τις επόμενες εκλογές, αλλά για το μέλλον των Αλιμιωτών. Το «παρόν» ως Ιστορία, αλλά και η Ιστορία του «μέλλοντος» ήταν κοχλιωμένες στις επιλογές και ενέργειές μας, ως ταυτοτικό στοιχείο μας. Με έμπρακτο και «ενσώματο» δείγμα γραφής και πράξης, και όχι με ανεκπλήρωτες υποσχέσεις και τυμπανοκρουσίες. Με επαγρύπνηση για τα συμβαίνοντα. Με κατάθεση ψυχής και με πολύωρες έρευνες σε βιβλιοθήκες και αλλού, και με ξενύχτια μελέτης, ευρωτιάσης και κούρασης, για την εξεύρεση λύσεων. Αφού «αξίωμά» μας ήταν ότι δεν αρκεί κάποιος να «δ ι α θ έ σ ε ι» τον εαυτό του, αλλά οφείλει και απαιτείται να τον «α φ ι ε ρ ώ σ ε ι» στην υπόθεση της Αυτοδιοίκησης, για να υπάρξει αποτέλεσμα, όπως οι καλογριές αφιερώνουν τον εαυτό τους στο Χριστό.

Αλιμος, Μάρτιος 2021

Αριστείδης Σπ. Θωμόπουλος

Ευχαριστίες

Από τη θέση αυτή θέλω να εκφράσω τις ευχαριστίες μου στο Δήμο μας και το Δήμαρχο Ανδρέα Κονδύλη για την έγκριση της αίτησής μου για μελέτη των Βιβλίων. Και τις ιδιαίτερες ευχαριστίες μου στον Πρόεδρο του Δημοτικού Συμβουλίου Στέφανο Διαμαντή, όπως και στον Προϊστάμενο της Διοικητικής Διεύθυνσης του Δήμου μας, Δημήτρη Γεωργακόπουλο, για την πρόθυμη και αμέριστη βοήθειά τους (και με χειρωνακτική εργασία) για την εύρεση των σχετικών βιβλίων Αποφάσεων - Πρακτικών από το δημοτικό Αρχείο.

Επίσης θέλω να εκφράσω τις ευχαριστίες μου, στους συναδέλφους δικηγόρους Αλέκα Γιαννούτσου-Αρμάου, τ. δημοτική σύμβουλο, και Κώστα Ν. Παπαδόπουλο, υπερασπιστή, χωρίς αμοιβή, υποθέσεων δημοτικού και δημοσίου συμφέροντος, το Νίκο Γ. Αρμάο, μεταλλειολόγο-οικονομολόγο, την Ευγενία Ζακυνθινού, επί δεκαετίες «ψυχή» και πρωταγωνίστρια συμμετοχής σε πολιτιστικούς συλλόγους και στο Δ.Σ. του Πολιτιστικού Κέντρου του Δήμου, και τη Χρυσούλα Σαράντη, πρώην Διευθύντρια Διοικητικής Υπηρεσίας του Δήμου Αλίμου, για τις συγκεκριμένες παρατηρήσεις που μου έκαναν, αφού μελέτησαν τη διάρθρωση και δομή του τελικού κειμένου. Εξυπακούεται ότι η ευθύνη για τις όποιες αδυναμίες στις επιλογές αποσπασμάτων ή τις αβλεψίες, βαρύνει αποκλειστικά εμένα.

Ταυτόχρονα, στον ανιψιό μου Λυκούργο Περ. Ψαρούλη, μαθηματικό, καθηγητή Μ.Ε. σε σχολείο του Δήμου μας, για την εξεύρεση λύσεων σε όλα τα ανακύπτοντα προβλήματα τα σχετικά με τον ηλεκτρονικό υπολογιστή μου.

Προσωπικά, εκφράζω την ευγνωμοσύνη μου στη σύζυγό μου και συνάδελφο Ευθαλία Θεολογή για την καρτερία και υπομονή της αναφορικά με την αναγκαία «απομόνωσή» μου, και το φόρτο εργασίας μου, που ανέλαβα εθελοντικά, για τη σύνταξη και του ανά χείρας πονήματος.

Α. Θ.

Ε Π Ι Σ Η Μ Ά Ν Σ Ε Ι Σ - Δ Ι Ε Υ Κ Ρ Ι Ν Ϊ Σ Ε Ι Σ

Για την ακολουθούσα καταγραφή των αποφάσεων – ψηφισμάτων – αποσπασμάτων από τα πρακτικά συνεδριάσεων Κ.Σ. και Δ.Σ., (που έγινε κατά θέματα και χρονολογικά) χρησιμοποίησα, μελέτησα και άντλησα στοιχεία από τόμους του Αρχείου του Δήμου ή του αρχείου μου, και από το διαθέσιμο ψηφιοποιημένο αρχείο του Δήμου, ή τις τοπικές εφημερίδες. Όσα αναφέρονται ότι βρίσκονται στο Αρχείο του Δήμου, μου χορηγήθηκαν, σε βιβλία χειρόγραφης γραφής ή σε εκτυπωμένη ή ψηφιακή μορφή pdf. Ήτοι ερεύνησα, μελέτησα και χρησιμοποίησα τα ακόλουθα:

Για την Κοινότητα Καλαμακίου

Βιβλίο μεσαίου μεγέθους, διαστάσεων 0,36 X 0,26, θεωρημένο, σελ. 1- 160 (χειρόγραφες όλες), με τίτλο «Βιβλίων Π ρ α κ τ ι κ ώ ν από 29.5.1936». Κατ ακρίβεια για την περίοδο από 29.5.1936 έως 22.7.1940.

Βιβλίο μεσαίου μεγέθους, διαστάσεων 0,36 X 0,26, θεωρημένο, σελ. 1- 400 (χειρόγραφες οι 397), με τίτλο «Βιβλίων Αποφάσεων από 127 του έτους 1936». Κατ ακρίβεια για την περίοδο από 14.10.1936 έως 22.7.1938.

Βιβλίο μεσαίου μεγέθους, διαστάσεων 0,36 X 0,26, θεωρημένο, σελ. 1- 500, χειρόγραφες όλες, με τίτλο «Βιβλίων Αποφάσεων Κοινοτικού Συμβουλίου Καλαμακίου». Κατ ακρίβεια για την περίοδο από 22.8.1938 έως 29.6.1940.

Βιβλίο μεσαίου μεγέθους, διαστάσεων 0,36 X 0,26, θεωρημένο, σελ. 1- 500 (χειρόγραφες όλες), με τίτλο «Βιβλίων Αποφάσεων Κ.Σ. από 102/1940». Κατ ακρίβεια για την περίοδο από 29.6.1940 έως 14.6.1946. [Σχόλιο: την 11.9. 1942 έγινε η τελευταία συνεδρίαση της διορισμένης Διοικούσας Επιτροπής, διότι έγινε η συγχώνευση της Κοινότητας Καλαμακίου με αυτή του Π. Φαλή-ρου. Έτσι από την επομένη της 11.9.42 έως 30.8.1945, που ανασυστάθηκε, η Κοινότητα Καλαμακίου δεν υφίσταται, και άρα δεν υπάρχουν αποφάσεις Κ.Σ.].

Βιβλίο μεσαίου μεγέθους, διαστάσεων 0,36 X 0,26, θεωρημένο, σελ. 1- 199 (χειρόγραφες όλες), με τίτλο «Βιβλίο Π ρ α κ τ ι κ ώ ν από 22.7.1940». Κατ ακρίβεια για την περίοδο από 22.7.1940 έως 30.8.1947.

Βιβλίο μεσαίου μεγέθους, διαστάσεων 0,36 X 0,26, θεωρημένο, σελ. 1- 396 (χειρόγραφες όλες), με τίτλο «Κοινότης Καλαμακίου Αθηνών. Βιβλίο Αποφάσεων». Κατ ακρίβεια για την περίοδο από 14.6.1946 έως 6.8.1947.

Βιβλίο μεσαίου μεγέθους, διαστάσεων 0,36 X 0,26, θεωρημένο, σελ. 1- 400 (χειρόγραφες όλες), με τίτλο «Βιβλίο Αποφάσεων Κ.Σ. από 159/1947». Κατ ακρίβεια για την περίοδο από 6.8.1947 έως 13.9.1948.

Βιβλίο μεσαίου μεγέθους, διαστάσεων 0,36 X 0,26, θεωρημένο, σελ. 1- 200 (χειρόγραφες 1- 198), με τίτλο «Βιβλίο Πρακτικών από 16.9.1947 μέχρι 5.5.1950». Για τις «Αποφάσεις», υπήρχε άλλο βιβλίο.

Βιβλίο μεσαίου μεγέθους, διαστάσεων 0,36 X 0,26, θεωρημένο, σελ. 1- 400 (χειρόγραφες όλες), με τίτλο «Βιβλίο Αποφάσεων Κοινот. Συμβουλίου, από 196/1948». Κατ ακρίβεια για την περίοδο από 22.9.1948 έως 27.1.1950.

Βιβλίο μεσαίου μεγέθους, διαστάσεων 0,36 X 0,26, θεωρημένο, σελ. 1- 500 (χειρόγραφες όλες), με τίτλο «Βιβλίο Αποφάσεων από 18 (της 27.1.1950)». Κατ ακρίβεια για την περίοδο από 27.1.1950 έως 16.11.1951.

Βιβλίο μεσαίου μεγέθους, διαστάσεων 0,36 X 0,26, θεωρημένο, σελ. 1- 400 (χειρόγραφες όλες), με τίτλο «Βιβλίο Αποφάσεων από 208/1951. . .». Κατ ακρίβεια για την περίοδο από 16.11.1951 έως 11.5.1953.

Βιβλίο μεσαίου μεγέθους, διαστάσεων 0,36 X 0,26, θεωρημένο, σελ. 1- 200 (χειρόγραφες όλες) με τίτλο «Βιβλίο Πρακτικών Κ. Σ. από 13.5.1950». Της περιόδου από 13.5.1950 έως 11.5.1953.

Βιβλίο μεγάλου μεγέθους, διαστάσεων 0,42 X 0,32, θεωρημένο, σελ. 1- 300, χειρόγραφες οι 299, με τίτλο (δυσανάγνωστο, αλλά) «Βιβλίο Πρακτικών Κοινοτικού Συμβουλίου, από 19.5.1953». Κατ ακρίβεια για την περίοδο από 19.5.1953 έως 9.3.1956. *Από τις αυτοδιοικητικές εκλογές της 21.11.1954 και με την εγκατάσταση των νέων Αρχών την 22.1.1955 (σελ.77), μετατρέπεται σε*

Βιβλίο «Αποφάσεων και Πρακτικών», όπως επέτασσε το Ν.Δ. 2888/30.6/1.7.1954 «Περί κυρώσεως του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικος».

Βιβλίο μεγάλου μεγέθους, διαστάσεων 0,42 X 0,32, θεωρημένο, σελ. 1- 405 (χειρόγραφες 1- 402) με τίτλο «Βιβλίον Πρακτικών - Αποφάσεων». Της περιόδου από 5.4.1956 έως 4.7.1958.

Βιβλίο μεγάλου μεγέθους, διαστάσεων 0,42 X 0,32, θεωρημένο, σελ. 1- 600 (χειρόγραφες 1- 251, λοιπές λευκές) με τίτλο «Βιβλίον 1960 Πρακτικών Κοιν. Συμβουλίου, αρχόμενον από υπ αρ. 149/60 απόφασιν». Της περιόδου από 4.8.1960 έως 4.8.1961.

Βιβλίο μεσαίου μεγέθους, διαστάσεων 0,36 X 0,26, θεωρημένο, σελ. 1- 500 (χειρόγραφες 141) με τίτλο «Βιβλίον Πρακτικών – Αποφάσεων, Κοινοτικού Συμβουλίου». Της περιόδου από 10.10.1962 έως 2.4.1963.

Βιβλίο μεγάλου μεγέθους, διαστάσεων 0,41 X 0,31, θεωρημένο, σ. 500, όλες χειρόγραφες, με τίτλο «Βιβλίον Πρακτικών Συνεδριάσεων Κοινοτικού Συμβουλίου Καλαμακίου Αττικής, από 16 Αυγούστου 1964 έως 4 Φεβρουαρίου 1967».

Βιβλίο μεγάλου μεγέθους, διαστάσεων 0,40 X 0,30, θεωρημένο, σελ. 1- 240, χειρόγραφες 234, με τίτλο «Βιβλίον Πρακτικών Συνεδριάσεων του Κοινοτικού Συμβουλίου Καλαμακίου, από 16 Αυγούστου 1964 έως 13 Δεκεμβρίου 1967».

Σχόλιο: Και τα ΔΥΟ, αμέσως πιο πάνω, βιβλία ορίζονται «Πρακτικών», το ΠΡΩΤΟ έως 4.2.1967 και το ΔΕΥΤΕΡΟ έως 13.12.1967.

Στο ΠΡΩΤΟ, οι αποφάσεις είναι αρχιτεκτονικά δομημένες και πλήρεις (ήτοι: εισήγηση προέδρου, σκεπτικό, απόφαση, όπως και τις προηγηθείσες περιόδους), γραμμένες με τον ίδιο γραφικό χαρακτήρα, και στο περιθώριο αριστερά αναγράφεται, όπως σε όλα, το θέμα και ο αριθμός της απόφασης κι έγκρισης. Τα πρακτικά, δεν αριθμούνται. Αναγράφεται μόνο η ημερομηνία συνεδρίασης.

Στο ΔΕΥΤΕΡΟ διαπιστώνεται: α) η προεγγραφή, προφανώς από τον υπηρεσιακό γραμματέα, των προκαταρκτικών και των θεμάτων ημερήσιας διάταξης, β) η άφεση κενών γραμμών ανάμεσα στο ένα και το άλλο θέμα, κατ'εκτίμηση αυτού επαρκών, για την καταγραφή των παρόντων κοινοτικών συμβούλων (κ.σ.), των λεχθησομένων και της απόφασης, γ) η συμπλήρωση των κενών γραμμών (κατά

τη συνεδρίαση μάλλον, ή εκ των υστέρων με βάση σημειώσεις) από άλλο πρόσωπο και με άλλο γραφικό χαρακτήρα, και δ) η καταγραφή των αποφάσεων, εκτός από εξαιρέσεις, με συνοπτικό τρόπο και συχνά χωρίς επιμέλεια και ακρίβεια στη διατύπωση, και, η παραπομπή, προς συμπλήρωση του «αποφασιστικού» σε έγγραφα ή σχεδιαγράμματα κλπ., τα οποία είναι μάλλον βέβαιο, ότι δεν διατηρούνται στο Αρχείο του Δήμου. Με αποτέλεσμα τη μη πλήρη σύνταξη κάποιων αποφάσεων. Επίσης: α) στο αριστερό περιθώριο του Βιβλίου, αναγράφονται αριθμοί, που παραπέμπουν σε αριθμούς αποφάσεων, (συμπληρώθηκαν εκ των υστέρων, με βάση το «καθαρό» για διευκόλυνση), και, β) παύουν να αριθμούνται κατά σειρά, τα πρακτικά, όπως γινόταν έως τότε. Αναγράφεται μόνο η ημερομηνία της συνεδρίασης.

Από το συσχετισμό των ΔΥΟ βιβλίων, καθίσταται σαφές, ότι το ΠΡΩΤΟ ήταν το «επίσημο» ή «καθαρό» (όπως διατυπώνεται σε απόφαση του Κ. Σ., βλ. πιο κάτω), ενώ το ΔΕΥΤΕΡΟ ήταν το «πρόχειρο».

Τα αποσπάσματα του παρόντος, αντιγράφηκαν, ιδίως, από το «πρόχειρο», σε συσχετισμό/ αντιπαραβολή με το «καθαρό». Από το τελευταίο αντιγράφηκαν και αποφάσεις/κείμενα που δεν περιλαμβάνονται στο πρόχειρο. Οι μεταξύ τους διαφορές στις διατυπώσεις, ήταν λίγες και επουσιώδεις. Αναγράφω τις σελίδες του καθένα από τα Βιβλία, προς ευχέρεια αναζήτησης.

Βιβλίο μεγάλου μεγέθους, διαστάσεων 0,42 X 0,32, θεωρημένο, σ. 504, όλες χειρόγραφες, με τίτλο «Βιβλίων Πρακτικών Συνεδριάσεων Δημοτικού Συμβουλίου Αλίμου, Δήμος Αλίμου, έτους 1970 - ». Κατ ακρίβεια της περιόδου από 15 Ιουλίου 1970 έως 18 Φεβρουαρίου 1972».

Τα πιο κάτω ερευνήθηκαν, αλλά ΔΕΝ βρέθηκε κάτι σχετικό με το θέμα:

Βιβλίο μεγάλου μεγέθους, διαστάσεων 0,42 X 0,32, θεωρημένο, σελ. 1- 412 (χειρόγραφες όλες) με τίτλο «Βιβλίων Πρακτικών – Αποφάσεων, αρχόμενον από 4.8.1958 και λήγον την . . .». Της περιόδου από 4.8.1958 έως 4.8.1960.

Βιβλίο μεσαίου μεγέθους, διαστάσεων 0,36 X 0,26, θεωρημένο, σ.1- 400 (χειρόγραφες 48 μόνο) με τίτλο «Βιβλίων Πρακτικών–Αποφάσεων, Κοινοτικού Συμβουλίου, έτους 1964». Της περιόδου από 4.1.1964 έως 1.2.1964.

Τα κείμενα των Αποφάσεων - Πρακτικών, αντιγράφηκαν αυτολεξεί στο γλωσσικό ιδίωμα που ήταν γραμμένα στα Βιβλία, δηλαδή στην αυστηρή «καθαρεύουσα» της, τότε, δημοσιούπαλληλικής «γλώσσας» της διοίκησης. Επίσης ο αναγνώστης των κειμένων αυτών, πρέπει να μη ξενίζεται και από τις σήμερα εντελώς ανοίκειες ορθογραφικές επιλογές της εποχής εκείνης. Για μερικές, έγινε προσαρμογή στις τρέχουσες ορθογραφικές συνήθειες.

Για το Δ ή μ ο Α λ ί μ ο υ

Βιβλίο μεγάλου μεγέθους, διαστάσεων 0,42 X 0,32, θεωρημένο, σ. 696, όλες χειρόγραφες, με τίτλο «Βιβλίον Πρακτικών του Δήμου Αλίμου, 1974, 1975, 1976, 1977». Κατ ακρίβεια της περιόδου από 4.12.1974 έως 29.6.1977».

Σημείωση: Στο Βιβλίο αυτό, ανάμεσα στα φύλλα, υπάρχουν, δύο χαρτόνια, χρώματος κεραμιδί, με την αναγραφή: «Ο Δήμαρχος Αλίμου σας εύχεται υγεία – χαρά – ειρήνη το 1977», «Ο Πρόεδρος και τα Μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου σας εύχονται Ευτυχισμένο το 1977». Επίσης υπάρχει κάρτα: «Σωματείον Προσωπικού επί σχέσει εργασίας ιδ. Δικαίου Δήμων Αλίμου – Γλυφάδας, Φαν-Βάϊκ – Θουκυδίδου, Καλαμάκι» και την ευχή «Χρόνια Πολλά». Τα άφησα στη θέση τους. Αποτελούν τεκμήρια και στοιχεία της εποχής.

Βιβλίο μεγάλου μεγέθους, διαστάσεων 0,42 X 0,32, θεωρημένο, σελ. 1- 600 (χειρόγραφες 1-355, λοιπές λευκές) με τίτλο «Βιβλίον πρακτικών 1977 Δήμου Αλίμου». Περιέχει πρακτικά της περιόδου από 25.7.1977 έως 4.12.1978.

Α Ν Α Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ω Σ Η για ό λ α τα πιο πάνω Βιβλία του Δήμου:

Σ υ ν ο π τ ι κ ή κατάσταση «κ α λ υ π τ ο μ έ ν ω ν» περιόδων

Βιβλία Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ω Ν

29.5.1936 έως 22.7.1940

22.7.1940 έως 30.8.1947

16.9.1947 έως 5.5.1950

13.5.1950 έως 11.5.1953

16.11.1951 έως 11.5.1953

11.5.1953 έως 12.1.1955

19.5.1953 έως 9.3.1956

Βιβλία Α Π Ο Φ Α Σ Ε Ω Ν

14.10.1936 έως 22.7.1938

22.8.1938 έως 29.6.1940

29.6.1940 έως 14.6.1946

14.6. 1946 έως 6.8.1947

6.8.1947 έως 13.9.1948

22.9.1948 έως 27.1.1950

5.4.1956 έως 4.7.1958
 27.1.1950 έως 16.11.1951
 4.8.1958 έως 4.8.1960 ουδέν σχετικό
 4.8.1960 έως 4.8.1961
 10.10.1962 έως 2.4.1963
 4.1.1964 έως 1.2.1964 ουδέν σχετικό
 16.8.1964 έως 13.12.1967 «πρόχειρο»
 16.8.1964 έως 4.2.1967 «καθαρό»
 15.7.1970 έως 18.2.1972
 4.12.1974 (ελλιπής) έως 29.6.1977
 25.7.1977 έως 4.12.1978

Άρα **ΕΛΛΕΙΠΟΥΝ** ή **ΔΕΝ ΕΝΤΟΠΙΣΤΗΚΑΝ** για τις περιόδους:

Από την ίδρυση της, την 9.11.1927 έως τον 5.1936 ΔΕΝ εντοπίστηκαν Βιβλία.

4.8.1961 έως 10.10.1962

2.4.1963 έως 4.1.1964

1.2.1964 έως 16.8.1964

13.12.1967 έως 15.7.1970 = 3 χρόνια

18.2.1972 έως 4.12.1974 = 2,5 χρόνια

4.12.1978 έως τέλος 1983 = 5 χρόνια

Ήταν και είναι γνωστό ότι, σημαντικό μέρος των Αρχείων του Δήμου, είχαν για χρόνια εναποτεθεί στον υπόγειο χώρο του Πολιτιστικού Κέντρου Δήμου Αλίμου, στη Λεωφόρο Ιωνίας 96, όπου φυλάσσονταν. Το Χειμώνα του 1996 (:) μετά από πλημμυρικά καιρικά φαινόμενα, υπερχείλισε η Ιωνίας και τα νερά κατέκλυσαν το υπόγειο αυτό. Με αποτέλεσμα να καταστραφεί σημαντικό μέρος του φυλασσόμενου Αρχείου. Δεν έγινε τότε, διότι μάλλον ήταν αδύνατη, καταγραφή των συγκεκριμένων αρχείων που καταστράφηκαν. Μεταξύ αυτών και πολλά Βιβλία Πρακτικών και Αποφάσεων των Κ.Σ. και Δ.Σ. Προσδοκώ ότι από άλλα έγγραφα του Αρχείου του Δήμου, θα μπορέσει να αναπληρωθεί το υπάρχον κενό, και να επισημανθούν και άλλες πολιτικές αποφάσεις.

Επίσης, για το Δήμο, μελέτησα και ερεύνησα και τα ακόλουθα:

*** τους τριάντα τρεις (33), βιβλιοδετημένους επί Προεδρίας Ιωσήφ Κωνσταντινίδη, τόμους των πρακτικών Δημοτικού Συμβουλίου των ετών 1984 έως 1994 (με ελλείψεις μερικών τευχών, για κάθε έτος υπάρχουν περισσότεροι τόμοι), που φυλάσσονται στο αρχείο του Δήμου,

*** τα έντυπα τεύχη των ετών 1992 έως 2006 (με ελλείψεις μερικών τευχών) των Πρακτικών συνεδριάσεων του Δημ. Συμβουλίου, που έχω στο αρχείο μου (για τα προηγούμενα έτη, είχα μόνον διάσπαρτα φύλλα τοποθετημένα στους θεματικούς φακέλους μου, προς μελέτη, για συγκεκριμένα θέματα [βλ. σ' ΤΟ ΧΡΕΟΣ], διότι είχα έλλειψη χώρου φύλαξης στις βιβλιοθήκες, στο γραφείο και στο σπίτι, στις ντουλάπες, στα πατάκια, και όπου αλλού),

*** τα ψηφιοποιημένα από το Δήμο Πρακτικά Δ.Σ. των ετών 1995 έως 2010 (με μερικές ελλείψεις), ενώ αυτά του έτους 2008 δεν έχουν ψηφιοποιηθεί, και

*** τις ψηφιοποιημένες, από το Δήμο, αποφάσεις των ετών 2007 έως 2014. Ορισμένες από αυτές των ετών 2010, 2011, 2012 δεν έχουν ψηφιοποιηθεί ως πλήρεις ή «τετελεσμένες» - «υπογραμμένες», αλλά ως τελικά σχέδια, με τον αριθμό απόφασης (;) να καταγράφεται και πιο κάτω όπως αποτυπώνεται για κάθε ψηφιοποιημένη. Αντέγραψα τα «σχέδια», όχι διότι επέδειξα ολιγωρία έρευνας, αλλά διότι δεν μπορούν να βρεθούν τα κείμενα των υπογραμμένων αποφάσεων/ ψηφισμάτων, αφού στο Δήμο μας, εκτός από τα πιο πάνω, δεν έχει ακόμη ταξινομηθεί - αποδελτιωθεί το αρχείο αυτών. Και, ακόμη, δεν έχουν τακτοποιηθεί συνολικά τα αρχεία του για κάθε τομέα αρμοδιοτήτων. Που αποτελούν στοιχεία της Τοπικής Ιστορίας μας. Και ελλείπουν.

*** Όρισμένες φορές αναφέρομαι και αντλώ, αυτοτελή ή συμπληρωματικά των όσων καταγράφονται στα πρακτικά Δ.Σ., στοιχεία από τις εφημερίδες «Φωνή του Αλίμου»/ Αργ. Αργυρίου, «Ανανεωτική»/ Αλ. Αλούκου και «Αλιμος/ Κων. Μαντζουράνη, από τα φύλλα που έχω στο αρχείο μου (βλ. ΤΟ ΧΡΕΟΣ, κεφ. Εφημερίδες τοπικές Αλίμου). Δεν γνωρίζω εάν στα ελλείποντα από το αρχείο μου φύλλα, έχουν δημοσιευτεί άλλες αποφάσεις ή ψηφίσματα κλπ. Ούτε, από όσα έχω πληροφορηθεί, και οι πιο πάνω πραγματικοί εκδότες αυτών των εφημερίδων, πρώην δήμαρχοι, τις έχουν καταθέσει στο Δήμο ή το ΘΟΠΑΑ, ως συνολικό «σώμα», για να μπορέσω να ερευνήσω.

Έκρινα ότι επωφελής θα ήταν η έρευνα και στα Βιβλία Πρακτικών-Αποφάσεων των Δήμων :

*** Παλαιού Φαλήρου (περίοδος 1942/ συγχώνευση δύο Κοινοτήτων, ίδρυση Δήμου Π. Φαλήρου, και 1945/ επανασύσταση Κοινότητας Καλαμακίου),

*** Ελληνικού-Αργυρούπολης (περίοδος 1968/ συγχώνευση με Κοινότητα Καλαμακίου, και 1975/ επανασύσταση Κοινότητας Ελληνικού) και,

*** Αγίου Δημητρίου (περίοδος Κοινότητας Μπραχαμίου 1927/ απόσπαση Καλαμακίου, και για άλλα θέματα). Υπέβαλα- πρωτοκόλλησα στον καθένα σχετικές αιτήσεις. Το αποτέλεσμα γράφεται στα κατ'ιδίαν κεφάλαια. Εκφράζω τις ευχαριστίες μου και στους τρεις Δημάρχους κ.κ. Ιωάννη Φωστηρόπουλο, Γιάννη Κωνσταντάτο και Κα Μαρία Ανδρούτσου, για την καλή θέλησή τους.

Προβληματίστηκα εάν πρέπει να αναγράψω τις συνθέσεις των δοτών Κοινοτικών Συμβουλίων, της Διοικούσας Επιτροπής, των αιρετών Κ.Σ. και Δημοτικών Συμβουλίων. Υπήρχε η διερώτηση εάν μια τέτοια καταγραφή θα αποτελούσε συσσώρευση στοιχείων και υπερφόρτωση του παρόντος, που όφειλα να την αποφύγω. Τελικά πρυτάνευσε η σκέψη ότι «σημαντικές» για το θέμα του παρόντος, είναι οι ληφθείσες «αποφάσεις- ψηφίσματα» που αποτυπώνουν τις κρατούσες στα συλλογικά όργανα ιδέες και πολιτικές απόψεις, και όχι τα ονόματα των κατ'ιδίαν προσώπων που τις έλαβαν. Τα οποία για τα παλαιότερα χρόνια, δεν έχουν πια σημασία, ενώ για τα νεότερα χρόνια μπορούν να εντοπιστούν από το βιβλίο του Δήμου «Όψεις της Ιστορίας ...» (2006). Όπου κρίθηκε ότι ενδεικτικά απαιτείται η καταγραφή και αναφορά, έγινε για την περίπτωση, σχετική σημείωση για τα ονόματα.

Τέλος, στο μονοτονικό υπολογιστή μου, δεν μπορούν να γραφτούν κείμενα της αρχαίας ελληνικής γλώσσας, με πνεύματα, ψιλές ή δασείες, και τόνους, οξείες, βαρείες ή περισπωμένες. Έτσι στους «Αργοναύτες» του Γιώργου Σεφέρη, υποχρεώθηκα, για τους νεότερους, να σημειώσω τα στοιχεία αυτά, προς διευκρίνιση και προσδιορισμό του νοήματος.

Τελευταία επισήμανση: Λόγω της ταξινόμησης και ομαδοποίησης των αποφάσεων-ψηφισμάτων, κατ'αντικείμενο θεμάτων και με χρονολογική σειρά, αναγράφω τις ημερομηνίες των συνεδριάσεων του Κοινοτικού ή Δημοτικού

Συμβουλίου, αριθμό απόφασης ή πρακτικού, σελίδα και άλλα στοιχεία, για την ευχέρεια της επαλήθευσης και διαπίστωσης της αυθεντικής και ακριβούς αντιγραφής, από οποιονδήποτε, από τα πρωτότυπα κείμενα που τα άντλησα. Και για την Κοινότητα Καλαμακίου, αλλά και για το Δήμο Αλίμου, η παραπομπή στα χειρόγραφα βιβλία γίνεται, στην αρχή κάθε αποσπάσματος, σε αγκύλες, π.χ. [β. 29.5.1936 έως 22.7.1940], σημαίνει το βιβλίο της περιόδου εκείνης, ώστε να μπορεί να το βρεί ο ενδιαφερόμενος, για την επαλήθευση.

A. Θ.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
ΚΑΛΑΜΑΚΙΟΥ

Μέρος δεύτερο

Κεφάλαιο πρώτο

Ύμνοι για τη δικτατορία της 4^{ης} Αυγούστου και Ιωάννη Μεταξά,
και, θρήνοι για τους θανάτους Ιωάννη Μεταξά και Κων. Κοτζιά.

[β. 29.5.1936 – 22.7.1940]. σ. 12-13: «Αριθμός Πρακτικού 19, συνεδρίασις 23.9.1936. « . . .Επί του πρώτου θέματος περί ψηφίσεως ψ η φ ί σ μ α τ ο ς προς τον Μ έ γ α ν Κ υ β ε ρ ν ή τ η ν και Α ν α δ η μ ι ο υ ρ γ ό ν του Κράτους κ. Ιωάννην Μεταξάν α π ο φ α ί ν ε τ α ι παμψηφεί ότι: Ψ Η Φ Ι - Ζ Ε Ι, 1.- Όπως εκφρασθή η ευγνωμοσύνη και α φ ο σ ί ω σ ι ς του Κοινοτικού Συμβουλίου και των κατοίκων της Κοινότητος εις τον Μέγαν Κυβερνήτην και Αρχηγόν του Ν έ ο υ Κράτους κ. Ιωάννην Μεταξάν και την Κυβέρνησιν δια την ε θ ν ο σ ω τ ή ρ ι ο ν χειρονομίαν προς αναδημιουργίαν του Κράτους και πάταξιν του κομμουνισμού. 2.- Την συμμετοχήν των κατοίκων της Κοινότητος εις το συγκροτηθσόμενον συλλαλητήριον της 2ας Οκτωβρίου, καθ ό να εκδηλωθώσι τα προς τον Μέγαν Κυβερνήτην και την Κυβέρνησιν αισθήματά των και να διατρανωθή η εμπιστοσύνη και ευγνωμοσύνη δια το σ υ ν τ ε λ ε σ θ έ ν έργον της αναδημιουργίας και της ανασυγκροτήσεως του Κράτους...».

Σχόλιο: Ενάμιση μήνα μετά την επιβολή της δικτατορίας της 4^{ης} Αυγούστου, πέραν των «τίτλων πολλών και ονομάτων» (Κ.Π. Καβάφης) για τον Ιω. Μεταξά, διαπιστώνεται από το Κ.Σ. «το συντελεσθέν έργον της αναδημιουργίας και της ανασυγκροτήσεως του Κράτους»! (πότε πρόλαβε; δεν γράφεται, έστω, το «συντελεσθόμενον»), και επιδιώκεται να «εκδηλωθώσι αισθήματα εμπιστοσύνης και ευγνωμοσύνης προς τον Μέγαν Κυβερνήτην», με την μετακίνηση των πολιτών και των οργανώσεων με λεωφορεία, με πληρωμή εισιτηρίων/κομίστρων από την Κοινότητα. Γνωστές καταστάσεις, σε κάθε δικτατορία !!

[β. 29.5.1936 – 22.7.1940]. σ. 7: «Αριθμός Πρακτικού 15, συνεδρίασις 1.8. 1936»: « . . . Κατά την επικύρωσιν και υπογραφήν των πρακτικών, αποφάσεων των προηγουμένων συνεδριάσεων ο κ. Δρακόπουλος διαμαρτύρεται δια την τεθείσαν φράσιν εις το σκεπτικόν της υπ αρ. 63 αποφάσεως, δι ής χαρακτηρίζεται ότι μέλη τινά της Π α ν ε ρ γ α τ ι κ ή ς Ε ν ώ σ ε ω ς ε μ φ ο ρ ο ύ ν τ α ι υ π ό Κ ο υ μ μ ο υ ν ι σ τ ι κ ώ ν α ρ χ ώ ν , δ η λ ο ί δ ε ό τ ι δ ε ν σ υ μ φ ω ν ε ί ε ι ς τ η ν π α ρ ά γ ρ α φ ο ν τ α ύ τ η ν κ α θ ό σ ο ν δ ε ν γ ν ω ρ ί ζ ε ι π ό σ ο ν υ π ά ρ χ ο υ ν ε ι ς τ η ν Π α ν ε ρ - γ α τ ι κ ή ν Έ ν ω σ ι ν Κ ο υ μ μ ο υ ν ι σ τ α ί . / Ο κ. Πρόεδρος λέγει ότι δεδομένου ότι αι αποφάσεις και τα πρακτικά υπογράφονται εκ των υστέρων, δεν είναι δυνατόν να επέλθη μεταβολή εις την σχετικήν απόφασιν ήτις ήδη υπεβλήθη εις την Νομαρχίαν. / Ο κ. Δρακόπουλος λέγει ότι θα υπογράψει την υπ αριθ. 63 πράξιν επειδή δεν δύναται να μεταβληθή, δεν παύει όμως να έχη τας επί της αναφερθείσης παραγράφου αντιρρήσεις του. . . . . ».

[β. 14.10.1936 – 22.7.1938]. Σχόλιο: Στο βιβλίο αυτό, στην καταχωρούμενη πρώτη απόφαση με αριθμό 127/ 14.10.1936 αναγράφονται: Πρόεδρος Αθαν. Κοτοπούλης, μέλη Γ. Κουτρουβίδας, Δ. Λαγίου, Ιωάννης Γερούλανος και Ι. Δρακόπουλος. Σε επόμενες συνεδριάσεις έγιναν ανασυνθέσεις ιδιοτήτων, αξιωμάτων και θέσεων των μελών, με διάφορες παραλλαγές στη σύνθεση.

σελ. 26: «Αριθμός αποφάσεως 158, συνεδρίασις της 17.12.1936», με θέμα «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την προμήθειαν εικόνων κλπ». « . . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι τυγχάνει απαραίτητος η προμήθεια μιας εικόνας της Α.Μ. του Β α σ ι λ έ ω ς εις αντικατάστασιν της εκ λιθογραφίας τοιαύτης, μιας εικόνας μετά πλαισίου του Α ρ χ η γ ο ύ του Ν έ ο υ Κ ρ ά τ ο υ ς κ. Ιωάννου Μεταξά . . . υποβάλλει δε προς τούτο προϋπολογισμόν της απαιτηθησομένης δαπάνης ανερχομένης εις δραχμών 650 και προτείνει όπως το Συμβούλιον εγκρίνει την σχετικήν πίστωσιν δια την προμήθειάν των. / Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου και σκεφθέν ότι τυγχάνει απαραίτητος η προμήθεια των αναφερθεισών εικόνων, πλαισίων, Α Π Ο Φ Α Ι Ν Ε Τ Α Ι , Ό τ ι ε γ κ ρ ί ν ε ι παμψηφεί την προμήθειαν των εν τω προϋπολογισμώ αναφερομένων εικόνων και πλαισίων συνολικής αξίας δραχμών εξακοσίων πενήκοντα, εγκρίνει δε

προς τούτο και χορηγεί πίστωσιν εκ δραχ. 650 . . .Εγένετο, απεφασίσθη ... υπογράφεται ως έπεται . . . .».

[β. 14.10.1936 – 22.7.1938]. σελ. 36: «Αριθμός Αποφάσεως 4, Συνεδρίασις 20.1.1937», με θέμα: «Περί ψηφίσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν αντιστοιχούντος ποσού δια το γενόμενον δ ὶ ρ ο ν εις τον Αρχηγόν του Νέου Κράτους». «. . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό της Διοικήσεως της Πρωτευούσης διεβιβάσθη δια της υπ αριθμόν 37 δ ι α τ α γ ή ς, λογαριασμός των κ. κ. Διονάτου- Ορφανουδάκη εκ δραχμών 300 ποσόν όπερ αντιστοιχεί εις την Κοινότητα δια το γενόμενον δῶρον εις τον Αρχηγόν του Νέου Κράτους ΕΠΙ ΤΗ Ο Ν Ο Μ Α Σ Τ Ι Κ Η αυτού εορτή, προτείνει δε όπως το Συμβούλιον ψηφίση την σχετικήν πίστωσιν δια την πληρωμήν./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του Προέδρου, ιδόν και τον λογαριασμόν και κρίναν ότι δέον να πληρωθή το εν αυτώ αναφερόμενον ποσόν, ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν εκ δραχμών 300 επ ονόματι των κ. κ. Διονάτου – Ορφανουδάκη . . . .και ανατίθησι τω κ. Προέδρω ...».

Σχόλιο 1 Α.Θ.: Σε ένα χρόνο με τη με αρ. 16/2.2.1938 απόφαση, για την ίδια αιτία (= δῶρο για ονομαστική γιορτή του Ιωάννη Μεταξά), το Κοινοτικό Συμβούλιο, ενέκρινε και άλλη πίστωση δραχμών 550.

Σχόλ. 2: Με τον Α.Ν. 44/29.8.1936 ΦΕΚ 379/31.8.36 «Περί συστάσεως της διοικήσεως της Πρωτευούσης», στην οποία περιλαμβάνόταν και η Κοινότητα Καλαμακίου, ιδρύθηκε από τη δικτατορία Ι. Μεταξά, και Υπουργείο Διοικήσεως Πρωτευούσης με Υπουργό τον Κωνστ. Κοτζιά. Με σκοπό την αφαίρεση αρμοδιοτήτων και τον ασφυκτικό έλεγχο της Τ.Α. Το Υπουργείο αυτό ελάμβανε αποφάσεις κι έκανε επιλογές προπαγανδιστικές υπέρ του καθεστώτος. Έστειλε όμως και «δ ι α τ α γ έ ς» προς τους δήμους/ κοινότητες, με κατανεμημένο από το ίδιο, το ποσό που όφειλε να πληρώσει ο καθένας. Το Υπουργείο αποφάσιζε – η Τ. Α. πλήρωνε! Όπως θα διαπιστώσει ο αναγνώστης του παρόντος, οι «διαταγές» αυτές επαναλαμβάνονταν σε όλη τη διάρκεια της 4ης Αυγούστου. Στους έχοντες βιώματα, παραπέμπει στο «α π ο φ α σ ί ζ ο μ ε ν και δ ι α τ ά σ σ ο μ ε ν» της άλλης δικτατορίας της 21ης Απριλίου 1967.

[β. 14.10.1936 – 22.7.1938]. σελ. 91: «Αριθμός αποφάσεως 51, συνεδρίασις της 8.4.1937», με θέμα «Περί ονομασίας των οδών της Κοινότητος». «...Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δέον το Συμβούλιον να προβή εις την ονομασίαν πασών των οδών των ευρισκομένων εντός του σχεδίου της Κοινότητος ίνα καταστή δυνατή η καθοδήγησις των επισκεπτών και ευχερεστέρα η φρούρησις υπό των αστυνομικών οργάνων./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν και το σχέδιον της Κοινότητος, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ ότι ψηφίζει παμψηφεί την ονομασίαν των μη μέχρι τούδε ονομασθεισών οδών, την μετονομασίαν της λεωφόρου Ομήρου, εις λεωφόρον 4^{ης} Αυγούστου, την μετονομασίαν της οδού Περικλέους, εις οδόν Ιωάννου Μεταξά και τη μετονομασίαν της οδού Σόλωνος, εις οδόν Κωνσταντίνου Κοτζιά, εις ένδειξιν ευγνωμοσύνης προς την Εθνοσωτήριον Κυβέρνησιν . . . . . ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν . . . . .».

Σχόλιο: Στην απόφαση διατυπώνεται: «περί ονομασίας των οδών ...». Τότε αυτή ήταν η συνήθης διατύπωση. Στις δεκαετίες '50, '60 σε χρήση ήταν η λέξη «ονοματοθεσία». Αργότερα, έγινε διάκριση και, χρησιμοποιείται κυρίως το ουσιαστικό «ονοματοδοσία». Ενδεικτικά: Γ.Μπαμπινιώτη, Λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας, 1998, σ. 1273: «Ονομασία (η) (αρχ.) [ονομασιών]. 1.- η λέξη με την οποία δηλώνεται, με την οποία είναι γνωστό κάτι: η ονομασία της πόλης κλπ», σ.1273: «Ονοματοδοσία (η) [ονοματοδοσιών], το να δίνε - ται (σε κάποιον, κάτι) όνομα. Η λέξη μαρτυρείται από το 1888».

[β. 14.10.1936 – 22.7.1938]. σ.111: «Αριθμός αποφάσεως 72, συνεδρίασις της 26.5.1937», με θέμα «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν αναλογούντος ποσού δια το δοθέν δώρον των Κοινοτήτων προς τον κ. Υπουργόν Διοικητήν της Πρωτευούσης». «...Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δέον το Συμβούλιον να εγκρίνη πίστωσιν εκ δραχ. 490 δια την καταβολήν εις τους κ. κ. Μείμαράκην και Πιρπίρογλου, της αναλογίας της Κοινότητος εις το δοθέν επευκαιρία της ονομαστικής εορτής δώρον εις τον Υπουργόν μας Διοικητήν της Πρωτευούσης κ. Κωνσταντίνο Κοτζιά, προτείνει δε επίσης

όπως εγκριθεί μεταφορά πιστώσεως εκ του αποθεματικού κεφαλαίου . . . του προϋπολογισμού καθ όσον η αναγραφείσα πίστωση έχει ήδη εξαντληθή δια της αγοράς της σημαίας κλπ./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον, ακούσαν του κ. Προέδρου και σκεφθέν ότι η πρότασις αυτού ορθή και νόμιμος τυγχάνει, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, Ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις τους κ. κ. Μείμαράκην και Πιρπίρογλου (κατάστημα «Ακρον») του ποσού των δραχ. 490 . . . και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν . . . .».

Σχόλιο: Σε ένα χρόνο με τη με αρ. 99/28.5.1938 απόφαση, για την ίδια αιτία (= δώρο για ονομαστική γιορτή Κ. Κοτζιά), το Κ.Σ., ενέκρινε νέα πίστωση δρ.800.

[β. 14.10.1936 – 22.7.1938]. σ. 121: «Αριθμός αποφάσεως 82, συνεδρίασις της 5.7.1937», με θέμα «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δραχ. 10.000, υπέρ της Α ε ρ ο π ο ρ ί α ς». « . . . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι επ ευκαιρία του διενεργουμένου Πανελληνίου Ε ρ ά ν ο υ υπ έ ρ της Β α σ ι λ ι κ ή ς Αεροπορίας, δέον και η Κοινότης εν τω μέτρω των δυνάμεών της, να προσφέρη ποσόν τι ερχομένη ούτω και υλικώς αρωγός εις το υπό της Εθνικής Κυβερνήσεως συντελούμενον έργον της α ν α δ η μ ι ο υ ρ γ ί α ς του Έθνους./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν και την σχετικήν ε γ κ ύ κ λ ι ο ν δ ι α τ α γ ή ν της Δ ι ο ι κ ή σ ε ω ς της Πρωτευούσης. ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, Ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν του ποσού των δραχ. 10.000 ως εισφοράν της Κοινότητος υπ έ ρ της Βασιλικής Αεροπορίας, εγκρίνει δε προς τούτο ισόποσον πίστωσιν . . . και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν. . . .».

[β. 14.10.1936 – 22.7.1938]. σελ. 135: «Αριθμός αποφάσεως 95, συνεδρίασις της 16.7.1937», με θέμα «Περί ανακηρύξεως του Εξοχωτάτου Εθνικού Κυβερνήτου κ. Ιωάννου Μ ε τ α ξ ά εις ε π ί τ ι μ ο ν δ η μ ό τ η ν Καλαμακίου». « ...Ο κ. Πρόεδρος λαβών τον λόγον εισηγείται τα εξής: Κύριοι Σύμβουλοι, Συμπληρούται εντός ολίγου, έν έτος από της ι ε ρ ά ς η μ έ ρ α ς της 4^{ης} Αυγούστου 1936, αφ ή ς ο Μ έ γ α ς Εθνικός Κυβερνήτης κ. Ιωάννης

Μεταξάς ανέλαβεν την διοίκησιν της Χώρας, εγκαταστήσας ένα καθεστώς της τάξεως και της εργασίας, πραγματοποιήσας εντός ελαχίστου χρονικού διαστήματος μίαν ριζικήν αναγέννησιν της Χώρας, ήτις παρ ολίγον θα εματοκυλίετο υπό των αναρχικών στοιχείων άτινα δυστυχώς υπήρξαν ρυθμισταί της καταστάσεως. Ο Μέγας Εθνικός Κυβερνήτης κ. Ιωαννης Μεταξάς, δια της ανορθωτικής εργασίας του, κατώρθωσεν εντός μικροτάτου χρονικού διαστήματος να παρουσιάση μίαν Νέαν Ελλάδα ανταξίαν των προγόνων της, ανταξίαν της Ιστορίας της, μίαν Ελλάδα της τάξεως και της εκπληρώσεως του καθήκοντος. Ο Ελληνικός Λαός με παλμόν παρακολουθεί το βαρύ έργον το οποίον ανέλαβεν να φέρη εις πέρας ο Άνήρ αυτός εις όν ενεπιστεύθη την τιμήν και την ζωήν του. Ο Ελληνικός Λαός ευγνωμών ε υ χ α ρ ι σ τ ε ί τ ο ν Υ ψ ι σ τ ο ν δ ι ό τ ι η υ δ ό κ η σ ε και απέστειλε τον Άνδρα εκείνον ο οποίος πράγματι έσωσεν την Ελλάδα από της καταστροφής. Ο Ελληνικός Λαός δια παντός τρόπου και ηθικώς και υλικώς ακόμη Τον βοηθεί εις το βαρύτατον έργον Του. Εις ένδειξιν της ευγνωμοσύνης ημών των κατοίκων Καλαμακίου, εισηγούμαι, Κύριοι Σύμβουλοι, όπως α π έ - ν α ν τ ι τ ω ν ό σ ω ν έ π ρ α ξ ε ν δι ημάς, ο Μέγας Εθνικός Κυβερνήτης και Πρωθυπουργός της Ελλάδος κ. Ιωάννης Μεταξάς, α ν α κ η ρ ύ ξ ω μ ε ν αυτόν ε π ί τ ι μ ο ν δ η μ ό τ η ν της Κοινότητος Καλαμακίου και αναγράψωμεν τούτον εις ίδιον βιβλίον, ως αυτοτελές μητρώον της Κοινότητος και εγχειρίσωμεν εις Αυτόν τον τίτλον επί μεμβράνης αναγεγραμμένον./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον, ακούσαν του κ. Προέδρου και σκεφθέν ότι η πρότασις αυτού ανταποκρίνεται απολύτως προς την επιθυμίαν αυτού αναγνωρίζοντος τας υψίστας υπηρεσίας άς προσέφερεν και προσφέρει ως Αρχηγός της Εθνικής Κυβερνήσεως (ο) κ. Ιωάννης Μεταξάς, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, Ότι εγκρίνει παμψηφεί την ανακήρυξιν ως Επιτίμου Δ η μ ό τ ο υ Καλαμακίου, του Εξοχωτάτου Πρωθυπουργού κ. Ιωάννου Μεταξά, ως ελάχιστον δείγμα ευγνωμοσύνης έναντι των παρ Αυτού προσφερθεισών υπηρεσιών δια την σωτηρίαν και μεγαλείον της Ελλάδος, εξουσιοδοτεί δεν τον κ. Πρόεδρον δια την σύνταξιν του τίτλου επί καταλλήλου μεμβράνης, επίδοσιν ταύτης και πάσαν περαιτέρω ενέργειαν . . . . .».

Σχόλιο: Δεν πρόκειται για ύμνους, μόνο, αλλά και για «δοξολόγηση» έως και «α γ ι ο π ο ί η σ η» του Ιωάννη Μεταξά, αφού «ηυδόκησε να τον στείλη ο

Ύψιστος» και κάθε αναφορά σε αυτόν, γίνεται με κεφαλαίο γράμμα π.χ. «... Τον βοηθεί εις το βαρύτατον έργον Του. . .», « . . .ο Ελληνικός λαός ιδιαίτερω ευγνωμονεί Αυτόν..», γραφή που κάθε χριστιανός αφιερώνει μόνο στο Χριστό ή και, πολύ σπανιότερα, σε ελάχιστους σημαντικούς Αγίους.

[β. 14.10.1936 – 22.7.1938].σελ.137: «Αριθμός αποφάσεως 96, συνεδρίασις της 16.7.1937», με θέμα «Περί εορτασμού της επετείου της 4^{ης} Αυγούστου». « . . .Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι εντός ολίγων ημερών συμπληρούται έτος από της ημέρας, κατά την οποία η **Α.Μ. (= αυτού μεγαλειότης) ο Β α σ ι λ ε ύ ς α ν έ θ ε σ ε ν** εις τας στιβαράς χείρας του **Ε θ ν ι κ ο ύ Κ υ β ε ρ ν ή τ ο υ κ. Ιωάννου Μ ε τ α ξ ά**, απάσας τας εξουσίας του Κράτους δια την αναδημιουργίαν ενός νέου τοιούτου, απηλλαγμένου της πληγής του κομμουνισμού και των εργατοκαπήλων, οίτινες παρ ολίγον να αιματοκυλίσουν την Ελλάδα. Το εκτελεσθέν μέχρι σήμερα έργον υπό του Εθνικού Κυβερνήτου, **ΥΠΟΧΡΕΟΪ ΤΟΝ** κάθε γνήσιον Ελληνα, να θεωρεί την ημέραν της 4^{ης} **Α υ γ ο ύ σ τ ο υ**, ως ημέραν της σωτηρίας του Έθνους **ο μ ο ί α ν** της 25^{ης} **Μ α ρ τ ί ο υ 1821** της απελευθερώσεως του Ελληνικού Έθνους εκ του Τουρκικού ζυγού. Εις ένδειξιν όθεν ευγνωμοσύνης προς το συντελεσθέν έργον υπό του αναδη-μιουργού της Ελλάδος, προτείνει όπως κατά την επέτειον της 4^{ης} Αυγούστου δοθή η ευκαιρία εις τον Λαόν του Καλαμακίου να εορτάση επί το μεγαλο-πρεπέστερον ταύτην./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου και σκεφθέν κατά Νόμον, **ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ**, Ότι εγκρίνει παμφηφεί τον επί το πανηγυρικότερον εορτασμόν της επετείου της 4^{ης} Αυγούστου 1936, ήν ανα-γνωρίζει ως ημέραν της σωτηρίας του Εθνους, καταρτίζει δε το πρόγραμμα της εορτής ως κάτωθι, εγκρίνει δε προς τούτο πίστωσιν εκ δραχ. 10.000 δια την επί αποδόσει λογαριασμού κάλυψιν των απαιτηθησομένων δαπανών, τούτων δε εκ του κεφ . . . . του προϋπολογισμού, εγκρίνει δ' επίσης την μεταφοράν πιστώσεως εκ δραχ. 15.000 εκ του αποθεματικού κεφαλαίου προς ενίσχυσιν τούτου ως διατεθείσης της προβλεφθείσης εν τω προϋπολογισμώ πιστώσεως . . .Εγένετο, απεφασίσθη και υπογράφεται ως έπεται. . .».

Σχόλιο: Σε ένα χρόνο, με την 147/22.7.1938 απόφαση και για την ίδια αιτία (= «δια τον εορτασμόν της 4^{ης} Αυγούστου», και με το ίδιο κατά λέξη σκεπτικό, το Κ.Σ. ενέκρινε και άλλη πρόσθετη πίστωση και πληρωμή δραχμών 10.000.

[β. 14.10.1936 – 22.7.1938]. σ. 188: «Αριθμός αποφάσεως 148, συνεδρίασις της 1.11.1937», με θέμα «Περί πληρωμής εξόδων κινήσεως». « . . .Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια την υποδοχήν της Α.Ε. (= αυτού εξοχότητος) του Αρχηγού της Εθνικής Κυβερνήσεως, και δια την μεταφορών κατοίκων παρά το Δέλτα Φαλήρου, εν α λ ώ θ η σ α ν δύο αυτοκίνητα συγκοινωνίας παρά της Αστικής Κοινής Διευθύνσεως της γραμμής Αθηνών – Βούλας, αντί συμπεφωνηθέντος ποσού δραχμών 500, προτείνει δε όπως το Συμβούλιον αποφανθή δια την πληρωμήν και χορηγήση την προς τούτο σχετικήν πίστωσιν./ Το Κοινот. Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, Ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις την Αστικήν Κοινήν Διεύθυνσιν Λεωφορείων αυτοκινήτων της γραμμής Αθηνών – Βούλας του ποσού των δραχμών πεντακοσίων δια την μεταφοράν κατοίκων της Κοινότητος εις Δέλτα Π. Φαλήρου, προς υποδοχήν του εξ Αγκύρας επανελθόντος Αρχηγού της Εθνικής Κυβερνήσεως, εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί πίστωσιν. . . ανατίθησιν τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν ....».

[β. 14.10.1936 – 22.7.1938]. σ. 194: «Αριθμός αποφάσεως 154, συνεδρίασις της 1.11.1937», με θέμα «Περί εισφοράς υπέρ της Εθνικής Οργανώσεως της Νεολαίας». « . . .Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι η Διοίκησης της Πρωτευούσης δια της υπ αρ. 20815 ε.έ. διαταγής γνωρίζει ότι η εισφορά της Κοινότητος υπέρ της Εθνικής Οργανώσεως της Νεολαίας, δέον να κατατεθή εις την Εθνικήν Τράπεζαν της Ελλάδος δια λογαριασμόν της Οργανώσεως, προτείνει δε όπως το Συμβούλιον αποφανθή δια την χορήγησιν της σχετικής πιστώσεως . . ./Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν και την υπ αρ. 20815 ε.έ. διαταγήν της Διοικήσεως της Πρωτευούσης,/ ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, Ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν εκ δραχμών τριών χιλιάδων εκ του κεφ. . . . του προϋπολογισμού του τρέχοντος οικονομικού έτους, ταύτην δε επ'ονόματι του

κ. Προέδρου, ής το προϊόν θέλει κατατεθή εις την Εθνικήν Τράπεζαν της Ελλάδος υπέρ της Εθνικής Οργανώσεως της Νεολαίας. Εγένετο, απεφασίσθη ...». [Σχόλ.: στη σ. 204 επαναλαμβάνεται η καταχώριση της απόφασης, με τον ίδιο αριθμό, πραγματικά στοιχεία κλπ, χωρίς αναφορά στην αιτία/λόγο γι αυτή].

[β. 14.10.1936 – 22.7.1938]. σ. 195: «Αριθμός αποφάσεως 155, συνεδρίασις της 1.11.1937», με θέμα «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την προμήθειαν ενός λαβάρου της Πανεργατικής Ενώσεως». « . . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι η Πανεργατική Ένωσις Καλαμακίου, δια του υπ αρ. 36 ε.έ. έγγραφου της, εκθέτουσα την οικονομικήν κατάστασιν αυτής, παρακαλεί όπως η Κοινότης, ερχομένη αρωγός, αναλάβει την κατασκευήν ενός λαβάρου φέροντος τον τίτλον της Ενώσεως, δια την αρτιωτέραν εμφάνισιν ταύτης κατά τας εκάστοτε τελουμένας εορτάς, προτείνει δε όπως το Συμβούλιον αποφανθή σχετικώς./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου, την γνώμην εκάστου των μελών επί του αντικειμένου τούτου, και σκεφθέν ότι δέον να κατασκευασθή δαπάναις της Κοινότητος το υπό της Πανεργατικής Ενώσεως αιτηθέν λάβαρον, δεδομένου ότι αυτή στερείται επαρκών πόρων δια την κατασκευήν τούτου, έχον υπ' όψιν και την προφορικήν προσφοράν του εργοστασίου Ν. Γιουργά./ ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, Ότι εγκρίνει παμψηφεί την δαπάναις της Κοινότητος κατασκευήν ενός λαβάρου της Πανεργατικής Ενώσεως Καλαμακίου, φέροντος αναγεγραμμένον τον τίτλον ταύτης και εις το κέντρον δύο χείρας μέχρι του καρπού, εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί πίστωσιν εκ δραχμών 1.200 . . . και ανατίθησι τω κ. προέδρω .....». [Σχόλιο: στη σ. 205 επαναλαμβάνεται η καταχώριση της απόφασης, με τον ίδιο αριθμό, πραγματικά στοιχεία κλπ, χωρίς αναφορά στην αιτία/λόγο γι αυτή].

[β. 29.5.1936 – 22.7.1940]. σελ. 73: «Αριθμός Πρακτικού 14, συνεδρίασις της 6.3.1938». «Επί του εβδόμου θέματος, εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν δραχμών 5.000 ως εισφοράν της Κοινότητος δια την κατασκευήν στολών των απόρων Φαλαγγιτών Καλαμακίου ταύτην δε εν ονόματι του Οργανωτού της Ε. Ο. Ν. Καλαμακίου κ. Α. Πιζάνη...».

Σημείωση: Ο Αντώνιος Πιζάνης, διορίστηκε και πρόεδρος και εκλέχτηκε κοινοτικός σύμβουλος. Μετά την εγκαθίδρυση της Δικτατορίας της 21.4.1967, η νέα δοτή διοίκηση του Δήμου, με τη με αρ. 195/25.10.1971 απόφαση του Δ.Σ., Πρακτικό 16/1971, (βλ. [β. 15.7.1970 – 18.2.1972] σελ. 365) αποφάσισε: « . . . 3) Μετονομάζει την εν Καλαμακίω του Δήμου Αλίμου, υπάρχουσας οδόν Δωρίδος, αρχομένην από της οδού Βασ. Σοφίας και λήγουσαν εις την πρώτην παράλληλον ταύτης οδόν Κανάρη, εις ΟΔΟΝ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΠΙΖΑΝΗ. . . .».

[β. 14.10.1936 – 22.7.1938]. σ. 270: «Αριθμός αποφάσεως 40, συνεδρίασις της 15.3.1938», με θέμα «Περί ψηφίσεως πιστώσεως δια την π λ η ρ ω μ ή ν αυτοκινήτων χρησιμοποιηθέντων δια την υποδοχήν της Α.Ε. του Αρχηγού της Εθνικής Κυβερνήσεως». « . . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό της 8^{ης} Αστικής Κοινής Διευθύνσεως υπεβλήθη λογαριασμός δια την πληρωμήν των μ ε τ α φ ο ρ ι κ ώ ν τ ω ν κ α τ ο ί κ ω ν τ ω ν μετασχόντων εις την υποδοχήν της Α.Ε. του Αρχηγού της Εθνικής Κυβερνήσεως κατά την 6^{ην} Μαρτίου εκ δραχ. 672, προτείνει δε όπως το Συμβούλιον αποφανθή δια την πληρωμήν και εγκρίνη την σχετικήν πίστωσιν./ Το Κοινοτικόν Συμβούλικον ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν τον υποβληθέντα λογαριασμόν και σκεφθέν ότι δέον να καταβληθή το ποσόν των δραχ. 650, αντί του αιτουμένου των δραχ. 672, και τούτο διότι, κατά μεν την άνοδον εις Αθήνας κατελήφθησαν 50 θέσεις ήτοι έν αυτοκίνητον των 28 θέσεων και έν των 22 τοιούτων κατά δε την επάνοδον έν μόνον αυτοκίνητον των 28 θέσεων. ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις την 8^{ην} Αστικήν Κοινήν Διεύθυνσιν Λεωφορείων Αυτοκινήτων του ποσού των δραχ. 650, εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί ισόποσον πίστωσιν εκ του κεφ. . . . . του προϋπολογισμού . . . και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν . . . .».

[β. 14.10.1936 – 22.7.1938]. σ. 323: «Αριθμός αποφάσεως 87, συνεδρίασις της 6.5.1938», με θέμα «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την π λ η ρ ω μ ή ν ε ξ ό δ ω ν υποδοχής της Α.Ε. του Πρωθυπουργού της Τουρκίας κ. Μπαγιάρ». « . . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι κατά την υποδοχήν της Α.Ε. του

Πρωθυπουργού της Τουρκίας κ. Μπαγιάρ, κατεβλήθησαν υπό του κοινοτικού γραμματέως δι' 21 ε ι σ ι τ ή ρ ι α μετ επιστροφής δραχ. 336 και προτείνει όπως το Συμβούλιον αποφανθή δια την πληρωμην των./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου και σκεφθέν ότι δέον να καταβληθώσι εις τον κοινοτικόν γραμματέα τα παρ αυτού δαπανηθέντα δι εισιτήρια δια την υποδοχήν της Α.Ε. του Πρωθυπουργού της Τουρκίας./ ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, Ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις τον κοινοτικόν Γραμματέα Αδ. Τσουκανέλην του ποσού των δραχ. 336. . . . δια τα παρ αυτού δαπανηθέντα δια την μ ε τ α φ ο ρ ά ν κ α τ ο ί κ ω ν κατά την υ π ο δ ο χ ή ν της Α.Ε. του Πρωθυπουργού της Τουρκίας, και ανατίθησι τω κ. Προέδρω . . . .».

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σ. 10: «Αριθμός αποφάσεως 156, συνεδρίασις της 22.8.1938», με θέμα: «Περί αποδόσεως λογαριασμού γενομένων δαπανών κατά την εορτήν της 4^{ης} Αυγούστου». «. . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι θέλει να αποδώση λογαριασμόν επί της χορηγηθείσης αυτώ πιστώσεως εκ δραχ. 10.000 δια της υπ αρ. 147 αποφάσεως, εγκριθείσης δια της υπ αρ. 18205 ε. έ. διαταγής της Διοικήσεως της Πρωτευούσης. Εκ της πιστώσεως ταύτης διετέθησαν δραχ. 8.546,80 εκδοθέντων των κάτωθι χρηματικών ενταλμάτων επ ονόματι των δικαιούχων, ήτοι: Δια του υπ αρ. 149 χρημ. Εντάλματος εις Ν. Γιαννακόπουλον αξία 10 θυρεών και 20 σημαιών μαλλίνων μετά κονταρίου. . . εις Ν. Χωραφάν αξία δύο μεγάλων ε π ι γ ρ α φ ώ ν επί π α ν ι ο ύ «Ζ ή τ ω η 4^η Α υ γ ο ύ σ τ ο υ» . . . εις Χ. Σταματελάτον αξία πυροτεχνημάτων . . . αξία πηχίων καρφιών προς στήριξιν των πυρσών . . . Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου . . . σκεφθέν ότι καλώς διετέθησαν τα υπό του κ. Προέδρου αναφερόμενα ποσά, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει τον υπό του κ. Προέδρου αποδοθέντα λογαριασμόν. . . δι έξοδα της επετείου της 4^{ης} Αυγούστου καθ όν εδαπάνήθη το ποσό των δραχ. 8.546,80 και νομιμοποιεί τας γενομένας δαπάνας . . . .».

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σελ. 14: «Αριθμός αποφάσεως 160, συνεδρίασις της 22.8.1938», με θέμα: «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την προμήθειαν

βιβλίων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του κ.Δ. Καλλονά εξεδόθη βιβλίον υπό τον τίτλον «Ιωάννης Μεταξάς», εν ώ εξιστορείται ο από των μαθητικών χρόνων βίος της Α.Ε. (= Αυτού Εξοχότητος) του Εθνικού Κυβερνήτου, δίδεται δε δι αυτού εις τον αναγνώστην η ευκαιρία να γνωρίση εν πάση λεπτομερεία την εν γένει σταδιοδρομίαν του Αρχηγού της Εθνικής Κυβερνήσεως όστις ανέλαβε να σώση την Ελλάδα από την καταστροφήν και όστις οδηγεί το σκάφος της πολιτείας από επιτυχίας εις επιτυχίαν. Το βιβλίον τούτο τιμώμενον δραχ. 50, είναι δύσκολον να αγορασθή υπό των απόρων και εργατών οίτινες έτυχον πάσης προστασίας εκ μέρους του Εθνικού Κυβερνήτου, επειδή δε δεν είναι δίκαιον να στερηθώσι τούτου, προτείνει όπως η Κοινότης προβή εις την προμήθειαν αναλόγου αριθμού αντιτύπων άτινα να διανεμηθώσι εις τους εργάτας και απόρους της Κοινότητος. Το Κοινοτικόν Συμβούλιον, ακούσαν του κ. Προέδρου. . . ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν εκ δραχ. 1.500 επ' ονόματι του κ. Δ. Καλλονά δια την προμήθειαν 30 σωμάτων του βιβλίου «Ιωάννης Μεταξάς» . . . κι ανατίθησι τω κ. Προέδρω την .... ενέργειαν . . .».

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σελ. 20: «Αριθμός αποφάσεως 164, συνεδρίασις της 25.8.1938», με θέμα: «Περί εγκρίσεως πιστώσεως προς κάλυψιν εξόδων μεταφοράς κλπ, Φιλαρμονικής». «. . .Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια της υπ αρ. 19805 ε.έ. διαταγής της Διοικήσεως της Πρωτευούσης εγνωστοποιήθη ότι την 3^{ην} Σεπτεμβρίου θέλει δοθή συναυλία υπό της Φιλαρμονικής της Ενώσεως Φιλαρμονικών Διοικήσεως Πρωτευούσης υπό την Διεύθυνσιν του Αρχιμουσικού κ. Σ. Μπιφέρνου. Συνεπεία τούτου προήλθεν εις συνάντησιν μετά του Γενικού Διευθυντού της Ενώσεως κ.Σ. Δουκάκη, εξ ής δια την δοθησομέ-νην συναυλίαν δέον η Κοινότης να διαθέση τα προς μεταφοράν των οργάνων και μουσικών μέσα ως και τον απαιτηθησόμενον φωτισμόν, προτείνει δε όπως το Συμβούλιον εγκρίνει την προς τον σκοπόν τούτον απαιτηθησομένην πίστωσιν και ορίση την θέσιν εις ήν δοθήσεται η συναυλία. Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν την υπ αρ.19805 διαταγήν της Διοικήσεως της Πρωτευούσης, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν εκ δραχ. 2.000 δια την επί αποδόσει λογαριασμού κάλυψιν των

απαιτηθησομένων δαπανών δια την δοθησομένην συναυλίαν ήτοι μεταφοράν των μουσικών, των οργάνων, αναλογίων κλπ., εκτύπωσιν προγραμμάτων και τοιχοκόλλησιν αυτών εις τα δημοσιότερα μέρη, εκτύπωσιν του μουσικού προγράμματος και των τυχόν παρουσιασθησομένων εκτάκτων εξόδων, εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί ισόποσον πίστωσιν. . . .».

Σχόλιο: Με την απόφαση αυτή δεν ορίζεται η θέση. Από τη με αρ.175/3.10.1938 απόφαση του Κ.Σ. με θέμα: «Περί αποδόσεως λογαριασμού επί χορηγηθείσης πιστώσεως δι έξοδα συναυλίας», προκύπτει ότι η συναυλία δόθηκε την 3^{ην} Σεπτεμβρίου (= στο χειρόγραφο κείμενο της απόφασης η λέξη για τον μήνα είναι κακογραμμένη-διορθωμένη, αλλά προκύπτει από τα συμφραζόμενα) δαπανήθηκαν δραχ. 1.720. Και πάλι δεν αναγράφεται η θέση, ο τόπος που δόθηκε (Καλαμάκι; Αθήνα;). Μάλλον είχε οριστεί από τη «Διοίκηση της Πρωτευούσης» που αποφάσισε τη συναυλία, αλλά η Κοινότητα πλήρωσε τα έξοδα της μεταφοράς κλπ. Συνηθέστατη περίπτωση τα χρόνια εκείνα.

Σχόλιο 2: Με την 242/27.12.1938 απόφαση του Κ.Σ. εγκρίθηκε πίστωση για αγορά εισιτηρίων συναυλίας του Τετή Στεφανίδη που οργανώθηκε «. . υπό την προστασίαν της Α.Ε. του κ. Υπουργού Διοικητού της Πρωτευούσης».

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σ. 79 : «Αριθμός αποφάσεως 203, συνεδρίασις της 1.11.1938», με θέμα: «Περί αναγραφής πιστώσεως δι οργάνωσιν «Παθη-τικής Αεραμύνης». « . . . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια της υπ αρ. 9242 ε. έ. δ ι α τ α γ ή ς της Διοικήσεως της Πρωτευούσης συνιστάται η ψήφισις αναλόγου πιστώσεως δια την έκληψιν (; δυσανάγνωστο, λήψιν;) των απαιρειτήτων μέτρων Π α θ η τ ι κ ή ς Α ε ρ α μ ύ ν η ς. Το Κοιν. Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου , ιδόν την υπ αρ. 9242 εγκύκλιον δ ι α τ α γ ή ν της Διοικήσεως της Πρωτευούσης, έχον υπ όψει τας διατάξεις του υπ αρ. 1135/ 1938 Αναγκαστικού Νόμου «περί οργανώσεως Παθητικής Αεραμύνης της Χώρας», ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί την αναγραφήν εν τω εκτελεστώ προϋπολογισμώ πιστώσεως εκ δραχ. 30.000 . . κι ανατίθησι . . .».

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σ. 85 : «Αριθμός αποφάσεως 209, συνεδρίασις της 14.11.1938», με θέμα: «Περί ονομασίας της οδού μεταξύ των συνοικισμών Αργυρουπόλεως, Τραχώνων, εις οδόν Ιωάννου Μεταξά». «. . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Συνδέσμου οικοπεδούχων του συνοικισμού «Τράχωνες» υπεβλήθη το υπ αριθ. 175 ε. έ. έγγραφον δι ού αιτείται όπως η π ρ ώ τ η ο δ ό ς του συνοικισμού, η ευρισκομένη έναντι της 3^{ης} στάσεως τ ι μ η θ ε ί δια του ονόματος του Ε θ ν ι κ ο ύ Κ υ β ε ρ ν ή τ ο υ κ. Ι ω ά ν ν ο υ Μ ε τ α ξ ά προτείνει δε όπως το Συμβούλιον αποφανθή επ αυτού. Το Κοινο-τικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν την υπ αρ. 175 ε. έ. αναφο-ράν του Συνδέσμου οικοπεδούχων του συνοικισμού «Τράχωνες», και σκε-φθέν ότι εις ε κ τ ί μ η σ ι ν του υπό της Α. Ε. του Α ρ χ η γ ο ύ της Εθνικής Κυβερνήσεως συντελεσθέντος έργου της αναδημιουργίας του Έθνους δέον εις ένδειξιν τιμής, ε κ τ ό ς της ονομασίας της κ ε ν τ ρ ι κ ο τ έ ρ α ς λ ε ω- φ ό ρ ο υ της Κοινότητος, να ο ν ο μ α σ θ ή Κ α Ι η τοιαύτη του συνοικισμού «Τράχωνες», ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί την ονομασίαν της οδού εις οδόν Ι ω ά ν ν ο υ Μ ε τ α ξ ά, και ανατίθησι τω κ. Προέδρω . . .».

Σχόλιο: Παρίστατο και ψήφισε, και ο Ιω. Γερουλάνος, όπως τούτο συνέβαινε σε όλα τα θέματα που αφορούσαν τους Τράχωνες (π.χ. ένταξη στο σχέδιο κλπ) και τα αιτήματα του Συνδέσμου, τα οποία συνεζητούντο στο Κ.Σ.

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σ. 93 : «Αριθμός αποφάσεως 217, συνεδρίασις της 14.11.1938», με θέμα: «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν εικόνων του αιμνήστου Βασιλέως Κωνσταντίνου». «. . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέ-τει ότι δια του υπ αριθ. 937 εγγράφου του Μουσείου Γεωργίου του πρώτου, α π ε σ τ ά λ η σ α ν 30 αντίτυπα των εκτυπωθεισών εικόνων του αιμνήστου Σ τ ρ α τ η λ ά τ ο υ Β α σ ι λ έ ω ς Κ ω ν σ τ α ν τ ί ν ο υ, όπως αύται διατεθώσι μεταξύ του προσωπικού της Κοινότητος. Η αξία των εικόνων τούτων ανέρχεται εις δραχ. 150 ήτοι προς 5 δραχ. εκάστη και προτείνει όπως το Συμβούλιον εγκρίνη την δια την πληρωμήν των απαιτουμένη πίστωσιν. Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν το υπ αριθ. 937 έγγραφον του Μουσείου Γεωργίου του Α' και σκεφθέν ότι δέον η Κοινότης να προβή εις την

αγοράν των αποσταλειςών εικόνων, συμβάλλουσα ούτω εις την πραγμάτωσιν των επιδιώξεων του Μουσείου, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν εκ δραχ. 150 . . . δι αξίαν 30 εικόνων του Στρατηλάτου Βασιλέως Κωνσταντίνου και ανατίθησι τω κ. Προέδρω . . . .».

[β. 29.5.1936 – 22.7.1940]. σ. 94: «Αριθμός Πρακτικού 25, συνεδρίασις της 14.11.1938». «Επί του τρίτου θέματος, εγκρίνει παμψηφεί, κατόπιν αιτήσεως του Συνδέσμου οικοπεδούχων του συνοικισμού Τράχωνες, την ονομασί-αν της παρά την 3^{ην} στάσιν οδού, εις οδόν Ιωάννου Μ ε τ α ξ ά».

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σ. 124 : «Αριθμός αποφάσεως 240, συνεδρίασις της 27.12.1938», με θέμα: «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την οικονομικήν ενίσχυσιν της Υποδιοικήσεως Θ η λ έ ω ν Νότου Ε.Ο.Ν.». «..Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι η Υποδιοίκησις Θηλέων Νότου της Ε.Ο.Ν. δια του υπ αριθ. 377 εγγράφου της α π έ σ τ ε ι λ ε 50 εισιτήρια της δοθησομένης εορτής υπέρ των απόρων μελών της Υποδιοικήσεως Θ η λ έ ω ν Νότου Ε.Ο.Ν. συνολικής αξίας δραχ. 500, προτείνει δε όπως το Συμβούλιον αποφανθή σχετικώς. Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν το υπ αρ. 377 έγγραφον και σκεφθέν ότι δέον να κρατηθή μέρος των αποσταλέντων εισιτηρίων δεδομένου ότι η Κοινοτήτης εκ τ ό ς της τα κ τ ι κ ή ς ε ι σ - φ ο ρ ά ς υπέρ της Ε. Ο. Ν., κατέβαλε το ποσόν των δραχ. 4.000 δια την σ τ ο λ ή ν των α π ό ρ ω ν Φ α λ α γ γ ι τ ώ ν, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί όπως εκ των α π ο σ τ α λ έ ν τ ω ν 50 κρατηθώσι είκοσι συνολικής αξίας δραχ. 200, εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί πίστωσιν . . . και ανατίθησι...».

Σχόλιο: βλ. πιο κάτω πίστωση για την «Υποδιοίκησιν Α ρ ρ έ ν ω ν».

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σ. 133 : «Αριθμός αποφάσεως 5, συνεδρίασις της 16.1.1939», με θέμα: «Περί συστάσεως επιτροπής δια την διάδοσιν του

πρασίνου». « . . .Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι κατ' απόφασιν της Διοικήσεως Πρωτευούσης και της εγκρίσει της Α.Ε. του Α ρ χ η γ ο ύ της Ε θ ν ι κ ή ς Κυβερνήσεως ωρίσθη η από 12-19 Φεβρουαρίου εβδομάς ως «ΕΒΔΟΜΑΣ του ΠΡΑΣΙΝΟΥ», καθ' ην εις τους Δήμους και Κοινότητας θέλει ενεργηθή κατά τον πλέον πανηγυρικώτερον τρόπον φύτευσις δένδρων και αναδάσωσις των αναδασωτέων χώρων εν συμμετοχή των Οργανώσεων, συλλόγων και των κατοίκων. / Προς καλλιτέραν επιτυχίαν του σκοπού προτείνει όπως συσταθῆ (= συσταθεί, σήμερα) επιτροπή ήτις θέλει προβῆ και εις την συλλογήν εράνων προς κάλυψιν των απαιτηθησομένων δαπανών ή μέρους τούτων./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόντας εγγράφους ο δ η γ ί α ς της Διοικήσεως Πρωτευούσης και αναγνωρίζον την απόλυτον ανάγκην αναπτύξεως του πρασίνου, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμφηφεί την σύστασιν επιτροπής εκ των κ.κ. Δ. Λαγίου και Ιω. Γερουλάνου, Κοινοτικών Συμβούλων και των ιδιωτών Ν. Αναγνωστοπούλου, Μ. Βοργιά, Ι. Γεωργακοπούλου, Κ. Γκούρα, Δ. Ζηρά, Γ. Καρυάτη, Κ. Κωνσταντινίδου, Καρ. Μαρκουίζου, Ν. Μαρκουίζου, Β. Σταμουλάκη, Ι. Τριανταφύλλου και Π. Χατζηγιάννου, ήτις θέλει μεριμνήση: 1) Δια την ενέργειαν π ρ ο π α γ ά ν δ α ς υπέρ του πρασίνου δια διαλέξεων, εγκυκλίων και παντός άλλου μέσου όπερ ήθελε κρίνει κατάλληλον, 2) Δια την ε ν έ ρ γ ε ι α ν ε ρ ά ν ο υ μ ε τ α ξ ύ τ ω ν κ α τ ο ί κ ω ν και εν γένει ιδιοκτητών, του συλλεγησομένου ποσού κατατεθησομένου εις το Τα-μείον Δήμων και Κοινοτήτων βάσει συνταχθησομένου πρακτικού ού αντίγρα-φον θέλει υποβληθή εις την Κοινότητα, 3) Δια την επίβλεψιν της φυτεύσεως των δένδρων ως και την παρακολούθησιν της συντηρήσεως των κοινοτικών δενδροστοιχιών, και, 4) Δια του καθορισμού μέτρων επιτυχίας του σκοπού. Ανατίθησι δε τω κ. Προέδρω όπως μεριμνήση δια την έγκαιρον σύγκλησιν Συμβουλίου των μελών της επιτροπής ως και πάσαν περαιτέρω ενέργειαν...».

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σ. 139: «Αριθμός αποφάσεως 12, συνεδρίασις της 16.1.1939», με θέμα: «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την μεταφοράν των Οργανώσεων εις Αθήνας». « . . .Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι κατά την επέτειον της ε ο ρ τ ή ς της Α.Ε. του Α ρ χ η γ ο ύ της Κυβερνήσεως, προκειμένου να μεταφερθώσι αι Οργανώσεις κλπ, εις Αθήνας, δια την σ υ μ μ ε τ ο χ ή ν εις την

τελεσθείσαν δ ο ξ ο λ ο γ ί α ν, διετέθη το αυτοκίνητον λεωφορείον του Χαραλάμπους Καψάνη, όστις αιτεί την καταβολήν του συμπεφωνηθέντος ναύλου δραχ. 500, προτείνει δε όπως το Συμβούλιον αποφανθή δια την πληρωμήν και εγκρίνει την προς τούτο απαιτουμένην πίστωσιν./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου και σκεφθέν ότι δέον να καταβληθή εις τον Χ. Καψάνην το ποσό των δραχ. 500, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει την καταβολήν εις τον Χαραλ. Καψάνην του ποσού των δραχ. 500 δια την μεταφοράν των Οργανώσεων κλπ, εις Αθήνας δια την σ υ μ μ ε τ ο χ ή ν εις την τελεσθείσαν δ ο ξ ο λ ο γ ί α ν εν τω Ι. Ν. της Μητροπόλεως επί τη ο ν ο μ α σ τ ι κ ή ε ο ρ τ ή της Α.Ε. του Α ρ χ η γ ο ύ της Εθνικής Κυβερνήσεως εγκρίνει δε και χορηγεί ισόποσον πίστωσιν . . . Εγένετο, απεφασίσθη . . .».

[β. 29.5.36 – 22.7.40]. σ.102: «Αριθμός πρακτικού 2, συνεδρίασις 16.1.1939». «Επί του ενάτου θέματος εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν εκ δραχμών 500, επ ονόματι του Χ. Καψάνη . . . δια την δι αυτοκινήτου μ ε τ α φ ο ρ ά ν των Ο ρ γ α ν ώ σ ε ω ν εις Αθήνας, κατά την γενομένη δοξολογίαν επί τη ονομαστική ε ο ρ τ ή της Α.Ε. του Αρχηγού της Εθνικής Κυβερνήσεως. . . .».

[β. 29.5.1936 – 22.7.1940]. σελ. 103-104: «Αριθμός Πρακτικού 3, συνεδρίασις της 13.2.1939». «Επί του ενδεκάτου θέματος, εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν εκ δραχ.1.250 εκ του Κεφ. . . ενισχυομένου ισοπόσως εκ του αποθεματικού Κεφαλαίου, δι αξίαν 20 εισιτηρίων της δοθησομένης χοροεσπερίδος υπέρ της στολής των Φ α λ α γ γ ι τ ώ ν, υπό της Υποδιοικήσεως Νότου της Ε.Ο.Ν. . .».

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σ. 160: «Αριθμός αποφάσεως 23, συνεδρίασις της 13.2.1939», με θέμα: «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την οικονομικήν ενίσχυσιν της Υποδιοικήσεως Νότου Α ρ ρ έ ν ω ν ΕΟΝ». «..Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι η Υποδιοίκησις Κ α λ λ ι θ έ α ς της Ε.Ο.Ν. δια του από 3 Φεβρουαρίου ε. έ. εγγράφου της απέστειλεν 20 εισιτήρια της δ ο θ η σ ο μ έ ν η ς χ ο ρ ο ε σ π ε ρ ί δ ο ς υπέρ της σ τ ο λ ή ς των Φ α λ α γ γ ι τ ώ ν αξίας δραχ.

1.250 προς διάθεσιν και προτείνει όπως το Συμβούλιον εγκρίνη την απαιτούμενην πίστωση δια την εκ του Κοινοτικού Ταμείου πληρωμήν τούτων, προς ενίσχυσιν του υπό των οργανωτών επιδιωκομένου σκοπού./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν το από 3 Φεβρουαρίου έγγραφον της Υποδιοικήσεως Νότου (Καλλιθέα) της ΕΟΝ και σκεφθέν ότι ιερόν καθήκον είναι η οικονομική ενίσχυσις του υπό ταύτης επιδιωκομένου σκοπού, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις την Υποδιοίκησιν Νότου της Εθνικής Οργανώσεως Νεολαίας του ποσού των δραχ. 1.250 διαξίαν 10 ζευγών εισιτηρίων της δοθησομέ-νης χοροεσπερίδος υπέρ της στολής του Φαλαγγίτου, εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί ισόποσον πίστωση . . . Εγένετο, απεφασίσθη ...».

Σχόλιο: Με τη με αρ. 33/ 10.3.1939 απόφαση του Κ.Σ. (σ.169) με θέμα: «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν εισιτηρίων χοροεσπερίδος Λέσχης Ν. Σμύρνης», εγκρίθηκε ποσό δραχ. 700, και, με τη με αρ. 68/21.4. 1939 απόφαση του Κ.Σ. (σ. 205) το ποσό των δραχ. 500 για «ρεσιτάλ υπέρ των θυμάτων πολέμου» από την Αν. Τασσοπούλου, με τ ά από «δ ι α τ α γ ή» του Υπουργού Διοικήσεως Πρωτευούσης.

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σ. 161: «Αριθμός αποφάσεως 24, συνεδρίασις της 13.2.1939», με θέμα: «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την προμήθειαν αθλητικών ειδών και γραφικής ύλης προς χρήσιν του Λόχου Καλαμακίου Ε.Ο.Ν.». «. . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι ο Λόχος Καλαμακίου της Εθνικής Οργανώσεως Νεολαίας δια του υπ αριθ. 9 εγγράφου του, αιτεί την οικονομικήν ενίσχυσιν της Κοινότητος δια την προμήθειαν των αναγκαιούντων τω λόχω ειδών γραφικής ύλης και αθλητισμού ών η αξία ανέρχεται εις το ποσόν των δραχ. 1.465, προτείνει δε όπως το Συμβούλιον αποφανθή επ αυτού./ Το Κ. Σ. ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν την υποβληθείσαν αίτησιν και σκεφθέν ότι δέον η Κοινότης να έλθ η α ρ ω γ ό ς εις την προμήθειαν του Λόχου Καλαμακίου της Ε.Ο.Ν. προς επιτυχίαν του προγράμματος και των σκοπών της Οργανώσεως, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί την πίστωση εκ δραχ. 1.465. επ ονόματι του Κένδρου (= Κέντρου;) της Εθνικής

Οργανώσεως της Νεολαίας, εις ό υ π ά γ ε τ α ι ο Λ ό χ ο ς Κ α λ α - μ α κ ί ο υ ό πως δια του ποσού τούτου αγορασθώσι και παραδοθώσι εις τον Λόχον Καλαμακίου τα εν τη αιτήσει αναφερόμενα είδη αθλητισμού και γραφικής ύλης εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί ισόποσον πίστωσιν . . . . και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν . . . .».

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σ. 165 : «Αριθμός αποφάσεως 28, συνεδρίασις της 27.2.1939», με θέμα: «Περί εγκρίσεως πιστώσεως εκ δραχ. 840 δια την δι αυτοκινήτου μεταφοράν των Οργανώσεων και Κοινοτικών Συμβούλων εις Αθήνας και της επιτροπής δια την εξέτασιν του χώρου του Νεκροταφείου». «. . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Κοινοτικού Γραμματέως κατεβλήθησαν: 1ον δραχ. 100 δια την δι αυτοκινήτου μεταφοράν της επιτροπής της ορισθεί-σης δια την εξέτασιν του υποδειχθέντος χώρου δια Νεκροταφείον, και 2ον δραχ. 240 δια την δι αυτοκινήτου μ ε τ α φ ο ρ ά ν του Κοιν. Συμβουλίου την 19ην Φεβρουαρίου εις την Κοιν. Φιλοθέης, προτείνει δε όπως το Συμβούλιον αποφανθή δια την πληρωμήν ως και δια την καταβολήν του ποσού των δραχ. 500 εις τον Χαράλαμπον Καψάνην δια την δια λεωφορείου αυτοκινήτου μ ε - τ α φ ο ρ ά ν των Οργανώσεων υπαλλήλων κλπ., κατά την υ π ο δ ο χ ή ν της Α.Ε. του Υπουργού Εξωτερικών της Τουρκίας./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν τα υπό του Κοινοτικού Γραμματέως υποβληθέντα δικαιολογητικά, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις τον Κοιν. Γραμματέα Αδαμάντιον Τσουκανέλην του ποσού των δραχ. 340 άς κατέβαλεν δι αγώγιον αυτοκινήτου δια την μεταφοράν της επιτροπής και του Κοινοτικού Συμβουλίου, ως και τον Χ. Καψάνην του ποσού των δραχ. 500 δια την μ ε τ α φ ο ρ ά ν των Οργανώσεων κλπ., εις τον Σταθμόν Λαρίσσης προς υποδοχήν των Α.Ε. του Α ρ χ η γ ο ύ της Εθνικής Κυβερνήσεως και του Υπουργού των Εξωτερικών της Τουρκίας, εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί πίστωσιν εκ δραχ. 840 . . . και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω . . . .».

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σ. 190: «Αριθμός αποφάσεως 52, συνεδρίασις της 29.3.1939», με θέμα: «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν μεταφοράς του Κ.Σ. εις Ν. Σμύρνην». «. . .Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι ο Νικόλαος

Τσιριγώτης αιτεί την πληρωμήν του ποσού των δραχ. 175 δια την μεταφοράν του Κοινοτικού Συμβουλίου εις Νέαν Σμύρνην, κατά την *θ ε μ ε λ ί ω σ ι ν* υπό της Α.Ε. του *Α ρ χ η γ ο ύ* της *Ε θ ν ι κ ή ς* Κυβερνήσεως, του *Σ τ α δ ί ο υ* Ν. Σμύρνης, προτείνει δε όπως το Συμβούλιον αποφανθή δια την πληρωμήν και εγκρίνη την προς τούτο απαιτουμένην πίστωσιν./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου και σκεφθέν ότι δέον να καταβληθή τω Ν. Τσιριγώτη το ποσό των δραχ. 175 *δ ι α γ ώ γ ι ο ν* αυτοκινήτου της αναφερθείσης μεταφοράς, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις τον Νικόλαον Τσιριγώτην του ποσού των δραχ. 175. . . δια την *δ ι* αυτοκινήτου μεταφοράν του Κοιν. Συμβουλίου εις Ν. Σμύρνην και ανατίθησι τω κ. Προέδρω...».

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σ. 220: «Αριθμός αποφάσεως 78, συνεδρίασις της 21.4.1939», με θέμα: «Περί ονομασίας των οδών του συνοικισμού Τραχώνων». «. . .Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό των οικιστών και οικοπεδούχων του συνοικισμού Τραχώνων αιτείται όπως *ο ν ο μ α σ θ ώ σ ι* αι οδοί αι προβλεπόμεναι υπό του εγκεκριμένου σχεδίου, *δ ι* υποβληθέντος δε παρ αυτών σχεδίου προτείνονται και τα ονόματα των οδών, *ών* τα πλείστα αναφέρονται εις την Ελληνικήν Ιστορίαν, των κυριωτέρων οδών λαβουσών τα ονόματα των Βασιλέων της Ελλάδος και τινων των *Κ υ β ε ρ ώ ν τ ω ν* το Κράτος, οίτινες δια της *σ ι δ η ρ ά ς* διοικήσεώς των *έ σ ω σ α ν* την Ελλάδα εκ της απειλουμένης *κ α τ α σ τ ρ ο φ ή ς* και *έ δ ω σ α ν* *ν έ α ν ζ ω ή ν* εις τας περί την Πρωτεύουσαν Κοινότητα, προτείνει δε όπως το Συμβούλιον αποφανθή σχετικώς./Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου και συμμεριζόμενον τόσον την πρότασιν αυτού όσον και των διοικούντων τον Σύνδεσμον των οικοπεδούχων του συνοικισμού Τραχώνων, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί την ονομασίαν των οδών του συνοικισμού «Τράχωνες» ως εν τω υποβληθέντι σχεδιαγράμματι αναφέρονται, και ανατίθησι . . . .».

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σ. 279: «Αριθμός αποφάσεως 123, συνεδρίασις της 19.7.1939», με θέμα: «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια τον εορτασμόν της 4ης Αυγούστου». «. . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι εντός ολίγων ημερών

συμπληρούται τριετία από της ημέρας καθ'ήν η Α.Μ. ο Βασιλεύς ανέ-
 εσε ν εις τας στιβαράς χείρας του Εθνικού Κυβερνήτου κ. Ι. Μεταξά
 πάσας τας εξουσίας του Κράτους δια την αναδημιουργίαν
 ενός νέου τοιούτου, απηλλαγμένου της πληγής του κομμουνι-
 σμού και των εργατοκρατών, οίτινες παρολίγον να αιματο-
 κύζουν (;, δυσανάγνωστη λέξη, αιματοκυλίσουν;) την Ελλάδα./ Το εκτελεσθέν
 μέχρι σήμερον έργον του Εθνικού Κυβερνήτου, η πλήρης ανασυγκρότησις του
 Κράτους από πάσης απόψεως, υποχρεούν κάθε γνήσιον Έλληνα να
 θεωρή την ημέραν της 4ης Αυγούστου, ως ημέραν Εθνικής Σωτηρίας
 ομοίαν της ημέρας της απελευθερώσεως του Ελληνικού Έθνους από τον
 Τουρκικόν ζυγόν./ Εις ένδειξιν ευγνωμοσύνης προς τον αναδημιουργόν της
 Ελλάδος, προτείνει όπως η τρίτη επέτειος εορτασθή υπό του λαού όσον το
 δυνατόν πανηγυρικότερον και μεγαλοπρεπέστερον, προτείνει όπως εις την
 προσπάθειαν του λαού του Καλαμακίου δια τον εορτασμόν της επετείου της 4ης
 Αυγούστου έλθη αρωγός οικονομικώς η Κοινότης δια της διαθέσεως αναλόγου
 προς την οικονομικήν αυτήν κατάστασιν ποσού. / Το Κοινοτικόν Συμβούλιον
 ακούσαν του κ. Προέδρου και σκεφθέν ότι η πρότασις αυτού ορθή και νόμιμος
 τυγχάνει, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί την (= τον) επί το
 πανηγυρικότερον εορτασμόν της επετείου της 4ης Αυγούστου 1936 ήν αναγνωρίξει
 ως ημέραν Εθνικής Σωτηρίας εγκρίνει δε προς τούτο πίστωσιν εκ
 δραχ. 15.000 . . . δια την . . . κάλυψιν των απαιτηθησομένων δαπανών . . .
 και ανατίθεται κ. Προέδρω όπως εν συνεννοήσει μετά των μελών της
 Λαϊκής Επιτροπής καθορίση τας λεπτομερείας του Τοπικού Εορτασμού . . .».

[β. 29.5.1936 – 22.7.1940]. σ. 121-122: «Αριθμός Πρακτικού 19, συνεδρίασις
 της 19.7.1939». «Επί του εβδόμου θέματος εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν εκ
 δραχ. 15.000, εκ του κεφ. ... του εκτελεστού προϋπολογισμού, δια την, επί
 αποδόσει λογαριασμού εντός δύο μηνών από σήμερον, κάλυψιν των απαιτη-
 θεσομένων δαπανών δια τον εορτασμόν της 4ης Αυγούστου ...».

[β. 29.5.1936 – 22.7.1940]. σ. 126-127: «Αριθμός Πρακτικού 22, συνεδρίασις της 24.8.1939». «Επί του τρίτου θέματος, εγκρίνει τον αποδοθέντα λογαριασμόν επί της χορηγηθείσης εκ δραχμών 12.000 πιστώσεως δια τον εορτασμόν της 4^{ης} Αυγούστου, καθ ήν εδαπανήθη το ποσόν των δραχ. 11.880».

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σ. 312: «Αριθμός αποφάσεως 151, συνεδρίασις της 24.8.1939», με θέμα: «Περί αποδόσεως λογαριασμού επί χορηγηθείσης πιστώσεως δια τον εορτασμόν της 4ης Αυγούστου». «. . . .Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι θέλει αποδώση λογαριασμόν επί της χορηγηθείσης πιστώσεως δια της υπ αρ. 123 αποφάσεως . . . δια τον εορτασμόν της 4ης Αυγούστου. Εκ της πιστώσεως ταύτης διετέθησαν τα εξής ποσά . . . αξία 10 θυρεών μετά σημαιών δραχ. 2.800, . . . δι εκτέλεσιν ηλεκτρικής εγκαταστάσεως δια φωτισμόν μιας γυρλάντας εκ 40 λαμπτήρων δραχ. 3.407, αξία πυροτεχνημάτων δραχ. 4.500 . . . εν όλω δραχ. 11.880, προτείνει δε όπως το Συμβούλιον αποφανθή επί του αποδιδομένου λογαριασμού./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν τα στελέχη των εκδοθέντων χρηματικών ενταλμάτων και σκεφθέν ότι καλώς διετέθησαν τα αναφερθέντα ποσά, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει τον αποδοθέντα λογαριασμόν επί της χορηγηθείσης εκ δραχ. 12.000 πιστώσεως δια τον εορτασμόν της 4ης Αυγούστου, καθ όν εδαπανήθη το ποσόν των δραχ. 11.880, και νομιμοποιούν τας γενομένας δαπάνας, ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν . . . .».

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σ. 318: «Αριθμός αποφάσεως 157, συνεδρίασις της 24.8.1939», με θέμα: «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν συνδρομής του περιοδικού «Νεολαία». «. . .Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια του υπ αριθ. 3125 ε. έ. εγγράφου του περιοδικού «Νεολαία» διεβιβάσθησαν λογαριασμοί δια την πληρωμήν της ε τ η σ ί α ς σ υ ν δ ρ ο μ ή ς του περιοδικού, συνολικού ποσού δραχ. 2.400 δια τα αποστελλόμενα οκτώ τεύχη, προτείνει δε όπως το Συμβούλιον αποφανθή δια την πληρωμήν, εγκρίνη την προς τούτο απαιτουμένην πίστωσιν./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν τους διαβιβασθέντας λογαριασμούς, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι

εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν του ποσού των δραχ. 2.400 . . . δια την είσπραξιν συνδρομών του περιοδικού «Νεολαία», δι' ο κ τ ώ ε τ η σ ί α ς συνδρομάς του περιοδικού τούτου . . . . .».

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σ. 319: «Αριθμός αποφάσεως 158, συνεδρίασις της 24.8.1939», με θέμα: «Περί ψηφίσεως πιστώσεως δια την αγοράν συγγραμμάτων». « . . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια της υπ αριθ. 20854/148 ε. έ. δ ι α τ α γ ή ς της Διοικήσεως της Πρωτευούσης συνιστάται η προμήθεια αντιτύπων του υπό του κ. Α. Σταυροπούλου εκδοθέντος βιβλίου υπό τον τίτλον «Ε μ π ρ ό ς για μία Ελλάδα ν έ α, 4 Αυγούστου 1936- 1939», απεστά-λησαν δε ήδη υπό του εκδότη πέντε αντίτυπα συνολικής αξίας δραχ. 500, προτείνει δε όπως το Συμβούλιον αποφανθή δια την προμήθειαν και πληρω-μην./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν την υπ αριθ. 20854 ε. έ. εγκύκλιον διαταγήν της Διοικήσεως της Πρωτευούσης ως και τα αποσταλέντα υπό του εκδότη αντίτυπα, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί την προμήθειαν πέντε αντιτύπων του υπό του κ. Α. Σταυροπούλου εκδοθέντος βιβλίου «Εμπρός για μια Ελλάδα νέα», εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί πίστωσιν εκ δραχ. 500. . . .και ανατίθησι τω κ. Προέδρω...».

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σ. 321: «Αριθμός αποφάσεως 160, συνεδρίασις της 2.9.1939», με θέμα: «Περί χορηγήσεως πιστώσεως προς κάλυψιν απαραίτητων εξόδων Παθητικής Αεραμύνης». « . . .Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι ως γνωστόν η εν Ευρώπη κατάστασις περιεπλάκη και ή ρ ξ α τ ο από της χ θ ε ς ο πόλεμος μεταξύ Πολωνίας και Γερμανίας, ως είναι δε επόμενον φαίνεται πιθανή η περιπλοκή και άλλων κρατών εις την δημιουργηθείσαν νέαν περιπέτειαν. Επειδή πιθανόν εις την περιπέτειαν ταύτην να εμπλακή και η Πατρίς μας, δέον από τούδε να ληφθώσι τα προσήκοντα μέτρα, δια την εν γένει προστασίαν του αμάχου πληθυσμού του Καλαμακίου. Προς τούτο προτείνει όπως εξευρεθή ανάλογος πίστωσις προς κάλυψιν των απαραίτητων δαπανών./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου και σκεφθέν ότι η πρότασις αυτού ορθή και νόμιμος τυγχάνει, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει

παμψηφεί την χορήγησιν παγίας προκαταβολής εκ δραχμών 40.000 διαχειρισθησομένης επί τρίμηνον υπό επιτροπής αποτελουμένης εκ των κ. κ. Α. Κοτοπούλη και Γ. Κουτρουβίδα προς κάλυψιν των απαραίτητων δαπανών δια την προστασίαν, περίθαλψιν κλπ., του αμάχου πληθυσμού της Κοινότητος, εγκρίνει δε προς τούτο την εγγραφήν εν τω εκτελεστώ προϋπολογισμώ . . . . . και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν . . . . .».

Σχόλιο: Με τη με αρ. 192/1.12.1939 απόφαση του Κ.Σ. με θέμα: «Περί αποδόσεως λογαριασμού επί χορηγηθείσης πιστώσεως δια την προμήθειαν ειδών Παθητικής Αεραμύνης», προκύπτει ότι αγοράσθηκαν και εγκρίθηκαν φάρμακα, 4 μπλούζες νοσοκόμων, 10 φύλλα χάρτινα για νάρθηκα, 4 φορεία, σκαπάνες, πτύα (= φτυάρια) και άλλα είδη, συνολικής αξίας 25.000.-

Σχόλιο 2: Εκπλήσσει το γεγονός ότι η λέξη «πόλεμος» αναφέρεται μόνο μία φορά, και γίνονται αναφορές σε «περιπέτεια» και «περιπλοκή». Επίσης λείπει η λέξη «εισβολή» της Γερμανίας κατά της Πολωνίας, κι αναφέρεται πρώτη η Πολωνία, ως εάν εκείνη είχε επιτεθεί και εισβάλει στη Γερμανία του Χίτλερ!

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σ. 349: «Αριθμός αποφάσεως 189, συνεδρίασις της 1.12.1939», με θέμα: «Περί προικοδοτήσεως του Ταμείου Ανεγέρσεως διδαστηρίων». « . . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι κατόπιν προσκλήσεως των Εξοχωτάτων κ. κ. Υπουργού Διοικήσεως της Πρωτευούσης και Υφυπουργού των Θρησκευμάτων και Παιδείας, εγένετο προ ημερών σύσκεψις εν τω Μεγάλω της Διοικήσεως της Πρωτευούσης, εν ή παρίσταντο και οι Δήμαρχοι και Πρόεδροι των Κοινοτήτων της περιφερείας της Διοικήσεως. Κατά ταύτην συνεζητήθη η σύστασις Ταμείου Ανεγέρσεως διδαστηρίων, συμφώνως τω υπ αρ. 1850/1939 Αναγκαστικώ Νόμω και επροτάθη όπως η Κοινότης συμμεθέξη (=σήμερα συμμετέχη) κατά το ή μ ι σ υ εις τας δ α π ά ν α ς σ υ μ π λ η ρ ώ σ ε ω ς του δ ι δ α κ τ η ρ ί ο υ αυτής δια καταβολής του ημίσεος τοκοχρεωλυσίου του δια μίαν εικοσιπενταετίαν συναφθησομένου δανείου. Ήδη προτείνει όπως το Συμβούλιον αποφανθή σχετικώς./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου, έχον υπ' όψει τας διατάξεις των άρθρων 11, 15 του υπ αρ. 1850 ε. έ. Αναγκαστικού Νόμου «Περί

συστάσεως Ταμείων Ανεγέρσεως διδαστηρίων» ως και την οικονομική δυναμικότητα της Κοινότητας, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ ότι εγκρίνει παμ-ψηφεί την σύστασιν Ταμείου Ανεγέρσεως Διδαστηρίων εν τη Κοινότητι, ως και την προικοδότησιν τούτου δι ετησίαν εισφοράς εκ δρ. 25.000, προς σύναψιν δανείου συμφώνως τω υπ αρ. 1850/39 Αναγκαστικώ Νόμω, προς σ υ μ π λ ή ρ ω σ ι ν του υπ ά ρ χ ο ν τ ο ς ε ν τ α ύ θ α Δ ι δ α κ τ η ρ ί ο υ, εγκρίνει δ' επίσης όπως από του οικονομικού έτους 1940-41 και εφ' εξής αναγράφεται κατ έτος ανάλογος πίστωσης εν τοις εξόδοις του ειδικού μέρους του Προϋπολογισμού δια την πληρωμήν του ημίσεος του τοκοχρεωλυσίου και ανατίθησι τω κ. Προέδρω συν τη περαιτέρω ενεργεία και την υπογραφήν του σχετικού συμβολαίου και σχετικού προς την παρούσαν πράξιν εγγράφου ...».

Σχόλιο: 1) Μπορεί το Κ.Σ. να αναπέμπει ευχές διότι «ηυδόκησεν ο Υψιστος και απέστειλε τον Ανδρα τούτον . . . με την θεόπνευστον στάσιν Του» και να επιχαίρει διότι «ο Βασιλεύς ανέθεσεν εις τον Ιω. Μεταξά όλας τας εξουσίας» κλπ, στην πραγματικότητα όμως η Κυβέρνηση του «εθνικού κυβερνή-του» ζητά από τις Κοινότητες να συμμετέχουν στις δαπάνες για το πρόγραμμα σχολικών κτιρίων, 2) «. . η Κοινότης . . εις τας δαπάνας συμπληρώσεως του διδαστηρίου αυτής..». Πρόκειται για το διτάξιο Δημοτικό Σχολείο Καλαμακίου (που σώζεται στη Λεωφ. Ποσειδώνος και Φαν Βάικ), που είχε ανεγερθεί με δαπάνες του Ελληνικού Δημοσίου, το 1934, με το ευρύ πρόγραμμα του Ελληνικού Δημοσίου, ανέγερσης εκπαιδευτηρίων της Κυβέρνησης Ελ. Βενιζέλου (1928-1932), με Υπουργό Παιδείας το Γεώργιο Παπανδρέου, σε σχέδια του αρχιτέκτονα (αργότερα καθηγητή ΑΠΘ) Πάτροκλου Καραντινού (βλ. στοιχεία σ': ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΟ, Β' έκδ-συμπληρωμένη, κεφ. Κοινωνικά-Ιστορικά γεγονότα).

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σ. 367: «Αριθμός αποφάσεως 1, συνεδρίασις της 3.1.1940», με θέμα: «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την συμμετοχήν εις το δοθησόμενον δώρον εις την Α.Ε. τον Αρχηγόν της Εθνικής Κυβερνήσεως». «... . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό των Κοινοτήτων της περιφέρειας της Διοικήσεως Πρωτευούσης θέλει επιδοθή εις την Α.Ε. τον Α ρ χ η γ ό ν της Ε θ ν ι κ ή ς Κυβερνήσεως επ ευκαιρία της ο ν ο μ α σ τ ι κ ή ς του ε ο ρ τ ή ς β α ρ ύ τ ι μ ο ν δ ώ ρ ο ν, δια την αξίαν του οποίου θα συμμετάσχη και η

Κοινότης δια του ποσού των δραχ. 500, προτείνει δε όπως το Συμβούλιον εγκρίνει την απαιτούμενην δαπάνη επ' ονόματι του Επιθεωρητού παρά τω Ταμείω Δήμων και Κοινοτήτων κ. Α. Σταυροπούλου./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου και σκεφθέν ότι η πρότασις αυτού ορθή και νόμιμος τυγχάνει, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί την συμμετοχήν της Κοινότητος εις το δοθησόμενον δώρον εις τον Αρχηγόν της Εθνικής (ελλείπει = Κυβερνήσεως) εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί πίστωσιν εκ δραχ.500 . . . ανατίθησι δε τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν . . . .».

[β. 29.5.1936 – 22.7.1940]. σελ. 139: «Αριθμός Πρακτικού 1, συνεδρίασις της 3.1.1940». «Επί του πρώτου θέματος εγκρίνει παμψηφεί την συμμετοχήν της Κοινότητος εις το δοθησόμενον δώρον υπό των Κοινοτήτων της Περιφέρειας της Διοικήσεως της Πρωτευούσης εις τον Αρχηγόν της Εθνικής Κυβερνήσεως, επ' ευκαιρία της ονομαστικής του εορτής, εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί πίστωσιν εκ δραχμών 500 . . . .».

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σ. 377: «Αριθμός αποφάσεως 13, συνεδρίασις της 15.1.1940», με θέμα: «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την μεταφοράν του Συμβουλίου, προσωπικού και σωματείων εις Αθήνας κατά την θεμελίωσιν του κεντρικού αποχετευτικού αγωγού». «. . . .Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι κατά την θεμελίωσιν του κεντρικού αποχετευτικού αγωγού εκλήθησαν όπως παρ' ας τα θώσιν εκτός των μελών του Συμβουλίου, το προσωπικόν της Κοινότητος ως και τα Δ.Σ. των Οργανώσεων μετά των λαβάρων, προς καλλιτέραν εξυπηρέτησιν δέον να διατεθή ειδικόν αυτοκίνητον όπερ θέλει εκτελέση την μεταφοράν των ως άνω, θέλει δε απαιτηθή δαπάνη ορισθείσα υπό της υπηρεσίας του Υπουργείου Σιδηροδρόμων και Αυτοκινήτων εκ δραχ. 870, προτείνει δε όπως το Συμβούλιον εγκρίνη την προς τούτο απαιτούμενην πίστωσιν./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου και σκεφθέν ότι η πρότασις αυτού ορθή και νόμιμος τυγχάνει, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις την 8ην Αστυκλήν Κοινήν Διεύθυνσιν λεωφορείων Αυτοκινήτων του ποσού των δραχ. 870, δια την μεταφοράν εις Αθήνας του Συμβουλίου κλπ, κατά την θεμελίωσιν του Κεντρικού Αποχετευτικού

αγωγού Αθηνών υπό της Α. Ε. του Αρχηγού της Εθνικής Κυβερνήσεως, εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί ισόποσον πίστωσιν . . . . . και ανατίθησιν τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν. . . . .».

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σ. 432: «Αριθμός αποφάσεως 62, συνεδρίασις της 18.4.1940», με θέμα: «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν αξίας εισιτηρίων». «...Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό της υπηρεσίας της Διοικήσεως Πρωτευούσης απεστάλησαν τα κάτωθι εισιτήρια δοθεισών εορτών και συναυλιών ήτοι: α) . . . β) . . . γ) 13 εισιτήρια της δοθείσης συναυλίας ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ της Α.Ε. του κ. Υπουργού Διοικήσεως της Πρωτευούσης, της Χριστίνας Ευθυμιάδου, συνολικής αξίας δρ. 500, προτείνει δε όπως το Συμβούλιον αποφανθή δια την πληρωμήν./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου και σκεφθέν ότι δέον να καταβληθή η αξία των υπ' αυτού αναφερθέντων εισιτηρίων, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν των υπό του κ. Προέδρου αναφερθέντων εισιτηρίων . . . . .».

[β. 29.6.1940 έως 14.6.1946]. σ. 14: «Αριθμός Αποφάσεως 116, Συνεδρίασις 22.7.1940», με θέμα: «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια τον εορτασμόν της 4^{ης} Αυγούστου». «. . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι εντός ολίγων ημερών συμπληρούται τετραετία από της ημέρας καθ' ην ανέτεθη υπό της Α.Μ. του Βασίλεως η διακυβέρνησις της Χώρας εις τας στιβαράς χείρας του Εθνικού Κυβερνήτου κ. Ιω. Μεταξά./ Το μέχρι τούδε επιτελεσθέν έργον είναι γνωστόν εις πάντας, ιδία εκ των εσχάτως δημοσιευθέντων εν τω Αθηναϊκώ τύπω απολογισμών της ληγούσης όσον ούπω τετραετίας./ Αναλύων και απαριθμών ο κ. Πρόεδρος εν ολίγοις τα αποτελέσματα της Σωτηρίου διακυβερνήσεως της Χώρας, προσθέτει ότι δέον να εξαρθή η στάσις του Εθνικού Κυβερνήτου απέναντι της δημιουργήσεως εν Ευρώπη καταστάσεως, δια την οποίαν στάσιν ο Ελληνικός λαός ιδιαίτερος ευγνωμονεί Αυτόν. Διότι, χωρίς καν να εγκαταλείψη το ειρηνικόν έργον του, δεν παρέλειψεν να πράξη το πάν δια την άμυναν της Χώρας και να εξασφαλίση εις τον τόπον μέχρι σήμερον την ειρήνην και ασφαλή διαβίωσιν./ Επί του τελευταίου τούτου, προτείνει κατόπιν

και συστάσεως της Λαϊκής Επιτροπής εορτασμού της 4^{ης} Αυγούστου, όπως δι' ειδικού ψηφίσματος υποβληθούν και ευχαριστίαι των κατοίκων της Κοινότητας προς τον Εθνικόν Κυβερνήτην δια την σώφρονα και λίαν θεόπνευστον στάσιν Του, εις τας δυσκόλους στιγμάς του Ελληνικού Έθνους./ Το Κοιν. Συμβούλιον ακούσαν τον κ. Πρόεδρον, αναγνωρίζον απολύτως τα παρ' αυτού λεχθέντα και έχον υπόψιν την απαιτηθησομένην δαπάνην δια τον αντάξιον εορτασμόν της επετείου της 4^{ης} Αυγούστου 1936, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, Ότι εγκρίνει παμψηφεί τον επί το πανηγυρικότερον εορτασμόν της επετείου της 4^{ης} Αυγούστου 1936, ήν αναγνωρίζει ως ημέραν Εθνικής Σωτηρίας, την υποβολήν τω Εθνικώ Κυβερνήτη του υπό του κ. Προέδρου αναφερθέντος ψηφίσματος ως και την χορήγησιν πιστώσεως εκ δραχμών 15.000 . . . δια την επί αποδόσει λογαριασμού κάλυψιν των απαιτηθησομένων δαπανών δια τον εορτασμόν της 4^{ης} Αυγούστου . . . και ανατίθησι . . .».

Σχόλιο: «Των οικιών ημών εμπιπραμένων, ημείς άδομεν». Η απόφαση ελήφθη ενώ η Ιταλία το 1939 είχε καταλάβει την Αλβανία, και τρεις μήνες πριν από την 28.10.1940. Ο Γιώργος Σεφέρης, στο ποίημά του «Με τον τρόπο του Γ.Σ.», που έγραψε το «Καλοκαίρι 1936», αρχίζει με το στίχο, «Όπου και να ταξιδέψω η Ελλάδα με πληγώνει», και τελειώνει «. . .Όπου και να ταξιδέψω η Ελλάδα με πληγώνει. . . . Το καράβι που ταξιδεύει το λένε ΑΓΩΝΙΑ 937». Το καράβι (= Ελλάδα) «ωνία», η οποία πωλείται. Αλλά και ουσιαστική «Αγωνία». Ο Αντρέας Καραντώνης, ένας συντηρητικός και σημαντικός κριτικός της λογοτεχνίας, στο έργο του «Εισαγωγή στη νεώτερη ποίηση» έκδ. Παπαδήμα, 1978, σ. 174-175, γράφει: «Η δικτατορία βούλιαζε τις ψυχές σε ένα σκοτάδι χωρίς προσδοκία φέγγους. Ο δεύτερος πόλεμος είχε αρχίσει και οι αρμοί της ελεύθερης Ευρώπης τρίζαν κάτω από τις λεγεώνες των αρμάτων του ολοκληρωτισμού». Αλλιώς, «Η Εθνική ημών τύφλωσις», τίτλος βιβλίου του Γιάννη Γιαννουλόπουλου, καθηγητή Νεότερης Ιστορίας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο.

[β. 29.6.1940- 14.6.1946]. σ. 20: «Αριθμός αποφάσεως 122, συνεδρίασις της 2.8.1940», με θέμα: «Περί συστάσεως Επιτροπής Δια φωτίσεως του πληθυσμού». «. . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δέον το Συμβούλιον να ορίση

Επιτροπήν δια την Διαφώτισιν του πληθυσμού της Κοινότητος δια την απογραφήν, προτείνει δε όπως το Συμβούλιον αποφανθή σχετικώς./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον, ακούσαν του κ. Προέδρου. Α Π Ο Φ Α Ι Ν Ε Τ Α Ι ότι εγκρίνει παμψηφεί την σ ύ σ τ α σ ι ν Επιτροπής Δ ι α φ ω τ ί σ ε ω ς του πληθυσμού συμφώνως τω Νόμω περί απογραφής, συνιστά δε ταύτην εξ ενός, εκάστης Περιφερείας της Κοινότητος κ. κ. Αθανασίου Λέκκα Μπίτου, Αντωνίου Πιζάνη, μηχανικού, Δημητρίου Λαγίου, καταστηματάρχου, Ευθυμίου Ζωγράφου, λογιστού, Γεωργίου Καρυοφύλλη, υποστρατήγου ε.α. και Κυριάκου Ευσταθιάδου, καταστηματάρχου, και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν . . . . .».

[β. 22.7.1940 - 30.8.1947]. σ.5: «Αριθμός Πρακτικού 21, συνεδρίασις της 29.8.1940». « . . .Επί του τρίτου θέματος εγκρίνει τον υπό του κ. Προέδρου αποδοθέντα λογαριασμόν επί της χορηγηθείσης πιστώσεως δια τον εορτασμόν της 4^{ης} Αυγούστου, καθ όν εδαπανήθη το ποσόν των δραχ. 9.784 και νομιμοποιεί τας γενομένας δαπάνας . . . . .».

[β. 29.6.1940 - 14.6.1946]. σ. 23: «Αριθμός απόφασης 125, συνεδρίασις της 29.8.1940», με θέμα: «Περί αποδόσεως λογαριασμού επί χορηγηθείσης πιστώσεως δια τον ε ο ρ τ α σ μ ό ν της 4^{ης} Αυγούστου». «.. .Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι θέλει αποδώση λογαριασμόν επί της χορηγηθείσης πιστώσεως δια της υπ αρ. 116 αποφάσεως . . δια τον εορτασμόν της 4^{ης} Αυγούστου . . .Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν τα δικαιολογητικά των εκδοθέντων χρηματικών ενταλμάτων και σκεφθέν ότι καλώς και νομίμως διετέθη το υπό του κ. Προέδρου αναφερθέν ποσόν, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, Ότι εγκρίνει τον υπό του κ. Προέδρου αποδοθέντα λογαριασμόν . . . δια τον εορτασμόν της 4^{ης} Αυγούστου . . . και ανατίθησι τω κ. Προέδρω . . . . .».

Σχόλιο: Από την απόφαση 141/23.10.1940 και εφεξής, στα προκαταρκτικά των αποφάσεων, παύει να χρησιμοποιείται η διατύπωση «το Κοινοτικόν Συμβούλιον», και, αντί γι αυτή, χρησιμοποιείται η διατύπωση «Η Διοικούσα Επιτροπή», με Πρόεδρο τον Ιωάννη Γερουλάνο και μέλη τους Κ. Κωνσταντι-

νίδη και Π. Καρανίκα. Σε αυτή ΔΕΝ μετέχουν πλέον, οι Αθανάσιος Κοτοπούλης, πρόεδρος του Κοινοτικού Συμβουλίου, και τα έως τότε μέλη Γ. Κουτρουβίδας, Δ. Λάγιος και Ι. Δρακόπουλος. Το καθεστώς της δικτατορίας του Ιω. Μεταξά (ενόψη του επερχόμενου πολέμου, είχε торπιλιστεί η «Ελλη» στην Τήνο την 15.8.1940), διόρισε τα πιο έμπειστα και υποστηρικτικά σε εκείνη πρόσωπα. Μεταξύ αυτών, από το παλαιό Κ. Σ. διόρισε μ ό ν ο τον Ιω. Γερουλάνο. Η Διοικούσα Επιτροπή, με τον Ιω. Γερουλάνο, Πρόεδρο, αλλά με άλλη σύνθεση, δ ι α τ η ρ ή θ η κ ε και επί γερμανικής κατοχής, και συνέχισε την αδιατάρακτη συνεργασία της με τις Ναζιστικές Αρχές Κατοχής.

Σχόλιο 2: Ο Γ. Σμαράγδης, σ' «Το Καλαμάκι» (1988) σελ.65 γράφει: «Η Κοινότητα Καλαμακίου διοικήθηκε από το 1927 (έτος αναγνωρίσεώς της) μέχρι το 1968 (έτος που προήχθηκε σε Δήμο) από εκλεγμένα ή δ ι ο ρ ι σ μ έ ν α Κοινοτικά Συμβούλια. . . Κατά διάφορα χρονικά διαστήματα που οι Κοινοτικές και Δημοτικές εκλογές ήσαν προβληματικές για λόγους εθνικής ανάγκης (πόλεμοι) ή εθνικών περιπετειών (δικτατορίες) δ ι ο ρ ί ζ ο ν τ ο Πρόεδροι Κοινοτήτων και Δήμαρχοι ως και Κοινοτικά και Δημοτικά Συμβούλια, π ρ ο σ κ ε ί - μ ε ν ο ι β έ β α ι α στις Κυβερνητικές ή Δικτατορικές θ έ σ ε ι ς των κρατούντων».

[β. 29.6.1940 - 14.6.1946]. σελ. 80: «Αριθμός αποφάσεως 11, συνεδρίασις 29.1.1941», με θέμα «Περί ψηφίσματος επί τω θ α ν ά τ ω του Αρχηγού της Εθνικής Κυβερνήσεως Ι ω ά ν ν ο υ Μ ε τ α ξ ά». « . . . Ο κ. Πρόεδρος αναγγέλλει μετά μεγάλης συγκινήσεως τον θάνατον του Μεγάλου Αρχηγού του Εθνικού Κυβερνήτου Ιωάννου Μεταξά, επισυμβάντα σήμερον την πρωϊαν συνεπεία ολιγοήμερου ασθενείας. Αναφερόμενος εις το επιτελεσθέν έργον του μεταστάντος κατά την τελευταίαν τετραετίαν, καταλήγων εις την Ελληνικοτάτην στάσιν του κατά την αλησμόνητον δια την Ελλάδα πρωϊαν της 28^{ης} Οκτωβρίου καθ ήν απορρίψας τας ατίμους προτάσεις του επιβουλευθέντος την ελευθερίαν μας γείτονος δια του αλησμονήτου εκείνου «ΟΧΙ», κληρονόμησεν εις την Χώραν ημών ενδόξους ιστορικός σελίδας και την πλήρη (= ελλείπει το ουσιαστικό) ενώπιον πάντων των Ελλήνων, οίτινες πατώντες επί των δαφνών

άς έδρεψεν ο μεταστάς, θρηνούν τον πρόωρον θάνατόν του. Η Διοικούσα Επιτροπή, ακούσασα του κ. Προέδρου, μετά σιγήν τριών πρώτων λεπτών, Ψ Η Φ Ι Ζ Ε Ι, 1.- Όπως αργήσουν τα γραφεία της Κοινότητος κατά την ημέραν της κηδείας, 2.- Όπως αναρτηθή μεσίστιος η σημαία του Κοινοτικού καταστήματος, 3.- Όπως κατά την ώραν της κηδείας του μεταστάντος τελεσθή επιμνημόσυνος δέησις εν τω Κ α θ ε δ ρ ι κ ώ Ν α ώ Κ α λ α μ α κ ί ο υ, υπέρ αναπαύσεως της ψυχής Αυτού, εις ήν θέλουσιν παραστή τα μέλη της Διοικούσης Επιτροπής, το προσωπικόν της Κοινότητος και οι κάτοικοι αυτής. 4.- Την διάθεσιν του ποσού των δραχμών 5.000, όπερ αντί στεφάνου τεθή εις την διάθεσιν του κ. Υπουργού Διοικητού της Πρωτευούσης Κ. Κοτζιά, προς διάθεσιν τούτου υπέρ σκοπού του οποίου ήθελεν ορίση ούτος εις μνήμην του Ι. ΜΕΤΑΞΑ. 5.- Την καταβολήν του ως άνω ποσού εκ του κεφ. .... του προϋπολογισμού, ενισχυμένου ισοπόσως εκ του κεφ. . . . του εκτελεστού προϋπολογισμού . . . . και ανατίθησι τω κ. Προέδρω . . . . .».

Σχόλιο: «εν τω Κ α θ ε δ ρ ι κ ώ Ν α ώ Κ α λ α μ α κ ί ο υ». Γ. Μπαμπινιώτη: Λεξικό κλπ: «καθεδρικός, -ή, -ό, αυτός που σχετίζεται με ε π ι σ κ ο π ι κ ή έδρα (καθέδρα), μητροπολιτικός». Σχόλιο ΑΘ: Το Καλαμάκι, ουδέποτε υπήρξε έδρα επισκόπου— μητροπολίτη. Ίσως, μεγαλαυχία και μεγαλοστομία.

[β. 22.7.1940 - 30.8.1947]. σ. 19: «Αριθμός Πρακτικού 2, συνεδρίασις της 29.1.1941». « .. Επί του μόνου θέματος η Διοικούσα Επιτροπή ακούσασα του κ. Προέδρου, αναγγείλαντος τον θάνατον του Αρχηγού της Εθνικής Κυβερνήσεως Ι ω ά ν ν ο υ Μ ε τ α ξ ά μετά σιγήν τριών πρώτων λεπτών, Ψ Η Φ Ι Ζ Ε Ι 1) Όπως αργήσουν τα γραφεία της Κοινότητος κατά την ημέραν της κηδείας, 2) Όπως αναρτηθή μεσίστιος η σημαία του Κοινοτικού καταστήματος επί δεκαήμερον, 3) Όπως κατά την ώραν της κηδείας του Μεταστάντος τελεσθή επιμνημόσυνος δέησις εν τω Κ α θ ε δ ρ ι κ ώ Ν α ώ Κ α λ α μ α κ ί ο υ υπέρ αναπαύσεως της ψυχής Αυτού, εις ήν θέλουσι παραστή τα Μέλη της Διοικούσης Επιτροπής, το προσωπικόν της Κοινότητος και οι κάτοικοι αυτής, 4) Την διάθεσιν του ποσού των δραχ. 5.000, όπερ αντί στεφάνου, τεθή εις την διάθεσιν του κ. Υπουργού Διοικητού της Πρωτευούσης Κ. Κοτζιάν προς

διάθεσιν τούτου υπέρ σκοπού του οποίου ήθελεν ορίση ούτος εις μνήμην του Ι
ω ά ν ν ο υ Μ ε τ α ξ ά . . . . .».

[β. 16.11.1951 - 11.5.1953]. σ.15: «Αριθμός Αποφάσεως 222, συνεδρίασις
9.12.1951», με θέμα: «Περί ψηφίσματος επί τω θανάτω του Κων/νου Κοτζιά». «. . . Ο κ. Πρόεδρος αναγγέλει το θάνατο του Δημάρχου Αθηναίων Κ ώ σ τ α Κ
ο τ ζ ι ά, επισυμβάντα όλως αιφνιδίως την εσπέραν της χθές, και εν συνεχεία
εκθέτει δι ολίγων την δράσιν του μεταστάντος ως Δημάρχου και την επί μακράν
σειράν ετών τοιαύτην υπέρ του θεσμού της Αυτοδιοικήσεως, προτείνει δε την
συμμετοχήν της Κοινότητος εις το επί τω θανάτω πένθος./ Το Κ.Σ. ακούσαν του
κ. Προέδρου και σκεφθέν κατά Νόμον./ ΨΗΦΙΖΕΙ: 1.- Να τηρηθή τριήμερον
πένθος, 2.- Να αργήσουν τα γραφεία κατά την ημέραν της κηδείας, 3.- Να
παρακολουθήση σύσσωμον το Κ.Σ. την κηδείαν του μεταστάντος και να
εκφρασθώσι τα συλλυπητήρια προς την οικογένειαν αυτού, 4.- Να διατεθή το
ποσόν των δραχ. 2.000.000 υπέρ της Σχολικής Εφορείας Καλαμακίου, δια τας
ανάγκας του Σχολείου, και, 5.- Να δημοσιοποιηθή το παρόν δια της εφημερίδος
«Καθημερινή», εγκρίνει δε προς τούτο πίστωσιν . . . υπέρ της Σχολικής
Εφορείας Καλαμακίου. . . . .».

Κεφάλαιο δεύτερο

Πόλεμος του 1940 (Αλβανικό Έπος) και Γερμανική Κατοχή Λαϊκή αντίσταση (σαμποτάζ) στο Καλαμάκι.

[β. 29.6.1940- 14.6.1946]. σ. 50: «Αριθμός απόφασης 151, συνεδρίασις της 29.10.1940», με θέμα «Περί χορηγήσεως παγίας προκαταβολής δια την κατασκευήν προχείρων καταφυγίων». «...η Διοικούσα Επιτροπή της Κοινότητος Καλαμακίου συνήλθε εις συνεδρίασιν συνεπεία κατεπειγούσης προσκλήσεως του κ. Προέδρου, υπό την Προεδρείαν του κ. Ιω. Γερουλάνου. Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι το Συμβούλιον (ΑΘ= προφανώς, λάθος, από συνήθεια, του γραφέα, το οποίο διορθώνει στις επόμενες σειρές και αποφάσεις, στο ορθό «η Διοικούσα Επιτροπή») δέον να χορηγήση ανάλογον πίστωσιν δια την αντιμετώπισιν των απαραίτητων δαπανών δια την κατασκευήν προχείρων καταφυγίων εις τα πλέον πολυσύχναστα μέρη, άτινα από της πρωίας της χθες ήρξαντο κατασκευαζόμενα. Η Διοικούσα Επιτροπή, ακούσασα του κ. Προέδρου, και σκεφθείσα ότι η πρότασις του κ. Προέδρου ορθή και νόμιμος τυγχάνει, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ ότι εγκρίνει παμψηφεί . . . .».

[β. 29.6.1940 - 14.6.1946]. σελ. 52: «Αριθμός απόφασης 153, συνεδρίασις της 29.10.1940», με θέμα: «Περί συστάσεως Επιτροπής δια τον καθορισμόν καταφυγίων κλπ». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι, ως γνωστόν, η Κοινότης δεν διαθέτει καταφύγια δυνάμενα να εξασφαλίσουν απολύτως την ζωήν των κατοίκων εν περιπτώσει εναερίων επιδρομών, τα δε κατασκευαζόμενα ήδη πρόχειρα τοιαύτη (ορύγματα) δεν είναι δυνατόν να επαρκέσουν εις τας ανάγκας του πληθυσμού. Εν συνεχεία αναφέρει ότι δεν έχουν καταρτισθή αι προβλεπόμεναι Κοινότητες αυτοπροστασίας ούτε είναι γνωστά τα οικήματα τα δυνάμενα να παρέξουν ασφάλειαν εις τους κατοικούντας πέριξ αυτών, ως δε εξωδίκως επληροφορήθη, κατά τον χθεσινόν συναγερμόν, ιδιοκτήτης καταλλήλου χώρου, ηρνήθη να δεχθή τους αιτήσαντας προστασίαν εις τον ως άνω χώρον, προτείνει δε όπως το Συμβούλιον (= Διοικούσα

Επιτροπή) αποφανθή περί των ληπτέων μέτρων. Η Διοικούσα Επιτροπή ακούσασα . . . και σκεφθείσα, επειδή η Χώρα εκηρύχθη εις κατάστασιν Παθητικής Αεραμύνης, επειδή κατά τας διατάξεις του Υφυπουργείου Ασφαλείας οι κάτοχοι καταλλήλων χώρων προς ασφάλειαν του κοινού είναι υ π ο χ ρ ε ω - μ έ ν ο ι κατά την σήμανσιν των συναγερμών, επειδή ως ελέχθη υπό του κ. Προέδρου, τα υπό της Κοινότητος κατασκευαζόμενα πρόχειρα καταφύγια (ορύγματα) είναι ανεπαρκή προς το παρόν, συνάμα δε εκτεθειμένα εις το ψύχος, βροχήν κλπ., και επειδή οικίαι τινές δυνάμεναι να παρέξουν ασφάλειαν είναι άνευ ενοίκων και συνεπώς κλεισταί, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, 1^{ον} Όπως συσταθή Επιτροπή αποτελουμένη εκ των κ. κ. Κ. Κωνσταντινίδη και Αντωνίου Πιζάνη, μηχανικού, ήτις θέλει καταρτίση πίνακα των καταλλήλων δια καταφύγια χώρων, ο πίναξ δε ούτος δημοσιευθή δια τοιχοκολλήσεως, 2^{ον} Όπως εν συνεργασία μετά της Αστυνομικής Αρχής προβούν εις την σύστασιν Κοινοτήτων Αυτοπροστασίας, 3^{ον} Όπως κληθούν οι ιδιοκτήται των κενών οικιών των διαθετόντων (= *ορθό, διαθετουσών*) υπόγεια ή καταλλήλους χώρους τους ορισθησομένους υπό της Επιτροπής και προσέλθουν και παραδώσουν τούτους προς προστασίαν των οικούντων (= *ορθό, καταφευγόντων, αφού ήταν κενές*) παρ αυταίς και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν . . .».

[β. 22.7.1940 - 30.8.1947]. σ. 11: «Αριθμός Πρακτικού 25, συνεδρίασις της 30.10.1940». « . . .Ο κ. Πρόεδρος (= Ι. Γερουλάνος) λαβών τον λόγον λέγει τα εξής: Κατά την παρούσαν περίοδον υψίστων εθνικών γεγονότων εθεώρησα επάναγκες όπως σ υ γ κ α λ έ σ ω την Διοικούσαν Επιτροπήν της Κοινότητος Καλαμακίου εις συνεδρίασιν αναφερομένην αποκλειστικώς εις την μεγάλην αυτήν Εθνικήν στιγμήν. Κατόπιν αδικαιολογήτου επιθέσεως από της πρωΐας της 28^{ης} Οκτωβρίου σύσσωμον το Ελληνικόν Έθνος αμύνεται της Ελευθερίας του εναντίον του καταδρομέως./ *Αγών* υπέρ της Ελληνικής Ελευθερίας, υπέρ του Ελληνικού εδάφους, του Ελληνικού Πολιτισμού, της νέας Ελληνικής Αναγεννήσεως και ειρηνικής προσπαθείας./ *Αγών* επιβληθείς εις ημάς παρ όλας τας προσπαθείας διατηρήσεως *αψόγου ουδετερότητος*./ *Αγών* συγκινών βαθύτατα τον Ελληνικόν Λαόν και εξυψών αυτόν της αποφάσεως καρτερικής προσφοράς υψίστων θυσιών./ *Αγών* του συνόλου του Ελληνικού Έθνους, υπό

την ηγεσίαν της Α. Μ. του Βασιλέως Γεωργίου Β' και της Α.Ε. του Εθνικού Κυβερνήτου./ *Αγών* τον οποίον θέλει διεξαγάγη τιμίως και ανδρικός το Έθνος ημών, εναντίον πολλαπλώς υπερτέρου εχθρού, χωρίς ποσώς να δειλιάση όπως ουδέποτε εδειλίασαν οι πρόγονοι ημών./ Παρακαλώ την Διοικούσαν Επιτροπήν, όπως και αυτή ενούσα τας προσπάθειάς αυτής προς εκείνας όλου του Έθνους *διακηρύξη την αφοσίωσιν* αυτής προς την Α.Μ. τον Βασιλέα Γεώργιον Β' και την Α.Ε. τον Πρόεδρον της Κυβερνήσεως, συνδράμη δια παντός μέσου τον κοινόν αγώνα και πρωτοστατήση εν τη Κοινότητί μας εις το έργον το οποίον ήθελον απαιτήσασαι περιστάσεις./ Η Διοικούσα Επιτροπή, μετά την τήρησιν ενός λεπτού σιγής εις ένδειξιν σεβασμού προς την πολεμούσαν Πατρίδα, *εγκρίνει: Διακηρύττει την πεποίθησίν της επί την τελικήν ΝΙΚΗΝ. Ζήτω το Έθνος. Ζήτω ο Βασιλεύς. Ζήτω ο Εθνικός Κυβερνήτης. Ζήτωσαν τα ελληνικά όπλα. ....».*

[β. 22.7.1940 - 30.8.1947]. σ.25: «Αριθμός Πρακτικού 7, συνεδρίασις της 6.4.1941». «...Ο κ. Πρόεδρος λαβών τον λόγον λέγει τα εξής: Εκ δευτέρου η Πατρίς ημών ευρίσκεται προ αποφάσεως ομοίας εκείνης ήν έλαβεν την 28^η Οκτωβρίου 1940./ Νέα επιδρομή, νέος *Αγών* επιβάλλεται εις ημάς, φοβερώτερος του προηγουμένου, εξ ίσου σημαντικός δια την ζωήν του Έθνους./ Και πάλιν το Έθνος από της πρώτης στιγμής, έλαβεν τα όπλα και πάλιν διαλαλεί προς όλον τον κόσμον ότι επιθυμεί να σταθή εις το ύψος των παραδόσεών του./ Ως και την 28^η Οκτωβρίου ξεκίνησεν με την απόφασιν, ή να σταθή ανδρικός υπερασπίζον τα σύνορά του, ή εάν πέση, να πέση αφού προσδέση εις τας σημαίας του την δάφνην της δόξης, ούτε και αυτήν την φοράν, εναντίον, όχι μόνον αναριθμήτου υπεροπλίας αλλά και στρατού αποφασιστικού, γεγυμνασμένου και ανδρείου, το Έθνος ανυψώνει το ανάστημά του./ Η απόφασις αυτή περιλαμβάνει θυσίας υπερτάτας, άς θα υποφέρωμεν ως και τόσας προηγηθείσας, ενωμένοι ως μας αφήκεν ο εκλιπών Αρχηγός, συγκεντρωμένοι και πειθαρχικοί πέριξ του Σεπτού ημών Βασιλέως και της Εθνικής Κυβερνήσεως./ Παρακαλώ, ως και την προηγουμένην φοράν, την Διοικούσαν Επιτροπήν και όλους τους πολίτας του Καλαμακίου, όπως και πάλιν, με νέαν απόφασιν, με νέαν θέλησιν και ενθουσιασμόν προσφέρωσι όλας

τας δυνάμεις αυτών υπέρ του **ΕΠΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ**./ Η Διοικούσα Επιτροπή, μετά την τήρησιν ενός λεπτού σιγής εις ένδειξιν σεβασμού προς την πολεμούσαν Πατρίδα, Ε γ κ ρ ί ν ε ι, Διακηρύττει την πεποίθησίν της επί την τελικήν ΝΙΚΗΝ και αναφωνεί: Ζήτω το Έθνος, Ζήτω ο Βασιλεύς, Ζήτω ο Εθνικός Κυβερνήτης, Ζήτωσαν τα Ελληνικά όπλα . . . . .».

Σχόλια: **α)** Ο Ιω. Μεταξάς είχε πεθάνει την 29.1.1941. Διορίστηκε από το Βασιλιά Γεώργιο Β', ο Αλέξανδρος Κορυζής, ως Πρωθυπουργός, και είχε το αξίωμα αυτό έως την 6.4.1941 που έγινε η πιο πάνω συνεδρίαση. Πέθανε (ή αυτοκτόνησε) σε λίγες ημέρες. Για ποιόν η αναφήνηση «Ζήτω ο Εθνικός Κυβερνήτης»; Εννοείται ο ζων Αλ. Κορυζής ή ο ήδη αποβιώσας Ι. Μεταξάς; Γράφτηκε «από συνήθεια ύμνησης»; **β)** Αντί για αρές κατά της, μ η κατονομαζόμενης, Γερμανίας,σαν «επιδρομέα», μέλπονται διαπιστώσεις για «στρατόν αποφασιστικόν, γεγυμνασμένον κι ανδρείον», για «αναρίθμητον υπεροπλίαν». Κατά λογική ακολουθία, η κατίσχυση του στρατού αυτού και της υπεροπλίας ήταν βέβαιη. Η μελλοντική συνεργασία μαζί τους, ήταν μάλλον δεδομένη. Δεν ξέρω αν ήταν επιδιωκόμενη, **γ)** Όπως και για τον Πόλεμο με τους Ιταλούς (Πρ. 25/30.10.40) η λέξη «Αγών» κυριαρχεί επαναλαμβανόμενη, αντί της λέξης «Πόλεμος». Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο Χίτλερ, είχε εκδώσει το βιβλίο του «Mein Kampf – Ο Α γ ώ ν μου» το οποίο αποτέλεσε το βασικό ιδεολογικό μανιφέστο του ναζιστικού κόμματος. Και ότι η επαναλαμβανόμενη διατύπωση «Αρχηγός του Νέου Κράτους», «Αρχηγός της Εθνικής Κυβερνήσεως» αποτελεί αντανάκλαση της γερμανικής λέξης «Führer» = Φύρερ = Αρχηγός, όπως χαρακτηριζόταν ο Χίτλερ στο Ναζιστικό Κόμμα και Γερμανικό Κράτος. Ο «Αρχηγός» αποφάσιζε, οι Φαλαγγίτες εκτελούσαν. Ο δοτός Ιωαν. Γερούλάνος είχε σπουδάσει στο Μόναχο (1921-28). Το 1939 ξαναπήγε στη Γερμανία.

[β. 22.7.1940 - 30.8.1947]. σ.36: «Αριθμός Πρακτικού 18, συνεδρίασις της 9.9.1941». «. . .Επί του δευτέρου θέματος εγκρίνει παμψηφεί: 1) την νομιμοποίησιν της γενομένης καταβολής εις τας Γερμανικάς Αρχάς του ποσού των δραχ. 15.000, δι επιβληθέν παρ αυτών πρόστιμον δια σημειωθέν σαμποτάζ επί των τηλεφωνικών καλωδίων κατά την νύκτα της 27^{ης} προς την 28^{ην}

Αυγούστου, και, 2) όπως το άνω πρόστιμον καταβληθή εκ του κεφ... . του προϋπολογισμού δια της δημιουργίας τούτου υπό τον τίτλον «δαπάναι εντελλόμεναι υπό των Αρχών των Στρατευμάτων Κατοχής» . . . .». «Επί του τρίτου θέματος εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις τον Πρόεδρον κ. Ιω. Γερουλάνον του ποσού των δραχ. 9.000, άς ούτος κατέβαλεν εις τον υπαξιωματικόν του Γερμανικού Στρατού Χ. Τράμπε δια προξενηθείσαν ζημίαν εις τα λουτρά της Κοινότητος εις την παραδοθείσαν φωτογραφικην μηχανήν του . . . . .».

[β. 29.6.1940 - 14.6.1946]. σ. 162: «Αριθμός αποφάσεως 70, συνεδρίασις της 9.9.1941», με θέμα: «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν προστίμου εις τας Γερμανικάς Αρχάς». « . . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι κατά τη νύκτα της 27^{ης} προς 28^{ην} Αυγούστου εσημειώθη σαμπόταζ εις τα υπό των Γερμανικών Στρατευμάτων κατοχής τοποθετηθέντα καλώδια (τηλεφωνικά γραμμαί) κλαπέντος τεμαχίου ένδεκα μέτρων περίπου. Κατόπιν τούτου και των υπό της Γερμανικής Αστυνομίας διενεργηθεισών ανακρίσεων, διετάχθη παρά του ενεργούντος κατ εντολήν της ως άνω Αστυνομίας, υπαξιωματικού, εκτός των άλλων κυρώσεων και η καταβολή προστίμου ανερχομένου εις 800 μάρκα ήτοι εις δραχμάς 48.000. Κατόπιν τούτου δια της υπ αρ. 770 αναφοράς εζητήθη η παρά της Νομαρχίας Αττικής και Βοιωτίας, έκδοσις σχετικής διαταγής προς τον Κοινοτικόν Ταμίαν, δια την καταβολήν του ποσού, ήτις και εξεδόθη./ Εν συνεχεία ο κ. Πρόεδρος αναφέρει ότι κατόπιν προσωπικών ενεργειών παρά ταις αρμοδίαις Γερμανικαίς Αρχαίς, επετεύχθη αφενός η μη παράδοσις των ομήρων και η αντ αυτής υποβολή πίνακος των αρρένων κατοίκων της Κοινότητος των αγόντων ηλικίαν 20 ετών και άνω, ως και των εγγεγραμμένων εις τα μητρώα και κατοικούντων νυν αλλαχού, και αφ ετέρου η μείωσις του επιβληθέντος ποσού εις δραχ. 15.000. Κατόπιν τούτου εξεδόθη προσωρινή απόδειξις δια το ποσόν τούτο υπ αυτού και του εκ των μελών κ. Π. Καρανίκα όπερ και κατεβλήθη εις την υπ αριθ. 054-39 Στρατιωτικην Γερμανικην Μονά-δα, ως η σχετική απόδειξις, προτείνει δε όπως η Επιτροπή νομιμοποιήση την γενομένην δαπάνην, ψηφίση δε κατά την εγγραφήν εν τω προϋπολογισμώ της σχετικής πιστώσεως. Η Διοικούσα Επιτροπή . . . ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, Ότι εγκρίνει παμψηφεί:

1.- Την νομιμοποίησιν της γενομένης καταβολής εις Γερμανικάς Αρχάς του ποσού των δραχ. 15.000, δι επιβληθέν παρ αυτών πρόστιμον δια σημειωθέν σαμποτάζ επί των τηλεφωνικών καλωδίων κατά (=τη) νύκτα της 27^{ης} προς την 28^{ην} Αυγούστου, και, 2.- Όπως το ως άνω ποσόν καταβληθή . . . .».

Σχόλιο 1: Θουκυδίδης, Ξυγγραφή, 6. 89. 4: «παν δε το εναντιούμενον τω δυναστεύοντι, δήμος ωνόμασται». Ν. Μ. Σκουτερόπουλος, μετάφραση: «οτιδήποτε όμως εναντιώνεται στο δυνάστη, ονομάζεται δημοκρατικό».

Σχόλιο 2: Σε κατοχή ή πόλεμο, ο σκοπός του «σαμποτάζ», ΔΕΝ είναι η «κλοπή» κάποιου πράγματος, αλλά η «απόδειξη» ύπαρξης αντίστασης και η πρόκληση ζημιών στον εχθρό ή κατακτητή. Μόνον οι Αρχές Κατοχής, έχουν τέτοια οπτική και ισχυρίζονται τέτοιες προθέσεις «κλοπής», για λόγους ευνόητους ήτοι ηθικής μείωσης της πράξης. Η χρησιμοποίηση της διατύπωσης «.. κλαπέντος τεμαχίου ένδεκα μέτρων...» [αντί π.χ. «αφαιρεθέντος»], ήταν τουλάχιστον ατυχής, εάν δεν έκρυβε ίδιο τρόπο σκέψης ή πολιτική τοποθέτηση. Επεδίωκε όμως να εξοβελίσει νοητικά την έννοια «Αντίσταση». Η ανταλλαγή των «ομήρων» με τον «κατάλογον», αποδεικνύει αφενός μεν την αγριότητα της ναζιστικής κατοχής (αφού οι όμηροι δεν είχαν καμία σχέση με το σαμποτάζ), κι αφετέρου, την υποτακτικότητα των μελών της δοτής Διοικούσας Επιτροπής.

Σχόλιο 3: Ο Γ. Σμαράγδης σ' «Το Καλαμάκι», σελ.48 στο κεφάλαιο «Η Αντίσταση στο Καλαμάκι», σ. 50 γράφει: «Οι πράξεις Αντίστασης στο χώρο μας αφορούσαν στο γράψιμο απελευθερωτικών και αντιφασιστικών συνθημάτων στις μάντρες των σπιτιών. Στη ρίψη παροτρυντικών κειμένων για Αντίσταση με περιεχόμενο τις νίκες των Συμμαχικών δυνάμεων. Με αναγγελία ειδήσεων του Β.Β.С. γραμμένα σε πολυγραφημένα φέιγ-βολάν που τάρριχναν στα προαύλια των σπιτιών. Ακόμη στο κόψιμο των τηλεφωνικών καλωδίων που διέσχιζαν το Καλαμάκι με προορισμό το Αεροδρόμιο. Τα καλώδια αυτά για πολύ καιρό ήταν ριγμένα κατάχαμα και είχαν αναλάβει τη φύλαξή τους τη νύκτα οι κάτοικοι με βάρδιες μετά από επίταξή τους από τους Γερμανούς. .. Τα καλώδια που διέσχιζαν το χώρο του Καλαμακίου για να φτάσουν στο Αεροδρόμιο του Χασανιού (σημερινά, Ελληνικού) μια και ήταν κατάχαμα ήταν μια κάποια προσιτή πράξη σαμποτάζ. Ξέχωρα όμως από την πλευρά της

δ ο λ ι ο φ θ ο ρ ά ς, που ταλαιπωρούσε τα μέγιστα τον εχθρό, ο πολύτιμος χαλκός τους, συγκινούσε και τους ίδιους, Γερμανούς και Ιταλούς, που τα έκοβαν κρυφά και αυτοί για να τα πουλήσουν στη «μαύρη αγορά» . . .».

[β. 29.6.1940 - 14.6.1946]. σ. 164: «Αριθμός αποφάσεως 71, συνεδρίασις της 9.9.1941», με θέμα: «Περί καταβολής α π ο ζ η μ ι ώ σ ε ω ς δι επελθούσαν ζημίαν εις Γ ε ρ μ α ν ό ν υ π α ξ ι ω μ α τ ι κ ό ν». « . . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι ο Γερμανός υπαξιωματικός Χάιντς Τράμπε, παραδώσας εις τα λου-τρά Πικροδάφνης προς φύλαξιν την φωτογραφικήν μηχανήν του, διεπίστωσεν κατά την παραλαβήν της ότι, συνεπεία πτώσεως είχε υποστή ζημίας τινάς. Πράγματι το εν λόγω μηχανήμα αναρτηθέν εις καρφίον υπό της Ταμίου των λουτρών, έπεσεν παρασύραν το καρφίον εις ό είχε αναρτηθή. Ούτος εδημιούργησεν θορυβώδες επεισόδιον, προς αποφυγήν δε επεκτάσεως τούτου, κατόπιν προσωπικής επεμβάσεώς του, εδόθη η υπόσχεσις εις τον κάτοχον της επανορθώσεως των ζημιών./ Ούτω την επομένην (χθες) 8^η Σεπτεμβρίου ελήφθη παρ αυτού προσφορά εκ μέρους ειδικού δια την εκτέλεσιν της επισκευής, καθ ήν η απαιτηθησομένη δαπάνη θα ανήρχετο εις 100-120 μάρκα, λόγω όμως ότι ο ως είρηται υπαξιωματικός θα ανεχώρη την επομένην, εζήτησε κατ αρχάς μεν την καταβολήν ολοκλήρου της αξίας της φωτογραφικής μηχανής, περιώρισε δε εν τέλει την απαίτησίν του εις δραχμάς 9.000, α π ε ι λ ή σ α ς την π ρ ο σ ω π ο κ ρ ά τ η σ ι ν του αποσταλέντος προς τακτοποίησιν κ ο ι ν ο τ ι κ ο ύ κλητήρος./ Προ της δημιουργηθείσης καταστάσεως ηναγκάσθη να καταβάλη εξ ιδίων το απαιτηθέν ποσόν των δραχ. 9.000 έναντι σχετικής αποδείξεως, συντελεσθείσης εφ απλού, προτείνει δε όπως η Επιτροπή εγκρίνη την σχετικήν πίστωσιν δια την επιστροφήν των καταβληθέντων./ Η Διοικούσα Επιτροπή ακούσασα του κ. Προέδρου, ιδούσα τα σχετικά δικαιολογητικά και σκεφθείσα ότι δέον να καταβληθώσι αυτώ τα καταβληθέντα ως αποζημίωσιν εις τον Γερμανόν υπαξιωματικόν, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις τον Πρόεδρον κ. Ι. Γερουλάνον . . . . . του ποσού . . . . . ».

Σχόλιο: Επιβεβαιώνονται τα πιο πάνω. Για ιδιωτική διαφορά ενός «υπαξιωματικού», απειλείτο με προσωποκράτηση, δηλαδή σύλληψη, ο εντελώς άσχετος, και «αποσταλείς προς τακτοποίησιν, κοινοτικός κλητήρ. . .».

[β. 29.6.1940 - 14.6.1946]. σ. 178: «Αριθμός αποφάσεως 85, συνεδρίασις της 11.10.1941», με θέμα: «Περί αναγραφής των υπό των Αρχών Κατοχής εγκαταλειφθέντων ειδών, εις το βιβλίον κινητής περιουσίας». « . . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι κατά την αποχώρησιν των Αγγλικών στρατευμάτων εγκατελείφθησαν τόσον εις τους εν τω υπαίθρω καταυλισμούς όσον και εις τους εις τα επιταχθέντα οικήματα τοιούτους, διάφορα στρατιωτικά είδη. Μέγα μέρος τούτων περισυλλεγέν τη βοήθεια των Αστυνομικών Αρχών, ετοποθετήθη εις αποθήκην της Κοινότητος συνταχθέντων σχετικών πρωτοκόλλων παραδόσεως και παραλαβής. Αντίγραφα των πρωτοκόλλων τούτων διεβιβάσθησαν υπό της Αστυνομικής Αρχής εις τας Γερμανικάς Αρχάς, αίτινες ητήσαντο και παρέλαβον τα περισσότερα τούτων, αφεθέντων των κάτωθι ειδών . . . ταύτα πάντα αποτελούσιν ήδη περιουσίαν της Κοινότητος και προτείνει όπως εγκριθή η εις το σχετικόν βιβλίον καταχώρησις αυτών. Η Διοικούσα Επιτροπή . . . . ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, Ότι εγκρίνει παμψηφεί την αναγραφήν . . . εις το βιβλίον. ...».

[β. 29.6.1940 - 14.6.1946]. σ. 195: «Αριθμός αποφάσεως 93, συνεδρίασις της 28 Οκτωβρίου 1941», με θέμα: «Περί αποστολής ευχαριστηρίων επιστολών εις τους συμπράξαντας υπέρ της Κοινωνικής Αλληλεγγύης». « . . . Ο κ. Πρόεδρος, αναφερόμενος εις την επέτειον της κηρύξεως του πολέμου λέγει τα εξής: Η ημέρα αύτη καθ ήν κατά το παρελθόν έτος η Ελλάς εξωθήθη εις σκληρόν αγώνα, δέον να παραμείνη ημίν ως ημέρα αναμνήσεως και απονομής φόρου τιμής, εις τους ήρωας, άνδρας και γυναίκας του στρατού και λαού μας, οίτινες κατά το διαρρεύσαν έτος εκέρδισον την εκτίμησιν εχθρών και φίλων, κρατήσαντες υψηλά την παράδοσιν μεγίστων αρετών της Φυλής μας. Ασχέτως πάσης εκτάσεως του όλου Παγκοσμίου Αγώνος, ασχέτως θέσεως και γνώμης των διαμαχομένων παρατάξεων, δυνάμεθα ως έθνος να είμεθα υπερήφανοι δια τον τρόπον επιτελέσεως του καθήκοντος και

της επιτευχθείσης αυτοθυσίας, ήτις εδραιώνει εις την ψυχὴν μας την πεποίθησιν ὅτι ἡ Ἑλλάς θα ζήσῃ καὶ δικαιούται νὰ ζήσῃ./ Ἡμεῖς ὡς Κοινότης νομίζω ὅτι ἔχομεν τὸ ἐξῆς καθήκον, ἀφ' ἐνός εἰς ἀνάμνησιν τῶν ἡρωϊκῶν μαχῶν νὰ αποφασίσωμεν ἀπὸ τούδε ὅτι θέλομεν ὀνομάσῃ ἐν καιρῷ, τὰς τυχόν μέχρι στιγμῆς ἀνευ ὀνομασίας οδοῦ(ς) τοῦ προαστείου μας, διὰ τῶν ὀνομασιῶν τῶν ἡρωϊκῶν ἀλβανικῶν τοποθεσιῶν καὶ λοιπῶν κατορθωμάτων τῶν ἐνόπλων ἡμῶν δυνάμεων, ἀφ' ἐτέρου νὰ εὐχαριστήσωμεν ἐκείνους οἵτινες ἐντὸς τῆς Κοινότητος μετ' αὐτοθυσίας ἠργοράσθησαν (= ὀρθό, ἠργάσθησαν) ὑπὲρ στρατοῦ ἢ ἀμάχου πληθυσμοῦ./ Κυρίως τρεῖς ομάδες ἠργάσθησαν ἐπαξίως μετ' ἰδιαιτέρου ἐνθουσιασμοῦ. Ἡ Ὑγειονομικὴ μας Ὑπηρεσία. Ἡ Ὑπηρεσία συσσιτίου, καὶ, αἱ Κυρίαὶ αἱ συνεργασθεῖσαι εἰς τὰς ὑπηρεσίας Ἀρχιεπισκοπῆς, Φανέλλας Στρατιώτου, Ἀλληλεγγύης μετώπου κλπ./ Πέραν αὐτῶν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι τὸ σύνολον τῶν συνδημοτῶν ἐυρέθη πρόθυμον εἰς πάσαν ἐκτέλεσιν πρὸς ἀλληλοβοήθειαν. Ὅχι μόνον τούτο, ἀλλ' ἡ στενὴ ἐπαφὴ ἐπέφε-ρεν τὴν δημιουργίαν πνεύματος κατανόησεως καὶ συνεργασίας ὅπερ ἀσφαλῶς καὶ εἰς καιροῦς εἰρηνικοῦς θα ἀποδώσῃ ἀγαθὰ ὑπὲρ τοῦ συνόλου τῆς Κοινότητος./ Νομίζω ὅτι εἶναι ἐπιβεβλημένον ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἤδη ἀπὸ τούδε καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου, νὰ ἀποδώσῃ ἔστω μῶριον μόνον τῶν δικαίων εὐχαριστιῶν πρὸς τοὺς συνεργάτας αὐτῆς ἀπευθύνουσα ἐγκύκλιον εὐχαριστήριον τοῦ κάτωθι περιεχομένου./ Ἡ Διοικ. Ἐπ. Καλαμακίου ἰσταμένη εὐλαβῶς πρὸ τῶν τάφων τῶν ἡρώων ἀπαραμίλλου ἐκτελέσεως τοῦ καθήκοντος, ἀναπολεῖ τὰς προσπάθειάς τῶν συνεργατῶν αὐτῆς εἰς ἅπαντα τὰ ἔργα κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, εἰς ἔνδειξιν δὲ εὐγνωμοσύνης ἀπευθύνει τὴν ἐγκύκλιον ταύτην, πτωχὸν σημεῖον εὐχαριστίας δι' ἐπιτέ-λεσιν καθηκόντων εὐγενῶν τιμωμένων ἀπανταχοῦ τοῦ Κόσμου παρ' ἐχθρῶν καὶ φίλων./ Ἡ Κοινωνικὴ Ἀλληλεγγύη, ἔργον ὑψίστης ἀνάγκης ὑπὸ τὰς διαφόρους αὐτῆς μορφάς καὶ κατὰ τὰς παρούσας ἡμέρας, εὐχόμεθα νὰ εἶναι ποτέ καὶ εἰς εἰρηνικὰς ἐποχὰς εὐγενὲς κίνητρον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ προαστείου μας./ Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ, ἀκούσασα τοῦ κ. Προέδρου καὶ σκεφθεῖσα ὅτι ἡ πρότασις αὐτοῦ ὀρθὴ καὶ νόμιμος τυγχάνει, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, Ὅτι ἐγκρίνει παμψηφεί ὅπως εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ἐργασθέντας κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον, κατωτέρω αναφερομένους, ἀποσταλῇ ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου αναφερθεῖσα ἐγκύκλιος ἤτοι τοὺς ὑπηρετήσαντας εἰς τὰς ἐξῆς ὑπηρεσίας: 1) Ὑγειονομικὴν Ὑπηρεσίαν, Ἰατροί: Γ. Μοσχίδην, Αἰκ. Κακαβάτου, Νοσοκόμοι: Α.

Τίγγελη (προϊσταμένη), Π. Αθανασιάδου, Ε. Γεχίδου, Κ. Κοσμάτου, Αν. Ξυδιά, Ν. Κωνσταντινίδου, Αικ. Λούτα, Σ. Λαγίου, Β. Μπινίκου, Α. Μαρσέλλου, Ουρ. Μαρσέλλου, Ε. Μωραΐτου, Φ. Μανούσου, Ολ. Νικολαΐδου, Ολ. Πιζάνη, Ζ. Ράμπου, Κλ. Πιρπιρόγλου, Εύην Πιρπιρόγλου, Αν. Κουμάντου, Αλ. Σταμπολήν, Σμ. Τσουκανέλλη, 2) Υπηρεσίαν συσσιτίου: Ελλην Νόνη (πρόεδρον), Ανναν Καρυάτη, Σ. Παυλάκη, Μ. Νικολάκη, Ε. Λαμπρινίδου, Α. Τίγγελη, Αλ. Σταμπολήν, Ολ. Πιζάνη, Β. Μανίκου, Α. Ξυδιά, Κυρίνα Κουμάντου, Αικ. Βλάχου, Δ. Καββαδία, 3) Υπηρεσίαν Κοινωνικής Προνοίας (εράνων διανομής, ειδών Αρχιεπισκοπής κλπ): Θεοδόσιον Γκίνην, Δέσποινα Γερουλάνου, Αικ. Ρούκα, Ανθή Ξυδιά, Αγ. (;) Γερανάκη, Γ. Τίγγελην, Θεοδ. Αθανασιάδου, Χ. Καββαδία, Ζ. Αργυρόπουλον, Εύαν Μαρσέλου, 4) Υπηρεσίαν καταφυγίων: Αντ. Πιζάνη . . . . .».

Σχόλιο 1: Όσο διαρκούσε το «Αλβανικό έπος» ούτε ένα ψήφισμα συμπαράστασης στους Έλληνες στρατιώτες για την ανδρεία τους στο μέτωπο. Ενώ, για το θάνατο του Ι. Μ., ψήφισμα. Τον ηρωϊσμό των στρατιωτών ΚΑΤΑ των Ιταλών, αποδέχονταν όλοι, ΚΑΙ οι Γερμανοί. Άρα η παραδοχή του, στο κείμενο, δεν ενείχε κανένα κίνδυνο. Την 28.10.1941, μοιράζονται ευχαριστίες!

Σχόλιο 2: Τον Οκτώβριο 1941, η Κατοχή (φαινόταν ότι) είχε εδραιωθεί, και διαρκούσε ήδη επτά μήνες. Ούτε μια λέξη γι αυτή και τις συνέπειές της. Ο Ι. Γερουλάνος, συνεργαζόταν ήδη με τις Γερμανικές Αρχές κατοχής, ως Πρόεδρος της Κοινότητας Καλαμακίου, και εξακολούθησε, μετά τη συγχώνευση με το Π. Φάληρο(1942), ως Αντιπρόεδρος του. Χαρακτηριστική είναι η «αοριστία» και «ασάφεια» της διατύπωσης: «ασχέτως πάσης εκτάσεως του όλου Παγκοσμίου Αγώνος, ασχέτως θέσεως και γνώμης των διαμαχομένων παρατάξεων». Και ο έσχατος, γνώριζε ότι δεν ήταν «Αγών», αλλά «Πόλεμος». Επιδεικνυόταν «άψογος ουδετερότης», όπως είχε δηλωθεί στο λόγο του Ι. Γ., ότι επεδίωκε η κυβέρνηση Ι. Μεταξά (βλ. πιο πάνω [β.22.7.1940- 30.8.1947], Πρακτικό 25, συνεδρ. 30.10.1940). Ως εάν δεν είχε καμία σημασία, ή επίπτωση για τη, μετά τον πόλεμο, δημοκρατική ζωή, εάν θα νικούσαν οι σύμμαχοι ή ο ναζισμός.

Σχόλιο 3: Οι Γερμανοί ΕΠΙ του Θεσμοφορίου και της χριστιανικής Βασιλικής, στο λόφο Κοινωνικής Δικαιοσύνης (πρώην Αγίας Άννας), ΕΠΙ του αρχαιολογικού χώρου Αγίου Κοσμά, και ΕΠΙ τάφων της παραλιακής, εγκατέ-

στησαν αντιαεροπορικούς πύργους, με ΔΙΑΠΙΣΤΩΜΕΝΟ αποτέλεσμα την πλήρη ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ και εξαφάνισή τους (βλ. Κ. Καζά, Θ. Αρβανιτοπούλου, Γ. Μυλωνάς, βλ. «Το Θεμέλιο» κ.ά.). Τα χρόνια της Κατοχής ΔΕΝ υπάρχει ΟΥΤΕ ΜΙΑ απόφαση της Δ.Ε., όχι διαμαρτυρίας, αλλά ούτε παράκλησης, για την αποτροπή της καταστροφής και τη σωτηρία τους, όπως προκύπτει από τα Βιβλία Πρακτικών-Αποφάσεων. «Προσωπικές παρεμβάσεις» γίνονταν για δευτερεύοντα θέματα. Για τούτο, το πρωτεύον, ΟΥΤΕ ΜΙΑ. Πλήρης συνειδητή υποτακτική απραξία, ιστορικής ευθύνης, για τους Πρόεδρο Ιω.Γερ. και μέλη.

[β. 29.6.1940- 14.6.1946]. σ. 236-237: «Αριθμός αποφάσεως 14, συνεδρίασις της 27.3.1942», με θέμα: «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την π λ η ρ ω μ ή ν π ρ ο σ τ ί μ ο υ εις τας Γερμανικάς Αρχάς». «. . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι κατά τινα νύκτα του τρέχοντος μηνός εσημειώθη σ α μ π ο τ ά ζ εις τα υπό των Γερμανικών Στρατευμάτων κατοχής τοποθετηθέντα κ α λ ώ δ ι α και τηλεφωνικών γραμμών, κλαπέντων τεσσάρων τεμαχίων συνολικού μήκους 500 περίπου μέτρων. Κατόπιν τούτου και των υπό της Γερμανικής Αστυνομίας ενεργηθεισών ανακρίσεων διετάχθη (=; σαν), παρά του ενεργούντος, κατ εντολήν της ως άνω Αστυνομίας, αξιωματικού, αι εξής κυρώσεις: 1) Η καταβολή προστίμου ανερχομένου εις 120 μάρκα ήτοι εις δραχμάς 7.200, και, 2) Η ΥΠΟΔΕΙΞΙΣ τριών πολιτών ως ομήρων. Επί της πρώτης κυρώσεως εξητήθη δια της υπ αρ. 205 αναφοράς, η παρά της Νομαρχίας Αττικής και Βοιωτίας, έκδοσις σχετικής διαταγής προς τον Κοινοτικόν Ταμίαν δια την καταβολήν του ποσού, ήτις και εξεδόθη, κοινοποιηθείσα δια της υπ αρ. 2058 διαταγής. Ως προς την υ π ό δ ε ι ξ ι ν των ο μ ή ρ ω ν, ο κ. Πρόεδρος ανα-φέρει ότι κατόπιν προσωπικών ενεργειών παρά ταις αρμοδίαις Γερμανι-καίς Αρχαίς, επετεύχθη η μη υπόδειξις τούτων, α λ λ ά η υ π ο β ο λ ή πίνακος εμφανίοντος τους άρρενας κατοίκους της Κοινότητος, ηλικίας 20 ετών και άνω, ως και ομοίου εμφανίοντος τους εγγεγραμμένους εις τα μητρώα και κατοικούντας νυν αλλαχού. Εισπραχθέντος ήδη παρά του Κοινοτικού Ταμείου, δια προσωρινής αποδείξεως του ποσού των δραχ. 7.200, κατεβλήθη τούτο εις την υπ αρ. 640 Στρατιωτικήν Γερμανικήν μονάδα, ως η σχετική απόδειξις, προτείνει δε όπως η

Επιτροπή νομιμοποίηση των γενομένων δαπανών./ Η Διοικούσα Επιτροπή ακούσασα . . . ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, Ότι εγκρίνει παμψηφεί την νομιμοποίησιν της γενομένης καταβολής εις Γερμανικάς Αρχάς εκ δραχ. 7.200, δι επιβληθέν παρ αυτών πρόστιμον δια σημειωθέν σαμπποτάζ επί των τηλεφωνικών καλωδίων κατά τινά νύκτα του τρέχοντος μηνός. . . .».

[β. 22.7.1940 - 30.8.1947]. σελ.49: «Αριθμός Πρακτικού 4, συνεδρίασις της 27.3.1942». «. . .Επί του τετάρτου θέματος, εγκρίνει παμψηφεί την νομιμοποίησιν της γενομένης καταβολής εις τας Γερμανικάς Αρχάς εκ δραχ. 7.200 δι επιβληθέν παρ' αυτών πρόστιμον δια σημειωθέν σαμπποτάζ επί των τηλεφωνικών καλωδίων κατά τινά νύκτα του τρέχοντος μηνός . . . .».

Σχόλιο: Γ. Σμαράγδης, σ' «Το Καλαμάκι», σελ. 51: «. . .Το 1941 και το 1942, οι αντιστασιακές πράξεις των Καλαμακιωτών έφτασαν στο σημείο να γίνονται αίσθητά επειζήμιες για τη διεξαγωγή του πολέμου του Άξονα. Με αφορμή την αφαίρεση 200 μέτρων καλωδίων από το χώρο μεταξύ των σημερινών οδών Μπουμπουλίνας και Γιαννάρου, όπου σήμερα εκτείνεται το Αγγλικό Νεκροταφείο, η Γερμανική Διοίκηση απεφάσισε τη σύλληψη 50 ομήρων Καλαμακιωτών (και με χειρόγραφη προσθήκη του Γ. Σμ.: για εκτέλεση). Συνελήφθη τότε και οδηγήθηκε στη ΓΚΕΣΤΑΠΟ, ό τότε Πρόεδρος της Κοινότητας Ιω. Γερούλάνος. Του ζητήθηκε πεισμόνως και με ξυλοδαρμό να ονοματίσει τους ενόχους. Ο Κοινοτάρχης σε άπταιστα Γερμανικά, αφού είχε σπουδάσει σε Γερμανικό Πανεπιστήμιο, και με πειθώ τους έπεισε πως τις πράξεις αυτές τις κάνουν οι ίδιοι ή οι σύμμαχοί τους Ιταλοί, με σκοπό τη Μαύρη Αγορά. Τύχη αγαθή, στην πορεία της ανάκρισής του, μπήκε στο γραφείο Γερμανός αξιωματικός, που γνώριζε το Γερούλάνο από τη Γερμανία σαν συσπουδαστής του. Έτσι απεσοβήθη η όλη περιπέτεια και αποφεύχτηκε η σύλληψη των ομήρων.».

Σημείωση ΑΘ: 1.- Ούτε στην προηγούμενη (9.9.1941), ούτε στην πιο πάνω απόφαση, γίνεται υπαινιγμός για «Γκεσταπό», «σύλληψη ή ξυλοδαρμό Ι.Γ.», «απαίτηση να ονοματίσει ενόχους» [=είναι και λογικά ανακόλουθο, διότι θα σήμαινε ότι οι Γερμανοί πίστευαν πως γνώριζε σίγουρα τους «ενόχους» και την πράξη τους – ως εάν ήταν ένας από αυτούς-, και τους απέκρυπτε] κλπ.

Ούτε καν για «ταλαιπωρία» του Προέδρου. Ούτε για «ανάκρισή του», ΕΝΩ γίνεται σχετική αναφορά γενικώς: «Κατόπιν τούτου και των υπό της Γερμανικής Αστυνομίας ενεργηθεισών ανακρίσεων διατάχθη(σαν), παρά του ενεργούντος, κατ εντολήν της ως άνω Αστυνομίας (=όχι Γκεσταπό), αξιωματικού, αι εξής κυρώσεις: α) Η καταβολή προστίμου ανερχομένου εις 120 μάρκα ήτοι εις δρ. 7.200, και, β) Η υπόδειξις τριών πολιτών ως ομήρων ...». Αντιπαρέρχομαι τα περί «τύχης αγαθής, εισόδου κατά την ανάκρισιν κλπ» συσπουδαστή του Ιω. Γερ. από τη δεκαετία του 1920, ο οποίος συμπτωματικά, είδε και γνώρισε το Ι.Γ. το 1942 (= εγγυήθηκε) και τελείωσε η ανάκριση. Επισημαίνω ότι ο Ιωάννης Γερουλάνος στη Γερμανία, σπούδασε Γεωπονία. Τι είδους «συσπουδαστής» μπορούσε να ήταν ο Γερμανός Αξιωματικός του Στρατού; Σημειωτέον ότι είχε περάσει ένας ολόκληρος χρόνος (Απρίλιος 1941 έναρξη Κατοχής έως 27.3.1942) από τη συνεργασία Αρχών Κατοχής- Ι. Γερουλάνου ως Προέδρου, με πολλές ενδιάμεσες προσωπικές συνεργασίες, χωρίς να έχουν συναντηθεί! Όλα αυτά ήταν έξω από την πραγματική ζωή και τις συνήθειες των κατακτητών. Επί πλέον αποκλείεται το Μάρτιο 1942 να τον θεώρησαν, έστω και για μια στιγμή, «ύποπτο» και να συνέχισαν τη συνεργασία μαζί του μέχρι τη συγχώνευση (24.8.1942) της Κοινότητας Καλαμακίου στο Παλαιό Φάληρο και, επί πλέον, να τον «επιβράβευσαν» διορίζοντάς τον και Αντιπρόεδρο Π. Φαλήρου. Α ν τ ί θ ε τ α, και από τις δύο αποφάσεις (9.9.41, 27.3.1942) προκύπτει ότι «ο κ. Πρόεδρος αναφέρει ότι κατόπιν προσωπικών ενεργειών παρά ταις αρμοδίαις Γερμανικαίς Αρχαίς, επετεύχθη η μη υπόδειξις τούτων . . αλλά η υποβολή πίνακος αρρένων...». Δηλαδή προσήλθεν αυθορμήτως και με δική του βούληση, όπως συνήθιζε με βάση τη συνεργασία που είχε ήδη αναπτύξει από ένα χρόνο με αυτές, και συμφώνησε τη «μη υπόδειξη τριών ομήρων» (ΟΧΙ την απελευθέρωση) αλλά «υποβολή πινάκων αρρένων». Άλλωστε και οι Γερμανοί «πρόστιμο» είχαν επιβάλει. 2.- Από την απόφαση σαφώς προκύπτει ότι ζητήθηκε «η υπόδειξη τριών πολιτών ως ομήρων», και σε καμία περίπτωση ότι «η Γερμανική Διοίκηση απεφάσισε τη σύλληψη 50 ομήρων Καλαμακιωτών». 3.- Κατ αντικειμενική εκτίμηση, πολύ περισσότερο τότε, σε ζέοντα χρόνο, είναι απίθανο να είχε στις αρμόδιες Γερμανικές Αρχές, ότι τα καλώδια τα κόβουν και κλέβουν άνδρες του ΔΙΚΟΥ ΤΟΥΣ στρατού ή των Ιταλών, και «με πειθώ τους έπεισε» γι αυτό, κι έτσι γλίτωσε την «ανάκριση».

Τα πιο πάνω δεν συνιστούν αμφισβήτηση της καλής πίστης του Γ. Σμαράγδη, ο οποίος γράφει (σ. 51): «Έγραφα αυτά που έζησα, αντελήφτηκα ή άκουσα από συμπολίτες μου». Δηλαδή, διατηρεί επιφύλαξη για την ακρίβεια. Φαίνεται ότι οι «κύκλοι» του Ιω. Γερουλάνου και ο ίδιος, μετά την ήττα και αποχώρηση του Χιτλερικού στρατού, δημιούργησε/ διέδωσε το μύθευμα αυτό, ώστε να «εμφανιστεί» και αυτός ως «αντιστασιακός» (η λέξη δεν υπήρχε τότε, «ήρθε» αργότερα από τη Γαλλία), και έτσι να δικαιολογήσει τη μιαρτή και αποτρόπαιη πράξη της συνεργασίας του με τους Γερμανούς, όπως δικαιολογούνταν όλοι αυτοί που ταυτίστηκαν μαζί τους, π.χ. Λογοθετό-πουλος, Τσολάκογλου κ.ά. Ο Γ. Σμ., «άκουσε» το μύθευμα αυτό, υπέρμετρα εύκολα (χωρίς κριτική βάσανο) το πίστεψε και την αναπαρήγαγε. Γι αυτό και η «δήλωση προσωπικής επιφύλαξης». Είναι δεδομένο ότι από τα στοιχεία, τις αποφάσεις-πρακτικά, δεν προκύπτει καθόλου. Αλλά και λογικά, με βάση τα πιο πάνω, αποκλείεται να συνέβησαν τα αφηγούμενα απ' αυτόν.

Σημείωση 2: Και στο «Όψεις της Ιστορίας και του Δήμου», 2006, σ. 217, η ιστορικός Μ. Κλαδιά, αναπαρήγαγε χωρίς στοχασμό, εξακρίβωση ή έρευνα, όλα τα πιο πάνω, παραμορφώνοντάς τα: «...Βέβαια εδώ πρέπει να αναφερθεί ότι δεν ήταν λίγοι και αυτοί που προσπάθησαν να πλουτίσουν και να εκμεταλλευτούν προς όφελός τους την πολιτική (;) κατάσταση. Κάποιοι κλέβοντας βαρέλια βενζίνης από το αεροδρόμιο, κάποιοι κλέβοντας τηλεφωνικά καλώδια και πουλώντας τα στη μαύρη αγορά, δημιούργησαν προβλήματα όχι μόνο στους Γερμανούς αλλά και στους ντόπιους./ Σε μια περίπτωση κλοπής τηλε-φωνικών καλωδίων οι Γερμανοί συνέλαβαν 50 Καλαμακιώτες, ανάμεσά τους και τον Ι. Γερουλάνο, ως εκπρόσωπο της Κοινότητας. Η εκτέλεσή τους ήταν σχεδόν βέβαιη, ανατράπηκε όμως ύστερα από την παρέμβαση του πρωθυ-πουργού, του Καλαμακιώτη Κ. Λογοθετόπουλου». ΠΡΟΣΟΧΗ: Ο Κ. Λογοθ. δεν ήταν πρωθυπουργός τότε, έγινε το Δεκέμβριο 1942. Τα λοιπά π.χ. περί εκμετάλλευσης πολιτικής ! κατάστασης κλπ, έχουν ήδη ανασκευαστεί.

ΕΠΙΦΥΛΑΞΗ - ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ, γενικά: για το 2^ο μέρος, του βιβλίου «Όψεις της Ιστορίας...», της Μαργ. Κλαδιά, πρέπει, ΚΥΡΙΩΣ οι μελλοντικοί ιστορικοί που θα αναλάβουν να ιστορήσουν την πορεία της Κοινότητας και του Δήμου, αλλά και εμείς οι αναγνώστες να είμαστε πολύ προσεκτικοί, διότι, χωρίς έρευνα, γράφονται πολλές, ανακρίβειες κι ανακολουθίες. Που δεν βρίσκουν

κανένα έρεισμα σε στοιχεία. Έτσι, το 2^ο μέρος αυτό, δεν μπορεί να αποτελέσει ακριβή κι επαρκή βάση δεδομένων για τη νεότερη ιστορία, χωρίς προηγουμένως να έχουν επανελεγχθεί από την αρχή, όλες οι παραδοχές του.

[β. 22.7.1940 - 30.8.1947]. σ. 60-64: «Αριθμός Πρακτικού 14, συνεδρίασις της 17.7.1942». « . . . Επί του έκτου θέματος εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις τον κ. Πρόεδρον του ποσού των δραχ. 30.000, άς κατέβαλεν δια σώστρα της σ ω σ σ ι β ί ο υ λ έ μ β ο υ των θαλασσίων λουτρών εις τον κυβερνήτην του ιστιοφόρου Α. Τρέχαν. . . . .».

[β. 29.6.1940- 14.6.1946]. σ. 296-297: «Αριθμός αποφάσεως 64, συνεδρίασις της 18.8.1942», με θέμα: «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν αμοιβής δια σώστρα της σωσσιβίου λέμβου εις Α. Τρίχα». «. Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι την 17 Ιουλίου παρελήφθη βία εκ των λουτρών Πικροδάφνης, παρ' Ιταλών υπαξιωματικών η σωσσίβιος λέμβος, λόγω δε του πνέοντος σφοδρού ανέμου παρεσύρθη εις τα ανοικτά. Παρασυρθέντες ούτοι ηναγκάσθησαν να εγκαταλείψουν την αναφερθείσαν λέμβον και επέβησαν ετέρας τοιαύτης. Μετ' ολίγην ώραν η σωσσίβιος λέμβος περιευνε-λέγη υπό ιστιοφόρου και μετεφέρθη εις Πειραιά. Κατόπιν αναφοράς της Κοινότητος προς το Κεντρικόν Λιμεναρχείον, εδόθη τηλεφωνική διαταγή εις τα λιμενικά φυλάκια και μετά διήμερον ευρέθη αύτη εις χείρας του κυβερνήτου του ιστιοφόρου «Αγ. Γεώργιος» Αντ. Τρίχα. Ως γνωστόν δια την διάσωσιν των ναυαγίων ακυβερνήτων εν γένει σκαφών καταβάλλεται αμοιβή του 1/ 3 της αξίας, διό και καθωρίσθη το ποσόν των δραχ. 150.000, συνεννοήσει του κ. Υπολιμενάρχου Πειραιώς τηλεφωνήσαντος σχετικώς εις τον Κοινοτικόν γραμματέα. Επειδή το ποσόν τούτο ευρέθη υπερβολικόν, κατά την γενομένη συζήτησιν της προηγουμένης συνεδριάσεως και προς αποφυγήν δικαστικού αγώνος, προήλθεν εις σχετικές διαπραγματεύσεις δια την μείωσιν της αιτηθείσης αποζημιώσεως. Πράγματι προκειμένου και πάλιν να αναχωρήση το ιστιοφόρον και προ του κινδύνου απωλείας της λέμβου και τη επεμβάσει του Προϊσταμένου του Λιμενικού φυλακίου, εμειώθη η απαίτησις εις το ποσόν των δραχ. 30.000,

άς και κατέβαλον εις τον υπαξιωματικόν του Λιμεναρχείου Καραβουσιάνον, και ούτω παρεδόθη η ως είρηται λέμβος, προτείνει δε όπως η Διοικούσα Επιτροπή εγκρίνει την σχετικήν πίστωσιν δια την καταβολήν του ποσού. Η Διοικούσα Επιτροπή, ακούσασα . . . ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ Ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις τον κ. Πρόεδρον του ποσού των δραχ. 30.000, άς κατέβαλεν δια σώστρα της σωσιβίου λέμβου των θαλασσίων λουτρών εις τον κυβερνήτην του ιστιοφόρου. . . . .».

Επισημανση: Την 11.9.1942 έγινε η τελευταία συνεδρίαση της διορισμένης από τις γερμανικές αρχές, Διοικούσας Επιτροπής, διότι την 24.8.1942 είχε γίνει η συγχώνευση της Κοινότητας Καλαμακίου με αυτή του Π. Φαλήρου, ώστε να μετατραπεί σε Δήμο (Ν.Δ. 1465/1942, βλ. «Παλ. Φάληρο, Όψεις της Ιστορίας ...», σ.199, 2004). Έτσι για το υπόλοιπο 1942 και τα έτη 1943, 1944, και έως 30.8.1945 δ ε ν εκδόθηκαν αποφάσεις της Κοινότητας Καλαμακίου.

Κεφάλαιο τρίτο

Μεταπολεμική περίοδος

[β. 29.6.1940- 14.6.1946]. σ. 385: «Αριθμός αποφάσεως 20, συνεδρίασις της 6.2.1946», με θέμα «Περί μετονομασίας οδών». « . . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι μεταξύ των ονομάτων των διαφόρων οδών της Κοινότητος, ένιαι τούτων εξακολουθούσι να φέρωσι ο ν ό μ α τ α ε π ι β λ η θ έ ν τ α κατά την περίοδον της 4^{ης} Α υ γ ο ύ σ τ ο υ, ως Ιω. Μεταξά, Κ. Κοτζιά, 4^{ης} Αυγούστου κλπ. Αι ονομασίαι αύται μ η α ν τ α π ο κ ρ ι ν ό μ ε ν α ι προς τα αισθήματα των κατοίκων, δέον να αλλαγώσι δι ετέρων, προτείνει δε όπως το Κοινοτικόν Συμβούλιον αποφανθή σχετικώς. Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου και σκεφθέν ότι η πρότασις αυτού ορθή και νόμιμος τυγχάνει . . . ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, Ότι εγκρίνει παμψηφεί την μετονομασίαν 1) της λεωφόρου 4^{ης} Αυγούστου, εις λεωφόρον Ελευθερίας, 2) της οδού Ιωάννου Μεταξά, εις οδόν Κορυτσάς, 3) της οδού Κ. Κοτζιά, εις οδόν Παπανικολή . . . και ανατίθησι των κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν . . . . .».

Σχόλιο: α) Για την «αλλαγή στάσης», δεν χρειάζεται σχολιασμός. β) Ενδεικτική κυρίως του πολιτικού κλίματος που επικρατούσε το 1946, αλλά και ως επιλογή των διορισμένων στο Κ.Σ., είναι ο «ουδέτερος» χαρακτηρισμός της δικτατορίας του Ιωάννη Μεταξά, ως «περιόδου της 4^{ης} Αυγούστου».

[β. 22.7.1940 - 30.8.1947]. σελ. 85: «Αριθμός Πρακτικού 3, συνεδρίασις 6.2.1936 (ορθό= 1946)». «. . . Επί του έκτου θέματος εγκρίνει παμψηφεί την μετονομασίαν 1) της λεωφόρου 4^{ης} Αυγούστου, εις λεωφόρον Ελευθερίας, 2) της οδού Ιωάννου Μεταξά εις οδόν Κορυτσάς, 3) της οδού Κοτζιά, εις οδόν Παπανικολή, και 4) της οδού Σαπφούς εις οδόν Ναυάρχου Π. Κουντουριώτου δεδομένου ότι αι παράλληλοι ταύτης οδοί, φέρουσι τας ονομασίας Έλλης, Μπουμπουλίνας, προς τούτο εκδίδει την υπ αρ. 20 απόφασιν . . . .».

[β. 29.6.1940 - 14.6.1946]. σ.416: «Αριθμός αποφάσεως 40, συνεδρίασις της 11.4.1946», με θέμα: «Περί παραχωρήσεως των λουτρών Αλίμου προς χρήσιν των Βρετανικών Στρατευμάτων». «. . .Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό της υπηρεσίας ψυχαγωγίας των Β ρ ε τ τ α ν ι κ ώ ν Στρατευμάτων εξητήθη επιμόνως η π α ρ α χ ώ ρ η σ ι ς των λουτρών Αλίμου, ίνα τα χρησιμοποιήσιν ως ένα κέντρον αναψυχής δια το Βρετανικόν Στρατιωτικόν Προσωπικόν όλων των βαθμών, και των φίλων πολιτών αυτών δια την θερινήν περίοδον από Μαΐου μέχρι Οκτωβρίου 1946./ Κατόπιν της αιτήσεως ταύτης προσήλθεν εις σχετικές διαπραγματεύσεις μετά του εξουσιοδοτηθέντος, εκ μέρους του Βρεττανού Ταξιάρχου, Κ. Παπαδοπούλου, αποτέλεσμα των οποίων υπήρξεν η εξής συμφωνία: Να παραχωρηθώσιν αι εγκαταστάσεις εις οίαν κατάστασιν ευρίσκονται δια την περίοδον του έτους 1946 επί καταβολή συνολικής αποζημιώσεως δραχ. 20.000.000, πληρωτέας ως εξής: Δραχ. 15.000.000 προκαταβολικώς, το δε εκ δραχ. 5.000.000 υπόλοιπον την 1^{ην} Αυγούστου ε.έ., αι τυχόν προσθήκαι, επισκευαί, εγκαταστάσεις κλπ., θα βαρύνωσι τους ενοικιαστάς . . . (ακολουθούν και άλλοι όροι) . . . Το Κοινοτικόν Συμβούλιον . . . . ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ Ότι ψηφίζει παμψηφεί την παραχώρησιν των λουτρών Αλίμου, προς χρήσιν των Βρετανικών Στρατευμάτων δια την θερινήν περίοδον του έτους 1946, υπό τους . . . . αναφερθέντες όρους . . . .».

[β. 22.7.1940 - 30.8.1947]. σελ.89: «Αριθμός Πρακτικού 5, συνεδρίασις της 11.4.1946». «. . . Επί του δευτέρου θέματος εγκρίνει παμψηφεί την παραχώρησιν των λουτρών Αλίμου, προς χρήσιν των Β ρ ε τ τ α ν ι κ ώ ν Στρατευμάτων, δια την θερινήν περίοδον του έτους 1946, υπό τους υπό του κ. Προέδρου αναφερθέντας όρους . . . . .».

Κεφάλαιο τέταρτο

Εξύμνηση πράξεων των Βασιλέων και θρήνος για θανάτους

[β. 14.10.1936 – 22.7.1938]. Σχόλιο: Στο βιβλίο αυτό, στην καταχωρούμενη πρώτη απόφαση με αριθμό 127/ 14.10.1936 αναγράφονται: Πρόεδρος Αθαν. Κοτοπούλης, μέλη Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λαγίου, Ιωάννης Γερουλάνος και Ι. Δρακόπουλος. Σε επόμενες συνεδριάσεις έγιναν ανασυνθέσεις ιδιοτήτων, αξιωμάτων και θέσεων των μελών, με διάφορες παραλλαγές στη σύνθεση.

σελ. 26: «Αριθμός αποφάσεως 158, συνεδρίασις της 17.12.1936», με θέμα «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την προμήθειαν εικόνων κλπ». «. . .Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι τυγχάνει απαραίτητος η προμήθεια μιας ΕΙΚΟΝΟΣ της Α.Μ. του Β α σ ι λ έ ω ς εις αντικατάστασιν της εκ λιθογραφίας τοιαύτης, μιας εικόνας μετά πλαισίου του Α ρ χ η γ ο ύ του Νέου Κράτους κ. Ιωάννου Μεταξά . . . .υποβάλλει δε προς τούτο προϋπολογισμόν της απαιτηθησομένης δαπάνης ανερχομένης εις δραχμών 650 και προτείνει όπως το Συμβούλιον εγκρίνει την σχετικήν πίστωσιν δια την προμήθειάν των./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου και σκεφθέν ότι τυγχάνει απαραίτητος η προμήθεια των αναφερθεισών εικόνων, πλαισίων, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, Ότι εγκρίνει παμψηφεί την προμήθειαν των εν τω προϋπολογισμώ αναφερομένων εικόνων και πλαισίων συνολικής αξίας δραχμών εξακοσίων πενήτηκοντα, εγκρίνει δε προς

τούτο και χορηγεί πίστωσιν εκ δραχ. 650 . . .Εγένετο, απεφασίσθη ... υπογράφεται ως έπεται . . . .».

[β. 14.10.1936 – 22.7.1938]. σ. 254: «Αριθμός αποφάσεως 22, συνεδρίασις της 9.2.1938», με θέμα «Περί υποβολής συλλυπητηρίων κλπ., επί τω θανάτω της Α.Β.Υ. (=αυτού βασιλικής υψηλότητος) Πρίγκηπος Νικολάου». « . . . Ο κ. Πρόεδρος αναγγέλλει εις το Συμβούλιον τον θάνατον του Πρίγκηπος Νικολάου, επισυμβάντα χθες περί τας πρωϊνάς ώρας, αναπτύσσει δε την εν γένει δράσιν του μεταστάντος, όστις πολλαπλώς ετίμησεν και εις την ξένην την Πατρίδα, προτείνει δε όπως το Συμβούλιον εγκρίνει σχετικήν πίστωσιν δια την κατάθεσιν στεφάνου και την υποβολή συλλυπητηρίων τηλεγραφημάτων, τόσον προς την Α.Μ. τον Βασιλέα όσον και εις την Α.Β.Υ. την Πριγκήπισαν Ελένην./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου και σκεφθέν ότι η πρότασις του κ. Προέδρου ορθή και νόμιμος τυγχάνει, ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ ΟΜΟΦΩΝΩΣ ότι εγκρίνει την υποβολήν συλλυπητηρίων τηλεγραφημάτων προς την Α.Μ. τον Βασιλέα και την Α.Β.Υ. την Πριγκήπισαν Ελένην, εγκρίνει δε επίσης όπως αντί στεφάνου τεθή εις την διάθεσιν του κ. Υπουργού Διοικητού της Πρωτευούσης το ποσόν των δραχ. 800 ίνα διαθέση τούτο υπέρ φιλανθρωπικού τινος σκοπού, εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί πίστωσιν δραχ.835 . . . επ'ονόματι του Προϊσταμένου του τηλεγραφείου δι'αξίαν των συλλυπητηρίων τηλεγραφημάτων, ανατίθησι τω κ. Προέδρω .....».

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σ. 382: «Αριθμός αποφάσεως 17, συνεδρίασις της 29.1.1940», με θέμα: «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν εξόδων μνημοσύνου του αιμνήστου Πρίγκηπος Χριστοφόρου». « . . .Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι αύριον μετά την θείαν λειτουργίαν θέλει τελεσθή εν τω Ιερώ Ναώ της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, Μνημόσουνον υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μεταστάντος Πρίγκηπος Χριστοφόρου, προς τούτο δε παρηγγέλη [δε προς τούτο (= επανάληψη)] εις τον εν Π. Φαλήρω ειδικόν Ηλίαν Παχόν αντί του ποσού των δραχ. 400, η κατασκευή του σχετικού δίσκου, εις δέν τον κοινοτικόν γραμματέα η δι'ανθέων και γλαστρών διακόσμησης του κενотаφίου, προτείνει δε όπως το Συμβούλιον εγκρίνει την απαιτουμένην πίστωσιν δια την πληρωμήν

του μνημοσύνου δίσκου./ Το Κοινοτικό Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου και σκεφθέν ότι δέον να καταβληθή εις τον Ηλίαν Παχόν το πο-σόν των δραχ. 400, δια την αξίαν ενός δίσκου μνημοσύνου, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις τον Ηλίαν Παχόν του ποσού των δραχμών 400, δι αξίαν ενός μνημοσύνου δίσκου, δια το τελεσθησόμενον μνημόσυνον υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μεταστάντος Πρίγκηπος Χριστοφόρου, εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί ισόποσον πίστωσιν . . . και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν. . . .».

[β. 14.6.1946 - 6.8.1947]. σελ. 252: «Αριθμός αποφάσεως 55, συνεδρίασις 2.4.1947», με θέμα: Περί ψηφίσματος επί τω θανάτῳ του Βασιλέως Γεωργίου Β'». « . . .Ο κ. Πρόεδρος ανακοινού τον πρόωρον θάνατον του λαοφιλίτου (ορθό= λαοφιλήτου) Βασιλέως Γεωργίου Β' του πρωτεργάτου του Αλβανικού έπους και της Ελευθερίας της Ελλάδος. Αναπτύσσει εν συνεχεία εν ολίγοις την δράσιν του Σεπτού (= Σεβαστού) Νεκρού και προτείνει όπως προ της λήψεως οιασδήποτε αποφάσεως τηρηθή τριών λεππών σιγή, εις ένδειξιν του απείρου σεβασμού προς τον μεταστάντα. Τηρηθείσης ταύτης εισηγείται όπως το Κοινοτικό Συμβούλιον προβή εις την σύνταξιν ψηφίσματος./ Το Κοινοτικό Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου, ΨΗΦΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΩΣ 1) Να τηρηθή το υπό της Σης (= Σεβαστής ή Σεπτής) Κυβερνήσεως καθορισμένον πένθος, 2) Να υποβληθή συλλυπητήριο τηλεγράφημα προς την Α.Μ. τον Βασιλέα Παύλον Α', 3) Η Λεωφόρος Ελευθερίας να μετονομασθή εις Λεωφόρον Γεωργίου Β', 4) Να κατατεθή το ποσόν των δραχμών 500.000 αντί στεφάνου εις το ευαγές Ταμείον της Α.Μ. του Βασιλέως . . .και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν . . . . .».

Σχόλιο: Για τους θανάτους Γεωργίου Β' και Ι. Μεταξά, «εις ένδειξιν απείρου σεβασμού, τριών λεππών σιγή». Ενώ την 30.10.1940 (σ. 119) «εις ένδειξιν σεβασμού προς την πολεμούσαν πατρίδα, ενός λεπτού σιγή».

[β. 14.6.1946- 6.8.1947]. σελ. 340: «Αριθμός αποφάσεως 113, συνεδρίασις της 26.5.1947», με θέμα «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την π λ η ρ ω μ ή ν

εξόδων μνημοσύνου του Βασιλέως Γεωργίου Β΄». « . . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια το τελεσθέν την 11^η Μαΐου ε.έ., 40ήμερον μ ν η μ ό σ υ ν ο ν δια την ανάπαυσιν της Ψυχής του Αειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου Β΄, εγένετο προμήθεια παρά του κ. Α. Γκούμη, ενός δίσκου μνημοσύνου αντί δραχμών 110.000, και προτείνει όπως το Κ.Σ. εγκρίνη την δια την πληρωμήν απαιτουμένην πίστωσιν. Εν συνεχεία εκθέτει ότι ως γνωστόν ο εφημέριος Καλαμακίου Θεοδόσιος Γκίνης τελέσας από της συστάσεως της Κοινότητος, τας κατά τας επισήμους εορτάς δοξολογίας, τα υπό της Κοινότητος τελεσθέντα μνημόσυνα και αγιασμούς επί τη ενάρξει των διαφόρων έργων και υπηρεσιών, δεν έλαβε ποτέ αμοιβήν τινά, δι' ό προτείνει όπως το Συμβούλιον εγκρίνη την καταβολήν αναλόγου αμοιβής./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν τον υπό του Α. Γκούμη λογαριασμόν και σκεφθέν ότι δέον να καταβληθή αυτώ η αξία του μνημοσύνου δίσκου και ότι δέον να καταβληθή εις τον εφημέριον Καλαμακίου Θεοδόσιον Γκίνην, ανάλογος αμοιβή δια τας κατά καιρούς παραστάσεις του εις τελετάς αγιασμού και μνημόσυνα, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, Ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις τον κ. Α. Γκούμην του ποσού των δραχμών 110.000 δια την αξίαν ενός μνημοσύνου δίσκου δια το τελεσθέν μνημόσυνον υπέρ αναπαύσεως της Ψυχής του Αειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου Β΄, ως και την καταβολήν εις τον εφημέριον Καλαμακίου Αρχιμανδρίτην Θεοδόσιον Γκίνη του ποσού των δραχμών 150.000 ως αμοιβήν των παρ αυτού τελεσθέντων μνημοσύνων . . . ανατίθησι . . . ».

[β. 14.6.1946 - 6.8.1947]. σελ.363: «Αριθμός αποφάσεως 132, συνεδρίασις της 11.6.1947», με θέμα «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την προμήθειαν ε Ι- Κ Ο Ν Ω Ν της Α.Μ. του Βασιλέως». « . . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια της υπ αρ. 16699 ε γ κ υ κ λ ί ο υ δια τα γ ή ς της Νομαρχίας συνιστάται η προμήθεια και η ανάρτησις εις τα Κοινοτικά γραφεία, φωτογραφιών της Α.Μ. του Βασιλέως (= Παύλου Γλύξμπουργκ), των εγκριθεισών παρ αυτού, άς διαθέτει το πρακτορείον φωτογραφιών Ιωάννου Μπίρη./ Αι φωτογραφίαι αύται μετά του σχετικού πλαισίου τιμώνται εκάστη δραχ. 80.000, προτείνει δε όπως το Κοινοτικόν Συμβούλιον εγκρίνη την προμήθειαν δύο τοιούτων, μιας δια την αίθουσαν Συμβουλίου και μιας δια τα γραφεία της Γραμματείας, άς ήδη

προσεκόμισεν ούτος./ Το Κοινοτικό Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν την υπ αρ. 16699/119 εγκύκλιον δι α τ α γ ή ν της Νομαρχίας και σκεφθέν κατά Νόμον, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, Ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις τον Ιωάννην Μπίρην του ποσού των δραχμών 160.000 δι αξίαν των παρ αυτού παραδοθεισών εις την Κοινότητα φ ω τ ο γ ρ α φ ι ώ ν μετά πλαισίου κλπ, της Α.Μ. του Βασιλέως, εκρίνει δε προς τούτο . . .ισόποσον πίστωσιν...».

[β. 16.9.1947 - 5.5.1950]. σ. 79: «Αριθμός Πρακτικού 29, συνεδρίασις της 29.10.1948», σ.81: «. . .Επί των ανακοινώσεων: 1). . . 2) . . . 3) Εγκρίνεται το δια την Α.Μ. τον Βασιλέα ψ ή φ ι σ μ α δια την παραλίαν του Σαρωνικού, 4) ...». [Σχόλιο ΑΘ: Δεν καταγράφεται κανένα κείμενο σε πρακτικό ή απόφαση].

[β. 27.1.1950- 16.11.1951]. σ. 395: «Αριθμός Αποφάσεως 114, συνεδρίασις 24.6.1951», με θέμα: «Περί ψηφίσεως εισφοράς υπέρ του εράνου των Α. Α. Μ. Βασιλέων». «. . .Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό της Α. Ε. της Πρεσβείρας της Μεγ. Βρετανίας, Λαίδης Νόρτον, συνεστήθη η ψήφισις εισφοράς δια τον ενεργούμενον υπό των Α. Α. Μ. των Βασιλέων, έρανον και ειδικώς δια την εσχάτως οργανωθείσαν υπ αυτών εορτήν δι ή ν εχορηγήθησαν 100 λαχνοί συνολικής αξίας δραχ.500.000, προτείνει δε όπως το Κ.Σ. ψηφίση την δια την πληρωμήν τούτων πίστωσιν./ Το Κοινοτικό Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου και σκεφθέν ότι δέον η Κοινότης να ενισχύση αναλόγως την προσπάθειαν της αναφερθείσης Πρεσβείρας, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν των δραχμών 500.000 δι αξίαν παραδοθέντων υπό της Α.Ε. της Πρεσβείρας της Μεγ. Βρετανίας δια της Κας Τομπάζη, 100 λαχμών της δοθείσης εορτής υπέρ του εράνου των Α.Α.Μ. των Βασιλέων, εγκρίνει δε όπως προς τούτο και χορηγεί ισόποσον πίστωσιν εκ του κεφ. . . . του εκτελεστού προϋπολογισμού του σχετικού εντάλματος εκδοθησομένου επ ονόματι της Α.Εξ. της Πρεσβείρας Λαίδης Νόρτον και όπως τα τυχόν κέρδη διατεθώσι υπέρ του υπό την Προεδρείαν της ιδρυομένου ενταύθα Π ρ ε β α ν τ ο ρ ί ο υ, ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν . . . .».

Σχόλιο: Γ. Μπαμπινιώτης, *Λεξικό Νεοελληνικής κλπ*, 1998: «πρεβαντόριο, κ. πρεβεντόριο (το) [πρεβαντορίου –ων] (παλαιότ.) θεραπευτικό ίδρυμα, στο οποίο εφαρμόζεται προληπτική αγωγή σε άτομα κυρ. νεαρής ηλικίας, που υπάρχει κίνδυνος να έχουν προσβληθεί από φυματίωση. [ΕΤΥΜ. <γαλλ. *Preventorium*, <επιθ. *preventif* «προληπτικός» (κατά το *sanatorium*) <μτγν. λατ. *Praeventivus* <λατ. *praeventus*, μτχ. του ρ. *praevenio* «προέρχομαι, προλαμβάνω <prae- «προ-» + *venio* «έρχομαι»]».

[β. 13.5.1950- 11.5.1953]. σ.79: «Αριθμός Πρακτικού 19, Συνεδρίασις της 24.6.1951». « . . . Επί του δεκάτου ογδού θέματος εγκρίνει παμφηφεί την καταβολήν του ποσού των δραχμών πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) δι αξίαν παραδοθέντων υπό της Α. Ε. (= *Αυτής Εξοχότητος*) της Πρέσβειρας της Μεγ. Βρετανίας δια της Κας Τομπάζη του λαχνού της δοθείσης εορτής υπέρ του εράνου των Α. Α. Μ. των Βασιλέων, εγκρίνει δε προς τούτο και ισόποσον σχετικήν πίστωσιν εκ του κεφ. . . . του εκτελεστού προϋπολογισμού, του σχετικού εντάλματος εκδοθησομένου επ ονόματι της Α. Εξ. της Πρέσβειρας Λαίδης Νόρτον και όπως τα τυχόν κέρδη διατεθώσιν υπέρ του υπό την Προεδρείαν της ιδρυομένου ενταύθα Πρεβαντορίου. . . ».

[β. 4.8.1960 - 4.8.1961]. σ. 1: «Συνέχεια του υπ αρ. 27/1960 Πρακτικού, Αριθμός αποφάσεως 149/60 «Ανάκλησις της υπ αρ. 64/1960 πράξεως». «. . ο Πρόεδρος εκτίθησιν ότι, επικειμένης της υπό της Α.Μ. του Βασιλέως Π ρ ο ι κ ο δ ο τ ή σ ε ω ς των απόρων κορασίδων Καλαμακίου, εδόθησαν παρά των αρμοδίων Αρχών κατεπείγουσαι ε ν τ ο λ α ί προετοιμασίας του χώρου του Δ η μ ο τ ι κ ο ύ Σ χ ο λ ε ί ο υ Κ α λ α μ α κ ί ο υ, ίνα ούτος καταστή ευπρεπής και εν γένει κατάλληλος δια την τ ε λ ε τ ή ν της προικοδοτήσεως. Μερίμνη του Γραμματέως της Κοινότητος Ιωάν. Γιαννακοπούλου, διημετήθη ο χώρος του προαυλίου, εφυτεύθησαν καλλωπιστικοί θάμνοι, επεστρώθη δια λευκού χάλικος το γύρωθεν γήπεδον και κατεσκευάσθησαν περιτοιχίσματα εκ μπετόν αρμέ προς εγκυβωτισμόν των σχολικών κηπαρίων. Εν προκειμένω δέον όπως εξοφληθή η αναληφθείσα

δαπάνη και προς τούτο προτείνει όπως το Κοιν. Συμβούλιον ανακαλέση την υπ αρ. 64/60 πράξιν αυτού περί επιχορηγήσεως της Σχολικής Εφορείας του Δημοτικού Σχολείου Καλαμακίου . . . Το Κ.Σ. . . . ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ, Εγκρίνει ομοφώνως ίνα ανακληθῆ ἡ υπ αρ. 64/60 πράξις αυτού . . . . .».

Κεφάλαιο πέμπτο

Παράιτηση του δοτού Ιωάννη Γερούλανου

[β. 22.7.1940 - 30.8.1947]. σελ. 181: «Αριθμός Πρακτικού 16, συνεδρίασις 11.7.1947». « . . . Προσελθών ο παραιτηθείς Πρόεδρος κ. Ιω. Γερούλανος, λαβών τον λόγον, λέγει τα εξής: Αγαπητοί Συνάδελφοι . . . . [ακολουθεί μακροσκελής, από σ. 181 έως 187, κατ ουσίαν απολογισμός για τη συμμετοχή του στο Κοινοτικό Συμβούλιο και τη διορισμένη Διοικούσα Επιτροπή, για όλα τα χρόνια της δικτατορίας Ιω. Μεταξύ και της Γερμανικής Κατοχής, κατά τις οποίες διετέλεσε κατ επανάληψη διορισμένος Πρόεδρος της Κοινότητας --είτε ως Κοινοτικό Συμβούλιο είτε ως Διοικούσα Επιτροπή--, τον οποίο δεν αντιγράφω. Ο ίδιος, για το θέμα αυτό στη σελ. 185, ισχυρίζεται τα ακόλουθα]: « . . . Ότε εξελέγην κατά τας κοινοτικές εκλογάς του 1935 σύμβουλος, δια της εργασίας του τότε συμβουλίου, η Κοινότης εξήλθεν σχεδόν εκ του μηδενός εις ο δό ν π ρ ο ό δ ο υ σ η μ α ν τ ι κ ή ν, ότε δε ανέλαβον το 1940 την Προεδρίαν είχον την α τ υ χ ί α ν δια της εκρήξεως του πολέμου να ίδω, όχι μόνον το ευρύ τότε πρόγραμμά μου ανατρεπόμενον αλλά και το Καλαμάκι εκ του πολέμου α φ α ν ι ζ ό μ ε ν ο ν κ α θ η μ ε - ρ ι ν ώ ς. Έχων υπό του αιμνήστου Ι. Μεταξύ ε ν τ ο λ ή ν να παρ- μ ε ί ν ω εις την θέσιν μου ε θ ε ώ ρ η σ α τούτο, τρόπον τινά, στρατιωτικήν υποχρέωσιν, ήν προσεπάθησα να εκτελέσω . . . . .».

Σχόλιο ΑΘ.: Το 1947, και αφού η Χιτλερική Γερμανία είχε ηττηθεί, και νέες δυνάμεις και κυρίως οι ΗΠΑ, ήταν στο προσκήνιο και κυριαρχούσαν, ο Ιω.

Γερούλανος, παράγοντας και της νέας καταστάσεως, χρησιμοποίησε για πρώτη φορά τα ουσιαστικά που απέδιδαν την πραγματικότητα του 1940: «...δια της εκρήξεως του πολέμου...». Το 1947 δεν υπήρχε κανένας κίνδυνος με τη χρήση των λέξεων αυτών. Τότε συμπορεύονταν με το στρατόπεδο των νικητών και εκείνοι που πρόθυμα είχαν συνεργαστεί με τη Δικτατορία της 4^{ης} Αυγούστου και τους κατακτητές.

Αναβλύζουν στο μνημονικό οι στίχοι του ποιητή Μανόλη Αναγνωστάκη από το «Αισθηματικό διήγημα»: «. . . Και τώ ρα / Εσύ πάλι μέσα και ο Μάκης πάλι απ' όξω/ (Ετσι χοντρά- χοντρά) παράγων πια τρανός της καταστάσεως/ --- όπως, εδώ που τα λέμε, της κ ά θ ε μ έ χ ρ ι τώ ρ α καταστάσεως--- ....».

Σχόλιο 2: Ο Ιω.Γερούλανος, παραδέχεται «. . .ότε δε ανέλαβον το 1940 την Προεδριάν...». Συνομολογεί ότι ΔΕΝ εκλέχτηκε. Αλλά ότι «ανέλαβε».

Σχόλιο 3: Ο Γ. Σμαράγδης στο «Καλαμάκι» του, σ. 66, παραθέτοντας τον κατάλογο των Προέδρων της Κοινότητας Καλαμακίου, αναγράφει: «. . . 8) Γερούλανος Ιωάννης, εκλεγμένος, από 9.7.1940 έως 24.8.1942, γεωπόνος» και «. . . 10) Γερούλανος Ι., εκλεγμένος, από 24.5.1946 έως 11.7.1947, γεωπόνος». Οι αναγραφές αυτές, χωρίς έρευνα ή επαλήθευση, έχουν αναπαραχθεί από το Ραϋμόνδο Παπαμανώλη (διορισμένο πρόεδρο του Δ.Σ. το 1968 από την άλλη δικτατορία της 21.4.1967) άκριτα αυτολεξεί, στο χρονικό του «Το παλιό Καλαμάκι», και με καλή πίστη από άλλα σχετικά βιβλία π.χ. «Γνωρίζω τον τόπο μου» και «Η Πόλη και το Σχολείο της...», σε αυτά, με απλή αναφορά των ονομάτων. Οι πληροφορίες αυτές του Γ. Σμαράγδη ΔΕΝ απηχούν την αλήθεια. Είναι ανακριβείς. Διότι όπως προκύπτει από πολλούς συγγραφείς και τη Βικιπαίδεια οι τελεταίες αυτοδιοικητικές εκλογές στην Ελλάδα, ΠΡΙΝ από το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο έγιναν την 11^η Φεβρουαρίου 1934 (εκτιμώ ότι πρόκειται για στιγμιαίο λάθος μνήμης η πιο πάνω αναφορά του Ι.Γ. «...εξελέγη κατά τας κοινοτικές εκλογάς του 1935 σύμβουλος . ....», αφού το 1935 έγιναν ΜΟΝΟ κοινοβουλευτικές εκλογές την 9.6.1935). Έγιναν και πάλι αυτοδιοικητικές εκλογές τη 15 Απριλίου 1951, μετά από 17 χρόνια. Κατ' αυτά τα χρόνια μεσολάβησε το καθεστώς της Δικτατορίας της 4^{ης} Αυγούστου – Ιωάννη Μεταξά, το οποίο κατέργησε τον κοινοβουλευτισμό – και, βέβαια, τις αυτοδιοικητικές εκλογές – και επέβαλε το σύστημα του διορισμού

ύ, με πράξεις της Κεντρικής Εξουσίας, των «δοτών» διοικούντων. Είναι αυτονόητο ότι τα χρόνια της Γερμανικής Ναζιστικής Κατοχής, δεν έγιναν εκλογές, και ο Ι. Γ. διορίστηκε από τις Αρχές Κατοχής, ή συνέχισε, ως Πρόεδρος. Έτσι οι αναφορές του Γ. Σμαρ. είναι λανθασμένες, και ο Ιω. Γερουλάνος, πέραν του 1934 (αποδέχομαι, προσωρινά με επιφύλαξη, τη γενόμενη δήλωσή του σαν αληθινή [όμως για το 1934] διότι δεν έχω τη δυνατότητα να ελέγξω τα ονόματα των κοινοτικών συμβούλων που εκλέχτηκαν για 4 έτη), ουδέποτε άλλοτε εκλέχτηκε από το λαό και πάλι. Από το 1936 και μετά, πάντα διοριζόταν στο Κ.Σ. ή τη Διοικούσα Επιτροπή, είτε από τη Δικτατορία του Ι. Μεταξύ είτε από τους Ναζί Κατακτητές κ.ά. Είναι γνωστό ότι ήταν, όπως και όλα τα μέλη της οικογένειας, γερμανοσπουδαγμένοι (Μαρ. Γερουλάνος, «Αναμνήσεις 1857-1967»), και οι Γερμανοί προτιμούσαν τέτοιους ως συνεργάτες τους. Γι αυτό και τους διορίζαν.

Σχόλιο 4: Ο Γ. Σμαράγδης, στο ίδιο βιβλίο του (1988) σ. 65 γράφει: «Η Κοινότητα Καλαμακίου διοικήθηκε από το 1927 (έτος αναγνώρισής της) μέχρι το 1968 (έτος που προήχθηκε σε Δήμο) από εκλεγμένα ή διορισμένα Κοινοτικά Συμβούλια. . . Κατά διάφορα χρονικά διαστήματα που οι Κοινοτικές και Δημοτικές εκλογές ήσαν προβληματικές για λόγους εθνικής ανάγκης (πόλεμοι) ή εθνικών περιπετειών (δικτατορίες) διορίζοντο Πρόεδροι Κοινοτήτων και Δήμαρχοι ως και Κοινοτικά και Δημοτικά Συμβούλια, προσκεϊμένοι βέβαια στις Κυβερνητικές η Δικτατορικές θέσεις των κρατούντων».

Σημείωση ΑΘ: Οι εκλογές, κοινοβουλευτικές ή αυτοδιοικητικές, ποτέ δεν είναι «προβληματικές». Απλώς είναι αβέβαιο το αποτέλεσμα τους, γι αυτό και οι σφετεριστές της εξουσίας ή οι κατακτητές, δηλαδή οι «κρατούντες» κατά Γ. Σμαράγδη, τις καταργούν και απαγορεύουν. Γιατί είναι απολύτως βέβαιοι ότι το αποτέλεσμα αυτών θα είναι καταδικαστικό για το ανελεύθερο καθεστώς τους.

Ειδικότερα και συγκεκριμένα: Από τα βιβλία Πρακτικών κι Αποφάσεων, που αναφέρονται στο παρόν κι υπάρχουν στο Αρχείο του Δήμου Αλίμου, αποδεικνύονται πλήρως, τα ακόλουθα στοιχεία, που παρέχουν πλήρη απόδειξη:

α) Ότι παρέμεινε στο Κ. Σ. ή τη Διοικ.Επ., καθ' όλη τη διάρκεια της Δικτατορίας του Ι. Μεταξά, και τη Ναζιστική Κατοχή (έως 11.9.42), όπως προκύπτει με την αναγραφή του ονόματός του και τη θέση της υπογραφής του, σε όλα τα Πρακτικά και τις Αποφάσεις, και ως δοτός πρόεδρος, και συνεργάστηκε μαζί τους.

β) Στο βιβλίο Αποφάσεων από 14.10.1936 έως 22.7.1938, σ.13, με την 143/15.12.1936 απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου, μεταξύ των πέντε μελών αυτού, επιλέχτηκε ως Αντιπρόεδρος, με Πρόεδρο τον Αθανάσιο Κοτοπούλη, κι άλλα μέλη τους Γ. Κουτροβίδα, Δ. Λάγιο, Ι. Δρακόπουλο. Όλοι διορισμένοι.

γ) Στο Βιβλίο Αποφάσεων από 23.6.1940 έως 14.6.1946, με την απόφαση 141/23.10.1940, ο ρίστηκε Πρόεδρος της Διοικούσας Επιτροπής που διόρισε η Δικτατορία της 4^{ης} Αυγούστου, αφού κατήργησε το Κοινοτικό Συμβούλιο, μαζί με τα μέλη Κ. Κωνσταντινίδη και Π. Καρανίκα (από το 1942, εξαφανίζεται το όνομα του τελευταίου, και διορίστηκε ως μέλος ο Γ. Τίγγελης). Ενόψη του επερχόμενου πολέμου (η «Έλλη» είχε торπιλιστεί στην Τήνο την 15.8.1940), ο Ι. Μεταξάς, αποδεικνύεται ότι, διόρισε Διοικούσες Επιτροπές, τις οποίες στελέχωσε από τους πλέον έμπειστους σε αυτόν και το καθεστώς του.

δ) Από το ίδιο βιβλίο, σ. 64, Πρακτικό αρ. 17 της 11.9.1942, προκύπτει ότι ο Ι. Γερουλάνος, εκφώνησε την τελευταία ομιλία του ως Πρόεδρος της Διοικούσας Επιτροπής, αφού η Κοινότητα Καλαμακίου είχε συγχωνευτεί την 24.8.1942 με τη Κοινότητα Π. Φαλήρου, και ο ίδιος είχε ήδη ορκιστεί ως Αντι-πρόεδρος της Κοινότητας Π.Φ., για να ιδρυθεί αμέσως μετά ο Δήμος Παλ. Φαλήρου). Έως τον Αύγουστο 1945 Κοινότητα Καλαμακίου, δεν υφίστατο.

Από το ίδιο βιβλίο, σελ. 67, προκύπτει από το Πρακτικό 1/31.8.1945, ότι έγινε η πρώτη συνεδρίαση του νέου διορισμένου Κοινοτικού Συμβουλίου Καλαμακίου, με Πρόεδρο το Γ. Τσάκαλο και μέλη τους Σπ. Σπηλιόπουλο, Ιωάννη Γερουλάνο, Ν. Νόνη, Δ. Σταματόπουλο και Γ. Τίγγελη.

ε) Από το ίδιο βιβλίο σελ. 100, προκύπτει ότι με το Πρακτικό 8/24.5.1946 ο Ιω. Γερουλάνος, επιλέχτηκε από τα διορισμένα, όπως κι αυτός, λοιπά μέλη ως Πρόεδρος του Κοινοτικού Συμβουλίου, και με άλλα μέλη τους Γ. Τίγγελη, Θ. Φυτάλη, Σπ. Σπηλιόπουλο, Α. Λέκκα και Δ. Σταματόπουλο.

στ) Από το Βιβλίο Πρακτικών από 22.7.1940 έως 30.8.1947, σελ. 181, και από το πρακτικό 16/11.7.1947, προκύπτει ότι, λόγω *π α ρ α ί τ η σ η ς* του Ιω. Γερουλάνου (κατά την οποία εκφώνησε τον πιο πάνω «απολογισμό» με το ακριβές απόσπασμα που παραθέτω), προέδρευσε ο Ι. Δρακόπουλος, με μέλη τους δοτούς Γ. Κουτροβίδα, Δ. Λάγιο, Ν. Μαλτέζο, Γ. Γκούμη.

Σχόλιο 3: Το γεγονός ότι είχε πολύ καλές προσωπικές, προφανώς και οικογενειακές (βλ. Μ. Γερουλάνος, *Αναμνήσεις 1867-1957*, κεφ. Βουλευτής Κεφαλληνίας, σ. 309, βεβαίως της αντιβενιζελικής παράταξης), σχέσεις με τον, καταγόμενο κι αυτόν από την Κεφαλονιά, Ιωάννη Μεταξά και, ιδεολογική και πολιτική ταύτιση με τη δικτατορία της 4^{ης} Αυγούστου (πέραν των αποφάσεων-ύμνων για το καθεστώς της 4^{ης} Αυγούστου, και θρήνων για το θάνατο του Ι. Μεταξά), ο *μ ο λ ο γ ε ί τ α ι* σαφέστατα από τον ίδιο, αφού, ισχυρίζεται (ίσως για να δικαιολογηθεί;) ότι: «Έχων υπό του αιμνήστου Ιω. Μεταξά *ε ν τ ο λ ή ν* να *π α ρ α μ ε ί ν ω* εις την *θ έ σ ι ν* μου εθεώρησα τούτο, τρόπο τινά, στρατιωτικήν υποχρέωσιν *ή ν π ρ ο σ ε π ά θ η σ α* να εκτελέσω . . . . .».

Όμως δεν αιτιολογεί γιατί, ενώ η «εντολή» του Μεταξά ήταν για το χρονικό διάστημα που διαρκούσε το καθεστώς του ή ο πόλεμος, κι αφού αυτός πέθανε την 29.1.1941, παρέμεινε από τον Απρίλιο 1941 ΚΑΙ επί Γερμανικής Κατοχής (και δεχόταν το διορισμό του από τους Γερμανούς, ως Προέδρου, και στην Αντιπροεδρία, με τη συγχώνευση Καλαμακίου – Παλαιού Φαλήρου) αφού *δ ι α π ί σ τ ω ν ε* *κ α θ ο μ ο λ ο γ ί α* του: «Ότε εξελέγην κατά τας κοινοτικές εκλογάς του 1935 σύμβουλος, δια της εργασίας του τότε συμβουλίου, η Κοινότης εξήλθεν σχεδόν εκ του μηδενός εις οδόν *π ρ ο ό δ ο υ σ η μ α ν τ ι κ ή ν*, ότε δε ανέλαβον το 1940 την Προεδρίαν είχαν την ατυχίαν δια της εκρήξεως του πολέμου να ίδω, όχι μόνον το ευρύ τότε πρόγραμμά μου ανατρεπόμενον αλλά και το *Κ α λ α μ ά κ ι* εκ του *π ο λ έ μ ο υ* *α φ α ν ι ζ ό μ ε ν ο ν* *κ α θ η μ ε ρ ι ν ώ ς* . . . . .».

Η εξακολούθηση της συνεργασίας με αυτούς που αφάνιζαν την «κοινότητά του», ήταν η ενδεδειγμένη στάση;. Συμπέρασμα κρίσης: Μόνο ιδεολογική και πολιτική ταύτιση με αυτούς, αλλά και διάθεση καθ ολοκληρίαν συνεργασίας μαζί τους, θα μπορούσε να την δικαιολογήσει.

Σχόλιο: Η «καθημερινή αφάνιση» δεν αφορούσε μόνο τη ζωή του Λαού π.χ. πείνα, σκοτωμοί κλπ, αλλά και τα αρχαία μνημεία του τόπου μας, για την προστασία των οποίων ουδέν έπραξε, ενώ και όταν μπορούσε (βλ.πιο πάνω).

ΑΘ: Τα στοιχεία αυτά σημειώνω, αποκλειστικά και μόνο για την αποκατάστα-ση της αλήθειας, και τη μη νέα επανάληψη του λάθους του Γ. Σμαράγδη.

Κεφάλαιο έκτο

Εμφύλιος Πόλεμος

[β. 22.7.1940 - 30.8.1947]. σελ.177: «Αριθμός Πρακτικού 15, συνεδρίασις της 27.6.1947». «. . . Επί του πέμπτου θέματος την καταβολήν εισφοράς **ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΤΩΝ ΜΑΧΟΜΕΝΩΝ** εκ δραχμών δύο εκατομμυρίων εκ του κεφ . . . . .του εκτελεστού προϋπολογισμού εις όν δημιουργεί νέαν πίστωσιν υπό τον τίτλον «Εισφορά δια την οικονομικήν ενίσχυσιν των οικογενειών των μαχομένων» . . . . .».

[β. 14.6.1946 - 6.8.1947]. σ. 369: «Αριθμός αποφάσεως 138, συνεδρίασις της 27.6.1947», με θέμα «Περί ψηφίσεως εισφοράς δια την οικονομικήν ενίσχυσιν των οικογενειών των μαχομένων». «. . .Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει δια της υπ αρ. 20659 τηλεγραφικής διαταγής του κ. Νομάρχου συνιστάται η ψήφισις εισφοράς δια την οικονομικήν ενίσχυσιν των οικογενειών των μαχομένων ως και η διενέργεια εράνου μεταξύ των ευπόρων κατοίκων, και προτείνει δε όπως το Κοινοτικόν Συμβούλιον ψηφίση ανάλογον προς την οικονομικήν κατάστασιν της Κοινότητος πίστωσιν και συστήση Τοπικήν Επιτροπήν δια την συλλογήν εράνων./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του Προέδρου, ιδόν την υπ αρ. 20659 τηλεγραφικήν διαταγήν του κ. Νομάρχου και σκεφθέν ότι δέον δια την οικονομικήν ενίσχυσιν των οικογενειών των μαχομένων να διατεθή όσον το

δυνατόν μεγαλύτερον ποσόν ανάλογον προς την οικονομικήν κατάστασιν της Κοινότητος και ότι δέον να συσταθή η Τοπική επιτροπή δια την ενέργειαν του εράνου,/ ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, Ότι εγκρίνει παμψηφεί 1) Την καταβολήν εισφοράς υπέρ των οικογενειών των μαχομένων εκ δραχμών δύο εκατομμυρίων εκ του κεφ. . . .2) Την σύστασιν Τοπικής Επιτροπής δια την ενέργειαν εράνου . ....».

[Σχόλιο: Μετά από νέα διαταγή του Νομάρχου, ελήφθη στη συνεδρίαση της 6.8.1947 και νεότερη με αριθμό 155 απόφαση του Κ.Σ. για το ίδιο ζήτημα].

[β. 22.9.1948 - 27.1.1950]. σ. 25: «Αριθμός Αποφάσεως 217, συνεδρίασις της 8.10.1948», με θέμα: «Περί εγκρίσεως εισφοράς προς συμμετοχήν της Κοινότητος εις τον ενεργούμενον υπό την Προεδρίαν της Α.Μ. της Βασιλίσσης έ ρ α ν ο ν δια την φανέλλαν του Στρατιώτου». « ...Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια της υπ αρ. 36750 δ ι α τ α γ ή ς του κ. Νομάρχου, συνιστάται η ψήφισις εισφοράς δια τον ενεργούμενον υπό την Προεδρίαν της Α. Μ. της Βασιλίσσης (= Φρειδερίκης) έρανον δια την φανέλλαν του Στρατιώτου, προτείνει δε όπως το Κοινοτικόν Συμβούλιον ψηφίση ανάλογον προς την οικονομικήν κατάστασιν της Κοινότητος πίστωσιν. Το Κοιν. Συμβούλιον, ακούσαν του κ. Προέδρου και σκεφθέν ότι δέον να διατεθή όσον το δυνατόν μεγαλύτερον ποσόν ανάλογον προς την οικονομικήν κατάστασιν της Κοινότητος δια την χορήγησιν μαλλίνων εις τους υπερασπιστάς της Ελευθερίας της Πατρίδος στρατιώτας, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εισφοράς εις τον ενεργούμενον υπό την Προεδρίαν της Α.Μ. της Βασιλίσσης έρανον δια την φανέλλαν του ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ εκ δραχμών πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) . ...».

[β. 22.9.1948 - 27.1.1950]. σ.52: «Αριθμός αποφάσεως 243, συνεδρίασις της 11.11.1948», με θέμα: «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την οικονομικήν ενίσχυσιν των υπ α λ λ ή λ ω ν α ν τ α ρ τ ο κ ρ α τ ο υ μ έ ν ω ν Κοινοτήτων κλπ». «. . .Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι η Νομαρχία Αττικής, εν συνεχεία προηγουμένης εγκυκλίου δ ι α τ α γ ή ς της, σχετικώς με την υπό των Δήμων και Κοινοτήτων οικονομικήν ενίσχυσιν των υπαλλήλων των ανταρτοπλήκτων

Κοινοτήτων, ως και των οικογενειών των εκτελεσθέντων οργάνων τοπικής αυτοδιοικήσεως, δια τη υπ αρ. 39493/319 τοιαύτης καθορίζει την εισφορά των εν τη περιφέρεια των Δήμων και Κοινοτήτων. Δια της ως άνω Διαταγής κ α θ ω ρ ί σ θ η η εισφορά της Κοινότητος δια μεν τους υπαλλήλους των ανταρτοκρατούμενων Κοινοτήτων εις δραχμάς 1.000.000, δια δε τας οικογενείας των εκτελεσθέντων οργάνων και υπαλλήλων Τοπικής Αυτοδιοικήσεως εις δραχμάς 300.000, προτείνει δε όπως το Κοιν. Συμβούλιον εγκρίνη την προς τούτο απαιτουμένην πίστωσιν./ Το Κ.Σ. ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν την υπ αρ. 39493/319 εγκύκλιον διαταγήν της Νομαρχίας και σκεφθέν κατά τον Νόμον, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν εκ δρ. 1.000.000 δια την οικονομικήν ενίσχυσιν των υπαλλήλων των ανταρτοκρατούμενων Κοινοτήτων ως και δραχμών 300.000 δια την οικονομικήν ενίσχυσιν των οικογενειών των εκτελεσθέντων οργάνων και υπαλλήλων της Τοπικής Αυτοδιοικήσεως, εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί σχετικήν πίστωσιν. . . . και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν...».

[β. 22.9.1948 - 27.1.1950]. σελ. 219: «Αριθμός αποφάσεως 105, συνεδρίασις της 27.5.1949», με θέμα «Περί εισφοράς υπέρ της Μ ά ν ν α ς του Σ τ ρ α τ ι - ώ τ ο υ». « . . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια της υπ αρ. 15750/86 εγκυκλίου δ ι α τ α γ ή ς της Νομαρχίας Αττικής, καθωρίσθη η υπό της Κοινότητος εισφορά υπέρ της Μάννας του Στρατιώτου, εις δραχ. 400.000 δια την υλικήν ενίσχυσιν αυτής, εις το ιερόν έργον το οποίον έχει αναλάβη της εξυπηρετή-σεως των μ α χ ο μέ ν ω ν, προτείνει δε όπως το Κ.Σ. εγκρίνη την προς τούτο απαιτουμένην πίστωσιν./ Το Κ.Σ. ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν την υπ αρ. 15750/86 εγκύκλιον διαταγήν της Νομαρχίας, και αναγνωρίζον τας υψίστας υπηρεσίας άς προσφέρει η Κα Βαρβάρα Θεοδωροπούλου – Λιβαδά ως Μάννα του Στρατιώτου./ ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ ότι εγκρίνει παμψηφεί την οικονομικήν ενίσχυσιν της Μάννας του Στρατιώτου, δ ι α τ ο υ υ π ό τ ο υ κ. Ν ο μ ά ρ χ ο υ κ α θ ο ρ ι σ θ έ ν τ ο ς π ο σ ο ύ των δραχμών τετρακοσίων χιλιάδων (400.000) ως εισφορά της Κοινότητος δια το λίαν Εθνικόν και Πατριωτικόν εκτελούμενον υπ αυτής έργον, εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί ισόποσον πίστωσιν . . . ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν . . . . .».

[β. 16.9.1947 - 5.5.1950]. σ.149: «Αριθμός Πρακτικού 28, Συνεδρίασις 7.10.1949», σ. 150: «. . . . Γενομένης δεκτής της προτάσεως περί αναβολής της κεκλεισμένης των θυρών συνεδριάσεως ο κ. Π. Ανδριώτης προτείνει όπως επικειμένης της επετείου της 28^{ης} Οκτωβρίου δέον να εορτασθή αυτή, επ ευκαιρία και του νικηφόρου τερματισμού του κατά των αντάρτων αγώνος, κατά τον πλέον πανηγυρικών τρόπον με γενικόν σημαϊστολισμόν των οικιών και καταστημάτων, ανάρτησιν εικόνων εις τα διάφορα κέντρα, τέλεσιν σχολικής εορτής, παρέλασιν των προσκόπων κλπ, και λαμπαδηφορίαν, αναλαμβάνων την διάθεσιν των απαιτηθησομένων πурсών με διάθεσιν εκ μέρους της Κοινότητος της απαιτηθησομένης δαπάνης δια την χρησιμοποίηθησομένην καύσιμον ύλην. Ο κ. Δ. Κουτροβίδης, συμφωνών με την πρότασιν του κ. Ανδριώτου, λέγει ότι εις το παρελθόν δεν εδόθη ο προσήκων τόνος και η μεγαλοπρέπεια ήτις έδει να δοθή, ούτως ώστε να παρουσιασθή η ημετέρα Κοινότης ως μειονεκτούσα των άλλων περιφερειών εις τον Εθνικόν αυτόν εορτασμόν. Δια τούτο όλοι δέον να ενώσωμεν τας δυνάμεις μας, ώστε ο εορτασμός να καταστή όσον το δυνατόν λαμπρότερος. Ο κ. Κουτροβίδης λέγει ότι εν τη Κοινότητι Καλαμακίου υπάρχουν και πολυπλοκότερα ζητήματα και προτείνει συνεργασία Πρόεδρου και Κοινοτικού Συμβουλίου, εν απολύτω συμπνοία και αρμονία, ώστε να επιτευχθή η επίλυσις των δυσχερών τούτων ζητημάτων . . . . Ο κ. Πρόεδρος λέγει ότι το Κοινοτικόν Συμβούλιον αναλαβόν το βάρος της Διοικήσεως του Καλαμακίου, παραλαμβάνει τούτο με πλείστα όσα άλυτα ζητήματα ως του φωτισμού, ύδατος, οδών κλπ., χαρακτηρίζει δε τούτο ως κατσικοχώρι, δοθέντος δε ότι εκ του Καλαμακίου λόγω του Αεροδρομίου διέρχονται άπαντες οι επισκεπτόμενοι την Ελλάδα επίσημοι ξένοι, πρέπει να καταβληθή πάσα προσπάθεια ίνα καταστή αντάξιον του προορισμού του, υπόσχεται δε ότι με την βοήθειαν των μελών του Κοινοτικού Συμβουλίου και των μέσων άτινα διαθέτει λίαν συντόμως το Καλαμάκι θα γίνη ένα μικρό Παρίσι. . . .».

[β. 16.9.1947 - 5.5.1950]. σ.161: «Αριθμός Πρακτικού 32, Συνεδρίασις 16.11.1949», σ. 162: «. . . . Προ της συζητήσεως των εν τη ημερησία διατάξει αναφερομένων θεμάτων, ο εκ των μελών κ. Κ. Μαλτέζος, αναγιγνώσκει απόκομμα εφημερίδος εις ό αναφέρονται αι εκ του σχεδίου Μ ά ρ σ α λ χορηγηθησόμεναι πιστώσεις δια την επισκευήν, αποπεράτωσιν και ανέγερσιν διδαστηρίων Μέσης και Δημοτικής Εκπαιδεύσεως, και προτείνει όπως το Κοινοτικόν Συμβούλιον ενισχύση δια των μελών του την Σχολικήν Εφορείαν δια την επιτυχίαν της αποπερατώσεως του σχολικού κτιρίου. Το Κοινοτικόν Συμβούλιον α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι δεν δύναται να επεισέλθη εις τας αρμοδιότητας της Σχολικής Εφορείας, ήτις λόγω της συνθέσεώς της έχει την απαιτουμένην προς τούτο δυναμικότητα . . . .».

Κεφάλαιο έβδομο

Μετά τον Εμφύλιο και έως τη δικτατορία της 21ης Απριλίου 1967

[β. 16.11.1951 - 11.5.1953]. σ.54: «Αριθμός Αποφάσεως 28, συνεδρίασις 9.2.1952», με θέμα: «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την συνδρομήν του περιοδικού «Πίσω από το Παραπέτασμα». « . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια της υπ αρ. 18396 δ ι α τ α γ ή ς της Γενικής Διευθύνσεως Τύπου του Πολιτικού Γραφείου, συνιστάται η προμήθεια αντιτύπων του εκδοθέντος περιοδικού «Π ί σ ω από το Π α ρ α π έ τ α σ μ α», προτείνει δε όπως το Κ. Σ. αποφανθή δια την εγγραφήν δια τα πρώτα 6 εκδοθησόμενα τεύχη./ Το Κ.Σ. ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν την υπ αρ. 18396 διαταγήν της Γενικής Διευθύνσεως Τύπου της Προεδρίας της Κυβερνήσεως και σκεφθέν επειδή το εν λόγω περιοδικόν είναι απολύτως Εθνικού περιεχομένου και δέον να προμηθευθή η Κοινότης μίαν σειράν 6 αντιτύπων, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί την εγγραφήν της Κοινότητος ως συνδρομητριάς δια 6 τεύχη εις το εκδοθέν διαφωτιστικόν περιοδικόν υπό τον τίτλον «Πίσω από το Πα-ραπέτασμα», εγκρίνει δε

προς τούτο και χορηγεί πίστωση δραχ. 30.000 . . . . . ανατίθησι δε τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν. . . . .».

[β. 13.5.1950- 11.5.1953]. σελ. 116: «Αριθμός Πρακτικού 2, συνεδρίασις της 9.2.1952». «. . .Επί του τετάρτου θέματος εγκρίνει παμψηφεί την εγγραφήν της Κοινότητος ως συνδρομητριάς δια 6 τεύχη εις το εκδοθέν διαφωτιστικόν περιοδικόν υπό τον τίτλον «Πίσιω από το Παράπτασμα», εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί πίστωση δραχ. 30.000 εκ του κεφ. . . . του εκτελεστού προϋπολογισμού . . . . .».

[β. 19.5.1953 – 9.3.1956]. σελ. 249: «Αριθμός Πρακτικού 1, συνεδρίασις της 5.1.1956, Αριθμός αποφάσεως 3», με θέμα: «Περί αναμορφώσεως του προϋπολογισμού δια την εγγραφήν εισφοράς υπέρ της Ν.Ε.Κ.Α.». «. . . . Επί του τρίτου θέματος του αναφερομένου εν τη ημερησία διατάξει ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι η Νομαρχία Αττικής δια της υπ αρ. 54940/320 π. έ. εγκυκλίου διαταγής συνιστά την καταβολήν προαιρετικής εισφοράς δια την κ α τ α π ο - λ έ μ η σ ι ν του α ν α λ φ α β η τ ι σ μ ο ύ, ήτις κατά τον συνταχθέντα πίνακα καθωρίσθη εις δραχ. 7.000, επειδή δε τοιαύτη πίστωση δεν έχει εγγραφεί εις τον προϋπολογισμόν δέον δια μερικής αναμορφώσεως τούτου να εγγραφή αύτη και ψηφισθή ταυτοχρόνως και η διάθεσις του καθορισθέντος ποσού./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν την υπ αρ.54940/320 εγκύκλιον δ ι α τ α γ ή ν της Νομαρχίας Αττικής και σκεφθέν κατά Νόμον, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί την μερικήν αναμόρφωσιν του προϋπολογισμού 1955-1956 ως κάτωθι: *...(ακολουθούν αναμορφούμενοι αριθμοί και το παραμένον ποσόν ανέρχεται σε δραχ. 2.680)* . . . Εγκρίνει επίσης όπως το άνω αναγραφέν ποσόν καταβληθή ως εισφορά της Κοινότητος δια την καταπολέμησιν του αναλφαβητισμού του σχετικού εντάλματος εκδοθησομένου επ ονόματι του διαχειριστού της «Νομαρχιακής Επιτροπής Καταπολεμήσεως Αναλφαβητισμού – Ν.Ε.Κ.Α.» και ανατίθησι τω κ. Προέδρω . . . . .».

Σχόλιο: Πρόκειται για «διαταγή», παρά την «προαιρετικότητα», αφού με την ίδια διαταγή, προκαθορίστηκε και το ποσό συμμετοχής για κάθε Κοινότητα. Και πάλι, διαχρονικά, η Νομαρχία αποφασίζει, και η Κοινότητα πληρώνει.

[β. 16.8.1964–13.12.1967]. σ.109: «Συνεδρίασις της 12.3.1966», χωρίς αριθμό. « . . . Πρόεδρος . . . Ακολούθως ποιείται παρατηρήσεις επί δηλώσεως δια της ε φ η μ ε ρ ί δ ο ς «Ανένδοτος» του εκ των κ.σ. κ. Π. Τζιβανίδη, περί αυξημένης ραδιενεργείας εις την περιοχήν Καλαμακίου. Δια μακρών ο Πρόεδρος διαμαρτύρεται δια τας δηλώσεις ταύτας του κ. Τζιβανίδη. Εν συνεχεία δίδεται ο λόγος εις τον κ. Τζιβανίδη, όστις απαντά εις τον Πρόεδρον εις επήκοον των μελών του Συμβουλίου. Εις το σημείον τούτο όπου δια του δημοσιεύματος θίγεται το Κ.Σ., εκφράζει την λύπην του, διότι κακώς απεδόθησαν αι δηλώσεις του ως προς το σημείον τούτο. Αι δηλώσεις του περί ηυξημένης ραδιενεργείας εδράζονται εις πληροφορίας εκ του ημερησίου τύπου και από ωρισμένας ατομικάς του παρατηρήσεις. –Καλλιγέρης: Ομιλείτε κ. Τζιβανίδη ουχί απλώς περί ηυξημένης ραδιενεργείας, αλλά περί ραδιενεργείας άνω του επιτρεπτού. Ζητώ πληροφορίαν, πόθεν ηρύσθητε αυτήν την πληροφορίαν. – Τζιβανίδης: Σας είπα ότι είναι παρατηρήσεις μου ατομικά εκ πληροφοριών την ημερησίωv εφημερίδων . . . (ακολουθούν στις σελ. 109, και 114 έως 116, μακροσκελείς διάλογοι μεταξύ των συμβούλων, χωρίς καμία κατάληξη, βλ. και πιο κάτω)..».

Σημείωση: Στο [β. 16.8.1964 – 4.2.1967], σ. 320-322, «προ ημερησίας διατάξεως» καταγράφονται τα πιο πάνω, με τον ίδιο τρόπο.

[β. 16.8.1964–13.12.1967]. σ.122: «Συνεδρίασις της 4.5.1966», χωρίς αριθμό. « . . . Προ της εισόδου εις την ημερήσιαν διάταξιν ο Πρόεδρος . . . Ακολούθως γνωστοποιεί την απάντησιν της Επιτροπής Α τ ο μ ι κ ή ς Ενεργείας διης καθιστάται γνωστόν ότι δεν υφίσταται θέμα ηυξημένης ραδιενεργείας εις την περιοχήν του Καλαμακίου εκ των μετρήσεων αίτινες συντελούνται υπό του Κέντρου Π υ ρ η ν ι κ ώ ν Ερευνών «Δημόκριτος»./ Εν συνεχεία ποιείται την παρατήρησιν ότι ο κ. Τζιβανίδης, παρ ότι διαδήλωσε την λύπην του δια τα

δημοσιευθέντα υπό του «Ανευδότη» δια τα μέλη του Κ.Σ., ότι δηλαδή δεν απεδόθησαν ορθώς, δεν είδα να προβή εις διόρθωσιν ως είχε χρέος. – Π. Τζιβανίδης: Επί του θέματος της ατομικής ενεργείας, εφ' όσον υπάρχει υπεύθυνος απάντησις, δι' εμέ δεν υπάρχει θέμα. – Πρόεδρος: Θα επεθύμουν να ελέγατε ότι υπήρξε άστοχος η ενέργειά σας, παρά να έρχεστε μετά τον δημιουργηθέντα θόρυβον να λέτε ότι ικανοποιείσθε δια την απάντησιν του Δημοκρίτου. – Τζιβανίδης: Ώφειλε η Κοινότης μετά την δημοσίευσιν εις τας εφημερίδας περί υφισταμένης ραδιενεργείας να ενεργήση αυτεπαγγέλτως. Εφ' όσον δεν έγινε αυτό και εκ των ανακοινώσεων των εφημερίδων προέκυπτε τοιούτον θέμα, παρέμεινε η εντύπωσις. Σκοπός των δικών μου ανακοινώσεων ήτο ακριβώς η παροχή εξ υπευθύνου κρατικής πηγής πληροφορίας, ότι δεν υφίσταται τοιούτον θέμα, και εγένετο. Ως προς το δεύτερον θέμα όπερ εθίγη υπό του Προέδρου, εν Συμβουλίω εξέφρασα την λύπην μου ότι, κακώς απεδόθησαν αι δηλώσεις μου, χωρίς να αναλάβω εγώ την ευθύνην της δημοσιεύσεως. Άλλωστε τα πρακτικά της συνεδρίας αυτής εδημοσιεύθησαν εις τοπικήν εφημερίδα, πράγμα που νομίζω ότι αποκαθιστά το όλον θέμα./ Τίθεται εις ψηφοφορίαν υπό του Προέδρου το ερώτημα εάν τα μέλη του Κ.Σ. ενθυμούνται ότι ο κ. Τζιβανίδης εις την επίδικον συνεδρίασιν, ανέλαβεν εν Συμβουλίω την υποχρέωσιν, όπως μεριμνήσῃ εις την δια του τύπου διόρθωσιν των δηλώσεών του επί του θέματος δι' ου εθίγετο η αξιοπρέπεια των μελών του Συμβουλίου. Ακολουθεί **π ρ ο φ ο ρ ι κ ή ψ η φ ο φ ο ρ ί α** καθ' ην τα μέλη του Συμβουλίου κατά **π λ ε ι ο ψ η φ ί α ν** ενθυμούνται ότι όντως εγένετο αύτη η δήλωσις εκ μέρους του κ. Τζιβανίδη εν Συμβουλίω. Διαφωνεί η εκ των κ. Συμβούλων κα Ελ. Καρανικόλα, λέγουσα ότι **δ ε ν** ενθυμείται να ειπώθηκε τέτοιο πράγμα από τον κ. Τζιβανίδη. . . . Ακολούθως ο κ. Χρ. Μασούρος παρατηρεί ότι **δ ε ν** δικαιολογείται ψηφοφορία επί του θέματος αυτού, διότι τεκμήριον αληθείας των συζητηθέντων και αποφασισθέντων αποτελούσι τα πρακτικά και μόνον, απαγορευομένης της αποδείξεως δι' άλλων μέσων ουδέ δι' ομολογίας των παρασάντων Συμβούλων. Μετά ταύτα ο Πρόεδρος δηλοί ότι το θέμα επαφίεται όπως λυθή και δια τα δύο σκέλη των δηλώσεων, όπου δει. Μετά ταύτα αποχωρεί της συνεδριάσεως η εκ των Συμβούλων κα Ελ. Καρανικόλα, επί τω λόγω ότι ο Πρόεδρος δεν δέχεται να δώσῃ τον λόγον, ίνα εκφράσῃ την γνώμην της επί της επισήμου ανακοινώσεως του Υπουργείου περί

ραδιενεργείας. Ο δε κ. Τζιβανίδης διαμαρτύρεται διότι δεν του εδόθη ο λόγος να προσθέσει κάτι που είχε επί του θέματος και ότι εάν και εφ' όσον δια της δημοσιεύσεως εις τον Ανένδοτον λύεται το θέμα, δια της αποδόσεως της ορθής εννοίας των δηλώσεών μου, είμαι διατεθειμένος να προβώ εις ταύτην . . . .».

Σημείωση: Στο [β. 16.8.1964 – 4.2.1967], σ. 368 επ. συνεδρίαση της 4.5.1966, δεν καταγράφεται τίποτα από τα πιο πάνω.

Κεφάλαιο οκτώ

Θ ε σ μ ι κ ά και α ι τ ή μ α τ α Τοπικής Αυτοδιοίκησης

[β. 16.8.1964 – 13.12.1967]. σ. 52: «Συνεδρίασις της 20.3.1965» (αρ. 64), με θέμα: «1) Λήψις αποφάσεως επί των επενεκτέων μεταρρυθμίσεων εις την Νομοθεσίαν Δήμων και Κοινοτήτων, συμφώνως τη υπ αρ. 11354/1.2.1965 Εγκυκλίω του κ. Υπουργού Εσωτερικών». «ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΤΑΙ η υποβολή προτάσεως τροποποιήσεως διαφόρων διατάξεων του Ν.Δ. 2888/ 1954 ως και ετέρων αφορωσών εις τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοικήσεως, σ υ μ - φ ώ ν ω ς π ρ ο ς τ ο ν υ π ό ψ η του Συμβουλίου τ ε θ έ ν τ α π ί ν α κ α υπό του Προέδρου της Κοινότητος και δ ι α φ ό ρ ο υ ς προτάσεις γενομένας υπό των μελών του Συμβουλίου και ψηφισθείσας υπ αυτού./ Εις το θέμα τούτο και κατά την συζήτησιν σχετικής προτάσεως της Ενώσεως Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Αττικής, η εκ των κ.σ. κα Ελ. Καρανικόλα, ποιείται την πρότασιν όπως καταργηθή εντελώς το δικαίωμα της απ ευθείας εκτελέσεως έργων υπό του Προέδρου, όλα δε τα έργα να γίνωνται κατόπιν διαγωνισμού ενώπιον του Κοιν. Συμβουλίου. Η πρότασις αύτη δεν εγένετο αποδεκτή.. . .».

Σχόλιο: Ο «πίνακας» και αι «διάφοροι προτάσεις» δεν καταγράφονται. Όμως:

στο [β. 16.8.1964 –4.2.67]. σ.139 «Συνεδρίασις της 20.3.1965, απόφασις 64», με θέμα: «1) Λήψις αποφάσεως περί των επενεκτέων μεταρρυθμίσεων εις την Νομοθεσίαν περί Δήμων και Κοινοτήτων συμφώνως τη υπ αρ. 11354/16/1.2.1965 Εγκύκλιον του Υπουργού Εσωτερικών». « . . .Επί του πρώτου θέματος της ημερησίας διατάξεως ο Πρόεδρος εκτίθησιν ότι συμφώνως προς την υπ αριθ. 11354/16/1.2.1965 Εγκύκλιον του Υπουργού των Εσωτερικών, δέον όπως και το ημέτερον Κ. Σ. υποβάλη προς το Υπουργείον των Εσωτερικών, δια πράξεως αυτού, τας κατά την γνώμην του ενδεικνυομένας να επενεχθώσι τροποποιήσεις εις την περί Δήμων και Κοινοτήτων Νομοθεσία, μέχρι της 31 Μαρτίου ε. έ., καλεί δε το Συμβούλιον όπως εν όψει των ανωτέρω, χωρήση εις λήψιν σχετικής αποφάσεως επί του υπό κρίσιν θέματος. / Το Κ.Σ. ακούσαν της εισηγήσεως του Προέδρου, ιδόν την προμνησθείσαν Εγκύκλιον του κ. Υπουργού Εσωτερικών, έχον υπ όψει τας προταθείσας τροποποιήσεις και συμπληρώσεις υπό της Τοπικής Ενώσεως Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Αττικής, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ, / Προτείνει ο μ ο φ ώ ν ω ς και εισηγείται προς τον κ. Υπουργόν των Εσωτερικών τας κάτωθι τροποποιήσεις και συμπληρώσεις εις την Νομοθεσίαν περί Δήμων και Κοινοτήτων./ 1) Να καταργηθή το δικαίωμα ουσιαστικής κρίσεως του Υπουργού των Εσωτερικών ή του Νομάρχου επί του Προϋπολογισμού, εκδιδομένου του κατά το άρθρον 127 παρ.2 του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικος απαιτουμένου Β. Δ/τος./ Ούτω θα ε κ λ ε ί ψ η μέτρον εισαχθέν το πρώτον δια του ν. 1603/1939 και όπερ ηγνόει ο προγενέστερος Κώδιξ της Δημοτικής και Κοινοτικής Νομοθεσίας./ 2) Εφ όσον το υδρευτικόν δίκτυον τοποθετείται ή επεκτείνεται δαπάναις του οικείου Δήμου ή Κοινότητος ή εκ του προγράμματος υδρεύσεως του Υπουργείου Δημοσίων Έργων, να μ η δικαιούται η Ε.Ε.Υ. (ΑΘ=Ελληνική Εταιρία Υδάτων, προηγούμενη της ΕΥΔΑΠ) εισπράξεως αντίτιμου κατά μέτρον προσόψεως ιδιοκτησίας, το δε κατά πρόσοψιν αντίτιμον να εισπράττηται υπέρ του οικείου Δήμου ή Κοινότητος./ 3) Μετά την επί του Προϋπολογισμού απόφασιν του Υπουργού των Εσωτερικών ή του Νομάρχου, πάσαι αι περί διαθέσεως των ούτω εγκεκριμένων πιστώσεων και εκτελέσεως εν γένει του προϋπολογισμού πράξεις των Δημοτικών και Κοινοτικών Συμβουλίων, να είναι αμέσως εκτελεσταί μ η υποβαλλομένων εφεξής εις την Διοικητικήν Αρχήν./ 4) Να ορισθή ότι η πειθαρχική εξουσία επί των Δημάρχων, Προέδρων Κοινοτήτων, Δημοτικών και Κοινοτικών Συμβούλων, ως και η απόλυσις αυτών, να ενεργούνται κατόπιν σύμφωνης γνωματεύ-

σεως επιτροπής, συγκροτούμενης κατά τα 2/3 εξ ισοβίων λειτουργών και ενός εκπροσώπου της Ενώσεως των Δήμων και Κοινοτήτων. Η έφεσις να έχει ανασταλτική δύναμιν, τροποποιουμένου αναλόγως του άρθρ. 130 του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικος./ 5) Να γίνη δεκτή η παραχώρησις εις τους Δήμους και Κοινοτήτας ωρισμένων περιουσιακών στοιχείων ανηκόντων εις το Δημόσιον, ως δασών, ιαματικών λουτρών, λατομείων, οικοπέδων και ακινήτων εν γένει, παραλιακών χώρων αναγκαιούντων εις τους Δήμους και τας Κοινοτήτας, τασσομένης προς τούτο εν τη σχετική διατάξει προθεσμίας μέχρι δύο (2) ετών, ίνα το Δημόσιον εντός των χρονικών τούτων ορίων παρα-χωρήση τους ως άνω χώρους εις τους οικείους Δήμους και τας Κοινοτήτας./ 6) Να καθιερωθή η ειδική δωσιδικία εις τους αιρετούς Άρχοντας των αδικημάτων των ανακρινομένων υπό τακτικών ανακριτών./ 7) Να αρθή το ασυμβίβαστον του Δημάρχου και Προέδρου προς το δικηγορικόν λειτούργημα καθ όσον αι θεσπίζουσαι τούτο σχετικά διατάξεις, τόσον του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικος, όσον και του Κώδικος Δικηγόρων είναι αντισυνταγματικά καθ όσον προσκρούουν εις το άρθρον 3 του Συντάγματος περί της ισότητος των πολιτών και ως απαιτούσαι υπερβολικόν τίμημα εκλογιμότητος, μεταβάλ-λουσαι τον δημοκρατικόν χαρακτήρα του Συντάγματος, εις αριστοκρατικόν./ 8) Να καθορισθή το προβάδισμα των Τοπικών Αρχόντων εις τας δημοσίας εορτάς και τελετάς ως και εις τας προς τας δημοσίας Αρχάς σχέσεις αυτών κατά τας υποβληθείσας τη Κυβερνήσει απόψεις της Κεντρικής Ενώσεως./ 9) Να καθιερωθή ο σεβασμός προς Δημοτικούς και Κοινοτικούς Άρχοντας εκ μέρους των οργάνων της τάξεως, απαγορευομένης οπωσδήποτε της συλλήψεως επί επ' αυτοφώρω, πταισμάτων και πλημμελημάτων./ 10) Να προβλεφθή δυνατότης συνεργασίας, γνώμης και συμβολής της Τοπικής Αυτοδιοικήσεως εις την πληθύν των περιφερειακών και τοπικών Δημοσίων Υπηρεσιών, έργων και προσπαθειών, περιοριζομένης της Νομαρχιακής κυριαρχίας, ήτις απορροφά ήδη ολόκληρον την τοπικήν αρμοδιότητα./ 11) Να τριπλασιασθούν τα υπό του άρθρου 180 του Κώδικος Δημοσ. Νομοθεσίας οριζόμενα ποσά παγίας προκαταβολής και να μεταρρυθμισθή επί το ελευθε-ριώτερον η διάταξις αύτη./ 12) Να εξομοιωθούν οι Δήμοι και αι Κοινοότητες ως προς τας φορολογικάς απαλλαγάς και ατελείας προς το Δημόσιον, περιλαμβανομένων εις την ατέλειαν και των ασκούντων δημοτικήν υπηρεσίαν Οργανισμών και Επιχειρήσεων και καθ ο ποσοστόν μετέχουν οι Δήμοι και αι Κοινοότητες αυτών./ 13) Οι προσωρινοί

εισπράκτορες των Δήμων και Κοινο-τήτων να ορισθή ότι διορίζονται και απολύονται μετ απόφασιν του Δημάρχου ή του Προέδρου Κοινότητας, του Διευθυντού Ταμείου περιοριζομένου εις τον έλεγχον της διαχειρίσεως τούτων, εντός των πλαισίων των αποφάσεων του Δημοτικού ή Κοινοτικού Συμβουλίου, επί του θέματος τούτου./ 14) Εν τη εκπονήσει ή τροποποιήσει του σχεδίου πόλεως να ορισθή αποφασιστική αρμοδιότης της Δημοτικής Αρχής (σύμφωνος γνώμη του Δημοτικού ή Κοινοτι-κού Συμβουλίου)./ 15) Να τροποποιηθή ο Νόμος 91/1943 «περί χορηγίας Δημάρχων», θεσπιζομένων: α) Της προσαρμογής προς το Σύνταγμα της υπό του Ν.Δ. 3777/1957 θεσπισθείσης προσμετρήσεως του χρόνου θητείας Προέδρου Κοινότητας προαχθείσης εις Δήμον, δια την θεμελίωσιν και δια την επαύξησιν της χορηγίας, β) του μεταβιβασίμου της χορηγίας εις τας χήρας και τας αγάμους θυγατέρας, γ) του εικοστού πέμπτου και όχι του τριακοστού δια τον υπολογισμόν της χορηγίας, ως συμβαίνει και επί βουλευτών, δ) της προσμετρήσεως εις τον χρόνον χορηγίας Δημάρχου και της προϋπηρεσίας δημοτικού υπαλλήλου ως και Προέδρου ή μέλους Οργανισμού Δημοσίου Δικαίου, εφ όσον δεν απενεμήθη σύνταξις δι αυτήν./ ε) Επέκτασις διατάξεων του Ν. 91/1943 και εις Προέδρους Κοινοτήτων εφ όσον έχουν υπερδεκαετή υπηρεσίαν./ 16) Να θεσπισθή διάταξις δι ης και οι κατά τον νόμον 91/1943 επιχορηγούμενοι Δήμαρχοι, υπάγονται εις τας «περί ΤΑΔΚΥ και ΚΑΔΚΥ» διατάξεις, 17) Να επεκταθή το μέτρον της χορηγήσεως δώρων επί ταις εορταίς των Χριστουγέννων και του Πάσχα και εις τους Δημάρχους και Προέδρους Κοινοτήτων, 18) Να προσαρμοσθούν τα έξοδα παραστάσεως των Δημάρχων και των Προέδρων Κοινοτήτων προς τας σημερινάς οικονομικάς και βιοτικές συνθήκας συνεπεία των οποίων κατέστη αναγκαία η αύξησις και δια τας αποζημιώσεις των Βουλευτών και πάντων των εργαζομένων και συμ-φώνως προς τας ενώπιον του κ. Υπουργού των Εσωτερικών ευρισκομένας σχετικάς προτάσεις της Κεντρικής Ενώσεως των Δήμων και Κοινοτήτων της Ελλάδος, καθοριζομένων τούτων παγίων μη απαιτουμένης αποφάσεως του Δημοτικού ή Κοινοτικού Συμβουλίου και καταβαλλομένων εις την αρχήν εκάστου μηνός, 19) Να αντικατασταθή η εν τω Δημοτικώ και Κοινοτικώ Κώδικι και λοιποίς νομοθετήμασιν αναγραφομένη φράσις «Δήμοι και Κοινότητες τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης», αναγραφομένης εν αυτοίς της φράσεως «Δήμοι και Κοινότητες Νομού Αττικής», 20) Όπως ο τόκος των παρά του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων

χορηγουμένων δανείων προς Δήμους και Κοι-νότητας, μειωθή εις 2,5 – 3 %, επιμηκυνθή δε ο χρόνος εξοφλήσεως τούτων μέχρι 20 – 25 ετών, 21) Να αποδοθή το 1/ 3 του ειδικού τέλους των εισιτηρίων επί των λεωφορείων (άρθρ.7 Ν.Δ. 3954/59), τα οποία εισπράττει το ΕΤΜΟΑ εις τους δικαιούχους Δήμους και Κοινοτήτας δια την εσωτερικήν των οδοποιϊαν, 22) Να αποδοθή το 50% της φορολογίας των δημοσίων θεαμάτων, 23) Να παραταθή ο χρόνος εξοφλήσεως όλων των υπάρχόντων δανείων εις 20 – 25 έτη δια να επιτευχθή αντίστοιχος μείωσις του ύψους των τοκοχρεω-λυτικών δόσεων και να χορηγηθούν τα εκκρεμούντα εισέτι δάνεια Δήμων και Κοινοτήτων, 24) Να παραχωρηθή υπό του Δημοσίου εις τους οικείους Δήμους και Κοινοτήτας ποσοστόν τουλάχιστον 30 % επί του φόρου μεταβιβάσεως ακινήτων και του φόρου υπεραξίας, συνδεομένου με την οικοδομικήν ανά-πτυξιν και την πρόοδον των Δήμων και Κοινοτήτων, / 25) Να περιορισθούν αι υποχρεωτικά εισφοραί επί των ετησίων εισφορών των Δήμων και Κοινοτήτων μόνον εις τας εξυπηρετούσας καθαρώς δημοτικάς και κοινοτικάς ανάγκας, / 26) Να επανέλθη η από του 1959 καταργηθείσα ταχυδρομική ατέλεια δια την μεταξύ των Δήμων και Κοινοτήτων και μεταξύ τούτων και των ιδιωτών διαμειβομένην αλληλογραφίαν, ως και να θεσπισθούν υπέρ των Δήμων και Κοινοτήτων, αι υπέρ του Δημοσίου ισχύουσαι φορολογικαί απαλλαγαί και λοιπά προνόμια, / 27) Να απαλλαγώσιν οι Δήμοι και αι Κοινοότητες των προστίμων και προσαυξήσεων των επιβαλλομένων εις βάρος οφειλών των προς το Δήμόσιον, / 28) Να νομιμοποιηθή η υπό του Ν. 537/48 προβλεπομένη επιβολή ποσοστού 10% επί της τιμής εισιτηρίων δημοσίων θεαμάτων υπέρ των Δήμων και Κοινοτήτων επί τω τέλει της ιδρύσεως και συντηρήσεως φιλαρμονικών, χορωδιών κλπ., / 29) Να χορηγηθή έκπτωσης υπό του ΟΤΕ εις την τηλεφωνικήν και τηλεγραφικήν ανταπόκρισιν των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως έναντι των προς αυτόν παραχωρηθεισών ατελειών δια την χρήσιν οδών και πλατειών κλπ., άλλων φορολογικών τοιούτων, / 30) Να ρυθμισθή ο τρόπος αντικαταστάσεως του εκ της καταργήσεως των διαφυλίων τελών προερχομένου ποσού εις τους Δήμους και τας Κοινοτήτας της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης αναλόγως των σήμερον υφισταμένων πληθυσμια-κών και λοιπών οικονομικών συνθηκών, τροποποιουμένης της σχετικής διατάξεως του άρθρ. 37 του Ν.Δ. 4260/1962, / 31) Να μειωθή το τιμολόγιον χρήσεως μηχανημάτων τεχνικού εξοπλισμού ως υπερβολικόν, / 32) Επί θανάτου δημότου, ούτινος κληρονόμος καθίσταται το

Δημόσιον Ταμείον, η καταλειπομένη περιουσία ή τουλάχιστον ο ανάλογος φόρος κληρονομιών να περιέρχεται εις τον Δήμον ή την Κοινότητα ων ο αποβιώσας τυγχάνει δημότης, / 33) Να καθιερωθή ατέλεια επί των καυσίμων των αυτοκινήτων των Δήμων και Κοινοτήτων, ως επίσης και επί των εισαγομένων επιβατηγών αυτοκινήτων τούτων και εν γένει ανταλλακτικών επισκευής αυτοκινήτων αποκομιδής απορριμμάτων, / 34) Να εξομοιωθώσι προς τα επί δημοσίου κρατούνται αι περί εκτελέσεως έργων, προμηθειών, μεταφορών κλπ., εργοληπτικά συμβάσεις των Δήμων και Κοινοτήτων, συντασσομένων προς τούτο απλών συμφωνητικών και ουχί συμβολαιογραφικών πράξεων και απαλλασσομένων ούτω των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως πράξεων και δυσβαστάκτων συμβολαιογραφικών τελών, βαρυνόντων το κόστος των έργων, και επί έργων αξίας πέραν των 100.000 δραχμ., / 35) Να τροποποιηθή η παρ. 3 του άρθρ. 1 του Ν.Δ. 2189/1952 «Περί Τοπικών Ενώσεων και Κεντρικής τοιαύτης των Δήμων και Κοινοτήτων της Ελλάδος» ως κάτωθι: «Αι ανωτέρω κατά νόμον Τοπικά Ενώσεις ως και η Κεντρική τοιαύτη είναι νομικά πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, αναγνωριζόμεναι ως τοιαύτα δια του παρόντος Νόμου και υπαγόμεναι υπό την εποπτείαν του Υπουργού Εσωτερικών». Η ανωτέρω τροποποίησις είναι επιβεβλημένη, εξ επόψεως αρχών διοικητικού δικαίου, καθ' ότι δεν είναι νοητόν, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως, οίτινες αναγνωρίζονται ως νομικά πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, να εποπτεύω-σι νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, ως συμβαίνει μέχρι τούδε δια των Τοπικών Ενώσεων Δήμων και Κοινοτήτων και της Κεντρικής τοιαύτης, / 36) Να τροποποιηθή η παρ. 2 του άρθρ. 147 του Ν. Δ. 2888/54 ως ακολούθως: « . . . Αντιπρόσωποι εκλέγονται δια χρονικόν διάστημα ίσον προς την θητείαν του Συμβουλίου και την διάρκειαν της δημοτικής ή κοινοτικής περιόδου, υπό του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου μέλη αυτών. . .». Η ως άνω τροποποίησις θα συντελέση εις την εξάλειψιν του ατόπου, όπερ παρατηρείται δια της σήμερον ισχυούσης διειτούς θητείας των αντιπροσώπων εκάστου Δήμου ή Κοινότητος παρά τη Τοπική Ενώσει ή τη Κεντρική τοιαύτη, θα αρθή δε το αδιέξοδον εις το οποίον οδηγεί η υφισταμένη ασυμφωνία της ως άνω διατάξεως προς την αντίστοιχον τοιαύτην της παρ. 2 του άρθρ. 5 του Ν.Δ. 2189/1952, καθ' ήν η θητεία των μελών της Διοικούσης Επιτροπής της Τοπικής Ενώσεως, ακολουθεί την δημοτικήν περίοδον, 37) Αι διατάξεις της α' περιπτώσεως του άρθρου 12 του Νόμου

4337/1964 να επεκταθούν και εις τας Κοινότητας, μειουμένου του συντελεστού κατωτάτου ορίου πραγματοποιου-μένων ετησίων τακτικών εσόδων εις το ποσόν των δραχ. 3.000.000, / 38) Δια τας υφισταμένας εις τον χώρον Δήμου ή Κοινότητος θαλασσίας ή άλλας λουτρικάς εγκαταστάσεις, εκτός των Δημοτικών και Κοινοτικών, να καθορισθή ποσοστόν 10% επί των ακαθαρίστων εισπράξεων υπέρ του οικείου Δήμου ή Κοινότητος./ Εις το θέμα τούτο και κατά την συζήτησιν σχετικής προτάσεως της Ενώσεως Δήμων και Κοινοτήτων του Νομού Αττικής, η εκ των κ.σ. κα Ελ. Καρανικόλα, ποιείται την πρότασιν όπως καταργηθή εντελώς το δικαίωμα απ ευθείας εκτελέσεως έργων υπό του Προέδρου, όλα δε τα έργα να γίνωνται κατόπιν διαγωνισμού ενώπιον του Κοινοτικού Συμβουλίου. Η πρότασις αύτη δ εν εγένετο αποδεκτή./ Η συζήτησις επί του θέματος του Α ε ρ ο δ ρ ο μ ί ο υ, κατόπιν γενομένης προτάσεως υπό του εκ των κ.σ. κ. Ελ. Σκορδίλη (κατά την συνεδρίασιν του Συμβουλίου του μηνός Φεβρουαρίου ε. έ.) α ν α β ά λ λ ε τ α ι ομοφώνω γνώμη των μελών του Κ.Σ. δια την προσεχή τακτικήν συνεδρίασιν του μηνός Απριλίου . . . . .».

[β. 16.8.1964 –13.12.1967]. σ. 77: «Συνεδρίασις της 18.8.1965» (αρ. 141), με θέμα: «1) Την έκφρασιν συμπαραστάσεως προς τους διωχθέντας Δημάρχους και Προέδρους Κοινοτήτων, επί τω λόγω ότι διερμήνευσαν την ανησυχίαν και την αγανάκτησιν των δημοτών των, δια τας προσφάτως συντελεσθείσας ανωμαλίας». «Διαπιστουμένης απαρτίας άρχεται η συνεδρίασις. / Κατ αρχήν ο Πρόεδρος αναγιγνώσκει το υπ αρ. 50341/11.8.1965 έγγραφον της Νομαρχίας Αττικής, όπερ αποτελεί απάντησιν εις το υ π ο β λ η θ έ ν ε ρ ώ τ η μ α, δια της υπ αρ. 5713/5.8.1965 αναφοράς, δι ής δ ι ε β ι β ά σ θ η και η αίτησις των έξ (6) κοιν. συμβούλων, περί ε κ τ ά κ τ ο υ συγκλήσεως του Κ.Σ./ Εν συνεχεία ο Πρόεδρος χαρακτηρίζει το, εν τη αιτήσει διαλαμβανόμενον θέμα ως α ο ρ ί σ τ ο υ π ε ρ ι ε χ ο μ έ ν ο υ και, εκτίθησιν, ότι εάν εγένετο κλήσις εις α π ο λ ο γ ί α ν ή ε π ε β λ ή θ η π ο ι ν ή εις Προέδρους και Δημάρχους, ούτοι έχουσι εις την διάθεσιν αυτών την άσκησιν ε ν δ ί κ ω ν μ έ σ ω ν και επομένως το Κ.Σ. δ εν έχει ο υ δ ε μ ί α ν α ρ μ ο δ ι ό τ η τ α αναμίξεως./ Ακολουθως παρακαλεί όπως το Συμβούλιον α π ό σ χ η τ η σ υ ζ η τ ή σ ε ω ς του θέματος, ως υ π ε κ φ ε ύ γ ο ν τ ο ς της δικαιοδοσίας και κειμένου ε κ τ ό ς του κ ύ κ λ ο υ αρμοδιοδότητος του Κοιν.Συμβ./ Κατ ακολουθίαν δ η λ ο ί ότι α π ο χ ω ρ ε

ί της σ υ ν ε δ ρ ι ά σ ε ω ς μ η επιθυμών να εισέλθῃ εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ θέματος./ Δια τὸν αὐτὸν λόγον ἀποχωροῦν καὶ οἱ ἐκ τῶν κοινοτικῶν συμβούλων κ.κ. Χρ. Μασούρος, Κ. Τσόχας καὶ Π. Τσορός./ Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ προέδρου καὶ τῶν ἀνωτέρω κ.σ., συνεχίζεται ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κοινότητος κ. Ἀγγ. Παπακώστα ἡ συνεδρίασις./ Ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος ἐκτίθησιν ὅτι φρονεῖ ὅτι ὑ φ ἴ σ τ α τ α ἰ ν ὄ μ ἰ μ ο ν δ ἰ κ α ἰ ῶ μ α τοῦ Κ.Σ. καὶ ὑ π ο χ ρ ἔ ω σ ἰ ς ν α συζητηθῆ το θέμα αὐτὸ τοποῖον ἔχει ὑ φ ἴ σ τ ἠ ν ε θ ν ἰ κ ῆ ν σ ἠ μ α σ ἰ α ν./ Ἀκολουθῶν τὸν λόγον λαμβάνει ὁ ἐκ τῶν κ.σ. κ. Βασ. Βοζώρας, ὅστις ἐκτίθησιν ὅτι λόγοι προασπίσεως τοῦ θεσμοῦ τῆς Αυτοδιοικήσεως καὶ τῆς αὐτοτελείας αὐτοῦ, ἐπιβάλλουσι ἵνα συζητηθῆ το θέμα τούτο, καὶ μάλιστα ἐπὶ ευρυτέρων βάσεων, π ρ ο τ ε ἶ ν ε ἰ τὴν ἐκδοσὶν ψ η φ ἴ σ μ α τ ο ς καὶ τὴν ἀποστολὴν σχετικοῦ τηλεγραφήματος πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς, δι οὐ θ α γίνετ α ἑ κ κ λ η σ ἰ ς ὅ π ω ς τ α κ ὶ μ μ α τ α σέβωνται τὴν σημασίαν τῆς ψήφου τοῦ λαοῦ τὴν ὁποῖαν ἔλαβον./ Ἐν συνεχείᾳ λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Ε. Σκορδίλης ὅστις ἐκτίθησιν, ὅτι ὄχι μόνον δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ ὑ π ο χ ρ ἔ ω σ ἰ ν ἔ χ ε ἰ τ ο Κ.Σ., ὠθούμενον ἐκ λόγων ἐθνικῆς ἀνάγκης καὶ σημασίας καὶ ἀποτελοῦν τὴν συνισταμένην τῆς κοινῆς γνώμης τοῦ προαστείου, ἵνα ἐκφέρῃ γνώμην ἐπὶ τῶν προσφάτων γεγονότων καὶ ν α δ ἰ α τ υ π ῶ σ ἠ π α ν δ ἰ κ α ἰ ο ν καὶ σ ω σ τ ἰ κ ὸ ν τ ἠ ς ε λ ε υ θ ε ρ ἰ α ς τ οῦ ατόμου αἴτημα./ Κατὰ ἀκολουθίαν ὁ ἐκ τῶν κοιν. συμβ. κ. Π. Τζιβανίδης συμφωνῶν ἀπολύτως καὶ υιοθετῶν τὰ ὑπὸ τῶν προλαλησάντων Συμβούλων λεχθέντα, υπογραμμίζει ὅτι ὡ ς ε κ π ρ ὶ σ ω π ο ς τ ἠ ς Δ η μ ο κ ρ α τ ἰ κ ῆ ς Π α ρ α τ ᾶ ξ ε ω ς κατὰ τὰς προσφάτους Δημοτικὰς Ἐκλογάς, ἔχει ἐπὶ πλέον λόγον, ἵνα λάβῃ θέσιν καὶ διαμαρτυρηθῆ διὰ τὴν κατάφωρον π α ρ α β ἴ α σ ἰ ν τ ἠ ς Σ υ ν τ α γ μ α τ ἰ κ ῆ ς τ ᾶ ξ ε ω ς ε ἰ ς β ᾶ ρ ο ς τ ἠ ς Δ η μ ο κ ρ α τ ἰ κ ῆ ς Π α ρ α τ ᾶ ξ ε ω ς./ Ἐν συνεχείᾳ ἡ ἐκ τῶν κ.σ. κα Ελ. Καρανικόλα, ἐκτίθησιν τὰ κάτωθι: «Συμφωνῶ με τοὺς προλαλήσαντας καὶ θεωρῶ καὶ ἐγὼ ἀπαραίτητον τὴν σ υ μ π α ρ ᾶ σ τ α σ ἰ ν τοῦ Κ.Σ. πρὸς τοὺς τ ἰ μ ω ρ ἠ θ ἔ ν τ α ς Πρόεδρους καὶ Δημάρχους ἀφ' ἐνός καὶ ἐκ λόγων συναδελφικῆς ἀλληλεγγύης καὶ ἀφ' ἐτέρου, διότι πιστεύω ὅτι ἡ πράξις τῶν δὲν ἦτο κομματικῆς ἀ λ λ ᾶ ἐθνικῆς σπουδαιότητος, διὰ τὴν προάσπισιν τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν./ Ἀκολουθῶν ὁ ἐκ τῶν κ.σ. κ. Κ. Μαλτέζος, ποιεῖται πρὸς τὸ Συμβούλιον τὴν δήλωσιν, ὅτι καθ ὅλας τὰς ἐνεργείας τῆς Τοπικῆς Ἐνώσεως πρὸς προάσπισιν τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν τῆς Χώρας, ἦλθε συμπαραστάτης τῶν ἐνεργειῶν τῆς αὐτῶν. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέματος δηλοῖ

ότι, επειδή το θέμα δεν είναι πολιτικόν, αλλά καθαρώς εθνικόν, το οποίον συνταράσσει το πανελλήνιον, δεδομένου ότι οι δημοκρατικοί θεσμοί καταπατούνται και δη υπό εκείνων, οι οποίοι έχουν ταχθή δια την τήρησίν των. Συμφωνεί με τους προλαλήσαντας και εγκρίνει την αποστολήν ψηφίσματος συμφώνως προς την πρότασιν του κ. Βοζώρα./ Κατόπιν των ανωτέρω εκτεθέντων, το Κοινот. Συμβούλιον, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΩΣ, δια των παρόντων μελών, τα κάτωθι: Θεωρεί ότι το υπό κρίσιν θέμα δεν εκφεύγει της αρμοδιότητός του, ότι οι τιμωρηθέντες υπό του κ. Νομάρχου Αττικής, Δημοτικοί και Κοινοτικοί Αρχοντες, ενήργησαν καλοπίστως και δια την προάσπισιν της συνταγματικής νομιμότητος. Τάσσεται αλληλέγγυον προς τους ανωτέρω τιμωρηθέντας Δημοτικούς και Κοινοτικούς άρχοντας και υποβάλλει έκκλησιν προς τον κ. Νομάρχην Αττικής, δι επανεξέτασιν της όλης υποθέσεως, και ανάκλησιν των επιβληθεισών ποινών./ Εν συνεχεία αποφασίζει την αποστολήν του ακολούθου τηλεγραφήματος προς τον Πρόεδρον της Βουλής: «Πρόεδρον Βουλής των Ελλήνων. Διαμαρτυρόμενοι δι' άδικον δίωξιν Δημοτικών και Κοινοτικών Αρχόντων, δια δήθεν ανάμιξιν εις την πολιτικήν, εν τη ουσία όμως δια καλόπιστον προσπάθειάν των, προς εφαρμογήν του Συντάγματος, θεωρούμεν προσπάθειάν των ταύτην, ως εκδήλωσιν εθνικής εξάρσεως και ουχί τοιαύτην υπέρ ωρισμένου κόμματος. Επισημαίνομεν την από δεκαετίας επανειλημμένην παραβίασιν συνταγματικής νομιμότητος, εκδηλωθείσαν προσφάτως εις το έπακρον. Υποβάλλομεν έκκλησιν δια τήρησιν υπό του συνόλου των βουλευτών υγιών αρχών κοινοβουλευτισμού και αποκατάστασιν αρχών Συντάγματος». Μεθό λύεται η συνεδρίασις . . . . .».

Σημείωση: Στο [β. 16.8.1964 – 4.2.1967], συνεδρίαση της 18.8.1965, σελ. 232, αριθμός απόφασης 141. Ίδιο κείμενο.

[β. 16.8.1964–13.12.1967]. σ.149: «Πρακτικόν εγκαταστάσεως Κοινοτικού Συμβούλου». «Εν Καλαμακίω και εν τω Κοινοτικώ καταστήματι σήμερον την εικοστήν πρώτην (21) του μηνός Οκτωβρίου του έτους 1966 . . . προσήλθε και εγκατεστάθη εις τα καθήκοντα του Κοιν. Συμβ. ο Ευστράτιος Τσαμπαρλής . . . της ορκωμοσίας ταύτης συντελεσθείσης δυνάμει της υπ αρ. 56834/5.10.1966

αποφάσεως του Νομάρχου Αττικής, δι ης τ ί θ ε τ α ι ε ι ς α ρ γ ί α ν ο Πρόεδρος της Κοινότητος Γ. Σμαράγδης και ορίζεται αναπληρωτής Σύμβουλος, ο περί ου η εγκατάστασις Ευστράτιος Τσαμπαρλής. . . . .».

Σημείωση: Στο [β. 16.8.1964–4.2.67], σ.450, καταγράφεται αυτοελεξεί το «Πρακτικόν Εγκαταστάσεως Κοινοτικού Συμβούλου» της 21.10.1966.

Σχόλιο: Η αιτία της θέσης σε αργία του Γ. Σμαράγδη, δεν αναγράφεται. Από την επομένη και έως την 23.12.1967, τελευταία αναφερόμενη συνεδρίαση σε αυτό το Βιβλίο, προέδρευε των συνεδριάσεων του Κ.Σ., ο Αντιπρόεδρος Αγγελος Παπακώστας. Ο Γ. Σμαράγδης στο χρονικό για το «Καλαμάκι» του, δεν κάνει καμία αναφορά για «αργία» του και την αιτία της. Στη σ.73 αναφέρει (τριτοπρόσωπα) για τον εαυτό του: «Επαύθη το 1968 από τη Δικτατορία των Συνταγματαρχών, επανελθών στα Κοινοτικά και Δημοτικά το 1974. Το 1978, περάτωσε την ανάμιξή του στα πράγματα της Αυτοδιοίκησης του τόπου μας..», και στη σ. 76 δημοσιεύεται φωτοτυπία του εγγράφου της Νομαρχίας από 10.1.1968, περί «απολύσεώς του εκ του αξιώματος του Προέδρου της Κοινότητος Καλαμακίου». Στη συνεδρίαση της 14.12.1966 (ίδιο βιβλίο σ. 161, αλλά και στο [β.16.8.1964 – 4.2.1967] σελ. 467)) αναγράφεται: «. Κ. Μαλτέζος: Προ της εισόδου εις την ημερησίαν διάταξιν προέβη εις καταγγελίαν ενώπιον του Κ. Συμβ. ειπών τα εξής: Κατά τας προτεραίαις της δ ί κ η ς του Προέδρου κ. Γ. Σμαράγδη επειράθη πίεσις και εκφοβισμός, υπό ενίων συναδέλφων κ.σ., ίνα μη μεταβώσι και κ α τ α θ έ σ ω σ ι ενώπιον της Δικαιοσύνης υπάλληλοι της Κοινότητος, δεδομένου ότι η μ α ρ τ υ ρ ί α ενώπιον των Δ ι κ α σ τ η ρ ί ω ν είναι δικαίωμα και υποχρέωσις απαραβίαστος. . (ΑΘ: στη συνέχεια άλλοι κ.σ. αρνούνται τέτοιαν κατάστασιν, αποκρούουν τα λεχθέντα, κλπ.. .)».

Δεν καταλείπεται αμφιβολία ότι ο Γ. Σμαράγδης είχε την ιδιότητα του κατηγορουμένου, άγνωστο για ποιο αδίκημα, π.χ. παράβαση καθήκοντος. Εικάζω όμως ότι κατά τη δίκη εκείνη αθωώθηκε. Η ποινή της «αργίας» μπορεί να επιβληθεί και πριν την καταδίκη, και δεν σημαίνει «έκπτωση», αφού η τελευταία προϋποθέτει καταδίκη. Γι αυτό και η Χούντα (1968) υποχρεώθηκε να τον παύσει από το αξίωμα του Προέδρου της Κοινότητος.

Στα χρόνια που υπηρέτησα στο Δήμο, αλλά και έως σήμερα, κανένας (υπάλληλοι ή αιρετοί) δεν είχαν αναφερθεί στο γεγονός. Ούτε ο ίδιος Γιώργος Σμαράγδης, έστω και υπαινικτικά. Το πληροφορήθηκα πρώτη φορά κατά την έρευνα των βιβλίων αυτών, για την εκπόνηση του παρόντος.

Κεφάλαιο ένατο

Υπεράσπιση της Δημοκρατίας κατά της επερχόμενης δικτατορίας

[β. 16.8.1964–13.12.1967]. σ. 187: «Συνεδριάσις της 8.4.1967»: σ.191: « . . . Πρότασις του κ.σ. κ. Ελ. Σκορδίλη περί συζητήσεως επί της **α ν α κ υ ψ ά- σ η ς π ο λ ι τ ι κ ή ς κ α τ α σ τ ά σ ε ω ς** τίθεται εις ψηφοφορίαν και **α π ο φ α σ ί ζ ε τ α ι** κατά π λ ε ι ο ψ η φ ί α ν η **α π ο δ ο χ ή** της συζητήσεως επί της προτάσεως του κ. Σκορδίλη, μειοψηφούντων των κ.κ. 1) Βασ. Βοζώρα όστις προτείνει λόγω της σοβαρότητος του θέματος την ευρείαν συζήτησιν του θέματος τούτου εν εκτάκτω συνεδριάσει του Κ.Σ., 2) Χρ. Μασούρου, Κ. Τσόχα, Κων. Πυλαρινού, Εστρ. Τσαμπαρλή και Π. Τσορού, θεωρώντας την πρότασιν ταύτην **ω ς α σ έ β ε ι α ν** προς το Κ ρ ά τ ο ς και τους Ν ό μ ο υ ς αυτού, και **ω ς ε κ τ ρ ο π ή ν** από του θεσμού της Αυτοδιοικήσεως και **π ρ ό κ λ η σ ι ν** εκ μέρους του π ρ ο τ ε ί ν ο ν τ ο ς των μειοψηφούντων, ως μη επιθυμούντων πολιτικήν συζήτησιν. Οι εν τη δευτέρα περιπτώσει **α π ο χ ω ρ ο ύ ν** της συνεδριάσεως εις ένδειξιν διαμαρτυρίας, ο δε κ.σ. Β. Βοζώρας, διότι επιθυμεί ειδικήν συνεδριάσιν. Εις το σημείον τούτο επανέρχεται και λαμβάνει μέρος εις την συνεδριάσιν ο εν αρχή απουσιάζων κ.σ. κ. Π. Τζιβανίδης, όστις δηλοί ότι συμμετέχει της συνεδριάσεως εγκρίνων και αποδεχόμενος την συζήτησιν επί της προτάσεως του κ.σ. Ελ. Σκορδίλη εχούσης ούτω: «Προτείνω την έκδοσιν **ψ η φ ί σ μ α τ ο ς** έχοντος ως εξής: «Το Κοινοτικόν Συμβούλιον Καλαμακίου θεωρούν την επελθούσαν Κυβερ-νητικήν μεταβολήν ως **π ρ ο σ β ο λ ή ν** και **π ε ρ ι φ ρ ό ν η σ ι ν** προς την συντριπτικήν πλειοψηφίαν του Ελληνικού Λαού,

δ ι α μ α ρ τ ύ ρ ε τ α ι εντόνως και ζητεί τον σχηματισμόν υπηρεσιακής Κυβερνήσεως κοινής εμπιστοσύνης, προς διενέργειαν ελευθέρων και αδιαβλήτων εκλογών, δια την επαναφοράν της γαλήνης και της ομαλότητος εις την Χώραν μας». / Εν συνεχεία της προτάσεως του κ. Σκορδίλη, οι εκ των κ.σ. κ.κ. Π. Τζιβανίδης και Κων. Μαλτέζος διατυπώνουν την ακόλουθον πρότασίν των, την οποίαν ζητούν όπως υιοθετήση το Κ.Σ.: «Το Κοιν. Συμβ. αποφασίζει και διαμαρτύρεται, διότι από της 15^{ης} Ιουλίου 1965 υφίσταται Συνταγματική εκτροπή εις την Χώραν μας, απο(κο)ρύφωμα της οποίας αποτελεί η ανάθεσις της Κυβερνήσεως εις το μειοψηφούν Κόμμα, το οποίον ευθύς αμέσως απεδοκιμάσθη και από όλα τα άλλα κόμματα συλλήβδην, ούτως ώστε να μη διαθέτη την δεδηλωμένην στοιχείον απαραίτητον δια την στήριξιν Κοινοβουλευτικής Κυβερνήσεως. Ποιούμενοι χρήσιν των δικαιωμάτων μας ως Ελλήνων πολιτών και ως Εκπροσώπων Αυτοδιοικήσεως και βασιζόμενοι εις το άρθρον του Συντάγματος το οποίον αναθέτει την διαφύλαξιν αυτού εις τον πατριωτισμόν των Ελλήνων, ζητούμεν την από-κατάστασιν της Συνταγματικής ομαλότητος, επ'αγαθώ του Έθνους»./ Υπό του προεδρεύοντος του Κ.Σ. διατυπούται τρίτη πρότασις αποφάσεως έχουσα ούτως: «Το Κ.Σ. Καλαμακίου, λαβόν υπ όψιν ότι η μέγιστη πλειοψηφία των εν τη Βουλή κομμάτων απεδοκίμασαν εκ προοιμίου την τελευταίως συγκροτηθείσαν Κυβέρνησιν, διατυπώνει την ευχήν όπως επιδιωχθή το ταχύτερον η συγκρότησις Κυβερνήσεως της εμπιστοσύνης όλων των Κομμάτων, ήτις δια της διενεργείας ελευθέρων εκλογών θα συντελέση εις την απο-κατάστασιν της γαλήνης του τόπου»./ Μη επιτευχθείσης πλειοψηφίας επί ουδεμιάς εκ των τριών ως άνω προτάσεων, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΤΑΙ κατά πλειοψηφίαν η αναβολή λήψεως αποφάσεως. Μειοψηφούντων των κ. Κ. Μαλτέζου, Π. Τζιβανίδη, Ε. Σκορδίλη και Ελ. Καρανικόλα . . . .».

Σημείωση: Η συζήτηση γίνεται 13 ημέρες πριν από το πραξικόπημα και τη Δικτατορία των Συνταγματαρχών της 21^{ης} Απριλίου 1967.

Σχόλιο: Στο Πρακτικό αυτό, το πιο πάνω αποτέλεσμα είναι γραμμένο σε παραπομπή. Σε αυτό υπάρχει, γραμμένη κανονικά στη ροή του κειμένου, και η ακόλουθη παράγραφος (η οποία έχει τεθεί σε έντονη αγκύλη, βλ. πιο κάτω):

«Μη επιτευχθείσης πλειοψηφίας επί των προτάσεων Γ. Σκορδίλη και Π. Τζιβανίδη - Κ. Μαλτέζου, ψ η φ ί ζ ε τ α ι κατά πλειοψηφίαν η πρότασις του προεδρεύοντος κ. Α. Παπακώστα, μ ε ι ο ψ η φ ο ύ ν τ ω ν των κ.κ. Ευθ. Ξυδιά προτείνοντος αναβολήν της συζητήσεως εις έκτακτον Συμβούλιον λόγω των τριών προτάσεων, και Π. Καλλιγέρη και Β. Κατσή, επί τω λόγω ότι αι ως άνω προτάσεις ε κ φ ε ύ γ ο υ ν σαφώς των αρμοδιοτήτων και καθηκόντων του Κ.Σ., επίσης δε ως αντιβαίνουσαι προς τας διατάξεις του Κώδικος Δήμων και Κοινοτήτων, θεωρούμεν δε ότι, τοιούτον δικαίωμα δεν παρέχεται εκ της ιδιότητος των κ. σ., καθ όσον πιστεύουν επίσης ότι τοιαύτη ενέργεια είναι σαφέστατα αντίθετος προς το πνεύμα της εκλογής τούτων ως κοινοτικών συμβούλων». Η παράγραφος αυτή έ χ ε ι τ ε θ ε ί σ ε α γ κ ύ λ η, και σε παραπομπή αναφέρεται: «Δ ι α γ ρ ά φ ε τ α ι το τμήμα των πρακτικών το περιλαμβανόμενον εντός της αγκύλης και προστίθεται: «Μη επιτευχθείσης πλειοψηφίας...κλπ» (ακολουθεί το κείμενο/«αποφασιστικό» που γράφεται πιο πάνω. Στη συνέχεια το Πρακτικόν υπογράφεται όπως και τα προηγούμενα.

Σχόλιο 2: Στη συνεδρίαση της 26.5.1967, σ.197, μετά την επιβολή της δικτατορίας, αναγράφεται: « . . . Ο Πρόεδρος εν συνεχεία εισηγείται όπως το Συμβούλιον αποφανθή εάν, παράγραφος δ ι α γ ρ α φ ε ί σ α εκ του πρακτικού της συνεδριάσεως 17.4.1967 (ορθό= 8.4.1967) συμφωνία των υπογραψάντων μελών, δέον να μεταφερθή κ α ι εις το κ α θ α ρ ό ν π ρ α κ τ ι κ ό ν, διότι τούτο αιτείται ο εκ των κ.σ. κ. Π. Καλλιγέρης, επειδή τον αφορά προσωπικώς η διαγραφείσα παράγραφος./ Εις το σημείον τούτο α π ο χ ω ρ ε ί ο εκ των κ.σ. κ. Χρ. Μασούρος, δ ι α μ α ρ τ υ ρ ό μ ε ν ο ς ότι δεν έχει θέσιν εν Συμβουλίω το θέμα αυτό και διότι κατά την ημέραν της επιδικίου συζητήσεως είχαν αποχωρήσει της συνεδριάσεως εις ένδειξιν διαμαρτυρίας, χαρακτηρίσας την πρότασιν αυτήν ως ασέβειαν προς το Κράτος και τους Νόμους αυτού, και διερωτάται εάν η πρότασις αύτη έχει την έννοιαν χορηγήσεως πιστοποιητικού καλής διαγωγής./ Κατά π λ ε ι ο ψ η φ ί α ν το Συμβούλιον συμφωνεί όπως μεταφερθή εις το κ α θ α ρ ό ν η διαγραφείσα παράγραφος . . . . ».

Σημείωση: Το «καθαρό» βιβλίο της 8.4.1967 δ ε ν έχει εντοπιστεί και άρα ούτε μελετηθεί. Το υπάρχον [β. 16.8.1964– 4.2.67] τελειώνει νωρίτερα.

Σχόλιο 3: α) Δεν υπάρχει συνεδρίαση της 17.4.1967. Μόνο 8.4.1967 με τη διαγραμμένη παράγραφο, και επόμενη τη Κυριακή 23.4.1967 ! (την 21.4.67 ημέρα Παρασκευή είχε γίνει η δικτατορία!, και την Κυριακή συνεδρίασε το Κ.Σ., σαν να μη είχε συμβεί τίποτα του τραγικό) !, και ακολουθεί αυτό της 26.5.1967. β) Γράφεται: «..να μεταφερθή και εις το κ α θ α ρ ό ν π ρ α κ τ ι κ ό ν». Με βάση αυτό

το χαρακτηρισμό, στις «Επισημάνσεις» και τη καταγραφή των «Βιβλίων» διέκρινα αυτά των περιόδων [β. 16.8.1964–4.2.67] και [β. 16.8.64–13.12.67], ως «καθαρό» το πρώτο και «πρόχειρο» το δεύτερο. Και τα δύο όμως φέρουν τις υπογραφές των κ.σ. σε κάθε συνεδρίαση, γ) με τη διατύπωση «διερωτάται εάν η πρότασις αυτή έχει την έννοιαν χορηγήσεως πιστοποιητικού καλής διαγωγής», εκτιμώ και διακρίνω ειρωνικό υπαινιγμό του Χρ. Μασούρου, κατά του Π. Καλλιγέρη. Η δικτατορία, φαινόταν ότι, είχε πια «σταθεροποιηθεί».

Κεφάλαιο δέκατο

Υποστήριξη Λαϊκού Κόμματος

[β. 16.9.1947 - 5.5.1950]. σ.69: «Αριθμός 24, Συνεδρίασις 13.9.1948», σ. 70: «Ο εκ των μελών Δ. Κουτροβίδας λέγει ότι εστάλη έγγραφον παρά του Προέδρου της Κοινότητος, δι ής διορίζεται επιτροπή, ήτις θέλει και αυτή συντονίσει τας προσπάθειάς της και θέλει μεριμνήσει δια την ικανοποίησιν των αναγκών, ιδίως από οικονομικής απόψεως του Προσκοπισμού της Περιφέρειας. Ο εισηγητής υποστηρίζει ότι παρατύπως εγένετο ο διορισμός της επιτροπής, παρά του Προέδρου, διότι έδει να κληθή ολόκληρον το Κοινοτικόν Συμβούλιον, το οποίον θα προέβαινε εις τον καταρτισμόν της Επιτροπής και όχι να αγνοηθή τούτο παρά του προέδρου. Επι πλέον δε εφ όσον εν τη περιφέρεια υπήρχον ευυπόληπτα και αξιοσέβαστα πρόσωπα ανήκοντα εις το Λαϊκόν Κόμμα έδει να προτιμηθούν ταύτα εις τον καταρτισμόν της επιτροπής, και ουχί ξένα προς το κόμμα, δηλαδή άλλων κομμάτων. Δι όλους αυτούς τους λόγους προτείνει την αλλαγήν της επιτροπής. Ο εκ των μελών Ιω. Γερουλάνος υποστηρίζει ότι πρέπει να τεθούν πολλά πρόσωπα εν τη καταστάσει και εκ τούτων να εκλέξει την επιτροπήν η Γενική Εφορεία Προσκόπων. Ο εισηγητής όμως αντικρούων την γνώμην ταύτην λέγει ότι αρμοδία να υποδείξη τα πρόσωπα ταύτα τυγχάνει η τοπική αρχή ήτοι η Κοινότης, καθ όσον αυτή γνωρίζει πρόσωπα και πράγματα, άτινα αγνοεί η

εφορεία των προσκόπων. Με την γνώμη του εισηγητού συμφωνούν τα μέλη του Συμβουλίου, του Ι. Γερουλάνου εμμένοντος εις την αυτήν γνώμη, και καταρτίζεται νέα επιτροπή αποτελούμενη εκ των Θ. Φυτά-λη ως Προέδρου, Δ. Κουτροβίδα, Αλεξ. Βασιλειάδη, Π. Χατζηϊωάννου, Κα Ελευθερία Πικρού, Κα Λίνα Σπηλιοπούλου και Κα Ελευθ. Βλάχου. . . . .».

Κεφάλαιο ενδέκατο

Διπλωματία κι ΕλληνοΤουρκική Φιλία

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σ. 384: «Αριθμός αποφάσεως 19, συνεδρίασις της 29.1.1940», με θέμα: «Περί εισφοράς υπέρ των σεισμοπαθών Τουρκίας». «. . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι προ ημερών μεγάλη συμφορά έπληξεν τμήμα της γείτονος και συμμάχου Τουρκίας, χιλιάδες δε ετάφησαν υπό τα ε ρ ε ί π ι α των καταρυσσασών οικιών, χιλιάδες δε επίσης κατοίκων παρέμεινον άστεγοι εκτιθημένοι εις τας κακοκαιρίας του χειμώνος. Προς ελαφράν ανακούφισιν των παθόντων και προς έ ν δ ε ι ξ ι ν των α ι σ θ η μ ά τ ω ν φ ι λ ί α ς δ ι ώ ν συνδέεται η Πατρίς μας, προτείνει όπως εγκριθή ανάλογος προς την οικονομικήν κατάστασιν της Κοινότητος πίστωσις υπέρ των σ ε ι σ μ ο π α θ ώ ν των πληγέντων μερών./Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν την υπ αριθ. 1764 δ ι α τ α γ ή ν της Διοικήσεως της Πρωτευούσης δι ής ενεκρίθη εκ των π ρ ο τ έ ρ ω ν η παρούσα πράξις και δι ής καθωρίσθη η υπέρ των σεισμοπαθών εισφορά της Κοινότητος, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν εκ δρχ. 3.000 ως εισφοράν υπέρ των σ ε ι σ μ ο π α θ ώ ν Τουρκίας . . . και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν . . . .».

[β. 16.11.1951- 11.5.1953]. σ. 102: «Αριθμός αποφάσεως 71, συνεδρίασις της 12.4.1952», με θέμα «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την αγοράν δέκα τευχών του αναμνηστικού εντύπου L' illustration de l' orient». «. . .Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Fahri Gogen, διευθυντού του εκδοθέντος επ ευκαιρία της

ανανεώσεως της ΕλληνοΤουρκικής Φιλίας αναμνηστικού εντύπου L' illustration de l' orient, παρεδόθησαν δέκα τεύχη των οποίων η αγορά σ υ ν ι σ τ ά τ α ι υπό του Υπουργείου των Εξωτερικών. Την αξίαν αυτών εκ δραχ. 500.000 κατέβαλεν κατ εντολήν του ο Κοινοτικός Γραμματεύς ως η σχετική απόδειξις και προτείνει όπως το Κ.Σ. εγκρίνει την καταβολήν του αναφερθέντος ποσού./ Το Κ.Σ. ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν τα παραδοθέντα τεύχη και την σχετικήν απόδειξιν και σκεφθέν ότι δέον να καταβληθή η αξία αυτών εκ δραχ. 500.000./ ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις τον Κοινοτικόν Γραμματέα Αδαμάντιον Τσουκανέλη του ποσού των δραχμών 500.000, άς ούτος κατέβαλε εις τον Fahri Gogen δια δέκα τεύχη του εκδοθέντος παρ αυτού επ ευκαιρία της ανανεώσεως της Ελληνο-Τουρκικής Φιλίας εντύπου υπό τον τίτλον L' illustration de l' orient, εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί πίστωσιν . . . . . ανατίθησι τω κ. Προέδρω . . . . .».

Κεφάλαιο δωδέκατο

Για την Κύπρο και τους ήρωες του αγώνα Ανεξαρτησίας

[β. 19.5.1953 – 9.3.1956]. σελ. 78: «Αριθμός Πρακτικού 4, συνεδρίασις της 3.2.1955, Αριθμός αποφάσεως 16», με θέμα «Περί εκδόσεως ψηφίσματος διαμαρτυρίας δια το Κυπριακόν». «.. .Επί του πρώτου εν τη ημερησία διατάξει αναφερομένου θέματος, ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι επί τη π ρ ώ τη συνεδρίασει μετά την α ν ά λ η ψ ι ν των καθηκόντων του, δέον το Κοινοτικόν Συμβούλιον δια ψ η φ ί σ μ α τ ο ς να εκφράση την πικρίαν δια την εν τη Ελληνική Κύπρω κατάστασιν και την καταπάτησιν, υπό της Φίλης και Συμμάχου Μεγ. Βρετανίας, των θεσμών της α υ τ ο δ ι α θ έ σ ε ω ς, μεθ ο τούτο εκδίδει το εξής ΨΗΦΙΣΜΑ: Το Κοινοτικόν Συμβούλιον της Κοινότητος Καλαμακίου Αττικής, συνελθόν σήμερον κατά την πρώτην τακτικήν συνεδρίασιν μετά την ανάληψιν των καθηκόντων του, ακούσαν του Προέδρου αυτού, ο μ ο φ ώ ν ω ς α π ε φ ά σ ι σ ε την έκδοσιν του παρόντος ψηφίσματος δια του οποίου εκφράζει, όπως και ολόκληρος ο Ελληνικός Λαός, την βαθυτάτην λύπην και πικρίαν του διότι η Αγγλική Κυβέρνησις αρνείται εις τον Ελληνικότατον Λαόν

της Κύπρου, το δικαίωμα της αυτοδιαθέσεως, δικαίωμα δια το οποίο ο Λαός της Ελλάδος πάντοτε πρώτος ηγωνίσθη./ Δ ι α μ α ρ τ ύ ρ ε τ α ι δια τα ανελεύθερα και καταπιεστικά μέτρα της Αγγλικής Κυβερνήσεως εις βάρος του Ελληνικού Λαού της Κύπρου, και, Δ ι α τ ρ α ν ώ ν ε ι την πεποίθησιν ότι παρά τας οιασδήποτε αρνήσεις και καταπιέσεις, πολύ συντόμως θα δοθή το δικαίωμα εις τον Λαόν της Κύπρου να ζητήση και πάλιν την ένωσίν του με την Μητέρα Ελλάδα./ Τω κ. Προέδρω ανατίθησι την αποστολήν αντιγράφων του παρόντος ψηφίσματος εις την Α.Ε. Εξοχότητα 1) Πρόεδρον της Κυβερνήσεως 2) Μακαριώτατον Αρχιεπίσκοπον Αθηνών και Πάσης Ελλάδος, 3) Εθνάρχην Κύπρου κ. Μακάριον και 4) Α.Ε. τον Πρεσβευτήν της Μ. Βρετανίας. . . .».

[β. 5.4.1956 - 4.7.1958]. σ.32: «Πρακτικόν 8^ο, Συνεδρίασις της 5.4.1956», «Αριθμός αποφάσεως 67/56. «Περί μετονομασίας της οδού Αγχιάλου εις οδόν Εθνάρχου Κύπρου Μακαρίου». «Επί του 25^{ου} θέματος του αναφερομένου εν τη ημερησία διατάξει ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι ο εκ των μελών του Κοινोट. Συμβουλίου κ. Γ. Γκούμης, προτείνει όπως τιμηθή μία των οδών της Κοινότητος με το όνομα του ηρωϊκού Εθνομάρτυρος Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Μακαρίου, ως ελάχιστος φόρος τιμής και αναγνωρίσεως των υψίστης σημασίας προς την Πατρίδα υπηρεσιών του, προτείνει όπως το Κ.Σ. αποφανθή σχετικώς. . . .ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ΟΜΟΦΩΝΩΣ όπως εις ένδειξιν ευγνωμοσύνης προς τον ε ν ε ξ ο ρ ί α ευρισκόμενον Εθνομάρτυρα και Εθνάρχην και Αρχιεπίσκοπον Κύπρου Μακάριον, μετονομασθή η οδός Αγχιάλου, εις οδόν Εθνάρχου Κύπρου Μακαρίου, ού την δράσιν και τους αγώνας δια την απελευθέρωσιν των υπό τον Αγγλικόν ζυγόν δεινώς δοκιμαζομένων αδελφών Κυπρίων, η Ιστορία θέλει αναγράψη εις τους βίβλους αυτής χρυσοίς γράμμασιν και ανατίθησιν τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν».

[Σχόλιο: Στο περιθώριο της σελίδας, αναγράφεται, με κόκκινο μελάνι: «Δεν ενεκρίθη. 26016 – 1074 / 1956»].

[β. 5.4.1956 - 4.7.1958]. σ.44: «Εκτακτος συνεδρίασις του Κοινοτικού Συμβουλίου Καλαμακίου Αθηνών. Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α. Το Κ. Σ. Καλαμακίου

Αθηνών, συνελθόν εκτάκτως σήμερον την ενδεκάτην του μηνός Μαΐου του έτους χίλια εννεακόσια πενήκοντα έξ, επί τω θλιβερώ αγγέλματι του απαγχονισμού των δύο αθώων πατριωτών, Μιχαήλ Καραολή και Ανδρέου Δημητρίου υπό του στυγνού τυράννου της Κύπρου Βρεττανού Χάρτινγκ. Ακούσαν του Προέδρου και των λοιπών μελών αυτού, εκθεσάντων ότι ο δήμιος του Κυπριακού Λαού Χάρτινγκ, αισθανόμενος να φεύγη υπό τους πόδας αυτού το έδαφος της παρανόμου κυριαρχίας του επί της Ελληνικής Κύπρου και καταληφθείς από σαδιστικήν μανίαν, να το ποτίση με το αίμα αθώων αγωνιζομένων, δια την επικράτησιν των δικαιωμάτων του ανθρώπου και μαχομένων υπέρ της αυτοδιαθέσεως και ελευθερίας της πατρίδος των, εκσπά δια την αποτυχίαν του ταύτην εις την μάχην της Κύπρου κατά των δύο αθώων αυτών ανωρίμων και ενθουσιωδών Κυπρίων πατριωτών, τους οποίους και εκτελεί δια του απαισίου και απηρχαιομένου μέσου της αγχόνης, διότι εφλόγιζε την ψυχήν αυτών ο πόθος της ελευθερίας. Μεθ ό, τηρήσαν ενός λεπτού σιγήν και ζητωκραυγάσαν υπέρ της ενώσεως της μαρτυρικής Κύπρου μετά της Μητρός Ελλάδος, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΩΣ, ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΕΤΑΙ ενώπιον του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και της Επιτροπής των Δικαιωμάτων ως και ενώπιον όλων των Πεπολιτισμένων Λαών του κόσμου δια την επαίσχυντον πράξιν του Βρεττανού Τυράννου της Κύπρου Χάρντινγκ και της Κυβερνήσεως αυτού. ΔΙΑΔΗΛΩΝΕΙ την οδύνην και την οργήν σύμπαντος του Λαού της υπ αυτό Κοινότητος Καλαμακίου. ΕΚΦΡΑΖΕΙ τα θερμά συλλυπητήρια προς τας οικογενείας των απαγχονισθέντων, ών η μνήμη θα ζη αιωνίως εις τας καρδίας όλων των Ελλήνων. ΜΕΤΟΝΟΜΑΖΕΙ την προ του Αγγλικού Νεκροταφείου πλατείαν της Κοινότητος, εις Πλατείαν «ΗΡΩΩΝ ΚΥΠΡΟΥ» εις εμφανές σημείον της οποίας θέλει εντοιχίσει πλάκα, εφ ής να αναγραφή Χρυσοίς Γράμμασιν «Μ. Καραολής- Α. Δημητρίου. Οι πί-πτοντες υπέρ της Ελευθερίας, αιωνίως τιμώνται». Εντέλλεται ο Πρόεδρος...».

[β. 5.4.1956 - 4.7.1958]. σελ.63. «Αριθμός Πρακτικού 15, συνεδρίασις της 19.6.1956», σ. 88 «Αριθ. αποφάσεως 132 «Περί μετονομασίας οδού». «Επί του ενδεκάτου θέματος του αναφερομένου εν τη ημερησία διατάζει ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι η Νομαρχία Αττικής δια της υπ αρ. 26016 έ.έ. (= *ενεστώτος*

έτους) διαταγής αναφερομένη εις την υπ αρ. 67/1956 απόφασιν δι ής μετωνομάσθη η οδός Αγχιάλου εις οδόν Εθνάρχου Κύπρου Μακαρίου, συνιστά όπως η ονομασία αυτή δοθή εις ετέραν σημαντικήν οδόν της Κοινό-τητος, προτείνει δε όπως το Κοινοτικόν Συμβούλιον αποφανθή σχετικώς. Το Κ.Σ. ακούσαν του Προέδρου, ιδόν την υπ αρ. 26016 ε.έ. δ ι α τ α γ ή ν της Νομαρχίας Αττικής και σκεφθέν, επειδή η οδός Αγχιάλου ευρισκομένη παραπλεύρως του Αγγλικού Νεκροταφείου είναι η μόνη ενδεδειγμένη να φέρη το όνομα του εν εξορία Εθνάρχου και επειδή έναντι της οδοῦ ταύτης και επί του δημιουργουμένου πάρκου θέλει στηθή μετά τινα χρόνον η αναμνηστική πλαξ, εφ ής τα ονόματα των βαναύσως και απανθρώπως δολοφονηθέντων υπό του Αγγλου Στρατάρχου Ηρώων Καραολή και Δημητρίου, και επειδή εν τη πεποιθήσει της εγκρίσεως ανερτήθησαν ήδη αι σχετικά πινακίδες αποκαλυφθείσαι εν σεμνή τελετή υπό του κ. Προέδρου, Α Π Ο Φ Α Ι Ν Ε Τ Α Ι Ο Μ Ο Φ Ω Ν Ω Σ, ότι ε μ μ έ ν ε ι επί της υπ αρ. 67 ε.έ. αποφάσεως του, δι ής μετωνομάσθη η οδός Αγχιάλου εις οδόν «Εθνάρχου Κύπρου Μακαρίου» και ανατίθησι. . . .». [Σχόλιο: Στο περιθώριο της σελίδας, αναγράφεται, με κόκκινο μελάνι: «Ενεκρίθη. 42545-1554/ 1956»].

[β. 16.8.1964 –13.12.1967]. σ. 14: «Συνεδρίασις της 22.9.1964» (αρ.116) χωρίς θέμα: « . . .Επί του πρώτου θέματος της ημερησίας διατάξεως αναφερομένου εις πρότασιν του εκ των Κοινοτικών Συμβούλων κ. Παύλου Τζιβανίδη, γενομένης κατά την συνεδρίασιν της 4^{ης} Σεπτεμβρίου ε. έ., περί εκδόσεως ψηφίσματος δια τους α γ ω ν ι ζ ο μ έ ν ο υ ς Κ υ π ρ ί ο υ ς ο Π ρ ό ε δ ρ ο ς ποιείται την ακόλουθον εισήγησιν: «Είμαι βέβαιος ότι άπαντες ημείς, ως και ο λαός του Καλαμακίου, συνεχόμεθα εκ του πόθου να ίδωμεν αισίως επιλυόμενον το Κ υ π ρ ι α κ ό ν π ρ ό β λ η μ α, όπερ τυγχάνει κοινός πόθος και επιθυμία όλων των Ελλήνων δια την έ ν ω σ ι ν των α δ ε λ φ ώ ν Κυπρίων μετά της Μητρος Ελλάδος, αλλά και επιδίωξιν όλων των ειρηνοφι-λων εθνών προς διατήρησιν της διεθνούς υφέσεως και της παγκοσμίου ειρήνης./ Όμως, επειδή το θέμα τούτο τυγχάνει άκρως λεπτόν και σοβαρόν, απασχολούν ζωηρώς την Εθνικήν ημών Κυβέρνησιν και ολόκληρον τον πολι-τικόν κόσμον της Χώρας, φρονώ, ότι θ α έ δ ε ι ν α μ η π α ρ ε μ β ά λ λ ω - ν τ α ι, δ ί κ η ν αναρμονίστων φωνών δ ι ά φ ο ρ ο ι γ ν ώ μ α ι και να παραμείνη

απερίσπαστος η Κυβέρνησις εις τον χειρισμόν του Εθνικού τούτου θέματος, αποβλέπων μετά πεπιοθήσεως και απολύτου εμπιστοσύνης εις την ικανότητα της χειριζομένης το εθνικόν τούτο θέματος (= ορθό, θέμα) εθνικής ηγεσίας και πιστεύων εις την αισίαν έκβασιν του αγώνος των Κυπρίων επί τω Καλώ του Εθνους»./ Το Κ.Σ. ακούσαν της ως άνω εισηγήσεως του Προέδρου της Κοινότητος και μετά διεξοδικήν συζήτησιν επί του υπό κρίσιν θέματος: ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ: Την αποστολήν εγγράφου προς την αυτού Εξοχότητα τον Πρόεδρον της Κυβερνήσεως δι ου να διαδηλούται η πλήρης συμπαράστασις του Κ.Σ. και απαξάπαντος του λαού του Καλαμακίου προς τους αγωνιζομένους Κ υ π ρ ί ο υ ς Αδελφούς και η εμπιστοσύνη δια τον υπό της Κυβερνήσεως χειρισμόν του Εθνικού θέματος της Κύπρου»./ Επί της άνω αποφάσεως διευτυώθη υπό του κ.σ. κ. Κ. Μαλτέζου και τρίτη πρότασις προσθήκης διατυπώσεως δ ι α μ α ρ τ υ ρ ί α ς δια τους γενομένους βανδαλισμούς βομβαρδισμού του αμάχου πληθυσμού ήτις δ ε ν ε γ έ ν ε τ ο αποδεκτή ...».

Σχόλιο: α) Παρά το γεγονός ότι ήταν πρόταση του Π. Τζιβανίδη, την εισήγηση επί του θέματος έκανε ο Πρόεδρος, κι όχι αυτός που το είχε προτείνει, και, β) παρά την επιφύλαξη του Προέδρου («να μη παρεμβάλλωνται, δίκην αναρμονίστων φωνών, διάφοροι γνώμαι»), το Κ.Σ. διατύπωσε ά λ λ η γνώμη.

Σημείωση: Στο [β. 16.8.1964 – 4.2.1967]. σ. 19 «Συνεδρίασις της 3.10.1964, απόφασις 116», φέρεται ως θέμα: «Επί προτάσεων Π. Τζιβανίδη και Ελ. Καρανικόλα, επί εκδόσεως ψηφίσματος δια τους αγωνιζομένους Κυπρίους και ονοματοθεσίας οδών», ακριβώς ίδιες διατυπώσεις.

Κεφάλαιο δέκατο τρίτο

Α λ λ η λ ε γ γ ύ η στους σεισμοπαθείς Ιονίων νήσων

[β. 11.5.1953 - 12.1.1955]. σ.73: «Συνεδρίασις της 14.8.1953», «Αριθμός αποφάσεως 177/1953 «Περί εγκρίσεως εισφοράς υπέρ σ ε ι σ μ ο π α θ ώ ν των Ι ο ν ί ω ν Ν ή σ ω ν», σ. 74: «. . .Ο κ. Αντιπρόεδρος αναφερόμενος εις τους καταστρεπτικούς σεισμούς, οίτινες έπληξον τους κατοίκους των Ιονίων

Νήσων Κεφαλληνίας, Ζακύνθου και Ιθάκης, εκθέτει το μέγεθος της συμφοράς και προτείνει όπως, η Κοινότης εν τω μέτρω της οικονομικής καταστάσεώς της ενισχύση τους εκ του σεισμού πληγέντας. Το Κοινοτικόν Συμβούλιον . . . ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ: 1) Εκφράζει την οδύνην του και συνάμα την συμπάθειάν του προς τους πληγέντας αδελφούς. 2) Εγκρίνει πίστωσιν δραχμών δέκα εκατομμυρίων (10.000.000) ως εισφορά της Κοινότητος υπέρ των σεισμοπλήκτων κατοίκων Ιθάκης, Κεφαλληνίας, Ζακύνθου . . . και ανατίθησι τω κ. Αντιπροέδρω την περαιτέρω ενέργειαν . . . . .».

[β. 19.5.1953 – 9.3.1956]. σελ. 19: «Αριθμός Πρακτικού 22, συνεδρίασις της 14.8.1953»: « . . . Επί του πρώτου και μόνου θέματος: 1) εκφράζει την οδύνην του και συνάμα την συμπάθειάν του προς τους πληγέντας αδελφούς, 2) εγκρίνει πίστωσιν δραχμών δέκα εκατομμυρίων (10.000.000) ως εισφοράν της Κοινότητος υπέρ των σ ε ι σ μ ο π λ ή κ τ ω ν κατοίκων Ι θ ά κ η ς, Κ ε - φ α λ λ η ν ί α ς και Ζ α κ ύ ν θ ο υ, πληρωτέων δι εντάλματος εκδοθησομένου επ ονόματι της Κεντρικής Επιτροπής ενεργείας Πανελληνίου Εράνου υπέρ Σεισμοπαθών, προς ανακούφισιν των δεινώς πληγέντων, εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί ισόποσον πίστωσιν . . . εκδίδει δε την υπ αρ.177 απόφασιν».

Σημείωση: Τα 10 εκατ. δραχμές, ισοδυναμούν με 10.000 δραχμές, διότι, ακόμη, δεν είχε «κόψει / αφαιρέσει» από τα χαρτονομίσματα, ο τότε Υπουργός Συντονισμού ή Οικονομικών, Σπύρος Μαρκεζίνης, τα τρία τελευταία μηδενικά.

Κεφάλαιο δέκατο τέταρτο

Ψηφίσματα για θανάτους Προέδρων Κοινότητας ή/και κοινοτικών συμβούλων, και επιφανών.

[β. 29.5.1936 – 22.7.1940]. σελ. 111: «Αριθμός πρακτικού 9, συνεδρίασις 6.4.1939». «Επί του μόνου θέματος ψηφίζει επί τω θανάτω του τέως Προέδρου της Κοινότητος, Δ η μ η τ ρ ί ο υ Τ σ ό χ α, ειδικόν ψήφισμα ως αναφέρεται εν

τη σχετική αποφάσει και εγκρίνει πίστωσιν δια δημοσιεύσεις και διάθεσιν του ποσού των δραχ. 1.000 αντί στεφάνου εις τους απόρους Καλαμακίου . . . . .».

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σ. 201: «Αριθμός αποφάσεως 64, συνεδρίασις της 6.4.1939», με θέμα: «Περί ψηφίσματος επί τω θανάτω του Δ. Τσόχα και εγκρίσεως πιστώσεως δια δημοσιεύσεις και διάθεσιν ποσού αντί στεφάνου». «. . . Ο κ. Πρόεδρος αναγγέλει τον θάνατον του τέως Προέδρου της Κοινότητος και επιλέκτου μέλους ταύτης Δ η μ η τ ρ ί ο υ Τ σ ό χ α, επισυμβάντα αιφνιδίως χθες την εσπέραν, αναπτύσσει δε την εν γένει δράσιν του μεταστά-ντος και αναφέρει τας πολλαπλὰς υπηρεσίας ας προσέφερεν δια την ευημε-ρίαν και την πρόοδον της Κοινότητος./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου και εκτιμών τας υπό του μεταστάντος υπηρεσίας προς την Κοινότητα ΨΗΦΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΩΣ. 1.- Να ακολουθήση σύσσωμον την κηδεί-αν. 2.- Να αναρτηθή μεσίστιος η σημαία του Κοινοτικού καταστήματος επί διήμερον, 3.- Να εκφρασθώσι τα συλλυπητήρια του Κοινοτικού Συμβουλίου εις την οικογένειαν του μεταστάντος. 4.- Την διάθεσιν αντί στεφάνου του ποσού των δραχμών χιλίων υπέρ των απόρων της Κοινότητος, και, 5.- Την δημοσίευσιν του παρόντος δια των εφημερίδων «Καθημερινή» και «Ακρόπο-λις». Εγκρίνει όθεν προς τούτο πίστωσιν εκ δραχμών χιλίων επ ονόματι του κ. Προέδρου δια την διανομήν του ποσού των δραχ. 1.000 εις τους απόρους κατά τας εορτάς του Πάσχα . . . και ανατίθησι τω κ. Προέδρω . . . . .».

[β. 16.11.1951- 11.5.1953]. σ. 272: «Αριθμός αποφάσεως 211α, συνεδρίασις της 29.11.1952». «. . . το Κοινοτικόν Συμβούλιον συνελθόν εκτάκτως κατόπιν προσκλήσεως του κ. Προέδρου αυτού επί τω αγγέλματι του θανάτου του Γ ε ω ρ γ ί ο υ Κ ο υ τ ρ ο υ β ί δ α διατελέσαντος επί μακράν σειράν ετών Κοινοτικού συμβούλου και πολλαπλὰς υπηρεσίας προσενεγκόντος εις την Κοινότητα, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ α) όπως παρακολουθήση σύσσωμον την κηδείαν εις μνήμην του μεταστάντος, 2) όπως διατεθή αντί στεφάνου το ποσόν των δραχμών 500.000 υπέρ Φιλανθρωπικού σκοπού, και, 3) όπως εκφρασθώσι τα συλλυπητήρια προς την οικογένειαν του μεταστάντος αντίγραφον δε του παρόντος επιδοθή αυτή. . . . .». [Σχόλιο: με τη με αρ. 220/8.12.1952 απόφαση

του, το Κοινοτικό Συμβούλιο, διέθεσε το ποσό των 500.000 δραχμών στην Πτηνοτροφική Σχολή του Φάρου Τυφλών].

[β. 13.5.1950- 11.5.1953]. σελ. 169: «Αριθμός Πρακτικού 27, συνεδρίασις της 29.11.1952». «. . . το Κ.Σ. Καλαμακίου συνελθόν εκτάκτως κατόπιν προσκλήσεως του κ. Προέδρου αυτού επί τω αγγέλματι του θανάτου του Γεωργίου Κ ο υ τ ρ ο υ β ί δ α διατελέσαντος επί μακράν σειράν ετών Κοινοτικού Συμβούλου και πολλαπλός υπηρεσίας προσενεγκόντος εις την Κοινότητα, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ: 1) όπως παρακολουθήση σύσσωμον την κηδείαν εις μνήμην του μεταστάντος, 2) όπως διατεθή αντί στεφάνου το ποσόν των δραχμών 500.000 υπέρ Φιλανθρωπικού σκοπού, και 3) όπως εκφρασθώσι τα συλλυπητήριά του προς την οικογένειαν του μεταστάντος αντίγραφον δε του παρόντος επιδοθή αυτή . . . . .».

[β. 19.5.1953 – 9.3.1956]. σελ. 87: «Αριθμός Πρακτικού 5, συνεδρίασις της 14.2.1955, Αριθμός αποφάσεως 25»: «Εν Καλαμακίω σήμερον την 14^{ην} του μηνός Φεβρουαρίου του έτους 1955 . . . το Κοινοτικόν Συμβούλιον Καλαμα-κίου συνήλθεν εκτάκτως, κατόπιν προσκλήσεως του κ. Προέδρου αυτού, επί τω αγγέλματι του θανάτου του Θ ε ο δ ώ ρ ο υ Φ υ τ ά λ η, διατελέσαντος αντιπροέδρου του Κοινοτικού Συμβουλίου και πολλαπλός υπηρεσίας προσενεγκόντος εις την Κοινότητα, Α π ο φ α σ ί ζ ε ι, 1) Όπως παρακολουθήση σύσσωμον την κηδείαν, 2) Όπως εις μνήμην του μεταστάντος διατεθή αντί στεφάνου το ποσόν των δραχ. 500 υπέρ Φιλανθρωπικού σκοπού, και, 3) Όπως εκφρασθώσι τα συλλυπητήριά του προς την οικογένειαν του μεταστά-ντος, αντίγραφον δε του παρόντος επιδοθή αυτή. . . . .».

Σχόλιο: Στο Πρακτικό 6/ 3.3.1955 σ.100, γράφεται η «απόφασις 35, με θέμα: Περί διαθέσεως του ψηφισθέντος ποσού εις μνήμην του αποβιώσαντος Θεοδώρου Φυτάλη υπέρ της Πτηνοτροφικής Σχολής του Φάρου ΤΥΦΛΩΝ».

[β. 5.4.1956 - 4.7.1958]. σ. 206: «Εκτακτος συνεδρίασις του Κοινοτικού Συμβουλίου Καλαμακίου Αθηνών. Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α. Εν Καλαμακίω σήμερον την 9 του μηνός Μαΐου του έτους 1957.... το Κ.Σ. Καλαμακίου, συνήλθεν εκτάκτως κατόπιν προσκλήσεως του κ. Προέδρου αυτού επί τω αγγέλματι του θανάτου του Νικολάου Α. Μάλτζου, ιδρυτού της Κοινότητος και διατελέσαντος Προέδρου αυτής και κατ'επανάληψιν Κοινοτικού Συμβούλου, Ψ Η Φ Ι Ζ Ε Ι, 1) Όπως παρακολουθήση σύσσωμον την κηδεΐαν του μεταστάντος, 2) Όπως αναρτηθή μεσίστιος η σημαΐα του Κοινοτικού καταστήματος κατά την ημέραν της κηδεΐας, 3) Όπως εις μνήμην του μετα-στάντος διατεθή αντί στεφάνου το ποσόν των δραχμών 500 υπέρ τινος των Φιλανθρωπικών Ιδρυμάτων, και, 4) Όπως αντίγραφον του παρόντος επιδοθή εις την οικογένειαν του μεταστάντος προς ήν να εκφρασθώσι τα συλλυπητήρια του Κοινοτικού Συμβουλίου. . . .».

[β. 16.8.1964 –13.12.1967]. σ. 46: «Συνεδρίασις της 5.2.1965» χωρίς αριθμό. « . . .Προτάσει του κ. Προέδρου προ της ενάρξεως συζητήσεως των εν τη ημερησία διατάξει θεμάτων, τηρείται ενός λεπτού σιγή εις μ ν ή μ η ν του Ουϊνστων Τσώρτσιλ...». Σημείωση: Στο [β. 16.8.1964 – 4.2.1967]. ίδιο, σ. 90.

Κεφάλαιο δέκατο πέμπτο

Συγχώνευση Κοινότητας Καλαμακίου με Παλαιό Φάληρο

[β. 29.6.1940- 14.6.1946]. σ. 299- 301: «Αριθμός αποφάσεως 66, συνεδρίασις της 24.8.1942», χωρίς τίτλο θέματος. «.. . . .Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι προκειμένου κατ'αυτάς, συνεπεία της σ υ γ χ ω ν ε ύ σ ε ω ς της Κοινότητος εις την του Παλαιού Φαλήρου, να συνταχθώσι πρωτόκολλα

παραδόσεως και παραλαβής της περιουσίας της Κοινότητας, δέον να διαγραφώσι τα εν τω προηγουμένω πρωτοκόλλω αναγραφόμενα είδη, εξών άλλα μεν κατεστράφησαν, άλλα εκλάπησαν, άλλα εδωρήθησαν και άλλα εξηφανίσθησαν κατά την διάρρηξιν, επίταξιν των αποθηκών των λουτρών Αλίμου. Η Διοικούσα Επιτροπή . . . . ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ . . . (ακολουθεί δισέλιδος κατάλογος καταγραφής περιουσιακών στοιχείων) . . . . .».

[β. 22.7.1940 - 30.8.1947]. σ.64: «Αριθμός Πρακτικού 17, συνεδρίασις της 11.9.1942». «Ο κ. Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος ανακοινού ότι ως γνωστόν εγένετο η συγχώνευσις των Κοινοτήτων Καλαμακίου και Π. Φαλήρου, δια Κυβερνητικής ενεργείας εις την οποίαν δεν εδόθη αφορμή ουδέ εξ αιτήσεως των κατοίκων, ως θα εγένετο κατά τον παλαιότερον ισχύοντα Νόμον, ουδέ λόγω οικονομικής ανεπαρκείας της Κοινότητας, αλλά προφανώς εκ σκέψεων γενικωτέρας μορφής, αι οποίαι δεν ανεκοινώθησαν προς τους κατοίκους ή την Διοικούσαν Επιτροπήν της Κοινότητας, ατονίσαντος προφανώς του σχετικού άρθρου του Νόμου, του αναφερομένου εις την συγκατά-θεσιν των τε κατοίκων και των Κοινοτικών Συμβουλίων./ Κατόπιν της λήξεως της εντολής της Διοικούσης Επιτροπής και δι αλύσεως αυτής, αισθάνεται την ανάγκην πρώτον μεν να ευχαριστήση όλως ιδιαιτέρως τα μέλη της Διοικούσης Επιτροπής δια την μέχρι σήμερον στενήν και όλως φιλικήν συνεργασίαν ως και την ομόνοιαν εις πάσας τας ενεργείας της Δ. Ε., της οποίας το έργον κατά την διαρρεύσαν διετίαν, λόγω των εξαιρετικώς δυσμενών περιστάσεων, δεν ήτο δυνατόν να αντιμετωπίση ως κύριον έργον την ανάπτυξιν του προαστείου, αλλά την αντιμετώπισιν των πολεμικών αναγκών, των απαιτήσεων της πατριωτικής εν πολέμω αλληλεγγύης, των συνθηκών των δημιουργηθεισών εκ της κατοχής και των σήμερον υπέρ πάσαν άλλην ενέργειαν κυριαρχουσών απαιτήσεων της Κοινωνικής Προνοίας./ Το έργον τούτο εν τω μέσω του γενικού σάλου ήτο βαρύ και συχνάκις όχι ευχάριστον, ως εκ τούτου τόσον περισσότερο ευχαριστίας αξία η πραγματοποιηθείσα στενή συνεργασία./ Εκ δευτέρου νομίζει ορθόν η Διοικούσα Επιτροπή να μεταδώση τας ευχαριστίας της εις όλους εκείνους οι οποίοι κυρίως επί του πεδίου της Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Προνοίας συνέδραμον εκάστοτε μετά περισσής αυτοθυσίας το

έργον της Κοινότητας./ Εκ τρίτου θεωρεί υποχρέωσιν να εκφράση τας ευχαριστίας εις το προσωπικόν της Κοινότητας και ιδιαιτέρως εις τον γραμματέα αυτής κ. Αδαμάντιον Τσουκανέλην ο οποίος τόσον κατά τα δύο τελευταία έτη όσον και κατά τα προηγηθέντα τοιαύτα, παρά τη Κοινότητι Καλαμακίου, προσέφευεν πλείστας όσας υπηρεσίας, εξυπηρετήσας αυτήν ως εάν επρόκειτο περί ίδιας αυτού εργασίας και διαφυλάξας δια συνετής οικοκυρωσύνης πλείστας αξίας αίτινες συνήθως εις δημοσίας φύσεως υπηρεσίας χάνωνται./ Τέλος εκφράζει την ελπίδα όπως η περιφέρεια Καλαμακίου και εν τω νέω οργανισμώ του Δήμου, εύρη μετά την πάροδον των δυσκόλων αυτών περιστάσεων την αρμόζουσαν εις αυτήν ανάπτυξιν./ Η Διοικούσα Επιτροπή ευχαριστεί τον κ. Πρόεδρον δι όσα υπέρ των μελών αυτής είχε την ευγενή καλωσύνην να εκθέση δηλούσα ότι επιτέλεσεν υποχρέωσιν προς το αξίωμα αυτής προσφέρουσα τας υπηρεσίας της χάριν του κοινού συμφέροντος της ολότητος των κατοίκων της Κοινότητας και εγκρίνει τας προταθείσας ευχαριστίας τόσον προς τα μέλη της Κοινωνικής Προνοίας όσον και προς το προσωπικόν της Κοινότητας . . . .».

Σχόλιο: Όπως είναι εύλογο, για το υπόλοιπο του 1942, αλλά και για τα έτη 1943, 1944 και έως 30.8.1945, δεν έχει καταχωρηθεί κανένα Πρακτικό ή Απόφαση, αφού η Κοινότητα Καλαμακίου, είχε πάψει να υπάρχει, και αποτέλεσε μαζί με την Κοινότητα Π. Φαλήρου, το Δήμο Π. Φαλήρου (1942). Στο βιβλίο υπάρχει λευκή σελίδα, και στην επόμενη αυτής καταχωρείται το Πρακτικό 1/31. 8.1945, χωρίς να αναγράφεται σε αυτό η διοικητική πράξη επανασύστασης της Κοινότητας, αλλά και η πράξη διορισμού του Κοινοτικού Συμβουλίου, τα μέλη του οποίου είναι: Γ. Τσάκαλος, πρόεδρος, Σπ. Σπηλιόπουλος, Ιω. Γερουλά-νος, Ν. Νόνης, Δ. Σταματόπουλος και Γ. Τίγγελης (αλλού: Τίγκελης).

Σχόλιο 2: βλέπετε και πιο κάτω κεφάλαιο 25, «ΠΑΛΑΙΟ ΦΑΛΗΡΟ».

Κεφάλαιο δέκατο έκτο

Άρνηση επέκτασης Αεροδρομίου Ελληνικού

[β. 29.6.1940 - 14.6.1946]. σ. 188: «Αριθμός αποφάσεως 92, συνεδρίασις της 28.10.1941», με θέμα: «Περί ενεργειών επί της επεκτάσεως του αεροδρομίου Αλίμου». « . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει τας μέχρι τούδε ενεργείας του επί της επεκτάσεως του Αεροδρομίου Αθηνών εις την περιφέρειαν Αλίμου, ειπών τα

εξής: Αφ' ότου κατά τον μήνα Αύγουστον ε.έ. εδημιουργήθη ζήτημα επεκτάσεως του Πολιτικού Αεροδρομίου Αθηνών προς Ελληνικόν, η ημετέρα Κοινότης, ηναγκάσθη να υπεραμυνθή των δημοτών αυτής, εγένετο πάσα δυνατή ενέργεια παρά των κατοίκων Ελληνικού. Συνεπώς από της πρώτης στιγμής ερρίφθη η ιδέα επεκτάσεως του Αεροδρομίου προς Άλιμον. Ως ήτο φυσικόν ετηρήθη απόλυτος μυστικότης προκειμένου περί έργου στρατιωτικής φύσεως και η ημετέρα Κοινότης δεν ειδοποιήθη, ούτε παρά των εκτελούντων (ορθό= εκτελουσών) το έργον Στρατιωτικών Γερμανικών Αρχών, ούτε παρά της Ελληνικής Κυβερνήσεως ή των αρμοδίων Υπουργείων ή Επιτροπών, επί της πιθανότητος επεκτάσεως του Αεροδρομίου./ Επί τη ευκαιρία ταύτη είμαι υποχρεωμένος να είπω, ότι ούτε και σήμερον ακόμη η Κοινότης, δια τα, τόσον ζωτικά δια τους κατοίκους και όλην εξέλιξιν αυτήν, ζητήματα, έλαβεν ειδοποίησιν οιασδήποτε φύσεως ή εξητήθη η γνώμη αυτής επ ουδενός των αναφεύντων σοβαρωτάτων ζητημάτων. Συνεπώς η Κοινότης θα έδει να μη αναμιχθή εξ ολοκλήρου εις όλην υπόθεσιν. Είναι αυτονόητον ότι τοιαύτη αδράνεια εκ μέρους αυτής, δεν ήτο δυνατόν να θεωρήσω αρμόζουσαν, και ως εκ τούτου, έστω και άνευ εντολής σχετικής, την οποίαν άλλωστε και δεν ηδυνάμην να επιζητήσω, έπραξα το πάν, το κατά την γνώμην μου δυνατόν, όπως βελτιώσω την θέσιν και περιορίσω την ζημίαν των πληττομένων συνδημοτών. Την πρώτην ένδειξιν περί επικειμένων ενεργειών των Στρατιωτικών Αρχών, αγνώστου το(υ) σκοπού, έλαβον ειδοποιηθείς παρά των κατοίκων Αλίμου, ότι γίνονται τοπογραφικά καταμετρήσεις της περιφερείας. Εδημιουργήθη η υπόνοια ότι πρόκειται περί εγκαταστάσεων ή επεκτάσεως του Αεροδρομίου, δεν επίστευσα εν τούτοις αυτήν, δεδομένου ότι εγνώριζον εκ παλαιότερων αφορμών (ότε εμελετάτο η εγκατάστασις του Πολιτικού Αεροδρομίου) ότι η περιφέρεια Αλίμου είναι μάλλον ακατάλληλος δι Αεροδρόμιον και δεν δύναται να χρησιμοποιηθή, παρά καταβαλλομένων τεραστίων εξόδων κατασκευής./ Μετ' όλιγον εν τούτοις επεβεβαιώθησαν αι φήμαι περί επεκτάσεως του Αεροδρομίου προς Ελληνικόν και συνεπώς ο φόβος περί προσπαθειών προς επέκτασιν του Αεροδρομίου προς Αλιμον./ Ευρεθείς προ της καταστάσεως ταύτης, έθεσα εις εμαυτόν το ερώτημα, περί της τηρητέας τακτικής εν προκειμένω και κατέληξα εις τα εξής συμπεράσματα: Η δημιουργουμένη ζημία εις το Ελληνικόν ήτο τοιαύτης εκτάσεως και τόσης τραγικότητος δια τους πτωχοτέρους των ενδιαφερομένων, οίτινες εκτός της

στέγης, εστερούντο επικειμένου του χειμῶνος, ἀκόμη και των μέσων εργασίας ἢ διατροφῆς, ὥστε δεν ἦτο δυνατόν να συγκριθῆ προς οιασδήποτε ενδεχομένης ζημίας εις Αλιμον./ Ἦτο συνεπῶς βέβαιον ὅτι δεν ἠδυνάμην να ελπίζω ἐπὶ βοήθειας οὔτε εκ της Ἑλληνικῆς πλευράς, οὔτε εκ Γερμανικῆς τοιαύτης, στηριζόμενος μόνον εις επιχειρήματα παριστάνοντα τας ζημίας των κατοίκων, ἢ εις παρακλήσεις σχετικὰς προς ταύτας./ Εκ δευτέρου ἤμην βέβαιος ὅτι ουδεμίαν ἐλπίδα ἐπιτυχίας ἐναντι των Γερμανικῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν θα εἶχεν οιαδήποτε προσπάθεια ματαιώσεως κατ ἀρχὴν της αὐξήσεως του Αεροδρομίου./ Εγκατέλειψα εκ των προτέρων ως εκ τούτου τας προσπάθειας ταύτας. Εδικαιώθην δε εις τας προβλέψεις μου ως ἀπεδείχθη εκ της εξελίξεως του ὅλου ζητήματος, ως σας εἶναι γνωστόν./ Δεν μοι ἀπέμεινε λοιπόν ἄλλη ἐνέργεια, παρά η συλλογὴ τεχνικῆς φύσεως επιχειρημάτων δια την ματαίωσιν ἢ περιορισμὸν της ἐπεκτάσεως του Αεροδρομίου προς Αλιμον, και η μετάδοσις αὐτῶν εις την Τεχνικὴν Διεύθυνσιν του Αεροδρομίου με την ἐλπίδα ὅτι θα ἤθελον φέρη ἀποτέλεσμα. Συνεκέντρωσα τας προσπάθειας μου προς την κατεύθυνσιν ταύτην με ευχάριστα ἀποτελέσματα. Εις την προσπάθειαν ταύτην εἶχον την βοήθειαν πλείστων εκ των κατοίκων της περιφερείας οἵτινες δια διαφόρων τρόπων ἐπράξαν το κατὰ δύναμιν./ Η βαρύτης των επιχειρημάτων ἐνισχύθη εκ του γεγονότος ὅτι αι Γερμανικαὶ Ἀρχαὶ ἐν τη διακρινούσῃ ταύτας ἐνεργητικότητι, ἦσαν ἀντίθετοι προς πάσαν ἐπιβράδυνσιν της τελειοποιήσεως του Αεροδρομίου, πάσα δε ἐπέκτασις τούτου προς Αλιμον θα εἶχε το ἀποτέλεσμα τούτο./ Συγκεκριμένως ἐπετεύχθη (ἀσχέτως εἴαν οφείλεται τούτο εις ἐνεργείας ἡμῶν και μόνον ἢ ὄχι): 1.- Ὅπως μη γίνῃ η μελετώμενη ἐπέκτασις του Αεροδρομίου μόνον προς Αλιμον, ὅπερ θα εἶχεν ως συνέπειαν την πλήρη καταστροφὴν ὅλης της περιφερείας. Σημειωτέον ὅτι προς στιγμὴν συνεζητήθη η ἐπέκτασις του Αεροδρομίου κατὰ 750 ὅλα μέτρα, ἐντὸς του Αλίμου ἐπὶ πλάτους 700 τουλάχιστον μέτρων ἤτοι κατάληψις 500 τουλάχιστον στρεμμάτων αὐτοῦ, ἀπὸ της παραλιακῆς λεωφόρου μέχρι των υπωρειῶν του λόφου «Πανί», συμπεριλαμβανομένων των πλατειῶν της ἐκκλησίας και ὅλων σχεδὸν των οικοδομῶν της περιοχῆς./ 2.- Ὅπως διατηρηθῆ η λεωφόρος Αλίμου και συνεπῶς μη ἀποκοπῆ η συγκοινωνία ὅλης της ἐσωτερικῆς περιοχῆς μετὰ της θαλάσσης./ 3.- Ὅπως περιορισθῆ το πλάτος της καταλήψεως και της ζώνης ασφαλείας σημαντικότερα./ 4.- Ὅπως μη πραγματοποιηθῆ η μεταφορὰ του ρεύματος Ἀγίου Νικολάου δια μέσου ὅλου του Αλίμου και δη βορειότερον της

εκκλησίας προς το ρεύμα Αγριλιού-Αλίμου. Δια των ως άνω δεν ελύθη εν τούτοις το όλον ζήτημα της επεκτάσεως του Αεροδρομίου. Εκκρεμούν εισέτι εκ των όσων μοι είναι γνωστών τα εξής ζητήματα: 1) Εάν θα γίνη επέκτασις του Αεροδρομίου επί των τετραγώνων 37-32 κλπ, Αλίμου, δια τα οποία εγένετο κατόπιν της κατ αρχήν αποφάσεως επεκτάσεως του Αεροδρομίου ειδική προσπάθεια, επειδή είχαν την εντύπωσιν ότι δεν απεκλείετο ή απαλλαγή αυτών. 2) Εάν θα γίνη επέκτασις της οριστικής καταλήψεως και εις τον παραλιακόν χώρον Αγίου Κοσμά. 3) Ποίοι περιορισμοί θα επιβληθούν εις τα ύψη των πέριξ του Αεροδρομίου οικοδομών. 4) Ποίοι ζώναι ασφαλείας θα δημιουργηθούν πλησίον του λόφου Αγίου Νικολάου. Δυστυχώς, ως δέον και πάλιν να τονίσω, παρά τας παρακλήσεις μας και τας συχνάς προσωπικάς μου μεταβάσεις εις την Τεχνικήν Διεύθυνσιν του Αεροδρομίου, ουδεμίαν ειδοποίησιν έλαβε η Κοινότης, ούτε παρά ταύτης, ούτε παρά των Ελληνικών Αρχών, περί οιασδήποτε επικειμένης εν προκειμένω ενεργείας, και επεβεβαιώθη μόνον η πραγματοποίησις της μιας ή της άλλης ενεργείας και εν τινι μέτρω η επέκτασις αυτής, εφ' όσον μετά την έναρξιν της πραγματοποιήσεως μοι εδηλώθη επισκεπτόμενος την Τεχνικήν Διεύθυνσιν. Συνεπώς δεν δύναμαι επί των ως άνω σημείων να δώσω πληροφορίας σαφείς./ Και εις τας τέσσαρας εν τούτοις περιπτώσεις, έχω λόγους να φοβούμαι την δημιουργίαν ζημιών εις βάρος συνδημοτών./ Μεγίστη σημασίαν είχε η έλλειψις σαφών προειδοποιήσεων, προκειμένου να ειδοποιηθώσιν εγκαίρως, οι μη ευρισκόμενοι εις Άλιμον ιδιοκτήται περί επικειμένων ζημιών ή περί φροντίδος δια τας απαραίτητους πιστοποιήσεις υπαρχόντων περιουσιακών στοιχείων προς τον σκοπόν επιτυχίας της αναλογούσης αποζημιώσεως./ Δι αυτού έρχομαι εις την δευτέραν κυρίαν πλευράν του όλου ζητήματος, τουτέστιν εις την εξασφάλισιν ικανοποιητικής αποζημιώσεως υπέρ των πληττομένων./ Κατά την εποχήν ήδη, κατά την οποίαν υπήρχεν ελπίς περί μη επεκτάσεως του Αεροδρομίου προς Άλιμον, είχαν ερωτήσει την Τεχνικήν Διεύθυνσιν, περί του τρόπου αποζημιώσεως τυχόν πληττομένων, εύρον δε εκεί έκδηλον την πρόθεσιν συνδρομής των πληττομένων. Μοι εδηλώθη εν τούτοις ότι αρμόδιον δια την αποζημίωσιν ήτο το Ελληνικόν Δημόσιον. Πράγματι ολίγον αργότερον εσηματίσθη Κρατική Επιτροπή Εκτιμήσεως, κατόπιν ως επληροφορήθη, προσωπικών ενεργειών της Α.Ε. του κ. Προέδρου της Κυβερνήσεως, όστις από της πρώτης στιγμής ανέλαβεν με όλως ιδιαιτέρως στοργικόν ενδιαφέρον την

ρύθμισιν του έργου της αποζημιώσεως./ Η Επιτροπή αυτή συσταθείσα δια την αποζημιώσιν του Ελληνικού, επεσκέφθη τον Άλιμον προ της δημιουργίας ζητήματος απαλλοτριώσεων, έχον δε την ευκαιρίαν να μεταβιβάσω προς ταύτην παρακλήσεις, περί σχετικής φροντίδος αυτής εις περίπτωσιν απαλλοτριώσεων και εντός της περιφερείας μας, ως και να αναφέρω τας εντυπώσεις μου, ότι και εκ μέρους της Τεχνικής Διευθύνσεως του Αεροδρομίου, υποστηρίζεται ενθέρμως η κανονική και πλήρης αποζημίωσις. Το ζήτημα κατέστη φλέγον, ότε απεφασίσθη και ήρξατο η κατάληψις της νοτιοδυτικής πλευράς του Αλίμου, περί της οποίας ειδοποιήθην τρεις ημέρας μετά την αρχήν αυτής, υπό του ενδιαφερομένου κ. Παντελή Λογοθέτη, παραπονουμένου ότι δεν παρουσιάσθη εισέτι η Επιτροπή εκτιμήσεως παρά τας ενεργείας αυτού./ Κατόπιν τηλεφωνημάτων μου προς μέλη της Επιτροπής, διεπιστώθη ότι αυτή ουδέν περί της μελετωμένης επεκτάσεως προς Άλιμον εγνώριζεν. Ηναγκάσθη δε να προβώ και εις π ρ ο σ ω π ι κ ά ς ε ν ε ρ γ ε ί α ς, ακόμη παρά τω Π ο λ ι τ ι κ ώ Γ ρ α φ ε ί ω της Α.Ε. του κ. Προέδρου της Κυβερνήσεως, ίνα καταστή δυνατή η μετ αρκετάς ημέρας μετάβασις της Επιτροπής εις Άλιμον. Αμέσως μετά την πρώτην, ως ανέφερον, κατάληψιν, ειδοποιήθησαν προφορικώς και τηλεφωνικώς οι πληττόμενοι ιδιοκτήται, και συνέστησα την σύστασιν Επιτροπής εξ αυτών./ Εν τω μεταξύ όμως κατεστρέφοντο αρκεταί, ίδια γεωργικαί περιουσίαι της περιοχής και ηναγκάσθη να παρακαλέσω και μεταφέρω δια προσωπικών μου συγκοινωνιακών μέσων, κρατικών γεωπόνων εις Άλιμον, ίνα προβή εις εκτιμήσεις τουλάχιστον των φυτειών (6-9-1941) της περιφερείας./ Επιτευχθείσης της μεταβάσεως της Επιτροπής, κατετέθη εις αυτήν κατάλογος ιδιοκτητών και σχεδίου του Αλίμου (εντός σχεδίου πόλεως), μεταξύ λεωφόρου Αλίμου, οδού Αγίου Νικολάου και ρεύματος Αγίου Νικολάου κατετέθησαν δε επίσης παρά του Γ. Γκιώνη τα σχετικά στοιχεία ως προς την καταλαμβανομένην γεωργικήν περιφέρειαν./ Κατόπιν οδηγιών της Επιτροπής, ήρξαντο οι ενδιαφερόμενοι καταθέτοντες αυτή, περιγραφάς των περιουσιακών των στοιχείων. Εξέδωκεν δε η Κοινότης, όπου εζητήθη, πιστοποιήσεις περί της καταστάσεως περιουσιών ή γνησιότητος φωτογραφιών οικιών κλπ./ Γενι-κώς όμως δέον να παρατηρηθή ότι επικρατεί μεγίστη αμέλεια, αν όχι απρο-θυμία, των ιδιοκτητών, προς κατάθεσιν των σχετικών στοιχείων, πράγμα όπερ επιβραδύνει και δυσχεραίνει το έργον της Επιτροπής εκτιμήσεως./ Παραλλή-λως προς τας εκτεθείσας ενεργείας ήρξατο και η Επιτροπή των ιδιοκτητών τας

ενεργείας, τας οποίας είχαν την ευκαιρίαν να παρακολουθήσω υπό την ιδιότητά μου *ως θιγομένου ιδιοκτήτου*. Η Επιτροπή απετελέσθη εκ διαφόρων θιγομένων με δικαίωμα συμμετοχής παντός βουλομένου. Των ενεργειών μετέσχον και οι κ. κ. Κ. Κωνσταντινίδης, Δ. Δρόσης, Δ. Σταματόπουλος, Χ. Στριγγάρης και άλλοι, αναλόγως της ευκαιρίας εκάστου και άνευ ιδιαίτερας εντολής, εν τη κοινή προσπάθεια της επιτεύξεως των καλλιτέρων κατά το δυνατόν όρων αποζημιώσεως./ Η Επιτροπή ήλθεν αμέσως εις επικοινωνίαν μετά της Επιτροπής Ελληνικού και Κομνηνών, ομού δε μετ αυτών έκαμεν παν το δυνατόν προς επιτυχίαν του σκοπού της./ Τα κύρια θέματα εφ ών εγένοντο σχετικά συζητήσεις ήσαν, εκτός πλείστων λεπτομερειών, η προσπάθεια επιτυχίας επί των κάτωθι: 1) Ότι η αποζημίωσις δέον να καταβληθή ταχύτερον λόγω της υφισταμένης καταστάσεως, 2) Να περιλάβη όλα τα περιουσιακά στοιχεία του ζητήματος, 3) Να υπολογισθή βάσει της πραγματικής αξίας κατά τον χρόνον της εκδικάσεως, και, 4) Υπολογιζομένης βάσει της αξίας του 1939-1940 να προσαρμόζεται προς την τρέχουσαν κατάστασιν πολλαπλασιαζόμενον επί συντελεστήν 3 τουλάχιστον ή και μεγαλύτερον κατά την κρίσιν του Δικαστηρίου./ Αι Επιτροπαί των τριών Κοινοτήτων εύρον πάσαν δυνατήν υποστήριξιν παρά των κρατικών υπηρεσιών, ιδία παρά τη Α.Ε. του κ. Προέδρου της Κυβερνήσεως, ελπίζω δε συνεπώς ότι εν τω μέτρω του δυνατού, η αποζημίωσις θα είναι δικαία και πλήρης./ Ως προς το έργον της Επιτροπής Εκτιμήσεως, νομίζω ότι δέον η Κοινότης, τη αιτήσκει πάντοτε των ενδιαφερομένων να συμπληρώνη δια σχετικών πιστοποιήσεων, εφ όσον υπάρχουσι εμφανή στοιχεία τα υπό της Επιτροπής συλλεγόμενα τοιαύτα και εφ όσον τυχόν παροραθέντα στοιχεία δεν δύναται δι επανεξετάσεως να βεβαιώση η Επιτροπή./ Κατά (= ταύτα;) λοιπόν, εν τούτοις, νομίζω ότι άπαξ υπαρχούσης Κρατικής Επιτροπής, και δη εξ ειδικών συγκροτηθείσης, είναι αναρμοδία η Κοινότης να αναμιχθή εις τας λεπτομερείας των εκτιμήσεων, παρά την επιθυμίαν να πράξη το παν το δυνάμενον να αποβή εις όφελος των πληττομένων συνιδιοκτητών./ Έτερον συναφές με την επέκτασιν του Αεροδρομίου θέμα, είναι το της εγκαταστάσεως των κατοίκων Χασανίου. Οι κάτοικοι ούτοι θα στερηθώσι της στέγης αυτών και ζητούσι να εγκατασταθώσι παρά την θέσιν «Τρουμπάρι» του Κτήματος Τράχωνες, φαίνεται δε πιθανόν ότι θέλει επιτευχθή συμφωνία μεταξύ Δημοσίου και της Α.Ε. «Κτήμα

Τράχωνες», εν προκειμένω ότι δημιουργούνται διάφορα ζητήματα άτινα εξέθεσα και λύσεις τας οποίας υπέδειξα δια της προς την Νομαρχίαν Αττικοβοιωτίας υπ αρ. 809 ε.έ. αναφοράς./ Εθεώρησα σκόπιμον να εκθέσω προς την Διοικούσαν Επιτροπήν τας μέχρι τούδε γενομένας ενεργείας επί του σημαντικωτάτου ζητήματος της επεκτάσεως του Αεροδρομίου ευχόμενοι συνάμα όπως το Αεροδρόμιον τούτο, καθιστάμενον δια της επεκτάσεως ταύτης εξαιρετικώς τέλειον, θέλει μετά τοσαύτας ζημίας, συντελέση εν καιρώ, ως σπουδαιοτάτου κέντρου συγκοινωνίας και εις την ανάπτυξιν της Κοινότητος./ Η Δ. Επιτρ., ακούσασα του κ. Προέδρου, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, Ότι εγκρίνει τας μέχρι τούδε ενεργείας του επί του ζωτικοτάτου δια την Κοινότητα και τους θιγομένους ιδιοκτήτας ζητήματος με την παράκλησιν της συνεχίσεως τούτων μέχρις ολικής λύσεως του όλου ζητήματος . . . .».

*Σχόλιο: 1) Οι διατυπώσεις δίνουν την εντύπωση ότι Ιω. Γερουλάνος προσπαθεί μια αποτυχία του, να την εμφανίσει ως επιτυχία. Επιδαφιλεύει καλά λόγια για την «ελληνικήν κυβέρνησιν», δηλαδή του Γεωργίου Τσολάκογλου, που είχε υπογράψει τη συνθηκολόγησιν με τους Γερμανούς και δέχτηκε να σχηματίσει την πρώτη κυβέρνησιν Κατοχής, τον οποίο διαδέχτηκε το Δεκέμ-βριον 1942 ο Κων. Λογοθετόπουλος (μέχρι τότε Αντιπρόεδρος και Υπουργός της Κυβερνήσεως των Γερμανών, ο οποίος ήταν ιδεολογικά ναζιστής με άρθρο-γραφία σε σχετικά έντυπα), που κατοικούσε στη βίλα του στο Καλαμάκι. Και οι δύο μετά την Απελευθέρωσιν, καταδικάστηκαν σε θάνατον (μετατράπηκε σε ισόβια) για προδοσίαν. Ο Ι. Γ. συνομολογεί, ότι είχε στενή συνεργασίαν με τον Τσολάκογλου: «Ηναγκάσθην δε να προβώ και εις προσωπικάς ενεργείας, ακόμη παρά τω Πολιτικώ Γραφείω της Α.Ε. του κ. Προέδρου της Κυβερνήσεως». *Επιδιώκει, ώστε: «Οι κάτοικοι ούτοι θα στερηθώσι της στέγης αυτών και ζητούσι να εγκατασταθώσι παρά την θέσιν «Τρουμπάρι» του Κτήματος Τράχωνες, φαίνεται δε πιθανόν ότι θέλει επιτευχθή συμφωνία μεταξύ Δημοσίου και της Α.Ε. «Κτήμα Τράχωνες». . .», δηλαδή την εταιρίαν του.**

2) Μακροσκελέστατη απόφασις. ΟΜΩΣ: Για τη ΜΗ καταστροφή των αρχαιοτήτων Αγίου Κοσμά, Αγίας Άννας και Ποσειδώνος με κατασκευή πολυβολείων αντιαεροπορικών (βλ. άλλο κεφάλαιον), η οποία λάμβανε χώρα την ίδια

περίοδο, ΚΑΜΙΑ απόφαση του Κ.Σ., όχι διαμαρτυρίας αλλά ούτε «ευχής» ή «παράκλησης», καμία προσωπική παρέμβαση/ενέργεια, δεν έκανε. ΕΝΩ σαν «θιγόμενος ιδιοκτήτης» και προσδοκών συμφωνία Δημοσίου και Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, έκανε, καθ' ομολογία του, όλες τις πιο πάνω, έστω και ατυχείς.

3) Όσον αφορά την πρόβλεψη ή ευχή, ότι το Αεροδρόμιο θα συντελούσε «εις την ανάπτυξιν της Κοινότητος», διαψεύστηκε παταγωδώς, αφού δέκα πέντε χρόνια μετά οι κάτοικοι και η Κοινότητα άρχισαν να διαμαρτύρονται, να απαιτούν ή και να εκλιπαρούν για την απομάκρυνσή του ! διότι «η ύπαρξις και διατήρησις του Αεροδρομίου θα έχη ως αποτέλεσμα σοβαροτάτας ζημίας επί της ακινήτου περιουσίας των κατοίκων και την ερήμωσιν και αφανισμόν των ανθουσών τούτων περιοχών» (βλέπετε το επόμενο κεφάλαιο).

[β. 22.7.1940- 30.8.1947]. σ. 118-123: «Αριθμός Πρακτικού 20, συνεδρίασις της 31.7.1946». « . . . (γίνεται εκτεταμένη συζήτηση για το Αεροδρόμιο Ελληνικού, με την παρουσία και εκπροσώπων της Κοινότητος Ελληνικού και άλλων, για μελλοντικά οφέλη κλπ, η οποία δεν κατέληξε σε συμφωνία αφού υπήρχε διάσταση απόψεων, και έτσι δεν ελήφθη απόφαση. Λόγω της μεγάλης έκτασής της απλής σ υ ζ ή τ η ς, πολλών σελίδων, δεν αντιγράφω) . . .».

Σχόλιο: Για τις «επεκτάσεις», βλέπετε «ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΟ», 2019, κεφάλαιο «Ελληνικό – Αεροδρόμιο, απαλλοτριώσεις 1937 – 1972».

Κεφάλαιο δέκατο εβδομο

Απαίτηση για α π ο μ ά κ ρ υ ν σ η του Αεροδρομίου Ελληνικού

[β. 19.5.1953 – 9.3.1956]. σελ. 206: «Αριθμός Πρακτικού 18, συνεδρίασις της 18.8.1955, Αριθμός αποφάσεως 155», με θέμα: «Ψήφισμα αφορά το Αεροδρόμιον». « . . . Επί του μόνου θέματος ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό των

θιγομένων εκ της παραμονής και επεκτάσεως του Αεροδρομίου, Δήμου και Κοινοτήτων Γλυφάδας, Ελληνικού, Βούλας και Αργυρουπόλεως, συνετάγησαν ψήφισμα διαμαρτυρίας διότι παρά την εκφρασθείσαν γνώμην του κ. Πρωθυπουργού, της πλειοψηφίας της συσταθείσης υπ' αυτού Επιτροπής και των Ξένων ειδικών αποφανθέντων δια την μεταφοράν του Αεροδρομίου Ελληνικού, απεφασίσθη η παραμονή και η επέκτασις τούτου. Επειδή δια της δημιουργουμένης ήδη καταστάσεως η ύπαρξις και διατήρησις του Αεροδρομίου θα έχη ως αποτέλεσμα σοβαροτάτης ζημίας επί της ακινήτου περιουσίας των κατοίκων και την ερήμωσιν και αφανισμόν των ανθρωπών τούτων περιοχών προτείνει όπως συνταχθή ψήφισμα διαμαρτυρίας και καθορισθώσι αι εν τω μέλλοντι ενέργειαι./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου και σκεφθέν κατά Νόμον, Ψήφίζει ομοφώνως 1) Να ενταθή ο αγών όλων των ενδεικνυομένων μέσων, 2) Να επιδοθή το παρόν, επέχον θέσιν εντόνου διαμαρτυρίας και προειδοποιήσεως προς την Κυβέρνησιν, τους αρχηγούς των κομμάτων και πάσαν άλλην αρμοδίαν αρχήν, 3) Να ασκηθή δια του τύπου και άλλως, έντονος αγών δια φωτίσεως της κοινής γνώμης και γενικώς ληφθή πάν μέτρον ενδεδειγμένον δια την πλήρη δικαίωσιν του αγώνος. . . .».

[β. 16.8.1964 – 4.2.1967]. σ. 144 «Συνεδρίασις της 5.4.1965, απόφασις 77», χωρίς θέμα. « . . .Επί του δεκάτου έκτου θέματος της ημερησίας διατάξεως, εγγραφέντος εις προηγουμένην ημερήσιαν διάταξιν, αιτήσεται του εκ των μελών του Συμβουλίου κ. Ελ. Σκορδίλη, και πριν ή δοθή ο λόγος εις τον άνω κ.σ., ίνα αναπτύξη τας απόψεις του, ο Πρόεδρος εκτίθησιν, ότι εις όλους τυγχάνει γνωστόν το θέμα Αερολιμένος, του οποίου η απόμακρυνσις εκ του χώρου, ένθα σήμερα ευρίσκειται τούτο, αποτελεί, θα ηδυνάμεθα να είπωμεν, κοινόν αίτημα των κατοίκων Καλαμακίου, αλλά και των κατοίκων των πέριξ αυτού Δήμων και Κοινοτήτων. / Ακολουθως αναγινώσκει σχεδίων αποφάσεως του Κ.Σ. επί του εν λόγω θέματος και παρακαλεί, όπως, εφ' όσον η πρότασις του γίνη αποδεκτή, ψηφισθή υπό του Συμβουλίου ως απόφασις τούτου και υποβληθή προς αρμοδίας Αρχάς δια τα περαιτέρω. «Το Κ.Σ. ακούσαν της εισηγήσεως του Προέδρου επί του υπό κρίσιν θέματος ως και

του σχεδίου αποφάσεως λαβόν γνώσιν, θ ε ω ρ ε ί ως εξαντλούντα το όλον θέμα τα υπό του κ. Προέδρου εκτεθέντα, ο δε εκ των κ.σ. αιτησάμενος την εγγραφήν του θέματος τούτου εις την ημερησίαν διάταξιν κ. Ελ. Σκορδίλης π α ρ α ι τ ε ί τ α ι της εισηγήσεώς του, το δε Κ.Σ. ΟΜΟΦΩΝΩΣ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ: Το Κ.Σ. Καλαμακίου εν απολύτω συναισθήσει των ευθυνών και υποχρεώσεων έναντι των κατοίκων υποβάλλει την αίτησιν προς την Σεβαστήν Κυβέρνησιν και ιδιαιτέρως προς τον Πρόεδρον της Κυβερνήσεως κ. Γεώργιον Παπανδρέου, όπως εν τω πλαισίω πάντοτε των εθνικών συμφερόντων και του κοινού συμφέροντος όλων των Ελλήνων, αντιμετωπίση το σοβαρώτατον τούτο πρόβλημα της μετ α τ ο π ί σ ε ω ς του Α ε ρ ο λ ι μ έ ν ο ς Ε λ λ η ν ι κ ο ύ μακράν κατωκημένης περιοχής./ Την ευχήν και παράκλησιν ταύτην υποβάλλει το Κ.Σ. προς την Εθνικήν Κυβέρνησιν, μακράν πάσης πολιτικής βλέψεως ή κομματικής τοποθετήσεως και εν τη πεποιθήσει, ότι οι σήμερον ιθύνοντες τας τύχας του Έθνους, έχοντες εκπεφρασμένην επί του θέματος τούτου γνώμην, κατά το παρελθόν, θα θελήσουν να επιληφθούν του ζητήματος, δια τε την γαλήνην των κατοίκων των παρακειμένων προς το Αεροδρόμιον προαστείων, αλλά και ολοκλήρου της Π ρ ω τ ε υ ο ύ σ η ς αφ'ενός, αφ'έτερου δε, ίνα παρασχεθώσι αι απαιτούμεναι προϋποθέσεις δια την τουριστικήν αξιοποίησιν της ωραιότερας ελληνικής ακτής, του Σαρωνικού, ως και τον εξωραϊσμόν και εκσυγχρονισμόν ταύτης, όπερ σήμερον σοβαρώς παρεμποδίζεται εκ της υπάρξεως του Αεροδρομίου εν μέσω πολυπληθών πόλεων και δη μέχρι της αιγιαλίτιδος ζώνης./ Προς τούτοις το Κ.Σ. Καλαμακίου, εν τη προασπίσει των συμφερόντων της Κοινότητος, ως Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοικήσεως, αλλά και ως συγχρόνου παραλιακού προαστείου, επιθυμεί, να διαδηλώση από του νυν δια της παρούσης αυτού αποφάσεως, ότι εις περίπτωσιν καθ ην η ευχή αυτού, περί απομακρύνσεως του Αερολιμένος, ήθελε μετουσιωθή εις πραγματικότητα, διεκδικεί και αιτείται από τούδε, δια την επιβίωσιν της Κοινότητος Καλαμακίου, όπως ο χ ώ ρ ο ς, ένθα σήμερον κ ε ί τ α ι ο Α ε ρ ο - λ ι μ ή ν, κ α τ α ν ε μ η θ ε ί, μετά την απομάκρυνσιν του Αεροδρομίου και υπαχθή εξ επόψεως Αυτοδιοικήσεως, κατά μεν το τμήμα αυτού το αντιστοιχούν εις την ακτήν της Κοινότητος Καλαμακίου, ήτοι μέχρι και των λουτρικών εγκαταστάσεων του Αγίου Κοσμά και καθ όλον το βάθος αυτού, μέχρι συναντήσεως των σημερινών ορίων της Κοινότητος Αργυρουπόλεως,

εις την Κοινότητα Καλαμακίου, εις ην ανήκεν και πρό-
 τερον ως προς δε το υπόλοιπον μέρος αυτού, κατ αναλογίαν, εις την
 Κοινότητα Ελληνικού και Δήμον Γλυφάδας, εις ους αρχικώς ανήκεν η
 υπολειπομένη αυτή περιοχή./ Ωσαύτως το Κ.Σ. αιτείται και παρ ακαλει,
 όπως, μετά την συντέλεσιν των ανωτέρω, παρασχεθή αυτή η απαιτούμενη ο
 ικονομική ενίσχυσις, υπό μορφήν μακροπροθέσμου δανείου, δια την
 ιδίαις φροντίσι και επωφελεία της, τουριστικήν αξιοποίησιν του παραλιακού
 χώρου, από Γεφύρας ΕΔΕΜ μέχρι και των λουτρών Αγίου Κοσμά, και τούτο ίνα
 τοιουτοτρόπως επέλθη αντιστάθμισις προς την αποδεδειγμένως
 επισυμβησομένην οικονομικήν αυτής ζημίαν, εκ του γεγονότος της
 απομακρύνσεως του Αεροδρομίου . . . .».

*Σχόλιο: Από τη μια ζητείται σθεναρά η απομάκρυνση, και από την άλλη,
 εντελώς αντιφατικά, γίνεται επίκληση «ζημίας εκ της απομακρύνσεως» για τη μη
 επέλευση της οποίας το Κ. Σ. ζητά «αντισταθμιστικά» !.*

[β. 16.8.1964–13.12.1967]. σ. 154: «Συνεδρίασις της 5.11.1966» (αρ.176) « . .
 Προ της ημερησίας διατάξεως ο Πρόεδρος προτείνει όπως το Συμβούλιον
 δεχθή και συζητήσει το θέμα απομακρύνσεως του Αερολιμένος εκ του
 χώρου του Ελληνικού, και εισηγείται όπως ληφθή απόφασις διής να
 διαδηλούται ο πόθος των κατοίκων όπως απομακρυνθή το Αεροδρόμιον./ Το
 Κ.Σ. μετά διεξοδικήν συζήτησιν επί του ανωτέρω θέματος, λαμβάνον υπ όψιν
 και προγενεστέραν αυτού απόφασιν επί του ιδίου θέματος, προσβλέπον μετά
 πολλής ελπίδος εις το αναγγελθέν δια του ημερησίου τύπου γεγονός
 συστάσεως υπό της Κυβερνήσεως, Επιτροπής Μελέτης της περιπτώσεως με
 ταθέσεως του Αεροδρομίου, έχον δε ως δεδομένην την κοινήν των
 κατοίκων επιθυμίαν λυτρώσεως από των λίαν βλαπτικών επιδράσεων δια την
 υγείαν και την ζωήν του πληθυσμού, της λειτουργίας του Αεροδρομίου εντός
 κατωκημένου χώρου, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ, Υποβάλλει έντονον διαμαρτυρίαν
 προς τους αρμοδίους δια την ύπαρξιν και λειτουργίαν του Αεροδρομίου εις
 τα σπλάχνα της Πρωτευούσης και διατυπώνει έκκλησιν προς τον
 Πρόεδρον της Κυβερνήσεως, ίνα ασκήση πάσαν επιρροήν δια την όσον το

δυνατόν ταχύτεραν α π ο μ ά κ ρ υ ν σ ι ν του Α ε ρ ο δ ρ ο μ ί ο υ. Ωσαύτως ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ την σύστασιν Τριμελούς Επιτροπής, εκ των 1) Προέδρου της Κοινότητος, 2) κ. Π. Τζιβανίδη, 3) Κ. Τσόχα, ήτις θα ε π ι δ ώ σ η την παρούσαν αρμοδίως και θα μεριμνήση δια την σύγκλησιν εν τω Κοινοτικώ καταστήματι, συσκέψεως των θιγομένων αμέσως ή εμμέσως Δήμων και Κοινοτήτων προς λήψιν αναλόγων αποφάσεων./ Επί της ανωτέρω αποφάσεως, οι εκ των κοινοτικών συμβούλων κ. Παν. Καλλιγέρης και Κ. Πυλαρινός, εμμένουν εις την προγενεστέραν επί του θέματος απόφασιν την οποίαν θεωρούν επαρκή, αυτήν και μόνην. . . . .».

Σημείωση: Στο [β. 16.8.1964–4.2.67], σ.451, συνεδρίαση 5.11.1966, καταγράφεται η απόφαση 176, με επουσιώδεις λεκτικές διαφοροποιήσεις.

Κεφάλαιο δέκατο όγδοο

Κοινότητα: Αποφάσεις για ί δ ρ υ σ η Ν ε κ ρ ο τ α φ ε ί ο υ

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σ.45 : «Αριθμός αποφάσεως 188, συνεδρίασις της 5.10.1938», με θέμα: «Περί αγοράς γηπέδου δια Νεκροταφείον». « . . . Ο κ.

Πρόεδρος εκθέτει ότι ως γνωστόν η Κοινότης στερείται Νεκροταφείου, οι δε νεκροί μεταφέρονται άλλοι μεν εις τας Αθήνας, άλλοι δε εις την γειτονικήν Κοινότητα Κομνηνών, των οικείων αυτών ταλαιπωρουμένων ίνα επιτύχωσι την άδειαν ενταφιασμού εις τα νεκροταφεία των άνω πόλεων και επιβαρυνομένων με μεγάλας δαπάνας δια την μεταφοράν. Προς θεραπείαν τούτου θεωρεί επάναγκες όπως ιδρυθή Νεκροταφείον της Κοινότητος, ως κατάλληλον δε τόπον προτείνει, τμήμα αγρού παρά την θέσιν «Παυλί» ανήκον εις την Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες. Προς τον σκοπόν τούτον ήλθεν εις διαπραγματεύσειν μετά της ρηθείσης Εταιρίας ήτις προσφέρει έκτασιν έξ (6) στρεμμάτων με τιμήν δραχμών χιλίων κατά στρέμμα ήτοι εν όλω αξίας δραχ. 6.000, προσθέτει δε ότι η τιμή αύτη είναι απολύτως εξαιρετική δεδομένου ότι παρόμοια του προσφερομένου γήπεδα τιμώνται προς 12- 15 χιλιάδας δραχ. κατά στρέμμα. Προτείνει δε όπως το Συμβούλιον αποφανθή δια την αγοράν. Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου, κρίναν ότι αφ ενός είναι αναγκαιοτάτη η ίδρυσις νεκροταφείου και αφ ετέρου ότι η προσφερθείσα τιμή είναι απολύτως συμφέρουσα εις την Κοινότητα, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί την ίδρυσιν νεκροταφείου εις τον προσφερόμενον υπό της Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, αγρόν εκτάσεως έξ στρεμμάτων ήτοι εξ χιλιάδων τετραγωνικών τεκτονικών πήχεων, εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί ισόποσον πίστωσιν . . . και ανατίθησιν τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν . . .».

Σχόλια: α) Στην απόφαση αυτή, όπως και σε πολλές άλλες σχετικές, παρίσταται και ψηφίζει και ο Ι. Γερουλάνος, παρά το γεγονός ότι από αυτή εξαρτά υλικό συμφέρον, αφού στην «Κτήμα Τράχωνες Α.Ε.» συμμετείχε (ήταν δική του και της οικογενείας του). Πιθανόν τότε δεν υπήρχε απαγορευτική νομο-θετική διάταξη, όπως νομοθετήθηκε μετά τον Πόλεμο. β) Από τις επόμενες αποφάσεις προκύπτει ότι ήταν και αυτή μια ακόμη ανεκτέλεστη «προσφορά».

Σχόλιο 2: Με τη με αρ. 28/27.2.1939 απόφαση του Κ.Σ. με θέμα: «Περί εγκρίσεως πιστώσεως εκ δραχ. 840 δια την δι αυτοκινήτου μεταφοράν των Οργανώσεων και Κοινοτικών Συμβούλων εις Αθήνας και της επιτροπής δια την εξέτασιν του χώρου του Νεκροταφείου», εγκρίθηκε σχετική πίστωση.

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σ. 357: «Αριθμός αποφάσεως 197, συνεδρίασις της 1.12.1939», με θέμα: «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την αγοράν εκτά-σεως έξ στρεμμάτων προς ίδρυσιν νεκροταφείου». « . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια της υπ αρ. 30415 ε. έ. διαταγής της Διοικήσεως της Πρωτευούσης ενεκρίθη η υπ αρ. 188 π. έ. (= παρελθόντος έτους) απόφασις περί αγοράς γηπέδου προς ίδρυσιν νεκροταφείου, ήτοι της προσφερθείσης υπό της «Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες» εκτάσεως έξ στρεμμάτων αντί συνολικού ποσού δραχ. 6.000, δέον δε το Συμβούλιον να εγκρίνη την απαιτουμένην προς τούτο πίστωσιν.../ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν την υπ αρ. 30415 διαταγήν της Διοικήσεως της Πρωτευούσης ως και την από 27 Ιανουαρίου 1938 έκθεσιν της συσταθείσης Επιτροπής,/ ΑΠΟΦΑΙ-ΝΕΤΑΙ ότι εγκρίνει παμψηφεί όπως η απαιτηθησομένη δαπάνη των δραχ. 6.000 δια την αγοράν γηπέδου προς ίδρυσιν νεκροταφείου, βαρύνει . . . . του εκτελεστού προϋπολογισμού, εξ ου σ ι ο δ ο τ ε ί δε τον κ. Πρόεδρον όπως προβή εις την πραγματοποίησιν της αγοράς της αναφερο-μένης εκτάσεως εν τη, εν τη εκθέσει, αναφερομένη θέσει, παρά της Ανωνύμου Εταιρείας «Κτήμα Τράχωνες» εξουσιοδοτεί δε τούτον όπως υπογράψη το σχετικόν συμβόλαιον ως και κάθε σχετικόν τούτου έγγραφον. . . .».

Σχόλιο: Κανένα συμβόλαιο πώλησης και αγοράς δεν υπογράφηκε.

[β. 19.5.1953 – 9.3.1956]. σελ. 26: «Αριθμός Πρακτικού 26, συνεδρίασις της 16.11.1953»: « . . .Επί του πρώτου θέματος εγκρίνει παμψηφεί την επέκτασιν του σχεδίου Τραχώνων ως εν τω υποβληθέντι σχεδιαγράμματι εμφανίζεται, υπό τον όρον αναλήψεως όλων των υποχρεώσεων κατασκευής των τεχνικών έργων υδρεύσεως, ηλεκτροφωτισμού, οδοποιίας, διαμορφώσεως πλατειών, κρασπέδων κλπ., περί ών γίνεται μνεία εν ταις αιτήσεσι, και παραχωρήσεως εις την Κοινότητα εκτός των υπό του σχεδίου προβλεπομένων κοινοχρήστων χώρων και του τμήματος τούτου του σημειουμένου υπό τους αριθμούς 1, 2, 3, 4 και 5 δια την υπ αυτού (= επ αυτού;) μελλοντικήν ίδρυσιν Νεκροταφείου, καθορίζει δε ως ελάχιστον όριον εμβαδού μ2 300, ελάχιστον πρόσωπον 12 μέτρα, ελάχιστον βάθος 16 τοιαύτα τας δε έμπροσθεν και όπισθεν πρασιάς ως 3 μέτρα, ανατίθησι δε τω κ. Προέδρω, συν τη περαιτέρω

ενεργεία, την έκθεσιν του σχετικού διαγράμματος επί 15 ήμερον και την δαπάναις των ενδιαφερομένων δημοσίευσιν της εκθέσεως συμφώνως προς τας διατάξεις του Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού, εκδίδει δε την υπ αρ. 211 απόφασιν . . . .». *Σχόλιο: Περιλαμβάνονταν και το «Πανί»; Δεν προκύπτει.*

[β. 19.5.1953 – 9.3.1956]. σελ. 272: «Αριθμός Πρακτικού 4, συνεδρίασις της 6.2.1956», χωρίς απόφαση, με θέμα: «Περί συστάσεως Νεκροταφείου». « . . . Επί του δεκάτου θέματος του αναφερομένου εν τη ημερησία διατάξει ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι είναι επιτακτική ανάγκη ιδρύσεως Ν ε κ ρ ο τ α φ ε ί ο υ διότι ο Δήμος Παλαιού Φαλήρου εις το νεκροταφείον του οποίου θάπτονται οι εν Καλαμακίω αποβιούντες, μετά δυσκολίας δέχεται προς ταφήν τούτους, δια σχετικών δε εγγράφων γνωρίζει ότι εις περίπτωσιν καθ ην δεν θέλομεν προβή εις την σύστασιν Νεκροταφείου θέλει αρνηθή την ταφήν των νεκρών. Κατόπιν τούτου αναφερόμενος και εις πρότασιν του εκ των μελών κ. Γ. Γκούμη, γενομένην κατά την προηγουμένην συνεδρίασιν σχετικήν με την σύστασιν Νεκροταφείου, προτείνει όπως επιδιωχθή η απαλλοτρίωσις ή αγορά καταλλήλου γηπέδου εκτάσεως 15 - 20 στρεμμάτων εκ μέρους του Κτήματος Τράχωνες και εις θέσιν κατάλληλον και ουχί μακράν της πόλεως./ Μετ ανταλλαγήν γημών ανατίθεται εις τον κ. Πρόεδρον όπως έλθη εις διαπραγματεύσεις μετά του κ. Ι. Γερουλάνου δια την εξεύρεσιν καταλλήλου χώρου και επιτυχίαν συμβιβαστικής λύσεως . . . .».

Σχόλιο: Η θέση στο Πανί;; Και με αυτή την απόφαση, η ίδρυση Νεκροταφείου, αποφασίζεται «εν κενώ», ως εάν δεν έχουν υπάρξει παλαιότερες αποφάσεις. Ίσως, κανένας από τους υπηρεσιακούς παράγοντες που γνώριζαν την αλήθεια και πραγματικότητα, δεν ενημέρωσε γι αυτό τους κοιν. συμβούλους.

[β. 19.5.1953 – 9.3.1956]. σελ. 285: «Αριθμός Πρακτικού 8, συνεδρίασις της 5.4.1956, απόφαση–δεν ελήφθη», με θέμα: «Περί συστάσεως Νεκροταφείου». « . . . Επί του πρώτου θέματος του αναφερομένου εν τη ημερησία διατάξει ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ενεργείας του παρά τω κ. Ιωάννη Γερουλάνω, όστις εδέχθη την πώλησιν της απαιτουμένης εκτάσεως δια την ίδ ρ υ σ ι ν Ν ε κ ρ ο τ α φ ε ί ο υ εις τι οικοδομικόν τετράγωνον του εγκεκριμένου σχεδίου Αλίμου,

δοθέντος ότι δ ε ν ε ν ε κ ρ ί θ η εισέτι η επέκτασις του σχεδίου Τραχώνων, εξ ή ς ε ξ α ρ τ ά τ α ι η παραχώρησις γηπέδου δια τον σκοπόν τούτον. Ο εκ των μελών κ. Γ. Γκούμης αναφερόμενος εις ιδιωτικήν συζήτησιν μετά συμπολίτου προτείνει ως κατάλληλον μέρος δια την ίδρυσιν Νεκροταφείου την θέσιν «Αγριληός», ανατίθεται δε εις αυτόν και τον Γ. Μαμάνην η έρευνα δια την υπόδειξιν και ετέρου χώρου . . .».

Σχόλιο: 1) Στην απόφαση αυτή ρητά διατυπώνεται και σαφώς αποδεικνύεται η εξάρτηση της παραχώρησης έκτασης από την «Κτήμα Τράχωνες ΑΕ» (Ι. Γερ.), με τις επεκτάσεις του σχεδίου για την ένταξη άλλων εκτάσεων. Και η παλαιά πρότασή του για το «Πανί»; 2) Υπενθυμίζεται ότι η θέση «Αγριληός» σχεδόν ταυτίζεται με τη σημερινή περιοχή «Αμπελάκια».

[β. 16.8.1964 –13.12.1967]. σ. 39: «Συνεδρίασις της 9.1.1965» χωρίς αριθμό, με θέμα: «2) Λήψις αποφάσεως περί ιδρύσεως Κοινοτικού Νεκροταφείου». « . . .Επί του θέματος του Νεκροταφείου αποφασίζεται κατ αρχήν η σύστασις τετραμελούς επιτροπής αποτελουμένης εκ των κ.κ. α) Αγγέλου Παπακώστα, β) Κων. Μαλτέζου, γ) Παύλ. Τζιβανίδη, δ) Παν. Τσορού, ίνα προβή εις τας απαιτουμένας προκαταρκτικάς ερεύνas και ενημερώση εν καιρώ το Κοινοτικόν Συμβούλιον δια τας περαιτέρω ενεργείas . . .». Σχόλιο: Στο [β. 16.8.1964 – 4.2.1967]. σ. 182 «Συνεδρίασις της 9.1. 1965, ίδιες διατυπώσεις.

[β. 16.8.1964–13.12.1967]. σ. 208: «Συνεδρίασις της 8.7.1967»: σ.211: « . . . Εξουσιοδοτείται ο μ ο φ ώ ν ω ς ο Πρόεδρος της Κοινότητος ίνα αναθέση εις τον Μηχανικόν Α. Πιζάνην την εκπόνησιν σχεδιαγραμμάτων, ίνα τεθούν υπ' όψιν του Συμβουλίου, δια την λήψιν αποφάσεως απαλλοτριώσεως χώρου προς δημιουργίαν Νεκροταφείου Καλαμακίου . . . . .».

Επισήμανση: Το θέμα της «Ίδρυση Νεκροταφείου» περιλαμβάνονται και στις πιο κάτω (κεφ. 21: Αποφάσεις για περιοχές της Κοινότητος) αποφάσεις Κ.Σ.: α) χωρίς αριθμό, συνεδρίαση της 5.12.1965, β) αρ.236/13.12.1967.

Κεφάλαιο δέκατο ένατο

Αγγλικό – Συμμαχικό Νεκροταφείο

[β. 29.6.1940- 14.6.1946]. σελ. 361: «Αριθμός αποφάσεως 1, συνεδρίασις της 9.1.1946», με θέμα: «Περί των σημειωθεισών α υ θ α ι ρ ε σ ι ώ ν κατά την περιτείχισιν του Στρατιωτικού Αγγλικού Νεκροταφείου». « . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι η υπηρεσία του ενταύθα Αγγλικού Στρατιωτικού Νεκροταφείου, αφού ως γνωστόν κατά την περιτείχισιν του Νεκροταφείου εξέκλινεν της οικοδομικής γραμμής και συμπεριέλαβε κοινοχρήστους χώρους άνευ προηγουμένης τροποποιήσεως του σχεδίου ρυμοτομίας, προβαίνει ήδη εις την περίφραξιν του έναντι του Νεκροταφείου παραλιακού χώρου, εις τοιαύτην μάλιστα θέσιν μη επιτρέπουσαν την εις το μέλλον εφαρμογήν του εγκεκριμένου σχεδίου, καθ όσον το αφιέμενον πλάτος μόλις φθάνει τα 17 μέτρα έναντι των προβλεπομένων 27 τοιούτων. Εν συνεχεία αναφέρει σχετικάς προς τας αρμοδίας Υπηρεσίας ενεργείας του, και διαμαρτυρούμενος κατά των αυθαιρεσιών τούτων δηλοί ότι είναι υποχρεωμένος να παραιτηθή δεδομένου ότι αύται είναι καταστρεπτικά δια την Κοινότητα./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν την γνώμην ενός εκάστου των μελών αυτού και του κληθέντος Διοικητού του Αστυνομικού Σταθμού δηλώσαντος αδυναμίαν να εμποδίση την εκτέλεσιν των εργασιών επί του παραλιακού χώρου, εφ όσον αύται εκτελούνται άνευ σχετικής αδειάς της αρμοδίας υπηρεσίας, και σκεφθέν, επειδή δια των εκτελουμένων εργασιών καταστρέφεται η παραλία του Καλαμακίου και αυτή αύτη η ζωτικότητα αυτού, επειδή δια της περιτειχίσεως ταύτης δεν απομένει ο απαιτούμενος χώρος προς μελλοντικήν διαπλάτυνσιν της Παραλιακής λεωφόρου, επειδή ουδείς σεβασμός επιδεικνύεται εκ μέρους της αναφερθείσης υπηρεσίας προς τας κειμένας διατάξεις και επειδή δια της τοιαύτης αυθαιρέτου ενεργείας το σύνολον των κατοίκων ευρίσκεται εν εξεγέρσει, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, Ότι εγκρίνει παμψηφεί την υποβολήν εγγράφου διαμαρτυρίας προς τα Υπουργεία Εσωτερικών, Οικονομικών και Δημοσίων Έργων, την Νομαρχίαν Αττικής και Διεύθυνσιν Αστυνομίας ως και την κοινο-ποίησιν ταύτης εις τας θιγομένας Κοινότητας Ελληνικού, Βούλας, Βάρης και Βουλιαγμένης, και η

ενέργεια αυτή να υποβάλει την παραίτησίν του ως μόνην διέξοδον εκ της ηθικής ευθύνης απέναντι των συνδημοτών του . . . .».

[β. 22.7.1940 - 30.8.1947]. σ.80: «Αριθμός Πρακτικού 1, συνεδρίασις της 9.1.1946». «.Επί του πρώτου θέματος ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι η υπηρεσία του ενταύθα Αγγλικού Στρατιωτικού Νεκροταφείου, αφού ως γνωστόν κατά την περιτείχισιν του Νεκροταφείου εξέκλινε της οικοδομικής γραμμής και συμπεριέλαβε κοινοχρήστους χώρους άνευ προηγουμένης τροποποιήσεως του σχεδίου ρυμοτομίας, προβαίνει ήδη εις την περίφραξιν του έ ν α ν τ ι του Νεκροταφείου παραλιακού χώρου εις τοιαύτην μάλιστα θέσιν μη επιτρέ-πουσιν την εις το μέλλον εφαρμογήν του εγκεκριμένου σχεδίου καθόσον το αφιέμενον πλάτος μόλις φθάνει τα 17 μέτρα έναντι των προβλεπομένων 27 τοιούτων. Εν συνεχεία αναφέρει σχετικάς προς τας αρμοδίας υπηρεσίας ενεργείας του, και διαμαρτυρούμενος κατά των αυθαιρεσιών τούτων δηλοί ότι είναι υποχρεωμένος να παραιτηθή, δεδομένου ότι αύται είναι καταστρεπτικά δια την Κοινότητα. Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν την γνώμην ενός εκάστου των μελών αυτού και του κληθέντος Διοικητού του Αστυνομικού Σταθμού, δηλώσαντος αδυναμίαν να εμποδίση την εκτέλεσιν των εργασιών επί του παραλιακού χώρου, εφ όσον αύται εκτελούνται άνευ σχετικής αδείας της αρμοδίας υπηρεσίας, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ ότι εγκρίνει παμψηφεί την υποβολήν εγγράφου διαμαρτυρίας προς τα Υπουργεία Εσωτερικών, Οικονομικών και Δημοσίων Έργων, την Νομαρχίαν Αττικής και Διεύθυνσιν Αστυνομίας Πόλεων ως και την κοινοποίησιν ταύτης εις τας θιγομένας Κοινότητας Ελληνικού, Βούλας, Βάρης και Βουλιαγμένης και τον Δήμον Γλυφάδας, εις περίπτωσιν δε καθ ήν αποβή άκαρπος και η ενέργεια αυτή υποβάλει την παραίτησίν του, ως μόνην διέξοδον εκ της ηθικής ευθύνης απέναντι των συνδημοτών του, προς τούτο δε εκδίδει την υπ αρ. 1 απόφασιν . . . . .».

[β. 14.6.1946 - 6.8.1947). σ. 5: «Αριθμός Αποφάσεως 107, Συνεδρίασις 14.6.1946», με θέμα: «Περί του Αγγλικού Στρατιωτικού Νεκροταφείου». « . . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι κατά τας ημέρας του Δεκεμβριανού κ ι ν ή μ α τ ο ς, εγκατεστάθη παρά την θέσιν «Πικροδάφνη», το Αγγλικόν Στρατιωτικόν

Νεκροταφείον, προκριθέντος του χώρου υπό των Αγγλικών Αρχών, ήρξατο δε η ταφή των νεκρών, πριν ει καταστή δυνατή η συνεννόησις μεταξύ της Δημοτικής Αρχής Παλαιού Φαλήρου, εις ό υπήγετο κατά την εποχήν εκείνην το Καλαμάκιον. Σχετικά παραστάσεις του Δήμου Παλ. Φαλήρου προς τας Αγγλικάς Αρχάς όπως αποφευχθή η εγκατάστασις Νεκροταφείου και μετατεθή παρά τον Άγιον Κοσμάν, απέβησαν άκαρποι. Ως είναι ευνόητον η εγκατάστασις του Νεκροταφείου καταλαμβάνοντος το κεντρικώ-τερον τμήμα της πόλεως και εγκαταστανθέντος επί ιδιωτικών οικοπέδων, προεκάλεσεν αναστάτωσιν των κατοίκων και των ιδιοκτητών, παρά τον σεβασμόν, όν ποικιλοτρόπως απέδειξαν προς τους θυσιασθέντας υπέρ της Πατρίδος ημών ηρωϊκούς Συμμάχους. Ήδη προκειμένου να ανακινηθή το όλον ζήτημα, εις την Δ' Αναθεωρητικήν Βουλήν, υπεβλήθησαν παρακλήσεις τόσον εκ μέρους των ιδιοκτητών όσον και εκ μέρους κατοίκων, όπως και εκ μέρους της Κοινότητος ζητηθή η μεταφορά του Νεκροταφείου, προς τον σκοπόν δε τούτον υποβάλλει σχέδιον ψηφίσματος και προτείνει όπως το Κοινοτικόν Συμβούλιον αποφανθή σχετικώς./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν το παρ αυτού σχέδιον ψηφίσματος απευθυνομένου προς την Βουλήν των Ελλήνων και σκεφθέν κατά Νόμον, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, Ότι εγκρίνει παμψηφεί την υποβολήν εις την Δ' Αναθεωρητικήν Βουλήν των Ελλήνων, δια του Προέδρου αυτής, του καταρτι-σθέντος ψηφίσματος, δι ού, συν τοις άλλοις, προτείνεται η εν ευθέτω χρόνω μεταφορά του Αγγλικού Στρατιωτικού Νεκροταφείου εις τον παρά τον Άγιον Κοσμάν της περιφερείας της Κοινότητος χώρον και ανατίθησι . . . .».

[β. 22.7.1940 - 30.8.1947]. σ.107: «Αριθμός Πρακτικού 11, συνεδρίασις της 14.6.1946». « ..Επί του εβδόμου θέματος ψηφίζει παμψηφεί την υποβολήν εις την Δ' Αναθεωρητικήν Βουλήν των Ελλήνων, δια του Προέδρου αυτής, του καταρτισθέντος ψηφίσματος, δι ού, συν τοις άλλοις, προτείνεται η εν ευθέτω χρόνω μεταφορά του Αγγλικού Στρατιωτικού Νεκροταφείου εις τον παρά τον Άγιον Κοσμάν της περιφερείας της Κοινότητος χώρον, προς τούτο δε εκδίδει την υπ αριθμόν 107 απόφασιν ...». *Σημείωσις: Το Ψήφισμα δεν αναγράφεται.*

[β. 22.9.1948 - 27.1.1950]. σ. 113: «Αριθμός αποφάσεως 17, συνεδρίασις της 7.2.1949», με θέμα «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν αξίας στεφάνου κατατεθέντος κατά το μνημόσυον των εν Ελλάδι πεσόντων Αυστραλών». « . . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι την 30^{ην} Ιανουαρίου εξετελέσθη εις το ενταύθα Αγγλικόν Στρατιωτικόν Νεκροταφείον υπό του ΑυστραλοΕλληνικού Συνδέσμου, μνημόσυον υπέρ των εν Ελλάδι πεσόντων Αυστραλών, εις ό μεταξύ των άλλων εκλήθη και η Κοινότης./ Συμφώνως προς σχετικήν διαταγήν του Πολιτικού Γραφείου του κ. Πρωθυπουργού, κατετέθη και υπό της Κοινότητος στέφανος εκ δάφνης, κατασκευασθείς υπό του κ. Γεωργίου Κιάντη, αντί του ποσού των δραχμών 300.000, προτείνει δε όπως το Κοινοτικόν Συμβούλιον εγκρίνη την δια την πληρωμήν απαιτουμένην πίστωσιν./ Το Κ.Σ. ακούσαν του κ. Προέδρου και σκεφθέν ότι δέον να καταβληθή η αξία του κατασκευασθέντος στεφάνου εις τον Γεωρ. Κιάντην του ποσού των δραχμών 300.000 δι αξίαν ενός στεφάνου εκ δάφνης κατατεθέντος εις μνήμην των εν Ελλάδι πεσόντων Αυστραλών . . . . .».

[β. 22.9.1948 - 27.1.1950]. σ.354: «Αριθμός αποφάσεως 223, συνεδρίασις της 1.12.1949», με θέμα: «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την καταβολήν εισφοράς δια την ανέγερσιν μνημείου των εν Ελλάδι πεσόντων Βρεττανών, Αυστραλών και Νεοζηλανδών». «...Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια της υπ αρ. 36991 ε.έ. διατάγης της Νομαρχίας Αττικής, συνιστάται να αναγραφή πίστωσις εις τον προϋπολογισμόν δια την αποπεράτωσιν του μνημείου των εν Ελλάδι πεσόντων Βρεττανών, Αυστραλών και Νεοζηλανδών και η λήψις της σχετικής αποφάσεως δια την καταβολήν της εισφοράς, προτείνει δε όπως το Κ.Σ. αποφανθή σχετικώς./ Το Κ.Σ. ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν την υπ αρ.36991 εγκύκλιον διαταγήν της Νομαρχίας Αττικής και σκεφθέν, επειδή η συμμετοχή της Κοινότητος εις τας δαπάνας ανεγέρσεως του μνημείου των εν Ελλάδι πεσόντων Βρεττανών, Αυστραλών και Νεοζηλανδών, αποτελεί ιεράν υποχρέωσιν προς απότισιν φόρου τιμής προς τους θυσιάσαντας την ζωήν των ηρωϊκούς νεκρούς υπέρ της Ελευθερίας της Πατρίδος κατά τον δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον./ ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν εκ δραχμών ενός εκατομμυρίου (1.000.000) επ ονόματι του Προέδρου της Κεντρικής Επιτροπής ανεγέρσεως μνημείου των εν Ελλάδι πεσόντων

Βρεττανών, Αυστραλών και Νεοζηλανδών, Αρχιστρατήγου κ. Αλεξάνδρου Παπάγου, ως εισφορά της Κοινότητας δια τον ως άνω σκοπόν εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί ισόποσον πίστωσιν . . . . .».

Κεφάλαιο εικοστό

Ονοματοδοσίες και Μετονοματοδοσίες οδών

[β. 14.10.1936 – 22.7.1938]. {{σελ. 91: «Αριθμός αποφάσεως 51, συνεδρίασις της 8.4.1937», με θέμα «Περί ονομασίας των οδών της Κοινότητος». « . . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δέον το Συμβούλιον να προβή εις την ονομασίαν πασών των οδών των ευρισκομένων εντός του σχεδίου της Κοινότητος ίνα καταστή δυνατή η καθοδήγησις των επισκεπτών και ευχερεστέρα η φρούρησις υπό των αστυνομικών οργάνων./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν και το σχέδιον της Κοινότητος, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ ότι ψηφίζει παμψηφεί την ονομασίαν των μη μέχρι τούδε ονομασθεισών οδών, την μετονομασίαν της λεωφόρου Ομήρου, εις λεωφόρον 4^{ης} Αυγούστου, την μετονομασίαν της οδού Περικλέους, εις οδόν Ιωάννου Μεταξά και τη μετονομασίαν της οδού Σόλωνος, εις οδόν Κωνσταντίνου Κοτζιά, εις ένδειξιν ευγνωμοσύνης προς την Εθνοσωτήριον Κυβέρνησιν . . . ανατίθησιν τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν . . . . .»}}.
Σχόλιο: Σχετίζεται με την ακολουθούσα.

[β. 29.6.1940- 14.6.1946]. σ. 385: «Αριθμός αποφάσεως 20, συνεδρίασις της 6.2.1946», με θέμα «Περί μετονομασίας οδών». « . . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι μεταξύ των ονομάτων των διαφόρων οδών της Κοινότητος, ένιαι τούτων εξακολουθούσι να φέρωσι ονόματα επιβληθέντα κατά την περίοδον της 4^{ης} Αυγούστου, ως Ιω. Μεταξά, Κ. Κοτζιά, 4^{ης} Αυγούστου κλπ. Αι ονομασίαι αύται μ η α ν τ α π ο κ ρ ι ν ό μ ε ν α ι προς τα

αισθήματα των κατοίκων, δέον να αλλαγώσι δι ετέρων, προτείνει δε όπως το Κοινοτικόν Συμβούλιον αποφανθή σχετικώς. Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου και σκεφθέν ότι η πρότασις αυτού ορθή και νόμιμος τυγχάνει . . . ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, Ότι εγκρίνει παμψηφεί την μετονομασίαν 1) της λεωφόρου 4^{ης} Αυγούστου, εις λεωφόρον Ελευθερίας, 2) της οδού Ιωάννου Μεταξά, εις οδόν Κορυτσάς, 3) της οδού Κ. Κοτζιά, εις οδόν Παπανικολή . . . και ανατίθησι των κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν . . . .».

[β. 22.7.1940 - 30.8.1947]. σελ. 85: «Αριθμός Πρακτικού 3, συνεδρίασις 6.2.1936 (ορθό= 1946)». «. . . Επί του έκτου θέματος εγκρίνει παμψηφεί την μετονομασίαν 1) της λεωφόρου 4^{ης} Αυγούστου, εις λεωφόρον Ελευθερίας, 2) της οδού Ιωάννου Μεταξά εις οδόν Κορυτσάς, 3) της οδού Κοτζιά, εις οδόν Παπανικολή, και 4) της οδού Σαπφούς εις οδόν Ναυάρχου Π. Κουντουριώτου δεδομένου ότι αι παράλληλοι ταύτης οδοί, φέρουσι τας ονομασίας Έλλης, Μπουμπουλίνας, προς τούτο εκδίδει την υπ αρ. 20 απόφασιν . . . .».

Σχόλιο: Κατά τη διάρκεια της συγχώνευσης της Κοινότητας Καλαμακίου στο Δήμο Παλαιού Φαλήρου (1942-1945) ελήφθησαν οι πιο κάτω αποφάσεις: α) Η απόφαση 1/19.1.1945 με την οποίαν η Παραλιακή λεωφόρος και η συνεχόμενη αυτής «λεωφόρος Λογοθετοπούλου μέχρι τον Αλιμον», μετονοματοδοτήθηκε σε «λεωφόρον Μεγ. Βρετανίας», και, β) η απόφαση 55/31.3.1945 με την οποία μετονοματοδοτήθηκαν η οδός 4^{ης} Αυγούστου σε Δημ. Φαληρέως, και η Κ. Κοτζιά σε Γρηγορίου Ε' (βλ. κεφάλαιο 25, Παλαιό Φάληρο).

[β. 22.7.1940 - 30.8.1947]. σ. 173: «Αριθμός Πρακτικού 13, συνεδρίασις 29.5.1947». «. . . Επί του τετάρτου θέματος εγκρίνει παμψηφεί την μετονομασίαν της οδού Αφροδίτης εις οδόν Φαν Βάικ, ως ελάχιστον φόρον τιμής δια τας μεγάλας δωρεάς άς διέθεσαν προς προστασίαν της σπουδαζούσης νεολαίας και της υγείας αυτής . . . .».

[β. 14.6.1946 - 6.8.1947]. σελ. 344: «Αριθμός αποφάσεως 117, συνεδρίασις της 29.5.1947», με θέμα «Περί μετονομασίας της οδού Αφροδίτης εις οδόν ΦΑΝ

– ΒΑΪΚ». « . . . .Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι οι συμπολίται μας Ροδόλφος Φαν-Βάικ και ο υιός αυτού Δέδδες-Γεώργιος Φαν Βάικ, δια του υπ αρ. 11858 δωρητηρίου συμβολαίου του συμβολαιογράφου Αθηνών Κ. Αντωνοπούλου, edώρησαν εις το Δημόσιον και επί της οδού Αφροδίτης και Θουκυδίδου, διώροφον οικίαν των μετά της εκ 1570 τ. τ. π. (= *τετραγωνικών τεκτονικών πήχεων, μονάδα μέτρησης επιφανειών της εποχής, όμως υπερίσχυσαν στη θεωρία και πράξη τα τετραγωνικά μέτρα*) περιοχής προς σύστασιν αναρρωτηρίου παιδων εις ό θα γίνονται δεκτά προς ανάρρωσιν παιδιά μη υπερβάντα το 16^{ον} έτος της ηλικίας των. Οι εν λόγω δωρηταί υπήρξαν οι πρωτεργάται της ανεγέρσεως του σχολικού κτιρίου, διαθέσαντες κατά το παρελθόν σημαντικά ποσά, εκτός δε τούτων edώρησαν εις την Σχολικήν Εφορείαν το παρά το σχολικόν κτίριον οικόπεδόν των εκτάσεως 600 περίπου τ.τ.π., ανέλαβον δε την πληρωμήν της εκ 200 τ. τ. π. εκτάσεως της ανηκούσης εις τους κληρονόμους Γ. Πολυζωΐδη προς σύστασιν σχολικού γυμναστηρίου./ Δια τας γενναίας δωρεάς, αίτινες κυρίως απέβλεψαν εις την μόρφωσιν και την υγείαν του παιδιού προτείνει όπως τιμής ένεκεν η οδός Αφροδίτης, η άγουσα προς το σχολείον και αναρρωτήριον μετονομασθή εις οδόν Φαν-Βάικ, αποδοθή δ' ούτω προς τους δωρητάς ελάχιστος φόρος τιμής δια τας προς το Καλαμάκιον ενεργείας των./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου και σκεφθέν ότι η πρότασις αυτού ορθή και νόμιμος τυγχάνει, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, Ότι εγκρίνει παμψηφεί την μετονομασίαν της οδού Αφροδίτης εις οδόν Φαν-Βάικ, ως ελάχιστον φόρον τιμής δια τας μεγάλας δωρεάς άς διέθεσαν προς προστασίαν της σπουδαζούσης νεολαίας και της υγείας αυτής . . . . .».

[β. 16.8.1964 –13.12.1967]. σ. 12: «Συνεδρίασις της 4.9.1964», χωρίς τίτλο θέματος κι αριθμό: « . . .Προ της ημερησίας διατάξεως ο Πρόεδρος δίδει τον λόγον εις την Κοινοτικήν Σύμβουλον (=κ.σ.) Ελένην Καρανικόλα ήτις εισηγείται την μετονομασίαν κεντρικής οδού εις οδόν Ε λ ε υ θ ε ρ ί ο υ Β ε ν ι ζ έ - λ ο υ, επί της εορτή της εκατονταετηρίδος του Ελ. Βενιζέλου, ωσαύτως προτείνει την ονομασίαν ετέρας οδού εις οδόν Παύλου Κουντουριώτου και ετέρας εις οδόν Ε θ ν ι κ ή ς Αντιστάσεως και των Αρχηγών Ναπ. Ζέρβα, Δ. Ψαρρού, Στ. Σαράφη. Αναβάλλεται δια το επόμενον συμβούλιον η συζήτη-

σις προτάσεως της κ. Ε. Καρανικόλα επί του εορτασμού της ημέρας του εφέδρου πολεμιστού, της πολεμικής αρετής των Ελλήνων και της συντριβής του κομμουνιστοσυμμοριτισμού. Γίνεται δεκτή πρόταση του κ. Παύλου Τζιβανίδη ίνα εις την προσεχή συνεδρίασιν του Συμβουλίου, αποτελέση θέμα η έκδοσις ψηφίσματος υπέρ των αγωγιζομένων δια την ελευθερίαν των Κυπρίων αδελφών . . . . .». *Σχόλιο: Για το τελευταίο ψήφισμα, βλ. στο κεφ. Για την Κύπρο.*

Σημείωση: Στο [β. 16.8.1964 – 4.2.1967]. σ. 8 «Συνεδρίασις της 4.9.1964», δεν γίνεται καμία αναφορά στην εισήγησιν αυτή της Ελ. Καρανικόλα.

[β. 16.8.1964 – 13.12.1967]. σ. 16: «Συνεδρίασις της 3.10.1964» (αρ. 117) χωρίς θέμα: « . . .Επί του δευτέρου θέματος της ημερησίας διατάξεως αφορώντος εις πρότασιν της κ.σ. κ. Ελένης Καρανικόλα περί ονοματοθεσίας οδών και του εορτασμού της Ημέρας του Εφέδρου Πολεμιστού, της πολεμικής αρετής των Ελλήνων και της συντριβής του Κομμουνιστοσυμμοριτισμού, ο Πρόεδρος εισηγείται τα ακόλουθα: «Επί της προτάσεως της Συμβούλου κ. Ελ. Καρανικόλα εκούσης αντίρρησιν ως προς τον εορτασμόν του τρίτου σκέλους της καθ' έκαστον έτος γιγνομένης επετείου της ως άνω εορτής, έχω την γνώμην ότι η Κοινότης ως Οργανισμός Τοπικής Αυτοδιοικήσεως, δεν δικαιούται να επιφέρει κρίσεις επί διατάγων διδομένων υπό των Προϊσταμένων αυτής Αρχών και μάλιστα επί θέματος γενικής σημασίας, αίτινες θα ηδύναντο να δημιουργήσωσιν αιχμήν βλαπτικήν δια τα συμφέροντα της Κοινότητος, των οποίων κατά κύριον λόγον και κύριον μέλημα έχει ταχθεί προασπιστής το Κοινοτικόν Συμβούλιον./ Εν προκειμένω εφόσον ελήφθη εγκύκλιος διαταγή του Νομάρχου Αττικής, η Κοινότης είχε χρέος να τελέση τον εορτασμόν και το έπραξε, χωρίς ουδεμίαν εξειδίκευσιν, χωρίς πρόκλησιν και εν τη πεποιθήσει ότι ουδέν πάθος εξήψε, στοιχούσα τω πνεύματι της Εθνικής Κυβερνήσεως, ήτις έργω ωθείται εις την άμβλυνσιν των παθών και την κατάργησιν των διακρίσεων μεταξύ των Ελλήνων./ Αλλά και εις το δεύτερον μέρος της προτάσεως της ως άνω κ.σ.,

έχω την γνώμην, ότι δικαιούμαι να διατυπώσω ἄρ ν η σ ι ν ικανοποιήσεως του αιτήματος αυτής «περί ο ν ο μ α τ ο θ ε σ ί α ς οδών του Καλαμακίου δια των επωνύμων διαφόρων Α ρ χ η γ ώ ν της Ε θ ν ι κ ή ς Α ν τ ι σ τ ἄ σ ε ω ς»./ Είναι γνωστόν ότι αι εκατέρωθεν απόψεις συγκρούονται εις το σημείον τούτο. Και η σύγκρουσις αὐτή συνδυαζομένη με την μνήμην δια της ονοματοθεσίας οδών επ ονόματι προσώπων, οξύνει τα πάθη και διαιωνίζει τον μεταξύ των Ελλήνων διχασμό./ Ημεῖς πιστεύομεν, ότι η Εθνική Αντίστασις υπήρξεν ἔργον όλων των Ελλήνων, ανεξαρτήτως προσώπων, ανεξαρτήτως πολιτικής χροιάς και ανεξαρτήτως πολιτικής τοποθετήσεως./ Όλοι ημεῖς, ἄλλος περισσότερον κι ἄλλος ολιγώτερον, αναλόγως της ηλικίας, του επαγγέλματος και της περιοχῆς εις την οποίαν ἔζη κατά τους χρόνους εκείνους, μετέσχωμεν ἢ συνεζήσαμεν το μεγαλείον του Εθνικού Αγώνος της Αντιστάσεως κατά του κατακτητοῦ και επομένως, νομίζω, ότι δεν ευρίσκομαι εκτός πραγματικότητος, α ρ ν ο ὑ μ ε ν ος τον πολιτικόν ἢ κομματικόν χρωματισμόν του Αγώνος τούτου./ Αντιθέτως, ευλαβούμαι τας θυσίας των φονευθέντων Ελλήνων Αγωνιστῶν κατά τους χρόνους εκείνους και δια τούτο σ υ μ φ ω ν ῶ ν ἔ ν μ ἔ ρ ε ι με την πρότασιν της προειρημένης Συμβούλου, προτείνω και εισηγούμαι, ὅπως μίαν των πλατειῶν του Καλαμακίου, μετονομάσωμεν, εις «Πλατείαν Αγωνιστῶν Εθνικῆς Αντιστάσεως»./ Το Κ.Σ., ακούσαν της Προεδρικής εισηγήσεως ἐπὶ του ὑπὸ κρίσιν θέματος και μετὰ σχετικὴν περαιτέρω συζήτησιν, ΑΠΟΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑΝ την προεδρικὴν πρότασιν και οὕτως: 1) Α π ἔ χ ε ι ν ἄ β η θ ἔ σ ι ν ἐπὶ του πρώτου σκέλους της προτάσεως της κ. σ. Ελ. Καρανικόλα, θεωροῦν ταύτην ως ὑ π ε κ φ ε ὑ γ ο ὑ σ α ν των ο ρ ί ω ν της αρμοδιότητος αυτού, και 2) Α π ο δ ἔ χ ε τ α ι κατὰ π λ ε ι ο ψ η φ ί α ν, την πρότασιν του Προέδρου της Κοινότητος περί ονοματοθεσίας μιας εκ των πλατειῶν του Καλαμακίου εις πλατείαν «Αγωνιστῶν Εθνικῆς Αντιστάσεως» και ονομάζει την περικλειομένην μεταξύ των οδῶν Χαριλάου Τρικούπη και Μαυρομιχάλη εις τον οικισμόν Κοντοπήγαδου της περιοχῆς Ἄνω Καλαμακίου, εις πλατείαν «Αγωνιστῶν Εθνικῆς Αντιστάσεως».

Σχόλιο 1: Ελήφθη ἀλλὰ ΔΕΝ υλοποιήθηκε. Πρόκειται για την μετὰ τη Μεταπολίτευση, ονοματοδοθείσαν ως «Πλατεία Παναγούλη».

Σχόλιο 2: α) παρά το γεγονός ότι ήταν πρόταση της Ε. Καρανικόλα, την εισήγηση επί του θέματος έκανε ο Πρόεδρος, κι όχι αυτή που το είχε προτείνει, β) ο Νομάρχης, τότε, ήταν κ ρ α τ ι κ ό ς υπάλληλος και ό χ ι α ι ρ ε τ ό ς.

Σημείωση: Στο [β. 16.8.1964 – 4.2.1967]. σ. 19 «Συνεδρίασις της 3.10.1964, απόφασις 117», φέρεται ως θέμα: «Επί προτάσεως κ.σ. Ε. Καρανικόλα σχετικώς με εορτασμόν Ημέρας Εφέδρου Πολεμιστού». Ιδίες διατυπώσεις.

Κεφάλαιο εικοστό πρώτο

Αποφάσεις για περιοχές της Κοινότητας

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σ. 195: «Αριθμός αποφάσεως 57, συνεδρίασις της 29.3.1939», με θέμα: «Περί συστάσεως αγοράς εν τω συνοικισμώ «Τράχωνες». « . . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό της «Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες» διεβίβασθη αλληλογραφία και αντίγραφον αιτήσεως του Συνδέσμου οικοπεδούχων «Τράχωνες» δι ής αιτείται η μ ε ρ ι κ ή τ ρ ο π ο π ο ί η σ ι ς του σχεδίου Τραχώνων ως προς την χ ρ ή σ ι ν της εντός του συνοικισμού κυκλικής πλατείας προοριζομένης μ ό ν ο ν δια κ α τ ο ι κ ί α ς ίνα αύτη χ ρ η σ ι μ ο π ο ι η θ ή δια κ α τ α σ τ ή μ α τ α α ν α ψ υ χ ή ς, επίσης την κ α τ ά ρ γ η σ ι ν των π ρ α σ ι ώ ν επί του τμήματος τούτου ως (και;) την χρησιμοποίησιν του παρά του συνοικισμού Αργυρουπόλεως κοινοχρήστου χώρου δι αγοράν τ ρ ο φ ί μ ω ν, προτείνει δε όπως το Συμβούλιον αποφανθή επ αυτού./ Το Κοιν. Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν την διαβιβασθείσαν αλληλογραφίαν ως και την γ ν ώ μ η ν της «Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες», και σκεφθέν ότι δια την ε ξ υ π η ρ έ τ η σ ι ν των α ν α γ κ ώ ν των κατοίκων και δια την α ν α ψ υ χ ή ν αυτών, ενδείκνυται η χρησιμοποίησις των οικοπέδων των εχόντων πρόσοψιν επί της κεντρικής κυκλικής πλατείας δια καταστήματα αποκλειομένων όμως των τοιούτων τροφίμων, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί όπως επιτραπή η ανέγερσις καταστημάτων αναψυχής (καφε-νείων,

μπαρ, κινηματογράφου κλπ) εμπορικών τοιούτων, κουρείων κλπ. σχετικών, αποκλεισμένων απολύτως των καταστημάτων τροφίμων εν γένει, αρρίπτει (= απορρίπτει) δε κατά τα λοιπά την αίτησιν ως αντικειμένην προς τας διατάξεις του σχεδίου διών προβλέπεται πρασιά εφ όλων των οικοδομικών τετραγώνων και η δημιουργία πρασίνου εις τους κοινοχρήστους χώρους δεδομένου ότι οι κάτοικοι θα δύνανται να εξυπηρετώνται εκ της προβλεπομένης υπό του σχεδίου αγοράς, και ανατίθησιν τω κ. Προέδρω. . . .».

Σχόλιο: 1) Η «Κτήμα Τράχωνες Α.Ε.» ήταν ο «διαμεσολαβητής» και «διαβιβαστής» (για το εάν ήταν και ο «εμπνευστής», ας κρίνει ο καθένας) των αιτήσεων του Συνδέσμου Οικοπεδούχων. 2) Η απόφαση ελήφθη με την παρουσία του Ιωάννη Γερουλάνου, ενώ εξαρτούσε υλικό συμφέρον από αυτή.

[β. 29.6.1940- 14.6.1946]. σ. 400: «Αριθμός αποφάσεως 35, συνεδρίασις της 11.3.1946», με θέμα: «Περί μετονομασίας του συνοικισμού «Τράχωνες». « . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Συνδέσμου Οικιστών «Τραχώνων», υπεβλήθη αίτησις διής προτείνεται η μετονομασία του συνοικισμού «Τράχωνες», εις «Ανω Αλιμον», λόγω αφ ενός του ιστορικού της τοποθεσίας, κι αφ ετέρου λόγω του κ α κ ο ή χ ο υ κλπ. της ο ν ο μ α σίας ήν φέρει, προτείνει δε όπως το Κοινοτικόν Συμβούλιον αποφανθή σχετικώς. Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν την υποβληθείσαν αίτησιν και σκεφθέν, επειδή οι εν αυτή αναφερόμενοι λόγοι δικαιολογούσιν απολύτως την αιτουμένην μετονομασίαν και επειδή πράγματι κατά τους ιστορικούς η τοποθεσία του συνοικισμού περιλαμβάνεται εις την περιοχίν του κατά την αρχαιότητα Δήμου Αλιμούντος, εις όν είδεν το φως ο Μέγας Ιστορικός της Αρχαιότητος Θουκυδίδης, ΑΠΟΦΑΙ-ΝΕΤΑΙ, Ότι εγκρίνει παμψηφεί την μ ε τ ο ν ο μ α σ ί α ν του συνοικισμού «Τράχωνες» εις «Ά ν ω Ά λ ι μ ο ς» και ανατίθησιν τω κ. Προέδρω . . . . .».

Σχόλια: α) Το 1946 δεν υπήρχε ούτε υποψία, ότι ο αρχαίος δήμος με την ονομασία Ευώνυμον ή Ευωνύμεια, [θα αποκαλυπτόταν, 30 έτη αργότερα (= 1973), με την ανακάλυψη του θεάτρου κλπ], ότι ταυτίζεται με την έκταση του

οικισμού των Τραχώνων, και, β) «.. λόγω του κακοήχου κλπ. της ονομασίας». Μετά από αιώνες ίδιου ταυτοτικού προσδιορισμού θέσης, διαπιστώθηκε! ότι η ονομασία «Τράχωνες», που απαντάται σε πολλούς τόπους στην Ελλάδα, την Κύπρο, αλλά και στην Ιουδαία από τα χρόνια των Ευαγγελίων (βλεπ. σ' ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΟ, «Τράχωνες») είναι «κακοήχος». Είναι φανερό ότι η αίτηση μετονομασίας, είχε σχέση με την ελκυστικότητα για την πώληση των οικοπέδων.

[β. 22.7.1940 - 30.8.1947]. σ. 88: «Αριθμός Πρακτικού 4, συνεδρίασις της 11.3.1946». «Επί του έκτου θέματος εγκρίνει παμψηφεί την μετονομασίαν του συνοικισμού «Τράχωνες», εις «Ανω Αλιμον» και ανατίθησι την περαιτέρω ενέργειαν δια την εκ μέρους της Αρμοδίας Αρχής νομιμοποίησιν και αναγνώρισιν της μετονομασίας, προς τούτο εκδίδει την υπ αρ. 35 απόφασιν . . . .».

[β. 22.9.1948 - 27.1.1950]. σ.148: «Αριθμός αποφάσεως 48, συνεδρίασις της 10.3.1949», με θέμα «Περί εγκρίσεως του σχεδίου ρυμοτομίας του Οικοδομικού Συνεταιρισμού Εκτελωνιστών». «...Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Οικοδομικού Συνεταιρισμού Εκτελωνιστών Αθηνών – Πειραιώς, υπεβλήθη αίτησις μετά ρυμοτομικού σχεδιαγράμματος εκπονηθέντος υπό του Μηχανικού Ν. Φατσέα, ως και Τεχνική έκθεσις δι ής αιτείται η υπό του Κοινोट. Συμβουλίου έγκρισις αυτού. Δια της δημιουργίας του συνοικισμού τούτου, δι ήν ουδεμίαν θέλει αναλάβει επιβάρυνσιν η Κοινότης θα αναγερθούν ταχύτατα πλείσται όσαι οικοδομαί, η δε επί σειράν ετών ακαλλιέργητος έκτασις, θέλει μεταβληθή λίαν συντόμως εις πυκνοκατοικημένον προάστειον εκ 580 περίπου οικοδομών, προτείνει δε όπως το Κ.Σ. αποφανθή σχετικώς./ Το Κ.Σ. ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν την υποβληθείσαν αίτησιν και τα συνυποβληθέντα σχετικά και σκεφθέν, επειδή πράγματι η δ η μ ι ο υ ρ γ ί α του συνοικισμού θέλει συντείνει εις την π ρ ο α γ ω γ ή ν της Κοινότητος, επειδή ο Οικοδομικός Συνεταιρισμός των Εκτελωνιστών Αθηνών- Πειραιώς εγγυάται την ταχείαν ανέγερσιν των οικοδομών και έχει εξασφαλίση τας απαιτουμένας δαπάνας δια την διαμόρφωσιν των οδών, ύδρευσιν, φωτισμόν κλπ./ ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί το υποβληθέν υπό του Οικοδομικού Συνεταιρισμού

Εκτελωνιστών Αθηνών – Πειραιώς, σχέδιον ρυμοτομίας του παρά την θέσιν Τράχωνες δημιουργηθησομένου συνοικισμού και όπερ σχέδιον θα αποτελέση επέκτασιν του εγκεκριμένου σχεδίου Τραχώνων και ανατίθησι τω κ. Προέδρω συν τη περαιτέρω ενεργεία και συμφώνως προς τον πολεοδομικόν Κανονισμόν έκθεσιν του σχεδίου δια την υποβολήν των τυχόν κατ αυτού ενστάσεων ως και την δημοσίευσιν της ανακοινώσεως εις μίαν των εν Αθήναις εκδιδομένων εφημερίδων . . .».

[β. 19.5.1953 – 9.3.1956]. σελ. 30: «Αριθμός Πρακτικού 27, συνεδρίασις της 27.11.1953»: « . . .Επί του ογδούτου θέματος «περί του παραλιακού χώρου» ο κ. Πρόεδρος αναφέρει ότι υπεβλήθη εκ μέρους κατοίκων της Κοινότητος έγγραφον υπό ημερομηνίαν 24.11.1953, δι' ου κοινοποιείται αναφορά των προς το Υπουργείον Δημοσίων Έργων δι' ης διαμαρτύροινται δια την μελετωμένην χορήγησιν αδείας οικοδομής εις την ιδιοκτήτριαν της παρά την έπταυλιν Λογοθετοπούλου οικίας. Την συζήτησιν του θέματος τούτου ητήσατο κατά την προηγουμένην συνεδρίασιν ο εκ των μελών κ. Αντώνιος Πιζάνης, όστις καίτοι νομίμως κλητευθείς δεν προσήλθεν./ Εν συνεχεία εκθέτει ότι επί του ζητήματος τούτου ήτοι επί της απαλλοτριώσεως ολοκληρώου του παραλιακού χώρου έλαβεν θέσιν η Κοινότης, ευθύς μετά την ανασύστασίν της, κατόπιν προτάσεως του Υπουργείου Δημοσίων Έργων, εγκρίνασα την κατάργησιν του επί του παραλιακού χώρου οικοδομικού τετραγώνου, εφ' ου αι ιδιοκτησίαι Παπαστρατού - Λογοθετοπούλου, το οποίον προέβλεπεν το σχέδιον το εγκριθέν εν έτει 1941. Εν συνεχεία παρηκολουθήθη η εν γένει εξέλιξις της διαμορφώσεως του παραλιακού χώρου, εσχάτως δε, οπότεν έλαβεν γνώσιν των μελετωμένων σχεδίων διεμαρτύρηθη δια την ερήμην της Κοινότητος λήψιν σχετικών αποφάσεων, προσέφυγεν δε και προς το Υπουργείον Οικονομικών και τον Σύλλογον Αρχιτεκτόνων δια την υπό του τελευταίου τούτου ανάληψιν της καταρτίσεως του αρχιτεκτονικού σχεδίου. Εκ των αναφερθεισών ενεργειών προκύπτει ότι η Κοινότης έλαβεν την αρμόζουσαν θέσιν ως προς το ζήτημα της διαμορφώσεως του παραλιακού χώρου και συμφώνως προς τα συμφέροντα αυτής, συνηγορήσασα δια την απομάκρυνσιν των επί του παραλιακού χώρου κτισμάτων, δια καταλλήλων ελιγμών και ενεργειών, εις τρόπον ώστε να

περιορίση εις το ελάχιστον τας οικονομικάς υποχρεώσεις. Επί των ενεργειών τούτων προτείνει όπως το Κοινοτικόν Συμβούλιον α π ο -φ α ν θή σχετικώς./ Ο κ. Γ. Τίγκελης λέγει ότι η υπό της Κοινότητος τηρηθείσα στάσις ως προς το ζήτημα του παραλιακού χώρου ήτο η αρμόζουσα και ανάλογος προς την ιεραρχίαν και τα συμφέροντά της./ Συμφωνούντων προς τα εκτεθέντα και των λοιπών παρισταμένων μελών, εγκρίνεται όπως επί της αναφοράς των κατοίκων αποσταλή η εξής απάντησις: Προς τον κ. Κωνσταντί-νον Τσόχαν και λοιπούς . . . (ακολουθεί, σελ.31, κείμενο επιστολής με τις πιο πάνω πληροφορίες ενεργειών κλπ, και σχετικές αποφάσεις . . . .»).

Σχόλιο: Στο επόμενο Πρακτικό αρ. 28 της 15.12.1953 (σ.32) καταγράφονται τα ακόλουθα: « . . .Προ της συζητήσεως των εν τη προσκλήσει αναφερομένων θεμάτων, λαβών τον λόγον ο εκ των μελών κ. Αντώνιος Πιζάνης, δικαιολογεί την κατά την προηγουμένην συνεδρίασιν απουσίαν του, αναφερόμενος δε επί της χορηγηθείσης αδείας οικοδομής επί του παραλιακού χώρου εις την κα Παπαπαναγιώτου το γένος Π α π α σ τ ρ ά τ ο υ διαμαρτύρεται δια την τηρηθείσαν στάσιν του Κοινοτικού Συμβουλίου όπερ έπρεπε να φθάση και μέχρι της παραιτήσεως ακόμη, εις ένδειξιν διαμαρτυρίας δια γενομένην αδικίαν, διότι ενώ κατεδαφίσθησαν αξιόλογοι οικοδομαί ως των Χαραμή και Τσόχα, χορηγούνται ήδη άδειαι ανεγέρσεως νέων οικοδομών./ Ο κ. Πρόεδρος απαντών λέγει ότι η Κοινότης επί του ζητήματος του παραλιακού χώρου έπραξεν το καθήκον της, αναφέρεται δε επί των διατυπωθέντων παρ αυτού κατά την προηγουμένην συνεδρίασιν και προσθέτει ότι το Κοινοτικόν Συμβούλιον λίαν ευόρκως εξασκεί τα καθήκοντά του./ Ο κ. Πιζάνης μη θεωρών ικανοποιητικάς τας ενεργείας της Κοινότητος δ η λ ο ί ό τ ι π α ρ α ι τ ε ί τ α ι του αξιώματος του Κοινοτικού Συμβούλου και α π ο χ ω ρ ε ί της συνεδριάσεως..».

Σχόλιο 2: α) ο Α. Πιζάνης καθόλου δεν παραιτήθηκε από το αξίωμά του. Απουσίασε σε 3-4 συνεδριάσεις και από το Πρακτικό 5/ 15.5.54 κ.ε. προκύπτει ότι έκτοτε προσερχόταν κανονικά, β) Στο Πρακτικό αναφέρεται: «το οποίον προέβλεπεν το σχέδιον το εγκριθέν εν έτει 1941», χωρίς ημερομηνία. Όπως είναι γνωστό ο Κ. Λογοθετόπουλος, από την κατοχή των Γερμανών κατακτητών τον Απρίλιο 1941 ήταν Υπουργός Παιδείας και Πρόνοιας για λίγους μήνες, και στη συνέχεια, μετά την παραίτηση Τσολάκογλου, από το Δεκέμβριο 1942 έως το 1943 Πρωθυπουργός. Κατά την Απελευθέρωση, διέφυγε στη Γερμανία,

και καταδικάστηκε ερήμην στην Ελλάδα, το 1945, για π ρ ο δ ο σ ί α, σε θάνατο. Συνελήφθη από τους Αμερικανούς, το 1946 στη Γερμανία, εκδόθηκε στην Ελλάδα, και αποφυλακίστηκε το 1951 αφού του χαρίστηκε η ποινή. Πέθα-νε περιφρονημένος με καταισχύνη, το 1961. Επομένως πιθανολογείται ότι το «εν έτει 1941 σχέδιον», «εγκρίθηκε» κατά την Κατοχή και τη συνεργασία του με τις Γερμανικές Αρχές Κατοχής. Εκκρεμές ερώτημα προς απάντηση, από μελλοντικό μελετητή, όταν θα καταστούν προσιτά τα αρχεία του Δήμου μας, γ) Στο παρόν πόνημα δεν καταγράφονται «πολεοδομικές» ή «ενταξιακές» ή «ρυμοτομικές» αποφάσεις περιοχών του Δήμου, παρά μόνο εάν αναφέρονται και σε άλλα θέματα, π.χ. Νεκροταφείο κλπ. Δεδομένου ότι έχω επιστρέψει στο Δήμο το βιβλίο αποφάσεων της περιόδου [29.6.1940 έως 14.6.1946], που μελέτησα, είναι ωφέλιμο μελλοντικός μελετητής να ερευνήσει ποια στάση τήρησε, εάν ρωτήθηκε, στο θέμα αυτό με απόφασή της, η δοτή και διορισμένη (και) από τους Γερμανούς «διοικούσα επιτροπή» της Κοινότητας Καλαμακίου, δ) Το Κ.Σ. είχε ονοματοδοτήσει την Παραλιακή σε «Λεωφόρο Κ. Λογοθετόπουλου», βλ. [22.8.1938 – 29.6.1940] 1) απόφ. 220/14.11.1938 σελ.96 με θέμα: «Περί καταλογισμού αξίας κρασπεδορείθρων Παραλιακής Λεωφόρου», όπου «. . . ενεκρίθη η κατασκευή εκ μέρους παροδίων του πεζοδρομίου της Παραλια-κής Λεωφόρου Κ. Λογοθετοπούλου. . .», 2) απόφ. 33/5.3.1940 σ. 402 με θέμα: «Περί του πρωτοκόλλου προσωρινής παραλαβής των κρασπεδορείθρων της Λεωφόρου Λογοθετοπούλου» όπου «...εγκρίνει την ... παραλαβήν ... των κατασκευασθέντων κρασπεδορείθρων της Λεωφόρου Κ. Λογοθετοπούλου ...».

[β. 13.5.1950- 11.5.1953]. σ. 157: «Αριθμός Πρακτικού 22, συνεδρίασις της 3.9.1952». « . . .Επί του τρίτου θέματος εκτιμά την αξίαν της περιοχής του υπ ό α π α λ λ ο τ ρ ί ω σ ι ν χώρου του καταλαμβάνοντος το υπ αρ. 159 οικοδομικόν τετράγωνον του σχεδίου «Τράχωνες» προς σύστασιν Γ υ μ ν α σ τ η ρ ι α κ ο ύ χώρου αντί δραχ. 5.000.000 κατά στρέμμα και όπως αυτή κατατεθή μέχρι οριστικοποίησεως της απαλλοτριώσεως είτε εις το Ταμείον Παρακαταθηκών και Δανείων, είτε εις μίαν των εν Αθήναις ή Πειραιεί αναγνωρισμένων τραπεζών επ ονόματι της ιδιοκτητρίας Α.Ε. «Κτήμα Τράχωνες» και όπως τα σχετικά αποδεικτικά κατατεθώσι εις την Κοινότητα

ήτις θέλει εν καιρώ μεριμνήσει δια την απόδοσιν τούτων, υπό τον όρον της καταβολής υπό του ενδιαφερομένου οικοδομικού Συνεταιρισμού Εκτελωνιστών Πειραιώς-Αθηνών, της τυχόν διαφοράς της τιμής ήτις ήθελεν καθορισθή υπό της αρμοδίας αρχής μετά την οριστικοποίησιν της απαλλοτριώσεως εκδίδει δε την υπ αρ. 119 απόφασιν . . . .».

[β. 16.8.1964 – 13.12.1967]. σ. 8: «Συνεδρίασις της 4.9.1964» (αριθμός 105), χωρίς τίτλο θέματος: « . . .Επί του δευτέρου θέματος της ημερησίας διατάξεως, αφορώντος εις την εξουσιοδότησιν του Προέδρου της Κοινότητος δια την υπογραφήν συμβολαίων α) μεταξύ Κοινότητος και «Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες», και, β) μεταξύ Κοινότητος και διαφόρων ιδιοκτητών οικοπέδων, ένθα ο χώρος του Κοινοτικού Γυμναστηρίου Αλίμου, των 50/62 και 52/64 σχετικών πράξεων του Κοινοτικού Συμβουλίου . . . ο Πρόεδρος εκτίθησιν ότι λόγω της επισυμβάσης μεταβολής εις την σύνοψιν του Κοινοτικού Συμβουλίου, εξ αφορμής των παρεμβληθεισών εκλογών της 5^{ης} Ιουλίου ε. έ., δέον όπως το Συμβούλιον δι αποφάσεώς του, εγκρίνον, εξουσιοδοτήσει τούτον δια την υπογραφήν των οικείων συμβολαίων, ως ανωτέρω εξετέθη. Το Κοινοτικόν Συμβούλιον, εξουσιοδοτεί ομοφώνως τον Πρόεδρον του Κ.Σ. και Πρόεδρον της Κοινότητος δια την υπογραφήν των οικείων συμβολαίων συμφώνως προς τας υπ αρ. 50/62 και 52/64 πράξεις του Κοινοτικού Συμβουλίου και τας σχετικάς εγκρίσεις».

[β. 16.8.1964 – 4.2.1967]. σ.8 «Συνεδρίασις της 4.9.1964, αρ. αποφάσεως 105, με θέμα: «Περί εξουσιοδοτήσεως υπογραφής συμβολαίων υπό του Προ-έδρου της Κοινότητος περί των υπ αρ. 50/1962 και 52/1964 πράξεις». Ίδιες ουσιαστικά διατυπώσεις. Στο σκεπτικό προστίθεται για την υπογραφή των συμβολαίων: « . . .ίνα τοιουτοτρόπως καταστή εφικτή η απόκτησις κυριότητος υπό της Κοινότητος, όπερ θα συντελέση εις την οικονομικήν επιχορήγησιν εκ μέρους της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, και την εν συνεχεία αποπεράτωσιν των αναγκαίων εγκαταστάσεων . . .».

[β. 10.10.1962 - 2.4.1963]. σ. 72: «Αριθμός αποφάσεως 171, συνεδρίασις της 18.12.1962», με θέμα «Καθορισμός Κοινοτικού γηπέδου Τραχώνων-Καλαμακίου, ως χώρου αθλήσεως των νέων της περιοχής Αγίου Παντελεήμονος – Εκτελωνιστών- Εφοριακών- Αναπήρων κλπ». «Επί του εγγραφέντος εκτάκτως ως εικοστού θέματος εν τη ημερησία διατάξει ο Πρόεδρος εκτίθησιν, ότι προς πλήρωσιν των νομίμων προϋποθέσεων και ίνα καταστή δυνατή η εν τω μέλλοντι οικονομική ενίσχυσις της Κοινότητος, παρά της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, δια την αποπεράτωσιν, οργάνωσιν και λειτουργίαν του Κοινοτικού Αθλητικού Κέντρου Τραχώνων – Άνω Καλαμακίου, δέον όπως το Συμβούλιον προβή εις λήψιν αποφάσεως δι ής να καθορίζηται, ότι (ο) δια την άσκησιν των νέων της περιοχής Άνω Καλαμακίου χρησιμοποιούμενος χώρος της Κοινότητος, θέλει αποτελέσει το Κοινοτικόν Αθλητικόν Γήπεδον Τραχώνων-Άνω Καλαμακίου./ Το Κοινοτ. Συμβούλιον, ακούσαν της του Προέδρου εισηγήσεως επί του υπό κρίσιν θέματος και σκεφθέν, ότι απαραίτητος τυγχάνει η λήψις αποφάσεως καθορισμού του χώρου του Κοινοτικού Αθλητικού Γηπέδου Τραχώνων – Άνω Καλαμακίου, ως χώρου αθλήσεως των νέων της περιοχής, προς πλήρωσιν αφ ενός των νομίμων προϋποθέσεων και αφ ετέρου να καταστή εφικτή η οικονομική επιδότησις της Κοινότητος δια την αποπεράτωσιν, οργάνωσιν και λειτουργίαν του Κοινοτικού Αθλητικού Γηπέδου Τραχώνων – Άνω Καλαμακίου, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ, Εγκρίνει ο μ ο φ ώ ν ω ς και καθορίζει ως χώρον ασκήσεως των νέων της περιοχής Άνω Καλαμακίου, τον χώρον του Κοινοτικού Αθλητικού Γηπέδου Τραχώνων, ως τούτο εμφανίζεται εν τω σχετικώ σχεδιαγράμματι του μηχανικού Αντωνίου Πιζάνη και ανατίθησιν τω Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν. . . . .».

[β. 16.8.1964 –13.12.1967]. σ. 90: «Συνεδρίασις της 5.12.1965», χωρίς αριθμό, με θέμα: «1) Λήψις αποφάσεως επί εκθέσεως του Αντιπροέδρου της Κοινότητος, αφορώσης εις υπόθεσιν κοινοχρήστου χώρου, επί του υπ αρ. 159 Ο.Τ. της περιοχής Τραχώνων». «Επί το θέματος τούτου, λαμβάνει τον λόγον ο Αντιπρόεδρος κ. Α. Παπακώστας, εις τον είχε ανατεθεί η διερεύνησις και μελέτη του όλου θέματος, όστις αναγινώσκει εις επήκοον των μελών του Κ.Σ. σχετικήν εισηγητικήν έκθεσιν έχουσαν ως εξής (κείμενον της εισηγ. Εκθέσεως) [ΑΘ,

προσοχή: έτσι γράφεται, χωρίς να παρατίθεται το κείμενο]. Μετά διεξοδικήν συζήτησιν, καθ ήν έλαβεν τον λόγον παρά του Προέδρου και ο εκπρόσωπος της «Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες» Παναγιώτης Αθανασιάδης, δικηγόρος, όστις κατ εξουσιοδότησιν της Α.Ε. εδήλωσεν ότι προσφέρεται έκτασις 6.000 μ², εκ της υπό κρίσιν εκτάσεως, δια συμβιβαστικήν τακτοποίησιν ή δωρεά, επί της εισηγ. Εκθέσεως του κ. Α. Παπακώστα, *α π ο φ α σ ί ζ ε τ α ι* ο καταρτισμός Επιτροπής αποτελουμένης εκ των 1) Αγγ. Παπακώστα, 2) Ελ. Σκορδίλη, και 3) Κ. Μαλτέζου, ίνα μετά του νομικού συμβούλου της Κοινότητας έλθη εις επαφήν μετά του εκπροσώπου της Α.Ε. «Κτήμα Τράχωνες» και προβή εις αντιπρότασιν, όπως, προκειμένου η Κοινότης να χωρήση εις την νόμιμον διαδικασίαν άρσεως της απαλλοτριώσεως κι αποχαρακτηρισμού του Ο.Τ. 159 εκ της κοινοχρήστου χρήσεως αυτού, προσφέρη δωρεάν δια συμβιβαστικήν λύσιν, έκτασιν εκ στρεμμάτων (6.000 μ²) εκ του χώρου τούτου και έτερα δέκα πέντε στρέμματα (15.000 μ²) εις χώρον ιδικόν του δια την *ί δ ρ υ σ ι ν* *Ν ε - κ ρ ο τ α φ ε ί ο υ*, ή να αναλάβη την καταβολήν των εξόδων και του τιμήματος ισοπόσου εκτάσεως ην θα απαλλοτριώση η Κοινότης εις έτερον χώρον, δια τον αυτόν σκοπόν *Ν ε κ ρ ο τ α φ ε ί ο υ*».

Σημείωση: Στο [β. 16.8.1964 –4.2.1967]. σ. 264, «Συνεδρίασις της 5.12.1965», αριθμός απόφασης 178, με θέμα: «1) Λήψις αποφάσεως επί εκθέσεως του Αντιπροέδρου της Κοινότητος, αφορώσης εις τον επί του υπ αρ. 159 Ο.Τ. κοινοχρήστου χώρου, περιοχής Τραχώνων», με ίδιο κείμενο, καταγράφεται επί πλέον (σ. 264- 267) και η Εκθεση του Αγγ. Παπακώστα, από την οποία προκύπτουν οι στρεψοδικίες της ΑΕ «Κτήμα Τράχωνες». Στο ίδιο βιβλίο σ. 278, συνεδρίαση 5.1.1966, απόφαση αρ. 2, συζητήθηκε και πάλι εκτενώς το θέμα του ΟΤ 159 (όπου ο Πρόεδρος αναφέρεται σε δωρεές των Γερουλάνων), και το Κ.Σ., κατά πλειοψηφία και με συμβιβαστική επίλυση, παραιτήθηκε από τη διεκδίκηση του Ο.Τ. 159, αφού της δωρήθηκαν διάφορες εκτάσεις.

[β. 16.8.1964–13.12.1967]. σ. 224: «Συνεδρίασις της 14.10.1967» (αρ.204), θέμα: «8) Λήψις αποφάσεως περί των ενδεικνυομένων περαιτέρω ενεργειών επί της υποθέσεως του Ο.Τ. 159». « . . .Προτάσει του Νομικού Συμβούλου της Κοινότητος κ. Γεωργίου Τσαρούχα, *α π ο φ α σ ί ζ ε τ α ι* κατά πλειοψηφίαν, η

αποστολή εξωδικου προσκλήσεως προς την Α.Ε. «Κτήμα Τράχωνες», ίνα παραδώση εντός προθεσμίας ενός (1) μηνός τον χώρο του Ο.Τ. 159 εις την Κοινότητα, εις περίπτωσιν δε μη συμμορφώσεως της Α.Ε. εις την προσ-κλησιν, α π ο φ α σ ί ζ ε τ α ι από τούδε και ανατίθεται εις τον Νομικόν Σύμ-βουλον της Κοινότητος η έγερσις αγωγής π ρ ο σ ω ρ ι ν ώ ν μέτρων δια την κατάληψιν του χώρου του Ο.Τ. 159 ήτοι καταθέσεως σχετικής αιτήσεως προ-σωρινών μέτρων κατά τον Νόμον ΓΨΚΖ του 1911, κατά της Α.Ε. «Κτήμα Τράχωνες». Επί της ανωτέρω αποφάσεως μ ε ι ο ψ η φ ο ύ σ ι ν οι εκ των μελών του Συμβουλίου κ.κ. Αγγ. Παπακώστας, προτείνων την κατάθεσιν και επίδοσιν εντός 15 ημέρου από σήμερον τ α κ τ ι κ ή ς αγωγής ενώπιον του Πρωτοδικείου Αθηνών προς απόδοσιν του Ο.Τ. 159, και Π. Καλλιγέρη, Κ. Τσόχα και Β. Κατσή επί τω λόγω ότι θεωρούν σκόπιμον την αποφυγήν δικαστικής διενέξεως κατά της Α.Ε. «Κτήμα Τράχωνες» - Ιω. Γερουλάνου, διότι πιστεύουν ότι δια της συμβιβαστικής οδοῦ η Κοινότης θα ωφεληθῆ περισσότερον, λαμβανομένης υπ όψιν της μέχρι σήμερον διαγωγής (φιλικής) του Ιω. Γερουλάνου έναντι των συμφερόντων της Κοινότητος . . . .».

[β. 16.8.1964–13.12.1967]. σ. 231: «Συνεδρίασις της 13.12.1967» (αρ.236), θέμα: «2) Λήψις αποφάσεως επί των εκκρεμουσών διαφορών μετά της Α.Ε. «Κτήμα Τράχωνες». «Α π ο φ α σ ί ζ ε τ α ι ομοφώνως: Τροποποιεί την προ-γενεστέραν υπ αρ. . . (= κενό στο κείμενο) . . απόφασιν αυτού περί υποβολής αιτήσεως π ρ ο σ ω ρ ι ν ώ ν μέτρων προς αποφυγήν δημιουργίας ασκόπου οξύσεως μετά της Α.Ε. «Κτήμα Τράχωνες», α π ο φ α σ ί ζ ε ι την εντός 30 ημερών από σήμερον το βραδύτερον κατάθεσιν αγωγής ενώπιον του Πρωτο-δικείου Αθηνών περί αποδόσεως του Ο.Τ. 159, και προς διασφάλισιν των δικαιωμάτων της Κοινότητος, εκ παραλλήλου δε την επιδίωξιν και επίτευξιν συμβιβαστικής λύσεως της διαφοράς εν συνδυασμῷ με την τοιαύτην του υπ αρ. 16 Ο.Τ. περιοχής Αλίμου, εις τρόπον ώστε να εξασφαλισθῆ ο αναγκαίος χώρος δια την α) ανέγερσιν Γ υ μ ν α σ ι α κ ο ῦ Δ ι δ α κ τ η ρ ί ο υ εις Άνω Καλαμάκι, β) ανέγερσιν Διδακτηρίου Δημοτικού Σχολείου Αλίμου, γ) ίδρυσιν Ν ε κ ρ ο τ α φ ε ί ο υ, και, δ) ικανοποίησιν των εν Αλίμω οικοπεδούχων, οίτινες προ τετραετίας διέθεσαν τα οικόπεδα αυτών προς συμπλήρωσιν του Α' Κοινοτικού

Γυμναστηρίου, επί απάντων συμφωνούντος και του Νομικού Συμβούλου κ. Γεωργίου Τσαρούχα».

Κεφάλαιο εικοστό δεύτερο

ΔΙΑΝΟΪΞΕΙΣ ΛΕΩΦΟΡΩΝ

Εισαγωγικό σχόλιο: Επέλεξα προς συμπερίληψη στο παρόν και τις πιο κάτω αποφάσεις, διότι έπρεπε να περάσουν είκοσι (20) τουλάχιστον χρόνια από την ίδρυση της Κοινότητας, για να υπάρξει «συναίνεση» και «συνέργεια» για τη διάνοιξη κεντρικών λεωφόρων. Εξήγηση: Ο Γ. Σμαράγδης, σ' «Το Καλαμάκι», σελ. 16 γράφει: «. . .Οι Μπραχαμιώτες είχαν τη γη μας μα ήσαν άνθρωποι του καθημερινού μόχθου. Πάσχιζαν να σπείρουν το σιτάρι τους, το κριθάρι, τη βρώμη, και να καλλιεργήσουν τ' αμπέλι για το δικό τους στομάχι και των ζωντανών τους. Η γη όμως του Καλαμακίου, που ήταν συνοικισμός τους, ξερή, ασβεστολιθική και άνυδρη, δεν τους έδινε τη χαρά μιας καλής παραγωγής. Ήταν αδιανόητο να σκεφτούν πως τα άγονα χωράφια τους κάποια ημέρα θάσαν γόνιμα και ανάρπαστα σαν οικόπεδα. Σκέτο χρυσάφι. Αυτός είναι και ο λόγος που οι περισσότεροι τα ξεπουλούσαν, μα και δεν αντέ-δρασαν στην αποσκίρτηση του συνοικισμού τους [= εννοεί του Καλαμακίου] και στη δημιουργία χωριστής Κοινότητας. Ενώ σαν Κοινότητα το Μπραχάμι, εύκολα θα μπορούσε να προαχθεί σε Δήμο. Η θάλασσα τους συγκινούσε μό-νο για την καλοκαιρινή δροσιά της. Σύννεφο η σκόνη και σαματάς μεγάλος η κάθοδος τους στη θάλασσα με τα κάρρα τους και τα ζώα τους μπρος και πίσω στο κάρρο. Έτσι για χρόνια πολλά τα Κοινοτικά Συμβούλια τ ο υ Κ α λ α μ α - κ ί ο υ δ ε ν ν σ υ ν ε ρ γ ο ύ σ α ν στη διάνοιξη ενωτικής οδού Μπραχάμι – Καλαμάκι. . . .». Και, σελ. 45: «. . .Καλαμάκι 1949. Πρόεδρος της Κοινότητας, ο γιατρός Παναγιώτης Πικρός. Θέμα της εποχής: άν πρέπει ή δεν πρέπει να ανοίξει ενωτικός δρόμος, Μπραχάμι–Καλαμάκι. Η θέση της Κοινοτικής Αρχής, α ρ ν η τ ι κ ή, γιατί η κάθοδος των Μπραχαμιωτών στη θάλασσα του Καλαμακίου για θαλάσσια μπάνια ξεσήκωνε σύννεφο σκόνη όπου περνούσαν τα κάρρα τους,

για ένα λόγο, και γι' άλλο γιατί βρώμιζαν τη θάλασσα λούζοντας και τα ζωντανά τους (άλογα, γαϊδούρια, σκυλιά).. . . .».

[β. 22.9.1948 - 27.1.1950]. σελ.43: «Αριθμός αποφάσεως 234, συνεδρίασις της 29.10.1948», με θέμα: «Πρί εγκρίσεως πιστώσεως δια την χάραξιν της οδού Καλαμακίου- Αγίου Δημητρίου» «. . . .Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό της Τεχνικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Ανοικοδομήσεως εξεπονήθη μελέτη δια την κατασκευήν οδού ε ν ο ύ σ η ς το Καλαμάκιον μετά της ομόρου Κοινότητος Αγίου Δημητρίου, ήτις αρχομένη από της οδού Βασ. Σοφίας φθάνει με κατ ευθείαν νοητήν γραμμήν εις τα όρια της ως άνω Κοινότητος. Δια την προστασίαν των υπό της αναφερθείσης Τεχνικής Υπηρεσίας τοποθετηθέντων πασσάλων και ίνα αφεθή ακαλλιέργητος υπό των στεργούντων την κατασκευήν της οδού ιδιοκτητών προτείνει όπως χαραχθή η οδός αύτη επί των αγρών αυτών. Προς τον σκοπόν τούτον θέλει απαιτηθή δαπάνη δραχ. 500.000 υπολογισθείσης της εργασίας εις 20 περίπου ημερομίσθια, προτείνει δε όπως το Κ.Σ. αποφανθή σχετικώς./ Το Κ. Σ. ακούσαν του κ. Προέδρου και σκεφθέν ότι η πρότασις αυτού ορθή και νόμιμος τυχάνει./ ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν δραχμών 500.000 . . . δια την επί αποδόσει λογαριασμού χάραξιν της οδού Καλαμακίου – Αγίου Δημητρίου της προβλεπομένης υπό της συνταχθείσης μελέτης υπό της Τεχνικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Ανοικοδομήσεως και όπως αύτη εκτελεσθή δι ημερομισθίων εργατών επί των αγρών των ιδιοκτητών των στεργούντων εις την διάνοιξιν της οδού, επί αποδόσει λογαριασμού . . . .».

Σχόλιο: Στο «Βιβλίο Πρακτικών από 16.9.1947 έως 5.5.1950», σελ. 54-56, καταγράφεται: «Αριθμός Πρακτικού 16, συνεδρίασις 19.6.1948», κοινή των Κ.Σ. Καλαμακίου και Αγίου Δημητρίου, υπό την Προεδρία του Νομάρχη Αττικής Γ. Σχινά, με προσφώνηση από τον δοτό Πρόεδρο της Κοινότητος Καλαμακίου Αντ. Πιζάνη, κατά την οποία συζητήσαν σχετικά με τη διάνοιξη της Καλαμακίου - Αγ. Δημητρίου (δανειοδότηση κλπ).

Επισήμανση: Αφού προέκυψε ότι έγινε κοινή συνεδρίαση, θέλησα να βρώ σχετική απόφασή του Κ.Σ. Αγίου Δημητρίου. Όπως γράφω και στο κεφ.

25, «Δήμος Αγίου Δημητρίου», δεν υπήρξε έρευνα στα Βιβλία Αποφάσεων-Πρακτικών του Δήμου Αγίου Δημητρίου της αντίστοιχης περιόδου, λόγω πρόσφατης μεταφοράς αυτών σε νέα αποθήκη, χωρίς ταξινόμηση στη νέα θέση. Άρα ήταν αδύνατος ο έλεγχος των κουτιών / περιεκτών.

[β. 22.9.1948 - 27.1.1950]. σ. 104: «Αριθμός αποφάσεως 10, συνεδρίασις της 17.1.1949», με θέμα: «Περί της λεωφόρου Ελευθερίας». « .. . .Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του εγκεκριμένου σχεδίου του Καλαμακίου προβλέπεται λεωφόρος πλάτους 21 μέτρων διοίκουσα (=ορθό, διήκουσα) από της λεωφόρου Συγγρού μέχρι του Καλαμακίου, ήτις περιορίζει την διαδρομήν κατά 1.800 περίπου μέτρα. Η λεωφόρος αυτή δέον να προτιμηθή εις την διάνοιξιν πάσης ετέρας, κρινομένης ως κατεπειγούσης της διανοίξεως της, ίνα αποσυμφορηθή αφ ενός η κυκλοφορία των λεωφορείων Α. Συγγρού και Τσώρτσιλ (Παλ. Φαλήρου) και αφ ετέρου ίνα συντομευθή η από Αθηνών εις Καλαμάκιον διαδρομή, προτείνει δε όπως το Κ.Σ. αποφανθή σχετικώς./ Το Κ.Σ. ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν το εγκεκριμένον σχέδιον του Καλαμακίου και σκεφθέν, επειδή (ελλείπει = κρίνει, θεωρεί κλπ) ως κατεπείγουσαν την διάνοιξιν της λεωφόρου Ελευθερίας επειδή δια της διανοίξεως ταύτης περιορίζεται η διαδρομή κατά 1.800 μέτρα, ήτοι εις τα 4/ 5 περίπου της συνολικής τοιαύτης, θέλουσι δ' εξυπηρετηθεί ου μόνον οι κάτοικοι της Κοινότητος αλλά των γειτονικών τοιούτων Ελληνικού, Γλυφάδας, Βούλας κλπ, ως και το Αεροδρόμιον./ ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ ομοφώνως ότι κρίνει ως κατεπείγουσαν την διάνοιξιν του συνόλου της υπό του εγκεκριμένου σχεδίου προβλεπομένης λεωφόρου πλάτους 21 μέτρων, από της λεωφόρου Συγγρού μέχρι της παραλιακής λεωφόρου Καλαμακίου και όπως αντίγραφον της παρούσης υποβληθή εις το Υπουργείον Δημοσίων Έργων δια την ταχείαν ενέργειαν των δεόντων και πραγματοποιήσιν της διανοίξεως, ανατίθησι δε ....».

Κεφάλαιο εικοστό τρίτο

Για το δωσίλογο Γεώργιο Γκρώμαν και την περιοχή Γκρώμαν

[β. 6.8.1947 - 13.9.1948]. σ. 345: «Αριθμός Αποφάσεως 150, Συνεδρίασις 26.6.1948», με θέμα: «Περί του κτήματος Γρώμαν», σ. 346: «. . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Υπουργείου Δημοσίων Έργων κοινοποιήθη το υπ αρ. 30728 ε.έ. (= *ενεστώτος έτους*) έγγραφόν του προς το Υπουργείον Γεωργίας, σχετικώς με την *μελετωμένην οικοπεδοποίησιν* του λόφου του Κτήματος Γρώμαν του ευρισκομένου εντός της περιοχής της Κοινότητας. Δια του εγγράφου ζητείται η επί του ζητήματος τούτου απόφασις του Κοινοτικού Συμβουλίου, και προτείνει όπως τούτο αποφανθή σχετικώς. Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν την υπ αρ. 30728 διαταγήν του Υπουργείου Δημοσίων Έργων και σκεφθέν: Επειδή δια της προτεινομένης οικοπεδοποίησεως του περιελθόντος εις το Κράτος κτήματος του *δοσιλόγου Γ. Γρώμαν*, θα καταστραφή ο μόνος πνεύμων πρασίνου της όλης περιοχής της Κοινότητας. Επειδή το κτήμα τούτο μετά της όλης περιοχής καταλλήλως διαμορφούμενον, δύναται να μεταβληθή εις αναρρωτήριον είτε Κρατικόν είτε Φιλανθρωπικόν τινός Ιδρύματος. Επειδή η ύπαρξις του εν τω κτήματι *άλοους* κρίνεται απαραίτητος, δι αμφοτέρας τας *κωμοπόλεις* Π. Φαλήρου και Καλαμακίου, άτε μη υπάρχοντος ως ανεφέρθη ετέρου τοιούτου και επειδή η τυχόν οικοπεδοποίησις είναι απο-λύτως αντίθετος και προς το τουριστικόν και εκπολιτιστικόν πνεύμα, Α Π Ο -Φ Α Ι Ν Ε Τ Α Ι ότι, *αποκρούει* οιανδήποτε εκποίησιν, παραχώρησιν κλπ., οιουδήποτε τμήματος του ενταύθα κτήματος τέως Γ. Γρώμαν, επί σκοπώ οικοπεδοποίησεως προς σύστασιν συνοικισμού δια τους εν τω σκεπτικώ αναφερομένους λόγους, δοθέντος ότι τα 4/5 του χώρου του καταλαμβανομένου εντός του εγκεκριμένου σχεδίου μένωσι ανοικοδόμητα και ανατίθησι τω κ. Προέδρω, την κοινοποίησιν αντιγράφου της παρούσης εις τα Υπουργεία Οικονομικών, Δημοσίων Έργων και προς την Γενικήν Γραμματείαν Τουρισμού . . . . .».

[β. 22.9.1948 - 27.1.1950]. σ. 19: «Αριθμός Αποφάσεως 213, συνεδρίασις 29.9.1948», με θέμα: «Περί του κτήματος Γ. Γρώμαν». «... . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια της υπ αρ. 28084 *διατάξης* της Νομαρχίας συνιστάται η αναγκαστική απαλλοτρίωσις του εν Καλαμακίω αγροκτήματος του Γερμανού

υπηκόου Γ.Γρώμαν προς ίδρυσιν άλσους./Επί του ζητήματος τούτου, κατόπιν εγγράφου του Υπουργείου Γεωργίας συνιστώντος την μη οικοπεδοποίησιν απεφάνθη το Κοινот. Συμβούλιον δια της υπ αρ. 150 ε.έ. αποφάσεώς του, εγκριθείσης δια της υπ αρ. 24895 ε.έ. διαταγής της Νομαρχίας. Κατόπιν τούτου διημείφθη αλληλογραφία μεταξύ των Υπουργείων Εσωτερικών, Δημοσίων Έργων, Γεωργίας και Οικονομικών, του τελευταίου αποφανθέντος ότι ουδεμία απόφασις δύναται να ληφθή προ της οριστικής αναγνωρίσεως δικαιωμάτων του Δημοσίου καθ όσον η δ ή μ ε υ σ ι ς αμφισβητείται υπό των κληρονόμων, προτείνει δε όπως το Κ.Σ. αποφανθή σχετικώς./ Το Κ.Σ. ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν τα εν τω φακέλλω σχετικά./ ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ ΟΜΟΦΩΝΩΣ, Ότι η Κοινότητα επιφυλάσσει εαυτή το δικαίωμα αγοράς του κτήματος Γ. Γρώμαν εφ όσον εκποιηθή τούτο υπό του Δημοσίου, βάσει του υπό ψ ή φ ι σ ι ν Νόμου του αφορώντος τας περιουσίας των ε χ θ ρ ι κ ώ ν υ π η κ ό ω ν, και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν. ...».

Κεφάλαιο εικοστό τέταρτο

Τοπικές Πολιτικές αποφάσεις

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σ. 29: «Αριθμός αποφάσεως 173, συνεδρίασις της 3.10.1938», με θέμα: «Περί επιβολής φόρου επί του φόρου ελαίου, ελαιών, ελαιοσάπωνος κλπ». « . . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Οικονομικού Εφόρου Αθηνών (Ι' Αθηνών) απεστάλη το υπ αριθ. 9025 έγγραφον δι ού γνωρίζει ότι δια της υπ αριθ. Ε 13042 ε. έ. αποφάσεως του επί των Οικονομικών κ. Υπουργού ενεκρίθη όπως κατά την τρέχουσαν φορολογικήν περίοδον επιβληθή και σ υ ν ε ι σ π ρ α χ θ ή μ ε τ ά του κ υ ρ ί ο υ φόρου του εισπραττομένου κατά τας διατάξεις του υπ αρ. 29/1936 Α.Ν. (= αναγκαστικού νόμου) π ρ ό σ θ ε τ ο ς φόρος υπέρ Δήμων και Κοινοτήτων εξ 25/00 επί του Δημοσίου τοιούτου, προτείνει δε όπως το Συμβούλιον αποφανθή δια την επιβολήν του φόρου τούτου δεδομένου ότι συντρέχουν αι διατάξεις του άρθρου 13 του ως άνω Α.Ν. Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν το υπ αριθ. 9025 ε. έ. ως και το άρθρον 13 του υπ αριθ. 29/1936 Α.Ν., ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί την ε π ι β ο λ ή ν του π ρ ο σ θ έ τ ο υ φ ό ρ ο υ εξ 25/00 επί του δημοσίου τοιούτου επί της π α - ρ α γ ω γ ή ς , ε ξ α γ ω γ ή ς ή μ ε τ α φ ο ρ ά ς α) ελαίου, β) ελαιών, γ) ελαιοσάπωνος, δ) πυρηνοσάπωνος, ε) ελαιοπυρήνων και στ) πυρηνελαίου, ορίζει δε όπως ο φόρος ούτως (= ούτος;) συνεισπραχθή μετά του δημοσίου τοιούτου, αποδοθή δε εν καιρώ υπό του αρμοδίου Ταμίου και ανατίθησι τω κ. Προέδρω συν τη περαιτέρω ενεργεία και την κοινοποίησιν αντιγράφου προς τον Ι' Οικονομικόν Έφορον Αθηνών . . . . .».

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σ. 51: «Αριθμός αποφάσεως 192, συνεδρίασις της 5.10.1938», με θέμα: «Περί εγκρίσεως κανονισμού πωλήσεως ύδατος ποσίμου ή μη εις βυτία και εις δοχεία». « . . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό πλείστων κατοίκων της Κοινότητος διευτυπώθησαν παράπωνα δια την μελετω-μένην π α ύ σ ι ν της δ ι α ν ο μ ή ς π ο σ ί μ ο υ ύ δ α τ ο ς δια του κ α τ α - β ρ ε κ τ ι κ ο ύ αυτοκινήτου καθόσον αυτή θα έχη ως αποτέλεσμα τον εκβιασμόν των υπό των υδροληπτών οίτινες και κατά το παρελθόν έπραττον τούτο, προτείνει δε όπως εφ' όσον ως απεφασίσθη θέλει διατηρηθή ο οδηγός του αυτοκινήτου να συνεχισθή η διανομή του ποσίμου ύδατος αυξανομένης αναλόγως της τιμής ανά δοχείον ύδατος ίνα ούτω καλύπτονται τα έξοδα συντηρήσεως του τε

αυτοκινήτου και του οδηγού, ορισθή δε η τιμή τούτου ως και η τιμή του φρεατίου ύδατος προς οικιακήν χρήσιν τόσον εις δοχεία όσον και εις ολόκληρα βυτία δια σχετικού κανονισμού. / Το Κοινοτικό Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου έχον υπ' όψιν τας ανάγκας των κατοίκων και τας ημερησίας δαπάνας συντηρήσεως του αυτοκινήτου και σκεφθέν ότι δέον η Κοινότης να συνεχίση την διανομήν ποσίμου ύδατος προς εξυπηρέτησιν των κατοίκων αυτής, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί όπως συνεχισθή η διανομή του ποσίμου ύδατος και κατά τους χ ε ι μ ε ρ ι ν ο ύ ς μήνας ως τούτο εγένετο και κατά τους θ ε ρ ι ν ο ύ ς τοιούτους συμφώνως τη υπ αρ. 112 αποφάσει τη εγκριθείση δια της υπ αρ. 11668 διαταγής της Διοικήσεως της Πρωτευούσης και ψ η φ ί ζ ε ι τον Κ α ν ο ν ι σ μ ό ν της υδρεύσεως ως εξής: 1) Ορίζεται διανομή ποσίμου ύδατος εις τα α π ο μ ε μ α κ ρ υ σ μ έ ν α του κεντρικού αγωγού υδρεύσεως μέρη δια του καταβρεκτικού αυτοκινήτου δ ι ς ή τ ρ ι ς της εβδομάδος αναλόγως των παρουσιασθησομένων αναγκών, 2) Η τιμή εκάστου δοχείου πετρελαίου ορίζεται εις δραχ. 150, 3) Το τίμημα θα καταβάληται υπό των υδροληπτών έναντι εντύπου διπλοτύπου χορηγούμενου υπό του ενεργούντος την διανομήν οδηγού του αυτοκινήτου ή του βοηθού αυτού, 4) Τα εισιτήρια εκτυπούμενα υπό της Κοινότητος θα διατηρούνται εις δύο μέρη εις αμφοτέρα δε θα είναι εγγεγραμμένα αι λέξεις Αύξων αριθμός, αρχόμενος από του αριθμού 1 Κοινότης Καλαμακίου – Υδρευσις. Το δοχείον δρ. 150. Ταύτα θα σφραγίζονται υπό του Κοινοτικού Ταμίου και θα παραδί-δονται δια σχετικού πρωτοκόλλου εις τον κοινοτικόν εισπράκτορα εις όν και θα παραδίδη ο οδηγός του αυτοκινήτου μεθ εκάστην υδρονομήν, 5) Ορίζεται επίσης διανομή ποσίμου ύδατος εις ολόκληρα βυτία χωρητικότητας τριών κυβικών μέτρων προς δραχμάς ογδοήκοντα κατά βυτίον της αξίας καταβαλλο-μένης εις τον κοινοτικόν εισπράκτορα προκαταβολικώς έναντι κανονικής διπλοτύπου αποδείξεως, 6) Ορίζεται επίσης διανομή φρεατίου ύδατος εις ολόκληρα βυτία προς δραχμάς πενήκοντα κατά βυτίον καταβλητέαν συμφώ-νως τω άρθρω 5 του παρόντος κανονισμού, 7) Τα εκ της πωλήσεως έσοδα θα εισάγωνται υπό του ειδικού εισπράκτορος μετά των λοιπών εσόδων εις πίστωσιν του κεφ. Κ/6 του προϋπολογισμού. Εγένετο, απεφασίσθη . . . .».

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σ. 91: «Αριθμός αποφάσεως 215, συνεδρίασις της 14.11.1938», με θέμα: «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την χάραξιν των οδών συνοικισμού Υπαλλήλων Ιονικής Τραπέζης». «. . . .Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι ως γνωστόν δια της υπ αρ. 142 αποφάσεως εγκριθείσης δια της υπ αρ. 17818 διαταγής της Διοικήσεως της Πρωτευούσης ε π ε β λ ή θ η φόρος α μ έ - σ ο υ ε ρ ά ν ο υ εις τους ιδιοκτήτας οικιών κι οικοπέδων υπαλλήλους της Ι ο ν ι κ ή ς Τ ρ α π έ ζ η ς συνολικού ποσού δρ. 24.000 δι εκτέλεσιν δ ι α - μ ο ρ φ ώ σ ε ω ς και χ α ρ ά ξ ε ω ς των προ των ιδιοκτησιών των οδών. Ήδη κηρυχθέντος εκτελεστού του ερανικού καταλόγου δι αποφάσεως του Ειρηνοδίκου ήρξατο η είσπραξις τούτου, εισπραχθέντος του ημίσεος περίπου ποσού, προτείνει δε όπως το Συμβούλιον εγκρίνει την απαιτουμένην πίστωσιν δια την πραγματοποίησιν των εν λόγω εργασιών δεδομένου ότι λίαν συντόμως θέλει εισπραχθή και το υπολειπόμενον ποσόν./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου και ιδόν τον υπ αυτού συνταχθέντα προϋπολογισμόν καθ όν η απαιτηθησομένη δαπάνη ανέρχεται εις το ποσόν των δραχ. 24.000 και σκεφθέν ότι κατεπείγουσα τυγχάνει η χάραξις των οδών των ευρισκομένων προ των ιδιοκτησιών των υπαλλήλων Ιονικής Τραπέζης ως και η κατά το δυνατόν διαμόρφωσις αυτών, ΑΠΟΦΑΙ-ΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν εκ δραχ. 24.000 δια την επί αποδόσει λογαριασμού χάραξιν και διαμόρφωσιν των οδών των ευρισκομένων παρά τας ιδιοκτησίας των υπαλλήλων της Ιονικής Τραπέζης εν τω σ υ ν ο ι κ ι σ μ ű Α λ ί μ ο υ και όπως το ποσόν τούτο διατεθή εκ της ειδικής εν τω προϋπολογισμῶ αναγεγραμμένης πιστώσεως εν κεφ. Ι-17... υπό τον ρητόν όρον όπως η πρόοδος εξαρτηθή εκ της προόδου της εισπράξεως του καταβληθέντος φόρου, εγκρίνει δε επίσης όπως αι εκτελεσθησόμεναι εργασίαι επιβλεφθῶσι υπό της αρμοδίας επιτροπής και καθορίζει χρόνον αποδόσεως του λογαριασμού δύο μήνας τουλάχιστον προ της λήξεως της χρήσεως και ανατίθησι τω κ. Προέδρω . . . . .».

[β. 22.8.1938 – 29.6.1940]. σ. 497: «Αριθμός αποφάσεως 100, συνεδρίασις της 24.6.1940», με θέμα: «Περί μ ε ι ὡ σ ε ω ς της αξίας των εισιτηρίων των λουτρών δια τους μόνιμους κατοίκους και ιδιοκτήτας οικιών του Καλαμακίου». «. . . .Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι πλείστοι των κατοίκων παραπονούνται κατά

της τιμής των εισιτηρίων των λουτρών και αιτούν όπως εγκριθή ανάλογος έκπτωσης, ως τούτο εγένετο κατά τα πρώτα τρία έτη της συστάσεως των λουτρών, δεδομένου ότι δια των επιβληθεισών φορολογιών συνεισέφερον και ούτοι δια την κατασκευήν τούτων./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου και σκεφθέν, επειδή κρίνει δίκαια τα παράπωνα των ιδιοκτητών και φορολογουμένων της Κοινότητος και επειδή είναι αδύνατος η εξακρίβωσις της ταυτότητος τούτων υπό των ενεργούντων τον έλεγχον υπαλλήλων, ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί, 1) όπως δια τα λουτρά Αλίμου καταβάληται το ήμισυ της αξίας της εισόδου ήτοι το ποσόν των δραχ. πέντε ανεξαρτήτως ηλικίας, απαλλαγώσι δε της καταβολής εισόδου τα παιδιά τα άγοντα ηλικίαν κατωτέραν των 7 ετών, 2) δια τας λοιπάς εγκαταστάσεις Κεντρικών, Πικροδάφνης θα καταβάληται ως δικαίωμα εισόδου το ποσόν των δραχ. 3, απαλλαγώσι δε επίσης τα παιδιά τα άγοντα ηλικίαν κατωτέραν των 7 ετών, 3) όπως οι επιθυμούντες να τύχωσι της εκπτώσεως δέον να εφοδιασθώσι δι ειδικού δελτίου ταυτότητος χορηγηθησομένου υπό της Υπηρεσίας της Κοινότητος, φέροντος την φωτογραφίαν ενός εκάστου τούτων, 4) όπως απαγορευθή η έκδοσις εισιτηρίου μετ εκπτώσεως εις τους μη εφοδιασμένους δια του ως είρηται δελτίου, τασσομένης ολιγοήμερου προθεσμίας, και 5) όπως του ευεργετήματος τούτου τύχωσιν οι μονίμως διαμένοντες εν Καλαμακίω και εκ των παραθεριστών και μέλη της οικογενείας των εχόντων ιδιοκτησίαν εν Καλαμακίω και εγγεγραμμένοι εις τους φορολογικούς καταλόγους της Κοινότητος. Εγένετο, απεφασίσθη και υπογράφεται . . . .».

[β. 14.6.1946 - 6.8.1947]. σελ. 251: «Αριθμός αποφάσεως 54, συνεδρίασις 24.3.1947», με θέμα: «Περί επιβολής φόρου επί των προϊόντων γης εν γένει». «Το Κοινοτικόν Συμβούλιον λαβόν υπ' όψιν το άρθρον 318 του Κώδικος της περί Δήμων και Κοινοτήτων Νομοθεσίας, μετά διεξοδικήν συζήτησιν επί του εν τω διατακτικώ της παρούσης αναφερομένου θέματος, ΟΜΟΦΩΝΩΣ ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, Ε Π Ι Β Α Λ Λ Ε Ι από την 1^{ην} Απριλίου 1947 και εφεξής προς εκτέλεσιν κοινοτικών έργων και προς πλήρωσιν ειδικών σκοπών Κοινότητος Καλαμακίου φ ό ρ ο ν εκ τριών επί τοις εκατόν επί της αξίας των εν τη περιφερεία της Κοινότητος π α ρ α γ ο μ έ ν ω ν προϊόντων γης εν γένει,

συμπεριλαμβανομένων και των μελισσοκομικών, του γλεύκου, των κουκουλιών και των δασικών προϊόντων. Η βεβαίωσις και είσπραξις του φόρου τούτου γενήσεται δι' αυτεπιστασίας, συμφώνως προς τας διατάξεις του Δ/τος της 15.10.1926 περί βεβαιώσεως και εισπράξεως αμέσων φόρων ....».

Σχόλιο: Η απόφαση αυτή, όπως και η πρώτη του παρόντος κεφαλαίου, για «επιβολή και συνείσπραξη πρόσθετου φόρου» υπέρ της Τ.Α. και απόδοση αυτού σε τούτη, είναι σημαντικές, για την Ιστορία των Οικονομικών της Αυτοδιοίκησης. Πρέπει να διερευνηθούν, από ειδικό επιστήμονα ή μελετητή. Από αυτές εμμέσως πλην σαφώς, προκύπτει ότι, η Κοινότητα είχε την αρμοδιότητα να «επιβάλλει» με απόφαση του Κ.Σ., είτε να ζητά από το Δημόσιο να επιβληθούν, φόροι και επί των «παραγομένων προϊόντων γης», με βάση το ισχύον τα προγενέστερα χρόνια αλλά και το 1947 νομοθετικό πλαίσιο,. Αρμοδιότητα που, στα νεότερα χρόνια, δόθηκε κατ' εξουσιοδότηση με το νόμο 1828/1989, με μη έγκυρο τρόπο. Αν και τοπική, σαφέστατα πολιτική απόφαση.

[β. 5.4.1956 - 4.7.1958]. σ. 251: «Αριθμός Πρακτικού 28, Συνεδρίασις της 5.9.1957». «Αρ. αποφάσεως 156 «Περί επιβολής 10λέπτου αυξήσεως επί του εισιτηρίου των Λεωφορείων Αθηνών και Πειραιώς – Καλαμακίου έως Αεροδρομίου». «Επί του 2^{ου} θέματος του αναφερομένου εν τη ημερησία διατάξει ο κ. Πρόεδρος εισηγούμενος το θέμα . . . αναλύει τας επ' αυτού απόψεις του ως ακολούθως: «Η γνωστή εις όλους μας κατάσταση του οδικού δικτύου της Κοινοτήτός μας, μας υποχρέωσε κατά την τελευταίαν πενταετίαν να δεσμεύσωμεν πάντας σχεδόν τους πόρους της Κοινοτήτός μας χωρίς εν πολλοίς να κατορθώσωμεν να εξασφαλίσωμεν άνετον επικοινωνίαν εντός του προαστείου μας. Η επαγωγός πλείστων όσων κακών δια την Κοινοτήτά μας, αυτή κατάσταση (= εις) εποχήν μάλιστα προσπαθειών αξιοποιήσεως και εκμεταλλεύσεως των φυσικών προνομίων της περιοχής μας, καθίσταται έτι μάλλον αισθητή και επιβάλλει την ταχύτεραν και αποτελεσματικήν αντιμετώπισίν της, ώστε η καθ' ημάς Κοινότης δημιουργούσα τας απαιτούμενας οικονομικάς δυνατότητας να προχωρήση γοργώς εις την πραγματοποίησιν των κατ' έτος προγραμματιζομένων έργων οδοποιίας και άλλων

εξωραϊστικών τοιούτων, τα οποία δυστυχώς παραμένουν μόνον εις τα χαρτιά, ελλείπει των προς τούτο απαιτούμενων πόρων. Το μεγαλύτερο μέρος του εκ 30 χιλιομέτρων οδικού μας δικτύου ευρίσκεται εις πολύ κακήν κατάσταση ώστε πλείστοι όσοι ιδιοκτήται οικοπέδων, ερασταί της μαγευτικής και τόσο υγιεινής περιοχής μας, να διστάζουν να οικοδομήσουν, άλλοι δε εποχιακοί οικισταί ταύτης να απομακρύνονται ελλείψει ακριβώς οδικής εξυπηρετήσεως τούτων, εξαντληθείσης της υπομονής των να αναμένουν από έτους εις έτος λόγω αγάπης και προτιμήσεως προς το προάσθειόν μας, την βελτίωσιν των οδών της. Βασικαί οδικαί αρτηριαί στερούνται όχι μόνον ασφάλτου, του σημερινού κυριωτέρου χαρακτηριστικού γνωρίσματος στοιχειώ-δους πολιτιστικής εμφανίσεως ενός τόπου, αλλά και αυτού του κλασσικού οδοστρώματος. Μεγίστη εξ άλλου περιοχή της καθ ημάς Κοινότητος, είναι γνωστή εις όλους μας, ότι τυγχάνει αρυμοτόμητος. Απασαι αι ανωτέρω ελλείψεις αποτελούσαι ουσιώδεις και ζωτικές ανάγκας της καθ ημάς Κοινότητος δέον να καλυφθώσι, εάν θέλωμεν και ημείς και το Κράτος να παρουσιάζωμεν μεν εις τά όμματα των ξένων την περιοχήν ως Τουριστικήν, να δικαιολογούμεν όμως επαρκώς τον διδόμενον τόσο διαφημιζόμενον χαρακτηρισμόν τούτον, δια να μη καθιστάμεθα ανί δεοι της τουριστικής εννοίας και προκαλούμεν ούτω την θυμηδιαν παντός επισκέπτου ξένου και μη εις βάρος της αντιλήψεως της Κοινοτικής Διοικήσεως των συμφερόντων της Κοινότητος και της ιδιωτικής οικονομίας του τόπου μας. Αι ανωτέρω ελλείψεις κ. κ. Σύμβουλοι, έχω την γνώμην ότι μόνον εκ των εσόδων της επιβολής 10 λέπτου αυξήσεως επί των εισιτηρίων των λεωφορείων Αθηνών και Πειραιώς –Καλαμακίου, δύνανται να αντιμετωπισθούν. Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακού-σαν του κ. Προέδρου . . . ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ ΟΜΟΦΩΝΩΣ, προτείνει παμψηφεί την επιβολήν 10λέπτου υπέρ της Κοινότητος αυξήσεως του εισιτηρίου των Λεωφορειακών Γραμμών Αθηνών και Πειραιώς – Καλαμακίου μέχρι Αεροδρο-μίου, ίνα το εκ της αυξήσεως ταύτης έσοδον διατεθή ειδικώς δια την κατα-σκευήν οδικού δικτύου της καθ ημάς Κοινότητος και την διαμόρφωσιν και καλλωπισμόν των επί της Λεωφ. Βασ. Γεωργίου Β' (= *σήμερα, Ποσειδώνος*) καταφυγίων, και αναθέτει εις τον κ. Πρόεδρον τας . . . .δεούσας ενεργείας. . .».

Σχόλιο: Απευθύνεται σε Υπηρεσία της Κεντρικής Εξουσίας, για να επιβληθεί η αύξηση. Αποφάσισα τη συμπερίληψή της, προς χάρη των νεότερων κατοίκων, διότι, μέσα σε λίγες γραμμές, αποτυπώνει με χαρακτηριστικό περιγραφικό τρόπο, την τότε υπάρχουσα και αντιληπτή κατάσταση. Επισημαίνω την αλλαγή των αντιλήψεων. Η στρώση με άσφαλο των δρόμων, εθεωρείτο από το Κ.Σ., τότε, ως το «κυριώτερο χαρακτηριστικό γνώρισμα στοιχειώδους πολιτιστικής εμφάνισης ενός τόπου»!. Σήμερα, μεμφόμεστε τους εαυτούς μας, διότι «χτίσαμε το σπίτι μας στην Πολιτεία της ασφάλτου» (Μπ. Μπρέχτ).

[β. 4.8.1960 - 4.8.1961]. σ. 132: «Αρ. Πρακτικού 2. Συνεδρίασις 15.1.1961, αριθμός αποφάσεως 21/61 «Καθορισμός περιεχομένου λογοδοσίας πεπραγμένων Κοινοτικής Αρχής, έτους 1960», σ. 135: « . . .8) Δεν θα έδη εν προκειμένω να παραθεωρηθή η συμβολή της Εθνικής ημών Κυβερνήσεως, εκδηλωθείσα δι εκτάκτου επιχορηγήσεως προς την ημετέραν Κοινότητα, δια την καταπολέμησιν της ανεργίας εν τη περιοχή Καλαμακίου. . . .».

Σχόλιο: Δεν είχαμε «Εθνική» κυβέρνηση το 1961, με την έννοια της «Οικουμενικής». Είχαμε κυβέρνηση ενός κόμματος μετά από εκλογές. Από τα Βιβλία προκύπτει ότι συνηθιζόταν κι επαναλαμβανόταν η ονομασία αυτή.

[β. 4.8.1960 - 4.8.1961]. σ. 180: «Αρ. Πρακτικού 7. Συνεδρίασις 3.4.1961, αριθμός αποφάσεως 54/1961, «Ανακοίνωσις Προέδρου επί των σχέσεων Κοινότητος και Ενοριακού Ναού». «. . .ο Πρόεδρος ανακοινεί ότι κατά την 25^{ην} Μαρτίου ημέραν της Εθνικής Εορτής και καθ ήν ώραν ανήλθεν επί της πρώ-της βαθμίδος του δεσποτικού θρόνου εις τον Ιερόν Ναόν Μεταμορφώσεως, ίνα εκφωνήση τον πανηγυρικόν της ημέρας, κατόπιν σχετικής εγκυκλίου δια-ταγής της Νομαρχίας Αττικής, ο εφημέριος του Ναού Αρχιμανδρίτης Γεράσιμος Γαρμπής, απέλυσε το εκκλησίασμα, και κλείσας κατά τρόπον περιφρονητικόν τα βημόθυρα, εισήλθεν εις το Ιερόν, εισηγείται δε όπως το Συμβούλιον λάβη θέσιν επί του θέματος τούτου, καθ ότι ως φρονεί, η τοιού-τότροπος συμπεριφορά του Εφημερίου αποτελεί προσβολήν δι ολόκληρον το Κοιν. Συμβούλιον, ως εκπρόσωπος του οποίου ενεφανίσθη ίνα εκφωνήση τον

πανηγυρικόν της ημέρας. Το Κοιν. Συμβούλιον ακούσαν της του Προέδρου εισηγήσεως επί του ανωτέρω θέματος λαμβάνει την ακόλουθον θέσιν: Α π ο - φ α σ ί ζ ε τ α ι αποστολή διαμαρτυρίας προς την Αρχιεπισκοπήν εις ήν να μνημονεύεται το επεισόδιον, να χαρακτηρίζεται δε τούτο ως μη συμβιβαστόν προς το λειτούργημα του κληρικού. Η απόφασις λαμβάνεται κατά πλειοψηφίαν των παρόντων μελών. Μ ε ι ο ψ η φ ο ύ ν τ ω ν των κ. κ. 1) Σπυρίδωνος Σπηλιοπούλου, ως έχοντος την γνώμην, ότι η συμπεριφορά του Ιερέως δεν ήτο καθόλου προσβλητική δια τον Πρόεδρον, ήτο δε απλή υπόδειξις προς τον Πρόεδρον περί του τρόπου συμπεριφοράς εντός του Ναού, 2) Γεωργίου Μαμάη έχοντος την γνώμην ότι η συμπεριφορά του Ιερέως ήτο όντως προσβλητική εις το σημείον καθ' ό ούτος (ο εφημέριος) εισήλθεν εις το Ιερόν Βήμα κλείσας την Ωραίαν Πύλην, ενώ έδει να παρακολουθήση τον όλον πανηγυρισμόν της Εθνικής Εορτής από της θέσεώς του, την δε προσβολήν ταύτην θεωρεί ως στρεφομένην εν συνόλω κατά του Κοινοτικού Συμβουλίου. Όμως παρά ταύτα αρνουμένου την έγκρισιν υποβολής ψηφίσματος διαμαρτυρίας λόγω των επερχομένων ημερών της Αγίας Εβδομάδος και με την ελπίδα μελλοντικής διευθετήσεως των σχέσεων Προέδρου και Εφημερίου, 3) Κων/νου Τσόχα, έχοντος την αυτήν προς τον κ. Γεώργιον Μαμάην γνώμη ...».

Κεφάλαιο εικοστό πέμπτο

**ΠΑΛΑΙΟ ΦΑΛΗΡΟ: Κοινότητα και Δήμος. Σχετικές αποφάσεις

Σχόλιο: Όπως έχω γράψει και στις «Επισημάνσεις» με αίτησή μου απευθύνθηκα και στο Δήμο Παλαιού Φαλήρου, με τη προσδοκία να εντοπίσω, τα έτη 1942 (συγχώνευση της Κοινότητας Καλαμακίου σε αυτόν) και 1945 (απόσχιση απ αυτόν και επανίδρυση της Κοινότητας Καλαμακίου), απόφαση ή αποφάσεις, που θα αποδείκνυαν ενέργειες ή προσπάθειες της τότε Δ. Ε. Παλαιού Φαλήρου για τη συγχώνευση, ή διαμαρτυρίες για την απόσχιση.

Κατά την επίσκεψή μου τέθηκαν υπόψη μου τα πιο κάτω Βιβλία:

«Βιβλίον Πρακτικών (αποφάσεων)» κατά τα αναγραφόμενα, στο αγορασθέν, έτοιμο από το τυπογραφείο βιβλίο, μικρού σχήματος. Χειρογράφως αναγράφεται σε αυτό από το Γραμματέα: «Βιβλίον αποφάσεων Κοινότητος Παλαιού Φαλήρου» από 10.5.1942 έως 1.8.1942» σελ. 1-136, και, εσωτερικά «Βιβλίον αποφάσεων Δημοτικού Συμβουλίου Παλαιού Φαλήρου» με πρώτη απόφαση αριθμός 1/16.9.1942. Περίοδος από 16.9.1942 έως 12.12.1942 σ. 137-299. Στο τρίμηνο τμήμα αυτό οι αποφάσεις φέρουν την υπογραφή και του Ιω. Γερουλάνου, είτε ως μέλους είτε ως προεδρεύοντος.

Κατά τον έλεγχο των Βιβλίων αποφάσεων, δεν εντοπίστηκε κάποια που να αφορά, την επικείμενη ή την ίδια τη συγχώνευση. Φαίνεται ότι η απόφαση για τη συγχώνευση οφείλεται, σε παρασκηνιακές ενέργειες (μη κατα-γραφείσες, φυσικά) παραγόντων του Π. Φαλήρου, και τελικά διοικητική πρά-ξη των Αρχών Κατοχής, ώστε το Π. Φάληρο, να γίνει Δήμος (βλ. και κεφάλαιο 15 του παρόντος, τελευταίο Πρακτικό Δ.Ε. Καλαμακίου με αρ. 17/11.9.1942). Επίσης δεν εντοπίστηκε απόφαση ή πρωτόκολλο, για την επιστροφή στην Κοινότητα Καλαμακίου μετά την απόσχιση και επανίδρυσή της (1945), των περιουσιακών στοιχείων που είχε εισφέρει κατά τη συγχώνευση, ενώ είχε συνταχθεί τέτοιο, κατά την τελευταία, βλ. κεφ. 15, Απόφαση 66/24.8.1942.

«Βιβλίον αποφάσεων Δ.Σ. Δήμου Παλ. Φαλήρου», μεσαίου σχήματος, από 13.8.1944 έως 18.12.1945. Δεν εντοπίστηκε απόφαση αναφορικά με την επικείμενη απόσχιση και επανίδρυση της Κοινότητας Καλαμακίου. Μάλλον τους ήταν αδιάφορη, αφού δεν εθίγετο ο Δήμος Παλαιού Φαλήρου. Σε αυτό εντοπίστηκαν, οι πιο κάτω που αφορούσαν κ α ι την Κοινότητα Καλαμακίου.

*** Μετονοματοδοσίες οδών:

σ. 37: «Αριθ. Αποφάσεως 1 «Περί μετονομασίας της Παραλιακής Λεωφόρου», «Εν Παλαιώ Φαλήρω σήμερον την 9^η του μηνός Ιανουαρίου του έτους 1945 . . . η Διοικούσα Επιτροπή συνήλθεν εις τακτικήν συνεδρίασιν. . .». « . . .Ο κ. Δήμαρχος εκθέτει ότι εις ένδειξιν ευγνωμοσύνης προς την κραταιάν σύμμαχον Μ. Βρεττανίαν ήτις δια μεγάλων θυσιών εις έμψυχον και άψυχον υλικόν απέδωσεν την ελευθερίαν εις τον Ελληνικόν λαόν, ήν αναρχικά στοιχεία δια τρομοκρατικών μέσων αφήρεσαν, δέον η Δ/σα Επιτροπή να αποφανθή δια την μετονομασίαν της παραλιακής Λεωφόρου από της αρχής ταύτης μέχρι του Αλίμου εις Λεωφόρον Μεγάλης Βρεττανίας./ Η Δ.Ε. ακούσασα του κ. Δημάρχου και αναγνωρίζουσα απολύτως τας μεγάλας θυσίας εις άς υπεβλήθη η Σύμμαχος Μεγάλη Βρεττανία δια την απόδοσιν της ελευθερίας εις τον Ελληνικόν λαόν τόσοσν εκ του Γερμανικού ζυγού όσον και εκ των στασιαστών της τελευταίας τρομοκρατικής περιόδου./ ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ ότι εγκρίνει παμφηφεί την μετονομασίαν της Παραλιακής Λεωφ. Ποσειδώνος και εν συνεχεία ταύτης της Λεωφόρου Λογοθετοπούλου εξικνουμένην μέχρι Αλίμου, εις Μεγάλης Βρεττανίας και ανατίθησιν τω κ. Δημάρχω την περαιτέρω ενέργειαν . . .».

σελ. 105: «Αριθ. Αποφάσεως 55, «Περί μετονομασίας οδών». «Εν Παλαιώ Φαλήρω την 31^η του μηνός Μαρτίου του έτους 1945 κ.τ.λ. ως η υπ αρ. 49 απόφασις». « . . .Ο κ. Δήμαρχος εκθέτει ότι δέον η Δ/σα Επιτροπή να προβή εις την μετονομασίαν οδών τινων του Δήμου δίδουσα εις αυτάς ονόματα ατόμων επιδειξάντων ενδιαφέρον κατά την πολεμικήν περίοδον υπέρ της Ελλάδος. Επ ευκαιρία πλέκει το εγκώμιον του Προέδρου της Δημοκρατίας των Ηνωμένων Πολιτειών της Β. Αμερικής και του Πρωθυπουργού της Μεγ. Βρεττανίας οίτινες ειργάσθησαν δια την δια παντός τρόπου απελευθέρωσιν της Ελλάδος και την ανακούφισιν του Ελληνικού λαού τόσοσν κατά την περίοδον της κατοχής όσον και κατά τον μετέπειτα χρόνον, εις μικράν δε ένδειξιν της ευγνωμοσύνης του Ελληνικού λαού προτείνει όπως η μεν Παραλιακή Λεωφόρος μετονομασθή από Λεωφόρου Μ. Βρεττανίας εις Λεωφόρον Ουίλσον

(ΑΘ= Ουίνστον) Τσώρτσιλ, η δε κεντρικωτέρα οδός του Δήμου από Αιόλου εις οδόν Φραγκλίνου Ρούσβελτ. Προτείνει επίσης όπως αι δύο οδοί του Συνοικισμού Καλαμακίου 4ης Αυγούστου και Κ. Κοτζιά μετονομασθούν η μεν πρώτη εις οδόν Δημ. Φαληρέως ως αποτελούσα επέκτασιν της φερούσης το όνομα αυτό οδού της ευρισκομένης εντός της περιοχής του Παλαιού Φαλήρου, η δε δευτέρα εις οδόν Γρηγορίου του Ε' εις μνήμην του Εθνομάρτυρος Ιεράρχου./ Η Δ.Ε. ακούσαν του κ. Δημάρχου και αναγνωρίζουσα απολύτως τα εν της εισηγήσει αναφερθέντα./ ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ ότι εγκρίνει παμψηφεί την μετονομασίαν 1.- της Παραλιακής Λεωφόρου εις Λεωφόρον Ουίλσον (= Ουίνστον) Τσώρτσιλ, 2.- της οδού Αιόλου εις Φραγκλίνου Ρούσβελτ, 3.- της Λεωφόρου 4^{ης} Αυγούστου εις Λεωφόρον Δημ. Φαληρέως και 4.- της οδού Κ. Κοτζιά εις οδόν Γρηγορίου του Ε' και ανατίθησι τω κ. Δημάρχω την περαιτέρω ενέργειαν . . .».

*** Έκδοση α γ ρ ο ν ο μ ι κ ή ς διατάξεως περί απαγορεύσεως της βοσκής:

σελ.168: «Αρ. αποφάσεως 103. «Περί συντάξεως αγρονομικής διατάξεως περί απαγορεύσεως της βοσκής εντός των εγκεκριμένων σχεδίων Παλαιού Φαλήρου και Καλαμακίου». «Εν Π. Φαλήρω την 28^{ην} του μηνός Μαΐου του έτους 1945 κ.τ.λ. ως η υπ αρ. 92 απόφασις». « . . .Ο κ. Δήμαρχος εκθέτει ότι δια της υπ αρ. 208/1943 αποφάσεως της Δ/σης Επιτροπής καθωρίσθη ζώνη εφ ής απηγορεύετο η βοσκή ποιμνίων κ.τ.λ. βάσει δε ταύτης εξεδόθη υπό του Αγρονομικού Συμβουλίου σχετική αγρονομική διάταξις. Η απόφασις αυτή δεδομένου ότι δεν συντρέχουν πλέον οι λόγοι οίτινες υπηγόρευσαν την λήψιν της δέον να αναθεωρηθή προς προστασίαν των δημοτικών δενδροστοιχιών και των ιδιωτικών κήπων ληφθεί δε μέριμνα δια τον τρόπον διατηρήσεως των οικοσίων ζώνων συμφώνως τω Νόμω 4491. / Η Δ.Ε. ακούσασα του κ. Δημάρχου και σκεφθείσα ότι η πρότασις αυτού ορθή και νόμιμος τυγχάνει./ ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ ότι εγκρίνει παμψηφεί την εφαρμογήν της εξής αγρονομικής διατάξεως: Άρθρον 1^{ον}: Καθορίζει απηγορευμένην ζώνην και έκτασιν εφ ής απαγορεύεται η βοσκή προβάτων, αιγών κ.τ.λ. την περιλαμβανο-μένην εντός του εγκεκριμένου σχεδίου Παλ. Φαλήρου και συγκεκριμένως εις βάθος από της παραλίας μέχρι της οδού Ηούς συμπεριλαμβανομένης και εις πλάτος

από της οδού Ηούς μέχρι της οδού Αχερουσίας εκείθεν κατ ευθείαν νοητήν γραμμήν μέχρι της συναντήσεως της βορείου πλευράς του κτήματος Γρώμαν, ως και εντός του εγκεκριμένου σχεδίου Καλαμακίου ήτοι από της Βορείας πλευράς του κτήματος Γρώμαν κατ ευθείαν νοητήν γραμμήν μέχρι συναντήσεως του κτήματος Μάρκου (Μπάζα) εκείθεν δε κατ ευθείαν νοητήν γραμμήν μέχρι συναντήσεως της οικίας Μαίλη (οινοπωλείον Θεοφά-νους Κωλέτη) εκείθεν προς νοτίαν κατεύθυνσιν μέχρι συναντήσεως της οδού Θουκυδίδου εκ της οδού ταύτης προς Ν.Α. κατεύθυνσιν μέχρι συναντήσεως της οδού Γερουλάνου. Άρθρον 2^{ον}: Εν τη απηγορευμένη ως άνω ζώνη απαγορεύεται απολύτως η διέλευσις ή είσοδος προς βοσκήν παντός είδους ζώων ως και η παραμονή τούτων (εγκατάστασις ποιμνιοστασίων). Άρθρον 3^{ον}: Οι παραβάται της διατάξεως ταύτης υποκειμένης εις την έγκρισιν του Αγρονομικού Συμβουλίου τιμωρούνται κατά το άρθρον 77 του Νόμου 4491 δια προστίμου και δια βιαίας απομακρύνσεως του ποιμνίου του (ΑΘ = των). Εγένετο, απεφασίσθη . . .».

*** Δ ι ά φ ο ρ ε ς α π ο φ ά σ ε ι ς σχετικές με το Καλαμάκι:

***σ.302: Αριθμός αποφάσεως 205/13.10.1945. «Περί εκλογής Προέδρου, αντιπροέδρου και Γραμματέως Δημοτικού Συμβουλίου» (μετά την απόσχιση και την επανίδρυση της Κοινότητας Καλαμακίου).

*** σ. 349: Αριθμός αποφάσεως 251/ 1.12.1945. «Περί αποδόσεως εις την Κοινότητα Καλαμακίου των εισαχθέντων εις το Ταμείον του Δήμου εσόδων από της εγκαταστάσεως του Κοινοτικού Συμβουλίου της, και επέκεινα».

*** σ. 369: Αριθμός αποφάσεως 270/1.12.1945. «Περί ψηφίσεως πιστώσεως δια την ανέγερσιν μνημείου των εν Ελλάδι πεσόντων Βρεττανών, Αυστραλών και Νεοζηλανδών». Δεν αναγράφεται, αλλά ίσως στο Συμμαχικό Νεκροταφείο.

***ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ – Κοινότητα Μπραχαμίου.

Επίσης, όπως έχω γράψει και στις «Επισημάνσεις» απευθύνθηκα και στο Δήμο Αγίου Δημητρίου με την προσδοκία να επισημάνω αποφάσεις του Κοινοτικού Συμβουλίου του 1927 (απόσχιση από αυτό και ίδρυση Κοινότητας Καλαμακίου) και του 1948 (σχετικά με τη διάνοιξη της λεωφόρου Καλαμακίου). Ενώ υπήρξε έγκριση και καλή διάθεση προς εξυπηρέτηση, λόγω πρόσφατης μεταφοράς σε άλλη αποθήκη, σε κιβώτια, των σχετικών Βιβλίων αποφάσεων και άλλου αρχειακού υλικού, χωρίς να έχει γίνει η τακτοποίηση και ταξινόμησή του, ήταν ανέφικτο να αντλήσω (εάν υπάρχουν) τα επιζητούμενα στοιχεία.

***ΕΛΛΗΝΙΚΟ-ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ - Κοινότητα Ελληνικού.

Τέλος, απευθύνθηκα και στο Δήμο Ελληνικού- Αργυρούπολης με την προσδοκία να επισημάνω αποφάσεις του Κοινοτικού Συμβουλίου Ελληνικού του 1968 (κατάργηση Κοινότητας Ελληνικού και συγχώνευση με Κοινότητα Καλαμακίου, ώστε να ιδρυθεί ο Δήμος Αλίμου) και του 1975 (επανίδρυση Κοινότητας Ελληνικού). Ο Δήμαρχος ενέκρινε την αίτηση, η Νομική Σύμβουλος γνωμοδότησε θετικά (διότι πρόκειται για βιβλία που αποτυπώνουν δημόσιες συνεδριάσεις των Κ.Σ. ή Δ.Σ., αλλά και αποφάσεις οι οποίες, κατά νόμο, αναρτώνται στον πίνακα ανακοινώσεων του ΟΤΑ με σύνταξη βεβαίωσης ανάρτησης από δύο υπαλλήλους, άρα πρόκειται για ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ), αλλά τελικά δεν έγινε κατορθωτό να τα μελετήσω (εάν υπάρχουν), λόγω της πανδημίας και αδυναμίας ή δυσκολίας στον εντοπισμό τους.

Και από τη θέση αυτή εκφράζω και πάλι στους τρεις Δημάρχους (κ. κ. Ιωάννη Φωστηρόπουλο, Γιάννη Κωνσταντάτο και Κα Μαρία Ανδρούτσου) τις ευχαριστίες μου για την καλή διάθεση που επέδειξαν. Προσδοκώ ότι ο επόμενος μελετητής των αποφάσεων, θα είναι περισσότερο τυχερός.

Δ Η Μ Ο Σ

Α Λ Ι Μ Ο Υ

Κεφάλαιο πρώτο

Τοπική Αυτοδιοίκηση - Θ ε σ μ ι κ ά

Σχόλιο: Αμέσως μετά την πτώση της Χούντας και την αποκατάσταση της Δημοκρατίας, απολύθηκαν από την Οικουμενική Κυβέρνηση οι διορισμένοι μετά την 21.4.1967, και ορίστηκαν στα Δ.Σ., προσωρινά μέχρι να διεξαχθούν νέες εκλογές, οι αιρετοί που είχαν εκλεγεί στις εκλογές για τους ΟΤΑ, που είχαν γίνει πριν τη Δικτατορία, και ως Δήμαρχοι οι Πρωτοδίκες Γ. Γιαμαλής και στη συνέχεια Κ. Τρίγκας. Στη σ. 116 του [β. 4.12.74 – 29.6.77] καταγράφεται «Πρακτικόν εγκαταστάσεως Δημάρχου και Δημοτικών Συμβούλων Αλίμου» οι οποίοι εξελέγησαν κατά τις αυτοδιοικητικές εκλογές της 6^{ης} Απριλίου 1975.

[β. 4.12.1974 – 29.6.1977], «Πρακτικόν 4, συνεδρίασις 27.6.1975», σ. 129, απόφασις 72/1975, με θέμα: «Υποβολή διαμαρτυρίας». « . . . Μετά την γενομένην συζήτησιν και την λήψιν σχετικής αποφάσεως, περί μη ανακλήσεως της υπ αρ. 47/1975 ομοίας του τέως Δημάρχου Αλίμου, δια της οποίας παρεχωρήθη υπό του Δήμου, η χρήσις κοινοχρήστου παραλιακού χώρου, προς εγκατάστασιν και λειτουργία Λ Ο Υ Ν Α Π Α Ρ Κ, κατόπιν εισηγήσεως του αντιπροέδρου του Δ.Σ. Εμμανουήλ Παπαδάκη, υιοθετηθείσης ο μ ο φ ώ ν ω ς υπό των μελών του Δ.Σ., ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΤΑΙ, εκτάκτως η συζήτησις του θέμα-τος και η υποβολή δ ι α μ α ρ τ υ ρ ί α ς, δια τα υπό των Υπηρεσιών τούτε Υπουργείου Εσωτερικών και του Διαμερίσματος Πειραιώς της Νομαρχίας Αττικής, υπ αρ. 53132/615/14.6.1975 και Ε. 17172/26.6.1975 αντιστοίχως, έγγραφα διαταγάς, επί του προειρημένου ζητήματος, των οποίων η διατύπωσις προσβάλλει την αυτοτέλειαν του θεσμού της Αυτοδιοικήσεως και αποτελεί απαράδεκτον παράμβασιν της Εκτελεστικής Εξουσίας εις την Τοπικήν Αυτοδιοίκησιν . . . . .».

[β. 25.7.1977 - 4.12.1978]. σελ. 271: «Πρακτικόν 16^{ov}, Συνεδρίασις της 6.9.1978», «Αριθμός απόφασις 130/1978. «Εμμονή του Δ.Σ. στην 84/1978

προγενέστερη απόφαση σχετικά με την χρήση οδών, πλατειών και κοινοχρήστων χώρων ή του υπεδάφους αυτών». «Πάνω στο 26^ο θέμα . . . ο Πρόεδρος του Δ.Σ. λέει τα εξής: Όπως είναι γνωστό, το Συμβούλιό μας, με την 84/1978 προγενέστερη απόφασή του, επικύρωσε ομόφωνα την 124/1978 απόφαση του Δημάρχου Αλίμου, που αφορούσε τη χρήση, οδών, πλατειών και κοινοχρήστων χώρων. ΑΝΤΕΤΑΧΘΗ όμως στο μέρος εκείνο της αποφάσεως του Δημάρχου, που αναφερόταν 1) «στη χορήγηση αδειών χρήσεως του υπεδάφους στους πάσης φύσεως κοινόχρηστους χώρους για την τοποθέτηση δεξαμενών και εγκαταστάσεως υγρών καυσίμων, για την ασφάλειαν των κατοίκων της περιοχής», και 2) «στη χορήγηση αδειών χρήσεως πεζοδρομίων για την τοποθέτηση καθισμάτων, σε πεζοδρόμια στενότερα των δύο (2) μέτρων, για το λόγο ότι, παρεμποδίζεται η ευχερής διακίνηση των πεζών, με αποτέλεσμα, να κατεβαίνουν στο ασφαλτόστρωμα των οδών, διατρέχοντας τον κίνδυνο των διερχομένων αυτοκινήτων». Η παραπάνω απόφαση 84/1978 υποβλήθηκε στην Προϊσταμένη Αρχή για την κατά νόμο έγκριση, το Διαμέρισμα Πειραιώς, όμως, με το 16133/13.6. 1978 έγγραφο, δεν την επικύρωσε, διότι όπως αναγράφεται σε αυτό, η απόφαση του Συμβουλίου, ετροποποίησε σε δύο σημεία την 124/1978 απόφαση του Δημάρχου. Παράλληλα, ο ενδιαφερόμενος για τη χρήση υπεδάφους για την τοποθέτηση δεξαμενής και εγκαταστάσεως υγρών καυσίμων, δηλαδή ιδρύσεως πρατηρίου πωλήσεως καυσίμων Μιχ. Βαρωνάκης, υπέβαλε προς τον κ. Αναπληρωτή Νομάρχη Διαμερίσματος Πειραιώς, την από 2.7.1978 αίτηση, ζητώντας όπως διαταχθεί ο Δήμος Αλίμου στην χορήγηση άδειας χρήσεως του υπεδάφους του πεζοδρομίου που βρίσκεται μπροστά στο προς ίδρυση πρατήριο. Σε νεώτερη επίσης αίτηση παραπόνων (17.8.1978) του παραπάνω Μιχ. Βαρωνάκη, προς το Υπουργείο Εσωτερικών, τούτο απέστειλε προς το Διαμέρισμα Πειραιώς το 61149/22.8.1978 έγγραφο, κοινοποιώντας το και προς το Δήμο Αλίμου, στο οποίο ζητείται να εξετασθούν όσα αναφέρονται στην αίτηση του ενδιαφερομένου, και εφόσον διαπιστωθεί ότι ο Δήμος αρνείται την χορήγηση της άδειας στον Μιχ. Βαρωνάκη, χωρίς να υπάρχει λόγος, να ασκηθεί δίωξη κατά του Δημάρχου και των μελών του Δ.Σ., σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 124 του Δ.Κ.Κ. (Π.Δ. 933/1975), γιατί ασκούν

τα καθήκοντά τους κ α τ α χ ρ η σ τ ι κ ώ ς στην προκειμένη περίπτωση και αρνούνται την ικανοποίηση του αιτήματος Μ. Βαρωνάκη. Ακολούθως ο Πρόεδρος διαβάζει το από 14.7.1978 έγγραφο του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων μαθητών του Β' Δημοτικού Σχολείου – Ανω Καλαμακίου, στο οποίο επισημαίνει κινδύνους για τους μικρούς μαθητές της περιοχής αυτής, από την τυχόν λειτουργία πρατηρίου πωλήσεως υγρών καυ-σίμων κοντά στα κτίρια του Β' Δημοτικού Σχολείου και του Γυμνασίου Αγίου Παντελεήμονος. Στην προκειμένη περίπτωση συνεχίζει ο κ. Πρόεδρος, έχουμε ουσιαστικά να αποφασίσουμε σε δύο θέματα:

α) Στο περιεχόμενο και στο ύφος των εγγράφων του Νομάρχη όσο κ υ ρ ί ω ς του Υπουργείου Εσωτερικών, που ούτε λίγο, ούτε πολύ, θεωρούν το Δ.Σ. σαν δ ι α κ ο σ μ η τ ι κ ό όργανο χωρίς οντότητα, προορισμένο απλώς να συναινεί στις αποφάσεις των διαφόρων Επιτροπών ή του Δ η μ ά ρ χ ο υ, αδιάκριτα, δηλαδή χωρίς να εξετάζει αν, για κάθε συγκεκριμένη περίπτωση εξυπηρετείται ή όχι το δημοτικό συμφέρον, γεγονός που πλήττει ευθέως τόσο το θεσμό της Τ.Α. όσο και την κ υ ρ ι α ρ χ ι κ ό τ η τ α του οργάνου του Δ.Σ. που προβλέπεται στην ισχύουσα νομοθεσία. Με βάση τα παραπάνω θα πρέπει να ε π ι σ τ ρ έ - ψ ο υ μ ε τις α π ρ ο κ ά λ υ π τ ε ς α π ε ι λ έ ς του Υπουργείου, για «κατάχρηση εξουσίας» σ α ν α π α ρ ά δ ε κ τ ε ς και να δηλώσουμε ότι είμαστε έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε τη σε βάρος μας διαδικασία κάθε «πειθαρχικής διώξεως», απτόητοι, εφ' όσον ασκούμε τα καθήκοντά μας και με υψηλό αίσθημα ευθύνης.

β) Στις συζητούμενες αποφάσεις της Επιτροπής και του Δημάρχου σε συνδυασμό με το σχετικό αίτημα Βαρωνάκη, που νομίζω ότι μπορούμε να ικανοποιήσουμε εφ' όσον μας προσκομίσει τα απαραίτητα σχέδια και εγγυήσεις για την ασφάλεια και την έκταση της κατασκευής καθώς και στοιχεία για την έλλειψη δυνατότητας τοποθέτησης των δεξαμενών στις πρασιές του γωνιακού του οικοπέδου, τροποποιώντας αναλόγως την προγενέστερη με αρ. 84/1978 απόφασή μας στο σημείο χρήσεως του υπεδάφους. . . .

Το Δ.Σ., αφού άκουσε την εισήγηση του Προέδρου κι είδε τα πιο πάνω έγγραφα του Υπουργείου Εσωτερικών (61149/22.8.78) και του Διαμερίσματος

Πειραιώς (16133/13.6.1978), ως και το σχετικό έγγραφο του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων των μαθητών του Β' Δημοτικού Σχολείου Αλίμου, και αφού σκέφτηκε με πνεύμα προασπίσεως των συμφερόντων των κατοίκων του Δήμου, Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι, ε μ μ έ ν ε Ι, κατά πλειοψηφία, στην προγενέστερη 84/1978 απόφασή του, σχετικά με την χρήση οδών, πλατειών και κοινοχρήστων χώρων ή του υπεδάφους αυτών, διότι εξακολουθεί να πιστεύει ότι η εγκατάσταση υπογείων δεξαμενών υγρών καυσίμων σε πεζοδρόμια κλπ, και μάλιστα πλησίον κτιρίων που στεγάζονται Σχολεία, είναι άκρως επικίνδυνη. Αν το Υ π ο υ ρ γ ε ί ο Εσωτερικών θεωρεί εαυτό αρμόδιο α ς χ ο ρ η γ ή σ ε ι με δική του ευθύνη τη ζητούμενη στον ενδιαφερόμενο. Στην παραπάνω απόφαση μειοψηφούν, ο Πρόεδρος του Δ.Σ. κ. Σταμάτης Παπαθανασίου και ο δημοτικός σύμβουλος κ. Γεώργιος Σμαράγδης, στο σημείο και μόνο του αιτήματος Βαρωνάκη, που πιστεύουν ότι μπορεί να ικανοποιηθεί, ανεξάρτητα από τη διάσταση που έδωσε στο θέμα η Δημόσια Αρχή, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που έθεσε στην εισήγησή του ο κ. Πρόεδρος του Δ.Σ. . . . .».

Σχόλια: α) Από «ασήμαντον αφορμήν» (χρήση υπεδάφους!), λόγω της αντίληψης ελέγχου κι ε π ι β ο λ ή ς της Κεντρικής Εξουσίας, προέκυψε μέγα θε σ μ ι κ ό ζήτημα. Το οποίο αντιμετωπίστηκε από το Δ.Σ. με τον ορθό τρόπο. Αφού ορθά επισημάνθηκε ότι αφορά την ουσία = «κυριαρχικότητα» των Δ.Σ. και της Τ.Α., και, β) Η Κεντρική εξουσία, όπως και στην περίοδο της Κοινότητας Καλαμακίου, εξακολουθούσε να έχει τη νοοτροπία έκδοσης, και αποστολής προς εκτέλεση, «διαταγών» της (= «να δ ι α τ α χ θ ε ί ο Δήμος να χορηγήσει την άδεια»). Η διαφορά είναι ότι, το Κοινοτικό Συμβούλιο, έως το 1968, πάντοτε «συμμορφωνόταν» προς τις διαταγές, ενώ το Δημοτικό Συμβούλιο, από το 1975 που έγιναν οι πρώτες αυτοδιοικητικές εκλογές μετά τη Μεταπολίτευση, τις «απέρριπτε» και «ενέμενε» στις αποφάσεις του.

Πρακτικά Δ.Σ. της 3.6.1987, τόμος 2^{ος}, σελ. 100- 102 επ.

«ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: κ. συνάδελφοι δύο ψηφίσματα, θα μου επιτρέψετε. . . .».

[ΔΕΥΤΕΡΟ ΨΗΦΙΣΜΑ]

«ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: Το Δημοτικό Συμβούλιο Αλίμου, αφού έλαβε γνώση και συζήτησε τις προτάσεις Τουριστικής Πολιτικής του Υφυπουργού Εθνικής Οικονομίας κ. Αντώνη Γεωργιάδη, που παρουσιάστηκαν δημόσια στις 14.4.87, γενικά, και ειδικότερα το κεφάλαιο 11 αυτών με τον τίτλο «Εκμετάλλευση Δημοσίων Τουριστικών Πόλων», όπου διαλαμβάνεται ότι, τα ανεκμετάλλευτα εγκαταλελλειμένα ξενοδοχεία, κάμπινγκ, παραλίες κλπ, παραχωρούνται στην ιδιωτική πρωτοβουλία με δημόσιο πλειοδοτικό διαγωνισμό, είτε κατά κυριότητα είτε κατά χρήση και ότι: «Τα δημόσια τουριστικά κτήματα παραχωρούνται στην Κτηματική Εταιρία του Δημοσίου, για προστασία, αξιοποίηση, εκποίηση ή ενοικίαση. **Α ν α σ τ έ λ λ ε τ α ι** η παραχώρηση περιουσιακών στοιχείων στους ΟΤΑ μέχρι τη δημιουργία αξιόπιστων και φερέγγυων φορέων εκμετάλλευσης», **Ψ η φ ί ζ ε ι**, **ΔΙΑΦΩΝΕΙ** ριζικά με τις παραπάνω θέσεις των προτάσεων τουριστικής πολιτικής, που οδηγούν στον περιορισμό της κρατικής παρέμβασης στον Τουριστικό τομέα, με τη μεταβίβαση της περιουσίας του ΕΟΤ στην ιδιωτική πρωτοβουλία και τη μείωση της εξουσίας του κράτους, ως προς τον έλεγχο, τη δημιουργία και τη λειτουργία τουριστικών εγκαταστάσεων./ **ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ** τον αναπόδεικτο ισχυρισμό ότι, οι ΟΤΑ δεν έχουν ή δεν είναι σήμερα αξιόπιστοι και φερέγγυοι φορείς εκμετάλλευσης και το αναγκαίο επακόλουθό του, την αναστολή της παραχώρησης περιουσιακών στοιχείων στους ΟΤΑ, αφού η ζωή έχει αποδείξει ακριβώς το αντίθετο./ **ΖΗΤΑ** να διατηρηθεί ο ΕΟΤ ως αυτοδύναμος και αυτόνομος Τουριστικός Οργανισμός, να ενισχυθεί θεσμικά, σαν ενιαίος φορέας σχεδιασμού και εφαρμογής της Τουριστικής Πολιτικής, για τον έλεγχο κάθε μορφής τουριστικών δραστηριοτήτων και με την ουσιαστική συμμετοχή των εργαζομένων του, αποκτώντας επιτελικό ρόλο και παράλληλη, άμεση αποκέντρωση, πρώτον, των περιφερειακών αρμοδιοτήτων του σε πρώτη φάση, σε Διανομαρχιακές Υπηρεσίες και αμέσως να (= *ορθό, όταν;*) δημιουργηθεί, στο δεύτερο βαθμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Και δεύτερο, των Νομαρχιακών αρμοδιοτήτων του στις Νομαρχίες και στους ΟΤΑ. **ΖΗΤΑ** να παραχωρηθούν άμεσα στους ΟΤΑ όλα τα δημόσια τουριστικά κτήματα, τοπικής σημασίας, για αξιοποίηση και εκμετάλλευσή τους./**ΖΗΤΑ** από την ΚΕΔΚΕ και όλους τους ΟΤΑ να τοποθετηθούν επί των προτάσεων

Τουριστικής Πολιτικής». σελ. 116: «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Άλλος συνάδελφος; Ψηφίζουμε. Υπέρ του ψηφίσματος; Λευκά; Κατά;. ΥΠΕΡ 9, ΛΕΥΚΑ 1».

Σχόλιο: βλ. ΤΟ ΧΡΕΟΣ, κεφ. «Αιγιαλός – Παραλία», το πολυγραφημένο, ακριβώς όμοιο, με αρ. πρ. 6218/18.8.87 Ψήφισμα, χωρίς υπογραφή Αλ. Αλούκου.

Πρακτικά Δ.Σ. της 1.2.1990, τόμος 1^{ος} σελ. 93.

«ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λοιπόν έχουμε ένα ψήφισμα. ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Γίνεται προσπάθεια, ψηφίζεται στη Βουλή ο δεύτερος βαθμός Τ.Α., και παίρνουμε ένα ψήφισμα, εμείς εδώ, έστειλε και ο ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ένα χαρτί, και καλεί τους δήμους να πάρουν μια απόφαση, να πιέσουν για το δεύτερο βαθμό. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: «Το Δ.Σ. λαμβάνοντας υπόψη του τα οξυμένα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι Δήμοι γενικά, και αφού έχει διαπιστώσει ότι: 1.- Γίνονται θετικές προσπάθειες από τους Δήμους, Κοινότητες, μαζικούς φορείς και επιτροπές κατοίκων για την επίλυση όλων αυτών των προβλημάτων. 2.- Όλες αυτές οι προσπάθειες βρίσκουν εμπόδια στο συγκεντρωτικό γραφειοκρατικό καθεστώς που επικρατεί στην Ελλάδα, ζητά την υλοποίηση δημιουργίας Αυτοδιοίκησης δεύτερου βαθμού, καλύτερο Νομαρχιακό Συμβούλιο από τους Δήμους και Κοινότητες και όλους τους φορείς του νομού, να εντείνουν τις προσπάθειές τους για την υλοποίηση αυτή. Σχετική επιστολή μας έχει αποστείλει και ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου, την οποίαν επισυνάπτουμε». «ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: Μια φορά το ακροάστηκα, πρέπει να γίνουν τουλάχιστον δύο συμπληρώσεις. Η πρώτη είναι ότι θέλουμε δευτεροβάθμια Αυτοδιοίκηση αιρετή στο σύνολό της, όχι όπως την προβλέπει ο (= νόμος) 1622, και δεύτερον ότι θέλουμε οι εκλογές για τα Νομαρχιακά Συμβούλια να γίνουν μαζί με τις δημοτικές εκλογές, στις 14.10.1990 . . . . ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Εγκρίνεται ομόφωνα».

Πρακτικά Δ.Σ. της 20.6.1990, τόμος 2^{ος} σελ. 5, με θέμα 1/151:

«Ενημέρωση και συζήτηση για: α) Το οικονομικό πρόβλημα των ΟΤΑ

(κρατικός προϋπολογισμός), β) Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, γ) Το Περιβάλλον, παραλιακός χώρος Αλίμου»: [Απόφαση ΔΣ 151/20.6.1990 ανοιχτή συνεδρίαση στην Παραλία (ΤΟ ΧΡΕΟΣ, «Οικονομ. Τ.Α.»)].

«ΣΚΟΥΡΤΗ: *Ψήφισμα για το 2^ο βαθμό Τ.Α.* «Το συνέδριο της ΚΕΔΚΕ που συνήλθε στη Σκιάθο . . . αφού διαπίστωσε: 1.- Την ανάγκη να προχωρήσει η υλοποίηση και εφαρμογή του 2^{ου} βαθμού αυτοδιοίκησης και μάλιστα με τη διενέργεια εκλογών στις 14 Οκτωβρίου του 90, ταυτόχρονα με τις δημοτικές εκλογές. 2.- Τις σκέψεις του Υπουργείου Εσωτερικών, (πού;) ενδέχεται να αποτελέσουν εμπόδιο για την εφαρμογή του θεσμού της 2βάθμιας Τ.Α., σύμφωνα με το πνεύμα και το γράμμα των νόμων 1622/1986 και 1878/1990 που ψηφίστηκε ομόφωνα επί Οικουμενικής κυβέρνησης. ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ. 1.- Επιβεβαιώνει την ομόφωνη απόφαση του συνεδρίου της Καλαμάτας, για την εφαρμογή της 2βάθμιας αυτοδιοίκησης σε Νομαρχιακό επίπεδο, με τις εξαιρέσεις που προβλέπει ο νόμος 1878/1990. 2.- Καλεί τους εκπροσώπους της Τ.Α. που τυχόν θα κληθούν να συμμετάσχουν σε άτυπες γνωμοδοτικές επιτροπές, να αρνηθούν τη συμμετοχή τους καταθέτοντας έγγραφα τη θέση τους στην άρνηση διάσπασης του νομού σε περισσότερες από μία αυτοδιοικήσεις 2^{ου}βαθμού. 3. Να ζητηθεί να συμβάλλουν τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στην ορθή εφαρμογή του θεσμού».

σ. 62: ΠΡΟΕΔΡΟΣ: . . . Λοιπόν ψηφίζουμε ΟΜΟΦΩΝΑ, με επιφύλαξη του κ. Τζιβανίδη, ως προς την παράγραφο 3 του ψηφίσματος της ΚΕΔΚΕ. . . . .».

Σχόλιο: σ' ΤΟ ΧΡΕΟΣ, κεφ. «Οικονομικά της Τ.Α.», έχω καταθέσει όλα τα ψηφίσματα που ελήφθησαν την 20.6.1990, με ασήμαντες κι ελάχιστες παραλλαγές. Οι ελλείπουσες στα Πρακτικά ημερομηνίες του συνεδρίου της ΚΕΔΚΕ στη Σκιάθο είναι οι 7, 8 και 9 Ιουνίου 1990, το οποίο ανακήρυξε την εβδομάδα 19-23.6.1990 ως «Εβδομάδα Δράσης της Τ.Α.». Η ανοιχτή συνεδρίαση του Δ.Σ. έγινε στο χώρο της Παραλίας, όπως προκύπτει από σημείωσή μου επ' αυτών. Από τον ίδιο φάκελο προκύπτει ότι το Συνέδριο της ΚΕΔΚΕ είχε λάβει ΚΑΙ τα ακόλουθα ψηφίσματα:

*** «Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α, Πλαίσιο δράσης για τις άμεσες δραστηριότητες της Τ.Α. Το Έκτακτο Συνέδριο της ΚΕΔΚΕ που συνήλθε στη Σκιάθο στις 7, 8 και 9.6.1990, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ: Να κηρυχθεί η εβδομάδα 19 -23 Ιουνίου 1990 «Εβδομάδα Δράσης της Τ.Α.» με αιχμή το Οικονομικό πρόβλημα των ΟΤΑ (κρατικός προϋπολογισμός), τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, και, τα ζητήματα Περιβάλλοντος./ Τις ημέρες αυτές, με ενέργειες της ΚΕΔΚΕ, των ΤΕΔΚ και των Δήμων και Κοινοτήτων: α) Να πραγματοποιηθούν διαβήματα στον Πρωθυπουργό, τους αρμόδιους Υπουργούς, τους κατά τόπους κυβερνητικούς εκπροσώπους και τα Πολιτικά Κόμματα, β) Να προχωρήσουν οι ΟΤΑ σε πολύμορφες δραστηριότητες ενημέρωσης και ενεργοποίησης των πολιτών με ανοικτές συνεδριάσεις Συμβουλίων, συσκέψεις μαζικών φορέων και συσχετίζοντας την όξυνση σειράς τοπικών προβλημάτων με τις πρόσθετες δυσκολίες που δημιουργούν οι κυβερνητικές επιλογές, γ) Να εκδώσει η ΚΕΔΚΕ ειδικό, εκλαϊκευμένο φυλλάδιο με τις άμεσες επιδιώξεις της Τ.Α., το οποίο να διανεμηθεί από τους ΟΤΑ σε όλη τη Χώρα, δ) Να γίνει οργανωμένη προσπάθεια προβολής των θέσεων της Τ.Α. από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, από την Τοπική Ραδιοφωνία, και ιδιαίτερα από τα κρατικά Μ.Μ.Ε., ε) Να εξουσιοδοτηθεί το Δ.Σ. της ΚΕΔΚΕ για τους περαιτέρω χειρισμούς ανάλογα με τις εξελίξεις των ζητημάτων που αφορούν την Τ.Α.».

*** «Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α συμπαραστάσης του εκτάκτου συνεδρίου της ΚΕΔΚΕ./ Το έκτακτο Συνέδριο της ΚΕΔΚΕ μόλις πληροφορήθηκε την επ αυτοφώρω σύλληψη του Δημάρχου Πατρέων Ανδρέα Καράβολα συζήτησε εκτάκτως το θέμα και αποφάσισε ΟΜΟΦΩΝΑ: α) Συμπαραστέκεται στο συνάδελφο Δήμαρχο Πατρέων Ανδρέα Καράβολα, β) Θεωρεί απαράδεκτο το γεγονός της επ αυτοφώρω σύλληψης ενός αιρετού κατά την άσκηση των καθηκόντων του και υπενθυμίζει ότι επανειλημμένα έχει στιγματίσει παρόμοιες ενέργειες».

Πρακτικά Δ.Σ. της 3.9.1990, τόμ. 2^{ος}, με μοναδικό θέμα:

«Συζήτηση και λήψη απόφασης σχετικά με την αναβολή των εκλογών του Β' βαθμού Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης».

σελ. 5: «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Εχω και ένα ψήφισμα κ. συνάδελφοι, αν θέλετε να το διαβάσουμε τώρα; Κύριε Θωμόπουλε, υπάρχει ένα ψήφισμα, αν θέλετε να το διαβάσουμε τώρα ή μετά;». σελ. 26: «ΨΗΦΙΣΜΑ. Το Δ.Σ. του Αλίμου, σε έκτακτη συνεδρίασή του σήμερα 3.9.1990, με αφορμή την οριστική ματαίωση των εκλογών για το Β' βαθμό τοπικής αυτοδιοίκησης: 1.- ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΙ ομόφωνα στον λαό του Δήμου Αλίμου την αυθαιρεσία του Υπουργού Εσωτερικών και της κυβέρνησης, να καταργήσει ένα νόμο που είχε την επιδοκίμασία 300 βουλευτών./ Αυτό σημαίνει πλήρη περιφρόνηση του λαού, αναίρεση των κατακτήσεων της Τ.Α. και στραγγαλισμό της προσπάθειας για ουσιαστική αποκέντρωση και περιφερειακή ανάπτυξη. 2.- ΣΤΙΓΜΑΤΙΖΕΙ την υπαναχώρηση της Κυβέρνησης από τη θέση που εκφράστηκε από τον Πρωθυπουργό, σε σχετική επερώτηση που έγινε στη Βουλή τον Ιούνιο μήνα, όπου διαβεβαίωνε ότι οι εκλογές θα γίνουν στις 14.10.1990. 3.- ΘΑ ΣΤΑΘΕΙ με κάθε μέσο εμπόδιο για να μην υπάρξει αναίρεση ενός αυτοδιοικητικού θεσμού, και θα συμβάλει αποφασιστικά στην ανάπτυξη και τον εκδημοκρατισμό. 4.- ΚΑΛΕΙ την Κυβέρνηση να αναλογιστεί τις τεράστιες ευθύνες που αναλαμβάνει για το μέλλον της Χώρας. Τα κόμματα να προβούν σε κινητοποιήσεις μέσα και έξω από τη Βουλή, για την ματαίωση του επιχειρούμενου πραξικοπήματος, επίσης καλεί όλους τους μαζικούς φορείς του Δήμου και το λαό γενικότερα να αντισταθεί με κάθε τρόπο στη ματαίωση των εκλογών για το Β' βαθμό Τ.Α. Και τέλος, ΣΥΜΠΑΡΙΣΤΑΤΑΙ στον αγώνα της ΚΕΔΚΕ και της ΤΕΔΚΝΑ, εναντίον αυτής της απόφασης και τις καλεί να κλιμακώσουν τον αγώνα σε πανελλαδικό επίπεδο, για να πραγματοποιηθούν οι εκλογές στις 14.10.1990».

σελ. 42: ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: Λοιπόν η προσθήκη που προτείνουμε ο κ. Μπαδογιάννης και ο κ. Θωμόπουλος. «Θεωρούμε ότι η επιλογή για τη μη εφαρμογή της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης του νόμου 1622/1986, παρ όλες τις αντιρρήσεις που μπορεί να έχει κανείς για τις ρυθμίσεις του, από το Καλοκαίρι του '86 μέχρι το 1989, επέφερε στασιμότητα στις κατακτήσεις της Τ.Α., φραγμό στην αναπτυξιακή προσπάθεια και γενικά αποτέλεσε το τουφέκι στην ενδυνάμωση (= *ορθό, αποδυνάμωση*) της Τοπικής Αυτοδιοίκησης».

σελ. 45: «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λοιπόν, ψηφίζονται οι 4 παράγραφοι, όπως έχουν διαβαστεί, ψηφίζεται η απόφαση ΟΜΟΦΩΝΑ. Συν την παράγραφο που προτείνει ο κ. Θωμόπουλος, την οποία ψηφίζουν ΤΡΕΙΣ».

Πρακτικά Δ.Σ. της 12.11.1991, τόμος 3^{ος}, σ. 28 επ., με θέμα:

«1/268 Συζήτηση και λήψη απόφασης σχετικά με τις κινητοποιήσεις της Τ.Α. που θα πραγματοποιηθούν την 13.11.1991 σύμφωνα με την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης της ΤΕΔΚΝΑ».

«ΤΟΠΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΔΗΜΩΝ και ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ. Α ν α κ ο ί ν ω σ η. Στο Λαό της Αττικής για το οικονομικό αδιέξοδο της Τ.Α. και το πρόγραμμα κινητοποιήσεων της ΤΕΔΚΝΑ. Αθήνα Οκτώβριος 1991. Αγαπητοί κάτοικοι της Αττικής./ Η ΤΕΔΚΝΑ που εκπροσωπεί 150 Δήμους και Κοινότητες με πληθυσμό άνω των 4 εκατ. κατοίκων, θεωρεί χρέος της να απευθυνθεί στο λαό της Αττικής και να τον ενημερώσει για τα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η Αυτοδιοίκηση./ Η Κυβέρνηση, παρά τις προεκλογικές δεσμεύσεις του Πρωθυπουργού για αναβάθμιση της Αυτοδιοίκησης και διπλασιασμό της κρατικής επιχορήγησης προς τους Δήμους και τις Κοινότητες, ακολουθεί στην πράξη, από τότε που ανέλαβε, πολιτική διωγμού απέναντι σε ένα από τους βασικούς θεσμούς της Δημοκρατίας./ Η Αυτοδιοίκηση Β' βαθμού, που ομόφωνα είχε αποφασιστεί από τη Βουλή επί Οικουμενικής κυβέρνησης, να υλοποιηθεί με τις δημοτικές και κοινοτικές εκλογές του Οκτωβρίου του 1989 (= ορθό, 1990) ματαιώθηκε ουσιαστικά με την παραπομπή της στις ελληνικές καλένδες στο βωμό μικροκομματικών υπολογισμών./ Και αυτό, παρά το γεγονός ότι η Αυτοδιοίκηση Β' και Γ' βαθμού επιβάλλεται, εκτός των άλλων και από το πλαίσιο ολοκλήρωσης της ΕΟΚ, με αποτέλεσμα να μην αξιοποιούνται ή και να χάνονται πόροι από τα Ευρωπαϊκά Ταμεία./ Άλλες θεσμοθετημένες κατακτήσεις μας παίρνονται πίσω (κατανομή κεντρικών πόρων, κατάργηση επιδοτήσεων του ν. 1262/1982, διοικήσεις γυμναστηρίων, παιδικών σταθμών κλπ)./ Εξαγγέλλεται από τον Πρωθυπουργό αποκέντρωση αρμοδιοτήτων και πόρων στους ΟΤΑ, ενώ ταυτόχρονα μετατρέπονται σε ιδιωτικού δικαίου οι παιδικοί και βρεφονηπιακοί σταθμοί, αντί να μεταβιβαστούν στους Δήμους και να παρακρατούνται από τους Δήμους τα χρήματα για τα λειτουργικά των σχολεί-

ων για να διανεμηθούν από το Νομάρχη./ Μεγάλα έργα εξαγγέλλονται και μελετώνται αποσπασματικά, χωρίς οι Δήμοι να ενημερώνονται, να έχουν γνώμη, και πολύ περισσότερο να συμμετέχουν./ Οι λίγοι δημόσιοι χώροι που έχουν απομείνει, βγαίνουν στο σφυρί στο βωμό της οικοπεδοποίησης. Το ίδιο και τα λίγα δάση που γλύτωσαν από τους καταπατητές και τις πυρκαγιές. Και όλα αυτά, όταν το πρόβλημα του νέφους και της υποβάθμισης του περιβάλλοντος γενικότερα αποτελεί ζήτημα επιβίωσης για τους κατοίκους της Αττικής./ Οι εκλεγμένοι αντιπρόσωποι της Αυτοδιοίκησης, αντιμετωπίζονται περιφρονητικά από την Κεντρική Εξουσία, όπως έδειξε και η πρόσφατη αντιμετώπιση της πορείας τους στη Βουλή, που μόνο μετά από έντονες διαμαρτυρίες τους επιτράπηκε να μπουν στο προαύλιο της Βουλής και να επιδίδουν το ψήφισμα της Συνέλευσης σε κάποιον υπάλληλο ή κλητήρα του Πρωθυπουργικού γραφείου./ Τα παραδείγματα είναι πολλά και ενδεικτικά της κυβερνητικής αντίληψης για το θεσμό./ Σήμερα οι ίδιοι οι Δήμοι και οι Κοινότητες, αντιμετωπίζουν πρόβλημα επιβίωσης καθώς έχουν οδηγηθεί σε τραγικό οικονομικό αδιέξοδο, σε βαθμό που να μη μπορούν να ανταποκριθούν ούτε στις λειτουργικές τους δαπάνες./ Η Κυβέρνηση, όχι μόνο αθέτησε τις προεκλογικές της δεσμεύσεις για διπλασιασμό της κρατικής επιχορήγησης προς την Αυτοδιοίκηση, αλλά δεν αποδίδει και παράνομα παρακρατεί ένα σημαντικό μέρος των χρημάτων που θεσμοθετημένα ανήκουν στην Τ.Α. με βάση το ν. 1828/1989./ Έτσι παρακρατεί παράνομα ποσό 49 δις δραχμών που μας ανήκουν. Και αυτό όταν οι ΟΤΑ έχουν αναλάβει νέες αρμοδιότητες (σχολεία, κοινωνική πρόνοια κλπ), χωρίς τη μεταφορά σε αυτούς των αντίστοιχων πόρων./ Επί πλέον οι ΟΤΑ έχουν πρόσθετη απώλεια πόρων από τη μη απόδοση του ΕΤΕΡΠΣ, από την αύξηση του αφορολόγητου ορίου του Φόρου Ακίνητης Περιουσίας – ΦΑΠ, και από τα τέλη κυκλοφορίας, με τα κυβερνητικά μέτρα για τα καθαρά αυτοκίνητα. Όλα αυτά, που είναι ορισμένα μόνον στοιχεία του οικονομικού στραγγαλισμού της Αυτοδιοίκησης, έχουν οδηγήσει στο σημερινό αδιέξοδο, που σημαίνει:/ Αδυναμία αποτελεσματικής αντιμετώπισης των τοπικών λαϊκών προβλημάτων./ Παραπέρα υποβάθμιση της λειτουργίας των σχολείων, παρ όλες τις άθλιες συνθήκες που επικρατούν./ Προβλήματα στη λειτουργία των αθλητικών εγκαταστάσεων, των ΚΑΠΗ, των πολιτικών και πνευματικών κέντρων και άλλων κοινωφελών υπηρεσιών./ Καθυστέρηση στην εκτέλεση έργων οδοποιίας, πλατειών κλπ./ Καθολική υποβάθμιση της ζωής μας.// Οι Δήμαρχοι και

οι Κοινοτάρχες πιστεύουν ότι υπάρχει λύση στο πρόβλημα. Να δοθούν στην Αυτοδιοίκηση, κατ αρχήν όλα τα χρήματα που παράνομα παρακρατούνται. / Ζ Η Τ Α Μ Ε. 1.- Να αποδοθούν τα 17,8 δις δραχμών από το φόρο εισοδήμα-τος φυσικών και νομικών προσώπων που μας οφείλονται. 2.- Να αποδοθούν τα 31,8 δις δραχμών από το φόρο των τόκων καταθέσεων που μας ανήκουν. 3.- Άμεσα να αποδοθεί στους ΟΤΑ Αττικής, έναντι των παραπάνω οφειλομέ-νων, ποσό 10 δις δραχμών προκειμένου να αποτραπεί το κλείσιμο των Δήμων./ Φ ί λ ο ι δημότες, Η ΤΕΔΚΝΑ ύστερα από την κρίσιμη κατάσταση που αντιμετωπίζουν οι ΟΤΑ, μετά τον επί τρίμηνο άκαρπο διάλογο με την κυβέρνηση, αναγκάζεται να προχωρήσει σε αγωνιστικές κινητοποιήσεις σαν Ένωση, σαν Δήμοι και Κοινότητες και σαν απλοί πολίτες./ Ο αγώνας Δήμων, Κοινοτήτων και πολιτών είναι κοινός./ Αποσκοπεί στην πραγματοποίηση περισσότερων έργων και καλύτερων υπηρεσιών, για σένα δημότη./ Σας ΚΑΛΟΥΜΕ σε ένα κοινό μέτωπο για την επιβίωση της Τ.Α. ανεξάρτητα και πέρα από ιδεολογικές και πολιτικές τοποθετήσεις./ Για Δήμους και Κοινότητες που μπορούν να υπηρετούν το λαό και να συμβάλλουν αποτελεσματικά στην ανάπτυξη της Χώρας./ Η Διοικούσα Επιτροπή». σ. 78: «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λοιπόν, ψηφίζουμε. Ποιοι συμφωνούν με το πλαίσιο των κινητοποιήσεων το οποίο όρισε η ΤΕΔΚΝΑ για τις 13.11; ΥΠΕΡ 10, Ποιοι ψηφίζουν ΚΑΤΑ; ΛΕΥΚΑ; 4».

Δήλωση Βασίλη Ξένου- Γαβριέλη, δημάρχου Αλίμου για τις Βουλευτικές εκλογές της 5.4.92 (από το επίσημο: ΤΟ ΧΡΕΟΣ, φ. Βουλευτ. Εκλογές 1992).

«Ο Δήμαρχος Αλίμου./ Για την άσκηση του Εκλογικού Δικαιώματος./ Με αφορμή την επιχειρούμενη καταστρατήγηση συνταγματικής επιταγής για το υποχρεωτικό της άσκησης του εκλογικού δικαιώματος στις εκλογές της 5^{ης} Απρίλη 1992, θέλω να επικοινωνήσω μαζί σου και να σου θυμίσω ότι η άσκηση του εκλογικού δικαιώματος είναι υποχρεωτική για κάθε πολίτη, σύμφωνα με το νόμο και το Σύνταγμα. Δεν είναι όμως μόνο επιταγή του νόμου και του Συντάγματος./ ΕΙΝΑΙ: Υποχρέωση απόλυτα δημοκρατική./ ΕΙΝΑΙ: Απαίτηση του ύψιστου θεσμού της Δημοκρατίας./ ΕΙΝΑΙ: Θεμελιώδης λόγος ύπαρξης και μοχλός λειτουργίας του Δημοκρατικού Πολιτεύματος./ ΕΙΝΑΙ: Η δύναμη – εξουσία του Λαού που πρέπει να αποφασίζει ΑΥΤΟΣ και ΜΟΝΟ ΑΥΤΟΣ για

την πορεία τη δική του και του τόπου του./ ΕΙΝΑΙ: Σεβασμός στους αγώνες εκείνων που πριν από εμάς πάλεψαν, αγωνίστηκαν και έδωσαν τη ζωή τους για την κατάκτηση και την κατοχύρωσή του./ ΕΙΝΑΙ: Η συνειδητή άρνηση στην αδιαφορία και στην αποστασιοποίηση από την ενεργή καθημερινή πολιτική πράξη./ ΕΙΝΑΙ: Η απάντησή σου σε όσους επιχειρούν και θα επιχειρήσουν στο μέλλον να κουρελιάσουν το Σύνταγμα στην πατρίδα μας. Η Χώρα μας περνάει δύσκολες ώρες και είναι υποχρέωση όλων μας ανεξάρτητα από τον τρόπο που οδηγηθήκαμε στις εκλογές, ανεξάρτητα με το αν συμφωνούμε ή όχι, ανεξάρτητα από τις πολιτικές μας επιλογές, και τον πολιτικό χώρο στον οποίο ανήκουμε, πρέπει να ασκήσουμε το αναφαίρετο εκλογικό δικαίωμα. Η απουσία μας συνειδητή ή όχι από την κάλπη είναι ΤΡΑΓΙΚΟ ΛΑΘΟΣ./ Οι στιγμές απαιτούν από όλους μας να επιδείξουμε αίσθημα ευθύνης και σοβαρότητας./ Βασίλη Ξένος-Γαβριέλης. Δήμαρχος Αλίμου».

Σημείωση: Στις 5.4.1992 έγιναν επαναληπτικές εκλογές στη Β' Αθήνας, διότι ο Δημήτρης Τσοβόλας είχε εκπέσει του βουλευτικού αξιώματός του, και προφανώς υπήρχαν σχετικές απόψεις. Την έδρα κέρδισε και πάλι το ΠΑΣΟΚ.

Πρακτικά Δ.Σ. της 16.6.1993, τόμος 3^{ος}, σελ.4, με θέμα:

«Εγκριση ψηφίσματος για τα γεγονότα που συνέβησαν στο χώρο του Υπουργείου Εσωτερικών στις 10.6.1993».

«ΠΡΟΕΔΡΟΣ: . είναι ένα ψήφισμα από το Δήμο προς τα πάνω. . ΨΗΦΙΣΜΑ: Το Δ.Σ. του Δήμου Αλίμου, συνελθόν εκτάκτως σήμερα την 16.6.1993 ημέρα Τετάρτη και ώρα 6 μ.μ., ύστερα από τα γεγονότα που συνέβησαν στο χώρο του Υπουργείου Εσωτερικών στις 10.6.1993, Κ Α Τ Α Γ Γ Ε Λ Ε Ι, 1.- Την απροκάλυπτη και βάνουση επίθεση κατά του Προέδρου της ΤΕΔΚΝΑ, Δημάρχου Αργυρούπολης κ. Ευσταθιάδη, από τα ΜΑΤ στις 10.6.1993, 2.- Την παρουσία των ΜΑΤ έμπροσθεν του Υπουργείου Εσωτερικών και το κατέβασμα των ρολών του Υπουργείου Εσωτερικών για την παρεμπόδιση εισόδου στο Υπουργείο των Δημάρχων και Κοινοταρχών. 3.- Την πλήρη εγκατάλειψη και περιφρόνηση των Δήμων και Κοινοτήτων μέχρι σημείου απονέκρωσης των Υπηρεσιών τους. Α Ρ Ν Ε Ι Τ Α Ι, *** Την καταρράκωση των θεσμών, το

στραγγαλισμό των Δήμων και Κοινοτήτων, την καταστροφή των πόλεων, τον αυταρχισμό και την αυθαιρεσία του Κεντρικού κράτους. *** Θα αγωνισθεί με κάθε μέσο για να μη καταλήξει η Χώρα μας στο περιθώριο του ενιαίου Ευρωπαϊκού χώρου. **Θα αγωνισθεί για μια Αυτοδιοίκηση ισχυρή και αποτελεσματική στα πλαίσια ενός σύγχρονου αποκεντρωμένου και δημοκρατικού κράτους Ζ Η Τ Α Μ Ε. 1.- Την άμεση απόδοση στους ΟΤΑ ποσού 20 εκατ. δραχμών έναντι των παρακρατηθέντων και οφειλομένων ποσών. 2.-Την άμεση εφαρμογή του Β' βαθμού Τ.Α. 3.- Τη δυνατότητα πρόσληψης προσωπικού για την αντιμετώπιση των αναγκών του Δήμου. Α) Να συμμετέχει ο Δήμος σε όλες τις κινητοποιήσεις για τη διεκδίκηση των παραπάνω. Β) Το κλείσιμο των Υπηρεσιών του Δήμου στις 17.6.1993. Για το Δ.Σ. ο Πρόεδρος. Εγκρίνεται; ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ: Εγκρίνεται. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ομόφωνα; ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ: ΟΜΟΦΩΝΑ...».

Πρακτικά Δ.Σ. της 4.3.1996 με θέμα «Δήμος Λευκάρων Κύπρου 6-10.3.1996 «Ο ρόλος της Τ.Α. μέσα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ολοκλήρωσης».

σ. 136: «Η ΚΕΔΚΕ, μετά από πρόσκληση του Δήμου Λευκάρων Κύπρου σας ενημερώνει για το συμπόσιο που διοργανώνει ο Δήμος Λευκάρων Κύπρου με θέμα: Ο ρόλος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης μέσα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ολοκλήρωσης, στο οποίο θα συμμετέχει δια εκπροσώπων της. . . από 7-10 Μαρτίου 1996 ... .». *Σε αυτό εκπροσωπήθηκε και ο Δήμος μας. Με ΥΠΕΡ 17 και ΠΑΡΩΝ 1 (Δ. Καρανικόλας). Δεν υπάρχει κείμενο απόφασης-ψηφίσματος.*

Πρακτικά ΔΣ συνεδρίασης της 23.10.1997 με θέμα:

«Εγκριση ψηφίσματος αναφορικά με το σχέδιο ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ».

σελ. 25: «ΨΗΦΙΣΜΑ./ Οι ερασιτεχνικοί πειραματισμοί της Κυβέρνησης, η απουσία ολοκληρωμένης μελέτης, το χαρακτηριστικό της μικροκομματικής πονηρίας και η αιφνιδιαστική σκοπιμότητα, οδήγησαν την Κεντρική Εξουσία στην ανεύρεση αυταρχικής λύσεως, την αναγκαστική συνένωση Δήμων και Κοινοτήτων, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί άνευ προηγουμένων αναστάτωση και αναβρασμός, ιδιαίτερα στις ακριτικές και συνοριακές Κοινότητες, που με

την κατάργησή τους οδηγείται προς αποδυνάμωση η αμυντική θωράκιση της Χώρας./ Εάν και εφόσον η επιχειρούμενη άλωση της Τ.Α. με το αψυχολό-γητο σχέδιο ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ, εφαρμοστεί, τότε η σημερινή Κυβέρνηση θα καταγραφεί στην πολιτική ιστορία της νεότερας Ελλάδος ως η πλέον αυταρχική, ως η πλέον αδίστακτη και ως η πλέον ανίκανη να χειριστεί τα δημοκρατικά ιδεώδη./ Κατόπιν τούτου, προτείνουμε:./ (α) Σεβασμό στη βούληση των τοπικών κοινωνιών./ (β) Τοπικά δημοψηφίσματα, με σκοπό τη συνένωση των τοπικών κοινωνιών./ (γ) Εφαρμογή των όσων κατά καιρούς εξαγγέλθηκαν για την αυτονομία των Ο.Τ.Α./ (δ) Απόδοση όλων των παρακρατουμένων φόρων και εισφορών στους ΟΤΑ./ (ε) Καθιέρωση του συστήματος της απλής αναλογικής στους ΟΤΑ./ Ο Δήμαρχος Αργύρης Αργυρίου./ Ο Πρόεδρος Αναστάσιος Κεφαλάς». «Πρόεδρος: Ψηφίζουμε: Ποιοι ψηφίζουν ΥΠΕΡ; 11, Ποιοι ψηφίζουν ΚΑΤΑ; 4, Ποιοι ψηφίζουν ΛΕΥΚΟ; 0».

Απόφαση Δ.Σ. με αρ. 267/10.9.2008 με θέμα «Συζήτηση και λήψη απόφασης αναφορικά με το φορολογικό νομοσχέδιο που συζητείται στη Βουλή και τις διατάξεις που θίγουν τη Τοπική Αυτοδιοίκηση».

«. . . . ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ τη διατύπωση του παρακάτω ψηφίσματος: «Καταγγέλλουμε την αιφνίδια και παράνομη ενέργεια της Κυβέρνησης να συμπεριλάβει στο φορολογικό νομοσχέδιο που συζητείται στη Βουλή και διατάξεις που θίγουν και αποκεφαλίζουν την Τοπική Αυτοδιοίκηση Α' και Β' βαθμού./ Στα άρθρα 8 έως 13 του νομοσχεδίου προβλέπεται η σύσταση και λειτουργία «Διυπουργικής Επιτροπής Φορέων Γενικής Κυβέρνησης» η οποία μεταξύ άλλων: **ορίζει τα θεσμικά, οργανωτικά, λειτουργικά, διοικητικά κι άλλα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για κάθε ΟΤΑ α' και β' βαθμού και το συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα υλοποίησής τους (άρθρο 8), *** μπορεί να τροποποιεί τους Προϋπολογισμούς των ΟΤΑ και να αυξομειώνει τα οικονομικά μεγέθη τους κατά τη βούλησή της (άρθρο 12), και, *** αποφασίζει τη διακοπή της κρατικής επιχορήγησης, καθώς και των ποσών από τους ΚΑΠ που λαμβάνουν οι Δήμοι, σε περίπτωση που αυτοί δεν συμμορφώνονται με τις εντολές της (άρθρο 9)./

Όλα τα παραπάνω, και πολλά ακόμη που περιλαμβάνονται στο νομοσχέδιο, προκαλούν τεράστιο πολιτικό και συνταγματικό πρόβλημα. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση δέχεται βαρύτατο πλήγμα και ουσιαστικά καταργείται, αφού: *** παραβιάζεται η συνταγματικά κατοχυρωμένη διοικητική αυτοτέλειά της, *** επανέρχεται ο έλεγχος σκοπιμότητας των αποφάσεών της, ο οποίος προστίθεται στους αλληπάλληλους και πολυάριθμους γραφειοκρατικούς ελέγχους νομιμότητας που ήδη υφίσταται, **η Διυπουργική Επιτροπή αναλαμβάνει κατά τρόπο ολοκληρωτικό ρόλους και αρμοδιότητες που συνταγματικά ανήκουν στα δημοκρατικά εκλεγμένα όργανα της αυτοδιοίκησης (κατάρτιση Προϋπολογισμού κλπ), και, *** απειλείται προκλητικά η διακοπή της κρατικής επιχορήγησης και των ποσών από τους ΚΑΠ, για όποιον δήμο ή κοινότητα δεν συμμορφώνεται προς τις κυβερνητικές εντολές./ Οι ρυθμίσεις αυτές συνθέτουν ένα γραφειοκρατικό μηχανισμό κυβερνητικής επιβολής και ελέγχου στην οικονομική και πολιτική λειτουργία της Αυτοδιοίκησης. Αποτελούν, επί πλέον, τον πυρήνα μιας κυβερνητικής πολιτικής, η οποία οδηγεί στην περαι-τέρω περιθωριοποίηση και την κατάργηση των δημοκρατικών χαρακτηριστικών του θεσμού, όπως αυτά διαμορφώθηκαν ιστορικά και κατακτήθηκαν μέσα από πολλούς αιώνες. Υπό την έννοια αυτή δημιουργούν αλλοιώσεις στο ίδιο το πολίτευμα. / Με βάση αυτές τις θέσεις δηλώνουμε αλληλέγγυοι με όλους τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης και όλα τα συλλογικά όργανα της Αυτοδιοίκησης και απερίφραστα: 1) ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ την άμεση απόδοση όλων των κονδυλίων που οι Κυβερνήσεις έχουν εισπράξει από τους Έλληνες πολίτες για λογαριασμό της Αυτοδιοίκησης και έχουν υπεξαιρέσει, προκαλώντας τεράστια λειτουργικά και οικονομικά προβλήματα στη λειτουργία των Δήμων. 2) ΑΞΙΩΝΟΥΜΕ η Κεντρική Διοίκηση να συμμορφωθεί με τις συνταγματικές της υποχρεώσεις και να καλύψει πλήρως το κόστος για τη συνέχιση της λειτουργίας όλων των προνοιακών δομών και των μεταφερθεισών αρμοδιοτήτων (ΚΔΑΠ, ΚΔΑΠΑμεΑ, Βρεφονηπιακοί Σταθμοί, ΚΗΦΗ κλπ), κάτι που αποτελεί επιτακτικό αίτημα του συνόλου της Αυτοδιοίκησης και της κοινωνίας, 3) ΖΗΤΑΜΕ την άμεση ΑΠΟΣΥΡΣΗ του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών και ιδιαίτερα των άρθρων 8 έως 13 που αφορούν τον έλεγχο των ΟΤΑ α' και β' βαθμού, 4) ΚΑΛΟΥΜΕ την ΚΕΔΚΕ

και την ΤΕΔΚΝΑ να αναλάβουν δυναμικές πρωτοβουλίες στην κατεύθυνση της απόσυρσης του νομοσχεδίου . . . . .».

Απόφαση/ σχέδιο Δ.Σ. με αρ. 23 (;)/ 2010, άγνωστης ημερομηνίας.

« . . . ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ. Υπέρ 23, Κατά 1 (Χρ. Δουρίδας), να ψηφίσει την παρακάτω απόφαση – θέση για το Σχέδιο Διοικητικής Μεταρρύθμισης της Χώρας «ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ».

« . . . (μετά την εισήγηση του Δημάρχου, που είναι αυτή που ψηφίστηκε, το όμοιο αποφασιστικό) . . . Το Δ.Σ. αφού άκουσε τα παραπάνω και μετά από διαλογική συζήτηση. ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ. Υπέρ 23, Κατά 1 (Χρ. Δουρίδας), να ψηφίσει την παρακάτω απόφαση- θέση για το Σχέδιο Διοικητικής Μεταρρύθμισης της Χώρας ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ».

«Η κυβέρνηση έχει θέσει σε δημόσια διαβούλευση το Σχέδιο «Καλλικράτης» για τη νέα Διοικητική Μεταρρύθμιση της Χώρας. Το Πρόγραμμα Καλλικράτης αποτελεί μια μεγάλη δομική αλλαγή στο διοικητικό σύστημα της χώρας που φέρνει στο επίκεντρο της πολιτικής τον πολίτη και την τοπική ανάπτυξη. Πρόκειται για μια μεταρρύθμιση, που είναι αναγκαία όσο ποτέ για τον εκσυγχρονισμό του κράτους, του μεγάλου αυτού ασθενή. Συζητάμε εδώ απόψε τη θέση της πόλης μας πάνω σε αυτό το μεγάλο ζήτημα./ Είναι μια απαραίτητη πρωτοβουλία, η οποία υπό όρους και προϋποθέσεις μπορεί να προωθήσει την ανάπτυξη, με την ταυτόχρονη προστασία του περιβάλλοντος, τη λαϊκή συμμετοχή, τη διαφάνεια, την κοινωνική αλληλεγγύη και συνοχή των τοπικών κοινωνιών και τη διαρκή ποιοτική αναβάθμιση της ζωής των πολιτών. Αποτελεί συνεπώς υποχρέωση όλων μας να λάβουμε μέρος σε αυτήν τη διαβούλευση, με τις προτάσεις και θέσεις μας, τόσο για το Σχέδιο «Καλλικράτης», όσο και για τη χωροταξική ένωση των δήμων που προβλέπει. Όλοι μας πιστεύουμε ότι βασικός στόχος είναι να διασφαλίσουμε την καλύτερη λειτουργία του Αλίμου προς όφελος των Αλιμιωτών με την εφαρμογή του Σχεδίου «Καλλικράτης»./ Όπως εξήγησε ο πρωθυπουργός της χώρας, το Σχέδιο «Καλλικράτης» στοχεύει στον εκσυγχρονισμό της Δημόσιας Διοίκησης και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Το πρόγραμμα αυτό που τίθεται σε διαβούλευση, στοχεύει να

θεμελιώσει μια νέα, εξορθολογισμένη δομή του κράτους, να εξοικονομήσει πόρους και να γίνει το θεσμικό όχημα για την αλλαγή του αναπτυξιακού μοντέλου της χώρας, προσανατολίζοντας τις κρατικές δομές και λειτουργίες στις ανάγκες της πράσινης ανάπτυξης./ Το σχέδιο αυτό έρχεται να υλοποιήσει ομόφωνες αποφάσεις της ΚΕΔΚΕ, της ΤΕΔΚΝΑ και της ΕΝΑΕ, οι οποίες διεκδικούσαν: Π Ρ Ω Τ Ο Ν: Μια ενιαία και συνολική ρύθμιση που αφορά το κεντρικό κράτος, με τη μεταφορά πόρων και αρμοδιοτήτων στον Α' και Β' βαθμό Αυτοδιοίκησης, ώστε αυτό να μετατραπεί σε κράτος – στρατηγείο. Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο Ν: Τη δημιουργία αιρετής Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης Β' βαθμού που θα διαδραματίσει καθοριστικό ρόλο στην αναπτυξιακή πορεία της περιφέρειας, και, Τ Ρ Ι Τ Ο Ν: Τη θεμελίωση ισχυρών Δήμων./ Σήμερα, με το Πρόγραμμα «Καλλικράτης», η Κυβέρνηση έρχεται να υλοποιήσει πάγιες και διαχρονικές θέσεις των ανθρώπων της αυτοδιοίκησης. Συνεπώς, σαν Δημοτικό Συμβούλιο αισθανόμαστε την ανάγκη να εισηγηθούμε προτάσεις ώστε και ο δήμος μας να αποτελέσει εγγυητή αυτής της προσπάθειας και της επιτυχούς έκβασης του μεγάλου εγχειρήματος που ξεκίνησε./ Πέρα από τους συγκεκριμένους σχολιασμούς, που αποτελούν γενική προσέγγιση αυτού του μεγάλου ζητήματος, προχωρώντας σε ειδικότερα θέματα του Προγράμματος «Καλλικράτης», μπορούν να επισημανθούν τα εξής: 1.- Το Σχέδιο πρέπει να έχει σαφή και ξεκάθαρη αναφορά στην καθιέρωση της Μητροπολιτικής Διακυβέρνησης στην Αττική. Αυτό είναι ένα ζήτημα που πρέπει να ξεκαθαριστεί, όπως και το τι θα γίνει με τις Μητροπολιτικού χαρακτήρα αρμοδιότητες (κρατικές αρμοδιότητες) οι οποίες ασκούνται από κρατικούς οργανισμούς στο λεκανοπέδιο. 2. Η τεράστια αυτή μεταρρύθμιση πρέπει να συνοδεύεται από ένα συγκροτημένο οικονομικό πρόγραμμα για τη στήριξη των νέων δήμων. 3.- Κάθε νέα αρμοδιότητα που θα αποδίδεται θα πρέπει να κοστολογείται και να συνοδεύεται από τους αντίστοιχους πόρους, ανθρώπινο δυναμικό και μέσα, αφού η διαχρονική εμπειρία μας, μας υποχρεώνει να είμαστε επιφυλακτικοί. Υπενθυμίζω (= κατάλοιπο της αντιγραφής-επικόλλησης από την εισήγηση, ορθό= υπενθυμίζουμε) ότι υπήρξαν ανάλογες διατάξεις και σε παλαιότερους νόμους, αλλά δεν τηρήθηκαν. Όχι μόνο δεν αποδόθηκαν οι αντίστοιχοι πόροι, αλλά είχαμε επιπλέον παρακρατήσεις πόρων της αυτοδιοίκησης. 4.- Θα πρέπει να ξεκαθαριστεί τι θα γίνει με τον Φ.Π.Α. 5.- Διαπιστώνονται ασάφειες όσον αφορά στις νέες αρμοδιότητες. Απαιτείται συνεπώς να γίνει λεπτομερής

καταγραφή των αρμοδιοτήτων για να μην υπάρχουν ασάφειες και αλληλοεπικαλύψεις. Σας επισημαίνουμε επίσης ότι στη σχετική συζήτηση που έγινε στο πλαίσιο της ΤΕΔΚΝΑ, το σύνολο των Δημάρχων επέμεινε στην απόδοση των οφειλομένων πόρων προς την Τοπική Αυτοδιοίκηση./ Θεωρούμε ότι το Σχέδιο «Καλλικράτης», χρειάζεται περαιτέρω εξειδί-κευση, αλλά και συμπληρώσεις και βελτιώσεις σε θέματα όπως: Α) Να ξεκαθαριστούν πλήρως οι επιπλέον αρμοδιότητες που πρέπει να μεταφερθούν από το κεντρικό κράτος. Β) Να γίνει όσο γίνεται πιο σαφής ο διαχωρισμός των αρμοδιοτήτων μεταξύ των διαφόρων επιπέδων διοίκησης. Γ) Να ξεκαθαριστούν οι οικονομικοί πόροι της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, καθώς και το επιχειρησιακό κέντρο στήριξης. Δ) Να δημιουργηθεί μια Ανεξάρτητη Ελεγκτική Αρχή νομιμότητας. Ε) Να ρυθμιστούν όλα τα ζητήματα που αφορούν στο ανθρώπινο δυναμικό, και, ΣΤ) Νομοθετική ρύθμιση για άρση των καταλογισμών που δεν έχουν ακόμη τελεσιδικήσει και που αφορούν περιόδους που δεν υπήρχε προληπτικός έλεγχος. ΑΝΑΓΚΗ ΝΕΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΔΗΜΩΝ. Όλοι γνωρίζουμε ότι ο Δήμος Αλίμου, μια περιοχή με δεδομένη την ιστορικότητά του αφού είναι γενέτειρα του Θουκυδίδη, έχει όσα χρειάζεται ένας σύγχρονος Οργανισμός Τοπικής Αυτοδιοίκησης για να λειτουργήσει εύρυθμα προς όφελος των πολιτών. Πρόκειται για ένα δήμο με διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια, που διαθέτει πιστοποίηση ISO για πρόσβαση στις χορηγήσεις των Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων Στήριξης, με 30.000 ψηφοφόρους και περίπου 60.000 κατοίκους που διαρκώς αυξάνονται (σύμφωνα με την απογραφή του 2001 οι ψηφοφόροι ήταν 22.000 και οι κάτοικοι 38.500). Πρόκειται για μια πόλη που αναπτύσσεται ραγδαία, με εντυπωσιακή αύξηση του πληθυσμού της, ειδικά μετά την απομάκρυνση του αεροδρομίου. Όλα αυτά πρέπει να ληφθούν υπόψη αν κριθεί σκόπιμο να συνενωθεί ο Άλιμος, με άλλον ή άλλους δήμους. Είναι αυτονόητο ότι για να υπάρξει εύρυθμη λειτουργία του νέου δήμου θα πρέπει ο Άλιμος να συνενωθεί με δήμους που έχουν κοινή πορεία και στόχους με αυτόν./ Με όλες αυτές τις παρατηρήσεις, η θέση μας για το Σχέδιο του Προγράμματος «Καλλικράτης» είναι θετική και σαν Δημοτικό Συμβούλιο ευχόμαστε την συντομότερη υλοποίησή της» . . . . .».

Κεφάλαιο δεύτερο

Τοπική Αυτοδιοίκηση – Δήμος: Οικονομικά

Πρακτικά Δ.Σ. της 11.12.1985, τόμος τρίτος, σελ. 131.

«ΠΡΟΕΔΡΟΣ . . . Μισό λεπτό περιμένετε, υπάρχει ένα ψήφισμα. . . ΤΣΙΤΣΑΝΗΣ: Ψήφισμα. «Το Δ.Σ. Αλίμου στη συνεδρίασή του της 11.12.1985, αφού έλαβε υπόψη του τις διατάξεις των άρθρων 101 και 102 του Συντάγματος του 1975, από τις οποίες προκύπτει σαφέστατα ότι, το Κράτος οφείλει να εξασφαλίζει τους αναγκαίους πόρους για την εκπλήρωση της αποστολής των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, δηλαδή για τη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων και για την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους, αφού διαπίστωσε ότι η καθήλωση των τακτικών εσόδων των ΟΤΑ δημιουργεί οξύτατο οικονομικό πρόβλημα στη λειτουργία τους και εμποδίζει το διακηρυγμένο αυξημένο ρόλο της Τ.Α. στην κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη της Χώρας και τη λειτουργία του Κράτους, αφού διαπίστωσε ότι οι ΟΤΑ με τις διεκδικήσεις τους δεν θέτουν θέμα αύξησης των δημοσίων δαπανών, αλλά την αναδιάρτασή τους υπέρ της Αυτοδιοίκησης και επομένως τα αιτήματά τους δεν αναιρούνται από τη ζητούμενη, από την Κεντρική εξουσία λιτότητα δαπανών, σε βάση των ψηφισμάτων των συνεδρίων της Κέρκυρας και της Σάμου και των διακηρύξεών τους, ΖΗΤΑ: **Την τροποποίηση του εθνικού προϋπολογισμού του 1986 που κατατέθηκε στη Βουλή και την αύξηση του κεφαλαίου του Υπουργείου Εσωτερικών για τη δημοτική διοίκηση, σε τρόπο που να ικανοποιούνται έξω από τις πληθωριστικές πιέσεις και οι νέες ανάγκες και ο αυξημένος ρόλος των ΟΤΑ στη δημόσια ζωή, με, α) την αύξηση των 30 δις της τακτικής επιχορήγησης. Σημειώνεται ότι για το 1985 η πρόταση του Υπουργείου Εσωτερικών ήταν για 30 δις και περιορίστηκε στον τελικό προϋπολογισμό στα 23 δις δραχμές, β) την αύξηση της απόδοσης από τα τέλη κυκλοφορίας, από 15% σε 25%, γ) Τη δραστηριοποίηση του ΦΑΠ για τη σύλληψη της πραγματικής φορολογητέας ύλης, δ) την απόδοση των Εσόδων ΕΤΕΡΠΣ και ΚΗ ψηφίσματος, ε) την κατανομή των πόρων του Υπουργείου που χρησιμοποιούνται επιλεκτικά για τοπικούς σκοπούς κατά 50% τουλάχιστον ώστε να υπαχθούν γενικά στην εξουσία της Αυτοδιοίκησης. *** Να συνεχιστούν το πρόγραμμα για την καταπολέμηση της ανεργίας και για την αναβάθμιση της ζωής. *** Να αυξηθούν τα διατιθέμενα ποσά στους Δήμους και στις Κοινότητες και η κατανομή τους να

γίνεται με ευθύνη των Τοπικών Ενώσεων. *** Στα πλαίσια των περιφερειακών Νομ.(= αρχιακών) Προγραμμάτων ποσοστό να διαχειρίζονται απ ευθείας οι ΟΤΑ με πρόβλεψη κεφαλαίου εξισορρόπησης για τις Κοινότητες, νησιωτικές περιοχές και προβληματικούς Δήμους. *** Να υλοποιηθούν οι διατάξεις του νόμου 1416/1984 άρθρα 8 και 9 για μεταφορά πόρων και αρμοδιοτήτων με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα και ξεκίνημα από το 1986, και, *** Καλεί την ΚΕΔΚΕ και την ΤΕΔΚΝΑ να παρέμβουν άμεσα και αποφασιστικά στην Κυβέρνηση, τα Κόμματα και τη Βουλή, για την υπεράσπιση και αναγνώριση των διεκδικήσεων και αιτημάτων μας καλώντας σε γενική συνέλευση Τοπικών Ενώσεων». «Κοινοποίηση- επίδοση: Υπουργούς Εσωτερικών και Εθνικής Οικονομίας, Βουλή, Κόμματα, Τύπο. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι ψηφίζουμε, συμφωνείτε; (διαλογικές συζητήσεις) ΠΡΟΕΔΡΟΣ: κ. Μασούρο, διαφωνείτε; Λευκό». [Σχόλιο: Αν και δεν καταγράφεται, οι λοιποί, ΥΠΕΡ].

Πρακτικά Δ.Σ. της 10.11.1986, τόμος δεύτερος, σελ. 43.

«ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφοι το ψήφισμα. « Το Δ.Σ. στη συνεδρίαση της 10.11.1986, αφού έλαβε υπ όψιν του τις διατάξεις των άρθρων 101 και 102 του Συντάγματος του '75, αφού διαπίστωσε ότι η καθήλωση των τακτικών εσόδων των ΟΤΑ, δημιουργεί οξύτατο οικονομικό πρόβλημα στη λειτουργία τους και εμποδίζει το διακηρυγμένο ρόλο (= τους) στην κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη της Χώρας, ΖΗΤΑ: *** Την αύξηση της ετήσιας επιχορήγησης προς τους ΟΤΑ, σε --- το ποσό θα συμπληρωθεί αύριο, μετά την απόφαση της ΚΕΔΚΕ --- από τον κρατικό προϋπολογισμό σε τρόπο που να ικανοποιεί τις ανάγκες των ΟΤΑ για την εκπλήρωση της αποστολής τους. *** Την αναδιά-ταξη των δημοσίων εσόδων και δαπανών με τη μεταφορά τους από κρατικά γραφειοκρατικά συγκεντρωτικού χαρακτήρα κέντρα, Υπουργεία, Νομαρχίες κλπ, σε δημοκρατικούς αποκεντρωμένους φορείς της ίδιας κρατικής εξουσίας, στην τοπική τους έκφραση, στους ΟΤΑ, χωρίς νέες φορολογικές επιβαρύνσεις στο λαό. *** Την υλοποίηση των διατάξεων του ν. 1416/1984, άρθρα 8 και 9, για τη μεταφορά αρμοδιοτήτων και πόρων, με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα και ξεκίνημα από το 1987 και τη στελέχωση των ΟΤΑ με επιστημονικό προσωπικό από τους φορείς που θα αποκεντρώνονται οι αρμοδιότητες. *** Τη

διαχείριση, στο πλαίσιο των Περιφερειακών Νομαρχιακών Προγραμμάτων, ενός ποσοστού απευθείας από τους ΟΤΑ, με πρόβλεψη κεφαλαίων εξισορρόπησης για τις κοινοτικές, νησιωτικές περιοχές και τους προβληματικούς δήμους. *** Την ανακατανομή των πόρων των Υπουργείων, που χρησιμοποιούν επιλεκτικά για τοπικούς σκοπούς, κατά 50% τουλάχιστον, ώστε να υπαχθούν γενικά στην εξουσία της Αυτοδιοίκησης. *** Την αύξηση της απόδοσης από τα τέλη κυκλοφορίας σε 25%. **Τη δραστηριοποίηση του ΦΑΠ για τη σύλληψη της πραγματικής φορολογητέας ύλης. ***Την απόδοση των εσόδων ΕΤΕΡΠΣ και ΚΗ ψηφίσματος. *** Την ίδρυση τράπεζας Αυτοδιοίκησης. ***Την καθιέρωση μειωμένης εισφοράς προς το ΙΚΑ, για τους Δήμους. **Να συμμετάσχει η Τ.Α. στη διαδικασία κατάθεσης του προϋπολογισμού και τέλος *** Να συνεχιστούν και να αυξηθούν τα προγράμματα καταπολέμησης της ανεργίας. *** Προσκαλούμε την ΚΕΔΚΕ και την ΤΕΔΚΝΑ, να τεθούν επικεφαλής στην προσπάθεια για την αύξηση της τακτικής επιχορήγησης προς τους ΟΤΑ από τον τακτικό προϋπολογισμό». σ.45: «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ψηφίζεται ΟΜΟΦΩΝΑ».

Σχόλιο: Υπενθυμίζεται ότι τότε, οι Νομαρχίες, ήταν αποσυγκεντρωμένη κρατική υπηρεσία, με Νομάρχη διορισμένο από την Κυβέρνηση - Κεντρική Εξουσία. Και, Ο ΧΙ ο αιρετός Β' βαθμός τοπικής αυτοδιοίκησης.

Πρακτικά Δ.Σ. της 10.9.1987, τόμος 2^{ος}, σελ. 77.

«ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: . . (δεν ακούγεται καθαρά) . . . το διαβάζω όλο και βεβαίως στο εισαγωγικό μέρος θα γίνουν κάποιες προσαρμογές, σημασία έχει ότι το αποφασίζουμε. «Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων του Νομού Αττικής. ΨΗΦΙΣΜΑ. Οι Δήμαρχοι και οι Κοινοτάρχες, μέλη των Δημοτικών και Κοινοτικών Συμβουλίων και οι εκπρόσωποι των μαζικών φορέων του Νομού Αττικής που συγκεντρωθήκαμε σήμερα στις 7 Ιουλίου στο θέατρο «Ρουαγιάλ», αφού ακούσαμε την εισήγηση του Προέδρου της Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων Θεόδωρου Κατριβάνου, τις παρεμβάσεις και τις σχετικές προτάσεις που έγι-ναν στους συνέδρους, διαβεβαιώνουμε, πρώτον, την διαπίστωση ότι η οικο-νομική κατάσταση των Δήμων και Κοινοτήτων του νομού Αττικής, βρίσκεται σε πλήρες αδιέξοδο με άμεσο αποτέλεσμα να κινδυνεύει η λειτουργία τους. Δεύτερον, ότι οι Δήμαρχοι και οι Κοινοτάρχες αντιμετωπίζουν σοβαρότατα προβλήματα

διώξεων κατά την ενάσκηση των καθηκόντων τους και επιβάλλε-ται η λήψη νομοθετικών μέτρων για την προστασία τους. ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ: 1.- ότι για την άμεση αντιμετώπιση των οικονομικών προβλημάτων επιβάλλε-ται: α) Να δοθεί εις την τακτική κρατική επιχορήγηση των 27 δισεκατομμυρίων δραχμών προς τους Δήμους και τις Κοινότητες της Χώρας, πρόσθετη ενίσχυση 14 δισεκατομμυρίων που θα διανεμηθούν κατά τρόπο αδιάβλητο, διαφανή και με αντικειμενικά κριτήρια, β) Από τον Φόρο Προστιθέμενης Αξίας για το έτος 1987, να διατεθεί αντίστοιχο κονδύλι επιστροφής των όσων οι ΟΤΑ καταβάλλουν, γ) Το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων να αναστείλει την είσπραξη ληξιπρόθεσμων τοκοχρεωλυτικών δόσεων των δανείων προς Δήμους και Κοινότητες, εκτός από τα δάνεια που αφορούν εκτέλεση ανταπο-δοτικού χαρακτήρα, δ) Επιβάλλεται τα Δημόσια Ταμεία του νομού Αττικής που εξυπηρετούν τις Ταμειακές ανάγκες των Δήμων και Κοινοτήτων να διευκολύνουν τους ΟΤΑ εξασφαλίζοντας τις αναγκαίες λειτουργικές δαπάνες./ Αφού ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΑΜΕ Κυβερνητική αδιαφορία για την επίλυση των προβλημάτων, καθορίζουμε χρονικό όριο πραγματοποίησης των παραπάνω μέχρι την 31.7. 1987. Αν η προθεσμία αυτή παρέλθει άπρακτη ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ εικοσιτε-τράωρο κλείσιμο των καταστημάτων των Δήμων και Κοινοτήτων του νομού Αττικής και την πραγματοποίηση εκείνη την ημέρα κατά τόπους συγκεντρώ-σεων για την ενημέρωση των δημοτών. Για την ημερομηνία του κλεισίματος εξουσιοδοτείται η ΤΕΔΚΝΑ να την καθορίσει./ 2.- Για την στοιχειώδη κατο-χύρωση των οργάνων της Τ.Α. ζητάμε τη νομοθετική ρύθμιση ώστε αφενός μεν τα αδικήματα των δημοτικών αρχόντων να μην χαρακτηρίζονται ως αυτό-φωρα, και αφετέρου να γίνει υποχρεωτική η δια βουλεύματος παραπομπή σε ποινική δίκη και κατάργηση της απευθείας κρίσης (*λάθος απομαγνητοφώ-νησης, ορθό= κλήσης*). 3.- Δι εγκυκλίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης να επισημανθεί η ανάγκη εφαρμογής των διατάξεων δια περιύβριση αρχής και για τους δημοτικούς άρχοντες. Το παρόν ψήφισμα με συνοδεία των παρευρισκομένων και με πορεία προς τα αντίστοιχα Υπουργεία θα παραδοθεί στο Υπουργείο Εσωτερικών, στο Υπουργείο Οικονομικών και στο Υπουργείο Δικαιοσύνης. Ο Πρόεδρος της Διοικούσας Επιτροπής». «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: . . . . . Λοιπόν συμφωνούμε κ. συνάδελφοι στο ψήφισμα, ομόφωνα; Είναι ομόφωνο κ. συνάδελφοι; Ευχαριστώ. Ψηφίζεται ΟΜΟΦΩΝΑ».

Απόφαση Δ.Σ. με αρ. 166/10.9.1987, με θέμα: «Συζ.& λήψη απόφασης για το Οικονομικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι ΟΤΑ». (βλ. ΤΟ ΧΡΕΟΣ, κεφάλαιο «Οικονομικά Τοπικής Αυτ/σης»). Σε υπογραμμένο πρωτότυπο.

«Στον Άλιμο σήμερα 10 Σεπτεμβρίου 1987 . . . Το Δημοτικό Συμβούλιο αφού άκουσε: 1) Τον Πρόεδρό του ο οποίος διάβασε το ψήφισμα των Δημάρχων – Κοινοταρχών, μελών των Δημοτικών και Κοινοτικών Συμβουλίων και εκπροσώπων των μαζικών φορέων του Νομού Αττικής, που είχαν συγκεντρωθεί στις 7 Ιουλίου 1987 στο Θέατρο Ρουαγιάλ, 2) Την εισήγηση του Δημάρχου κ. Βασίλη Ξένου – Γαβριέλη, 3) Τις απόψεις που διατύπωσαν διεξοδικά οι δημοτικοί σύμβουλοι και εκπρόσωποι συνδικαλιστικών και μαζικών φορέων του Δήμου μας. Αφού δ ι α π ί σ τ ω σ ε: ** Ότι η οικονομική κατάσταση των Δήμων και Κοινοτήτων του Νομού Αττικής, βρίσκεται σε πλήρες αδιέξοδο με άμεσο αποτέλεσμα να κινδυνεύει η λειτουργία τους. ** Ότι οι Δήμαρχοι και Κοινοτάρχες αντιμετωπίζουν σοβαρότατα προβλήματα διώξεων κατά την ενάσκηση των καθηκόντων τους κι επιβάλλεται η λήψη νομοθετικών μέτρων για την προστασία τους. ** Ότι υπάρχει κυβερνητική αδιαφορία για την επίλυση των παραπάνω προβλημάτων. ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ: α) Ότι για την άμεση αντιμετώπιση των οικονομικών προβλημάτων επιβάλλεται: 1) να δοθεί στην τακτική κρατική επιχορήγηση των 27 δισεκ. δραχμών προς τους Δήμους και Κοινότητες της Χώρας, πρόσθετη ενίσχυση 13 δις δραχμών που θα διανεμηθούν κατά τρόπο αδιάβλητο, διαφανή και με αντικειμενικά κριτήρια, 2) από το φόρο προστιθέμενης αξίας για το έτος 1987, να διατεθεί αντίστοιχο κονδύλι επιστροφής των όσο (= όσων;) οι ΟΤΑ καταβάλλουν. 3) Το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων να αναστείλει την είσπραξη ληξιπρόθεσμων τοκοχρεωλυτικών δόσεων των δανείων προς Δήμους και Κοινότητες, εκτός από τα δάνεια που αφορούν εκτέλεση ανταποδοτικού χαρακτήρα, 4) Επιβάλλεται τα Δημόσια Ταμεία του νομού Αττικής, που εξυπηρετούν τις ταμειακές ανάγκες των Δήμων και Κοινοτήτων, να διευκολύνουν τους ΟΤΑ, εξασφαλίζοντας τις αναγκαίες λειτουργικές δαπάνες. β) Για τη στοιχειώδη κατοχύρωση των οργάνων της Τ.Α., ζητάμε τη νομοθετική ρύθμιση, ώστε αφ' ενός μεν τα αδικήματα των δημοτικών αρχόντων να μη χαρακτηρίζονται ως αυτόφωρα, και αφ' ετέρου να γίνει υποχρεωτική η δια βουλεύματος παραπομπή σε ποινική δίκη και κατάργηση της απευθείας κλήσης, γ) Δι εγκυκλίου του Υπουργείου

Δικαιοσύνης, να επισημανθεί η ανάγκη εφαρμογής των διατάξεων για περιϋβριση αρχής και για τους δημοτικούς άρχοντες, δ) Διαδηλώνει τη σταθερή απόφασή του να συμπαρασταθεί ο Δήμος με λόγο και με πράξη και να συμμετάσχει σε όλες τις κινητοποιήσεις που θα αποφασίσουν τα συλλογικά όργανα των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, στον αγώνα για την αναβάθμιση της Τ.Α. γενικά, ε) Ζητάει να ανατεθεί στην ΕΕΤΑΑ η μελέτη των οικονομικών της Τ. Α. στο σύνολό τους και η υπόδειξη των αναγκαίων νομοθετικών τροποποιήσεων, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ. Εκφράζει τη γνώμη ότι ορθά έπραξε ο Δήμαρχος κ. Βασίλης Ξένος – Γαβριέλης και λειτούργησε το κατάστημα και τις υπηρεσίες του Δήμου σήμερα το πρωί, ημέρα που η ΤΕΔΚΝΑ είχε αποφασίσει το κλείσιμο των καταστημάτων των Δήμων και Κοινοτήτων του Νομού Αττικής. ΑΡΝΗΤΙΚΗ ΨΗΦΟ ΕΔΩΣΑΝ οι δημοτικοί σύμβουλοι Αρ. Θωμόπουλος, Π. Τζιβανίδης, Μ. Σκορτσής, Κ. Μαντζουράνης, Πρ. Μπαδογιάννης, Αθ. Ποτουρίδης. Επίσης εξουσιοδοτεί... Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. Αλέξανδρος Αλούκος, Τα μέλη. . . . .».

Σχόλιο: Συζήτηση για τα «Οικονομικά της Τ.Α.» έγινε και την 2.5.1988 χωρίς να ληφθεί απόφαση, και εξουσιοδοτήθηκε ο Δήμαρχος να μεταφέρει τις απόψεις που κατατέθηκαν στο Συνέδριο της ΚΕΔΚΕ τις 7-8-9 Μαΐου (1988) στην Αλεξανδρούπολη (βλ. ΤΟ ΧΡΕΟΣ, κεφ. «Οικονομικά Τ.Α.», Πρακτικά).

Πρακτικά Δ.Σ. της 1.10.1987, τόμος 3^{ος}, σελ. 84.

«ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: . . .θα σας διαβάσω απευθείας ψήφισμα που έχει πάρει το Δ.Σ. του Ενιαίου Συνδέσμου Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Αττικής στις 20.7. 1987. . . Λοιπόν το ψήφισμα . . «Η οικονομική κατάσταση των Δήμων το 1987 έχει επιδεινωθεί δραματικά, η κρατική επιχορήγηση των έργων υποδομής στις υπάρχουσες χωματερές και των ερευνητικών προγραμμάτων καλύπτει μόλις το μισό των επιχορηγήσεων του 1986. Σαν συνέπεια και της δικής τους οικονομικής δυσπραγίας οι εισφορές των Δήμων προς το Σύνδεσμο παρουσιάζουν ανάλογη μείωση. Η κατάσταση αυτή γίνεται ιδιαίτερα ανησυχητική εν όψει των μεγάλων και δαπανηρών έργων που πρέπει άμεσα να εκτελεστούν για να αντιμετωπισθεί η επερχόμενη απειλή των απορριμμάτων. Τέτοια έργα

είναι η υποδομή, οργάνωσης και λειτουργίας, χωματερών στην Αττική, Δυτική, Βόρεια, Ανατολική και Λαυρεωτική και τεσσάρων σταθμών μεταφόρτωσης απορριμμάτων, τα έργα αυτά θα λύσουν το πρόβλημα της μεταφοράς και διάθεσης των απορριμμάτων στο νομό Αττικής για την επόμενη 20ετία. Μπροστά σε αυτή την κατάσταση απευθύνουμε έντονη προειδοποίηση προς την Πολιτεία που πρέπει να αναλάβει και αυτή τις ευθύνες της στα πλαίσια της Συνταγματικής επιταγής, να μεριμνά για την υγεία των πολιτών και την προστασία του περιβάλλοντος. ΖΗΤΑΜΕ από αυτή να καλύψει οικονομικά το εθνικής σημασίας πρόγραμμα μεγάλων έργων του Συνδέσμου εκτιμώμενης δαπάνης 5 δισεκατομμυρίων, να καλύψει ακόμη τα ελλείμματα των ΟΤΑ και να επιχορηγήσει τον εκσυγχρονισμό του μηχανολογικού τους εξοπλισμού απαραίτητη προϋπόθεση να απο ... (= σοβηθεί;;) ... . έγκαιρα η απαιτούμενη περιβαλλοντολογική και υγειονομική έκρηξη των απορριμμάτων. Να . . . τέλος την ουσιαστική παρέμβαση της Τ.Α. στην προστασία του περιβάλλοντος. Ο ΕΣΔΚΝΑ κατανοεί απόλυτα το σοβαρό οικονομικό πρόβλημα των μελών του και συμφωνεί με τις αποφάσεις που έχουν πάρει κατά καιρούς για το ζήτημα αυτό τα όργανα της Τ.Α. και ιδιαίτερα η τελευταία απόφαση της ΤΕΔΚΝΑ, από την άλλη όμως πλευρά είναι υποχρεωμένος να επισημάνει ότι η μεταφορά ενός μέρους από το έλλειμμα από κάθε Δήμο ή Κοινότητα προς μία κατεύθυνση, το Σύνδεσμο, θα οδηγήσει αναπόφευκτα τον τελευταίο σε αδυναμία εκπλήρωσης του ρόλου του. Έχοντας συνειδητοποιήσει την εξαιρετικά κρίσιμη φάση που βρισκόμαστε σήμερα το Διοικ. Σ. του ΕΣΔΚΝΑ καλεί όλους τους συναρμόδιους, την Πολιτεία, την Τ.Α., τους . . . . φορείς, τις συνδικαλιστικές οργανώσεις του κλάδου, τον καθένα ανάλογα με τις ευθύνες του και με τις δυνατότητές του να δραστηριοποιηθούν αποφασιστικά για τη λύση του προβλήματος καθαριότητας. Από τη δική του μεριά ο Σύνδεσμος δηλώνει την αταλάντευτη θέλησή του να πάρει ενδεχομένως την κινητοποίηση αυτή, μέσα στις γραμμές της αγωνιζόμενης Τ.Α. και να στηρίξει κάθε . . .αγωνιστική εκδήλωση . . . . Το ψήφισμα αυτό να σταλεί στα Δ.Σ. και Κ.Σ. των ΟΤΑ, μελών του Συνδέσμου με την πρόταση να συζητήσουν και να καταλήξουν σε αποφάσεις. . . .

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ψηφίζουμε κ. συνάδελφοι; Ομόφωνα;; Ευχαριστώ».

Πρακτικά Δ.Σ. της 30.11.1987, τόμος 3^{ος}, σ. 42 με μοναδικό θέμα: «Συζήτηση και λήψη απόφασης για συμμετοχή ή μη του Δήμου στο τριήμερο κλείσιμο των ΟΤΑ του Νομού Αττικής».

«ΠΡΟΕΔΡΟΣ: . . . Πριν σας δώσω το λόγο κ. συνάδελφοι για δευτερολογίες, συμπληρώνω αυτό που ζήτησε ο κ. Δήμαρχος, το ψήφισμα για τα οικονομικά του Συνεδρίου της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων, από το «απόφασίζει» και κάτω, είναι μισό λεπτό: «ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ, 1.- Χαιρετίζει ως κατάκτηση της Τ.Α. και δικαίωσης των αγώνων της τη θέση της Κυβέρνησης και ειδικότερα του Υπουργού Εσωτερικών για θεσμοθέτηση ίδιων και αυτοτελών πόρων γι αυτήν, αλλά και την ευρύτερη συναίνεση όλου του πολιτικού κόσμου προς την κατεύθυνση της οικονομικής αυτοδυναμίας των ΟΤΑ./ Ταυτόχρονα απαιτεί τη σε τακτό χρονικό διάστημα ολοκλήρωση των διαδικασιών διαμόρφωσης του απαραίτητου θεσμικού πλαισίου, μέσα από διαδικασίες διαλόγου και την ένταξή του στη γενικότερη αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος 2.- Ενόψει των πιεστικών αναγκών των ΟΤΑ, της κατάρτισης του νέου προϋπολογισμού και της αναμόρφωσης του φορολογικού συστήματος, ΑΠΑΙΤΕΙ, την αύξηση της έκτακτης οικονομικής επιχορήγησης για το 1987 μέσα στα πλαίσια των αποφάσεων των Κεντρικών Οργάνων της Τ.Α., γενική συνέλευση ΚΕΔΚΕ, δηλαδή το ποσό των 11 δις δραχμών, και την απόδοση εσόδων ισόποσων με την απώλεια του ΦΠΑ, 3.- Το ύψος της τακτικής επιχορήγησης για το 1988 ζητεί να είναι τέτοιο ώστε να καλύπτονται τουλάχιστον στο ακέραιο ο πληθωρισμός, οι επιβαρύνσεις από το ΦΠΑ, οι νέες δαπάνες που επεβλήθησαν λ.χ. από τη μονιμοποίηση των εκτάκτων, οι δαπάνες για τις νέες αρμοδιότητες που εκχωρήθηκαν στην Τ.Α. χωρίς τη μεταβίβαση αντίστοιχων πόρων, καθώς επίσης και τα απωλεσθέντα έσοδα όπως ο φόρος εκ των γεωργικών προϊόντων». σ. 42: «Η ανακοίνωση της Τοπικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων η πρόσφατη, στο ΖΗΤΑΜΕ: 1.- Την αναδιάρθρωση του φορολογικού συστήματος και την παραχώρηση υπαρχόντων φόρων στην Τ.Α., χωρίς την επιβολή νέων φορολογιών, όπως μεθοδεύεται από την Κυβέρνηση. 2.- Για το 1987 να δοθεί άμεση επιχορήγηση 11 δις και να μας επιστραφεί ο ΦΠΑ που ανέρχεται περίπου στα 12 δις, όπως ομόφωνα αποφασίστηκε στο πρόσφατο Συνέδριο της ΚΕΔΚΕ. 3.- Για το 1988 τα έσοδα από τον κρατικό

προϋπολογισμό, πρέπει να καλύπτουν στο ακέραιο τις απώλειες από τον πληθωρισμό, τις επιβαρύνσεις με ΦΠΑ, τις νέες δαπάνες που προκύπτουν από τους ΟΤΑ, μεταφορά αρμοδιοτήτων, μονιμοποιήσεις, αυξημένα τιμολόγια ΔΕΗ, ΟΤΕ ΕΥΔΑΠ κλπ. Το ύψος των εσόδων πρέπει να είναι περίπου 100 δις χωρίς να συνυπολογισθούν σε αυτό τα κονδύλια των ανταποδοτικών τελών και της περιφερειακής ανάπτυξης, 4.- Να αυξηθούν τα κονδύλια του Περιφερειακού Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων και να δοθούν με αντικειμενικά κριτήρια και διαφάνειες στους ΟΤΑ.».

σελ. 62: «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Η πρόταση του Προεδρείου, κ. συνάδελφοι, είναι, ΖΗΤΟΥΜΕ από το Δήμαρχο σαν δημοτικό συμβούλιο, επειδή ακριβώς η υπόθεση, του να κλείσει ή να μην κλείσει είναι υπόθεση του Δημάρχου, είναι γνωστό, ζητούμε από το Δήμαρχο να ΜΗΝ κλείσει το Δήμο για τρεις ημέρες για τους λόγους τους οποίους προαναφέραμε. ΜΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ: . . . . εμείς προτείνουμε το Δ.Σ. 1) Να επαναβεβαιώσει το ψήφισμα της 10.9.1987 με την εξής αλλαγή στο δια ταύτα, να λέει: Το Δ.Σ. αποφασίζει να εξουσιοδοτήσει το Δήμαρχο να κλείσει το Δήμαρχο (ορθό= το Δήμο) στα πλαίσια της τριήμερης κινητοποίησης της ΤΕΔΚΝΑ. Εννοείται, το ομόφωνο ψήφισμα, αυτό που είχαμε πάρει όλοι μαζί. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Οι δύο προτάσεις . . . ψηφίζουμε για την πρώτη πρόταση του Προεδρείου (= δεν αναγράφονται αριθμοί) . . . ΠΡΟΕΔΡΟΣ (= όσον αφορά την πρόταση για κλείσιμο, με άμεση απόφαση): Έξι υπέρ της πρότασης αυτής, ποιοι ψηφίζουν κατά της πρότασης; Εννέα κατά της πρότασης. Η απόφαση κ. συνάδελφε του να ΜΗΝ κλείσει ο Δήμος υπερψηφίστηκε με εννέα υπέρ, και, έξι κατά».

Σχόλιο: Μέχρι το 1986, οι ΟΤΑ, δεν επιβαρύνονταν στα τιμολόγια με το ΦΠΑ. Από το 1987 επιβαρύνονταν, και έτσι είχαν ένα πρόσθετο οικονομικό βάρος. Ο ΦΠΑ, τελικά, εισπραττόταν από το Ελληνικό Δημόσιο. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον γίνεται λόγος για «απόδοση ΦΠΑ». Το αίτημα αυτό, δεν έγινε αποδεκτό από την Κεντρική Εξουσία, αν και επαναλαμβάνονταν διαρκώς.

Πρακτικά Δ.Σ. της 20.6.1990, τόμος 2^{ος} σελ. 3, με θέμα 1/151:

«Ενημέρωση και συζήτηση για: α) Το οικονομικό πρόβλημα των ΟΤΑ (κρατικός προϋπολογισμός), β) Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, γ) Το περιβάλλον, παραλιακός χώρος Αλίμου». Απόφαση ΔΣ 151/20.6.90 ανοιχτή συνεδρίαση στην Παραλία (ΤΟ ΧΡΕΟΣ, «Οικονομικά Τ.Α.»).

«ΣΚΟΥΡΤΗ: *Ψήφισμα για τα οικονομικά της Τ.Α.* «Το έκτακτο συνέδριο της ΚΕΔΚΕ που συνήλθε στη Σκιάθο στις 7, 8 και 9 Ιουνίου, αφού συζήτησε τα οικονομικά της Τ.Α. και πως αυτά διαμορφώνονται μέσα από την κατάθεση του Προϋπολογισμού για το 1990, διαπίστωσε: 1.- Την υποβάθμιση και τη μη απόδοση συνολικά των θεσμοθετημένων οικονομικών πόρων της Τ.Α. που οδηγεί στην υποβάθμισή της. Η μείωση είναι εμφανής, όχι μόνο σε σταθερούς αλλά και σε πολλές περιπτώσεις σε απόλυτους αριθμούς όπως αυτοί εγγράφονται στον Προϋπολογισμό του 1990, είναι ο τακτικός προϋπολογισμός και οι επενδύσεις. 2.- Τον υπερδιπλασιασμό του αφορολόγητου ορίου του ΦΑΠ 110 εκατομμύρια που αποτελεί καθ ολοκληρία πόρο της Τ.Α., χωρίς προηγούμενη ενημέρωσή της και χωρίς η κυβέρνηση να αναλαμβάνει την ευθύνη κάλυψης της απώλειας εσόδων που η μονομερής της αυτή απόφαση συνεπάγεται. 3.- Τη διαφαινόμενη μέσα από την εγγραφή των σχετικών κονδυλίων του κρατικού προϋπολογισμού, μη απόδοση στην Τ.Α. των συνολικών θεσμοθετημένων κεντρικών αυτοτελών πόρων, το 20% των εσόδων, από τη φορολογία εισοδήματος. 4.- Την εξαιρετική ανεπάρκεια του κονδυλίου 50 εκατομμυρίων, για την υποστήριξη του 2^{ου} βαθμού Αυτοδιοίκησης. 5. Την έλλειψη ανταπόκρισης σχετικά με τα επί μέρους ζητήματα, όπως αυτά διατυπώθηκαν στο ομόφωνο ψήφισμα για τα οικονομικά της Τ.Α., του πρόσφατου συνεδρίου της Καλαμάτας. ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ: 1.- ΚΑΛΕΙ την κυβέρνηση να προχωρήσει στην αποκατάσταση των απωλειών εσόδων που προκαλούν οι μονομερείς παρεμβάσεις σε θεσμοθετημένους για την Τ.Α. πόρους, 2.- ΖΗΤΑ να ληφθούν υπόψη οι αποφάσεις του συνεδρίου της Καλαμάτας για την αναγκαία αύξηση των πόρων για την Τ.Α. και την εγγραφή επαρκών κονδυλίων για την υλοποίηση του δεύτερου βαθμού Τ.Α., 3.- ΚΑΛΕΙ τον πρωθυπουργό να πραγματοποιήσει άμεσα τη ρητή προεκλογική του

δήλωση, για διπλασιασμό των κεντρικών αυτοτελών πόρων της Τ.Α. το 1990. 4.- ΖΗΤΑ τη διάθεση των υπεσχημένων 10 δις στην Τ.Α. για τις λειτουργικές δαπάνες των σχολείων. 5.- ΖΗΤΑ την άμεση απόδοση ολόκληρης της ΣΑΤΑ (= Συλλογική Απόφαση Τοπικής Αυτοδ/σης) στους ΟΤΑ, 6.- ΖΗΤΑ την άμεση χρηματοδότηση των έργων του ΕΑΠΤΑ, των Νομαρχιακών Προγραμμάτων και των ΠΕΠΕΕ, 7.- ΖΗΤΑ την απόδοση ποσοστού 20% στους ΟΤΑ από τις έκτακτες εισφορές που επιβλήθηκαν δύο φορές το τελευταίο χρονικό διάστημα, το Δεκέμβριο του '89 και τον Μάιο του '90 στην φορολογία εισοδήματος. 8.- ΚΑΛΟΥΜΕ τα κόμματα και τους βουλευτές, να ενισχύσουν την Τ.Α. στην προσπάθεια για την επίτευξη των παραπάνω αιτημάτων».

σ. 62: ΠΡΟΕΔΡΟΣ: . . . Λοιπόν ψηφίζουμε ΟΜΟΦΩΝΑ, με επιφύλαξη του κ. Τζιβανίδη, ως προς την παράγραφο 3 του ψηφίσματος της ΚΕΔΚΕ. . . . .».

Σχόλιο: σ' ΤΟ ΧΡΕΟΣ, κεφ. «Οικονομικά της Τ.Α.», Α) έχω καταθέσει όλα τα ψηφίσματα που ελήφθησαν την 20.6.1990, με ασήμαντες και ελάχιστες παραλλαγές. Η ανοιχτή συνεδρίαση του Δ.Σ. έγινε στο χώρο της Παραλίας, όπως προκύπτει από σημείωσή μου επ' αυτών (βλ. και πιο πάνω), Β) Στις 12.11.1991 έγινε συζήτηση αφού διαβάστηκε η από «Οκτώβριος 1991», «Ανακοίνωση στο Λαό της Αττικής για το οικονομικό αδιέξοδο της Τ.Α. και το πρόγραμμα κινητοποιήσεων της ΤΕΔΚΝΑ», Γ) Απόφαση ΔΣ 7/451/13.10.2004 με θέμα «Συζ. & λήψη απόφασης επί του με αρ.πρ. 1155/15.9.2004 εγγράφου της ΤΕΔΚΝΑ όσον αφορά θέματα α) Θεσμικά, β) Οικονομικά, γ) Περιφερειακή Ανάπτυξη Γ' και Δ' ΚΠΣ, και, δ) Μεταολυμπιακή χρήση των Ολυμπιακών εγκαταστάσεων στο χώρο του πρώην Αεροδρομίου Ελληνικού».

Πρακτικά Δ.Σ. της 6.11.1995 με θέμα: «Συζήτηση για την οικονομική κατάσταση των ΟΤΑ, τις διεκδικήσεις και τα αιτήματα, καθώς και λήψη απόφασης για το κλείσιμο του Δήμου Αλίμου την Τρίτη 7.11.1995».

σελ. 7: «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: «Η Τοπική Ένωση μας πληροφορεί ότι εκπροσωπεί 150 Δήμους και Κοινότητες με πληθυσμό άνω των 4.000.000 κατοίκων. (δια-βάζει, το έγγραφο που στάλθηκε στους ΟΤΑ): «Η Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων, θεωρεί υποχρέωσή της να απευθυνθεί σε εσάς για να σας

ενημερώσει για το πρόβλημα της Αυτοδιοίκησης, σήμερα που, σε τελευταία ανάλυση, είναι ένα μέρος των προβλημάτων που εσείς καθημερινά αντιμετωπίζετε./ Είναι από όλους παραδεκτό ότι η Χώρα μας, και όχι μόνο, μαστίζεται από τις εκδηλώσεις μιας πολύχρονης κρίσης. Οικονομικής, θεσμικής, πολιτικής. Τα σημάδια της κρίσης, όχι μόνο είναι ορατά, αλλά τείνουν να σημαδέψουν όλες τις εκδηλώσεις της πολιτικής και κοινωνικής μας ζωής./ Οι εργαζόμενοι συνταξιούχοι στενάζουν κάτω από τη συνεχιζόμενη μείωση του εισοδήματός τους, ενώ οι νέοι μας βλέπουν τα όνειρα και τις ελπίδες τους να συνθλίβονται κάτω από το βάρος μιας όλο και αυξανόμενης ανεργίας./ Η απάντηση και η διέξοδος στα κοινωνικά αδιέξοδα που (= του) σήμερα, είναι φανερό ότι βρίσκεται σε μια άλλη πορεία της Χώρας, με κυρίαρχο στοιχείο την αποκέντρωση και τον αποφασιστικό ρόλο της Αυτοδιοίκησης Α' και Β' βαθμού, σε όλες τις μικρές και μεγάλες υποθέσεις της Χώρας./ Είναι γεγονός ότι βήματα προς την κατεύθυνση της Αποκέντρωσης έγιναν και ελπίζουμε ότι θα συνεχιστούν. Το κυρίαρχο πρόβλημα όμως σήμερα είναι ότι τα βήματα αυτά δεν στηρίζονται αποφασιστικά από την Κεντρική εξουσία, με αποτέλεσμα η πορεία προς την Αποκέντρωση να δυναμιτίζεται και η Τοπική Αυτοδιοίκηση να κινδυνεύει να περιέλθει στο κλίμα της γενικής ανυποληψίας που μαστίζει τη Χώρα./ Η Κυβέρνηση, παρά τις προεκλογικές και μετεκλογικές εξαγγελίες και δεσμεύσεις, και ιδιαίτερα για τη σωστή εφαρμογή του ν. 1828, που διέπει τα Οικονομικά της Τ.Α., συνεχίζει την πολιτική των προηγούμενων Κυβερνήσεων, με αποτέλεσμα οι Δήμοι και οι Κοινότητες να οδηγούνται σε οικονομικό μαρασμό και αδυναμία επιτέλεσης έστω και των πιο στοιχειωδών λειτουργιών τους./ Από την άλλη πλευρά, νέες αρμοδιότητες εκχωρούνται στην ΤΑ, χωρίς ούτε καν τη στοιχειώδη πρόβλεψη για το πώς η Αυτοδιοίκηση θα ανταπεξέλθει ικανοποιητικά στην άσκηση των νέων αρμοδιοτήτων./ Είναι ορατή η προσπάθεια που οφείλουμε από τώρα να σας προειδοποιήσουμε ότι σχεδιάζεται η μετακύληση του βάρους και του κόστους λειτουργίας των νέων, αλλά και παλαιών αρμοδιοτήτων, στις δικές σας πλάτες, αναγκάζοντας τους ΟΤΑ να αντλήσουν από εσάς και άλλους πόρους σαν όρο επιβίωσής τους./ Σας καλούμε σε ένα κοινό αγώνα, όχι μόνο για την ανατροπή τέτοιων σεναρίων, αλλά και γενικότερα για την αναβάθμιση της ζωής μας./ Οι δήμαρχοι και οι κοινοτάρχες Αττικής, σε δύο αλλητάλληλες Γενικές Συνελεύσεις τους κατέληξαν ομόφωνα και στις διαπιστώσεις, αλλά και στα μέτρα που απαιτούνται για να

αντιμετωπίσουμε τη σημερινή αδιέξοδη κατάσταση./ Κοινή απαίτηση όλων των αιρετών εκπροσώπων της Αυτοδιοίκησης, είναι να σταματήσει η οικονομική αφαίμαξη της Τ.Α. και η παρακράτηση θεσμοθετημένων πόρων της Αυτοδιοίκησης, που από το 1989 έως σήμερα ανέρχεται στο ποσό των 53 δισ. δραχμών./ Α π α ι τ ο ύ μ ε./ (1) Την άμεση απόδοση του ποσού των 20 δισεκ. δραχμών για τους ΟΤΑ της Αττικής, ως ελάχιστης απόδοσης μέρους των παρακρατούμενων Κ.Α.Π. (Κεντρικών Αυτοτελών Πόρων), στο διάστημα που ισχύει ο ν. 1828/89./ (2) Την ανάληψη από την Πολιτεία της επιβάρυνσης του επιδόματος των 18.000 δραχμών, που με δική της απόφαση καταβάλλονται στους εργαζόμενους στους ΟΤΑ./ (3) Τη δραστική μείωση των επιτοκίων του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων, για το δανεισμό των ΟΤΑ./ (4) Τη ριζική αναθεώρηση του ν. 1828/89, ώστε να υπολογιστούν τόσο οι απώλειες όσο και το κόστος για τη χρηματοδότηση των νέων αρμοδιοτήτων που περιήλθαν στους ΟΤΑ./ Φίλοι συμπολίτες! Η ΤΕΔΚΝΑ, μπροστά σε υποσχέσεις, προβλήματα, γενικολογίες, δεσμεύσεις και άκαρπους διαλόγους, θεωρεί πως ο κόμπος έφτασε στο χτένι, μιας και ο θεσμός της Τ.Α. κινδυνεύει να ταυτιστεί στα μάτια των πολιτών με έννοιες όπως, η ανυποληψία, η αναξιοπιστία, που χαρακτήριζαν την Κεντρική Διοίκηση./ Θέλουμε να κάνουμε καθαρό ότι το τελευταίο όπλο, πέρα από τον τελευταίο διάλογο – πάντα καλόπιστο, ελπίζουμε – απομένουν οι αγωνιστικές κινητοποιήσεις τις οποίες επιβάλλουν οι εκρηκτικές ανάγκες μας. Ήλθε η ώρα που το έσχατο όπλο πρέπει να γίνει πρώτο, μιας και οι εκκλήσεις των συν-αδελφών για δράση πυκνώνουν καθημερινά και η κατάσταση δεν πάει άλλο. Όσο ο σκοπός θα θυσιάζεται στο μέσο, τόσο η ποιότητα με τη ζωή θα είναι έννοιες αντίθετες μεταξύ τους./ Αγωνίσου λοιπόν, για σένα, για την ανάπτυξη, την πρόοδο, στο πλευρό της ΤΕΔΚΝΑ, που το μόνο συμφέρον της είσαι εσύ, η ζωή, και το μέλλον όλων μας./ Η Διοικούσα Επιτροπή της ΤΕΔΚΝΑ».

σελ. 12: ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Σήμερα λοιπόν μας ήλθε ένα τηλεγράφημα και λέει: (διαβάζει). «Μετά τη συνάντηση με τον Υπουργό και Αναπληρωτή Υπουργό Εσωτερικών της προηγούμενης Τρίτης, όπου διαπιστώθηκε η απροθυμία του Υπουργείου να δώσει ικανοποιητικές λύσεις στα οικονομικά μας αιτήματα, η Διοικούσα Επιτροπή της ΤΕΔΚΝΑ αποφάσισε τα εξής: (1) Να παραμείνουν προειδοποιητικά, κλειστοί/ές για το κοινό, οι Δήμοι και οι Κοινότητες της Αττι-

κής, την Τρίτη 7 Νοεμβρίου 1995. Όλο το προσωπικό των ΟΤΑ θα εργαστεί κανονικά./ (2) Την ίδια ημέρα, στις 10 το πρωί – δηλαδή αύριο το πρωί – θα πραγματοποιηθεί συγκέντρωση στο Δημαρχιακό Μέγαρο Αθηνών, Αθηνάς 63 στην αίθουσα τελετών, όπου θα δοθεί συνέντευξη τύπου./ (3) Θα ακολουθήσει πορεία των αιρετών προς τη Βουλή, όπου θα επιδοθεί υπόμνημα στον Πρόεδρο της Βουλής και τα κόμματα./ (4) Θα κληθεί η ΚΕΔΚΕ να προχωρήσει σε πανελλήνια κινητοποίηση των αιρετών./ (5) Να γίνει ενημέρωση των πολιτών πάνω στα αιτήματα της Αυτοδιοίκησης, με καταχωρήσεις στον ημερήσιο τύπο και κάθε άλλη μορφή αξιοποίησης των ΜΜΕ./ Παρακαλούμε όλους τους συναδέλφους να ενημερώσουν τα Δημοτικά και Κοινοτικά Συμβούλια και τους δημότες με κάθε πρόσφορο μέσο./ Για την επιτυχία των κινητοποιήσεων και στόχων μας, θεωρούμε απαραίτητη την ανταπόκριση όλων, τόσο στο κλείσιμο των ΟΤΑ όσο και στη συμμετοχή στη συγκέντρωση στο Δημαρχείο Αθηνών και στην πορεία προς τη Βουλή./ Ο Πρόεδρος της ΤΕΔΚΝΑ./ Αντώνης Αντωνίου». σελ. 67: «Ποιοι ψηφίζουν ΥΠΕΡ; 11, Ποιοι ψηφίζουν ΚΑΤΑ;;), Ποιοι ψηφίζουν ΛΕΥΚΟ 6». «ΑΛΟΥΚΟΣ: (μιλάει μακριά από το μικρόφωνο, δεν ακούγεται καθαρά). Να γραφτεί ότι συντασσόμαστε με τις θέσεις της ΤΕΔΚΝΑ και ότι διαφωνούμε στο (...).», [= εννοείται από την προηγηθείσα συζήτηση «στο κλείσιμο των Δήμων»]. σελ. 66: Ψηφίστηκε ΟΜΟΦΩΝΑ.

Κεφάλαιο τρίτο

Τ. Α. – Δήμος Αλίμου, Α λ λ η λ ε γ γ ύ η, και,
Θεσμικά - Οικονομικά την «εποχή των μνημονίων»

Απόφαση Δ.Σ. με αρ. 104/ 28.5.2012, με θέμα: «Ενημέρωση επί της οικονομικής κατάστασης του Δήμου και συνέπειες της γενικότερης οικονομικής κρίσης και των αλληπάλληλων περικοπών της κρατικής επιχορήγησης.

Σχόλιο: Έχει ψηφιοποιηθεί μόνο η 1η σελίδα με τα τυπικά. Στο επάνω μέρος αναγράφεται: «έγινε συζήτηση». Για να λάβει αριθμό απόφασης, σημαίνει ότι κάποια απόφαση θα ελήφθη. Προσδοκώ ότι υπάρχει στο αρχείο του Δήμου.

Απόφαση Δ.Σ. με αρ. 185/ 5.9.2012, με θέμα: «Ενημέρωση και συζήτηση για τα οικονομικά των δήμων μετά τις πρόσφατες εξελίξεις και το Έκτακτο Συνέδριο της ΚΕΔΕ (30.8.2012).

Σχόλιο: Έχει ψηφιοποιηθεί μόνο η 1η σελίδα με τα τυπικά. Στο επάνω μέρος αναγράφεται: «αναρτητέα». Προσδοκώ ότι υπάρχει στο αρχείο του Δήμου.

Απόφαση Δ.Σ. με αρ. 274/ 19.11.2012, με θέμα: «Συζήτηση και λήψη απόφασης αναφορικά με τη διαθεσιμότητα στο Δημόσιο και το καθεστώς εποπτείας στους ΟΤΑ μετά από την ψήφιση του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016».

«. . . Πάνω στο 9^ο έκτακτο θέμα η Πρόεδρος του Δ.Σ. θέτει υπόψη των μελών το ψήφισμα του κ. Δημάρχου που έχει ως εξής: «*Η θέση του Δήμου Αλίμου στο θέμα των απολύσεων εργαζομένων ταυτίζεται με τη θέση σύσσωμη της Αυτοδιοίκησης: είμαστε απόλυτα και τεκμηριωμένα αντίθετοι. Με το δεδομένο αυτό: . . . (= ακολουθεί αυτολεξεί, το πιο κάτω κείμενο της απόφασης) . . .*

Το δημοτικό συμβούλιο μετά από εκτενή διαλογική συζήτηση, κατά την οποία όλες οι δημοτικές παρατάξεις και ο Σύλλογος Εργαζομένων κατέθεσαν τις απόψεις τους, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ, Υπέρ 26, Κατά 1 (Μ. Πανούση): «******* Συντασσόμαστε πλήρως με την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης της ΠΕΔΑ (22.8.2012) που δεν δέχεται καμία απόλυση, καμία εφεδρεία στην Αυτοδιοίκηση. ******* Αποφασίζουμε να μην έχει ο Δήμος μας καμία συμμετοχή σε αυτή τη διαδικασία σύμφωνα και με την απόφαση της ΚΕΔΕ. Ο Δήμαρχος, ο Διευθυντής Δ.Υ. και ο Προϊστάμενος του Τμήματος Προσωπικού να μην παράσχουν κανένα σχετικό στοιχείο ή πληροφορία σε οποιοδήποτε Υπουργείο ή Φορέα, και, ******* Δηλώνουμε ότι θα αγωνιστούμε για να μην επιτρέψουμε να εφαρμοστεί καμία διαθεσιμότητα ή απόλυση, ούτε τώρα ούτε

στο μέλλον./ Ήδη σήμερα οι προσλήψεις στην Αυτοδιοίκηση είναι «παγωμένες» μέχρι το 2016, ενώ χιλιάδες εργαζόμενοι φεύγουν με σύνταξη κάθε χρόνο, συνεπώς τα κενά γίνονται τεράστια. Η αποδυνάμωση θα έχει τελικά θύματα τους πολίτες, που λόγω έλλειψης προσωπικού θα ταλαιπωρού-νται σε κάθε συναλλαγή τους. Και βέβαια, στις κοινωνικά κρίσιμες υπηρεσίες μας, τα κενά αυτά σημαίνουν διάλυση του κοινωνικού κράτους στη χώρα, που στηρίζεται σε πάρα πολύ μεγάλο βαθμό στην Αυτοδιοίκηση./ Επί πλέον είμαστε απόλυτα αντίθετοι στη δημιουργία «ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟΥ» οικονομικής αυτοτέλειας των ΟΤΑ, που επίσης προβλέπεται στο Μεσοπρόθεσμο. Οι ρυθμίσεις αυτές ουσιαστικά καταλύουν τις διατάξεις του Συντάγματος για την αυτοτέλεια της Αυτοδιοίκησης, θεσπίζουν απαράδεκτη Επιτροπεία στους Δήμους και προετοιμάζουν την επιβολή νέων φορολογικών βαρών για τους δημότες και την αναγκαστική παραχώρηση κρίσιμων δημοτικών, κοινωνικών υπηρεσιών σε ιδιώτες./ Με όλα αυτά, η Αυτοδιοίκηση βρίσκεται στο επίκεντρο μιας γενικής επίθεσης και προσπάθειας απαξίωσης. Με τα νέα μέτρα και τον Προϋπολογισμό του 2013: **Αμφισβητείται η αυτοτέλεια των Δήμων κι ανοίγει η πόρτα της επιβολής καθεστώτος εποπτείας, ακυρώνοντας ουσιαστικά ακόμη και τα άρθρα Συντάγματος για την Αυτοδιοίκηση μέσα από την απροσχημάτιστη επιβολή ελέγχου σκοπιμότητας των αποφάσεων των αιρετών. *** Μειώνεται κι άλλο η χρηματοδότηση των Δήμων, δηλαδή ακόμη περισσότερο από το μείον – 62% που μέχρι σήμερα έχουμε υποστεί!. Υπενθυμίζουμε επίσης ότι για τον τρέχοντα μήνα δεν δόθηκε από το κράτος ούτε η δόση των παρακρατηθέντων, παρά τη σχετική νομοθετική πρόβλεψη και υποχρέωση της Πολιτείας. ** Δυσχεραίνεται και άλλο η δουλειά και η αξιοπρεπή λειτουργία των αιρετών, με την απομάκρυνση ακόμα και των άμεσων, απαραίτητων συνεργατών τους./ Σήμερα οι αιρετοί και ως Αυτοδιοίκηση συνολικά καλούμαστε να δώσουμε μια μεγάλη μάχη. Να υπερασπιστούμε τους Αυτοδιοικητικούς θεσμούς, τα συμφέροντα των πολιτών, το δημόσιο και κοινωνικό χαρακτήρα της Αυτοδιοίκησης. ΔΕΝ ΘΑ ΕΠΙΤΡΕΨΟΥΜΕ να δημιουργηθούν τετελεσμένα» . . . . .».

Απόφαση Δ.Σ. με αρ. 203/ 11.4.2013, με θέμα:

«Ψήφισμα για το πρόβλημα του υποσιτισμού μαθητών στα σχολεία».

« . . . Πάνω στο 7^ο έκτακτο θέμα ο Πρόεδρος του Δ.Σ. θέτει υπόψη των μελών το ψήφισμα της Ομοσπονδίας Γυναικών Ελλάδος (Ομάδα Γυναικών Αλίμου) και καλεί το Σώμα να αποφασίσει σχετικά. Το Δημοτικό Συμβούλιο μετά από εκτενή διαλογική συζήτηση, κατά την οποία οι Δημοτικές παρατάξεις και Σύλλογοι Γονέων και Κηδεμόνων των Σχολείων του Αλίμου εξέφρασαν τις απόψεις τους, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ Ο Μ Ο Φ Ω Ν Α, να εκδώσει το εξής ψήφισμα:

«Στην Ελλάδα του 2013, πάνω από μισό εκατομμύριο παιδιά ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας! / Το πρόβλημα της έλλειψης και σωστής διατροφής των παιδιών υπάρχει και στο Δήμο μας, ανεξάρτητα αν φαίνεται ή όχι με μια πρώτη ματιά. Πολλοί από τους μαθητές σε όλες τις βαθμίδες της Εκπαίδευσης παρακολουθούν νηστικοί ή υποσιτισμένοι το καθημερινό σχολικό πρόγραμμα, είτε γιατί οι γονείς τους είναι άνεργοι ή απλήρωτοι, είτε γιατί το οικογενειακό εισόδημα δεν επαρκεί, είτε γιατί οι βάρβαρες εργασιακές σχέσεις με τις οποίες υποχρεώνονται να δουλεύουν (ελαστικής μορφής απασχόληση, εντατικοποίηση) έχουν αποδομήσει την οικογένεια, με τραγικό αποτέλεσμα να μειωθεί αναγκαστικά η απαιτούμενη γονική φροντίδα./ Τα προγράμματα «επισιτιστικής βοήθειας», όπως είναι η περιστασιακή διανομή φρούτων σε κάποια σχολεία, είναι ευκαιρίες διαφήμισης κάποιων εταιριών και δεν μπορούν να δώσουν λύση στο οξυμένο πρόβλημα του υποσιτισμού των παιδιών. Η εξαγγελία από το Υπουργείο Παιδείας για το κοινοτικό πρόγραμμα σίτισης στα σχολεία, που – κατά δήλωση – θα αρχίσει με τη χορήγηση πρωινού σε όλα τα παιδιά, δεν μπορεί να αποτελεί άλλοθι για το Δήμο ώστε να αποσύρει το ενδιαφέρον και τη μέριμνά του από το υπαρκτό πρόβλημα υποσιτισμού των παιδιών που ελλοχεύει και στην περιοχή μας, παραπέμποντας στις καλές της έναρξης του προγράμματος αυτού./ Το πρόβλημα του υποσιτισμού των παιδιών χρειάζεται να αντιμετωπιστεί τώρα, χωρίς κανέναν απολύτως διαχωρισμό, με απόφαση και ευθύνη του Δημοτικού Συμβουλίου! / Οι Δήμοι, ως μέρος της κρατικής δομής, έχουν χρέος να καλύψουν χωρίς καθυστέρηση τις ανάγκες αυτές, διεκδικώντας άμεσα από το κράτος κι επιπλέον παροχές, προκειμένου να ανταποκριθούν αποτελεσματικά στις επείγουσες αυτές συνθήκες!./ ΖΗΤΑΜΕ: Την παροχή σε καθημερινή βάση ενός απλού γεύματος (γάλα,

σάντουιτς, φρούτο) για όλους ανεξαιρέτως τους μαθητές των σχολείων (νηπιαγωγεία- Δημοτικά- Γυμνάσια- Λύκεια) . . . .».

Απόφαση Δ.Σ. με αρ. 303/12.7.2013, με θέμα:«Συζήτηση και λήψη απόφασης κατά άρθρων του πολυνομοσχεδίου που αφορούν απολύσεις – διαθεσιμότητα δημοτικών υπαλλήλων (κατάργηση της Δημοτικής Αστυνομίας και των Σχολικών Φυλάκων)». (βλ. κείμενό της αυτής, στο παρόν, κεφάλαιο: «Εργαζόμενοι του Δήμου – ΠΟΕ-ΟΤΑ»).

Απόφαση Δ.Σ. με αρ. 441/13.12.2013, με θέμα: «Γνωμοδότηση επί του Γενικού Προγραμματικού Σχεδίου και Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων Μαρίνας Αλίμου, που αφορά στη διαδικασία αξιοποίησης της μαρίνας Αλίμου μέσω διεθνούς διαγωνισμού από το ΤΑΙΠΕΔ».

«Πάνω στο 2^ο θέμα της Ημερήσιας Διάταξης, αρχικά ο Πρόεδρος επισήμανε ότι η παρουσίαση του Γενικού Προγραμματικού Σχεδίου (Master Plan) της ΜΑΡΙΝΑΣ ΑΛΙΜΟΥ από τη μελετητική ομάδα του ΤΑΙΠΕΔ που προηγήθηκε, αποσκοπούσε αποκλειστικά στην ενημέρωση του Σώματος και δεν συνιστά διαδικασία διαβούλευσης./ Στη συνέχεια θέτει υπόψη των μελών του Σώματος την υπ αριθμόν 122/2013 ομόφωνη απόφαση της Επιτροπής Ποιότητας Ζωής (ΑΔΑ ΒΛΓ6ΩΨΒ-ΝΛΣ) και τα καλεί να εκθέσουν τις απόψεις τους προκειμένου να διασαφηνιστούν οι θέσεις με τις οποίες θα μετέχει ο Δήμος στη Διαβούλευση που θα γίνει υπό την ευθύνη του ΥΠΕΚΑ και της Περιφέρειας Αττικής./ Το Δ.Σ. μετά από εκτενή συζήτηση, και αφού συνόψισε τις απόψεις που κατατέθηκαν./ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΥΠΕΡ 19 (Ο κ. Τσαμπαρλής δήλωσε ότι η παράταξή του παρέχει κατ αρχήν θετική ψήφο με την αυστηρή προϋπόθεση ότι το ΤΑΙΠΕΔ θα προχωρήσει στην άμεση υπογραφή μνημονίου συναντίληψης, όπως δεσμεύτηκε και (ο) κ. Τσαπραντζής Α., εντεταλμένος σύμβουλος του ΤΑΙΠΕΔ), / ΚΑΤΑ 5 (Δημάκης Δ., Δουρίδας Χρ., Κλαυδιανός Δ., Κονδύλης Α., Σιμητροπούλου Αν.). (Ο κ. Κονδύλης εκπροσωπώντας και τον κ. Δημάκη και την Κα Σιμητροπούλου, δήλωσε ότι δεν είναι δυνατή η παροχή συναίνεσης μέχρι να γίνουν δεκτές οι παρατηρήσεις του Δήμου).

A) Ο Δήμος Αλίμου διαχρονικά έχει διατυπώσει την αναγκαιότητα αναβάθμισης και τουριστικής αξιοποίησης της μαρίνας Αλίμου. Στα πλαίσια αυτά, συμφωνεί με τους γενικούς στόχους του Γενικού Προγραμματικού Σχεδίου για τη μαρίνα Αλίμου, δηλαδή τη Διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας, την Αναβάθμιση της αισθητικής της χερσαίας ζώνης της Μαρίνας με βελτίωση της φιλικότητας και ελκυστικότητας, την Αξιοποίηση της χερσαίας ζώνης με στόχο την ενίσχυση της βιώσιμης ανάπτυξης της μαρίνας, τη Διασφάλιση της συνέχειας του παραλιακού μετώπου και λειτουργική σύνδεση της μαρίνας με την πόλη του Αλίμου και ανάπτυξη σύγχρονων υποδομών τουρισμού και αναψυχής./

B) Ο Δήμος διαφωνεί στα σημεία που αναφέρονται αναλυτικά παρακάτω και επί των οποίων καταθέτονται προτάσεις προκειμένου να αναθεωρηθεί το ΓΕΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ. 1.- ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ: Στο προβλεπόμενο από το ν. 4179/2013 υπό έκδοση Π.Δ. επαναχωροθέτησης της μαρίνας Αλίμου ως τουριστικού λιμένα, η έκταση των 13.522 τ.μ., η οποία έχει παραχωρηθεί στο Δήμο Αλίμου, να χωροθετηθεί – προσδιοριστεί ως: ιδιαίτερη ζώνη «Δημοτικού Αθλητικού Κέντρου» με χρήσεις αθλητισμού και αναψυχής, με όρους δόμησης που να καλύπτουν τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις του Κολυμβητηρίου – Αναψυκτηρίου και να εξαιρεθεί από το χώρο του Τουριστικού Λιμένα, ο οποίος θα διατεθεί προς αξιοποίηση στον επενδυτή. 2.- ΟΡΟΙ ΔΟΜΗΣΗΣ και ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ: Διαφωνεί με το Γενικό Προγραμματικό Σχέδιο ως προς τη σημαντική αύξηση των όρων δόμησης σε σχέση με τα ισχύοντα, σύμφωνα με το Π.Δ. 1990 και Π.Δ. 2004. Συγκεκριμένα: α) Ο συντελεστής κάλυψης αυξάνεται από το ισχύον 10-15% σε 40%, ποσοστό ιδιαίτερα υψηλό για παραθαλάσσια περιοχή, β) Η μέγιστη επιτρεπόμενη δόμηση από 9.000 τ.μ. περίπου που ισχύει με το υφιστάμενο καθεστώς αυξάνεται σε 18.500 τ.μ. που θα προκαλέσει σημαντική υποβάθμιση του περιβάλλοντος, γ) Στη Ζώνη 1, προτείνεται υπόστεγο φύλαξης σκαφών επιφάνειας 7.160 τ.μ. και ύψους 10 μ. του οποίου ο όγκος θεωρούμε ότι είναι υπερβολικός για χώρο στο μέτωπο της πόλης, και θα αλλοιώσει την αισθητική του χώρου./ Αναφορικά με τους περιβαλλοντικούς όρους: α) Στις εργασίες συντήρησης που θα εκτελούνται, να απαγορεύεται ρητά κάθε εργασία που χρησιμοποιεί τοξικά υλικά ή εμπεριέχει κινδύνους δημιουργίας τοξικών αποβλήτων ή λυμάτων. Ο φορέας διαχείρισης θα πρέπει να μεριμνήσει να

εφοδιαστεί με όλες τις προβλεπόμενες από τη νομοθεσία άδειες για τη διάθεση των αποβλήτων, β) Να προβλεφθεί αύξηση του πρασίνου, γ) Να μη γίνει εγκατάσταση δεξαμενής καυσίμων για τον ανεφοδιασμό των σκαφών, δ) Η κυκλοφοριακή μελέτη να προβλέπει λύσεις που θα αποτρέπουν τη χρήση της μαρίνας ως παράκαμψη της παραλιακής και να προβλεφθεί επαρκής χώρος στάθμευσης οχημάτων, ε) Να προβλεφθεί ο ελλιμενισμός των επαγ-γελματικών αλιευτικών σκαφών με τρόπο που να μην επιβαρύνει τις λειτουργίες του Ν.Ο.Κ.

3.- ΕΜΠΡΑΓΜΑΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ: α) Η διασφάλιση των εμπραγμάτων δικαιωμάτων του Δήμου στο χώρο της μαρίνας (οικόπεδο, υποδομές, κολυμβητήριο, αξία αναψυκτηρίου, έσοδα από ενοίκιο κ.α.), αποτε-λεί αδιαπραγμάτευτη θέση και για τη διαφύλαξη των οποίων θα πρέπει να εξαντληθεί κάθε ένδικο μέσο, β) Η προτεινόμενη μετεγκατάσταση του Κολυμ-βητηρίου στον παρακείμενο χώρο του πάρκου Ζέφυρος, δεν γίνεται αποδεκτή διότι θα καταργήσει μεγάλη επιφάνεια πρασίνου και διαμορφωμένου χώρου περιπάτου και αναψυχής των κατοίκων του δήμου, καθότι δεν υπάρχει άλλη πλατεία αναψυχής στο εσωτερικό του ιστού της πόλης. Η λειτουργία κολυμβη-τηρίου θα προσθέσει αριθμό τροχοφόρων περισσότερων από ότι μπορεί να αντέξει το μικρό παραθαλάσσιο πάρκο Ζέφυρος και θα υποβαθμίσει το περι-βάλλον, γ) Αν κατ ανάγκη χρειαστεί μετεγκατάσταση θα πρέπει να γίνει σε χώρο του δημοσίου με σύμφωνη γνώμη του δήμου, άνευ οικονομικής επιβάρυνσης του Δήμου, και κατόπιν υπογραφής κοινού ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΥ «ΣΥΜΦΩΝΗΤΙΚΟΥ ΣΥΝΑΝΤΙΛΗΨΗΣ και ΑΝΑΛΗΨΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ» μεταξύ Δήμου – ΤΑΙΠΕΔ- ΕΠΕΝΔΥΤΗ. Το συμφωνητικό θα περιλαμβάνει και οιαδήποτε πρόσθετα ανταποδοτικά ωφελήματα προς το δήμο Αλίμου. Το Συμφωνητικό θα εγκριθεί από το Δημοτικό Συμβούλιο, δ) Κατά τον ίδιο τρόπο με υπογραφή κοινού συμφωνητικού θα πρέπει να διασφαλιστεί η προτεινό-μενη μετεγκατάσταση και συνέχιση λειτουργίας του Ν.Ο. Καλαμακίου.

4.- ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΤΙΚΑ ΟΦΕΛΗ: Λόγω της επιβάρυνσης που θα προκληθεί από τη λειτουργία της μαρίνας, προτείνεται ο Δήμος να λάβει τα ακόλουθα αντισταθμιστικά ωφελήματα: α) Να προβλεφθεί στα τέλη ελλιμενισμού ποσοστό 5% υπέρ του Δήμου ή αντίστοιχο τέλος υποβάθμισης του περιβάλ-λοντος, β) Στις αδειοδοτήσεις για τα έργα της μαρίνας να ενταχθεί η νομιμο-ποίηση και αποκατάσταση του διαβρωμένου παραλιακού πεζοδρόμου, ως τμήμα του ποδηλατοδρόμου και προέκταση του Νότιου λιμενοβραχίονα, γ) Στο νέο Π.Δ.

να οριστεί χρήση γης και χωροθέτηση υπαίθριου κινηματογρά-φου για το χώρο του πάρκου Ζέφυρος, δ) Εντός της μαρίνας να προβλεφθεί χώρος για τοποθέτηση περιπτερού τουριστικής προβολής του δήμου και πίνακα προβολής των επαγγελματιών του δήμου (info kiosk), ε) Η αποκομιδή των απορριμμάτων να γίνεται από υπηρεσίες του δήμου με αντίστοιχη χρέωση (όχι από ιδιωτική εταιρεία), στ) Να εκπροσωπείται ο Δήμος στο Φορέα που θα προκύψει για τη διαχείριση της μαρίνας, ζ) Να παραχωρηθεί στο Δήμο εκ νέου και επ' αόριστον το οικόπεδο επί της οδού Ρώμα, η) Να παραχωρηθεί έκταση στο μητροπολιτικό πάρκο Ελληνικού και σε συνέχεια του γηπέδου του Αλίμου (οδός Γερουλάνου), επαρκής για τη δημιουργία αθλητικού κέντρου, θ) Να υπολογίζεται το μέγιστο ύψος δόμησης από τον υφιστάμενο δρόμο και όχι από το τελικά διαμορφωμένο έδαφος».

Απόφαση Δ.Σ. με αρ. 150/10.7.2014 (απόσπασμα), με θέμα:

«Περίληψη 2^{ου} θέματος: Συζήτηση και ενημέρωση για τη διαδικασία ιδιωτικοποίησης της Μ α ρ ί ν α ς Α λ ί μ ο υ, εν όψει της κατάθεσης οικονομικών προσφορών από ιδιώτες προς το ΤΑΙΠΕΔ εντός του Ιουλίου».

«Πάνω στο 2^ο θέμα ο Πρόεδρος του ΔΣ. θέτει υπόψη των μελών του Σώματος την εισήγηση του κ. Κονδύλη Ανδρέα: *«Σύμφωνα με το Δελτίο Τύπου του ΤΑΙΠΕΔ της 4.7.2014, προχωράει άμεσα η 2^η Φάση της ιδιωτικοποίησης της Μαρίνας Αλίμου και αναμένεται η κατάθεση οικονομικών προσφορών εντός του Ιουλίου από τα 11 επενδυτικά σχήματα που συμμετείχαν στη διαδικασία. Το Δ.Σ. μας έχει πάρει τη με αρ. 441/2013 απόφασή του για το θέμα με την οποία τίθενται συγκεκριμένοι όροι εκ μέρους του Δήμου μας για την υλοποίηση της επένδυσης. Στο πλαίσιο αυτό, επισκέφθηκα πρόσφατα το ΤΑΙΠΕΔ και είχα συνάντηση με τον αναπληρωτή διευθύνοντα σύμβουλο του Ταμείου και άλλα στελέχη του, όπου με ενημέρωσαν ότι το σύνολο σχεδόν των όρων που έχει θέσει ο Δήμος μας δεν έχουν γίνει δεκτά από το ΤΑΙΠΕΔ, δεν συμπεριλαμβάνονται σε οποιοδήποτε διαδικαστικό έγγραφο με νομική δεσμευτικότητα για τους υποψήφιους επενδυτές και δεν μπορούν να συμπεριληφθούν σε «Μνημόνιο Συνεργασίας», με την εξαίρεση ίσως του ζητήματος του Κολυμβητηρίου,*

το οποίο πρέπει – κατά το ΤΑΙΠΕΔ – να φύγει οπωσδήποτε από τη σημερινή του θέση./ Κατόπιν όλων αυτών είναι σαφές ότι δεν συντρέχουν οι όροι και οι προϋποθέσεις που ο Δήμος μας έχει θέσει για να αποδεχτεί τη συγκεκριμένη επένδυση (απόφαση 441/13 του Δ.Σ.) και είναι απαραίτητο να προχωρήσουμε σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες για την πλήρη διασφάλιση των δικαιωμάτων του Δήμου και των πολιτών του Αλίμου στο συγκεκριμένο χώρο και στην ευρύτερη εν γένει περιοχή μας. Προτείνω να λάβει το Δ.Σ. απόφαση στην οποία να διατυπώνεται ξεκάθαρα: 1.- Η διαπίστωση ότι οι όροι και οι προϋ-ποθέσεις της προηγούμενης απόφασής μας για το θέμα (441/13) δεν έχουν υλοποιηθεί από το ΤΑΙΠΕΔ Α.Ε. Κατά συνέπεια, ο Δήμος μας είναι εφεξής πλήρως αντίθετος στη σχεδιαζόμενη και προωθούμενη επένδυση από το ΤΑΙΠΕΔ και σε οποιαδήποτε περαιτέρω πρόοδο της διαδικασίας ιδιωτικο-ποίησης. 2.- Η ρητή απόφασή μας για δικαστική προσβολή κάθε περαιτέρω ενέργειας της Διοίκησης για το ζήτημα και η άσκηση κάθε τακτικού και έκτακτου ένδικου μέσου για την προσωρινή αναστολή και την οριστική ακύρωση κάθε περαιτέρω ενέργειας και εξέλιξης. 3.- Η ρητή απόφασή μας για ενημέρωση των συμπολιτών μας για το ζήτημα και για κάθε κινητοποίηση και δραστηριότητα για την προστασία των δικαιωμάτων του Δήμου μας και την ακύρωση της επένδυσης με τη μορφή που σχεδιάζεται».

Κατά τη συζήτηση ο κ. Δουρίδας Χρήστος κάνει 2^η πρόταση σύμφωνα με την οποία προτείνει τα ακόλουθα: «1.- Να ανακληθεί η υπ αρ. 441/2013 απόφαση του Δ. Σ. μας. 2.- Να συνεδριάσει εκ νέου το Δ. Σ. συζητώντας εκτενέστερα το θέμα και να λάβει νέα απόφαση».

Το Δ.Σ. μετά από διαλογική συζήτηση και λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ, με τρεις (3) ψήφους ΥΠΕΡ (κ.κ. Δουρίδας Χρ., Κάτσαρος Δ. και Κλαυδιανός Δ.) και δέκα οκτώ (18) ΛΕΥΚΑ για την 1^η πρόταση, και, δέκα οκτώ (18) ψήφους ΥΠΕΡ και τρεις (3) κατά (κ.κ. Δουρίδας Χρ., Κάτσαρος Δ. και Κλαυδιανός Δ.) για τη 2^η πρόταση:

1.- Διαπιστώνει ότι οι όροι και οι προϋποθέσεις της απόφασης 441/2013 του Δ.Σ. για τη Μαρίνα Αλίμου δεν έχουν υλοποιηθεί από το ΤΑΙΠΕΔ ΑΕ. Κατά συνέπεια ο Δήμος Αλίμου, είναι εφεξής πλήρως αντίθετος στη σχεδιαζόμενη και προωθούμενη επένδυση από το ΤΑΙΠΕΔ ΑΕ, και πλήρως ενάντιος σε

οποιαδήποτε περαιτέρω πρόοδο της διαδικασίας ιδιωτικοποίησης. 2.- Ο Δήμος Αλίμου θα προσβάλει (ορθό= προσβάλλει) εφεξής δικαστικά ενώπιον των αρμοδίων εκάστοτε Δικαστηρίων κάθε περαιτέρω ενέργεια της Διοίκησης για το ζήτημα και θα ασκήσει κάθε τακτικό και έκτακτο ένδικο μέσο για την προσωρινή αναστολή και την οριστική ακύρωση κάθε περαιτέρω εξέλιξης. 3.- Ο Δήμος Αλίμου θα ενημερώσει αναλυτικά τους πολίτες για το ζήτημα και θα προχωρήσει σε κάθε κοινοποίηση (= κινητοποίηση;) και δραστηριότητα για την προστασία των δικαιωμάτων του και την ακύρωση της επένδυσης, με τη μορφή που αυτή σχεδιάζεται και προωθείται από το ΤΑΙΠΕΔ ΑΕ».

Σημείωση: Έχει εμφιλοχωρήσει λάθος στην καταγραφή των ψήφων: α) η απόφαση, ακολουθεί την εισήγηση = 1^η πρόταση. Άρα οι 3 ψήφοι «υπέρ» και 18 «λευκά» δεν συνιστούν θετική απόφαση, β) οι δ.σ. Δουρίδας Χρ., Κάτσαρος Δ. και Κλαυδιανός Δ., αποκλείεται να ψήφισαν «υπέρ» της 1^{ης} πρότασης, δεδομένου ότι ο Χρ. Δουρίδας, θα φαινόταν ανακόλουθος, αφού κατέθεσε δική του πρόταση, γ) η 2^η πρόταση του Χρ. Δ., αποκλείεται να ψηφίστηκε με 18 ψήφους «υπέρ», και 3 «κατά» μεταξύ των οποίων και ο Χρ. Δου-ρίδας!! Η πρότασή του είχε διαφορετικό περιεχόμενο από την απόφαση.

Απόφαση Δ.Σ. με αρ. 266/8.10.2014 (απόσπασμα πρακτικού 12/2014), με θέμα: «Συζήτηση και λήψη απόφασης σχετικά με τον Ενιαίο Φόρο Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝΦΙΑ), κατόπιν αιτήματος της δημοτικής κίνησης ΑΝΩ-ΚΑΤΩ στο Καλαμάκι».

«Πάνω στο 37^ο θέμα η Πρόεδρος του Δ.Σ. με τίτλο . . (όπως πιο πάνω) . . . . , θέτει υπόψη των μελών του Σώματος την εισήγηση της δημοτικής κίνησης ΑΝΩ ΚΑΤΩ στο Καλαμάκι, ως εξής: «Ο Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝΦΙΑ) είναι ένας άδικος φόρος, που όχι μόνον μονιμοποιεί το δήθεν έκτακτο «χαράτσι» αλλά επεκτείνει τη φορολογία επί των ακινήτων από το πρώτο τετραγωνικό μέτρο και ανεξάρτητα από τα χαρακτηριστικά, που έχουν αυτά (οικόπεδα, αγροτεμάχια, μη ηλεκτροδοτούμενα κλπ), ενώ επιπλέον ο υπολογισμός του γίνεται με βάση πλασματικές «αντικειμενικές» αξίες. Όπως όλοι οι Έλληνες πολίτες έτσι και οι ιδιοκτήτες ακινήτων στον Άλιμο, βλέπουν τα

ακίνητά τους να φορολογούνται για αξίες, που υπολείπονται κατά πολύ των πραγματικών, αν υπάρχουν τέτοιες σε μια αγορά (ακινήτων) που έχει καταρρεύσει. Εκτός των παραπάνω, σε πολλές περιπτώσεις η φορολόγηση αφορά ιδιοκτησίες, που μπορεί να είναι όχι μόνον απρόσοδες, πολλαπλά φορολογημένες, αλλά και επιβαρυμένες με υποθήκες, κατασχέσεις κλπ./ Ο άδικος αυτός νόμος στοχοποιεί και πλήττει τους μισθωτούς, τους άνεργους, τα μικρομεσαία στρώματα, τον πληθυσμό της υπαίθρου ενώ αφήνει στο απυρόβλητο τον πλούτο, εκεί όπου υπάρχει. Το γεγονός και μόνον ότι τα 500 εκατομμύρια ευρώ, που πληρώνονταν το 2009 ως φόρος για την ακίνητη περιουσία, σήμερα ζητούνται προς είσπραξη 3,5 δις, που καλείται να πληρώσει η πλειοψηφία των λαϊκών στρωμάτων, αποδεικνύει τον άδικο, αλλά και επιλεκτικά ταξικό χαρακτήρα του φόρου./ Για τους λόγους αυτούς οι πολίτες, συλλογικά αλλά και ατομικά, αντιδρούν στην εφαρμογή του νόμου αυτού και ζητούν την κατάργησή του. Στην κατεύθυνση αυτή καλείται ο Δήμος Αλίμου να στηρίξει τις προσπάθειες αυτές, με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του, που θα ζητά την κατάργηση του άδικου νόμου, αλλά και την παροχή κάθε δυνατής βοήθειας στους δημότες του για την άσκηση προσφυγών κατά του νόμου, διαδικασία που κατά τρόπο μαζικό εξελίσσεται σήμερα σε ολόκληρη τη χώρα. Επίσης στο πλαίσιο της αντίθεσής του αυτής ο Δήμος Αλίμου, όπως έχουν ήδη αποφασίσει και άλλοι δήμοι, πρέπει να αρνηθεί να πληρώσει τον ΕΝΦΙΑ, που τυχόν έχει επιβληθεί σε αυτόν καθώς και να δηλώσει εκ των προτέρων την άρνησή του στη φημολογούμενη σύνδεση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης με την είσπραξη του ΕΝΦΙΑ για να μειωθούν οι δικαιολογημένες αντιδράσεις των πολιτών./ Ο ΕΝΦΙΑ είναι ένας φόρος άδικος και αντισυνταγματικός, που στοχοποιεί τους μισθωτούς, τους άνεργους, τα μικρομεσαία στρώματα, τον πληθυσμό της υπαίθρου, και αφήνει στο απυρόβλητο τον πλούτο./ Είναι ένα χαράτσι που επεκτείνεται στη φορολόγηση της ιδιοκτησίας από το πρώτο τετραγωνικό μέτρο και ανεξάρτητα από τα χαρακτηριστικά της (αγροτεμάχια, οικόπεδα, μη ηλεκτροδοτούμενα ακίνητα κλπ), υπολογίζεται επί πλασματικών αξιών (αντικειμενικές του 2007), και οδηγεί σε απόλυτη οικονομική ασφυξία και πραγματική αδυναμία πληρωμής. Επιπλέον πρόκειται για τη φορολόγηση ιδιοκτησίας που είναι, όχι μόνο απρόσοδη, πολλαπλά φορολογημένα, αλλά κι επιβαρυμένα με υποθήκες, κατασχέσεις κλπ./ Σταματάμε τον ΕΝΦΙΑ-λητη: Με πρωτοβουλία που πήραν δημοτικές κινήσεις, εργατικά σωμα-

τεία, κινήσεις αλληλεγγύης, συσπειρώσεις νομικών, πρωτοβουλίες πολιτών κ. ά. πραγματοποιήθηκε Παναττική σύσκεψη για την ενεργοποίηση των πολιτών σε ένα μεγάλο κίνημα που θα σαρώσει όχι μόνον τον συγκεκριμένο άδικο νόμο, αλλά και συνολικά τις ανάλητες αντιλαϊκές πολιτικές./ Το αίτημα είναι ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΕΙ Ο ΕΝΦΙΑ, να σταματήσει η φτωχοποίηση της κοινωνίας, να τελειώνουμε με τις πολιτικές που μας έφεραν ως εδώ./ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ και ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ όλων αυτών που δεν πληρώνουν γιατί δεν μπορούν, αυτών που δεν πληρώνουν γιατί ο νόμος είναι αντισυνταγματικός, με μαζική κατά-θεση ατομικών ενδικοφανών προσφυγών, ακόμη και αυτών που θα πληρώ-σουν (με το πιστόλι στον κρόταφο, γιατί έχουν άμεση ανάγκη φορολογικής ενημερότητας, γι αυτούς υπάρχει η εξώδικη δήλωση επιφύλαξης) με μαζικές παρεμβάσεις στις Εφορίες και τις Τράπεζες, με πραγματοποίηση εκδηλώσεων για ενημέρωση και οργάνωση δράσεων. Όλες και όλοι ΜΑΖΙ να δηλώσουμε την απαίτησή μας να καταργηθεί άμεσα αυτό το νομοθετικό ανοσιούργημα και μαζί με αυτό να τελειώνουμε με τους εμπνευστές του».

«Επίσης η δημοτική κίνηση «ΑΝΩ -ΚΑΤΩ στο Καλαμάκι» κατέθεσε στην έναρξη της συνεδρίασης την παρακάτω σχετική π ρ ό τ α σ η για λήψη απόφασης πάνω στο συγκεκριμένο ζήτημα»:

«Ο Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝΦΙΑ) είναι ένας άδικος φόρος, που όχι μόνο νομιμοποιεί το δήθεν έκτακτο «χαράτσι», αλλά επεκτείνει τη φορολογία επί των ακινήτων από το πρώτο τετραγωνικό μέτρο και ανεξάρτητα από τα χαρακτηριστικά που έχουν αυτά (οικόπεδα, αγροτεμάχια, μη ηλεκτροδοτούμενα κλπ), ενώ επιπλέον ο υπολογισμός του γίνεται με βάση πλασματικές «αντικειμενικές» αξίες. Όπως όλοι οι Έλληνες πολίτες έτσι και οι ιδιοκτήτες ακινήτων στον Αλιμο, βλέπουν τα ακίνητά τους να φορολογούνται για αξίες που υπολείπονται κατά πολύ των πραγματικών, σε μια αγορά (ακινήτων), που έχει καταρρεύσει. Επίσης σε πολλές περιπτώσεις η φορολόγηση αφορά ιδιοκτησίες, που μπορεί να είναι όχι μόνον απρόσοδες, πολλαπλά φορολογημένες, αλλά και επιβαρυνμένες με υποθήκες, κατασχέσεις κλπ./ Ο άδικος αυτός νόμος στοχοποιεί και πλήττει τους μισθωτούς, τους αν-έργους, τα μικρομεσαία στρώματα, τον πληθυσμό της υπαίθρου, ενώ αφήνει στο απυρόβλητο τον πλούτο, εκεί όπου υπάρχει. Το γεγονός και μόνο ότι από τα 500 εκατομμύρια ευρώ, που πληρώνονταν το 2009 ως φόρος για την ακίνητη περιουσία, σήμερα

ζητούνται προς είσπραξη 3,5 δις, που καλείται να πληρώσει η πλειοψηφία των λαϊκών στρωμάτων, αποδεικνύει τον άδικο αλλά και επιλεκτικά ταξικό χαρακτήρα του φόρου./ Για τους λόγους αυτούς ο Δήμος Αλίμου ζητά την κατάργηση του άδικου νόμου και δηλώνει την πρόθεσή του να παράσχει κάθε δυνατή συμπαράσταση στους δημότες για την άσκηση προσφυγών κατά του νόμου, διαδικασία, που κατά τρόπο μαζικό εξελίσσεται σήμερα σε ολόκληρη τη χώρα. Επίσης στο πλαίσιο αυτής της αντίθεσής του ο Δήμος Αλίμου, αρνείται να πληρώσει τον ΕΝΦΙΑ που τυχόν του επιβληθεί, ενώ δηλώνει εκ των προτέρων και την αντίθεσή του στη φημολογούμενη σύνδεση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης με την είσπραξη του ΕΝΦΙΑ για να μειωθούν οι δικαιολογημένες αντιδράσεις των πολιτών». Το Δημοτικό Συμβούλιο, αφού άκουσε τα παραπάνω και μετά από διαλογική συζήτηση,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ, Υπέρ 5 (κ. Παπανικολάου Νικόλαος, Κλεώπα-Μπίσμπα Δήμητρα, Μπελιά Ελένη, Κλαυδιανός Δημήτριος, ο κ. Τσαμπαρλής Νικόλαος), Αποχή 18. Ο κ. Τσαμπαρλής Νικόλαος διατύπωσε ότι ψήφισε «υπέρ» σχεδόν στο σύνολο της πρότασης ΧΩΡΙΣ να κάνει αποδεκτό το σημείο που διατυπώνεται ότι «Ο Δήμος Αλίμου, αρνείται να πληρώσει τον ΕΝΦΙΑ, που τυχόν του επιβληθεί». «Δ Ε Ν ΑΠΟΔΕΧΕΤΑΙ την πρόταση της δημοτικής κίνησης ΑΝΩ- ΚΑΤΩ στο Καλαμάκι με θέμα «Συζ. και λήψη απόφασης σχετικά με τον Ενιαίο Φόρο Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝΦΙΑ), κατόπιν αιτήματος της δημοτικής κίνησης ΑΝΩ-ΚΑΤΩ στο Καλαμάκι» . . . .».

Κεφάλαιο τέταρτο

Εργαζόμενοι του Δήμου – ΠΟΕ-ΟΤΑ

Πρακτικά Δ.Σ. της 15.12.1986, τόμος δεύτερος, σ. 50, και, 85.

[ΠΡΩΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ της «Δημοκρατικής Ενότητας» από Μιχάλη Διγαλάκη]

«Το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Αλίμου κατά τη συνεδρίαση της 8.12.86 (σχόλιο= είχε αναγγελθεί/προταθεί την ημερομηνία εκείνη, αναβλήθηκε η ψήφι-

σή του, απλώς, η ημερομηνία δεν διορθώθηκε) εξέτασε την κατάσταση που δημιουργήθηκε στο χώρο των εκτάκτων συμβασιούχων στους ΟΤΑ που αριθμούν 8.000 άτομα, μετά την κατάρτιση του σχεδίου νόμου για τις προσλήψεις στο δημόσιο τομέα κλπ., το οποίο τους απειλεί με απόλυση. Το δημοτικό συμβούλιο ξεκινώντας από το γεγονός ότι η εργασία αποτελεί υπέρτατο δικαίωμα για κάθε πολίτη και πως η Πολιτεία έχει καθήκον να καλύπτει τις ανάγκες για εργασία στα μέλη της, κρίνοντας δε ότι η δουλειά των εκτάκτων συμβασιούχων καλύπτει διαρκείς υπηρεσιακές ανάγκες του δήμου μας, κάνοντάς (λάθος στην απομαγνητοφώνηση, ορθό= κρίνοντάς) τους απαραίτητους για την καλή λειτουργία, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ: *** Να υποστηρίξει τον αγώνα των εκτάκτων συμβασιούχων στους ΟΤΑ ώστε να μην απολυθεί κανείς τους. *** Να παραταθούν όλες οι συμβάσεις και να γίνουν αορίστου χρόνου. *** Να ζητηθεί από το Υπουργείο Εσωτερικών να δοθούν στους ΟΤΑ οι απαραίτητες οικονομικές ενισχύσεις και επιχορηγήσεις ώστε να υπάρχει δυνατότητα να δουλέψουν οι εργαζόμενοι. *** Να μην απολυθεί κανείς έκτακτος συμβασιούχος από το δήμο μας./ Τέλος το Δημοτικό Συμβούλιο δηλώνει ότι θα στέκεται πάντα στο πλευρό των εργαζομένων και θα αντιτίθεται σε κάθε ενέργεια που θα έχει σαν στόχο προσωπικά τους συμφέροντα».

[ΔΕΥΤΕΡΟ ΨΗΦΙΣΜΑ της «Δημοκρατικής Συνεργασίας»].

«Το Δημοτικό Συμβούλιο Αλίμου αφού έλαβε υπόψη του τη συνεχιζόμενη για δεύτερη εβδομάδα απεργιακή κινητοποίηση του έκτακτου με σχέση ιδιωτικού δικαίου εργατοτεχνικού προσωπικού των ΟΤΑ και του δήμου μας, τα αιτήματα του απεργιακού αγώνα όπως διακηρύχτηκαν με ανακοινώσεις της ομοσπονδίας των εργαζομένων και σε δημοσιεύματα του Τύπου, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ-ΨΗΦΙΖΕΙ: *** Συμπαραστέκεται στο δίκαιο αγώνα των εργαζομένων και υπερασπίζεται τα αιτήματά τους. *** Καλεί την Κυβέρνηση να δείξει καλή διάθεση και να εξακολουθήσει τη συζήτηση με τους εργαζόμενους για τα αιτήματά τους, ώστε να βρεθεί η πρέπουσα λύση και να διασφαλιστεί το δικαίωμά τους στην εργασία». «Συνάδελφοι μπαίνουν τα δύο ψηφίσματα σε ψηφοφορία. Ποιο ψηφίζουν το ΠΡΩΤΟ; Λευκά; Κατά; (= δεν αναγράφονται) Λοιπόν, ποιο ψηφίζουν υπέρ του ΔΕΥΤΕΡΟΥ ψηφίσματος; Όλοι; Ψηφίζεται ΟΜΟΦΩΝΑ».

Πρακτικά Δ.Σ. της 14.12.1987, τόμος 3^{ος}, σελ. 106.

«Προς το Δ.Σ., ο Σύλλογος των μονίμων υπαλλήλων του Δήμου και το Σωματείο των εργαζομένων με σχέση ιδιωτικού δικαίου Αλίμου- Ελληνικού, ενόψει των απεργιακών κινητοποιήσεων 15 και 16 Δεκεμβρη (= 1987) ζήτᾶ από το Δ.Σ. του Δήμου Αλίμου, να εγκρίνει το παρακάτω ψήφισμα συμπαραστάσεως:

«ΨΗΦΙΣΜΑ. Το Δ.Σ. Αλίμου στην τακτική του συνεδρίαση σήμερα την 14.12.1987 αποφάσισε τη συμπαραστάση στους αγώνες των εργαζομένων στις 15 και 16 Δεκεμβρη που γίνονται (για): 1.- αύξηση του βασικού μισθού και ημερομισθίου, 2.- γνήσιο σύστημα ΑΤΑ νομοθετικά κατοχυρωμένο, 3.- ριζική αναμόρφωση φορολογικού συστήματος προς όφελος των εργαζομένων, 4.- αυστηρό έλεγχο τιμών και κερδών, 5.- ουσιαστική αύξηση δαπανών για υγεία, πρόνοια, ασφάλιση, παιδεία, 6.- επίλυση του οξυμένου στεγαστικού προβλήματος, 7.- επίλυση των θεσμικών προβλημάτων, πλήρη πολιτικά δικαιώματα, νέοι οργανισμοί, άμεση εφαρμογή βαθμολογίου, δημοσιοϋπαλληλικό κώδικα, 8.- επίλυση των προβλημάτων των μονιμοποιηθέντων με το ν. 1476/1984 και τέλος αύξηση στην τακτική επιχορήγηση των ΟΤΑ. [Σχόλιο: *Ενώ υπήρχε σύμφωνη γνώμη, λόγω έλλειψης απαρτίας, δεν ψηφίστηκε*].

Πρακτικά ΔΣ συνεδρίασης της 23.10.1997 με θέμα: «Εγκριση ψηφίσματος επί του Δελτίου Τύπου της Πανελλήν. Ομοσπονδίας των Εργαζομένων στους ΟΤΑ με ημερομηνία 17.10.1997».

σελ. 9 επ. (αφού διαβαστεί το Δελτίου Τύπου της ΠΟΕ-ΟΤΑ, το κείμενο του οποίου οι Πρόεδρος και Δήμαρχος μετέτρεψαν σε Ψήφισμα του ΔΣ [σ.16,17]:

«ΨΗΦΙΣΜΑ./ Νέα βόμβα στο ασφαλιστικό σύστημα και τα δικαιώματα των εργαζομένων αποτελούν οι προτάσεις του κ. Σπράου, συνεργάτη του Πρωθυπουργού, για την αναμόρφωση του συστήματος./ Το συνδικαλιστικό κίνημα και οι εργαζόμενοι στους ΟΤΑ διαφωνούν κάθετα με τις προτάσεις αυτές και διεκδικούν./ (1) Κατάργηση των αντιασφαλιστικών διατάξεων των νόμων 1902/90, 1976/91 και 2084/92./ (2)Επαναφορά της 35ετίας χωρίς όριο ηλικίας. (3) Αύξηση των συντάξεων στο 80% του τελευταίου μήνα των αποδοχών./ (4)

Επέκταση των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών και στο Δημόσιο με ανάλογες ρυθμίσεις μειωμένων ορίων ηλικίας./ (5) Όχι αυξήσεις των εισφορών των εργαζομένων και κατοχύρωση της συνεισφοράς του Κράτους στην κοινωνική ασφάλιση./ (6) Αποτροπή της ιδιωτικοποίησης στον τομέα της ασφάλισης./ Ασφαλώς, οι προτάσεις του κ. Σπράου, που βρίσκουν υποστηρικτές το επιτελείο της Κυβέρνησης και του Σ.Ε.Β., μπορούν και πρέπει να ανατραπούν με τους αγώνες των εργαζομένων». Ψηφίστηκε ΟΜΟΦΩΝΑ.

Πρακτικά ΔΣ συνεδρίασης της 10.6.1998 με έκτακτο θέμα

ψήφισμα της Συντονιστικής Επιτροπής 20 συλλόγων εργαζομένων.

σ. 175: «ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Στο δια ταύτα λοιπόν του ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ, που ενέκρινε η Γενική Συνέλευση των 20 Συλλόγων, ήταν: «1.- Την τακτοποίηση όλων των συμβασιούχων, που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, 2.- Την κατάργηση του θεσμού των εκτάκτων, για τις παραπάνω ανάγκες. 3.- Τις προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, μέσα από τους Οργανισμούς των Δήμων, με αντικειμενικά κριτήρια. 4.- Τη μεταφορά των συναδέλφων, που εργάζονται σε οργανωμένες υπηρεσίες των Δήμων, μέσω Δημοτικών Επιχειρήσεων, στους Δήμους. 5.- Ενιαία σχέση εργασίας στην Τοπική Αυτοδιοίκηση». . . . . Και προσθέτω εγώ στο ψήφισμά μας, 2 ακόμα παραμέτρους: «1.- Βελτίωση, ρύθμιση των διατάξεων, των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 32 του νόμου 2508/1997, ώστε να συμπεριλαμβάνει όλους τους απασχολούμενους στους ΟΤΑ, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου. . . .Και, 2.- Η άμεση εφαρμογή της παραγράφου 8 του άρθρου 18 του νόμου 2539/1997, που αφορά την πλήρωση κενών ή κενουμένων οργανικών θέσεων προσωπικού ανταποδοτικού χαρακτήρα, βάσει των διατάξεων του ν.2190/94. Εδώ ενώ ο νόμος προβλέπει ότι μπορεί ο Δήμος να προχωρήσει στις κενές, κενούμενες θέσεις, αναμένουμε ακόμα, εδώ και 6 μήνες τώρα, την εγκύκλιο από το Υπουργείο προκειμένου να προχωρήσουμε και δυστυχώς μας έχει δέσει τα χέρια. Λοιπόν, αυτό το ψήφισμα θα πάει για δημοσιότητα και θα πάει και σε όλα τα πολιτικά κόμματα. Πρόεδρος: Εγκρίνεται ομόφωνα; .... ΟΜΟΦΩΝΑ».

Πρακτικά ΔΣ συνεδρίασης 18.9.1998 με έκτακτο θέμα για τις
κινήτοποιήσεις των εργαζομένων κλείσιμο των Δήμων.

Εισαγωγή: Πριν από την εφαρμογή του Ενιαίου Μισθολογίου (Ε.Μ.) το 1997, σε κάθε εκλογική αναμέτρηση (π.χ. εθνικές, δημοτικές κλπ) οι μόνιμοι υπάλ-ληλοι του Υπ. Εσωτερικών και των Δήμων, ελάμβαναν επίδομα 30.000 δρχ. Μετά το Ε. Μ., το Υπουργείο αναγνώρισε στους μόνιμους υπαλλήλους του το επίδομα αυτό, α λ λ ά αρνιόταν να το αναγνωρίσει και για αυτούς των Δήμων.

σ. 12: «ΔΗΜΑΡΧΟΣ: «Εχω απαντήσει με έγγραφό μου προς το Υπουργείο Εσωτερικών για τον προβληματισμό που υπάρχει . . . έχουμε αποδεχθεί, ότι είμαστε με όλο το προσωπικό του Δήμου, συμμετέχουμε σε αυτόν τον αγώνα των εργαζομένων, που έχει κηρύξει και ο Σύλλογος των μόνιμων υπαλλήλων του Δήμου, και οι εποχιακοί υπάλληλοι και οποιοσδήποτε άλλος εργαζόμενος στο Δήμο Αλίμου. Και βεβαίως, η σημερινή τελευταία απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΠΟΕ - ΟΤΑ απορρίπτει το απαράδεκτο. Σας διαβάζω ακριβώς την απόφαση της Εκτελεστικής. «Απορρίπτει το απαράδεκτο τελεσίγραφο του Υπουργού Εσωτερικών, αποφασίζουμε και διατάσσουμε, δηλώνοντας ότι τα προβλήματα δεν λύνονται με δικαστικές και εισαγγελικές παρεμβάσεις». . . . σ.12: «ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος Συλλόγου):«. . η Εκτελεστική Επιτροπή και το Γενικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας . . . αποφάσισαν ομόφωνα να απέχουμε όλα τα πρωτοβάθμια όργανα, οι τακτικοί υπάλληλοι των Δήμων από την εκλογική διαδικασία . . .Σαν σύλλογος . . εμείς έχουμε πάρει μια απόφαση και ταυτιζόμαστε απόλυτα με τη θέση της Ομοσπονδίας μας. . . . Ζητάμε λοιπόν από το Δημοτικό Συμβούλιο, την κάλυψη, την πολιτική κάλυψη και τίποτα περισσότερο και τη συναίνεση του Σώματος, να αργήσουν οι Υπηρεσίες μας αύριο και να απέχουμε . . .μέχρι την εκλογική αναμέτρηση, και δεν θα παρέχουμε καμία υπηρεσία και για τίποτα». Ψηφίστηκε ΟΜΟΦΩΝΑ.

Απόφαση Δ.Σ. με αρ. 303/12.7.2013, με θέμα:«Συζήτηση και λήψη απόφασης κατά άρθρων του πολυνομοσχεδίου που αφορούν απολύσεις – διαθεσιμότητα δημοτικών υπαλλήλων (κατάργηση της Δημοτικής Αστυνομίας και των Σχολικών Φυλάκων)».

«Πάνω στο 1^ο και μοναδικό θέμα της Ημερήσιας Διάταξης ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου, δίνει το λόγο στον κ. Δήμαρχο, ο οποίος αναφέρει στο Σώμα ότι: Η έκτακτη συνέλευση των δημάρχων, που συνήλθε στην Αθήνα στις 12 Ιουλίου 2012 (ορθό= 2013) και είχε ως θέμα συζήτησης το πολυνομο-σχέδιο που αφορά στην κατάργηση της Δημοτικής Αστυνομίας και της υπηρεσίας των Σχολικών Φυλάκων και τη θέση σε διαθεσιμότητα των εργαζομένων σε αυτές, κατέληξε σε ψήφισμα, το οποίο θέτει προς συζήτηση στο Δ.Σ. Ακολούθησε εκτενής διαλογική συζήτηση κατά την οποία πήραν το λόγο όλες οι δημοτικές παρατάξεις και εργαζόμενοι του Δήμου. Ο επικεφαλής της παράταξης Χρ. Δουρίδας κατέθεσε ξεχωριστό ψήφισμα το οποίο και καταψηφίστηκε με 6 θετικές ψήφους και 15 λευκές. Το Δ.Σ. μετά από διαλογική συζήτηση, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ (οι δημοτικοί σύμβουλοι Χρ. Δουρίδας, Δ. Κάτσαρος, Ι. Παραλάς, απέχουν από την ψηφοφορία).

Εγκρίνει το παρακάτω ψήφισμα: «Η αιφνιδιαστική απόφαση της Κυβέρνησης για κατάργηση βασικών αρμοδιοτήτων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, είναι κίνηση εχθρική και απαξιοτική για το ρόλο, τη σημασία και την προσφορά της Τ.Α./ Η απόφαση αυτή έρχεται σε ευθεία αντίθεση με τη Συνταγματική επιταγή για οικονομική και διοικητική αυτοτέλεια του θεσμού, αλλά και το ευρωπαϊκό κεκτημένο για την αποκέντρωση και τη μεταφορά αρμοδιοτήτων στην Αυτοδιοίκηση με βάση τις αρχές της εγγύτητας και της επικουρικότητας./ Με την απόφασή της η Κυβέρνηση καταργεί κάθε έννοια κράτους δικαίου και λειτουργίας του δημοκρατικού μας πολιτεύματος./ Η Τ.Α. της Χώρας εκφράζει την πλήρη αντίθεσή της για την κατάργηση αρμοδιοτήτων και υπηρεσιών, όπως είναι η Δημοτική Αστυνομία και οι Σχολικοί Φύλακες καθώς και για τη θέση σε διαθεσιμότητα και απόλυση των εργαζομένων σε αυτές διότι: ΠΡΩΤΟΝ, η μεταφορά αρμοδιοτήτων από την Τ.Α. στο Κεντρικό Κράτος έρχεται σε πλήρη αντίθεση με το Σύνταγμα της Χώρας. ΔΕΥΤΕΡΟΝ, τόσο οι Δημοτικοί Αστυνομικοί όσο και οι Σχολικοί Φύλακες είναι απαραίτητοι για την εύρυθμη λειτουργία των πόλεων, την αντιμετώπιση της καθημερινής παραβατικότητας, την πάταξη του παραεμπορίου, τον έλεγχο των καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος, την προστασία των μαθητών, των σχολικών υποδομών και του εξοπλισμού τους./ Η Τ.Α. δηλώνει ότι είναι σύμφωνη με το μέτρο της κινητικότητας των εργαζομένων από υπηρεσίες με πλεονάζον προσωπικό σε

υπηρεσίες με ελλείψεις προκειμένου να διατηρηθούν οι θέσεις εργασίας των Σχολικών Φυλάκων και της Δημοτικής Αστυνομίας./ Η Τ.Α. τονίζει ότι είναι σταθερά προσηλωμένη στην εμπέδωση της διαφάνειας και της νομιμότητας στους Δήμους. Αυτό όμως που ΑΡΝΕΙΤΑΙ κατηγορηματικά είναι η κατάλυση του Συντάγματος και της Αυτοτέλειας της Τ.Α./ Θεωρεί ότι το «Παρατηρητήριο Οικονομικής Αυτοτέλειας των ΟΤΑ», είχε ως προφανή στόχο την επιτροπεία των Δήμων και όχι την πρόθεση παροχής βοήθειας και επίλυσης των προβλημάτων τους. Και με τις υπό ψήφιση διατάξεις δείχνουν ότι η Κυβέρνηση έχει ουσιαστικά αποφασίσει να υποκαταστήσει τα όργανα διοίκησης των Δήμων και των Δημάρχων, που έχουν λαϊκή νομιμοποίηση, με διορισμένους επιτρόπους./ Θεωρούμε αντισυνταγματικές, γραφειοκρατικές και αναποτελεσματικές τις σχετικές διατάξεις και απαιτούμε την απόσυρσή τους από το πολυνομοσχέδιο./ Μετά τα παραπάνω, το Δ.Σ. αποφασίζει τα εξής: ** Αμεση απόσυρση του πολυνομοσχεδίου. ** Όχι στις απολύσεις στους ΟΤΑ, ** Την άμεση συνάντηση της ΚΕΔΕ με τον Πρωθυπουργό, για όλα τα παραπάνω θέματα, αλλά και συνολικά για το ρόλο της Αυτοδιοίκησης στο πολιτικό σύστημα, ** Τη δημιουργία ειδικής πλατφόρμας για διαδημοτική κινητικότητα, που θα παρακάμπτει τις σημερινές χρονοβόρες και γραφειοκρατικές διαδικασίες, ** Αναστολή της λειτουργίας των Δήμων Δευτέρα 15, Τρίτη 16 και Τετάρτη 17 Ιουλίου 2013. Σε ότι αφορά την καθαριότητα και τις κοινωνικοπρο-νοιακές δομές να λειτουργήσουν κανονικά με εξαίρεση την Τρίτη, ημέρα γενικής απεργίας, ** Ολοι στη συγκέντρωση της ΓΣΕΕ, της ΑΔΕΔΥ και της ΠΟΕ ΟΤΑ την Τρίτη 16 Ιουλίου έξω από τη Βουλή, ** Συγκέντρωση όλων των αιρετών την ημέρα ψήφισης του Νομοσχεδίου στο Υπουργείο Εσωτερικών, πορεία στη Βουλή και επίδοση του ψηφίσματος στον Πρόεδρο της Βουλής και τα Πολιτικά Κόμματα».

Σχόλιο: Το «ξεχωριστό ψήφισμα" του Χρ. Δουρίδα δεν καταγράφεται.

Κεφάλαιο πέμπτο

Αεροδρόμιο Ελληνικού

Α.- Απομάκρυνση

[β. 4.12.1974 – 29.6.1977], «Πρακτικόν 8, συνεδρίασις 3.9.1975», σ. 178, απόφασις 107/75, με θέμα: «Λήψις αποφάσεως επί του θέματος μεταφοράς του Αεροδρομίου Ελληνικού». « . . .Επί του εγγραφέντος 3ου θέματος της ημερησίας διατάξεως του αφορώντος εις την μεταφοράν του Αεροδρομίου Ελληνικού, ο προεδρεύων αντιπρόεδρος δ.σ. κ. Εμμ. Παπαδάκης, δίδει τον λόγον εις τον παριστάμενον Διευθυντήν του Δήμου, ο οποίος αναγιγνώσκει, εις επήκοον όλων, σχέδιον αποφάσεως, διαλαμβάνον τας αναγκαίας ενεργείας εις τας οποίας επιβάλλεται να προβή ο Δήμος, προς οριστικήν επίλυσιν του τόσον σοβαρού, κατά τα άνω, προβλήματος. / Το Δ.Σ. ακούσαν του Διευθυντού, εκφράζει την πλήρη συμφωνίαν του προς το περιεχόμενον της εν σχεδίω αποφάσεως, κρίνον την μεταφοράν του Αεροδρομίου Ελληνικού επιβεβλημένην και σκεφθέν κατά νόμον, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ, Εγκρίνει ομοφώνως, όπως απευθύνωμεν έκκλησιν προς τον Πρόεδρον της Ελληνικής Δημοκρατίας, τον Πρόεδρον της Κυβερνήσεως και τα μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου, τον Πρόεδρον και τα μέλη της Εθνικής Αντιπροσωπείας, Αρχηγούς, Προέδρους και Γραμματείς των Πολιτικών Κομμάτων, ίνα ληφθή ανυπερθέτως απόφασις δια την ταχεία μεταφοράν του Αεροδρομίου, εκ της πανταχόθεν πλέον κατωκημένης περιοχής του Ελληνικού, εις έτερον χώρον./ Ουδέν ημίμετρον ή προσωπρινή λύσις θα είναι αποδεκτή, δεδομένου ότι κατέστη πλέον κοινή συνείδησις, η αλήθεια της φράσεως «ΟΥΔΕΝ ΜΟΝΙΜΩΤΕΡΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΥ»./ Είναι δε γνωστόν ότι και αυτή αύτη η ίδρυσις του ήδη εγκατεστημένου και λειτουργούντος ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ, εχαρακτήρισθη αρχικώς ως ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ, υφισταμένη όμως ΠΛΕΟΝ ΤΟΥ ΗΜΙΣΕΟΣ ΑΙΩΝΟΣ./ Προτείνομεν όπως μέχρι της υλοποιήσεως του ως άνω ανυποχωρήτου αιτήματος, ληφθούν τα κάτωθι μέτρα: / 1.- Καθορισθή ωράριον απαγορεύσεως νυκτερινών πτήσεων αεροσκαφών από 23ης ώρας μέχρι 6ης πρωϊνής, ως τούτο άλλωστε εφαρμόζεται εις πλείστα

διεθνή αεροδρόμια (Γαλλίας, Αγγλίας, Γερμανίας, Αυστρίας, Αυστραλίας κλπ). / 2.- Απαγορευθή η δοκιμή των κινητήρων των αεροσκαφών επί του εδάφους, κατά τας αυτάς ως άνω ώρας, διενεργείται δε αύτη κατά την ημέραν και με την χρήσιν ειδικών μηχανισμών απορροφήσεως των ήχων (Σκρήνης), / 3.- α) Καθιερωθή κατάλληλος κλίσις πτήσεως, ίνα, τηρουμένων των όρων ασφαλείας, επιτευχθή η κατεύθυνσις προς τον θαλάσσιον χώρον των αερο-σκαφών κατά την προσγείωσιν και απογείωσιν αυτών, β) Καθορισθή ανώτα-τον επιτρεπτόν όριον θορύβου, γ) Υπαχθούν εις τον κρατικόν έλεγχον, η ποιότης και ο τύπος των χρησιμοποιουμένων, υπό των αεροσκαφών, καυσί-μων, ίνα τοιουτοτρόπως περιορισθή η ποσότης των εκπεμπομένων καυσαε-ρίων. / Αι περιπτώσεις των ανωτέρω α, β, και γ παραγράφων, να υπαχθούν εις νομοθετικήν ρύθμισιν, η οποία θα προβλέπη αυστηράς ποινάς δια τους παραβάτας και θα υποχρεώνη τας αεροπορικός εταιρίας εις ανάλογον χρηματικήν αποζημίωσιν των βλαπτομένων κατοίκων των πέριξ του Αεροδρομίου περιοχών, υπαγομένων εν ανάγκη των παραβάσεων τούτων και εις τας διατάξεις του Ποινικού Νόμου . . . .».

[β. 4.12.1974 – 29.6.1977], «Πρακτικόν 9, συνεδρίασις 5.7.1976», σ. 403, αριθμός αποφάσεως 111/1976, με θέμα: «Υποβολή ψηφίσματος ικανοποιήσεως δια την αποφασισθείσαν μεταφοράν του Αεροδρομίου Ελληνικού». « . . . Προ της συζητήσεως των θεμάτων της ημερησίας διατάξεως, ζητεί και λαμβάνει τον λόγον ο εκ των δ.σ. κ. Γ. Σμαράγδης, ο οποίος δια του Προέδρου του Δ. Σ. κ. Μ. Σαμόλη, προτείνει την υποβολήν αρμοδίως, ψ η φ ί σ μ α τ ο ς ι κ α ν ο π ο ι ή σ ε ω ς του Δ.Σ. αλλά και των κατοίκων του Δήμου Αλίμου, δια την δοθείσαν, επισήμως πλέον, λ ύ σ ι ν μ ε τ α φ ο ρ ά ς του Αεροδρομίου Ελληνικού, από της θέσεως εις την οποίαν ευρίσκεται σήμερα, εις ετέραν./ Το Δ.Σ. ακούσαν του κ. Προέδρου αυτού αλλά και του ως άνω δ.σ. επί του υπό κρίσιν θέματος, λαβόν υπ όψιν, ότι η μ ε τ α φ ο ρ ά του Α ε ρ ο δ ρ ο μ ί ο υ Ελληνικού θα έχη ιστορικήν σημασίαν δια τον Δήμον, αλλά και σοβαράς καλώς επιπτώσεις και συνεπειάς επί των κατοίκων του Δήμου και της ζωής αυτών, Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι, Εγκρίνει ομοφώνως την υπό του Δήμου υποβολήν, προς πάντα αρμόδιον, ψηφίσματος ικανοποιήσεως-ως ολοκλήρου του

Δ.Σ. και απάντων των κατοίκων του Δήμου, δια την υπό της Κυβερνήσεως δοθείσαν λύσιν επί του σοβαρωτάτου θέματος της μεταφοράς του Αεροδρομίου Ελληνικού, εις ετέραν . . . .».

Συνεδρίαση Δ.Σ. Αλίμου της 21.12.1984 με θέμα: «Αεροδρόμιο Ελληνικού». (Από το αντίγραφο του αρχείου μου). Και Πρακτικά Δ.Σ. 21.12.1984 τόμ. 3ος.

σελ.4: ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Έχω δύο ψηφίσματα για το τέλος . . . σ. 78.ΠΡΟΕΔΡΟΣ Υπάρχουν κάποια ψηφίσματα, να τα διαβάσει μια στιγμή ο κ. Αντιδήμαρχος και να τελειώνουμε». «ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ: Το Π Ρ Ω Τ Ο αφορά το θέμα του αεροδρομίου και το Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο αφορά το θέμα της Δικαιοσύνης».

[ΠΡΩΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ, από το αυθεντικό του αρχείου μου].

«ΨΗΦΙΣΜΑ./ Το Δημοτικό Συμβούλιο Αλίμου, αφού έλαβε υπόψη του: 1) την ανακοίνωση του Προεδρείου της Ολυμπιακής Αεροπορίας για την κατασκευή του νέου αεροσταθμού στο Δυτικό Αερολιμένα, προϋπολογισμού 3,5 δισεκ. δραχμών, και, 2) τη δήλωση του κ. Υπουργού παρά τω Πρωθυπουργώ για την αναστολή επί ένα ακόμα χρόνο, της εξαγγελίας κατασκευής του νέου διεθνούς αεροδρομίου στα Σπάτα, αλλά κυρίως τη δήλωσή του, ότι ο φόρτος του αεροδρομίου Ελληνικού δεν είναι τέτοιος που να καθιστά αδήριτη την ανάγκη του νέου αεροδρομίου, εκφράζοντας τα αισθήματα και διερμηνεύοντας τη θέληση και την απόφαση ολόκληρου του λαού του Αλίμου και διαφω-νώντας ριζικά με την παραπάνω εκτίμηση περί μη ύπαρξης φόρτου πτήσεων, επισημαίνει με ανησυχία για μια ακόμα φορά την μη ύπαρξη πολιτικής απόφασης και προγράμματος για την α π ο μ ά κ ρ υ ν σ η του αεροδρομίου του Ελληνικού, παρά το γεγονός ότι όλα τα πολιτικά κόμματα, ο τεχνικός και επιστημονικός κόσμος έχουνε δεχτεί και υποστηρίξει την ανάγκη της απομάκρυνσής του λόγω των επιβλαβών συνεπειών που έχει η λειτουργία του για την υγεία και την ποιότητα ζωής εκατοντάδων χιλιάδων κατοίκων του Δήμου μας και των γειτονικών Δήμων./ ΨΗΦΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ και δηλώνει, ότι ανυποχώρητη θέση του είναι η απομάκρυνση του αεροδρομίου Ελληνικού και ότι θα αγωνιστεί μαζί με τους γειτονικούς Δήμους και το Λαό για αυτήν, απαιτεί από την Κυβέρνηση την άμεση λήψη και την εξαγγελία της απόφασής της για

την απομάκρυνση του αεροδρομίου Ελληνικού και την έναρξη των διαδικασιών που είναι απαραίτητες ώστε αυτή να γίνει πραγματικότητα στον απολύτως αναγκαίο προς τούτο χρόνο./ Το Δημοτικό Συμβούλιο Αλίμου».

Πρακτικά Δ.Σ. της 2.6.1995, θέμα 25º: «Συζήτηση και έκδοση ψηφίσματος για την απομάκρυνση του αεροδρομίου Ελληνικού».

σελ. 157: «ΨΗΦΙΣΜΑ/ [προς] Ευρωπαϊκή Επιτροπή / Αντιπροσωπεία στην Ελλάδα/ Β. Σοφίας 2/ Αθήνα 10674./ Η απόφαση του Συμβουλίου σας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που ουσιαστικά άναψε το πράσινο φως για την κατασκευή του αεροδρομίου των Σπάτων, γέμισε ενθουσιασμό τους κατοίκους όχι μόνο του ιστορικού μας Δήμου, γενέτειρας του Θουκυδίδη, αλλά και τους χιλιάδες των γύρωθεν του αεροδρομίου Ελληνικού περιοχών./ Ο ενθουσιασμός του κόσμου δεν περιορίζεται μόνο στο ξεκίνημα ενός μεγίστης εμβέλειας αναπτυξιακού έργου αλλά επεκτείνεται κυρίως στο γεγονός ότι θα απαλλαγούν επιτέλους από την παρουσία του αεροδρομίου που επί δεκαετίες ταλάνιζε τη διαβίωσή τους και την λειτουργία της πόλης τους./ Για τους λόγους αυτούς (σύσσωμο) το Δημοτικό Συμβούλιο, εκφράζοντας και τα αισθήματα του Αλιμιώτικου λαού: α) απαιτεί την πλήρη και οριστική απομάκρυνση του αεροδρομίου από την πλέον πυκνοκατοικημένη περιοχή των Αθηνών και την αναμόρφωσή της σε χώρους πρασίνου και αναψυχής./ β) προειδοποιεί ότι η συχνότητα των πτήσεων έχει ξεπεράσει τα διεθνή στάνταρ και ο κίνδυνος μεγάλου ατυχήματος βρίσκεται πλέον προ των θυρών του Αλίμου./ γ) αντιτίθεται στους ισχυρισμούς των δημοτών των Σπάτων που εμφανίζονται να αγνοούν ότι το υπάρχον αεροδρόμιο δημιουργήθηκε και επεκτάθηκε με την καταστροφή ολόκληρων οικισμών στο Ελληνικό τη Γλυφάδα και τον Άλιμο, και δ) ζητά να εφαρμοσθεί η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για το ταχύτατο ξεκίνημα των εργασιών κατασκευής του αερολιμένος στα Σπάτα./ Κατόπιν τούτου Κε Πρόεδρε και μέλη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής δεχθείτε τα συγχαρητήρια των μελών του Δημοτικού μας Συμβουλίου για την τόσο σημαντική και ζωτική για τον Άλιμο απόφασή σας./ Ο Πρόεδρος του Δ.Σ.». σ. 159: «Πρόεδρος: Ψηφίζουμε για το αεροδρόμιο, κ. Θωμόπουλε, η θέση σας; Κατά η θέση του κ. Θωμόπουλου, υπέρ οι άλλοι».

Σημείωση: Ελπίζω ότι θα αφαιρέθηκε η εντός εισαγωγικών λέξη «(σύσσωμο)». Επιχειρηματολόγησα, για πολλοστή φορά, υπέρ της απομάκρυνσης του αεροδρομίου Ελληνικού, αλλά αιτιολόγησα το «κατά» διότι είχα ταχθεί κατά της κατασκευής του αεροδρομίου στα Σπάτα (όπως και ο Αντώνης Τρίτσης κι άλλοι πολλοί, διότι θα συσσωρευε δραστηριότητες 700 - 800.000 ανθρώπων) και διότι το ψήφισμα επιδαψίλευε ευχαριστίες στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή για μία μάλλον «τυπική» απόφασή της, και, εξέφραζε την αντίθεσή του (αλλιώς, αγνοούσε τις ανησυχίες τους) με τους κατοίκους των Σπάτων. Εκτίμησα ότι η διατύπωση έπασχε, αλλά δεν έγινε δεκτή επαναδιατύπωση από τη διοίκηση.

B.- Μητροπολιτικό Π ά ρ κ ο: δ ι ε κ δ ί κ η σ η

Πρακτικά της 11.11.1988. ΕΛΛΕΙΠΟΥΝ, δεν έχει «δεθεί» το αντίστοιχο τεύχος για τη συνεδρίαση, από τον 3^ο τόμο του αρχείου του Δήμου.. Με βάση τις Ημερήσιες Διατάξεις Δ.Σ., που έχω καταθέσει σ' ΤΟ ΧΡΕΟΣ, και τις σημειώσεις μου, προκύπτει ότι επρόκειτο για Ανοιχτή Συνεδρίαση των Δ.Σ. Αλίμου, Αργυρούπολης, Γλυφάδας, Ελληνικού, κατά την οποία ελήφθη και ΨΗΦΙΣΜΑ για την αξιοποίηση του χώρου της Αμερικανικής Βάσης Ελληνικού.

Πρακτικά Δ.Σ. της 4.3.1996 με θέμα την άρνηση οικοπεδοποίησης του πρώην αεροδρομίου Ελληνικού (και της Αμερικανικής Βάσης).

σελ. 210: «ΚΕΦΑΛΑΣ: (διαβάζει το ψήφισμα, μιλάει εκτός μικροφώνου, δεν ακούγεται καθαρά): «ΨΗΦΙΣΜΑ/ Το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Αλίμου (...) (...) αποφάσισε ομόφωνα (...): (1) Τη δραστηριοποίηση, σε συνεργασία με τους όμορους Δήμους Αργυρούπολης, Γλυφάδας και Ελληνικού για την (...) [διεκδίκηση] του Αεροδρομίου Ελληνικού, στην οποία εντάσσεται και η πρώην Αμερικανική Βάση./ (2) Τη σθεναρή αντίσταση σε κάθε προσπάθεια

οικοπεδοποίησης της ως άνω εκτάσεως./ (3) Την [εν γένει] αξιοποίηση της ως άνω εκτάσεως προς όφελος όλων των κατοίκων των ομόρων Δήμων και της ευρύτερης περιοχής./ (4) Την εγρήγορση, ενημέρωση και ενεργοποίηση όλων των φορέων και δημοτών του Δήμου Αλίμου, με την υλοποίηση της ανωτέρω αποφάσεως [για την εξέλιξη του θέματος]». *Διευκρίνιση: Η διατύπωση «της ανωτέρω αποφάσεως» εξηγήθηκε και διευκρινίστηκε ότι εννοεί: «αρνούμαστε την οικοπεδοποίηση μέχρι την υλοποίηση του σκεπτικού της αποφάσεως των τεσσάρων Δήμων».* Ψηφίστηκε ΟΜΟΦΩΝΑ.

Σημείωση: Δημοσιεύεται και στη «Φωνή του Αλίμου», Μάρτιος 1996, φ. 224. Οι λέξεις [διεκδίκηση] και [εν γένει] προστέθηκαν στο τελικό κείμενο, και, οι [για την εξέλιξη του θέματος] αναγράφονται στην εφημερίδα, σε αντικατάσταση της διατύπωσης «με την υλοποίηση της ανωτέρω αποφάσεως».

Πρακτικά ΔΣ συνεδρίασης της 2.7.1997, σ. 25 επ. Μετά την εισήγηση του Δημάρχου, η οποία επαναλαμβάνεται και στη 222/2.7.97 απόφαση του Δ.Σ., με θέμα: «Συζ. και λήψη απόφασης για την ανάπτυξη του χώρου Αεροδρομίου του Ελληνικού», της οποίας το αποφασιστικό καταγράφεται πιο κάτω. Στα Πρακτικά αναγράφεται και η ανακοίνωση των 4 Δημάρχων της 20.6.1997.

«ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ./ 1.- Είναι αντίθετο σε κάθε προσπάθεια οικοπεδοποίησης του χώρου των 6.000 στρεμμάτων του Αεροδρομίου./ 2.- Προτείνουμε ο χώρος αυτός στο σύνολό του να χαρακτηριστεί αποκλειστικά και μόνο ως Μητροπολιτικό Πάρκο που θα περιλαμβάνει δραστηριότητες Πολιτισμού, Αθλητισμού κι Αναψυχής./ 3.- Προτείνουμε ως φορέα σχεδιασμού και υλοποίησης της παραπάνω πρότασης, τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, την Τοπική Αυτοδιοίκηση και Επιστημονικούς Φορείς».

Σημείωση: βλεπ. και ΤΟ ΧΡΕΟΣ, κεφάλαιο «Αεροδρόμιο Ελληνικού». Απόφαση ΔΣ 222/1997 με την εκτεταμένη εισήγηση δημάρχου, αποφασιστικό κλπ, σε ακριβές αντίγραφο. Πρόεδρος του Δ.Σ. Αναστάσιος Κεφαλάς.

Πρακτικά ΔΣ συνεδρίασης της 18.12.1997 με θέμα: «Συζήτηση και λήψη απόφασης στη με αρ. 16061/4.11.1997 αίτηση του δημοτικού συμβούλου Αρ. Θωμόπουλου, που αφορά το θέμα του Αεροδρομίου Ελληνικού».

Εκδόθηκε η 368/18.12.1997 απόφαση του Δ.Σ.- Πρακτικά 18.12.97, σ. 29- 67.

(Πρακτικά σελ. 42: Η απόφαση 368/97 βασίστηκε σε προηγηθείσα απόφαση του Νομαρχιακού Συμβουλίου, ως εξής (από την Εισήγηση του Νομάρχη): «Το Νομαρχιακό Συμβούλιο ασχολήθηκε με το θέμα και με απόφασή του από τον περασμένο Ιούνιο και ζητά να τροποποιηθεί ο νόμος για να μην επιτρέπονται παρερμηνείες./ Για να γίνουν αυτά πρέπει να τροποποιηθούν διατάξεις του ν. 2338/1995 που δεν θα επιτρέπουν παρερμηνείες: α.- Να χαρακτηριστεί αποκλειστικά Μητροπολιτικό Πάρκο Πρασίνου, Αναψυχής και Πολιτισμού, με τη διαγραφή της λέξης «κυρίως» από το άρθρο παρ. 1 και των αναφορών σε άλλες χρήσεις./ β.- Να απαλειφθεί η διάταξη παροχής αντι-σταθμιστικών οφελών σε άλλες περιοχές από τα έσοδα του φορέα διαχείρισης (άρθρο 9 παρ.4)./ γ.- Να αποκλεισθεί κάθε δυνατότητα οικοπεδοποίησης και εκποίησης χώρων του αεροδρομίου./ δ.- Να περιγραφεί με σαφήνεια το θεσμικό πλαίσιο σύστασης και λειτουργίας του φορέα διαχείρισης, ως φορέα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης στον οποίο θα συμμετέχουν και εκπρόσωποι της Α/βάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης (άρθρο 9 παρ.2)».

Πρακτικά σελ. 62: «ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: . . . Η αίτησή μας λαμβάνει υπόψη της την απόφαση του Νομαρχιακού Συμβουλίου, όπως την είχαμε δεχτεί με την απόφαση του Δ.Σ. Εν πάση περιπτώσει, αφού σημείο αναφοράς είναι η Εισήγηση του κ. Νομάρχη, θα έλεγα τούτο δώ: Στη σελ. 6 έχει τις καταλήξεις και προτείνω κάποιες συμπληρώσεις: -- Το (α) . . (βλ. πιο πάνω) . . συμφωνώ ως έχει να παραμείνει. --- Το (β) . . . συμφωνώ να παραμείνει ως έχει. --- Το (γ) «Να αποκλεισθεί κάθε δυνατότητα οικοπεδοποίησης και εκποίησης χώρων του Αεροδρομίου», συμφωνώ μέχρι εδώ και προτείνω να συμπληρωθεί – εννοείται: «Να αποκλεισθεί κάθε δυνατότητα οικιστικής και εμπορικής εκμετάλλευσης, με την έκδοση Π.Δ. με τις χρήσεις γης. -- Το (δ).. . συμφωνώ ως έχει. Το (ε) να είναι η θέση μας για την άρνηση της αυτοχρηματοδότησης. – Το (στ), να σχεδιαστεί πρόγραμμα υλοποίησης του Μητροπολιτικού Πάρκου. ---- Το (ζ) Να συνταχτεί μελέτη από τη Νομαρχιακή και Τοπική Αυτοδιοίκηση, γιατί δεν

περιλαμβάνεται εδώ, . . . να το συμπεριλάβουμε εμείς σαν Δ.Σ. ---Και το (η), απορρίπτουμε τις προτάσεις οι οποίες περιλαμβάνονται στην Εκθεση του κ. Σπράου. Αυτή είναι η πρόταση την οποία κάνω προς το Συμβούλιο και την οποία θα ψηφίσω εγώ. (παρέμβαση εκτός μικροφώνου) . . .Αμέσως, αμέσως: -- Στο (γ) – το παρακολουθείτε. Αυτό περιέχεται: «Να αποκλειστεί κάθε δυνατότητα οικοπεδοποίησης και εκποίησης χώρων του Αεροδρομίου», κόμμα αντί για τελεία, και να συμπληρωθεί: «οικιστικής και εμπορικής εκμετάλλευσης, με την άμεση έκδοση Π.Δ. για τις χρήσεις γης που θα είναι προς την κατεύθυνση του (α)». (παρέμβαση κ. Αλούκου εκτός μικροφώνου). ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν ξέρω τι σημαίνει. Εγώ θέλω να αναφέρεται συγκεκριμέ-να, ρητά: Π.Δ. που θα αποκλείει τις άλλες χρήσεις και θα ορίζει χρήσεις τέτοιες, συμβατές με το (α). – Το (ε), να εκφράζεται . . . ότι αρνούμαστε την αυτοχρηματοδότηση για τη σύσταση, ίδρυση και αναβάθμιση και συντήρηση του Μητροπολιτικού Πάρκου. –Το (στ), να σχεδιαστεί πρόγραμμα υλοποίησής τους, σε χρονικό ορίζοντα 10 ετών – μιας δεκαετίας – είπε ο κ. Νομάρχης. Ενδεχομένως νωρίτερα – θα ακούσω και τις άλλες απόψεις – αλλά να σχεδιαστεί χρονοδιάγραμμα.- Το (ζ), να συνταχθεί μελέτη από την Ν.Α. – (κάτι) που ειπώθηκε από τον κ. Νομάρχη, αλλά δεν περιλαμβάνεται σε αυτά. Και τελευταίο το (η) να εκφράσουμε τη θέλησή μας ότι δεν αποδεχόμαστε --- δεν θα σταθώ στις λέξεις, δεν έχει νόημα να πούμε «καταδικάζουμε». Σημασία έχει να πούμε την άρνησή μας, τη μη σύμφωνη γνώμη μας, τη διαφωνία μας. Είναι μια καλή λέξη το «διαφωνούμε» με το περιεχόμενο και τις προτάσεις της έκθεσης Σπράου. Ότι απορρίπτουμε, διαφωνούμε. Είναι σωστό το νόημα». . . σ. 66: «ΤΣΑΜΠΑΡΛΗΣ: Να πω κάτι, να βάζαμε πρώτα (ε) την κατάρτιση της μελέτης, και (ζ) το χρονοδιάγραμμα, διότι προηγείται η μελέτη του χρονοδια-γράμματος». «ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν έχω πρόβλημα σε αυτό. Η σειρά δεν είναι πρόβλημα» . . . .σελ. 67: «ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ/ Μάριος Σκορτσής: Λοιπόν ψηφίζουμε την πρόταση του κ. Νομάρχη, όπως βελτιώθηκε από τον κ. Θωμόπουλο, και με όλες αυτές τις παρατηρήσεις. ΟΜΟΦΩΝΑ; Σύμβουλοι: Ναι. ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Ομόφωνα».

Σχόλιο: Ρεπορτάζ για τη συγκέντρωση των δημάρχων, υπάρχει και στην «Ανανεωτική», Δεκέμβριος (= 1997) – Ιανουάριος 1998, αρ. φ. 21 σελ. 8. Χωρίς αναφορά στο πιο πάνω ψήφισμα του Δημοτικού Συμβουλίου.

«Πρακτικά Δ.Σ., συνεδρίαση 15.12.2003». Σύσκεψη τεσσάρων Δημάρχων, για το χώρο του πρώην Αεροδρομίου Ελληνικού, και το μέλλον του Μητροπολιτικού Πάρκου.

σ.54 επ. «ΔΗΜΑΡΧΟΣ: . . .«*Θέμα: Σύσκεψη των Δημάρχων Αλίμου, Αργυρούπολης, Γλυφάδας και Ελληνικού για το χώρο του πρώην Αεροδρομίου. Την 15.12.2003 συνήλθαν σε σύσκεψη στο Δημοτικό Κατάστημα Γλυφάδας οι δήμαρχοι Αλίμου, Αργυρούπολης, Γλυφάδας και Ελληνικού, για να εκτιμήσουν την κατάσταση αναφορικά με το χώρο του πρώην Αεροδρομίου, μετά τα πρόσφατα δημοσιεύματα που φέρνουν στο προσκήνιο το θέμα του Μητροπολιτικού Πάρκου. ΟΜΟΦΩΝΑ οι τέσσερις Δήμαρχοι κατέληξαν στα εξής:*

1.- Καταγγέλλουν τη διαφαινόμενη πρόθεση οικοπεδοποίησης του χώρου, που αναιρεί στην ουσία το χαρακτήρα του Μητροπολιτικού Πάρκου, ιδιαίτερα μετά και την απομείωση του πρασίνου από τα Ολυμπιακά έργα.

2.- Προχωρούν μαζί με τους κατοίκους σε κινητοποιήσεις και καλούν τα Δημοτικά Συμβούλια των τεσσάρων Δήμων σε κοινή συνεδρίαση με θέμα «*Το μέλλον του Μητροπολιτικού Πάρκου*», όπου θα κληθούν τα κόμματα να πάρουν θέση και να δεσμευτούν ενώπιον των Δημοτικών Συμβουλίων.

3.- Εμμένουν στις προηγούμενες αποφάσεις των τεσσάρων Δημάρχων και των Δημοτικών Συμβουλίων για τη δημιουργία αμιγούς Μητροπολιτικού Πάρκου, σύμφωνα και με τη μελέτη που συνετάγη από τους τέσσερις Δήμους.

4.- Διατυπώνουν την αμετακίνητη θέση τους για τη συμμετοχή των τεσσάρων Δήμων στο διαχειριστικό Φορέα που θα συσταθεί. *[[ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Εδώ έχει τοποθετηθεί η λέξη «συμμετοχή με αποφασιστικό ρόλο». Προσπαθήσαμε να είμαστε πιο απαιτητικοί, ή τουλάχιστον να ξεκαθαρίζουμε ότι θα μπορούμε εμείς να έχουμε την πλειοψηφία, σαν τέσσερις Δήμοι θα μπορούμε να ασκούμε βέτο. Τελικά, για να υπάρχει ομοφωνία στο ψήφισμα, εκεί που υπήρχε «απλή συμμετοχή» προστέθηκε η λέξη «συμμετοχή με αποφασιστικό ρόλο»]].*

5.- Εκφράζουν την ομόφωνη θέση ότι οι τέσσερες Δήμοι και οι Φορείς της Τ.Α. θα πρέπει να συμφωνήσουν για το ποιες Ολυμπιακές εγκαταστάσεις επιβάλλεται να παραμείνουν σε χρήση μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες και για το γενικότερο σχεδιασμό του χώρου στο σύνολό του ως αμιγούς Μητροπολι-

τικού Πάρκου». [[ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Ζήτησα να προστεθεί αυτό διότι στην έννοια της αξιοποίησης ξέρετε ότι μπορεί να είναι και το Συνεδριακό και το Εκθεσιακό και διάφορα, οπότε εμείς θέλουμε ο σχεδιασμός αξιοποίησης στον οποίο θα συμμετέχουμε να είναι στην κατεύθυνση αμιγούς Μητροπολιτικού Πάρκου]].

σ. 60: «ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: Επιτρέπεται να παρατηρήσω; Σε αυτό το σχέδιο Δελτίου Τύπου που μας διαβάσατε, όχι μόνο «τα δημοσιεύματα των εφημερίδων». Υπάρχουν συγκεκριμένες προτάσεις του ΟΡΣΑ, που δηλώθηκε από τον επίσημο εκπρόσωπο της Κυβέρνησης ότι έγιναν δεκτές από τον κ. Πρωθυπουργό. Δεν είναι λοιπόν δημοσιεύματα, είναι και η πολιτική βούληση./ Το δεύτερο. Υπάρχει πράγματι η μελέτη των τεσσάρων Δήμων. Εγώ την έχω ονομάσει «Έκθεση ιδεών», δεν έχει σημασία. Υπάρχει όμως και η μελέτη της ΒΙΠΕΤΒΑ, την οποία έχω, κ. Δήμαρχε, και θα σας (την) παραδώσω, που έχει συνταχθεί το Δεκέμβριο του 1997 και, με αυτή την έννοια, συνεννοηθείτε με τους άλλους Δημάρχους να γίνει αναφορά και σε αυτή. Το τρίτο. Μιλάμε για. . . (αλλαγή κασέτας). ..ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ συνεχίζει: . . .η Ν.Α. και η Τ.Α. θα πρέπει να συμμετέχουν, να υπάρχουν μέσα σε αυτό το Διαχειριστικό Φορέα. Σας καταθέτω κ. Δήμαρχε, τη 227/1997 απόφαση του Δημοτικού μας Συμβουλίου, που ζητάμε μόνο η Τ.Α., η Ν.Α. και επιστημονικοί φορείς να είναι στο διαχειριστικό Φορέα, και σας καταθέτω, κ. Δήμαρχε, απάντηση της 3.10.1997 του τότε Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ Κώστα Λαλιώτη που μιλάει . . . ΑΛΟΥΚΟΣ: Συμπληρωματικά στοιχεία . . . (ταυτόχρονες διαλογικές συζητήσεις) . . .».

Σημείωση: είχαν προηγηθεί στη σ. 31 τα ακόλουθα: «ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: « . . . Το δεύτερο θέμα που θέλω να θέσω. Κύριοι συνάδελφοι, είχα ετοιμάσει από το Σάββατο ένα μνημόνιο εδώ, να σας θυμίσω ότι στις 3.11.2003 σας ανέφερα δημοσιεύματα της ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗΣ της 13.10.2003 με τίτλο «Η Ε.Τ.Α. το όχημα για την οικοπεδοποίηση του Αεροδρομίου Ελληνικού. Θυσία στο βωμό του 2004 το Μητροπολιτικό Πάρκο», και άλλων εφημερίδων με παρόμοιους τίτλους./ Ηθελα να σας θυμίσω ότι στις 24.11.2003, στο προηγούμενο συμβούλιο, ο κ. Δουρίδας, της ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗ-ΤΑΣ, μοίραζε ένα κείμενο με τις προτάσεις του ΟΡΣΑ που είχε αποδεχθεί ο κ. Πρωθυπουργός. Στις 7.12.2003, προχθές, ένα ολοσέλιδο δημοσίευμα στην ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ μιλάει για το Αεροδρόμιο και αναφέρει ότι πρόκειται να δοθεί για τα 1.000 στρέμματα συντελεστής δόμησης 0,8%. Και το ερώτημά μου είναι: τι

κάνετε για το Αεροδρόμιο και τι κάνετε και για τη μεταολυμπιακή χρήση;./Θα σταματήσω εδώ και δε θα πω τίποτα περισσότερο, για τον εξής απλό λόγο. Τηλεφωνώντας το μεσημέρι στο γραφείο μου, μου είπαν ότι με αναζητάει ο κ. Δήμαρχος. Επικοινωνήσα μαζί του. Ήταν σε μια συνεδρίαση με τους άλλους τρεις Δημάρχους, σύνολο τέσσερις, και συζητούσαν για το θέμα του Αεροδρομίου και . . . . με ρώτησε γιατί εγώ έχω την άποψη την οποία έχω καταθέσει πολύ πριν από τις 3.10.2003 σε προηγούμενη τοποθέτησή μου πριν από την ημερήσια διάταξη, ότι η συμμετοχή της Τ.Α. (εννοείται: η απλή συμμετοχή μαζί με φορείς της κεντρικής εξουσίας) αποτελεί υποχώρηση σε σχέση με αυτό που διεκδικούσαμε. Ζήτησα δέκα λεπτών προθεσμία από το Δήμαρχο, έβγαλα τα χαρτιά μου από το φάκελο, του ξανατηλεφώνησα, περιμένω να έρθει (= φαίνεται ότι είχε κάποια απασχόληση και απουσίαζε προς στιγμή) για να του το δώσω, για να διαπιστώσετε κ. Πρόεδρε, ότι συνιστά υποχώρηση η στροφή που έγινε μετά το '98 - '99 και διεκδικούμε σαν Τ.Α. απλά τη συμμετοχή, ενώ επί Νομαρχίας Ευσταθιάδη ζητούσαμε ο Φορέας διαχείρισης να είναι η Ν.Α. και οι Τοπικοί Δήμοι. Σταματάω εδώ».

Σχόλιο: Ο Δήμαρχος με αναζήτησε στο γραφείο μου, διότι γνώριζε, όπως όλοι, ότι δεν κατέχω, ούτε χρησιμοποιώ κινητό τηλέφωνο.

Πρακτικά ΔΣ της 23.1.2004 (στα θέματα πριν την Η.Δ., ενώ είχε αναγγελθεί η προκήρυξη εθνικών εκλογών για την 7.3.2004):

σ. 16: «ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: . . . . Το τέταρτο θέμα. Καταθέτω στον κ. Πρόεδρο μια σειρά εγγράφων, που τα πήρα από το ίντερνετ, που αφορούν το διεθνή διαγωνισμό ιδεών για το Μητροπολιτικό Πάρκο και την πολεοδομική ανάπτυξη του Ελληνικού. Τα καταθέτω στον κ. Πρόεδρο για να λάβει γνώση και η Διοίκηση, που πιθανόν να το ξέρει, παρά το γεγονός ότι ο ορισμός της ημερομηνίας των εκλογών – είπαμε, προκήρυξη δεν έχει γίνει – μάλλον καθιστά ανενεργό το διαγωνισμό αυτό. Πάντως, καλό είναι να αναθέσετε σε κάποιον Μηχανικό της Υπηρεσίας, και στον κ. Αντιδήμαρχο της Τεχνικής Υπηρεσίας, να παρακολουθεί το θέμα και να παραλάβει κάθε σχετικό έγγραφο . . σ. 26 ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Λοιπόν, Μητροπολιτικό Πάρκο – διεθνής διαγωνισμός. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο οποίος μάλλον παγώνει, είπε ο κ. Θωμόπουλος, λόγω

προκήρυξης των εκλογών. Θα το συζητήσουμε όμως κάποτε. ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Εκείνο όμως που πάγωσε και δεν ξέρω γιατί πάγωσε, δεν θεωρώ ότι ήταν μόνο οι διακοπές των εορτών, ήταν η πρωτοβουλία αυτή των τεσσάρων Δημάρχων και το Δελτίο Τύπου, που μιλούσε για ανοικτό Δημοτικό Συμβούλιο των τεσσάρων Δήμων και, ταυτοχρόνως, την παρουσία υπευθύνων εκπροσώπων των κομμάτων, και αυτό βεβαίως πριν τις εκλογές, για να δεσμευτούν και τα κόμματα υπεύθυνα και δημόσια και ενώπιον των δημοτών και ενώπιον του Τύπου και των ΜΜΕ, για το τι μέλλει γενέσθαι και τι έχουν σκοπό . ...Το Δελτίο Τύπου έχει δοθεί. Το θέμα είναι ότι έβαζε κάποιες παραμέτρους και κάποιες δράσεις, που, επαναλαμβάνω, ότι έχουν ατονήσει. Πιστεύω ότι άμεσα θα τις ενεργοποιήσουμε. Ήδη κάποια δημοσιεύματα σε εφημερίδα του Ελληνικού εγείρουν πάλι το θέμα και εγκυβάν κάποιους Δημάρχους γιατί δεν έδωσαν την πρέπουσα δημοσιότητα σε αυτήν την κοινή απόφαση των τεσσάρων Δημάρχων».

{{Στα Πρακτικά ΔΣ της 21.4.2004 σελ. 117, υπήρξε ενημέρωση – χωρίς απόφαση– με θέμα: «Συζήτηση - ενημέρωση για την κοινή εισήγηση των τεσσάρων δημάρχων στην ημερίδα του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος (ΤΕΕ), με θέμα: «Αεροδρόμιο Ελληνικού – Μητροπολιτικό Πάρκο Πρασίνου»}}. Η ημερίδα έγινε την 22.4.2004 στο ΕΒΕΑ.

Σημείωση: Το ανοιχτό κοινό Δημοτικό Συμβούλιο των τεσσάρων Δήμων, έγινε την 4.6.2004 στο Χώρο Αφίξεων, 18.30, (βλ. ΤΟ ΧΡΕΟΣ, κεφ. «Αεροδρόμιο Ελληνικού, Α. Δήμος Αλίμου», όπου καταθέτονται εκτός από προηγούμενα Δελτία τύπου και προσκλήσεις για ανοικτά ΔΣ (2003), και αναφορά σε ανοικτό ΔΣ των 4 Δήμων την 4.6.2004, και εισήγησή μου γι αυτό).

Σημείωση: Για τις 4.6.2004 δεν έχω τεύχος πρακτικών, ούτε στη ψηφιοποίηση σε pdf περιλαμβάνεται ίδιας ημερομηνίας. Πιθανόν δεν συντάχτηκαν.

Γ.- Αξιοποίηση

Πρακτικά ΔΣ συνεδρ. της 23.11.2004, συζήτηση θεμάτων πριν την Η.Δ.

σ.13 επ.: «ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: . στις 13.10.2004, την παραμονή του συνεδρίου της ΤΕΔΚΝΑ, από έγγραφό της που είχε έρθει συζητούσαμε τα θεσμικά, τα οικονομικά της Αυτοδιοίκησης και τη μεταολυμπιακή χρήση των Ολυμπιακών ακινήτων. Τότε εμείς είχαμε πεί ότι αφιερώνουμε μικρό μέρος για τα οικονο-μικά και θεσμικά, και αφιερώσαμε το μεγαλύτερο μέρος της τοποθέτησής μας για τη μεταολυμπιακή χρήση των Ολυμπιακών εγκαταστάσεων, κυρίως του πρώην Αεροδρομίου Ελληνικού, που μας αφορά./ Σημειώστε, σας παρακαλώ, ότι στις 27.9.2004 . . .είχαμε θέσει ξανά με επίταση το θέμα διότι ήταν φανερό ότι οι διάφοροι μνηστήρες που ορέγονταν αυτό το χώρο είχαν αρχίσει να δείχνουν τα νύχια και τα δόντια τους, προκειμένου να τον κατακτήσουν, αφού τον εποφθαλμιούσαν, και αυτό ήταν δεδομένο. Και η ανησυχία μας εστιαζόταν --- δεν θα το αναπτύξω πολύ --- στο γεγονός ότι είναι γνωστό πως από όλες τις Ολυμπιακές εγκαταστάσεις, το φιλέτο που το ορέγονταν πολλοί είναι οι Ολυμπιακές εγκαταστάσεις που αρχίζουν από το Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας μέχρι τον Αγιο Κοσμά – την Εσπλανάδα δηλαδή και τα υπόλοιπα – διότι αυτό είναι που μπορεί να αξιοποιηθεί./ Υπάρχει και άλλη ομάδα Ολυμπιακών εγκαταστάσεων που είναι ουδέτερη ή αδιάφορη για τους ιδιώτες προκειμένου να την εκμεταλλευτούν. Είναι, ας πούμε, το κτίριο της Αρσης βαρών στη Νίκαια, είναι το κτίριο της Πυγμαχίας στο Περιστερί, κ.ά. τα οποία δεν ενδιαφέρουν καθόλου. Και υπάρχουν και οι Ολυμπιακές εγκαταστάσεις οι οποίες είναι στα αζήτητα κυριολεκτικά, όπως είναι το Κωπηλατοδρόμιο του Σχοινιά, στο Μαραθώνα, το Πινγκ-πονγκ, και κάποια άλλα, για τα οποία κανένας άλλος δεν ενδιαφέρεται. Για τα δικά μας όμως, ήταν φανερό ότι ενδιαφέρονταν πολλοί./ Τι συνέβη; Με απόφαση της Κυβέρνησης, που δημο-σιεύτηκε στο ΦΕΚ, οι Ολυμπιακές εγκαταστάσεις του Αεροδρομίου Ελληνικού και 2.200 στρέμματα, σας παρακαλώ, παραχωρήθηκαν στην εταιρία ΟΛΥ-ΜΠΙΑΚΑ ΑΚΙΝΗΤΑ ΑΕ, προκειμένου –είναι η ακριβής ορολογία η νομική- να τα εκμεταλλευτεί, να τα παραχωρήσει, να τα εκμισθώσει σε ιδιώτες. Αν είχαμε κάνει τις επισημάνσεις εκείνες είναι γιατί φοβόμασταν ότι έτσι θα γίνει, αφού με το νόμο του 2003 η ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ ΑΚΙΝΗΤΑ ΑΕ, η οποία εντασσόταν μέχρι τότε στο δημόσιο τομέα, έφυγε από το δημόσιο τομέα και υπήχθη στις διαδι-κασίες του ιδιωτικού τομέα. Σημειώστε ότι με την παραχώρηση αυτή αποτελεί παρελθόν το αμιγές Μητροπολιτικό Πάρκο, όπως το είχε υποσχεθεί ο Πρωθυπουργός, ο κ. Καραμανλής, πριν από τις εκλογές, αφού τα υπόλοιπα που απομένουν δεν

μπορούν να αποτελέσουν αμιγές Μητροπολιτικό Πάρκο. Σημειώστε επίσης, ότι η απόφαση αυτή, συνιστά παράβαση της δέσμευσης της Κυβέρνησης ότι πριν ληφθεί οποιαδήποτε απόφαση θα γίνει συνεννόηση με τους όμορους Δήμους, αλλά και με τη ΤΑ γενικότερα, αφού και η ΤΕΔΚΝΑ και η ΚΕΔΚΕ είχαν βγάλει απόφαση με την οποία ζητούσαν τη συμμετοχή τους./ Εχουμε φέρει κ. συνάδελφοι, ένα ΨΗΦΙΣΜΑ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ, προ-κειμένου έστω και εκ των υστέρων, αφού δεν πρόλαβε η Διοίκηση ή δεν θέλησε, εν πάση περιπτώσει, η Διοίκηση να πάρει την απόφαση αυτή, να το ψηφίσομε. Θα διαβάσω μόνο το «δια ταύτα/αιτητικό», όχι το σκεπτικό. Είναι τρεις λέξεις: «ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ – ομόφωνα ελπίζουμε εμείς – 1) Δηλώνει ρητά ότι δεν συμφωνεί με την πιο πάνω απόφαση για την παραχώρηση της έκτασης των 2.200 στρεμμάτων και των σε αυτά Ολυμπιακών εγκαταστάσεων του Ελληνικού στην εταιρία ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ ΑΚΙΝΗΤΑ προς εκμετάλλευση και παραχώρηση σε ιδιώτες./ 2) Ζητά από την Κυβέρνηση να επανεξετάσει – ανακαλέσει την απόφαση αυτή, με σκοπό να υπάρξει συναπόφαση με την Τ.Α. για τη μεταολυμπιακή χρήση των Ολυμπιακών εγκαταστάσεων του Ελληνικού, και, 3) Εξακολουθεί αμετακίνητα να διεκδικεί τη δημιουργία Μητροπολιτικού Πάρκου σε όλη την έκταση του πρώην Αεροδρομίου»./ Όταν θα έρθει η ώρα της συζήτησης του ψηφίσματος, - θα το καταθέσω στον κ. Πρόεδρο αυτό – θα πούμε περισσότερα και για άλλα τα οποία ισχύουν . . . . .».

{Σημείωση: βλ. ΤΟ ΧΡΕΟΣ, κεφ. «Αεροδρόμιο Ελληνικού, Α. Δήμος Αλίμου», το πλήρες κείμενο του σχεδίου αυτού. Αντιγράφων ΜΟΝΟ το «σκεπτικό», αφού το «δια ταύτα/αιτητικό» αναγράφεται πιο πάνω: «ΨΗΦΙΣΜΑ./ Το Δημο-τικό Συμβούλιο Αλίμου, αφού έλαβε υπόψη του: *** Ότι με απόφαση της Κυβέρνησης παραχωρούνται οι Ολυμπιακές εγκαταστάσεις και ο χώρος που τις περιβάλλει στο χώρο του Ελληνικού, έκτασης 2.200 στρεμμάτων, στην εταιρία «Ολυμπιακά Ακίνητα», η οποία θα έχει το δικαίωμα της εκμετάλλευσης, της παραχώρησης ή της εκμίσθωσης αυτών, σε ιδιώτες./ *** Ότι με την ίδια απόφαση παραχωρείται στην ίδια εταιρία και το Ολυμπιακό Αθλητικό Κέντρο Αγίου Κοσμά, έκταση 250 στρεμμάτων./ Ότι με τον τρόπο αυτό ματαιώνεται η δημιουργία «αμιγούς Μητροπολιτικού Πάρκου» στο σύνολο της έκτασης του πρώην Αεροδρομίου Ελληνικού, όπως είχε δεσμευτεί επίσημα προεκλογικά ο πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής./**Ότι με το τρόπο αυτό παρακάμφθηκε ο διάλογος και η

συναπόφαση με την Τ.Α. που αποτελούσε πρόσφατη δέσμευση της Κυβέρνησης αλλά και αίτημα των συλλογικών οργάνων της ΤΑ (ΤΕΔΚΝΑ, ΚΕΔΚΕ)./ Αφού άκουσε την εισήγηση και τις γνώμες των μελών του που αναπτύχθηκαν κατά τη συζήτηση./ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ. . . . . (ακολουθεί το πιο πάνω «αιτητικό/ δια ταύτα» των Πρακτικών).

σελ.17: «ΑΛΟΥΚΟΣ: . . . . Στο θέμα της μεταολυμπιακής χρήσης των εγκαταστάσεων, δεν έχω αντίρρηση να συμφωνήσω και με το ψήφισμα του κ. Θωμόπουλου, ωστόσο θέλω να βάλω την εξής διάσταση και να φέρω και στο σώμα την εξής πληροφόρηση: Επειδή δεν υπάρχει, αν θέλετε, εκφρασμένη θέση της Κυβέρνησης σε ό,τι αφορά τη μεταολυμπιακή χρήση των εγκαταστάσεων – και έχουμε δει δημοσιεύματα που ρημάζουν τα έργα αυτά, που έχουν γίνει με τον ιδρώτα του ελληνικού λαού και ξέρετε πολύ καλά το κόστος και τις θυσίες οι οποίες έχουν γίνει--, υπάρχουν πρωτοβουλίες Ολυμπιακών Δήμων, και περίξ ολυμπιακών Δήμων, και δημιουργούνται θέσεις αιρετών της Αυτοδιοίκησης για τον τρόπο συμμετοχής τους στη μεταολυμπιακή χρήση αυτών των εγκαταστάσεων. Θα πρότεινα, λοιπόν, πέραν από το οποιοδήποτε ψήφισμα ή αίτημα ή οτιδήποτε άλλο, και εάν έχετε πληροφόρηση καινούρια να μας την πείτε, οι τέσσερις Δήμοι να κάνουν ένα ανοικτό Δημοτικό Συμβούλιο, με θέσεις τις οποίες πρέπει να επεξεργαστούν τα Δημοτικά Συμβούλια, σοβαρές θέσεις που να αντέχουν στην κριτική και να μην πει ο κάθε κυβερνών και ο κάθε Υπουργός ότι δεν αντέχουν σε οποιαδήποτε κριτική, να τοποθετήσουμε τη θέση μας για τη μεταολυμπιακή χρήση των εγκαταστάσεων . . . . Άρα λοιπόν, σας ζητώ και θα το κάνω γραπτώς αν θέλετε, να συνέλθουν σε ανοικτό Δημοτικό Συμβούλιο οι τέσσερις Δήμοι, αφού το όργανο το οποίο έχει συσταθεί εδώ και πολλά χρόνια και λειτουργεί, πραγματικά έχει μια κοινή στάση σε όλα αυτά τα ζητήματα. Και, βεβαίως, να επαναφέρουμε πάλι το ζήτημα της δημιουργίας του Μητροπολιτικού Πάρκου, χωρίς περικοπές, έτσι όπως είχε προγραμματιστεί παλαιότερα, έτσι όπως είχε δεσμευτεί ο σημερινός Πρωθυπουργός....».

σ.34: ΔΗΜΑΡΧΟΣ: «Μεταολυμπιακά ακίνητα, τώρα προ ημερησίας διατάξεως .. (ταυτόχρονες παρεμβάσεις) . . .», σ. 42. ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Για (τη) μεταολυμπιακή χρήση θα συμφωνούσα με την πρόταση του κ. Αλούκου. Ήδη κ. Αλούκο, αυτή η διαδικασία έχει ξεκινήσει μεταξύ των τεσσάρων Δημάρχων,

αλλά πιθανότατα θα έπρεπε να υπάρχουν και μερικοί τεχνοκράτες εντός εισαγωγικών, ή ειδικοί, που να μπορέσουν να καταθέσουν μια εμπειριστατωμένη και οικονομοτεχνική άποψη, γιατί είναι τεράστιο το κόστος συντήρησης όσον αφορά τις εγκαταστάσεις. Πάντως, δεν κάνουμε ούτε ένα βήμα πίσω από αυτό που έχουμε πει: ότι η χρήση των Ολυμπιακών εγκαταστάσεων θα πρέπει να τυγχάνει της έγκρισης της Τ.Α. και η Τ.Α. θα πρέπει να έχει τον κύριο λόγο σε αυτές τις χρήσεις ...». σ.132 γράφεται: «Διακόπτεται η συνεδρίαση λόγω βλάβης στη μικροφωνική εγκατάσταση του Δήμου».

Πρακτικά ΔΣ συνεδρίασης 9.12.2004.

σ. 41: «ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: . . Το δεύτερο. Θεωρώ κ. Πρόεδρε, δεδομένο ότι στη σημερινή συνεδρίαση του Δ.Σ. θα συζητηθεί το ΨΗΦΙΣΜΑ το οποίο έχουμε φέρει σε προηγούμενες συνεδριάσεις, όπως δεσμευτήκαμε, μαζί με τα άλλα ψηφίσματα που ενδεχομένως έχετε. Για το θέμα της μεταολυμπιακής χρήσης των έργων στο πρώην Αεροδρόμιο του Ελληνικού. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θα γίνει, κ. Θωμόπουλε, θα γίνει . . .». *Σημείωση: Αφού συζητήθηκαν τα 32 τακτικά και τα 5 έκτακτα θέματα, στη σ.214 γράφεται. «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λύεται η συνεδρίαση».* [Α.Θ. Ήταν αργά. Ισως ορισμένοι δ. σ. είχαν ήδη εγκαταλείψει τις έδρες τους].

Εφημερίδα «Αλιμος» της ΝΕΔΑ/ Κ. Μαντζουράνης, Ιαν-Φεβρ.2005 φ.13 σ.12.

Ρεπορτάζ, τίτλος: «Παλαιό Αεροδρόμιο, Όχι αποφάσεις ερήμην των Δήμων, Πάρκο με αθλητικές, πολιτιστικές δραστηριότητες – Ήπια αναψυχή».

Για την ΚΟΙΝΗ συνεδρίαση των Δ.Σ. Αλίμου, Αργυρούπολης, Γλυφάδας, Ελληνικού την 9 Φεβρουαρίου (=2005) στο Πολιτιστικό Κέντρο Αργυρούπολης, στην οποία αποφασίστηκε ανοικτή συγκέντρωση τη 16.2.2005, στη Λ. Ποσειδώνος, στον κόμβο του Αγίου Κοσμά. Δημοσιεύεται και το εξής κείμενο:

«ΨΗΦΙΣΜΑ./ Τα δημοτικά συμβούλια των Δήμων Αλίμου, Αργυρούπολης, Γλυφάδας, Ελληνικού, ως συνέχεια προηγούμενων αποφάσεών τους και της σχετικής μελέτης τους ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ τα εξής: 1.- ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΥΝ κάθε είδους απόφαση με οποιοδήποτε πρόσχημα, εκποίησης του χώρου. 2.-

ΖΗΤΟΥΝ την προκήρυξη διεθνούς διαγωνισμού για τη δημιουργία Μητροπολιτικού Πάρκου και ήπιων αθλητικών και πολιτιστικών χρήσεων. 3.- ΖΗΤΟΥΝ τη σύσταση Δημόσιου Φορέα δημιουργίας και διαχείρισης του Πάρκου με καθοριστική συμμετοχή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. 4.- ΘΕΩΡΟΥΝ ότι όσες από τις Ολυμπιακές εγκαταστάσεις μπορούν να ενταχθούν οργανικά στο πάρκο πρέπει να παραμείνουν και να περάσουν στην ευθύνη του παραπάνω φορέα, όσες δεν μπορούν να ενταχθούν οργανικά σε αυτό να απομακρυνθούν.- 5. ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΥΝ κάθε συζήτηση για παραμονή της Βάσης επισκευής Αεροσκαφών ή την κατασκευή γηπέδων οποιασδήποτε ΠΑΕ, 6.- ΑΠΑΙΤΟΥΝ από τον Πρωθυπουργό να τηρήσει την προεκλογική υπόσχεσή του (Αργυρούπολη 17.2.2004) ότι: *«Δεσμευόμαστε ότι οι χώροι που απελευθερώθηκαν, θα χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά για τη δημιουργία πρότυπου πάρκου. Μικρό ποσοστό των χώρων θα χρησιμοποιηθεί για τη δημιουργία εγκαταστάσεων πολιτιστικού και αθλητικού χαρακτήρα, σε συνεργασία και ύστερα από διάλογο με τις τοπικές κοινωνίες».*

Απόφαση/ σχέδιο Δ.Σ. με αρ. 255 (;)/ 2010, άγνωστης ημερομηνίας.

[ΠΡΩΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ].

«Πάνω στο 1^ο και μοναδικό θέμα της ημερήσιας διάταξης ο Πρόεδρος του Δ.Σ. δίνει το λόγο στο δ.σ. Χρ. Δουρίδα που θέτει υπόψη των μελών του σώματος το εξής ψήφισμα, το οποίο συνυπογράφουν και οι Ν. Τσαμπάρλης, Κ. Μαντζουράνης, Μ. Πανούση, Β. Κούης, Ι. Κωνσταντινίδης, Α. Φουστέρης, Αργ. Αργυρίου και Α. Σρέτσκοβιτς: «Καταγγέλλουμε τη νέα αντιλαϊκή επίθεση σε βάρος της ποιότητας ζωής των κατοίκων στο Λεκανοπέδιο και στο Ελληνικό, που θέλει να μετατρέψει σε Λας Βέγκας./ Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μεθο-δεύει να γίνουν καζίνο, μαρίνες, πολυτελή ξενοδοχεία, ιδιωτικά αεροδρόμια, έργα που δεν έχουν καμία σχέση με την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών./ Απαιτούμε την ανάπτυξη ενός υπερτοπικού πόλου πρασίνου με τη δημιουργία ενός μεγάλου πολυθεματικού πάρκου στο Ελληνικό. Ένα τέτοιο πάρκο έχουν ανάγκη τα λαϊκά στρώματα, έναν μεγάλης έκτασης πνεύμονα πρασίνου, που

θα τους παρέχει τη δυνατότητα να ικανοποιούν τις ανάγκες τους για άθληση, ψυχαγωγία, πολιτιστική δραστηριότητα, με ελεύθερη, δωρεάν και εύκολη πρόσβαση με φθηνές και γρήγορες συγκοινωνίες./ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΥΜΕ και απορρίπτουμε κάθε απόπειρα εμπορευματοποίησης οποιουδήποτε τμήματος της περιοχής του Ελληνικού και ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ να αξιοποιηθούν άμεσα οι υπάρχουσες αθλητικές εγκαταστάσεις, τα κτίρια των πρώην αεροσταθμών και της αμερικάνικης βάσης και τα υπόστεγα που υπάρχουν στο χώρο./ ΚΑΛΟΥΜΕ τις λαϊκές οικογένειες να προτάξουν τις δικές τους ανάγκες, να απαιτήσουν την ικανοποίησή τους, να οργανώσουν τη δική τους αντεπίθεση σε αυτή τη νέα αντιλαϊκή επέλαση της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ».

[ΔΕΥΤΕΡΟ ΨΗΦΙΣΜΑ].

«Στη συνέχεια ο Πρόεδρος του Δ.Σ. δίνει το λόγο στον κ. Δήμαρχο που θέτει υπόψη των μελών το παρακάτω ψήφισμα».

«Με βαθιά ανησυχία για την τύχη του πρώην αεροδρομίου πληροφορηθήκαμε από τα ΜΜΕ ότι η κυβέρνηση ενδεχομένως να προχωρήσει σε παραχώρηση τμήματος του χώρου στο κρατικό fund του Κατάρ (QIA) προκειμένου να υλοποιηθούν σχέδια δημιουργίας: μαρίνας ελλιμενισμού πολυτελών θαλαμηγών, ξενοδοχείου, συνεδριακών κέντρων, πλωτού καζίνο και μικρού αεροδρομίου που θα χρησιμοποιείται από lear jet και ιδιωτικά αεροσκάφη, εμπορικών κέντρων κ.α./Ο χώρος του πρώην αεροδρομίου αποτελεί ένα μεγάλο αδόμητο χώρο στο λεκανοπέδιο, ζωτικής σημασίας για το κλίμα, την ποιότητα ζωής των κατοίκων./ Σε απόσταση λίγων λεπτών από το κέντρο με το μετρό, μπορεί με σχετικά χαμηλό κόστος, όπως αποδείχνει η σχετική μελέτη, να γίνει ένα μητροπολιτικό πάρκο υψηλού πρασίνου, ελεύθερο κι ανοικτό στη χρήση όλων των πολιτών./ Τέτοια παραχώρηση δεν αφορά μόνο ένα ελεύθερο χώρο αλλά, ουσιαστικά, τους όρους ζωής των μελλοντικών γενιών./ Θυμίζουμε τη δήλωση του Πρωθυπουργού πριν ένα περίπου χρόνο: «Το ΠΑΣΟΚ αναγνωρίζοντας την οριακή κατάσταση που επικρατεί και στο λεκανοπέδιο, ιδιαίτερα στο λεκανοπέδιο, προχώρησε πρόσφατα με θάρρος και ευθύνη, στη πρόταση για μετατροπή ολόκληρου του χώρου του Ελληνικού, σε ένα από τα μεγαλύτερα μητροπολιτικά πάρκα της Ευρώπης με πράσινο και υποδομές που

θα υποστηρίξουν το πάρκο, θα είναι περιβαλλοντικά και ενεργειακά φιλικές και μόνο, όπως είπαμε, για την εξυπηρέτηση του κοινού συμφέροντος και όλων των πολιτών του λεκανοπεδίου»./ ΖΗΤΟΥΜΕ, εκφράζοντας όχι μόνο των δημοτών μας τη θέληση αλλά και το ζωτικό συμφέρον όλων των κατοίκων του λεκανοπεδίου να μην προχωρήσει η κυβέρνηση σε μια τέτοια παραχώρηση που σε κάθε περίπτωση δεν νομιμοποιείται στη συνείδηση των πολιτών./ ΖΗΤΑΜΕ να προσδιορίσει ο κ. Πρωθυπουργός σύντομα συνάντηση με τους Δημάρχους των τεσσάρων άμεσα θιγόμενων Δήμων για να παρουσιάσει τις απόψεις της Κυβέρνησης σχετικά με το ζήτημα και να ακούσετε (=ακούσει) τις δικές τους».

Ακολούθως τίθεται σε ψηφοφορία το Π Ρ Ω Τ Ο Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α και λαμβάνει 7 θετικές ψήφους, 3 αρνητικές και 4 λευκά.

Ακολουθεί ψηφοφορία για το Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α που λαμβάνει 7 θετικές ψήφους και 7 αρνητικές και σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 112 του ν. 3463/06 επικρατεί η ψήφος του Προέδρου. Επομένως το Δ.Σ. μετά από εκτενή διαλογική συζήτηση: ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ κατά ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ. Υπέρ 7, Κατά 7 (Χρ. Δουρίδας, Ν. Τσαμπάρλης, Α. Αργυρίου, Ι. Κωνσταντινίδης, Μ. Πανού-ση, Β. Κούης, και Α. Σρέτσκοβιτς). ΕΓΚΡΙΝΕΙ ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ: (αντιγράφεται, όπως πιο πάνω).

Σημείωση: Για τη ψηφοφορία του ΠΡΩΤΟΥ ψηφίσματος, δεν αναφέρονται τα ονόματα των ψηφισάντων θετικά ή αρνητικά. Για τη ψηφοφορία του ΔΕΥΤΕΡΟΥ ψηφίσματος του Δημάρχου, στις ψήφους «κατά» απουσιάζουν τα ονόματα των Κ. Μαντζουράνη και Αντ. Φουστέρη (απουσίαζαν από τη συνεδρίαση ;, ή προς στιγμή;, δεν προκύπτει από το ψηφιοποιημένο κείμενο).

Απόφαση Δ.Σ. με αρ. 78^Α/ 28.2.2011, με θέμα: «Ψήφισμα για τη δημιουργία μητροπολιτικού πάρκου στο πρώην αεροδρόμιο Ελληνικού».

«Πριν την έναρξη της συνεδρίασης ο δ.σ. της μείζονος αντιπολίτευσης κ. Αργ. Αργυρίου ζητά από το Προεδρείο να μπει ως έκτακτο θέμα το ζήτημα του μητροπολιτικού πάρκου του πρώην αεροδρομίου Ελληνικού. Ο κ. Δήμαρχος ενημερώνει το σώμα για τη συνάντηση των τριών Δημάρχων της «Κοινής

Δράσης» και θέτει υπόψη των μελών το ΨΗΦΙΣΜΑ των 3 δημάρχων (Αλίμου, Γλυφάδας, Ελληνικού-Αργυρούπολης) για τη δημιουργία μητροπολιτικού πάρκου στο πρώην αεροδρόμιο του Ελληνικού που αναφέρει τα εξής:

«Οι δημοτικές αρχές του Αλίμου, της Γλυφάδας και του Ελληνικού-Αργυρούπολης «Κοινή Δράση», πληροφορηθήκαμε από τα ΜΜΕ για τις αποφάσεις της διυπουργικής επιτροπής της κυβέρνησης για την «αξιοποίηση» του πρώην αεροδρομίου του Ελληνικού με διαδικασίες fasttrack./ Εκφράζουμε τη βαθιά ανησυχία μας ότι οι αποφάσεις αυτές ακυρώνουν τις παλιότερες δεσμεύσεις κυβέρνησης και πρωθυπουργού για τη δημιουργία στο χώρο μητροπολιτικού πάρκου και οδηγούν στο ξεπούλημα και την οικοπεδοποίησή του./ Δηλώνουμε ότι εκφράζοντας όχι μόνο τη θέληση των δημοτών μας αλλά και το ζωτικό συμφέρον όλων των κατοίκων του λεκανοπεδίου, παραμένουμε σταθεροί στην τεκμηριωμένη θέση μας να γίνει ο χώρος Μητροπολιτικό Πάρκο υψηλού πρασίνου, με ήπιες πολιτιστικές, αθλητικές και άλλες κοινωφελείς χρήσεις./ Επιβεβαιώνουμε την πρόθεσή μας να αντιταχθούμε σε κάθε προσπάθεια που θα αναιρεί τη μετατροπή του Ελληνικού σε πάρκο και θα το μετατρέψει σε χώρο κερδοσκοπίας επιχειρηματικών συμφερόντων, σε βάρος της ζωής μας, της υγείας μας και των μελλοντικών γενιών./ Οι Δήμαρχοι Αλίμου Θάνος Ορφανός, Γλυφάδας Κων/νος Κόκκορης, Ελληνικού-Αργυρούπολης Χρήστος Κορτζίδης»./ Παρακαλείται το Σώμα να ψηφίσει σχετικά./ Το Δ. Σ. αφού άκουσε το ψήφισμα των τριών δημάρχων και μετά από διαλογική συζήτηση./ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ./ Εγκρίνει το ψήφισμα των τριών δημάρχων (Αλίμου, Γλυφάδας, Ελληνικού-Αργυρούπολης) για τη δημιουργία μητροπολιτικού πάρκου στο πρώην αεροδρόμιο Ελληνικού που αναφέρει τα εξής: . . . . . (επαναλαμβάνεται το πιο πάνω ψήφισμα) . . .».

Απόφαση Δ.Σ. με αρ. 152/ 16.5.2011 με θέμα: «Συζήτηση και λήψη απόφασης για την ανάρτηση πανό στο Δήμο μας αναφορικά με τη δημιουργία μητροπολιτικού πάρκου στο πρ. αεροδρόμιο Ελληνικού.

« . . . ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ. Την ανάρτηση τεσσάρων (4) πανό διαμαρτυρίας σε κεντρικά σημεία της πόλης μας, με τα οποία θα εκφράζεται όχι μόνο η θέληση των δημοτών μας αλλά και το ζωτικό συμφέρον όλων των κατοίκων

του λεκανοπεδίου, να γίνει ο χώρος του πρώην αεροδρομίου Ελληνικού, Μητροπολιτικό Πάρκο υψηλού πρασίνου, με ήπιες πολιτιστικές, αθλητικές και άλλες κοινωφελείς χρήσεις. . . . .».

Εφημερίδα «Φωνή του Αλίμου», Ιανουάριος 2012, αρ. φύλλου 346 σ.4.

«ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ για το Ελληνικό, των Δημάρχων Αλίμου, Γλυφάδας, Ελληνικού-Αργυρούπολης./ Στις 8 Δεκέμβρη (= 2011) το Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου ανακοίνωσε την έναρξη του διεθνούς διαγωνισμού για την «αξιοποίηση» του Ελληνικού, δημοσιεύοντας την πρώτη φάση της Πρόσκλησης Υποβολής Εκδήλωσης Ενδιαφέροντος με καταληκτική ημερομηνία 30 Μαρτίου 2012./ Σύμφωνα με τη σχετική πρόσκληση το Ταμείο παραχωρεί άνευ όρων το πρώην Αεροδρόμιο και την παραλία του Αγίου Κοσμά στους επίδοξους επενδυτές. Συγκεκριμένα:/ Δίνει τη δυνατότητα εφαρμογής κάθε είδους σχεδίου στο χώρο χωρίς περιορισμούς και δεσμεύσεις. Προβλέπει εξαιρετικά υψηλές δυνατότητες εκμετάλλευσης της γης με $\Sigma\Delta > 0,4$ και κάλυψη 50% για να χτιστούν 2,5 εκατομμύρια τετραγωνικά ιδιωτικές κατοικίες, επιχειρηματικά πάρκα, εμπορικά καταστήματα, κέντρα αναψυχής κλπ./ Περιορίζει τις κατευθύνσεις της κοινωνίας για μητροπολιτικό πάρκο και δεν αναφέρει καν τις δραστηριότητες αθλητισμού που αποτελούν βασικό συστατικό του χώρου σήμερα – προφανώς επιτρέπει να κατεδαφιστούν ακόμη και οι ακριβοπληρωμένες ολυμπιακές εγκαταστάσεις. / Αγνοεί τις μελέτες του Πολυτεχνείου και του Πανεπιστημίου – η εγκυρότητα των οποίων ουδέποτε αμφισβητήθηκε από κανέναν – που καταδεικνύουν ότι το Μητροπολιτικό Πάρκο είναι ένα έργο εφικτό και ζωτικής σημασίας που δεν είναι δυνατό να υποκατασταθεί με άλλα έργα. / Οι δήμαρχοι του Αλίμου, της Γλυφάδας και του Ελληνικού-Αργυρούπολης:/ Δ η λ ώ ν ο υ μ ε ότι παραμένουμε σταθεροί στην τεκμηριωμένη θέση μας για τη δημιουργία του Μητροπολιτικού Πάρκου υψηλού πρασίνου με ήπιες πολιτιστικές, αθλητικές και άλλες κοινωνικές υποδομές, που είναι ένα έργο το οποίο μπορεί να αποτελέσει πρότυπο ενός εναλλακτικού μοντέλου πραγματικής ανάπτυξης προς όφελος των πολιτών του λεκανοπεδίου. Ε π ι β ε β α ι ώ ν ο υ μ ε την πρόθεσή μας – εκφράζοντας όχι μόνο τη θέληση των δημοτών μας αλλά και το ζωτικό συμφέρον όλων των

κατοίκων του λεκανοπεδίου – να α ν τ ι τ α χ θ ο ύ μ ε στο ξεπούλημα του Ελληνικού και στη μετατροπή του σε χώρο κερδοσκοπίας επιχειρηματικών συμφερόντων με τεράστιο περιβαλλοντικό και κοινωνικό κόστος σε βάρος της ζωής μας, της υγείας μας και των μελλοντικών γενιών./

Απόφαση Δ.Σ. με αριθ. 35/ 22.2.2012 με θέμα: «Συζήτηση και λήψη απόφασης για περαιτέρω πρωτοβουλίες και δράσεις του Δήμου Αλίμου μετά τη δημοσιοποίηση από το ΥΠΕΚΑ του προσχεδίου του νόμου «Σχέδιο ανάπτυξης του πρώην αεροδρομίου Ελληνικού – Πρόγραμμα ΗΛΙΟΣ – Προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, κριτήρια αιεφορίας βιοκαυσίμων και βιορευστών (ενσωματώσεις οδηγιών 2009/28/ΕΚ και 2009/ 30 ΕΚ) και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής».

Πάνω στο 1^ο θέμα η Πρόεδρος του Δ.Σ. δίνει το λόγο στον κ. Δήμαρχο, ο οποίος θέτει υπόψη των μελών του Σώματος την ανακοίνωση των Δημάρχων Αλίμου, Γλυφάδας και Αργυρούπολης-Ελληνικού για το ζήτημα του Ελληνικού μετά τη δημοσιοποίηση από το ΥΠΕΚΑ του προσχεδίου νόμου «Σχέδιο ανάπτυξης του πρώην αεροδρομίου Ελληνικού – Πρόγραμμα ΗΛΙΟΣ . . . .κλπ» (βλ. πιο πάνω). Η ανακοίνωση αναφέρει τα εξής: « . . . (κείμενο ίδιο με απο-φασιστικό). (Υπογράφεται): Οι δήμαρχοι: Αλίμου– Θάνος Ορφανός, Γλυφάδας – Κώστας Κόκορης, Ελληνικού- Αργυρούπολης – Χρήστος Κορτζίδης».

Στη συνέχεια καλεί το Σώμα να τοποθετηθεί και να ψηφίσει σχετικά. Το Δ.Σ. αφού άκουσε τα παραπάνω και μετά από εκτενή διαλογική συζήτηση, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ, Υπέρ: 28, Κατά (Χρ. Δουρίδας, Δ. Κάτσαρος), την υπερψήφιση του παρακάτω ψηφίσματος: «Το άμεσο ξεπούλημα και την τσιμεντοποίηση του πρώην αεροδρομίου Ελληνικού και του Αγίου Κοσμά, με συνοπτικές διαδικασίες επιχειρούν κυβέρνηση και τρόικα. Σύμφωνα με το σχέδιο νόμου που έδωσε στη δημοσιότητα το ΥΠΕΚΑ στις 16.2.2012 ολόκληρη η έκταση των 6.200 στρεμμάτων, παραχωρείται άνευ όρων στους επίδοξους επενδυτές. Ειδικότερα: *** Στα 4.200 στρέμματα προβλέπονται χρήσεις αμιγούς και γενικής κατοικίας, τουρισμού – αναψυχής, επιχειρηματικά

πάρκα, εμπορικά κέντρα, υποδομές μεταφορών, καζίνο, γραφεία, τράπεζες, ουρανοξύστες κ.ά. Επίσης επιτρέπονται προσχώσεις, κτίρια, εγκαταστάσεις και κάθε λογής μπίζνες στην παραλία, στον αιγιαλό, στο συνεχόμενο ή παρακείμενο θαλάσσιο χώρο και στον πυθμένα. *** Στα υπόλοιπα 2.000 στρέμματα προβλέπονται δρόμοι, τεχνικά έργα, κτίρια που θα καλύπτουν το 15% της έκτασης και ένα «πάρκο» -- των επενδυτών και αυτό -- με χρήσεις πρασίνου, τουρισμού- αναψυχής, αθλητισμού, πολιτισμού, κοινωφελών λειτουργιών, «πρότυπων αστικών υποδομών». *** Την πρωτοβουλία και το σχεδιασμό για όλα τα παραπάνω θα την έχουν οι ίδιοι επενδυτές οι οποίοι ουσιαστικά θα προκαλούν την έκδοση Υπουργικών Αποφάσεων, δηλαδή θα νομοθετούν!, ***Οι συντελεστές δόμησης κλιμακώνονται από 0,2 έως 2,2 με δυνατότητα υπέρβασης 20% και το ποσοστό κάλυψης στο σύνολο των 6.200 στρεμμάτων είναι 40%./ Για να προχωρήσουν απρόσκοπτα όλα τα παραπάνω καθιερώνονται ειδικές διαδικασίες εξπρές για την έκδοση αδειών, τις κατεδαφίσεις και την άμεση ολοκλήρωση των παραχωρήσεων σε δημόσιους και κοινωνικούς φορείς και την αποβολή τους από το χώρο, σε απόκλιση από το ότι το Σύνταγμα και οι Νόμοι ορίζουν./ Όλα τα παραπάνω είναι επικίνδυνα και μας βρίσκουν απολύτως αντίθετους. Καταστρέφουν το μέλλον των επόμενων γενιών και βάζουν τους «δημοσιονομικούς στόχους» πάνω από την υγεία των ανθρώπων, το περιβάλλον και την αξιοπρέπειά μας./ Οι δήμαρχοι του Αλίμου, της Γλυφάδας και του Ελληνικού- Αργυρούπολης: **** ΔΗΛΩΝΟΥΜΕ ότι παραμένουμε σταθεροί στην τεκμηριωμένη, με τις έγκυρες μελέτες του Πολυτεχνείου και του Πανεπιστημίου, πρότασή μας για τη δημιουργία του Μητροπολιτικού Πάρκου υψηλού πρασίνου με ήπιες πολιτιστικές αθλητικές και άλλες κοινωνικές υποδομές, που είναι ένα έργο το οποίο μπορεί να αποτελέσει πρότυπο ενός εναλλακτικού μοντέλου πραγματικής ανάπτυξης προς όφελος των πολιτών του λεκανοπεδίου. ***ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΥΜΕ την πρόθεσή μας (εκφράζοντας όχι μόνο τη θέληση των δημοτών μας αλλά και το ζωτικό συμφέρον όλων των κατοίκων του λεκανοπεδίου) να αντιταχθούμε στο ξεπούλημα του Ελληνικού και στην μετατροπή του σε χώρο κερδοσκοπίας επιχειρηματικών συμφερόντων, με τεράστιο περιβαλλοντικό και κοινωνικό κόστος, σε βάρος της ζωής μας, της υγείας μας και των μελλοντικών γενιών».

Απόφαση Δ.Σ. με αρ. 37/12.2.2014, με θέμα: «Συζήτηση και λήψη απόφασης επί της αναγκαιότητας για την ανάθεση σε νομικό της καταγραφής και αξιολόγησης του υφιστάμενου νομικού πλαισίου για το πρώην Αεροδρόμιο Ελληνικού».

«Πάνω στο 12^ο θέμα της Η.Δ. ο Πρόεδρος του Δ.Σ. θέτει υπόψη των μελών την εισήγηση του κ. Δημάρχου που έχει ως εξής: *«Επειδή οι εξελίξεις του π. Αεροδρομίου του Ελληνικού είναι ραγδαίες σε συνεργασία με τους Δημάρχους Ελληνικού-Αργυρούπολης και Γλυφάδας, κρίναμε ότι είναι απαραίτητο να δημιουργηθεί ένα κοινό αρχείο με όλες τις νομοθετικές και πολεοδομικές ρυθμίσεις που έχουν αποφασιστεί και θα αποφασιστούν, στα πλαίσια της «αξιοποίησης» του Ελληνικού από το ΤΑΙΠΕΔ. Ο Δήμος Ελληνικού-Αργυρούπολης ήδη έχει λάβει την παρόμοια απόφαση αρ. 125/2013. Γι αυτό το λόγο. Λαμβάνοντας υπόψη: Α) Ότι η δημιουργία ενός Μητροπολιτικού Πάρκου στο Ελληνικό, στην έκταση ιδιοκτησίας του Ελληνικού Δημοσίου 6.200 στρεμμά-των, που περιλαμβάνει το πρώην διεθνές αεροδρόμιο Ελληνικού με τα προσαρτήματά του και την παραλία του Αγίου Κοσμά, αποτελεί ζήτημα μείζονος σημασίας για το Δήμο Αλίμου αλλά και για τους όμορους Δήμους Ελληνικού-Αργυρούπολης και Γλυφάδας, για τους δημότες τους, καθώς και για το σύνολο των κατοίκων του Λεκανοπεδίου, η ποιότητα ζωής των οποίων συνεχώς υποβαθμίζεται. Β) Τη συστηματική δράση που έχει επιδείξει επί σειρά ετών ο Δήμος Αλίμου μαζί με τους όμορους Δήμους για τη δημιουργία ενός Μητροπολιτικού Πάρκου, με σειρά ενεργειών, δικαστικών (προσφυγή στο ΣτΕ) και εξωδικαστικών, την εκπόνηση μελετών (μελέτη ΕΜΠ-Μπελαβίλα) τη διενέργεια εκδηλώσεων κλπ, καθώς αποτελεί ζήτημα που έχει ιδιαίτερη σημασία για τα συμφέροντα του Δήμου. Γ) Την πληθώρα των διατάξεων και την ταχύτητα έκδοσης ρυθμίσεων που αφορούν την αξιοποίηση της ως άνω έκτασης από το ΤΑΙΠΕΔ και συνεπώς την ανάγκη συνεργασίας με ειδικό νομικό επιστήμονα με ιδιαίτερες γνώσεις, επιστημονική εξειδίκευση και συναφή εμπειρία στα θέματα που συνάπτονται με την επιχειρούμενη αξιοποίηση της επίμαχης έκτασης, προκειμένου να υπάρχει τεκμηρίωση και κωδικοποίηση αυτής της νομοθεσίας, καθώς η εξέλιξη αυτή αποτελεί ζήτημα που έχει ιδιαίτερη σημασία για τα συμφέροντα του Δήμου, ΕΙΣΗΓΟΥΜΕΘΑ, Όπως το Δ.Σ. αποφασίσει την αναγκαιότητα της ανάθεσης της παροχής υπηρεσιών σε Νομικό με ειδίκευση σε παρό-*

μοια θέματα για να ερευνήσει, να καταγράψει, να κωδικοποιήσει και να αξιολογήσει το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο με έμφαση στις πολεοδομικές και περιβαλλοντικές ρυθμίσεις καθώς και στις ρυθμίσεις που σχετίζονται με την επικείμενη αξιοποίηση της επίμαχης έκτασης./ Το έργο θα παραδοθεί σε έντυπη και ηλεκτρονική μορφή και θα ενημερώνεται για διάστημα ενός χρόνου από την υπογραφή της σύμβασης./ Τη σύμβαση και τον προσδιορισμό του έργου θα καταρτίσει η Οικονομική Επιτροπή./ Ορίζεται αμοιβή 2.000 ευρώ πλέον ΦΠΑ που θα καταβληθεί τμηματικά (υπογραφή σύμβασης και παράδοση)». Το Δ.Σ. αφού είδε την εισήγηση και έχοντας υπόψη τις διατάξεις: α) των άρθρων 65 παρ.1 και 72, παρ.1 του ν.3852/2010, β) του άρθρου 281 παρ.3 του ν. 3463/2006, γ) του άρθρου 83 παρ.1 του ν. 2362/1995 και της υπ αρ. 35130/739/9.8.2010 απόφασης του Υπουργού των Οικονομικών, και το σχετικό έγγραφο της Νομικής Υπηρεσίας του Δήμου στο οποίο αναφέρονται οι λόγοι μη ανάληψης της συγκεκριμένης υπόθεσης, μετά από διαλογική συζήτηση, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ, Την αναγκαιότητα της ανάθεσης παροχής υπηρεσιών σε Νομικό με εξειδίκευση σε παρόμοια θέματα για να ερευνήσει, να καταγράψει, να κωδικοποιήσει και να αξιολογήσει το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο, με έμφαση στις πολεοδομικές και περιβαλλοντικές ρυθμίσεις καθώς και στις ρυθμίσεις που σχετίζονται με την επικείμενη αξιοποίηση της επίμαχης έκτασης ιδιοκτησίας του Ελληνικού Δημοσίου, 6.200 στρεμμάτων που περιλαμβάνει το πρώην διεθνές αεροδρόμιο Ελληνικού με τα προσαρτήματά του και την παραλία του Αγ.Κοσμά./ Ορίζει ως ανώτατο όριο της σχετικής δαπάνης το ποσό των 2.000,00 ευρώ πλέον ΦΠΑ./ Την παραπάνω ανάθεση θα κάνει η Οικονομική Επιτροπή μαζί με την έγκριση δέσμευσης της πίστωσης».

Δ.- Σταθμός Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων (ΣΜΑ)

Απόφαση του Δ.Σ. με αρ. 42/ 7.3.2012, με θέμα: «Συζήτηση και λήψη απόφασης για την εγκατάσταση Διαδημοτικού (Άλιμος, Αργυρούπολη-Ελληνικό, Γλυφάδα) Σταθμού Μεταφόρτωσης και Διαλογής Απορριμμάτων (ΣΜΑ / ΚΔΑΥ) στο χώρο του πρώην Αεροδρομίου Ελληνικού».

« . .η Πρόεδρος του Δ.Σ. θέτει υπόψη των μελών την εισήγηση του Δημάρχου σχετικά με τη χωροθέτηση εγκατάσταση- λειτουργία διαδημοτικού Σταθμού Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων στο χώρο του πρώην αεροδρομίου Ελληνικού που έχει ως εξής: «Είναι γνωστές οι δυσκολίες που υπάρχουν στον τομέα της διαχείρισης-διάθεσης των απορριμμάτων τόσο στην περιφέρεια με τις ανεξέλεγκτες χωματερές, όσο και μεγάλα πολεοδομικά συγκροτήματα της Αττικής και της Θεσσαλονίκης με τους ΧΥΤΑ που αντέχουν μόνο για 2 χρόνια και με το 80% των απορριμμάτων να καταλήγουν εκεί χωρίς καμία προηγούμενη διαλογή και επεξεργασία ανακύκλωσης./ Στην κρίσιμη εποχή που βιώνουμε είναι αναφαίρετο δικαίωμα των πολιτών να αποκτήσουν καθαρότερες πόλεις και καλύτερες συνθήκες διαβίωσης, με χαμηλότερο κόστος από ότι επιτρέπει το σημερινό σύστημα αποκομιδής των απορριμμάτων. Η Τ.Α. έχει να παίξει σημαντικό ρόλο στην πορεία της βελτίωσης της ποιότητας της ζωής των κατοίκων. Η εγκατάσταση και λειτουργία ΣΜΑ που θα καλύπτει τις ανάγκες των όμορων δήμων είναι το βασικό στοιχείο στην κατεύθυνση της εξοικονόμησης πόρων και της διαφύλαξης του περιβάλλοντος. Είναι καθήκον μας όμως να διαφυλάξουμε και τον κοινωνικό χαρακτήρα των υπηρεσιών αυτών. Ταυτόχρονα πρέπει να ανταποδίδουμε καλύτερες, ταχύτερες και οικονομικότερες υπηρεσίες στο δημότη, γιατί μόνο αυτό θα αποτρέψει την μαζική ιδιωτικοποίηση της αποκομιδής των απορριμμάτων που επιχειρείται τελευταία με κύριο πρόσχημα την αναποτελεσματικότητα των δημοτικών υπηρεσιών καθαριότητας. Σε συνεργασία με τους δημάρχους Αργυρούπολης- Ελληνικού και Γλυφάδας πήραμε πρωτοβουλίες για την προώθηση του θέματος, το θέσαμε στους αρμόδιους φορείς (ΠΕΔΑ, Περιφέρεια, ΟΡΣΑ, Εφορεία Αρχαιοτήτων κ.ά.), το θέσαμε στην Ελληνικόν Α.Ε., συστήσαμε ομάδα εργασίας και ενημερώνουμε την κοινή γνώμη. Απαιτούνται όμως οι κοινές αποφάσεις των τριών δημοτικών συμβουλίων για να φανεί η βούλησή μας και να προχωρήσει ο σχεδιασμός και η υλοποίηση του έργου που έχει θεσμοθετηθεί από το 2003».

«Το Δημοτικό Συμβούλιο Αλίμου έχοντας υπόψη: *** τη μέχρι τώρα διαμορφωμένη κοινή θέση των δημάρχων Αλίμου, Αργυρούπολης-Ελληνικού και Γλυφάδας για τη διεκδίκηση χωροθέτησης - εγκατάστασης – λειτουργίας Σταθμού Μεταμόρφωσης Απορριμμάτων των τριών δήμων, μέσα στο χώρο του πρώην αεροδρομίου Ελληνικού, στη λογική της ήπιας, αποκεντρωμένης και

κοντά στην πηγή αντιμετώπισης του προβλήματος και σε πλήρη αρμονία με το Μητροπολιτικό Πάρκο πρασίνου που επίσης διεκδικούμε. *** Την εισήγηση του Δημάρχου. *** Τις προτάσεις της μείζονος αντιπολίτευσης (από 3 έως και 12). ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ. Υπέρ 25, Κατά 4 (Χρ. Δουρίδας, Δ. Κλαυδιανός, Δ. Κάτσαρος, Ε. Μπελιά): 1.- Τη χωροθέτηση – εγκατάσταση– λειτουργία Σταθμού Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων των δήμων Αλίμου, Ελληνικού-Αργυρούπολης, Γλυφάδας, σύμφωνα με το αναθεωρημένο ΠΕΣΔΑ Αττικής και όπως προβλέπεται από τη μελέτη του ΟΡΣΑ – Νοέμβριος 2007. Η δυναμικότητα του Σταθμού θα πρέπει να καλύπτει τις μελλοντικές ανάγκες των τριών, και μόνο, όμορων δήμων. 2.- Παράλληλα και στον ίδιο χώρο να υπάρξει πρόβλεψη χωροθέτησης- εγκατάστασης- λειτουργίας και Κέντρου Διαλογής Ανακυκλώσιμων Υλικών (ΚΔΑΥ) το οποίο θα βελτιστοποιήσει τη διαχείριση των αστικών απορριμμάτων. 3.- Η εγκατάσταση να είναι εκτός και μακράν του οικιστικού ιστού της πόλης. 4. Ο σταθμός να είναι στεγασμένος και όχι υπαίθριος. 5.- Στον ίδιο χώρο να γίνει η εγκατάσταση του Σταθμού Μεταφόρτωσης της ανακύκλωσης. 6.- Να πραγματοποιηθεί κυκλο-φοριακή μελέτη πρόσβασης στο Σταθμό Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων. 7.- Να μεταφερθεί το parking των απορριματοφόρων και του συνεργείου. 8.- Να προβλεφθεί χώρος φιλοξενίας για τα αδέσποτα σκυλιά. 9.- Να μην εγκατασταθεί άλλος Σταθμός Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων στο χώρο του πρώην αεροδρομίου. 10.- Ο ιδιώτης που μελλοντικά θα εκμεταλλευθεί το χώρο, να αποδίδει τα ανάλογα τέλη, εάν κάνει χρήση του Σ.Μ.Α. 11.- Ο ΣΜΑ να γίνει σύμφωνα με τις προδιαγραφές του Σχιστού. 12.- Να επιταχυνθούν οι διαδικασίες χωροθέτησης- εγκατάστασης- λειτουργίας του ΣΜΑ. 13.- Να αποσταλεί η παραπάνω απόφαση στους αρμόδιους φορείς και να υποβληθεί αίτημα για χρηματοδότηση των απαραίτητων μελετών στον ΕΔΣΚΑ. 14. Να εξουσιοδοτηθεί ο Δήμαρχος για τις απαιτούμενες ενέργειες σε συνεργασία με τους Δημάρχους Αργυρούπολης- Ελληνικού και Γλυφάδας».

Απόφαση Δ.Σ. με αρ. 292/ 26.6.2013 με θέμα: «Συζήτηση επί των πεπραγμένων σχετικά με την υλοποίηση της υπ αρ. 42/2012 απόφασης για την

εγκατάσταση Σταθμού Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων (ΣΜΑ) και Κέντρου Διαλογής και Ανάκτησης Υλικών (ΚΔΑΥ) των δήμων Αλίμου, Γλυφάδας και Ελληνικού- Αργυρούπολης στο χώρο του πρώην αεροδρομίου Ελληνικού».

« . . . ο οποίος Δήμαρχος, ενημερώνει το Σώμα για τα πεπραγμένα αναφορικά με την υλοποίηση της με αρ. 42/2012 απόφασης για την εγκατάσταση Σταθμού Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων (ΣΜΑ) και Κέντρου Διαλογής και Ανάκτησης Υλικών (ΚΔΑΥ) των δήμων Αλίμου, Γλυφάδας και Ελληνικού- Αργυρούπολης στο χώρο του πρώην αεροδρομίου Ελληνικού, και ειδικότερα για τις επαφές των Δήμων με τον Περιφερειάρχη Αττικής και τη δημόσια παρουσίαση της προκαταρκτικής μελέτης την 19^η Ιουνίου 2013 στην Αργυρούπολη./ Στη συνέχεια το λόγο παίρνει ο κ. Χτενίδης Τάκης, καθηγητής του Τμήματος Μηχανολογίας του ΤΕΙ Πειραιά, ο οποίος παρουσιάζει συνοπτικά την Προμελέτη για την ανάπτυξη και την κατασκευή του ΣΜΑ και ΚΔΑΥ, σημειώνοντας και την προοπτική για την κατασκευή μονάδας βιολογικής επεξεργασίας του οργανικού κλάσματος των απορριμμάτων (κομποστοποίησης). Το Δημοτικό Συμβούλιο, μετά από διαλογική συζήτηση.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ. Υπέρ 24, Κατά 1 (Χρ. Δουρίδας), Λευκά 1 (Μ. Πανούση). ΑΠΟΔΕΧΕΤΑΙ την προκαταρκτική μελέτη για την εγκατάσταση δημοτικού Σταθμού Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων (ΣΜΑ) και Κέντρου Διαλογής και Ανάκτησης Υλικών (ΚΔΑΥ), που εκπόνησε το ΤΕΙ Πειραιά, και, ΕΓΚΡΙΝΕΙ την από κοινού με τους δήμους Ελληνικού- Αργυρούπολης και Γλυφάδας σύνταξη μελέτης σκοπιμότητας για την κατασκευή Σταθμού Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων(ΣΜΑ) και Κέντρου Διαλογής και Ανάκτησης Υλικών (ΚΔΑΥ), και μονάδας βιολογικής επεξεργασίας του οργανικού κλάσματος των απορριμμάτων (κομποστοποίηση) στο χώρο του πρώην αεροδρομίου του Ελληνικού) . . . . .».

Αμερικανική βάση στο Ελληνικό

[β. 4.12.1974 – 29.6.1977], «Πρακτικόν 12, συνεδρίασις 13.10.1976», σ. 449, χωρίς αριθμό απόφασης. (σελ. 464): « . . . Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α, Το Δ.Σ. Αλίμου με την απόλυτη πεποίθηση ότι εκφράζει τη θέληση και τη γνώμη των κατοίκων της περιοχής Αλίμου, αλλά και βαθεία συνείδηση της αποστολής του, για την υπεράσπισιν των συμφερόντων του τόπου, στην συνεδρίαση της 13.10.1976, έλαβε κατά π λ ε ι ο ψ η φ ί α ν την εξής απόφαση: 1)Θεωρεί σαν ε π ι ζ ή - μ ι α την Α μ ε ρ ι κ α ν ι κ ή Α ε ρ ο π ο ρ ι κ ή Β ά σ η στο χώρο του Ελληνικού επειδή αποτελεί στόχο σε ενδεχόμενη σύρραξη, που θέτει σε άμεσο κίνδυνο την ζωήν των κατοίκων της περιοχής, 2) Η συμπεριφορά του Αμερικανικού προσωπικού αυτής της βάσεως προκαλεί το λαϊκό αίσθημα, με την ανθελληνική του στάση, περισσότερο σήμερα από οποιαδήποτε άλλη χρονική περίοδο, στις κρίσιμες στιγμές που περνάει η Πατρίδα μας, 3) Το καθεστώς των προνομίων που απολαμβάνει το ξένο προσωπικό της Βάσεως αυτής, απαλλοτριώνει σε βαθμό απαράδεκτο το νόημα της εθνικής μας αξιοπρέπειας και δημιουργεί στον Ελληνικό λαό το συναίσθημα μιας ξενοκρατούμενης περιοχής, 4) Η διαβρωτική επίδραση από την παρουσία των ξένων, σε ένα τόσο ζωτικό χώρο, δημιουργεί, ακόμη και τον κίνδυνο παραμορφώσεως των πολιτιστικών, οικονομικών και ηθικών χαρακτηριστικών της φυλής μας. / Για όλους τους παραπάνω λόγους, το Δ. Σ., π α ρ α κ α λ ε ί την Κυβέρνηση και ολόκληρη την Εθνική Αντιπροσωπεία να αντιμετωπίση με σθεναρότητα και αποφασιστικότητα το σοβαρώτατο πρόβλημα και να επιδιώξη με όλα τα νόμιμα μέσα, την κ α τ ά ρ γ η σ η της Αμερικανικής Αεροπορικής Β ά σ ε ω ς Ελληνικού. Το παρόν να αναρτηθή εις ΠΑΝΩ και ΤΑΜΠΛΩ (περιληπτικώς) εις δέκα διαφορετικά σημεία του Δήμου . . . ».

Για το έτος 1983,

δεν υπάρχουν Βιβλία ή στοιχεία Πρακτικών ή Αποφάσεων. Με βάση τις σημειώσεις μου, στις Ημερήσιες Διατάξεις που έχω καταθέσει (βλ. ΧΡΕΟΣ) προκύπτει ότι κατά την έκτακτη συνεδρίαση του Δ.Σ. της 28.4.1983, ελήφθη

«Απόφαση-Ψήφισμα για τις τελευταίες εξελίξεις στις διαπραγματεύσεις για το διώξιμο των Βάσεων». Προσδοκώ ότι θα υπάρχει στο αρχείο του Δήμου.

Πρακτικά Δ.Σ. της 18.7.1984 (χωρίς τίτλο θέματος), τόμος δεύτερος.

σελ. 60: «ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: Και το Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο ΨΗΦΙΣΜΑ. Αναφέρεται στην απεργία και στην απεργιακή κινητοποίηση που κάνουν οι εργαζόμενοι στην α μ ε ρ ι κ α ν ι κ ή β ά σ η από δύο μήνες περίπου. «Το Δημοτικό Συμβούλιο Αλίμου αφού διαπίστωσε την κατάσταση που δημιουργήθηκε από την απaráδεκτη στάση και τις προκλήσεις των Αμερικανών κατά των εργαζομένων στη Βάση Ελληνικού, που βρίσκονται σε πολυήμερη απεργιακή κινητοποίηση ζητώντας την επαναπρόσληψη των απολυθέντων συναδέλφων τους και την εφαρμογή, από τους υπεύθυνους της Βάσης, των Ελληνικών νόμων και των αποφάσεων των Ελληνικών δικαστηρίων, αφού πληροφορήθηκε τις προκλήσεις αστυνομικών οργάνων που συνέλαβαν δέκα πέντε (15) απεργούς, εκφράζοντας τα αισθήματα και τη θέληση του Αλιμιώτικου λαού, ψηφίζει: «ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΕΚΕΤΑΙ θερμά στον αγώνα των Ελλήνων εργαζομένων στις Αμερικανικές Βάσεις, που παλεύουν για τα δίκαια αιτήματά τους και υπερασπίζονται το δικαίωμά τους στη δουλειά και στην απεργία. ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΖΕΙ τις προκλήσεις των αστυνομικών οργάνων και ζητάει από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης να μην παρεμποδίζεται από αστυνομικά όργανα το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα της απεργίας. ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την προκλητική στάση των Αμερικανών που αρνούνται την εφαρμογή των Ελληνικών νόμων και των αποφάσεων των Ελληνικών δικαστηρίων για τους εργαζόμενους και ΑΠΑΙΤΕΙ την εφαρμογή τους. ΖΗΤΑ από την Κυβέρνηση να λάβει από τώρα όλα τα πολιτικά μέτρα που είναι απαραίτητα, ώστε το 1988 να ξηλωθούν όλες οι αμερικανικές βάσεις από το ελληνικό έδαφος»... (γίνεται διαλογική συζήτηση) . . . .σελ. 64: «ΠΡΟΕΔΡΟΣ . . . Ψηφίζουν ΝΑΙ εννέα, ΚΑΤΑ; Ο κ. Κατουφόπουλος, ΛΕΥΚΑ ο κ. Μασούρος και ο κ. Σκορτσής».

Πρακτικά Δ.Σ. της 28.1.1987, τόμος πρώτος, σ. 51. Ανακοίνωση

4 δημάρχων που μετατράπηκε σε Ψήφισμα του Δ.Σ.

«Εμείς οι Δήμαρχοι των 4 δήμων που βρίσκονται γύρω από την Αμερικανική Βάση Ελληνικού, Γλυφάδας, Αλίμου, Αργυρούπολης και Ελληνικού, διερμηνεύοντας και τα αισθήματα του φιλειρηνικού λαού της περιοχής μας, εκφράζουμε τη βαθιά ανησυχία μας για τους κινδύνους που θα προκύψουν για την παγκόσμια ειρήνη και τον αφοπλισμό, από την πραγματοποίηση της σχεδιαζόμενης πυρηνικής δοκιμής στη Νεβάδα στις 5.2.1987./ Η τυχόν πραγματοποίηση αυτής της πυρηνικής δοκιμής θα φέρει ένα βήμα πίσω τη διαδικασία για συμφωνία μεταξύ των ΗΠΑ και της Σοβιετικής Ένωσης για σταμάτημα των πυρηνικών δοκιμών. Υπάρχει κίνδυνος να τροφοδοτήσει ένα νέο γύρο στον ανταγωνισμό των εξοπλισμών. Η εγκληματική επιμονή της αμερικανικής κυβέρνησης για την πραγματοποίηση αυτής της πυρηνικής δοκιμής επιβάλλει σε όλες τις φιλειρηνικές δυνάμεις, σε όλους τους λογικά σκεπτόμενους ανθρώπους, λαούς και κυβερνήσεις, να κάνουν ένα αποφασιστικό βήμα στην πάλη για σταμάτημα των πυρηνικών δοκιμών, για σταδιακή απομάκρυνση όλων των πυρηνικών όπλων./ Εμείς οι Δήμαρχοι Αργυρούπολης, Αλίμου, Γλυφάδας και Ελληνικού, έχοντας μέσα στους δήμους μας μια βάση μαγνήτη του πυρηνικού ολέθρου, ζώντας από κοντά τις συνέπειες της ύπαρξής της για τους δημότες μας, ΔΗΛΩΝΟΥΜΕ για μια ακόμη φορά την απαίτηση του λαού της περιοχής μας να φύγει η αμερικανική βάση του Ελληνικού και να φύγουν τα πυρηνικά όπλα και όλες οι βάσεις από την Πατρίδα μας, με τη λήξη της συμφωνίας στο τέλος του 1988./ Ο χώρος της αμερικανικής βάσης του Ελληνικού και κάθε άλλης βάσης από το χώρο που φωλιάζει ο θάνατος, να γίνει χώρος ειρηνικής δημιουργίας./ Καλούμε τους δημότες μας να ενώσουν τις προσπάθειές τους με κάθε φιλειρηνική πρωτοβουλία και κινητοποίηση για να αποτραπεί η έκρηξη της Νεβάδας, για να φύγουν οι βάσεις και τα πυρηνικά όπλα από τον τόπο μας», σελ. 65: «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Νομίζω ότι το θέμα έχει εξαντληθεί κ. συνάδελφοι. Ψηφίζουμε την πρόταση του ψηφίσματος. Ποιοι ψηφίζουν υπέρ; 12 ΥΠΕΡ, ΚΑΤΑ 3» (= λόγω διαφωνίας σε διατυπώσεις).

Εκτακτο Συνέδριο της ΚΕΔΚΕ στη Σκιάθο 7, 8 και 9.6.1990.

«ΨΗΦΙΣΜΑ, ΓΙΑ ΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ. Το Εκτακτο Συνέδριο της ΚΕΔΚΕ που έγινε στη Σκιάθο με θέμα «Περιβάλλον και Ανάπτυξη» ύστερα από εισήγηση όλων των εκπροσώπων των ΤΕΔΚ Κρήτης, σχετικά με το επίκαιρο θέμα της μεταφοράς των Βάσεων του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ και της ΝΕΑΣ ΜΑΚΡΗΣ στην ΚΡΗΤΗ, γεγονός που αφ' ενός άμεσα απειλεί το περιβάλλον του νησιού και αφ' ετέρου αποτελεί ορατή εστία και στόχο Πυρηνικής Ανάφλεξης στον ευαίσθητο χώρο της Μεσογείου./ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ./ 1.- Συμπαραστέκεται στο δίκαιο αγώνα του Κρητικού Λαού και των φορέων του για την απομάκρυνση όλων των Αμερικανικών Βάσεων από το Νησί, 2.- Θεωρεί ότι η παραμονή των βάσεων και η εγκατάσταση νέων πυρηνικών όπλων δεν εξυπηρετεί τα εθνικά συμφέροντα αλλά τους στρατηγικούς στόχους των ΗΠΑ στην περιοχή, 3.- Η Τ.Α. γνήσιος εκφραστής των λαϊκών συμφερόντων θα ηγηθεί του αγώνα για την απομάκρυνση όλων των βάσεων από τη Χώρα μας που κρίνεται ως όρος απαραίτητος για την κατοχύρωση της εθνικής ανεξαρτησίας και της λαϊκής κυριαρχίας στην Πατρίδα μας, 4.- Καλούμε την Εθνική Αντιπροσωπεία να μην επικυρώσει την ήδη μονογραφηθείσα συμφωνία για τις Βάσεις που έγινε με ιδιαίτερη σπουδή ερήμην του Λαού μας».

Σχόλιο: σ' ΤΟ ΧΡΕΟΣ, κεφ. «Οικονομικά της Τ.Α.», έχω καταθέσει όλα τα ψηφίσματα που ελήφθησαν την 20.6.1990 (αποφ.151), με ελάχιστες παραλλαγές. Το πιο πάνω δεν γράφτηκε προς ψήφιση στο Δ.Σ. Το συνέδριο της ΚΕΔΚΕ στη Σκιάθο τις 7, 8 και 9 Ιουνίου 1990, ανακήρυξε την εβδομάδα 19-23.6.1990 ως «Εβδομάδα Δράσης της Τ.Α.». Η ανοιχτή συνεδρίαση του Δ.Σ. έγινε στο χώρο της Παραλίας, όπως προκύπτει από σημείωσή μου επ' αυτών.

Σχέδιο κοινής απόφασης των Δ.Σ. των 4 Δήμων, για «Διατύπωση πρότασης για την αξιοποίηση του χώρου των Βάσεων Ελληνικού της 19.2.1991 (βλ. ΤΟ ΧΡΕΟΣ κεφ. «Αεροδρόμιο Ελληνικού - Αμερικανική Βάση»).

ΠΡΩΤΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ή ΨΗΦΙΣΜΑ

«Τα Δημοτικά Συμβούλια των Δήμων Αλίμου, Αργυρούπολης, Γλυφάδας, Ελληνικού, που συνήλθαν σε κοινή σύσκεψη με την παρουσία των Δημάρχων, και φορέων των περιοχών μας, καθώς και εκροσώπων του τοπι-

κού τύπου, σήμερα 19 Φλεβάρη 1991, σε Κινηματοθέατρο του Δήμου Γλυφάδας, ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΝ και ΨΗΦΙΖΟΥΝ ΟΜΟΦΩΝΑ για τα Δ.Σ. Αλίμου, Γλυφάδας, Ελληνικού, και κατά ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ για το Δ.Σ. Αργυρούπολης: 1) Διαδηλώνουν την ανυποχώρητη απόφασή τους στη ΜΗ οικοπεδοποίηση του Ελληνικού, και για τη μετατροπή των Βάσεων του Ελληνικού σε πάρκο αναψυχής και πολιτισμού, και την απόδοσή τους στους κατοίκους του Λεκανοπεδίου, και τη θέληση να αγωνιστούν μαζί με τους κατοίκους όλων των Δήμων, ώστε να υλοποιηθεί η απόφαση αυτή. 2) Συμφωνούμε κατ αρχήν στην πρόταση, όπως παραδόθηκε από την ΑΝΔΗΠ και ζητάμε από όλους τους φορείς, τα κόμματα, τα αρμόδια Υπουργεία, και κύρια το ΥΠΕΧΩΔΕ, να διαμορφώσουν τις προτάσεις τους για να προκύψει το καλλίτερο αποτέλεσμα για τους κατοίκους του Λεκανοπεδίου./ Γι αυτό συντάχθηκε το παρόν και στέλνεται για ενημέρωση προς όλους τους αρμόδιους φορείς.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ή ΨΗΦΙΣΜΑ

«Τα Δημοτικά Συμβούλια των Δήμων Αλίμου, Αργυρούπολης, Γλυφάδας, Ελληνικού, που συνήλθαν σε κοινή σύσκεψη με την παρουσία των Δημάρχων, και φορέων των περιοχών μας, καθώς και εκροσώπων του τοπικού τύπου, σήμερα 19 Φλεβάρη 1991, σε Κινηματοθέατρο του Δήμου Γλυφάδας, ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΝ ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ για τα Δ.Σ. Αλίμου, Γλυφάδας, Ελληνικού, Αργυρούπολης: ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΝΤΑΙ έντονα για την ακύρωση από το Νομάρχη Πειραιά της απόφασης των Δημοτικών Συμβουλίων, για την ανάθεση στην ΑΝΔΗΠ ΑΕ εκτέλεσης εργασιών υποστήριξης οργάνωσης και διατύπωσης πρότασης για την αξιοποίηση της Βάσης Ελληνικού, ειδικότερα μάλιστα, αφού όπως προκύπτει από το σκεπτικό της ακυρωτικής απόφασης αυτή υπεισέρχεται ανεπίτρεπτα στον έ λ ε γ χ ο σ κ ο π ι μ ό τ η τ α ς της απόφασης που από χρόνια έχει καταργηθεί, και, ΖΗΤΑΜΕ, έστω και μετά τις τόσες καθυστερήσεις, να εγκρίνει τις αποφάσεις, για να πληρωθούν τα χρήματα στην ΑΝΔΗΠ ΑΕ, που ήδη ολοκλήρωσε τη μελέτη υποστήριξης και παρέδωσε τα αντίστοιχα τεύχη./ Γι αυτό και συντάχθηκε το παρόν και στέλνεται για ενημέρωση, προς όλους τους αρμόδιους φορείς».

Σχόλιο: σ' ΤΟ ΧΡΕΟΣ έχουν κατατεθεί: α) η με αρ.πρ. 1987/12.2.1991 πρόσκληση προς τα μέλη των Δ.Σ., και, β) σχέδια των πιο πάνω αποφάσεων, χωρίς υπογραφή.

Κεφάλαιο έβδομο

Προστασία περιβάλλοντος

[β. 25.7.1977 - 4.12.1978]. σελ. 26: «Απόφ. 125, ΨΗΦΙΣΜΑ του Δ.Σ. Αλίμου κατά την τακτικήν συνεδρίασιν της 5^{ης} Σεπτεμβρίου 1977», « . . .εξέδωσε ΟΜΟΦΩΝΑ το παρακάτω ψήφισμα, με αφορμή τους εμπρησμούς των δασών που ήταν τόσοι πολλοί κατά τους τελευταίους μήνες. Το Δ.Σ. Αλίμου υιοθετώντας την εισήγηση του δημάρχου Αλίμου κ. Παύλου Τζιβανίδη, και κρίνοντας πως έχει υποχρέωση να πάρει μια υπεύθυνη θέση πάνω στο εθνικό αυτό θέμα: ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ, σαν εθνοκτόνο πράξη, στρεφόμενη κατά της Πατρίδος και του Ελληνικού λαού, κάθε εμπρησμό δάσους, είτε από πρόθεση, είτε από αμέλεια και ΖΗΤΕΙ από την Κυβέρνηση την παραδειγμα-τική τιμωρία των υπαιτίων, για να σταματήσει αυτό το μεγάλο κακό, που έγινε το φετινό Καλοκαίρι στα περισσότερα διαμερίσματα της Χώρας, με τις πυρκαγιές, που είχαν σαν αποτέλεσμα την καταστροφή μεγάλων δασικών εκτάσεων. ΠΙΣΤΕΥΕΙ ότι οι Δήμοι και οι Κοινότητες είναι πρόθυμοι και μπορούν να συνεργαστούν και να βοηθήσουν αποτελεσματικά, σε ώρες εθνικής ανάγκης, όπως είναι το θέμα της σωτηρίας των δασών και του πρασίνου γενικότερα, αν οργανωθούν κατάλληλα επί μόνιμου βάσεως. ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ να αναληφθεί σταυροφορία εθνικού επιπέδου και να ξεχυθούμε όλοι, όχι μόνο στις καμένες από τις πυρκαγιές εκτάσεις, αλλά και σε κάθε γωνία της ελληνικής γης. Θα ήταν πολύ αποτελεσματική, πιστεύει το Δ.Σ., μια οργανωμένη και συστηματική δενδροφύτευση, ύστερα από ανάλογη διαφώτιση του λαού, με το σύνθημα «φυτεύοντας ένα δένδρο, φυτεύεις μια ζωή». Είναι στο χέρι μας σαν αντίρροπο των καταστροφικών πυρκαγιών να ανάψουμε μια μόνιμη πυρκαγιά στην ψυχή

όλων των Ελλήνων, τη φλόγα και την αγάπη για τα δάση. Σε μας εναπόκειται να κάνουμε την Πατρίδα μας καταπράσινη και αυτό θα πετύχουμε αν όλοι οι κρατικοί φορείς, με επικεφαλής την Κυβέρνηση και όλα τα πολιτικά κόμματα, κινηθούμε οργανωμένα και συστηματικά μαζί με το λαό προς αυτή την κατεύθυνση. ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ το Δ.Σ., σαν ξεκίνημα αυτής της Ιερής εκστρατείας και υλοποίηση της ιδέας να προγραμματίσει στο κοντινό μέλλον ανάλογες εξορμήσεις φυτεύσεως δένδρων στις περιοχές που δοκιμάστηκαν ιδιαίτερα τον τελευταία καιρό, από μεγάλες πυρκαγιές. Έτσι θα δοθεί ένα καλό παράδειγμα που μπορούν να το ακολουθήσουν και οι υπόλοιποι Ο.Τ.Α., σαν πρωτοπόροι μιας ευγενούς και ωραίας προσπάθειας που το αποτέλεσμα της θα είναι καλό για όλους τους Έλληνες».

Πρακτικά Δ.Σ. της 3.6.1987, τόμος 2^{ος}, σελ. 100- 102 επ.

«ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: κ. συνάδελφοι δύο ψηφίσματα, θα μου επιτρέψετε. . . .».

[ΨΗΦΙΣΜΑ ΠΡΩΤΟ]

«ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: Το Δημοτικό Συμβούλιο Αλίμου, αφού έλαβε υπόψη του το Σχέδιο Διατάγματος του Υπουργείου Βιομηχανίας, το γνωστό ως Διάταγμα Πέτσου, με το οποίο καταργείται το ισχύον Προεδρικό Διάταγμα 84/1984, κι επιτρέπεται η εγκατάσταση νέων βιομηχανιών στο Νομό Αττικής, περιορίζεται ο αριθμός των βιομηχανιών και βιοτεχνιών που χαρακτηρίζονται οχλούσες και διευρύνεται ο . . . (αλλαγή κασέτας) . . . που θα έχει το Διάταγμα αυτό στην ήδη υπερκορεσμένη βιομηχανικά και υποβαθμισμένη περιβαλλοντικά περιοχή της Αθήνας και της Αττικής. Με αποτέλεσμα, τη ματαίωση της μετεγκατάστασης των οχλουσών βιομηχανιών στην προοπτική του χρόνου. Την αύξηση των ρυπογόνων εστιών και την παραπέρα υποβάθμιση του περιβάλλοντος, του οποίου η ισορροπία βρίσκεται σε οριακό επίπεδο, ΨΗΦΙΖΕΙ: Απαιτεί την απόσυρση του Σχεδίου του παραπάνω Διατάγματος και τη σύνταξη νέου, με τη συμμετοχή των ΟΤΑ, του ΤΕΕ, των Βιομηχανικών και Βιοτεχνικών Επιμελητηρίων Αθήνας και Πειραιά, της ΓΣΕΕ

και των Εργατικών Κέντρων Αθήνας και Πειραιά, άλλων επιστημονικών φορέων και εκπροσώπων του Οικολογικού Κινήματος, μετά από πλατιά ενημέρωση και συζήτηση με το λαό». «Πρόεδρος: . . . Ψηφίζουμε. Ψηφίστηκε ΟΜΟΦΩΝΑ».

Πρακτικά Δ.Σ. της 20.6.1990, τόμος 2^{ος} σελ. 6, με θέμα 1/151:

«Ενημέρωση και συζήτηση για: α) Το οικονομικό πρόβλημα των ΟΤΑ (κρατικός προϋπολογισμός), β) Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, γ) Το περιβάλλον, παραλιακός χώρος Αλίου». Απόφαση ΔΣ 151/20.6.1990 ανοιχτή συνεδρίαση στην Παραλία (ΤΟ ΧΡΕΟΣ, «Οικονομικά Τ.Α.»).

«ΣΚΟΥΡΤΗ: *Ψήφισμα για το περιβάλλον και την τοπική ανάπτυξη.* Σήμερα, σε παγκόσμια κλίμακα, η προστασία του περιβάλλοντός μας είναι δικαίωμα και υποχρέωση όλων των κοινωνιών, χωρίς σύνορα. Είναι ζήτημα ζωής. Οι καταστροφικές επιπτώσεις από τα εκτεινόμενα (= λάθος απομαγνη-τοφώνησης, ορθό, εντεινόμενα) οικολογικά προβλήματα που είναι αποτελέσματα συγκεκριμένων πολιτικών επιλογών, καταδείχνουν ότι πραγματική ανάπτυξη με συνέχεια και με ποιότητα ζωής μπορεί να αναδειχθεί μόνο όταν έχει ως κύριο συστατικό την προστασία του περιβαλλοντικού πλούτου και τη συμφιλίωσή μας με τη φύση. Η Τ.Α. εκφραστής της τοπικής κοινωνίας, είναι και ο ευαίσθητος δέκτης και γνώστης των περιβαλλοντικών προβλημάτων και ο υπεύθυνος φορέας που μπορεί να προωθήσει την τοπική ανάπτυξη, με κύρια συνιστώσα την περιβαλλοντική διάσταση./ Είναι επιτακτική ανάγκη στη Χώρα μας να αποδοθούν στην Τ.Α. όλες οι αρμοδιότητες και οι πόροι του τομέα που αναφέρονται στο τοπικό και νομαρχιακό επίπεδο, μαζί με την άμεση ενεργοποίηση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης./ Απαιτούμε ακόμα την ενεργή συμμετοχή της Τ.Α. στην κατανομή των πόρων από προγράμματα της Κοινότητας για να μπορεί να είναι πιο αποτελεσματική η παρέμβαση της Τ.Α. στη βελτίωση της ποιότητας ζωής./ Μέσα από αυτή τη δράση η Τ. Α. θα συμβάλει με όλες τις δυνάμεις στη διαμόρφωση και χάραξη μιας ενιαίας εθνικής στρατηγικής που απαιτείται περισσότερο από κάθε άλλη φορά σήμερα, για την αντιμετώπιση των εντεινόμενων περιβαλλοντικών μας προβλημάτων./ Ο δήμος, η κοινότητα και η νομαρχιακή αυτοδιοίκηση είναι τα βάρη στα οποία

θα πρέπει να στηριχτεί αυτή η πολιτική με βασικό εργαλείο τον δημοκρατικό, περιβαλλοντικό, χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό./ Το συνέδριό μας καλεί κύρια την Κυβέρνηση, αλλά και τους τοπικούς και κεντρικούς φορείς και όλους τους πολίτες σε κοινή δράση και άμεσα μέτρα για τομείς που αποτελούν αιχμές στην προστασία του περιβάλλοντος και συγκεκριμένα: 1.- Άμεση εφαρμογή του νομοθετικού πλαισίου του νόμου 1650/86, νόμος για τη διαχείριση του υδάτινου δυναμικού, νόμος 1337/1983 και άλλα./ Με την έκδοση όλων των Προεδρικών Διαταγμάτων και Υπουργικών αποφάσεων και ενεργοποίηση των νέων θεσμών./ Τροποποίηση του ν. 1060/80 και την ενίσχυση του έργου των ΔΕΥΑ, σύμφωνα με τις προτάσεις της ΕΔΙΕΑ και της ΚΕΔΚΕ./ Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με αυτήν της Κοινότητας. Ακόμη η ΚΕΔΚΕ, αφού μελετήσει τον καταστατικό χάρτη που εγκρίθηκε από την Οικουμενική Κυβέρνηση, να προβεί σε συγκεκριμένες προτάσεις για την εφαρμογή του. 2.- Συστηματική αντιμετώπιση των προβλημάτων αιχμής στο κορεσμένο Θριάσιο, στο συμφορημένο λεκανοπέδιο της Αθήνας, Πτολεμαΐδα, Μεγαλόπολη, Θεσσαλονίκη, Αμβρακικό, στις προβληματικές παράκτιες και νησιωτικές περιοχές, τους ποταμούς και τις λίμνες και τις περιοχές ανεξέλεγκτης διάθεσης τοξικών αποβλήτων των χημικών ουσιών. 3.- Προστασία των δασών μας από τις πυρκαγιές, και εφαρμογή αυστηρότερων διατάξεων για την προστασία των δασικών εκτάσεων και ιδιαίτερα των εθνικών δρυμών, από καταπατήσεις και αλλαγές στην χρήση γης, μεταλλευτικές εγκαταστάσεις, ρυπογόνες και μη εγκαταστάσεις, διεύρυνση βοσκοτόπων και άλλα./ Να επιβληθεί με νόμο η υποχρεωτική αναδάσωση των ιδιωτικών δασικών εκτάσεων. 4.- Χρηματοδότηση της σύνταξης του ενιαίου εθνικού κτηματολογίου και άμεση δημιουργία κτηματικών γραφείων σε κάθε νομό. 5.- Επιτάχυνση των προγραμμάτων προστασίας των βιοτόπων και της διαχείρισης των απορριμμάτων σε κάθε περιοχή. 6.- Εφαρμογή του δημοκρατικού σχεδιασμού με την αποκεντρωμένη ενεργοποίηση κατευθύνσεων χωροταξικής και περιβαλλοντικής οργάνωσης, στην περιφέρεια και στο νομό, με τη συστηματική ενεργοποίηση των Γενικών Πολεοδομικών Σχεδίων. 7.- Καταπολέμηση της αυθαίρετης δόμησης, και σταμάτημα της οικοπεδοποίησης στις εκτός σχεδίου περιοχές./ Η Τ. Α., θα αγωνιστεί με όλες τις δυνάμεις για να αποτρέψει κυβερνητικές και άλλες προθέσεις για ιδιωτικοποιήσεις και οικοπεδοποιήσεις δημοσίων εκτάσεων π.χ. δασικών και άλλων εκτάσεων, βάσεις Ελληνικού και

λοιπά. Για ιδιωτικές ρυμοτομήσεις, μειώσεις των εισφορών του ν. 1337/83 και αύξηση της υπεραξίας των μεγάλων ιδιοκτητών./ Στις άμεσες προτεραιότητες της Τ.Α. είναι η οργάνωση και δραστηριοποίηση υπηρεσιών περιβαλλοντικού και πολεοδομικού σχεδιασμού στο Δήμο και στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Παράλληλα δίνουμε ιδιαίτερη έμφαση στη δημιουργία μιας νέας περιβαλλοντικής συνείδησης στον πολίτη που μπορεί σταδιακά να προωθηθεί με περιβαλλοντική εκπαίδευση και επιμόρφωση που πρέπει να προωθηθεί συστηματικά στα σχολεία και την ενίσχυση του περιβαλλοντικού κινήματος στη γειτονιά, στην πόλη και στο χωριό./ Τέλος θα αγωνιστούμε να σταματήσει η παραγωγή ενέργειας από την πυρηνική σχάση και . . .(κενό) . . .».

σ. 62: ΠΡΟΕΔΡΟΣ: . . . Λοιπόν ψηφίζουμε ΟΜΟΦΩΝΑ, με επιφύλαξη του κ. Τζιβανίδη, ως προς την παράγραφο 3 του ψηφίσματος της ΚΕΔΚΕ. . . .».

Σχόλιο: σ' ΤΟ ΧΡΕΟΣ, κεφ. «Οικονομικά της Τ.Α.», έχω καταθέσει όλα τα ψηφίσματα που ελήφθησαν την 20.6.1990, με ασήμαντες/ ελάχιστες παραλλαγές. Οι ελλείπουσες στα Πρακτικά ημερομηνίες του συνεδρίου ΚΕΔΚΕ στη Σκιάθο είναι οι 7, 8 και 9 Ιουνίου 1990, το οποίο ανακήρυξε την εβδομάδα 19-23.6.1990 ως «Εβδομάδα Δράσης της Τ.Α.». Η ανοιχτή συνεδρίαση του Δ.Σ. έγινε στο χώρο της Παραλίας, όπως προκύπτει από σημείωσή μου επ' αυτών.

Απόφαση Δ.Σ. με αρ. 453/8.10.2003 με θέμα: «Συζ. & λήψη απόφασης σχετικά με τις κεραιές κινητής τηλεφωνίας που έχουν εγκατασταθεί στο Δήμο μας» (= ΤΟ ΧΡΕΟΣ, κεφ. Θέματα Κοινωνικού ενδιαφέροντος).

«. . . ο Πρόεδρος του Δ.Σ. λέγει στα μέλη του σώματος ότι υπάρχουν πολλά και σοβαρά παράπονα δημοτών μας αναφορικά με τις 15 κεραιές κινητής τηλεφωνίας που βρίσκονται στο Δήμο, τουλάχιστον όσες είναι καταμετρημένες από την Υπηρεσία μας./ Άλλες απ αυτές είναι νόμιμες, άλλες είναι παράνομες και άλλες δεν λειτουργούν καθόλου και απλά έχουν τοποθετηθεί. . . . Το Δ.Σ. μετά από διαλογικές συζητήσεις, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ, 1.- Να αποστείλει έγγραφο στη Διεύθυνση Σχεδιασμού κι Εφαρμογών Πολεοδομίας και Περιβάλλοντος και να ζητήσει κατά πόσο η απόφαση του Ε' τμήματος του

Συμβουλίου της Επικρατείας με αριθμό 3375/2000 έχει γίνει αποδεκτή για γενική εφαρμογή από τους αρμόδιους Υπουργούς. 2.- Να ζητήσει να πληροφορηθεί αν η Κοινή Υπουργιακή Απόφαση που αναφέρεται στο σκεπτικό της απόφασης 3375/2000 παραμένει ακόμη σε ισχύ για τις αναφερόμενες εγκαταστάσεις- κατασκευές κεραιών κινητής τηλεφωνίας. 3.- Να ζητήσει να διενεργηθεί μελέτη για την έγκριση περιβαλλοντικών όρων από το Νομάρχη Αθηνών. 4.- Να ξεκινήσει τη διαδικασία αναδρομικά για τον έλεγχο εφαρμογής των καθορισμένων μέτρων προφύλαξης του κοινού από τη λειτουργία των κεραιών κινητής τηλεφωνίας και να ανατεθεί η μελέτη ή στην Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας (ΕΕΑΕ) και την Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΕΕΤΤ) ή στο «Δημόκριτο» Ερευνητικό Κέντρο, όσον αφορά τις βλαπτικές στην υγεία επιδράσεις των εν λόγω εγκαταστάσεων.- 5.- Να καταθέσει ασφαλιστικά μέτρα κατά των εταιρειών κινητής τηλεφωνίας εφ' όσον δεν πληρούν τις παραπάνω προϋποθέσεις και που τις έχουν τοποθετήσει χωρίς ειδικές άδειες σε διάφορα σημεία του Δήμου μας. 6.- Εγκρίνει δαπά-νη ποσού 6.000 ευρώ για τη μίσθωση γερανού προκειμένου να υλοποιηθεί η απομάκρυνση των κεραιών. 7.- Απαγορεύει πλέον την εγκατάσταση νέων κεραιών και ανακηρύσσει το Δήμο μας κορεσμένο».

Απόφαση Δ.Σ. με αρ. 118/ 23.3.2009 με θέμα: Συζήτηση και λήψη απόφασης για τα ΝΕΑ ΟΔΙΚΑ ΕΡΓΑ ΑΤΤΙΚΗΣ και της επί αυτών Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων».

« . . . . Στη συνέχεια παίρνει το λόγο ο κ. Δήμαρχος αναφέροντας τα εξής: «Τα σχέδια που μας έδωσε το ΥΠΕΧΩΔΕ για την προέκταση της Περιφερειακής Υμηττού μέχρι τη λεωφόρο Ποσειδώνος, δείχνουν ότι είναι ένα τεράστιο έργο με μορφή σύμβασης παραχώρησης σε ιδιώτες. Αυτό το έργο είναι ενταγμένο στη λογική του Αναπτυξιακού, Οικιστικού και Κυκλο-φοριακού μοντέλου που οδηγεί την Αθήνα στην ασφυξία./ Είναι ένα έργο, που όπως και τα υπόλοιπα παρόμοια που αναφέρονται στο Λεκανοπέδιο, στερείται ενιαίας αντίληψης γιατί, όχι μόνο δεν αντιμετωπίζει το πρόβλημα της ατμοσφαιρικής

ρύπανσης και εκείνου του κυκλοφοριακού–συγκοινωνιακού προβλήματος, αλλά αντιθέτως προωθεί ακόμη περισσότερο τη χρήση του αυτοκινήτου που είναι από τις κύριες αιτίες αυτών. Αύξηση της χρήσης του αυτοκινήτου σημαίνει αύξηση της μόλυνσης του περιβάλλοντος, του χρόνου εργασίας, του άγχους./ Με άλλα λόγια η πρόταση αυτή είναι στην αντίθετη κατεύθυνση από τις λύσεις που οφείλουμε σαν κοινωνία να επεξεργαστούμε και να προωθήσουμε για τη βελτίωση της ποιότητας της ζωής μας./ Το μεγαλύτερο και δυστυχώς διαχρονικό πρόβλημα του λεκανοπεδίου Αττικής είναι η ατμοσφαιρική ρύπανση που έχει τις ρίζες της στη χαοτική, άναρχη και χωρίς σχεδιασμό «ανάπτυξη» της πόλης./ Το δεύτερο, εξίσου σημαντικό, πρόβλημα της πρωτεύουσας, είναι η κυκλοφοριακή ασφυξία. Αυτές οι δύο σημαντικές πληγές της πόλης μας είναι έντονα αλληλοεξαρτώμενες. Δυστυχώς, το έργο αυτό, έτσι όπως έχει σχεδιαστεί, δεν απαντάει σε αυτά τα δύο προβλήματα. Αντιθέτως τα διογκώνει./ Κάθε νέο έργο στην εποχή μας πρέπει να γίνεται με απόλυτο σεβασμό στο περιβάλλον. Αυτό το περιβάλλον, το Υπουργείο, που είναι αρμόδιο για να το φροντίζει και να το προστατεύει, για μια ακόμη φορά μας παρουσιάζει σχέδια που σαν στόχο έχουν τη σοβαρή βλάβη του. Γιατί, ο τεράστιος αυτός οδικός άξονας είναι γεγονός ότι βλάπτει ανεπανόρθωτα τον Υμηττό./ Από την άλλη, το έργο συνδέεται άμεσα με το χώρο του πρώην Αεροδρομίου του Ελληνικού. Ενώ, ακόμη δεν έχει θεσμο-θετηθεί για το τι πρόκειται να γίνει στο συγκεκριμένο χώρο, η πρόταση του ΥΠΕΧΩΔΕ θέλει να προκαταβάλλει (*λάθος της απομαγνητοφώνησης, ορθό «προκαταλάβει»*) για τη δημιουργία ενός Πάρκου Οικιστικών, Τουριστικών και Ψυχαγωγικών χρήσεων και όχι τη δημιουργία ενός Μητροπολιτικού Πάρκου Υψηλού Πρασίνου που χρειάζεται η πόλη μας, αλλά και ολόκληρη η Αττική./ Εδώ αξίζει να υπογραμμιστεί η τακτική του ΥΠΕΧΩΔΕ απέναντι στους δήμους και τους φορείς σε όλη τη διάρκεια σχεδιασμού του έργου. Ενώ σχεδίαζε και μελετούσε τον οδικό άξονα, αρνούνταν επίμονα να ενημερώσει τους δήμους και να διαβουλευτεί με αυτούς. Μπορέσαμε να συζητήσουμε με την πολιτική ηγεσία του υπουργείου μόνο μετά από ασφυκτική πίεση των δήμων. Τελικά στις 20 Φεβρουαρίου 2009 το ΥΠΕΧΩΔΕ έστειλε την πρότασή του για δίμηνη διαβούλευση, για να μάθουμε στη συνέχεια ότι είχαμε στη διάθεσή μας 35 έως 40 ημέρες για να δώσουμε τις προτάσεις μας. Με άλλα λόγια για μία ακόμη φορά το ΥΠΕΧΩΔΕ απαξιώνει με τις πράξεις του την Τοπική Αυτοδιοίκηση, τους τοπικούς φορείς και αγνοεί πλήρως την άποψη των

τοπικών κοινωνιών./ Η διαβούλευση είναι προσηματική για ένα τόσο σημαντικό έργο./ Για να υλο-ποιηθεί αυτό το έργο θα σπαταληθούν σημαντικά κονδύλια, σε μια δύσκολη οικονομική συγκυρία και σε λάθος από περιβαλλοντικής, κυκλοφοριακής, συγκοινωνιακής και εν κατακλείδι και αναπτυξιακής σκοπιάς, κατεύθυνση. Συνεπώς η πρόταση αυτή του ΥΠΕΧΩΔΕ έχει άλλους στόχους, εξυπηρετεί άλλα συμφέροντα και πάντως σίγουρα δεν αποσκοπεί στη μείωση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης και στη βελτίωση του κυκλοφοριακού προβλήματος της πρωτεύουσας και γενικότερα της Αττικής./ Δηλώνοντας τη συνολική αντίθεσή μας στο σχεδιαζόμενο έργο εκφράζουμε ταυτόχρονα τις αντιθέσεις μας σε συγκεκριμένες πλευρές του που αφορούν το δήμο μας: (. . . ακολουθούν τεχνικές προτάσεις . . . Ακολούθως ο δημοτικός σύμβουλος Νίκος Τσαμπάρλης, και ο πρώην δήμαρχος Αργ. Αργυρίου, αιτιολόγησαν την αρνητική ψήφο του, ο καθένας..)/ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ. Υπέρ 18, Λευκά 2 (Αργ. Αργυρίου, Χρ. Δουρίδας), Κατά 3 (Κ. Μαντζουράνης, Νικ. Τσαμπάρλης, Μ. Πανούση). / Εκφράζουμε την αντίθεσή μας συνολικά και στη Μελέτη των Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων την οποία κρίνουμε ανεπαρκή και χωρίς τεκμηρίωση, και στη φιλοσοφία αυτή καθ' εαυτή του έργου./ Όσον δε αφορά τις επιμέρους παρεμβάσεις που αφορούν στο Δήμο μας δηλώνουμε αδιαπραγμάτευτες τις παρακάτω: 1.- Κατάργηση του σχεδιαζόμενου υπέργειου ημικόμβου στο ύψος της οδού Τριών Ιεραρχών. 2.- Μετατροπή του ημικόμβου στη συμβολή με την Ποσειδώνος σε πλήρη υπόγειο κόμβο με όλες τις κινήσεις. 3.- Υπογειοποίηση της λεωφ. Ποσειδώνος προκειμένου να κλείσει ο σχεδιαζόμενος δακτύλιος με αυτοκινητόδρομο συνεχούς ροής./ Δηλώνουμε κατηγορηματικά και θέλουμε να γίνει σαφές προς το ΥΠΕΧΩΔΕ, ότι το Δημοτικό Συμβούλιο, οι φορείς και οι κάτοικοι του Δήμου Αλίμου, Δ Ε Ν πρόκειται να επιτρέψουν να γίνει ένα έργο που θα υποβαθμίσει το περιβάλλον και την ποιότητα ζωής στην πόλη μας ..».

Απόφαση Δ.Σ. με αρ. 356/21.10.2009, με θέμα:

«Συζήτηση και λήψη απόφασης σχετικά με το Σύμφωνο των Δημάρχων του Ευρωπαϊκού Ομίλου Εδαφικής Συνεργασίας

«Αμφικτυονία» υπέρ της τοπικής βιώσιμης ενέργειας».

Σχόλιο: Στο ζήτημα αυτό, διαχρονικά, σημαντική και σπουδαία ήταν η συμβολή του πρ. Δημάρχου Αλίμου Βασίλη Ξένου- Γαβριέλη, μέσω της Προεδρίας του Ε.Ο.Ε.Σ. Εικάζω ότι ήταν δική του ιδέα – πρόταση, η απόφαση αυτή.

« . . . Το Δημοτικό Συμβούλιο αφού άκουσε τα παραπάνω και μετά από διαλογική συζήτηση, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ, Υπέρ 19, Κατά 1 (Χρ. Δουρίδας)./ Ε γ κ ρ ί ν ε ι το Σύμφωνο των Δημάρχων του Ευρωπαϊκού Ομίλου Εδαφικής Συνεργασίας «Αμφικτυονία» υπέρ της τοπικής βιώσιμης ενέργειας και το οποίο αναφέρει τα εξής:

*** Εκτιμώντας ότι η Διακυβερνητική Επιτροπή για την Αλλαγή του Κλίματος (IPCC) επιβεβαίωσε ότι η αλλαγή του κλίματος αποτελεί πραγματικότητα για την οποία ευθύνεται σε μεγάλο βαθμό η χρήση ενέργειας για ανθρώπινες δραστηριότητες. *** Εκτιμώντας ότι στις 9 Μαρτίου 2007 η Ευρωπαϊκή Ένωση υιοθέτησε τη δέσμη μέτρων «Ενέργεια για ένα μεταβαλλόμενο κόσμο», αναλαμβάνοντας μια μονομερή δέσμευση για τη μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα (CO₂) κατά τουλάχιστον 20% έως το 2020, ως αποτέλεσμα της αύξησης της ενεργειακής απόδοσης κατά 20% και του προσδιορισμού του μεριδίου των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στο ενεργειακό μίγμα σε 20%. *** Εκτιμώντας ότι το Σχέδιο Δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ενεργειακή απόδοση: Αξιοποίηση του δυναμικού θέτει ως προτεραιότητα τη θέσπιση «Συμφώνου των Δημάρχων». *** Εκτιμώντας ότι η Επιτροπή των Περιφερειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπογραμμίζει την ανάγκη σύνταξης των τοπικών και περιφερειακών δυνάμεων δεδομένου ότι η πολυεπίπεδη διακυβέρνηση είναι ένα αποτελεσματικό στοιχείο για την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας των δράσεων που πρέπει να αναληφθούν για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής και συνεπώς, προωθεί τη συμμετοχή των Περιφερειών στο Σύμφωνο των Δημάρχων. *** Εκτιμώντας ότι είμαστε πρόθυμοι να ακολουθήσουμε τις συστάσεις του «Χάρτη της Λειψίας για βιώσιμες Ευρωπαϊκές Πόλεις» όσον αφορά την ανάγκη βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης. *** Εκτιμώντας ότι έχουμε γνώση της ύπαρξης των Δεσμεύσεων του Aalborg στις οποίες στηρίζονται πολλές εν εξελίξει προσπάθειες αστικής βιωσιμότητας καθώς και

διαδικασίες της Ατζέντας 21. *** Εκτιμώντας ότι ανα-γνωρίζουμε ότι οι τοπικές και περιφερειακές αρχές μοιράζονται την ευθύνη για την καταπολέμηση της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη με τις εθνικές κυβερνήσεις και ότι οφείλουν να αναλάβουν τη δέσμευση αυτή ανεξαρτήτως των δεσμεύσεων άλλων ενδιαφερομένων φορέων. *** Εκτιμώντας ότι τα αστικά κέντρα και οι πόλεις ευθύνονται άμεσα και έμμεσα (μέσω των προϊό-ντων και των υπηρεσιών που χρησιμοποιούνται από τους πολίτες) για περισ-σότερο από το ήμισυ των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου που προκύπτουν από τη χρήση ενέργειας σχετιζόμενης με την ανθρώπινη δραστηριότητα. *** Εκτιμώντας ότι η δέσμευση της ΕΕ για τη μείωση των εκπομπών θα μπορέσει να υλοποιηθεί μόνο με τη συνδρομή των τοπικών φορέων, των πολιτών και των ενώσεών τους. *** Εκτιμώντας ότι οι τοπικές και περιφερειακές αρχές οφείλουν να πρωτοστατήσουν στην ανάληψη δημόσιας δράσης και να δώσουν το καλό παράδειγμα, δεδομένου ότι αποτελούν το επίπεδο διακυβέρ-νησης που βρίσκεται πλησιέστερα στους πολίτες. *** Εκτιμώντας ότι πολλές από τις δράσεις όσον αφορά την ενεργειακή ζήτηση και τις πολλές από τις δράσεις όσον αφορά την ενεργειακή ζήτηση και τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας που απαιτούνται για την αντιμετώπιση της διαταραχής του κλίματος, είτε εμπίπτουν στο πεδίο αρμοδιότητας των τοπικών κυβερνήσεων, είτε δεν είναι εφικτές χωρίς την πολιτική στήριξή τους. *** Εκτιμώντας ότι τα κράτη μέλη της Ε.Ε. μπορούν να επωφεληθούν από την ανάληψη αποτελεσματικής αποκεντρωμένης δράσης σε τοπικό επίπεδο προκειμένου να εκπληρώσουν τη δέσμευσή τους για περιορισμό των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου. *** Εκτιμώντας ότι οι τοπικές και περιφερειακές αρχές σε όλη την Ευρώπη περιορίζουν τους ρύπους που προκαλούν αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη μέσω προγραμμάτων ενεργειακής απόδοσης, συμπεριλαμβανο-μένης της βιώσιμης αστικής κινητικότητας, καθώς και με την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας./

ΕΜΕΙΣ, ΟΙ ΔΗΜΑΡΧΟΙ, ΔΕΣΜΕΥΟΜΑΣΤΕ: *** Να υπερβούμε τους στόχους που έθεσε η ΕΕ για το 2020, μειώνοντας τις εκπομπές CO₂ στις επικράτειές μας τουλάχιστον κατά 20%, μέσω της εφαρμογής του Σχεδίου Δράσης για τη βιώσιμη ενέργεια στους τομείς δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την εντολή μας. Η δέσμευσή μας και το Σχέδιο Δράσης θα επικυρωθούν μέσω των

αντίστοιχων διαδικασιών μας. *** Να προετοιμάσουμε μια βασική απογραφή εκπομπών που θα αποτελέσει τη βάση του Σχεδίου Δράσης για τη Βιώσιμη Ενέργεια. *** Να υποβάλουμε το Σχέδιο Δράσης για τη Βιώσιμη Ενέργεια εντός του έτους που έπεται της επίσημης υπογραφής του Συμφώνου των Δημάρχων. *** Να προσαρμόσουμε τις αστικές δομές, συμπεριλαμβανομένης και της εξασφάλισης επαρκούς ανθρώπινου δυναμικού, με στόχο την ανάληψη των απαραίτητων δράσεων. *** Να κινητοποιήσουμε την κοινωνία των πολιτών, στις γεωγραφικές περιφέρειές μας προκειμένου τούτη να συμμετάσχει στην ανάπτυξη του Σχεδίου δράσης, προσδιορίζοντας τις πολιτικές και τα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή και την επίτευξη των στόχων του σχεδίου αυτού. Το σχέδιο δράσης θα υλοποιηθεί σε κάθε επικράτεια και θα υποβληθεί στη Γραμματεία του Συμφώνου εντός του έτους που έπεται της υπογραφής του Συμφώνου. *** Να υποβάλλουμε έκθεση αξιολόγησης τουλάχιστον ανά διετία μετά την υποβολή του Σχεδίου Δράσης για τη Βιώσιμη Ενέργεια για αξιολόγηση, παρακολούθηση και εξακρίβωση. *** Να μοιραζόμαστε την εμπειρία και την τεχνογνωσία μας με άλλες εδαφικές ενότητες. *** Να διοργανώνουμε Ημέρες Ενέργειας ή Ημέρες Συμφώνου των Πόλεων σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και με άλλους ενδιαφερόμενους φορείς, με στόχο να μπορέσουν οι πολίτες να επωφεληθούν άμεσα των ευκαιριών και των πλεονεκτημάτων που προκύπτουν από την ευφυέστερη χρήση της ενέργειας, καθώς και να ενημερώνουμε τακτικά τα τοπικά μέσα ενημέρωσης σχετικά με τις εξελίξεις στο πλαίσιο του σχεδίου δράσης. *** Να συμμετέχουμε και να συμβάλλουμε στην ετήσια Διάσκεψη των Δημάρχων της ΕΕ για μία «Ενεργειακή Βιώσιμη Ευρώπη». *** Να διαδώσουμε το μήνυμα του Συμφώνου στα κατάλληλα φόρουμ (=φόρα) και ειδικότερα να παροτρύνουμε κι άλλους δημάρχους να προσχωρήσουν στο Σύμφωνο. *** Να αποδεχθούμε τη διαγραφή μας από μέλη του Συμφώνου, υπό τον όρο να μας κοινοποιήσει η Γραμματεία επιστολή για την εκ των προτέρων ενημέρωσή μας σε περίπτωση: α) μη υποβολής του Σχεδίου Δράσης για τη Βιώσιμη Ενέργεια εντός του έτους που έπεται της επίσημης υπογραφής του Συμφώνου, β) μη συμμόρφωσης με το γενικό στόχο της μείωσης του CO₂, όπως ορίζεται στο σχέδιο δράσης λόγω μη εφαρμογής ή ανεπαρκούς εφαρμογής του σχεδίου δράσης, γ) μη υποβολής έκθεσης κατά τη διάρκεια δύο συνεχόμενων περιόδων.

ΕΜΕΙΣ, ΟΙ ΔΗΜΑΡΧΟΙ, ΕΠΙΔΟΚΙΜΑΖΟΥΜΕ: *** Την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να θέσει σε εφαρμογή και να χρηματοδοτήσει μια δομή τεχνικής υποστήριξης και προώθησης, συμπεριλαμβανομένης της εφαρμογής μέσω αξιολόγησης και παρακολούθησης, μηχανισμών για την προαγωγή της ανταλλαγής τεχνογνωσίας μεταξύ επικρατειών, καθώς και μέσω για τη διευκόλυνση της αναπαραγωγής και του πολλαπλασιασμού επιτυχημένων μέτρων, εντός των ορίων του προϋπολογισμού τους. *** Τον ρόλο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην ανάληψη του συντονισμού Διάσκεψης των Δημάρχων της ΕΕ για μία «Ενεργειακά Βιώσιμη Ευρώπη». *** Τη δεδηλωμένη πρόθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να διευκολύνει την ανταλλαγή εμπειριών μεταξύ των συμμετεχουσών εδαφικών ενοτήτων, καθώς και την παροχή κατευθυντηρίων γραμμών και παραδειγμάτων συγκριτικής αξιολόγησης για ενδεχόμενη εφαρμογή και σύνδεση με τις υφιστάμενες δραστηριότητες και δίκτυα που στηρίζουν το ρόλο των τοπικών αρχών στον τομέα προστασίας του κλίματος. Αυτά τα παραδείγματα συγκριτικής μέτρησης επιδόσεων πρέπει να αποτελέσουν αναπόσπαστο τμήμα του παρόντος Συμφώνου και τούτο να οριστεί στα παραρτήματά του. *** Την υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που αποσκοπεί στην αναγνώριση και στην ευρεία προβολή των αστικών κέντρων και των πόλεων που συμμετέχουν στο Σύμφωνο με τη χρήση ιδιαίτερου λογότυπου για μια «Ενεργειακά Βιώσιμη Ευρώπη», καθώς και την προώθηση του εγχειρήματος αυτού με τη χρήση των διευκολύνσεων επικοινωνίας της Επιτροπής. *** Την ισχυρή υποστήριξη της Επιτροπής των Περιφερειών στο σύμφωνο και τους στόχους του, με την εκπροσώπηση των τοπικών και περιφερειακών αρχών στην ΕΕ. *** Τη στήριξη που κράτη μέλη, περιφέρειες, επαρχίες, πόλεις με συμβουλευτικό ρόλο και άλλες θεσμικές δομές που στηρίζουν το σύμφωνο, παρέχουν σε μικρότερους δήμους προκειμένου αυτοί να συμμορφωθούν με τους όρους που ορίζονται σε αυτό.

ΕΜΕΙΣ, ΟΙ ΔΗΜΑΡΧΟΙ, ΚΑΛΟΥΜΕ: *** Την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τις εθνικές διοικήσεις να διαμορφώσουν σχέδια συνεργασίας και συνεκτικές δομές στήριξης που θα βοηθήσουν τους υπογράφοντες να εφαρμόσουν το Σχέδιο Δράσης μας για τη Βιώσιμη Ενέργεια. *** Την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να πραγματοποιήσει διαπραγματεύσεις με τους δημοσιονομικούς φορείς με σκοπό την καθιέρωση χρηματοδοτικών διευκολύνσεων που να επιδιώκουν να

συμβάλλουν στην ευχερέστερη υλοποίηση των στόχων στο πλαίσιο των Σχεδίων Δράσης. *** Τις εθνικές διοικήσεις να συμπεριλάβουν τις τοπικές και περιφερειακές αρχές στην προετοιμασία και εφαρμογή των εθνικών προγραμμάτων δράσης για την ενεργειακή αποδοτικότητα και των εθνικών προγραμμάτων δράσης για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. *** Την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τις εθνικές διοικήσεις να στηρίζουν την εφαρμογή του Σχεδίου Δράσης μας για Βιώσιμη Ενέργεια που συνάδει με τις αρχές, τους κανόνες και τις προϋποθέσεις που έχουν ήδη συμφωνηθεί και με εκείνες που μπορεί να συμφωνηθούν από τα συμβαλλόμενα μέρη στο μέλλον σε παγκόσμιο επίπεδο, ειδικότερα για τη Συνθήκη πλαίσιο των Η.Ε. σχετικά με την κλιματική αλλαγή (UNFCCC). Η ενεργός συμμετοχή μας στη μείωση των εκπομπών CO₂ θα μπορούσε επίσης να οδηγήσει σε έναν πιο φιλόδοξο γενικότερο στόχο.

ΕΜΕΙΣ, ΟΙ ΔΗΜΑΡΧΟΙ, ΠΑΡΟΤΡΥΝΟΥΜΕ κι άλλες τοπικές και περιφερειακές αρχές να συμμετάσχουν στην πρωτοβουλία του Συμφώνου των Δημάρχων, καθώς και άλλους σημαντικούς ενδιαφερόμενους φορείς να επισημοποιήσουν τη συμβολή τους στο σύμφωνο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ: (ακολουθούν παραρτήματα με τίτλους: α) Ρόλος των τοπικών αρχών στην εκπλήρωση του έργου, β) Συγκριτικές αξιολογήσεις επιδόσεων αριστείας (BoE), και γ) Δομές στήριξης) . . . . .».

Κεφάλαιο όγδοο

Μετονοματοδοσίες οδών

[β. 25.7.1977 - 4.12.1978]. σελ. 108: «Πρακτικό 5, συνεδρίαση 15.2.1978», «Αριθμός απόφασης 29, «Μετονομασία οδών του Δήμου». «Πάνω στο 14^ο θέμα της ημερησίας διατάξεως, ο Πρόεδρος του Δ.Σ. λέει τα εξής: Φέρω σε γνώση των μελών του Δ.Σ. ότι οι περισσότερες αποφάσεις που πάρθηκαν στο πρόσφατο παρελθόν για τη μετονομασία ορισμένων δρόμων του Δήμου μας, δεν εγκρίθηκαν από την αρμόδιαν Υπηρεσία, για διάφορους, κατά περίπτωση,

λόγους, που θα αναπτυχθούν διεξοδικότερα στη συνέχεια. / Ίσως οι λόγοι που επικαλείται η Υπηρεσία να είναι ισχυροί, για ένα μικρό αριθμό δρόμων από όσους είχαμε προτείνει να μετονομασθούν και γι αυτό δεν επανερχόμεθα, οπωσδήποτε όμως δεν συμβαίνει το ίδιο για όσους θα αναφερθούν στη συνέχεια της εισηγήσεως για τους οποίους καλώ το Δ.Σ. να ε π ι μ ε ί ν ε ι στις προγενέστερες αποφάσεις του για τη μετονομασία τους./ Η εμμονή αυτή, όπως (= έχει;) εξηγηθεί και πιστεύουμε ότι θα κατανοηθεί από τους αρμοδίους, δεν οφείλεται σε τυφλό πείσμα του Συμβουλίου μας πάνω στις αποφάσεις του, αλλά θεμελιώνεται σε πραγματικά περιστατικά που καθιστούν αναγκαίες τις μετονομασίες, γιατί ανταποκρίνονται σε γενική αποδοχή και συνδέονται με την ιστορία του Δήμου μας./ Με βάση το πιο πάνω σκεπτικό προτείνω: α) τη μετονομασία της οδού Σαλαμίνος, που συνδέει την οδό Μπουμπουλίνας με την οδό Ελλης, σε **ΟΔΟ ΔΙΟΜΗΔΗ ΚΟΜΝΗΝΟΥ**, προς τιμή του μικρού ήρωα, αλλά και της γενιάς του Πολυτεχνείου, που έπεσε στον ωραίο αγώνα για την Ελευθερία και την αποκατάσταση της Δημοκρατίας στην Πατρίδα μας./ Η μετονομασία αυτή γίνεται, όχι γιατί δεν τιμάμε τη μνήμη των Σαλαμινομάχων που έγραψαν μια από τις ενδοξότερες σελίδες του εθνικού μας βίου, αντιθέτως, αλλά γιατί συμβαίνει να υπάρχει στο Δήμο μας και δεύτερη οδός Σαλαμίνος, που δεν έχει καμία απολύτως σύνδεση με την πρώτη, γεγονός που προκαλεί πλείστα όσα προβλήματα στις επικοινωνίες των περιοίκων. Η δεύτερη αυτή οδός Σαλαμίνος, αρχίζει από την οδό Μακαρίου και καταλήγει στην οδό Δαβάκη, δηλαδή βρίσκεται σε σαφώς πιο κεντρική θέση στο χώρο του Δήμου μας./ Το διαμέρισμα Πειραιώς, απέρριψε την προγενέστερη με αρ. 129/1975 απόφασή μας για την μετονομασία της και σε αυτό ίσως να φταίμε και εμείς, γιατί αναφέραμε ότι η οδός Σαλαμίνος διακόπτεται από το Αγγλικό Νεκροταφείο, επειδή έκρινε με τη με αρ. 13624/1976 απάντησή του, ότι δεν ενδείκνυται «η μετονομασία οδών κατά τμήματα»./ Είναι όμως φανερό σε όλους μας, που ξέρουμε την περιοχή, ότι οι αρμόδιοι δεν κατάλαβαν ότι πρόκειται για δύο εντελώς διαφορετικούς μεταξύ τους δρόμους, γεγονός που πρέπει να ξεκαθαρίσουμε στη σημερινή μας απόφαση, ώστε να βοηθήσουμε το Διαμέρισμα Πειραιώς να μην επαναλάβει το ίδιο λάθος./ 2) Τη μετονομασία της Λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας σε Λεωφόρο **ΚΑΛΑΜΑΚΙΟΥ**. Πιστεύω ότι η μετονομασία αυτή ανταποκρίνεται σε μια ιστορική ανάγκη. Στη

διάσωση του ονόματος που είχε από αιώνες η περιοχή, που έσβησε από τότε που η Κοινότητα Καλαμακίου έγινε Δήμος και ξαναπήρε το αρχαίο του όνομα, δηλαδή Δήμος Αλίμου./ Επιβάλλεται λοιπόν να δοθεί σε έναν από τους πρωτεύοντες δρόμους της περιοχής μας η ονομασία ΚΑΛΑΜΑΚΙ και για έναν πρόσθετο λόγο: Η υπόψη Λεωφόρος συνεχίζεται διασχίζει το γειτονικό μας Δήμο Αγίου Δημητρίου, φέροντας το όνομά του, δηλαδή σαν Λεωφόρος ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ./ Είναι, λοιπόν, απόλυτα εύλογο (φυσικό θα έλεγα) η κεντρική αυτή αρτηρία να φέρει κατά περίπτωση, τα ονόματα των περιοχών που διασχίζει./ Νομίζω, ότι δεν θίγεται έτσι και πολύ η μνήμη της Β. Σοφίας, προσώπου οπωσδήποτε αμφιλεγόμενου ιστορικά, όταν, άλλωστε φέρουν το όνομά της, Λεωφόροι του Κέντρου των Αθηνών, αλλά και ολόκληρης της Επικρατείας, πολύ μεγαλύτερης σημασίας και πιο πολυσύχναστες από την ταπεινή μας Λεωφόρο ΚΑΛΑΜΑΚΙΟΥ./ Ελπίζω, ότι η αρμόδια επιτροπή δεν θα επαναλάβει τη στενόκαρδη επίκληση της αποφάσεως 236/1960 του Συμβουλίου της Επικρατείας, για «οδούς που φέρουν από μακρού κατάλληλα ονόματα, άτινα έχουν συνδεθεί με την ιστορία του τόπου», αποφεύγοντας έτσι να έρθει σε αντίθεση με το Δημόσιο αίσθημα, επειδή απλούστατα από τα «κατάλληλα» ονόματα που υπάρχουν στους δρόμους μας, προτείνουμε σαφώς καταλληλότερα που βρίσκονται μακριά και από κάθε πολιτική ή ιστορική αμφισβήτηση, αλλά κυρίως πηγάζουν μέσα από τις ρίζες αυτού του τόπου, όπου διαβιώνουμε και λειτουργούμε./ 3) Τη μετονομασία της οδού Θεμιστοκλέους σε ΟΔΟ Γ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ, ώστε να αποδοθεί η πρέπουσα τιμή σε ένα άξιο τέκνο του Δήμου μας, που ο πρόσφατος (προ έτους) χαμός του συγκίνησε το Πανελλήνιο. Ασφαλώς, στο σημείο αυτό θα θέλαμε να ακολουθήσουμε την υπόδειξη της Επιτροπής, για ονομασία ενός άλλου δρόμου του χώρου μας, σε «οδός Γ. Σπηλιόπουλου», επειδή πράγματι το όνομα του Μεγάλου Αθηναίου ναυμάχου Θεμιστοκλή, είναι κάτι περισσότερο από κατάλληλο (αρ. εγγράφου 18089/1977 Διεμέρισμα Πειραιώς)/ Συμβαίνει ωστόσο να μην υπάρχουν ανώνυμοι δρόμοι στο Δήμο μας, πέρα από ορισμένους ασήμαντους δρομίσκους στις παρυφές του, που σαφώς δεν προσφέρονται για να τιμήσουν άνδρα της περιωπής του αλησμόνητου Γ. Σπηλιόπουλου, ενώ το κέντρο του Δήμου αποτελεί από απόψεως ονομασιών ένα ακόμη αντίγραφο του καθεστώτος που επικρατεί σε όλους τους

Δήμους της Χώρας, δηλαδή να έχουν δοθεί ονόματα Βασιλιάδων στις κύριες λεωφόρους, και των λίγο-πολύ Ηρώων στις παράπλευρες οδούς./ Έτσι όμως «χάνονται» στην ανωνυμία πρόσωπα και γεγονότα τοπικής ίσως σημασίας, αλλά με βαρύνουσα προσφορά στη διαμόρφωση της Ελληνικής Πολιτείας, ενώ αντίθετα θα έπρεπε να τονίζεται η ύπαρξή τους, γιατί αποτελούν στοιχεία ενεργητικού και υπερηφάνειας του χώρου όπου ανήκουν./ 4) Στη μετονομασία της οδού Ιω. Μεταξά σε ΟΔΟ Γ. ΣΕΦΕΡΗ. Νομίζω ότι στο σημείο αυτό δεν έχουμε να προσθέσουμε τίποτα περισσότερο, γιατί είναι φανερό, ότι η προηγούμενη ανάπτυξη καλύπτει απόλυτα και μάλιστα με μεγαλύτερη έμφαση τη μετονομασία αυτή, πέραν του ότι οι διαμαρτυρίες και οι αντιδράσεις των κατοίκων, στη συγκεκριμένη περίπτωση του ονόματος του Ι. Μεταξά, είναι ιδιαίτερα ισχυρές. Το Διαμέρισμα όμως Πειραιώς, με το με αρ. 18089/1977 έγγραφό του, ζήτησε να πληροφορηθεί τον χρόνο ονομασίας, της υπόψη οδού σε Ι. Μεταξά για να προχωρήσει στις περαιτέρω ενέργειες./ Νομίζω, όμως, ότι θέμα δεν είναι εκεί, αλλά στο ότι, όπως άλλωστε προειπώθηκε, διαλέξαμε και σε αυτή την περίπτωση ένα σαφώς καταλληλότερο όνομα, τιμώντας τη μνήμη του Γ. Σεφέρη, δηλαδή Εθνικού Ποιητή παγκόσμιας αναγνώρισης, που χάρισε στην Πατρίδα μας το μοναδικό Βραβείο Νόμπελ./ Στη συνέχεια παίρνουν διαδοχικά το λόγο οι Δημοτικοί Σύμβουλοι, που συμφωνούν με τα όσα ανέπτυξε ο κ. Πρόεδρος, πλην του κ. Αντ. Μαστροδήμα, ο οποίος θεωρεί ότι, οι μετονομασίες αυτές θα προκαλέσουν ανωμαλίες στους κατοίκους από πλευράς αλληλογραφίας. Επίσης, ο ανωτέρω σύμβουλος, υποστηρίζει, ότι χωρίς να υπάρχει κανένας σοβαρός λόγος που να υπαγορεύει αυτές τις μετονομασίες, δίνεται η άσχημη εντύπωση στους κατοίκους από κάτι τέτοιες ενέργειες, ότι ενώ έχουμε άλλα σοβαρά προβλήματα να αντιμετωπίσουμε (γούβες στους δρόμους κλπ), ασχολούμεθα με δευτερεύοντα και επουσιώδη θέματα. Τις απόψεις αυτές του κ. Μαστροδήμα, αντικρούουν δευτερολογώντας, τόσο ο Πρόεδρος, όσον και ο Δημοτικός Σύμβουλος κ. Γ. Σμαράγδης, λέγοντας ότι οι μετονομασίες αυτές θα γνωστοποιηθούν στους παραπάνω Οργανισμούς, όπως άλλωστε έγινε και στις μετονομασίες των οδών ΙΩΝΙΑΣ και Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, χωρίς να σημειωθεί η παραμικρή ανωμαλία. Ακόμη, ότι για τους λόγους που αναπτύχθηκαν το θέμα των μετονομασιών που συζητήθηκαν, κάθε άλλο, παρά επουσιώδες είναι, αλλά

ιδιαίτερα σοβαρό και σε κάθε περίπτωση το Δ. Σ. καταπιάνεται και στο μέτρο των δυνατοτήτων του επιλύει όλα τα παρουσιαζόμενα θέματα, σοβαρά ή ασήμαντα./ Το Δ.Σ. αφού άκουσε τη λεπτομερή εισήγηση του Προέδρου, έχοντας υπόψη την αναγκαιότητα της μετονομασίας των οδών που προτείνονται./ Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι, εγκρίνει κατά π λ ε ι ο ψ η φ ί α και μετονομάζει 1.- Την οδό Σαλαμίνας (Καλαμάκι), από Μπουμπουλίνας μέχρι Ελλης, σε οδό ΔΙΟΜΗΔΗ ΚΟΜΝΗΝΟΥ, 2.- Τη λεωφόρο Βασ. Σοφίας, από την Παραλιακή λεωφόρο μέχρι τα σύνορα με το γειτονικό Δήμο Αγίου Δημητρίου, σε ΛΕΩΦΟΡΟ ΚΑΛΑΜΑΚΙΟΥ, 3.- Την οδό Θεμιστοκλέους σε ΟΔΟ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ, και, 4.- Την οδό Ι. Μεταξά, σε οδό ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΕΦΕΡΗ. Οι δ.σ. κ. κ. Ιωάννης Αναστασόπουλος και Θεοφάνης Κατουφόπουλος, εδήλωσαν από την αρχή ότι απέχουν από τη συζήτηση της αποφάσεως αυτής. . . . .».

Σχόλια ΑΘ: 1) Ο αναγνώστης του πονήματος αυτού, γνωρίζει ότι η μετονοματοδοσία σε οδό Ι. Μεταξά, έγινε στα χρόνια της Δικτατορίας της 4^{ης} Αυγούστου. Με τη με αρ.51/8.4.1937 απόφασή του το διορισμένο Κ.Σ., μετονοματοδότησε τη λεωφόρο Ομήρου σε λεωφόρο 4^{ης} Αυγούστου, και την οδό Περικλέους σε οδό Ιωάννη Μεταξά (βλ. κεφ.20 Κοινότητα Καλαμακίου). Κατά την περίοδο συγχώνευσης της Κοινότητας Καλαμακίου με το Δήμο Παλ. Φαλήρου (1942-1945), με τη με αρ.55/31.3.1945 (μεταπολεμικά) απόφαση Δ.Σ. Π. Φαλήρου, μετονοματοδοτήθηκε η «4^{ης} Αυγούστου» σε Δημ. Φαληρέως, κι η «Κ. Κοτζιά» σε Γρηγορίου Ε'. Την ίδια περίοδο, το, διορισμένο, Κ.Σ. Καλαμακίου, με τη με αρ. 20/6.2.1946 απόφασή του, με το αιτιολογικό ότι οι δρόμοι αυτοί «.. φέρωσι ονόματα ΕΠΙΒΛΗΘΕΝΤΑ κατά την περίοδον της 4ης Αυγούστου», και διότι «αι ονομασΐαι αύται, ως ΜΗ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΝΟΜΕΝΑΙ προς τα αισθήματα των κατοίκων», μετονοματοδότησε τη Λ. 4^{ης} Αυγούστου, σε Λεωφ. Ελευθερίας, και την οδό Ιω. Μεταξά, σε οδό Κορυτσάς. Όμως παρά τη λήψη της, η 20/1946 ΔΕΝ εφαρμόστηκε, ίσως διότι από κοινοτικούς παράγοντες, ιδεολογικά και πολιτικά ταυτιζόμενους ή προσκείμενους προς την 4^η Αυγούστου κλπ, δεν επι-δείχτηκε το ανάλογο ενδιαφέρον. Εικάζω ότι, κατά την πιο πάνω συνεδρίαση της 5.2.1978 κανένας από τους υπηρεσιακούς παράγοντες (πχ. Διευθυντής του Δήμου μας) δεν επισήμανε, όπως όφειλε, στους δ.σ., που δεν μπορούσαν να γνωρίζουν τις αποφάσεις εκείνες, την ύπαρξη ΚΑΙ της προηγούμενης με αρ. 20/1946 απόφασης για μετονοματοδότηση, για να τις χρησιμοποιήσουν ως

ενισχυτικό επιχείρημα. 2) Στις αλλαγές αυτές, και για τη Βασ. Σοφίας, σε Λ. ΚΑΛΑΜΑΚΙΟΥ όπως προκύπτει, υπερθεμάτισε ο Γεωρ. Σμαράγδης. Δέκα χρόνια αργότερα, σ' «Το Καλαμάκι» σ. 98, αναφερόμενος για την Αγγελική Κοντοσταύλου και την ανάκληση της δωρεάς της (1934), ενώ το Κ.Σ. είχε ονοματοδοτήσει οδούς σε Β. Σοφίας και Αγγ. Κοντοσταύλου, αντιφατικά, γράφει: «Οι ονομασίες των οδών (=Β. Σοφίας, Α. Κοντοσταύλου) παρέμειναν, με πρόσφατη αλλαγή της οδού Βασ. Σοφίας σε οδό Καλαμακίου, και αυτό όχι για την ιστορία που αναφέραμε, αλλά για την αλλεργία που μας έχει πιάσει τώρα τελευταία στο άκουσμα ονομάτων που θυμίζουν Βασιλιάδες και Βασίλισσες» (βλ. ΘΕΜΕΛΙΟ, κεφ. Καλαμάκι, Ιστορικές - Λογοτεχνικές πηγές, παραπομπή σε «Μ. Κλαδιά, Αλιμος, Όψεις...», σχόλια). Τα 1978 και 1985 τα μέλη του Δ. Σ., από καμία «αλλεργία» δεν είχαν προσβληθεί. Έπραξαν το επιβεβλημένο, αναγκαίο, δημοκρατικό και ιστορικό καθήκον τους.

Κεφάλαιο ένατο

Κύπρος – Κυπριακό ζήτημα

Με βάση τις Ημερήσιες Διατάξεις που έχω καταθέσει σ' ΤΟ ΧΡΕΟΣ και τις σημειώσεις μου σε αυτές προκύπτει ότι την 16.11.1983 έγινε συνεδρίαση του Δ.Σ. και ελήφθησαν τα πιο κάτω: α) Ψήφισμα για Πολυτεχνείο, 12 ΥΠΕΡ, Θεοφάνης Κατουφόπουλος ΚΑΤΑ, Ιωάννης Μασούρος – Μάριος Σκορτσής ΛΕΥΚΑ, β) για την Κύπρο και την ανακήρυξη ανεξάρτητου τουρκοκυπριακού κράτος: 13 ΥΠΕΡ, Ιω. Μασούρος – Μαρ. Σκορτσής κατά ή λευκό. Προσδοκώ ότι θα υπάρχουν στο Αρχείο του Δήμου.

Πρακτικά Δ.Σ. της 18.7.1984 (χωρίς τίτλο θέματος), τόμος δεύτερος.

σελ.57: «ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ (= εκ μέρους της Δημοκρατικής Συνεργασίας). Θα σας διαβάσω το Π Ρ Ω Τ Ο ΨΗΦΙΣΜΑ που αναφέρεται στην Κύπρο και στα δέκα χρόνια» (= εννοείται από την εισβολή του Ατίλα/Τούρκων, το 1974).

«Το Δημοτικό Συμβούλιο Αλίμου, αφού έλαβε υπόψη του την κατάσταση στην οποία βρίσκεται ο αγώνας του Κυπριακού λαού με τη συμπαράταξη του Ελληνικού Λαού και με τη συμπλήρωση 10 χρόνων από το προδοτικό πραξικόπημα της χούντας των Αθηνών και των φερεφώνων της στην Κύπρο και την επαίσχυντη εισβολή των Τούρκων που κατέχουν ακόμα το 32 % του νησιού, και, προσπαθούν να δημιουργήσουν τετελεσμένα γεγονότα με την ανακήρυξη του Τουρκοκυπριακού ψευδοκράτους, εκφράζοντας τα αισθήματα και τη θέληση του λαού του Αλίμου, ΨΗΦΙΖΕΙ: ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΣΣΕΤΑΙ σθεναρά και θερμά μαζί με ολόκληρο τον Ελληνικό λαό και την Ελληνική Κυβέρνηση στον αγώνα που κάνει ο Κυπριακός λαός για Κύπρο αδιαίρετη, ενιαία και ανεξάρτητη. ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τις ενέργειες των Τούρκων οι οποίοι με την υποκίνηση και την παρότρυνση των Αμερικανών προσπαθούν να δημιουργήσουν τετελεσμένα γεγονότα»... .(ακολουθεί συζήτηση, ζητούνται αλλαγές διατυπώσεων, που δεν γίνονται δεκτές) . . . «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ψηφίζεται;; Εννέα Υπέρ, Ένα Κατά, Δύο Λευκά. Ο κ. Σκορτσής και ο κ. Μασούρος Λευκά».

Πρακτικά 24.4.1996: Εκδήλωση 5 Δήμων Αλίμου-Αργυρούπολης-Ελληνικού- Γλυφάδας- Παλαιού Φαλήρου, μαζί Δήμους της Κυπριακής Δημοκρατίας. Με θέμα: «Ενημέρωση για τις εξελίξεις του Κυπριακού».

σ. 30: «ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Ολοκληρώθηκε η συζήτηση και προχωράμε στο ΨΗΦΙΣΜΑ. Σας πληροφορούμε . . . ότι το ψήφισμα απλά θα αναγνωστεί, δεν θα τεθεί σε ψηφοφορία. Θα το παραλάβουν οι Πρόεδροι των 5 Δ.Σ. και θα το θέσουν στην κρίση των Δ.Σ. τους στην πρώτη τους συνεδρίαση.

σελ. 33: «ΚΑΠΠΑΣ Λυκούργος, Δήμαρχος Λευκονοίκου: . . . . ΠΡΟΣΧΕΔΙΟ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ. *** Ζητούμε δικαίως βιώσιμη, λειτουργική και ειρηνική λύση του Κυπριακού, σύμφωνα με τον καταστατικό χάρτη και τα ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών, το Διεθνές Δίκαιο και την Οικουμενική Διακήρυξη για τα ανθρώπινα δικαιώματα. ***Με την λύση του Κυπριακού πρέπει να διασφαλίζεται η αποχώρηση όλων των κατοχικών στρατευμάτων και των εποίκων, ως και η ανεξαρτησία, η κυριαρχία και η εδαφική ακεραιότητα της Κυπριακής

Δημοκρατίας. Μια τέτοια λύση πρέπει να διασφαλίζει το δικαίωμα επιστροφής όλων των προσφύγων και να κατοχυρώνονται τα βασικά ανθρώπινα δικαιώματα, περιλαμβανομένων του δικαιώματος ιδιοκτησίας και εκμετάλλευσης περιουσίας, του δικαιώματος της ελεύθερης διακίνησης και εγκατάστασης, χωρίς οποιουσδήποτε περιορισμούς, και του δικαιώματος ελεύθερης εξάσκησης των πολιτικών θρησκευτικών και πολιτιστικών δικαιωμάτων. ** Καταδικάζουμε την απάνθρωπη πολιτική που εφαρμόζουν οι κατοχικές δυνάμεις από το 1974 σε βάρος των εγκλωβισμένων και τη συστηματική παραβίαση της ανθρωπιστικής συμφωνίας της (. . . .). ** Καταδικάζουμε τις δηλώσεις Ντενκτάς σχετικά με τη δολοφονία αγνοουμένων και καλούμε την τουρκική πλευρά να συνεργαστεί με καλή πίστη και θέληση, στα πλαίσια της διερευνητικής επιτροπής για τους αγνοούμενους, για διακρίβωση της τύχης ενός εκάστου των αγνοουμένων, με πειστικά, αποδεικτικά στοιχεία. ** Καταδικάζουμε τη συστηματική καταστροφή και σύληση της πολιτιστικής κληρονομιάς του κατεχόμενου τμήματος της Κύπρου από τα τουρκικά κατοχικά στρατεύματα και ζητούμε όπως χωρίς άλλη καθυστέρηση οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί παρέμβουν για τερματισμό της καταστροφής και συνδράμουν στην επιστροφή όλων των κλαπέντων αντικειμένων». «Αυτό είναι το ψήφισμα». [Σχόλιο: Δεν προκύπτει να τέθηκε σε επόμενο Δ.Σ. προς κρίση].

Κεφάλαιο δέκατο

Ψηφίσματα για θανάτους επιφανών

Πρακτικά Δ.Σ. της 8.3.1994, τ. 1^{ος}, σ.3, με θέμα:

Συμμετοχή του Δήμου Αλίμου στο πένθος για το θάνατο της
Υπουργού Πολιτισμού Μελίνας Μερκούρη.

σελ.4: «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: . . . Υπάρχει ένα ψήφισμα από την ΤΕΔΚΝΑ, το οποίο σας το διαβάζω: «Η Διοικούσα Επιτροπή της ΤΕΔΚΝΑ σε έκτακτη συνεδρίασή της, με αφορμή το θάνατο της Υπουργού Πολιτισμού Μελίνας Μερκούρη, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ: 1.- Να αρθούν μεσίστιες οι σημαίες όλων των Δημορχείων και Κοινοτικών καταστημάτων της Αττικής, από σήμερα, 7 Μαρτίου,

έως την ημέρα της κηδείας. 2.- Να κλείσουν τα Δημαρχεία και τα Κοινοτικά καταστήματα στις 11.00 την ημέρα της νεκρώσιμης ακολουθίας.. 3.- Αντί στεφάνου, καταθέτει το ποσό των 10 εκατ. δραχμών στο λογαριασμό Νο. . . . της Εμπορικής Τράπεζας, για το Μουσείο της Ακρόπολης και καλεί τους ΟΤΑ της Αττικής να καταθέσουν στον ίδιο λογαριασμό. 4.- Να αφιερώσει την έκδοση των πρακτικών του Συνεδρίου της ΤΕΔΚΝΑ «Πολιτισμός, Τοπική Αυτοδιοίκηση», στη μνήμη της, 5.- Να συνοδεύσει τη σωρό της σύσσωμη η Διοικούσα Επιτροπή και τα μέλη της ΤΕΔΚΝΑ, 6.- Να συλλυπηθεί το σύντροφό της Ζυλ Ντασσέν, και τους οικείους της, και καταθέτει το παρόν ΨΗΦΙΣΜΑ: Το γλυκό πουλί της νιότης, της αντίστασης, της ελευθερίας, των ανέμων αγώνων, στη γυναίκα φως, πάθος, αγάπη, στη Μελίνα της Μεσογείου του χθες και του πάντα, των λευκών μαρμάρων της Ελλάδας, της Αττικής, της Αθήνας, η Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Αττικής στέλνει τη σκέψη και την αγάπη όλων μας, λαού και συναδέλφων, να τη συνοδεύει σε αυτό της το ταξίδι και να γυρνά, όπως το 'θελε και όπως το 'νιωθε, πάντα κοντά μας, σύμβολο και πηγή έμπνευσης. Το παρόν να δημοσιευτεί στον ημερήσιο Τύπο. Κοινοποίηση: Πρωθυπουργό, Βουλή των Ελλήνων, Υπουργείο Πολιτισμού, Κεντρική Επιτροπή ΠΑΣΟΚ, Δήμο Αθηναίων, ΚΕΔΚΕ».

σελ. 16: «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: . . . ψηφίζουμε κ. συνάδελφοι, κατ αρχήν το ψήφισμα της ΤΕΔΚΝΑ. Ψηφίζεται ομόφωνα; ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ: ΟΜΟΦΩΝΑ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ομόφωνα. Και 500.000 δραχμές για το Μουσείο της Ακρόπολης. Ομόφωνα; ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ: Ναι, ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ομόφωνα».

«Πρακτικά Δ.Σ., συνεδρίαση έκτακτη της 25.6.1996 με θέμα:

«Συμμετοχή του Δημάρχου, του Δημοτικού Συμβουλίου και του προσωπικού του Δήμου στο πένθος για το θάνατο του πρώην

Πρωθυπουργού της Ελλάδας **Α ν δ ρ έ α Πα π α ν δ ρ έ ο υ**».

σ. 23: «ΨΗΦΙΣΜΑ/ Το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Αλίμου, στη συνεδρίαση της 25^{ης} Ιουνίου 1996, με αφορμή το θάνατο του Ανδρέα Παπανδρέου, του αδιαμφισβήτητου ηγέτη και μεγάλου Έλληνα πολιτικού της νεότερης Ελλάδας, με τη διεθνή ακτινοβολία, ψηφίζει / ο μ ό φ ω ν α./ Εκφράζει την οδύνη του για

το χαμό του πολιτικού που σφράγισε με την προσωπικότητα, τους αγώνες και τα οράματά του, τη σύγχρονη ιστορία του τόπου. Του ηγέτη που καθιέρωσε και επέβαλε νέους όρους στην πολιτική ζωή του τόπου μας, αλλά και νέους τρόπους πολιτικής παρέμβασης, κοντά στην κοινωνία και το λαό. Του ηγέτη που με την πολιτική του πρόταση έδωσε κατεύθυνση, ανάπτυξη και προοπτική στην Αυτοδιοίκηση, με συμμετοχικούς θεσμούς, με αναφορά στον πολίτη, θεωρώντας την ως βάθρο της Δημοκρατίας./ Εκφράζει τη συμπάραστασή του στο βαρύτατο πένθος της οικογενείας του και των συγγενών του./ Εκφράζει τα θερμά συλλυπητήρια στην οικογένειά του, στον Πρωθυπουργό και στον Γραμματέα της Κεντρικής Επιτροπής του ΠΑΣΟΚ./ Αποφασίζει να παραστεί σύσσωμο το Δημοτικό Συμβούλιο στην κηδεία του./ Το Δημοτικό Συμβούλιο».

Σημείωση: Ψηφίστηκε ομόφωνα. Είχε κατατεθεί σχέδιο ψηφίσματος από τη διοίκηση του Δημάρχου Αργύρη Αργυρίου, κατατέθηκε άλλο σχέδιο από την ΑΝΚΑ/ Αλ.Αλούκου. Σε πρότασή μου ότι οφείλουμε να ψηφίσουμε «ομόφωνα», συστάθηκε επιτροπή από τους Αντ. Γκαβούνα, Αλ. Αλούκο και Αρ. Θωμόπουλο, η οποία αποσύρθηκε σε παρακείμενη αίθουσα, και συνέταξε το πιο πάνω «συνθετικό» ψήφισμα.

Σημείωση 2: Δημοσιεύτηκε και στις: α) «Ανανεωτική», Ιούν. 1996, φ. 15 σ. 1, β) «Φωνή», Ιούλιος 1996, φ. 226 σ. 16. Στο δημοσιευθέν σε αυτές έχει προστεθεί: «Του πρωταγωνιστή για την παγκόσμια Ειρήνη και την κοινωνία των πολιτών», και, έχει διαγραφεί «στην οικογένειά του» ως πλεονασμός.

Πρακτικά ΔΣ συνεδρίασης της 23.4.1998 με θέμα: «Συμμετοχή του Δημάρχου, του Δημοτικού Συμβουλίου και του προσωπικού του Δήμου Αλίμου στο πένθος για το θάνατο του πρ. Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας Κωνσταντίνου Καραμανλή».

«Αλιμος 23 Απριλίου 1998./ ΨΗΦΙΣΜΑ./ Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου, συνελθόντες σε έκτακτη συνεδρίαση, με το θλιβερό άγγελμα του θανάτου του Κωνσταντίνου Καραμανλή και ακούσαντες την εισήγηση του Δημάρχου, αποφασίζουν ΟΜΟΦΩΝΑ τα εξής: ***Να εκφράσουν τα συλλυπητήρια στην οικογένεια του εκλιπόντος ηγέτη. *** Να παραστεί στην κηδεία αντιπροσωπεία του Δημοτικού Συμβουλίου με επικεφαλής το Δήμαρχο.

***Να αργήσουν οι υπηρεσίες του Δήμου κατά την ημέρα της κηδείας, σύμφωνα με την υπ αριθμό 14498/23.4.1998 εγκύκλιο απόφαση του Υπουργείου Εσωτερικών. *** Να φιλοτεχνηθεί και τοποθετηθεί αδριάντας του Εθνάρχου Κωνσταντίνου Καραμανλή, στο λόφο Πανί, να επιλεγεί οδός ή πλατεία που θα φέρει το όνομά του. *** Αντί στεφάνου να κατατεθεί το ποσό των 50.000 δραχμών στο Ίδρυμα Κωνσταντίνου Καραμανλή και την Κυριακή στο Μητροπολιτικό ναό του Δήμου Αλίμου, Μεταμόρφωση του Σωτήρος, να ψαλλεί επιμνημόσυνη δέηση./ Ο Δήμαρχος Αργύρης Αργυρίου./ Ο Πρόεδρος Αναστάσιος Κεφαλάς». [Σημείωση: Μετά από παρέμβαση του Μάριου Σκορτσή, με έκφραση επιφύλαξης ως προς την καταλληλότητα του τόπου (= Πανί), με τη συναίνεση του Δημάρχου, το Δ.Σ. κατέληξε να μη γίνει αναφορά στον τόπο ανέγερσης και να επιλεγεί αυτός αργότερα]. Ψηφίστηκε ΟΜΟΦΩΝΑ.

Σημείωση: Δημοσιεύεται και στη «Φωνή του Αλίμου», Απρίλιος 1998, φ. 240 σ.3, με ελάχιστες – αμελητέες παραλλαγές και σχετικό ρεπορτάζ.

«Πρακτικά Δ.Σ., συνεδρίαση της 31.3.2003».σ. 11:

«ΠΡΟΕΔΡΟΣ . . . πήραμε την επιστολή προς το Δημοτικό Συμβούλιο, της οικογένειας του εκλιπόντα πρώην Προέδρου της Κοινότητάς μας, Γ.(εωργίου) Σμαράγδη, η οποία αναφέρει τα εξής: «Για τη συμπάθεια και τη συμμετοχή στο πένθος μας, αισθανόμαστε την ανάγκη να εκφράσουμε τις θερμές ευχαριστίες στο Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Αλίμου κι όλους τους φορείς, ενώ και το ψήφισμα της Δημοτικής Αρχής μας προκάλεσε ιδιαίτερη συγκίνηση. / Ταυτόχρονα παρακαλούμε να μην προωθηθούν οι διαδικασίες υλοποίησης της συνεισφοράς του Δήμου σας στα σχετικά έξοδα της κηδείας, δεδομένου ότι η επιθυμία των οικείων του μεταστάντος (γράφεται: Γρηγορίου, λάθος απομαγνητοφώνησης) Γεωργίου Σμαράγδη είναι να τα καλύψουν εξ ολοκλήρου αυτοί και μόνον, ζητώντας και την κατανόησή σας».

Σημείωση: Ερεύνησα στα Πρακτικά των προηγούμενων ημερομηνιών, αλλά ψήφισμα δεν βρήκα. Επισημαίνω τη διατύπωση «ψήφισμα της Δημοτικής Αρχής». Ίσως να μην εκδόθηκε ψήφισμα του Δ.Σ., αλλά απόφαση του Δημάρχου (:). Αλλά και ότι οι «θερμές ευχαριστίες» εκφράζονται προς το Δ.Σ.

Απόφαση Δ.Σ. με αρ. 233/26.9.2014 (απόσπασμα πρακτικού 11/14), έκτακτη συνεδρίαση, με θέμα: «Συζήτηση και λήψη απόφασης του Δ.Σ. έπειτα από την είδηση του θανάτου του πρώην Δημάρχου Αλίμου Π α ύ λ ο υ Τ ζ ι β α ν ί δ η».

«Πάνω στο 1^ο θέμα η Πρόεδρος του Δ.Σ. έδωσε το λόγο στο Δήμαρχο, ο οποίος εισηγήθηκε τα εξής: «Το Δ.Σ. του Αλίμου συνεδρίασε απόψε εκτάκτως μόλις πληροφορήθηκε το θάνατο του πρώην Δημάρχου Αλίμου Παύλου Τζιβανίδη. . . . (ακολουθεί ως εισήγηση, ως το πιο κάτω κείμενο) . . . . Κατά τη συνεδρίαση τήρησε ενός λεπτού σιγή στη μνήμη του και έπειτα από διαλογική συζήτηση το δημοτικό συμβούλιο λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ. 1.- Εκφράζει τη βαθιά θλίψη του για το θάνατο του Παύλου Τζιβανίδη, του πρώτου εκλεγμένου δημάρχου Αλίμου και την ευγνω-μοσύνη του για τη μακροχρόνια προσφορά του στην πόλη και την κοινωνία του Αλίμου. 2. Συλλυπάται θερμά την οικογένεια του εκλιπόντος. 3. Ο Δήμαρ-χος και το Δημοτικό Συμβούλιο να παραστούν κατά την εξόδιο ακολουθία. 4.-Η κηδεία να γίνει δημοσία δαπάνη. 5.- Να ονομαστεί «Πάρκο Δημάρχου Τζιβανίδη» το πευκόφυτο πάρκο επί της Λεωφόρου Ιωνίας και Μεγάλου Αλεξάνδρου, το οποίο δημιουργήθηκε χάρη στον αείμνηστο Δήμαρχο».

Κεφάλαιο ενδέκατο

Απόδειξη αλληλεγγύης -υποστήριξης-συμπάθειας

[β. 25.7.1977 - 4.12.1978]. σελ. 130: «Πρακτικό 6, συνεδρίαση 22.3.1978», σ. 134: «Αριθμός απόφασης 38», «Επιχορήγηση της Κοινότητας Βαβουρίου Θεσπρωτίας Ηπείρου, και, του Δημοτικού Σχολείου Ζυγίου Βασιλικού Κύπρου». «Πάνω στο 8^ο θέμα της Η.Δ. ο Πρόεδρος του Δ.Σ. λέει τα ακόλουθα: 1) Όπως είναι γνωστό ο Δήμος Αλίμου, με την 286/1972 απόφαση προγενέστερου συμβουλίου, που εγκρίθηκε με την 62844/27.11.1972 όμοια του Διαμερίσματος Πειραιώς της Νομαρχίας Αττικής, υ ι ο θ έ τ η σ ε την ακριτική κοινότητα

Βαβουρίου Θεσπρωτίας της Ηπείρου. Την παραπάνω Κοινότητα απασχολούν όπως διαπιστώθηκε, πλήθος από προβλήματα που είναι αδύνατο να αντιμετωπιστούν απ τους καχεκτικούς οικονομικούς πόρους της. Κατά τα προηγούμενα χρόνια, ο Δήμος μας, στα μέτρα των οικονομικών δυνατοτήτων του, αρκετές φορές στάθηκε αρωγός στη παραπάνω Κοινότητα, στον δε προϋπολογισμό του 1978, έχει εγγράψει ποσό 20.000 δραχμών για το σκοπό αυτό». 2) «Επίσης ο Δήμος μας, στην προσπάθεια να ανακουφίσει τα δυστυχημένα άπορα παιδιά των Περιφερειών εκείνων της Κύπρου που περισσότερο δοκιμάστηκαν από την εισβολή των Τούρκων, επίσης υιοθέτησε το Δημοτικό Σχολείο Ζυγίου Βασιλικού Λάρνακος Κύπρου και το οποίο, πράγματι, τα τελευταία δύο χρόνια κατόρθωσε να βοηθήσει με χρήματα και είδη ρουχισμού- υποδήσεως- ειδών γραφικής ύλης κλπ». « . . . Το Δ.Σ. αφού άκουσε την εισήγηση του Προέδρου και σκέφτηκε πως η παραπάνω οικονομική συμπαράσταση είναι δυνατό να υλοποιηθεί. Α Π Ο - Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι. 1) Εκφράζοντας τα συναισθήματα αγάπης και συμπαραστάσεως του Δήμου Αλίμου προς τους κατοίκους του ακριτικού χωριού Βαβουρίου, εγκρίνει ο μ ό φ ω ν α την επιχορήγηση (οικονομική ενίσχυση) της Κοινότητας Βαβουρίου Θεσπρωτίας Ηπείρου, με το ποσόν των 20.000 δραχμών για την αντιμετώπιση κοινοτικών αναγκών ή έργων . . . . . 2) Εκφράζοντας επίσης, τα συναισθήματα αγάπης και συμπαραστάσεως του Δήμου Αλίμου προς το δοκιμαζόμενο Κυπριακό αδελφό λαό και ιδιαίτερα τους μαθητές και μαθήτριες που αποτελούν το μέλλον της Κύπρου, εγκρίνει ο μ ό φ ω ν α την επιχορήγηση (οικονομική ενίσχυση) του Δημοτικού Σχολείου Ζυγίου Βασιλικού Λάρνακος Κύπρου με το ποσόν των 20.000 δραχμών, για την αντιμετώπιση μέρους των αναγκών του παραπάνω Σχολείου και των μικρών μαθητών και μαθητριών, σαν συμβολική βοήθεια . . . . .».

Σχόλιο: Ο Δήμος μας είχε επιχορηγήσει την ίδια Κοινότητα, και με τη με αρ. 122/5.9.77 απόφασή του («Πρακτικόν υπ αρ.16, συνεδρίασις 5.9.1977»).

[β. 25.7.1977 - 4.12.1978]. σελ. 240: «Πρακτικόν 14^{ov}, Συνεδρίασις της 10.7.1978», «Αριθμός απόφασης 104 Α/1978: Ψήφισμα συμπαθείας προς το Λαό της Θεσσαλονίκης και ψήφιση πιστώσεως για την ενίσχυση των

σεισμοπαθών». «Πάνω στο 2^ο θέμα της Η.Δ. ο Πρόεδρος του Δ.Σ. λέει τα ακόλουθα: Η αγωνία που εφώλιασε πάνω στα πρόσωπα των Θεσσαλονικέων και οι υλικές ζημιές που έφτασαν σε καταστρεπτικά για την περιοχή επίπεδα, νομίζω ότι επιβάλλει και σε μας να εκδηλώσουμε την υλική συμπαράστασή μας, σε όσους δοκιμάστηκαν και εξακολουθούν να υποφέρουν από τη μανία και την οργή του εγκέλαδου. Εκφράζοντας, είμαι βέβαιος, και την επιθυμία όλων των κατοίκων του Δήμου μας, καλώ του Δ.Σ. να πάρει σχετική απόφαση υλικής ενισχύσεως των σεισμοπαθών της Θεσσαλονίκης . . . . να δοθεί ποσό . . . . . δραχμών . . . Το Δ.Σ. . . . . Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι. Εγκρίνει ο μ ό φ ω ν α το παρακάτω ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ. Το Δ.Σ. Αλίμου. . . . εκφράζοντας τα συναισθήματα του Δημάρχου και των μελών του, αλλά και όλων των κατοίκων του Δήμου, εξέδωσε ομόφωνα το ψήφισμα αυτό . . . 1.- Εκφράζει την πλήρη και βαθειά συμπάθειά του στο δεινοπαθήσαντα από τους καταστρεπτικούς σεισμούς λαό της Θεσσαλονίκης, και συμπαραστέκεται την ώρα της μεγάλης του δοκιμασίας. 2.- Εγκρίνει ο μ ό φ ω ν α την κατ αρχήν διάθεση ποσού δραχμών 200.000 για την ενίσχυση των παραπάνω σεισμοπαθών . . . .».

Πρακτικά Δ.Σ. της 1.10.1987, τομ. 3^{ος}, σελ. 95 με θέμα:

«Αναγνώριση της Κοινότητας Βίνιανης της Ευρυτανίας σε Δήμο».

«ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Το θέμα αυτό κ. συνάδελφοι έρχεται για έκφραση συνηγορίας, αν συμφωνεί το Δ.Σ. μας με την πρόταση που γίνεται σε αυτό./ Όπως σας είναι γνωστό στις 10 Μάρτη 1945 (λάθος, ορθό = 1944) στην Ελεύθερη Ελλά-δα διαδραματίστηκε ένα γεγονός που έμελε να ασκήσει ισχυρή επίδραση στον απελευθερωτικό αγώνα του Ελληνικού Λαού. Στη Βίνιανη Ευρυτανίας, συγκροτήθηκε η Πολιτική Επιτροπή Εθνικής Απελευθέρωσης – ΠΕΕΑ. Η ΠΕΕΑ βοήθησε στο φούντωμα του κινήματος της Εθνικής Αντίστασης στην απελευθέρωση μέρους του Εθνικού εδάφους και στη συνένωση των Εθνικών δυνάμεων για το διώξιμο του κατακτητή. Βέβαια στη Βίνιανη την περίοδο συνέβησαν και άλλα γεγονότα ιδιαίτερης ιστορικής σημασίας, ενδεικτικά αναφέρουμε τη συνάντηση Αρη Βελουχιώτη και Ζέρβα (= Ναπολέοντα) με τον σκοπό την ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοπόταμου. Με βάση τα λίγα που προαναφέραμε αλλά και άλλα γεγονότα της ιστορικής εκείνης εποχής, σ υ ν η-

γ ο ρ ο ύ μ ε στο δίκαιο αίτημα της Κοινότητας Βίνιανης Ευρυτανίας που ζητάει την αναγνώρισή της σε Δήμο σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 4 του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα. . . .Λοιπόν ομόφωνα; ΨΗΦΙΖΕΤΑΙ ΟΜΟΦΩΝΑ ... ..».

Πρακτικά Δ.Σ. της 29.12.1987, τόμος 3^{ος}, σελ. 41 επ.

«ΜΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ: . . .(εισηγήθηκε το ζήτημα της σύλληψης δύο αριστερών Τούρκων ηγετών από τη χούντα του Εβρέν, τα βασανιστήρια και την παραπομπή τους σε δίκη) . . . Εμείς λοιπόν κ. συνάδελφοι, προτείνουμε στο Σώμα να υιοθετήσει το παρακάτω ψήφισμα: «Το Δ.Σ. του Δήμου Αλίμου, αφού πληροφορήθηκε τη σύλληψη, τη μακρόχρονη κράτηση σε αυστηρή απομόνωση, τους βασανισμούς και την παραπομπή τελικά σε δίκη με χαλκευμένες κατηγορίες των ηγετών του Ενιαίου Κομμουνιστικού Κόμματος της Τουρκίας Χαιδάρ Κουτλού και Νιχάρ Σαρκίν, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ: 1.- Εκφράζει την αλληλεγγύη του στον αγωνιζόμενο Τουρκικό Λαό και στους δύο κρατούμενους ηγέτες του Ενιαίου Κομμουνιστικού Κόμματος της Τουρκίας. 2.- Εκφράζει τον αποτροπιασμό και τη διαμαρτυρία του για την κατάφωρη παραβίαση των στοιχειωδών δημοκρατικών δικαιωμάτων στη γειτονική μας Χώρα και την άσκηση κρατικής τρομοκρατίας. 3.- Απαιτεί την απελευθέρωση των δύο ηγετών και όλων των πολιτικών κρατούμενων και τη νομιμοποίηση της πολιτικής δράσης του Ενιαίου Κομμουνιστικού Κόμματος Τουρκίας και όλων των άλλων κομμάτων του Τουρκικού λαού. 4.- Καλεί όλους τους δημότες, τους φορείς της συνοικίας και τα σωματεία των εργαζομένων, να διαδηλώσουν την αλληλεγγύη τους στους δύο ηγέτες και τη διαμαρτυρία τους για την κράτηση, τους βασανισμούς και την παραπομπή τους σε δίκη με κάθε τρόπο. 5.- Καλεί τους διεθνείς οργανισμούς να ασκήσουν κάθε δυνατή πίεση στην κατεύθυνση της διασφάλισης των πολιτικών δικαιωμάτων στην Τουρκία. Να επιδοθεί το ψήφισμα αυτό στην Τουρκική πρεσβεία, στο γραφείο του ΟΗΕ και στο γραφείο της ΕΟΚ στην Αθήνα». «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ψηφίζουμε ΟΜΟΦΩΝΑ . . .».

Πρακτικά Δ.Σ. της 22.9.1989, τ. 2^{ος}, σ. 21, με θέμα 1/195:

«Χαρακτηρισμός ως ιστορικού τόπου ολόκληρου του νησιού της Μακρονήσου, καθώς και ως ιστορικών διατηρητέων μνημείων όλων των κτιρίων των στρατοπέδων του νησιού».

Σχόλιο: Αποδείχτηκε κατά τη συζήτηση ότι είχε ήδη εκδοθεί σχετικό Προεδρικό Διάταγμα, γι αυτό και στο τέλος συμφωνήθηκε: σελ. 25: «ΔΗΜΑΡΧΟΣ: . . Σαφώς αφού είχε ανακηρυχθεί ιστορικό, αυτό είναι και διατηρητέο και θα φροντιστεί και θα γίνουν και τα λιμάνια και τα στρατόπεδα . . . Λοιπόν, δεν νομίζω πραγματικά ότι υπάρχει θέμα για συζήτηση, εμείς θα του (ς) στείλουμε ένα χαρτί ότι ενημερώθηκε το δημοτικό συμβούλιο, δεν είναι θέμα απόφασης . . . θα τους στείλουμε ένα χαρτί λοιπόν και να τους πούμε, κύριοι εντάξει, ενημερώθηκε το δημοτικό συμβούλιο και μπράβο σας που το πετύχατε και αγωνιστήκατε . . .».

Πρακτικά Δ.Σ. της 12.11.1991, τόμος 3^{ος}, σελ. 106, με θέμα:

«Ψήφισμα για το Λαύριο». «ΔΗΜΑΡΧΟΣ: . . . η κατάσταση η οποία έχει δημιουργηθεί στο Λαύριο, είναι γνωστή, έχουν επιληφθεί όλοι οι φορείς και τρέχουν για να δούν τι θα γίνει και πως θα βοηθήσουν το Λαύριο . . . να βγάλουμε το ψήφισμα αυτό το οποίο να στείλουμε, . . . πρόταση κάνω: «Το Δημοτικό Συμβούλιο στη συνεδρίαση της 12.11.1991, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ: Με συγκίνηση παρακολουθεί το δράμα του λαού του Λαυρίου, το έτος 1991. Ανησυχεί και διαμαρτύρεται για την αποβιομηχανοποίηση της περιοχής με συνέπεια την ανεργία χιλιάδων εργαζομένων και το μαρασμό της περιοχής, ΚΑΛΕΙ την Κυβέρνηση να δώσει άμεση λύση στο πρόβλημα επιβίωσης του μεγαλύτερου μέρους των κατοίκων του, του πλέον μεγάλου μέρους των κατοίκων./ Για τους παραπάνω λόγους ο Δήμος μας ψηφίζει το ποσό των 100.000 δραχμών σε είδος, μετά από συνεννόηση με το Δήμαρχο, για (το) τί είναι αυτό, που τελικά έχει ανάγκη το Λαύριο». «ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ψηφίζουμε. Ποιοι είναι υπέρ; 8 ΥΠΕΡ, Ποιοι είναι κατά; ΛΕΥΚΑ 4».

Αντίθεση σε Κυβερνητικές αποφάσεις – επιλογές

[β. 4.12.1974 – 29.6.1977], «Πρακτικόν 4, συνεδρίασις 27.6.1975», σ. 129, απόφασις 72/1975, με θέμα: «Υποβολή διαμαρτυρίας». « . . . Μετά την γενομένην συζήτησιν και την λήψιν σχετικής αποφάσεως, περί μη ανακλήσεως της υπ αρ. 47/1975 ομοίας του τέως Δημάρχου Αλίμου, δια της οποίας παρεχωρήθη υπό του Δήμου, η χρήσις κοινοχρήστου παραλιακού χώρου, προς εγκατάστασιν και λειτουργία Λ Ο Υ Ν Α Π Α Ρ Κ, κατόπιν εισηγήσεως του αντιπροέδρου του Δ.Σ. Εμμανουήλ Παπαδάκη, υιοθετηθείσης ο μ ο φ ώ ν ω ς υπό των μελών του Δ.Σ., ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΤΑΙ, εκτάκτως η συζήτησις του θέμα-τος και η υποβολή δ ι α μ α ρ τ υ ρ ί α ς, δια τα υπό των Υπηρεσιών τούτε Υπουργείου Εσωτερικών και του Διαμερίσματος Πειραιώς της Νομαρχίας Αττικής, υπ αρ. 53132/615/14.6.1975 και Ε. 17172/26.6.1975 αντιστοίχως, έ γ γ ρ α φ α - δ ι α τ α γ ά ς, επί του προειρημένου ζητήματος, των οποίων η δ ι α τ ύ π ω σ ι ς π ρ ο σ β ά λ λ ε ι τ η ν α υ τ ο τ έ λ ε ι α ν του θεσμού της Αυτοδιοικήσεως και α π ο τ ε λ ε ί α π α ρ ά δ ε κ τ ο ν π α - ρ έ μ β α σ ι ν της Εκτελεστικής Εξουσίας εις την Τοπικήν Αυτοδιοίκησιν....». *Σχόλιο: Περιλαμβάνεται και στο κεφ. «Τ. Α. – Θεσμικά».*

Πρακτικά Δ.Σ. της 18.3.1987, τόμος 1^{ος}, σελ. 102.

«ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Το ψήφισμα κ. συνάδελφοι: «Το Δημοτικό Συμβούλιο Αλίμου αφού άκουσε την εισήγηση του Προέδρου και έλαβε υπόψιν του: α) Την αρχή και τις ρυθμίσεις που περιέχονται στο νομοσχέδιο που κατατέθηκε στη Βουλή για τα θέματα της αγροτικής – εκκλησιαστικής περιουσίας και την απόδοσή τους σε ακτήμονες αγρότες, β) το γεγονός ότι η απόδοση αυτή αποτελεί μόνιμο και πάγιο αίτημα του αγροτικού κόσμου από τη σύσταση του Ελληνικού κράτους, θεωρώντας ότι το νομοσχέδιο αυτό αποτελεί το πρώτο θετικό βήμα προς την κατεύθυνση της αλλαγής των υφισταμένων από πολλών 10ετιών σχέσεων της Εκκλησίας και του Κράτους./ Ψ Η Φ Ι Ζ Ε Ι, 1.- ΘΕΩΡΕΙ θετικό και υποστηρίζει το παραπάνω νομοσχέδιο και ΖΗΤΑ την ψήφισή του χωρίς υποχωρήσεις και τροποποιήσεις, 2.- ΖΗΤΑΕΙ από την Κυβέρνηση να

προχωρήσει παραπέρα στη ρύθμιση των σχέσεων Κράτους και Εκκλησίας σε όλα τα επίπεδα (αστική περιουσία, εκπαίδευση, θεσμούς κλπ.)». σ.125, «ΔΗΜΑΡΧΟΣ: . . . Η Τοπική Αυτοδιοίκηση πρέπει να σηκώσει τη φωνή της. . . το ψήφισμα να καταλήγει ότι καλούμε την Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων και τις Τοπικές Ενώσεις όλης της Χώρας να πάρουνε θέση. . .». «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Με τη συμπλήρωση του κ. Δημάρχου κ. συνάδελφοι, υπάρχει αντίρρηση; Ψηφίζουμε. Ποιοι ψηφίζουν υπέρ; Ποιοι ψηφίζουν κατά; Λευκό; (μη αποδιδόμενοι διάλογοι) . . .».

Σχόλιο: Καίτοι δεν αναγράφονται αριθμοί ψήφων, είναι δεδομένο ότι ΥΠΕΡψηφίστηκε, αφού μόνο 2-3 δ.σ. είχαν εκφράσει διαφορετικές απόψεις.

Πρακτικά Δ.Σ. της 8.4.1987, τόμος 1^{ος}, σελ. 108.

«ΜΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ: . . . προτείνουμε το παρακάτω ψήφισμα. «Το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Αλίμου, κατά τη συνεδρίασή του που έγινε την 8.4.1987 συζήτησε το θέμα των αυξήσεων που ανακοινώθηκαν χθες σε μια σειρά οργανισμούς όπως οι ΔΕΗ, ΕΛΤΑ, ΟΤΕ, και, υπεραστικά λεωφορεία, η Ολυμπιακή και οι μεταφορές./ Το Δ.Σ. θεωρεί ότι οι αυξήσεις αυτές αποτελούν δυσβάσταχτη υποχρέωση για τους εργαζόμενους, σε μια εποχή μάλιστα που οι μισθοί και τα ημερομίσθια παραμένουν παγωμένα. Οι αυξήσεις αυτές θα έχουν σαν αποτέλεσμα την παραπέρα υποβάθμιση του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων./ Το Δ.Σ. θεωρεί ότι σήμερα περισσότερο από ποτέ κρίνεται αναγκαία η κατάργηση του παγώματος των μισθών και ημερομισθίων και επιτακτική η υπογραφή νέων συλλογικών συμβάσεων που θα προστατεύουν το εισόδημα των εργαζομένων./ Το Δ.Σ. εκφράζει την ανησυχία του γιατί η σοβαρή αυτή απόφαση πάρθηκε μακριά από τα όργανα κοινωνικού ελέγχου ΑΣΚΕ./ Το Δ.Σ. διαμαρτύρεται για την «προνομιακή» επιβάρυνση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης από τη ΔΕΗ με το μεγαλύτερο ποσοστό αύξησης, το 30%, όταν σε όλους είναι γνωστό το οικονομικό της αδιέξοδο./ Το Δ.Σ. τέλος ζητά από την κυβέρνηση να αφουγκραστεί τις ανάγκες των εργαζομένων για καλύτερες συνθήκες ζωής παίρνοντας μέτρα που θα χτυπούν την αсуδοσία του κεφαλαίου, τη γραφειοκρατία και κακοδιοίκηση της δημόσιας διοίκησης και από την άλλη αναβαθμίζοντας τις δημόσιες επιχειρήσεις ώστε να γίνουν αυτές

πραγματικός μοχλός οικονομικής ανάπτυξης της Χώρας μας./ Με βάση τα παραπάνω το Δ.Σ. αποφασίζει να συμμετέχει στη συγκέντρωση που διοργανώνει το ΕΚΑ και η ΑΔΕΔΥ αύριο το απόγευμα./ Πιστεύοντας ότι η Τ.Α. πρέπει να έχει λόγο για όλα τα ζητήματα που απασχολούν το λαό μας, το Δ.Σ. θα διοργανώσει σύσκεψη των σωματείων, συλλόγων και άλλων φορέων του Δήμου, με στόχο την ανάληψη πρωτοβουλιών γύρω από τα ζητήματα του βιοτικού επιπέδου των δημοτών μας./ Το παρόν ψήφισμα θα δοθεί στην Κυβέρνηση, στη Βουλή των Ελλήνων, τα κόμματα, τους φορείς, τον ημερήσιο και τοπικό τύπο».. . (ο εισηγητής δέχτηκε διαγραφή των αναφορών στις ΑΣΚΕ = Αντιπροσωπευτικές Συνελεύσεις Κοινωνικού Ελέγχου, στη συμμετοχή του Δ.Σ. στη συγκέντρωση, στην προτροπή προς την Τ.Α., κλπ). . . σ. 119, «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: . . . Ποιοι ψηφίζουν υπέρ, με τις επιφυλάξεις όπως είπαμε; Ποιοι ψηφίζουν ΥΠΕΡ: 12, Κατά; Λευκά; Τρία λευκά».

Πρακτικά Δ.Σ. της 15.11.1990, τόμ. 3^{ος} σελ. 44, με θέμα

«Συζήτηση και λήψη απόφασης αναφορικά με το θεσμικό πλαίσιο των εισφορών σε γη και χρήμα του ν. 1337/83, μετά την από 12.9.1990 επιστολή του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ».

σελ. 44: «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Διαβάζω το έγγραφο του Υπουργείου. «Ο Υπουργός Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων. Προς τον κ. Δήμαρχο, και προς το Δημοτικό Συμβούλιο./ Αξιότιμοι κύριοι, Η μέχρι τώρα εμπειρία εφαρμογής του οικιστικού νόμου 1337/1983 και κυρίως ο ρυθμός προόδου των πράξεων εφαρμογής, έχει καταστεί σαφές ότι η εφαρμογή του νόμου παρουσιάζει προβλήματα. Ο νόμος 1337/83 είχε συνταχθεί ως μεταβατικό νομοθέτημα που στόχευε πρωτίστως, σύμφωνα με τις τότε εξαγγελίες, στην αναγνώριση της πραγματικής πόλης, με την ένταξη στο σχέδιο αυθαίρετα διαμορφωμένων περιοχών./ Γι αυτό, ο κύριος άξονας των ρυθμίσεων του νόμου επικεντρώνεται στις επεκτάσεις Σχεδίου Πόλεως, στις αυθαίρετες πυκνοδομημένες ζώνες πρώτης κατοικίας. Σταδιακά η μεταβατικότητα του νόμου μετατράπηκε σε μονιμότητα, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει σήμερα ένα εργαλείο σχεδιασμού μελλοντικής ανάπτυξης των πόλεων, αλλά απλώς ένα εργαλείο τακτοποίησης αυθαίρετης δόμησης. Οι κλιμακωτές, πέραν κάθε λογικής,

εισφορές γης, έδωσαν τεράστια ώθηση στη κατάτμηση γης και σε κάθε είδους αυθαίρετη δικαιοπραξία. Αποτέλεσμα η επιδείνωση του κατακερματισμού του ελληνικού χώρου και της αυθαίρετης δόμησης με σοβαρό κοινωνικό, οικονομικό και περιβαλλοντολογικό κόστος./ Η εξαγγελία της πρόθεσής μου ως Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ, να επανεξετάσω το θεσμικό πλαίσιο των εισφορών σε γη και χρήμα του ν. 1337/83 ύστερα από διάλογο με τους ΟΤΑ και τους συναρμόδιους φορείς, είναι ήδη γνωστή. Πιστεύω ότι η επανένταξη θα βοηθήσει στη διαμόρφωση ενός πολεοδομικού θεσμικού εργαλείου στήριξης της προγραμματισμένης . . (κενό) . . . των πόλεων, με περιβαλλοντολογικά, οικονομικά και πολεοδομικά κριτήρια./ Θα σημειώσω περιληπτικά μερικές μόνο βασικές αρχές που εκτιμώ ότι πρέπει να διέπουν ένα σύγχρονο πλαίσιο ρυθμίσεων πολεοδόμησης./ Συμμετοχή όλων των ιδιοκτησιών σε γη και χρήμα, για την εξασφάλιση των ..(κενό).. της πόλης, κοινόχρηστα, κοινωφελή και την εκτέλεση των βασικών έργων υποδομής, σύμφωνα πάντα με τις επιταγές του Συντάγματος./ Εξασφάλιση κοινοχρήστων χώρων σε ποσοστό τουλάχιστον 40% υπολογιζομένης σε αυτό της γης που έχει ήδη δοθεί για τα υφιστάμενα κοινόχρηστα./ Συμμετοχή της ιδιωτικής πρωτοβουλίας στην πολεοδόμηση στο βαθμό που αυτή μπορεί να αξιοποιηθεί, επ ωφελεία του κοινωνικού συνόλου./ Παρακαλώ να έχω τις απόψεις του Δ.Σ. σας στα παραπάνω, καθώς και κάθε άλλη άποψη που κατά την κρίση σας θα βοηθούσε στη βελτίωση των πολεοδομικών διαδικασιών, το αργότερο μέχρι τις 10.10.1990. Με εκτίμηση. Ο Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ. Στέφανος Μάνος».

Σχόλιο: Επί του εγγράφου αυτού η Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών είχε διατυπώσει κάποιες γενικόλογες θέσεις, βλ. σ. 45-46, οι οποίες κομίστη-καν στο Δ.Σ. την ύστατη στιγμή. Έγιναν διάφορες προτάσεις τροποποιήσεων. σελ. 61: «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λοιπόν κ. συνάδελφοι, ψηφίζουμε. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: Άλλο σχέδιο πρότασης κ. Δήμαρχε, προσπαθώ να το διατυπώσω, δεν ήταν έτοιμο. ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Να προχωράμε κ. Θωμόπουλε και να το διατυπώσετε; . . . (ταυτόχρονοι διάλογοι). . . ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Παραμένει προς ψήφιση σε λίγο». σελ. 63: «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Παρακαλώ, στο προηγούμενο θέμα επανερχόμαστε. Κάνει πρόταση ο κ. Θωμόπουλος. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: 1. Το Δ.Σ. διαπιστώνει το αόριστο των προτάσεων του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ και επομένως οι προτάσεις αυτές δύσκολα επιδέχονται συγκεκριμένης εκτίμησης. 2.- Για τη συμμετοχή

όλων των ιδιοκτησιών σε γη και χρήμα, δεν συμφωνούμε σε οποιαδήποτε μείωση των ποσοστών-συντελεστών. 3.- Για την εξασφάλιση κοινόχρηστων χώρων, να παραμείνουν τα προβλεπόμενα από το νόμο ποσοστά εισφορών, χωρίς να υπολογίζονται τα υφιστάμενα κοινόχρηστα. 4.- Απορρίπτουμε τις . . . (αλλαγή ταινίας) . . . Προτείνω να μας σταλεί νομοσχέδιο συγκεκριμένο, πάνω στο οποίο να συζητήσουμε, αλλά τώρα σε 4 γραμμές κατευθύνσεις για ένα νόμο που . . . (κενό) . . . ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Απορρίπτουμε το να πας να κάνεις εσύ ιδιωτική πολεοδόμηση, να την πας στο Υπουργείο, αυτό το απορρίπτουμε ; Αυτή είναι η διάθεση. . (διαλογική συζήτηση) . . ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Στη διατύπωση είπαμε ο κ. Θωμόπουλος. Συμφωνούμε κ. συνάδελφοι; Ομόφωνα; . . . σ. 65: «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ψηφίζουμε. Θα παρακαλέσω να διαβαστεί η πρόταση και να ψηφίσουμε. ΥΠΕΡ 12, ΛΕΥΚΑ 1».

Σχόλιο 1: Δεν έγινε συνόψιση και δεν αποτυπώνονται στα πρακτικά, τα βασικά σημεία της απόφασης και οι υποδειχθείσες τροποποιήσεις στην πρόταση, γι αυτό και δεν καταγράφονται. Την επομένη ημέρα συνεδρίαζε η Δημομαρχιακή Επιτροπή (σ. 64), στην οποία συμμετείχαμε Δήμαρχος ΒΞΓ- Αργυρίου-Θωμόπουλος, και αφήσαμε γι αυτή, τη συνεννόηση για τις διατυπώσεις.

Σχόλιο 2: Πριν από την πιο πάνω απόφαση, η Έκτακτη Γενική Συνέλευση της ΚΕΔΚΕ που συνήλθε στην Αθήνα την 23.5.1990 είχε λάβει Ψηφίσματα: α) για το ίδιο θέμα αλλά και άλλα π.χ. Β' βαθμού Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, οικονομικά ΤΑ, παραχώρηση δημοσίων εκτάσεων σε ιδιώτες κλπ, και β) για τα «Οικιστικά» (βλ. αυτά σ' ΤΟ ΧΡΕΟΣ, κεφ. «Οικονομικά Τοπ. Αυτοδιοίκησης»).

Οι ισχυρισμοί του Υπουργού ότι γίνονταν κατατμήσεις γης (ΑΘ= από επιτήδειους που πίεζαν για τη μείωση των κλιμακωτών εισφορών γης), μπορεί να ήταν αληθινές. Οι νομικές συνέπειες που επικαλείτο ήταν αναληθείς. Αφού στο νόμο 1337/83, ρητά προβλεπόταν, ότι για τις εισφορές σε γη κλπ, οι ιδιοκτησίες λαμβάνονταν υπόψη, στις εκτάσεις που είχαν τον Απρίλιο 1982, δηλαδή τότε που έγινε η εξαγγελία των ρυθμίσεων από τον Αντώνη Τρίτση, και όχι στις εκτάσεις που (θα) είχαν το Μάρτιο 1983 που δημοσιεύτηκε ο ν. 1337/1983. Άρα «απαγορεύονταν», και εάν γίνονταν από διάφορους επιτήδειους, ΔΕΝ λαμβάνονταν υπόψη και οι εισφορές υπολογίζονταν στην αρχική έκταση.

3.- Ο «κίνδυνος» για μείωση των ποσοστών εισφοράς και χρήμα, του ν. 1337/83 ήταν διαρκής και οι πιέσεις των ενδιαφερομένων (αλλά και κυβερνητικών) διαρκέστερες. Σε προηγούμενα Δ.Σ. είχα επικαλεστεί Π.Δ. για την εξοχική κατοικία του 1986 και Υπουργική απόφαση για τους συνεταιρισμούς, πράξεις με τις οποίες προβλέπονταν μειωμένα ποσοστά εισφοράς σε γη και χρήμα. Άλλωστε, δυστυχώς κατά τη γνώμη μου, και η ΚΕΔΚΕ, με ψήφισμά της για το περιβάλλον (1990, βλ. στο παρόν) ζητούσε «μείωση των εισφορών γης του ν. 1337/1983 και αύξηση της υπεραξίας των μεγάλων ιδιοκτητών». Ήταν γενικότερο το «κλίμα». Ο «φόβος» μου, των μειώσεων των εισφορών σε γή, με έκανε να πιέζω για τη σύνταξη μελέτης και ένταξη στο ΓΠΣ για το «Κτήμα Τράχωνες». Για να λάβει ο Δήμος τις αυξημένες εισφορές γης του ν. 1337 κλπ. Διότι στον Πολεοδομικό Σχεδιασμό α) το ΓΠΣ αποτελεί το πρώτο επίπεδο, αποτελώντας κατευθυντήριο σχέδιο, ενώ, β) η Πολεοδομική Μελέτη (Π.Μ.), αποτελεί το δεύτερο επίπεδο, δηλαδή εξειδίκευση και εφαρμογή του πρώτου επιπέδου. Η Π.Μ. του 1989 ΔΕΝ ολοκλήρωσε τις αποφάσεις/κατευθύνσεις του ΓΠΣ, και έτσι μέχρι σήμερα Π. Μ. που να οριστικοποιεί το ΓΠΣ, ΔΕΝ έχει συνταχθεί για την περιοχή. Είναι σαφές ότι η υλοποίηση των αποφάσεων του ΓΠΣ, προσέκρουε και προσκρούει σε ισχυρά ιδιωτικά συμφέροντα.

Κεφάλαιο δέκατο τρίτο

Αντίθεση σε ιδιωτικοποιήσεις

Συνεδρίαση Δ.Σ. της 21.9.1992 «για την ιδιωτικοποίηση των συγκοινωνιών» (από το επίσημο αντίγραφο του αρχείου μου).

Βλέπετε και Πρακτικά ΔΣ 21.9.1992, τόμ.4^{ος}, σ. 48 επ.

«ΨΗΦΙΣΜΑ./Το Δ.Σ. του Δήμου Αλίμου στη συνεδρίαση της 21^{ης} Σεπτεμβρίου 1992,/ Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι κατά πλειοψηφία,/ Διερμηνεύοντας τα αισθήματα του λαού του Αλίμου, διαμαρτύρεται έντονα και εκφράζει την αντίθεσή του για

την απόφαση της Κυβέρνησης να διαλύσει την Ε.Α.Σ. (= Εταιρία Αστικών Συγκοινωνιών) και να χαρίσει τη δημόσια περιουσία της σε ιδιώτες, δείχνοντας παράλληλα πρωτοφανή αδιαφορία για τους 8.000 απολυμένους./ Καταγγέλλουμε την άρνηση του Πρωθυπουργού έστω και να συζητήσει την πρόταση της Τοπικής μας Ένωσης με το πρωτόγνωρο και απολιτικό επιχείρημα ότι τώρα ο διάλογος τελείωσε./ Ζητούμε έστω και τώρα την ύστατη στιγμή: α) Να υιοθετηθεί από την Κυβέρνηση η πρόταση της ΤΕΔΚΝΑ./ β) Να δειχθεί η οφειλόμενη Κοινωνική Ευαισθησία και μέριμνα για τις 8.000 οικογένειες που ήδη λιμοκτονούν ενώ κατασυκοφαντούνται και αποκαλούνται «πεζοδρόμιο»./ Το παρόν εψηφίσθη ως εξής: ΥΠΕΡ 11, ΚΑΤΑ 4, ΑΠΟΧΗ 1. Από την παρά-ταξη ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΠΟΛΙΤΩΝ ΑΛΙΜΟΥ απείχε ο Δ. Σύμβουλος Αριστείδης Θωμόπουλος, ο οποίος δήλωσε: «Είμαι υπέρ των 8.000 εργαζομένων της ΕΑΣ και υπέρ της δημοτικοποίησης των συγκοινωνιών. Είμαι κατά της λύσης που έδωσε η Κυβέρνηση. Απέχω γιατί δεν έχει συζητηθεί ακόμα η αίτησή μου της 8.11.1990 για το ίδιο θέμα της ΕΑΣ»./ Προς όλες τις Αθηναϊκές εφημερί-δες./ Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. Αλέξανδρος Αλούκος (σφραγίδα-υπογραφή)».

Σημείωση: σ' ΤΟ ΧΡΕΟΣ, τ. Β' κεφ. «Γενικά – Θέματα Τ.Α. και Δήμου» έχω καταθέσει: α) το πιο πάνω ψήφισμα, β) το ελλιπές ψήφισμα, με καταγραφή μόνο της αποχής μου, ΧΩΡΙΣ την αιτιολόγηση την οποία είχα καταθέσει κατά τη συζήτηση με αίτημα την καταγραφή στο ψήφισμα, το οποίο συμπλη-ρώθηκε μετά από έντονη διαμαρτυρία μου. Από την κατάθεση της αίτησής μου/ 8.11.90 για την ΕΑΣ, είχαν παρέλθει 23 μήνες έως 21.9.1992, χωρίς να έχει συζητηθεί (ενώ ο Κανονισμός Λειτουργίας του Δ.Σ. επέτασσε τη συζήτηση στο επόμενο ΔΣ), παρά τις έντονες υπομονήσεις μου, γ) πρακτικά της συνεδρίασης.

Απόφαση Δ.Σ. με αρ. 248/21.10.2011 με θέμα: «Λήψη απόφασης του Δ.Σ. για το δημόσιο χαρακτήρα του τομέα καθαριότητας του Δήμου μας. Πολιτική καταδίκη των δηλώσεων του Υπουργού αλλά και των αντίστοι-χων δηλώσεων στελεχών της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ που αφορούν στο εν λόγω θέμα. (Τίθεται κατόπιν αιτήματος της ΛΑΙΚΗΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗΣ)».

[ΨΗΦΙΣΜΑ «ΛΑΙΚΗΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗΣ»]

«Πάνω στο 1^ο θέμα της ημερήσιας διάταξης ο Πρόεδρος του Δ.Σ. θέτει υπόψη των μελών το Ψήφισμα της δημοτικής παράταξης «ΛΑΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ» σχετικά με την καταδίκη της κυβερνητικής πολιτικής ενάντια στους εργαζόμενους που αναφέρει τα εξής: «Η κυβέρνηση με τη στήριξη των κομμάτων του ευρωμονόδρομου -τρόικας- πλουτοκρατίας, προχωρούν στην πιο άγρια λεηλασία εισοδημάτων, δικαιωμάτων και δημόσιας περιουσίας. Το ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου, ακίνητα, ενέργεια, υποδομές, πραγματοποιείται με συνοπτικές διαδικασίες. Χιλιάδες εργαζόμενοι οδηγούνται στη σφαγή της απόλυσης μέσω νέων εφευρημάτων, τύπου «εργασιακής εφεδρείας»./ Το ένα χαράτσι διαδέχεται το άλλο, εισοδήματα φορολογούνται για δεύτερη ίσως και τρίτη φορά, επιβάλλονται εισφορές δήθεν έκτακτες αλλά πενταετούς διάρκειας και τερατώδη τέλη σε ακίνητα που εισπράττονται με το λογαριασμό της ΔΕΗ./ Μειώσεις σε συντάξεις ανθρώπων που ήδη με δυσκολία μπορούν να επιβιώσουν./ Στον ιδιωτικό τομέα, χιλιάδες εργαζόμενοι έχουν χάσει την εργασία τους, έχουν μειωθεί δραματικά οι αποδοχές τους και έχουν καταστρατηγηθεί εργασιακά δικαιώματα, τα οποία αποκτήθηκαν με το αίμα γενιών εργαζομένων./ Η άντληση των τελευταίων αποθεμάτων των λαϊκών αποταμιεύσεων, οδηγεί σε ακόμη μεγαλύτερη ασφυξία τη λαϊκή οικογένεια, ολοένα και περισσότερες μικρομεσαίες επιχειρήσεις βάζουν λουκέτο, πλήττονται καίρια τα οικονομικά των ΟΤΑ και η δυνατότητά τους να ανταποκρίνονται στις λαϊκές ανάγκες./ Το Δημοτικό Συμβούλιο εκφράζει την αλληλεγγύη του στις κινητο-ποιήσεις των εργαζομένων του δήμου Αλίμου. Επαναδιατυπώνει την πάγια θέση για δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα των παρεχομένων από τους δήμους υπηρεσιών στους δημότες./ Ταυτόχρονα καταδικάζουμε τις δηλώσεις υπουρ-γών της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, με τις οποίες προαναγγέλλεται η ιδιωτικο-ποίηση της καθαριότητας και το σπρώξιμο στην ανεργία χιλιάδων εργαζομένων στους δήμους. Τα εκβιαστικά τους διλήμματα δεν πρέπει να περάσουν./ Η επιστράτευση των απεργών εργαζομένων στους δήμους της Περιφέρειας Αττικής από την κυβέρνηση, είναι πράξη βαθιά αυταρχική και επίδειξη κρατικής βίας. Η κυβέρνηση χρησιμοποιεί το αντιδραστικό – αντεργατικό αστικό νομικό οπλοστάσιο για να απαγορεύσει το στοιχειώδες δικαίωμα των εργαζομένων στην απεργία και στον αγώνα κατά των βαρβάρων και εξοντωτικών μέτρων, που

παίρνει μαζί με την τρόικα για λογαριασμό της πλουτοκρατίας./ Το επόμενο βήμα θα είναι οι μαζικές απολύσεις και η ιδιωτικοποίηση της καθαριότητας. Οι αγωνιζόμενοι απεργοί στους δήμους έχουν το δίκιο με το μέρος τους, ο αγώνας τους είναι νόμιμος για το λαό και αυτό έχει σημασία. Αδίκη, παράνομη και επικίνδυνη είναι συνολικά η πολιτική της κυβέρνησης απέναντι στο λαό. Η καταστολή και η τρομοκρατία σε βάρος των απεργών του εργατικού κινήματος πρέπει να αποτύχει./ Ο Δήμος Αλίμου καλεί όλους τους κατοίκους της πόλης μας να εκφράσουν με όλους τους τρόπους την αλληλεγγύη τους στους απεργούς των ΟΤΑ./ Καλούμε όλο το λαό του Αλίμου σε αγωνιστικό αναβρασμό απέναντι στην αντιλαϊκή πολιτική που μας εξοντώνει για να μειωθούν οι ζημιές του μεγάλου κεφαλαίου».

«Μετά από διαλογική συζήτηση το ψήφισμα μπήκε σε ψηφοφορία και έλαβε ΥΠΕΡ ψήφους δέκα (10) και ΛΕΥΚΕΣ δέκα εννέα (19)».

[ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΑΡΧΟΥ]

«Στη συνέχεια ο Πρόεδρος έδωσε το λόγο στον κ. Δήμαρχο, ο οποίος θέτει υπόψη των μελών το ακόλουθο ψήφισμα: «Ο Δήμος Αλίμου αναγνωρίζει και υποστηρίζει τις διεκδικήσεις των εργαζομένων στην Αυτοδιοίκηση./ Αναγνωρίζουμε τη σημαντική απώλεια εισοδήματος που υφίστανται όλοι οι εργαζόμενοι λόγω των σκληρών μέτρων δημοσιονομικής προσαρμογής της χώρας, είμαστε αλληλέγγυοι μαζί τους και διαφωνούμε με κάθε λογική οριζόντιας περικοπής./ Ιδιαίτερα όπως διατυπώνεται και στο ψήφισμα της Περιφερειακής Ένωσης Δήμων Αττικής (ΠΕΔΑ) πρέπει: 1.- Το προσωπικό των ανταποδοτικών υπηρεσιών να εξαιρεθεί πλήρως από το μέτρο της εφεδρείας. Τυχόν προσωπικό που πλεονάζει σε φορείς της Τ.Α. να αναδιαταχθεί σε δήμους που αντιμετωπίζουν μεγάλες ανάγκες σε προσωπικό. 2.- Να περιοριστεί η απώλεια εισοδήματος για τους εργαζόμενους με απώλειες πάνω από 30% και οι περι-κοπές να γίνουν τμηματικά σε βάθος τριετίας. 3.- Το επίδομα θέσεων ευθύνης να διατηρηθεί στο 100%. 4.- Η κατάργηση των οργανικών θέσεων οδηγεί τους Δήμους σε πλήρη αδυναμία λειτουργίας και τελικά στη συρρίκνωση και την κατάργησή τους. 5.- Τα είδη ατομικής προστασίας των εργαζομένων στην καθαριότητα (ιματισμός κλπ) είναι απαραίτητα για την ασφάλεια και την υγιεινή του προσωπικού./ Επίσης

επιμένουμε και τονίζουμε τη σοβαρότητα των **θεσμικών ζητημάτων της Τ.Α.:**

1.- Η αρμοδιότητα της καθαριότητας είναι αδιαμφισβήτητα δημόσιου, κοινωνικού κι ανταποδοτικού χαρακτήρα, αποτελεί αποκλειστική ευθύνη των δήμων και δεν εκχωρείται. 2.- Η προβλεπόμενη ρύθμιση των δανείων προς το Τ.Π.Δ. (επιμήκυνση, περίοδος χάριτος, αναστολή) χρειάζεται να επεκταθεί και προς τις ιδιωτικές τράπεζες. 3.- Όλες οι υπηρεσίες πρέπει να στελεχώνονται από τακτικούς δημοτικούς υπαλλήλους, όπως στο Δήμο μας τα τελευταία χρόνια έντονα προσπαθούμε./ Δηλώνουμε προς κάθε κατεύθυνση ότι διαφωνούμε με ακραίες συμπεριφορές, εκφράσεις, απειλές και πρακτικές, από οπουδήποτε και αν προέρχονται, επειδή όχι μόνο δυσχεραίνουν σοβαρά τη λειτουργία της Αυτοδιοίκησης και οδηγούν σε αδιέξοδο, αλλά κυρίως επειδή αποσαθρώνουν την κοινωνική συνοχή κι ακυρώνουν κάθε προοπτική για μια κοινωνία αξιών, αλληλεγγύης και δημοκρατικών λειτουργιών./ Σε κάθε περίπτωση η δημόσια υγεία αποτελεί ύψιστο αγαθό και η διασφάλισή της πρέπει να αντιμετωπίζεται με ιδιαίτερο αίσθημα ευθύνης από όλους μας (αιρετούς, εργαζόμενους και πολίτες)./ Με αυτές τις αρχές και τις αξίες, δηλώνουμε κατηγορηματικά ότι είμαστε στο πλευρό των εργαζομένων και ιδιαίτερα στον ευαίσθητο τομέα της καθαριότητας. Υποστηρίζουμε τις διεκδικήσεις τους και τους καλούμε σε συντονισμένη προσπάθεια και αγώνα από κοινού με τους αιρετούς, ώστε να εξασφαλίσουμε με υπευθυνότητα και συνέπεια την υποχρέωσή μας για ποιοτικές και αποτελεσματικές υπηρεσίες. Με τον τρόπο αυτό θα επιτελέσουμε όλοι μαζί το καθήκον μας απέναντι στην κοινωνία, αλλά και ταυτόχρονα θα αναδείξουμε την αξία του δημόσιου, κοινωνικού και ανταποδοτικού χαρακτήρα της καθαριότητας, εξασφαλίζοντας τη συμπαράσταση σύσσωμης της κοινωνίας./ Ταυτόχρονα καλούμε την κυβέρνηση να ικανοποιήσει όλα τα παραπάνω δίκαια αιτήματα, εργασιακά και θεσμικά, και να στηρίξει ενεργά και έμπρακτα τις προσπάθειες των εργαζομένων και της Τ.Α.».

«Το Δημοτικό Συμβούλιο μετά από εκτενή διαλογική συζήτηση ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ. Υπέρ 19, Λευκά 10. Ψηφίζει το κείμενο – ψήφισμα του κ. Δημάρχου, όπως αναφέρεται στην εισήγηση της απόφασης με τις εξής προσθήκες: *** Επιμένουμε στη διατήρηση όλων των οργανικών θέσεων του Δήμου μας. *** Ζητάμε την άμεση άρση της επιστράτευσης των εργαζομένων στις υπηρεσίες καθαριότητας των Ο.Τ.Α.» . . . . .».

Σημείωση: Στα «υπέρ» και τα «κατά» δεν αναγράφονται ονόματα δ.σ.

Κεφάλαιο δέκατο τέταρτο

Παιδεία – Εκπαίδευση - Αγώνες εκπαιδευτικών

Σχόλιο: Βλέπ. και κεφ. «Υμνοι για 4^η Αυγούστου κλπ», σ. 100, όπου [β. 22.8.1938 – 29.6.1940, σ. 349] Αποφ. 189/1.12.1939 «Περί προικοδοτήσεως του Ταμείου Ανεγέρσεων διδακτηρίων». Η Κοινότητα, συμμορφώθηκε με τη «διαταγή» για συμμετοχή της στη δαπάνη για συμπλήρωση του διτάξιου Δημοτικού Σχολείου Καλαμακίου, που είχε ανεγερθεί (1934) με το πρόγραμμα του Ελληνικού Δημοσίου, για ανέγερση Διδακτηρίων (Υπουργός Γ. Παπανδρέου).

«Συνεδρίαση ΔΣ. της 16.5.1988 για τα προβλήματα Παιδείας και Εκπαιδευτικών» (από το αντίγραφο του αρχείου μου).

βλ. και, Πρακτικά Δ. Σ. τόμος 2^{ος}, σ. 51 επ.

«ΨΗΦΙΣΜΑ/ Το ΔΣ του Δήμου Αλίμου στη συνεδρίαση της 16.5.1988, αφού συζήτησε τις πρόσφατες εξελίξεις στο χώρο της Εκπαίδευσης και παίρνοντας υπόψη τα προβλήματα της Παιδείας όπως αυτά έχουν περιγραφεί σε διαδοχικές συζητήσεις στο δήμο και τα αιτήματα των καθηγητών/: ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ/ θεωρεί δίκαια τα αιτήματα των εκπαιδευτικών για βελτίωση των όρων ζωής και εργασίας τους καθώς και της παρεχόμενης στα Ελληνόπουλα μόρφωσης. Εκφράζει την ανησυχία του για την ενδεχόμενη ματαίωση των εξετάσεων, εξέλιξη που κανένας από τους φορείς της Εκπαίδευσης δεν επιθυμεί./ Καλεί την Κυβέρνηση να ανταποκριθεί στα δίκαια αιτήματα των εκπαιδευτικών δίνοντας 1) Εγγυήσεις ότι θα προχωρήσει σε μέτρα αναβάθμισης της δημόσιας δωρεάν Εκπαίδευσης, 2) Ενίσχυση του εισοδήματος των εκπαιδευτικών, αποφεύγοντας έτσι να οδηγήσει τα πράγματα σε αδιέξοδο./ Τέλος καλεί όλους τους γονείς, τους εκπαιδευτικούς, τους μαθητές να εντείνουν τις προσπάθειές τους για την

από κοινού προώθηση λύσεων στα μεγάλα προβλήματα της Παιδείας./ Το ψήφισμα τέθηκε σε ψηφοφορία και ψήφισαν πέντε (5) υπέρ και έξι (6) λευκά. Λευκή ψήφο έδωσαν οι δημοτικοί σύμβουλοι Αλούκος Αλ., Φάρος Εμμ., Ανωμερίτης Λ., Τσιτσάνης Γ., Γιαννοπούλου Κανέλλα, Σκούρτη Σοφία. Οι ψηφίσαντες λευκό αιτιολόγησαν την ψήφο τους και συγκεκριμένα, έγινε η πρόταση να γίνει μια ανοικτή συγκέντρωση της Δ.Ε.Π. (= Δημοτικής Επιτροπής Παιδείας) με γονείς, εκπαιδευτικούς και λοιπούς φορείς για να ακουστούν απόψεις και να συζητηθούν τα προβλήματα στο χώρο της Παιδείας, ώστε να έχει το Σώμα μια πλήρη και σωστή άποψη του θέματος. Της ψηφοφορίας απείχε ο δ.σ. κ. Τροβάς Αλέξανδρος- Στέφανος./ Το Δ.Σ. Αλίμου/ Ακριβές αντίγραφο/ Ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου/ Αλέξανδρος Αλούκος (υπογραφή)».

«Συνεδρίαση ΔΣ της 22.6.1988 για τα ίδια προβλήματα (ενώ συνεχιζόταν 50 ημέρες, η απεργία των εκπαιδευτικών).

Πρακτικά τ. 2^{ος}, σ. 108 επ. Κατατέθηκαν ΤΡΙΑ (3) ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ:

ΠΡΩΤΟ, το εισηγήθηκε ο Πρόεδρος Αλ. Αλούκος: «ΨΗΦΙΣΜΑ/ Το Δ.Σ. του Δήμου Αλίμου στη συνεδρίαση της 22ας Ιουνίου 1988, με αφορμή τη συνεχιζόμενη απεργία των καθηγητών: ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ/ 1.- Θεωρεί δίκαια τα αιτήματα των καθηγητών για την οικονομική τους αναβάθμιση και την αναβάθμιση της Παιδείας, όπως δίκαιη είναι η προσπάθεια κάθε εργαζόμενου για καλύτερες οικονομικές παροχές και καλύτερες συνθήκες εργασίας./ 2.- Οι τελευταίες προτάσεις και δεσμεύσεις του Υπουργού Παιδείας στα αιτήματα της ΟΛΜΕ, σε συνδυασμό με τις ρυθμίσεις του Υπουργείου Οικονομικών για το Ενιαίο Μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων θεωρούμε ότι δίνουν ικανοποιητικές απαντήσεις σε μια σειρά αιτημάτων του κλάδου, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι λύθηκαν τα αιτήματα των καθηγητών και τα χρόνια ζητήματα της Παιδείας./ 3. Η απεργία στις εξετάσεις είχε αρνητικά αποτελέσματα στην εκπαιδευτική διαδικασία, αφού καταργήθηκαν οι προαγωγικές εξετάσεις στην Α και Β Λυκείου και δημιουργήθηκε μεγάλη κοινωνική αναταραχή. Η αγωνία χιλιάδων μαθητών και των γονιών τους παρατείνεται από το γεγονός ότι ένα (1) μήνα μετά την

έναρξη της απεργίας είναι αβέβαιο αν θα πραγματοποιηθούν οι Γενικές Εξετάσεις./ 4. Τώρα που η αγωνία των παιδιών και των γονιών τους, έχει κορυφωθεί, θα πρέπει το Υπουργείο Παιδείας και οι καθηγητές, να αναλάβουν τις ευθύνες τους απέναντι στο κοινό πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί./ Καλούμε τα δύο μέρη Υπουργείο Παιδείας και ΟΛΜΕ να βρουν εκείνο τον τρόπο που θα τερματίσει την απεργία προς όφελος και των καθηγητών αλλά και των χιλιάδων μαθητών». Πρακτικά σελ. 143: «Πρόεδρος: . . . ποιοι ψηφίζουν υπέρ της πρότασης αυτής; Ποιοι ψηφίζουν κατά; Το αποτέλεσμα είναι 8 ΥΠΕΡ και 8 ΚΑΤΑ». [= *Αρα ΔΕΝ εγκρίθηκε, όπως έχω σημειώσει στο αντίγραφο που έχω, με βάση τον Κανονισμό*].

ΔΕΥΤΕΡΟ, το εισηγήθηκε ο Λεωνίδας Ανωμερίτης: «ΨΗΦΙΣΜΑ./ Το Δ.Σ. του Δήμου Αλίμου στη συνεδρίαση της 22ας Ιουνίου 1988, αφού έλαβε υπόψη του τον συνεχιζόμενο για πέμπτη εβδομάδα αγώνα των καθηγητών της Μέσης Εκπαίδευσης για την αναβάθμιση της Παιδείας και τη βελτίωση των όρων εργασίας και διαβίωσής τους./ Αφού διαπίστωσε: 1. την μαζικότητα, την αγωνιστικότητα και την ενότητα του αγώνα αυτού, οι οποίες πιστοποιούν την πραγματική ύπαρξη των προβλημάτων και την υποβάθμιση στην οποία έχει οδηγηθεί η Παιδεία στη Πατρίδα μας./ 2. Την αυτονομία και τα μεγάλα ποσοστά (σχεδόν ποσοστά ομοφωνίας) στη λήψη των αποφάσεων από τις συνελεύσεις των καθηγητών για τη συνέχιση του αγώνα πέρα από οποιεσδήποτε παραιτήσεις και συμβουλές των κομμάτων./ 3. Το μεγάλο κοινωνικό κόστος το οποίο συνεπάγεται η συνέχιση της απεργίας./ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ./ α) Συμπαραστέκεται στο δίκαιο αγώνα και στα αιτήματα των καθηγητών./ β) Καλεί την Κυβέρνηση να ικανοποιήσει άμεσα τα αιτήματα αυτά προς όφελος της αναβάθμισης της Παιδείας, των καθηγητών και των μαθητών». Το ψήφισμα τέθηκε σε ψηφοφορία. Λευκή ψήφο έδωσαν οι δημοτικοί σύμβουλοι κ.κ. Αλέξ. Αλούκος, Σοφ. Σκούρτη, Μαν. Φάρος, Αντ. Φουστέρης, Παν. Γκούρης, Αλέκος Τροβάς και Νέλλη Γιαννοπούλου. Οι ψηφίσαντες λευκό αιτιολόγησαν την ψήφο τους ότι θα πρέπει να βρεθεί κοινή λύση μεταξύ του Υπουργείου Παιδείας και των καθηγητών αναλαμβάνοντας τις ευθύνες τους απέναντι στο πρόβλημα της συνεχιζόμενης απεργίας των καθηγητών που έχει δημιουργηθεί, ώστε να τερματιστεί η απεργία προς όφελος των καθηγητών και των χιλιάδων μαθητών.

/ Το Δ.Σ. Αλίμου./ Ακριβές αντίγραφο./ Ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου./ Αλέξανδρος Αλούκος (υπογραφή)».

Πρακτικά σ. 148- 149: «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: . . . Ποίοι ψηφίζουν υπέρ της πρότασης αυτής; 9 ΥΠΕΡ, ποίοι ψηφίζουν ΚΑΤΑ;, ΛΕΥΚΑ 7. Βρισκόμαστε στην τραγική θέση να έχουμε δύο προτάσεις και οι δύο με πλειοψηφίες . . . (διαλογικές συζητήσεις μη αποδιδόμενες) . . . ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: Μισό λεπτό συνάδελφοι. Το ένα ψήφισμα είναι 8 – 8 και το άλλο είναι 9 – 7. Αν ήτανε 8 – 8 και στο δεύτερο ψήφισμα, τότε πραγματικά θα εφαρμοζότανε η αρχή ότι υπερισχύει η ψήφος του Προέδρου. Τώρα όμως, που υπάρχει σε ένα ψήφισμα το 9 – 7, δεν ισχύει η διπλή ψήφος του Προέδρου. Είναι κοντά στη λογική αυτό, και έτσι πρέπει να το δούμε. Κύριε Πρόεδρε, είναι δύο διαφορετικά ψηφίσματα που βγάλανε δύο διαφορετικά αποτελέσματα, έτσι; . . . ΜΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ποιο θα είναι η απόφαση; ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Το ψήφισμα που συγκέντρωσε 9 – 7. Εντάξει. Αυτό είναι δεδομένο, τι το συζητάμε τώρα; . . . ΜΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ: Δηλαδή αυτό σημαίνει ότι αύριο το πρωί, το ψήφισμα που συγκέντρωσε τους 9 – 7 ψήφους, είναι το ψήφισμα του Δ.Σ. που θα πάει στην ΟΛΜΕ και στο Υπουργείο κλπ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Βεβαίως, κατά πλειοψηφία. ...».

Σχόλιο: Στα Πρακτικά, σ. 124, 144, οι πιο πάνω διατυπώσεις με πλάγια στοιχεία: α) «οδηγηθεί η Παιδεία στη Πατρίδα μας» δεν υπάρχει, αφού διατυπώνεται «στην οποία έχει οδηγήσει την Παιδεία η κυβερνητική πολιτική», και, β) «και συμβουλές των κομμάτων» δεν υπάρχει, αφού διατυπώνεται «συμβουλές, πιέσεις και μεθοδεύσεις». Στα Πρακτικά δεν προκύπτουν, με συζήτηση, οι διορθώσεις αυτές. Η πολιτική σκοπιμότητα γι αυτές είναι δεδομένη. Στην πρώτη περίπτωση η «απενοχοποίηση» της Κυβέρνησης, και στη δεύτερη η «ενοχοποίηση» των κομμάτων, ιδίως της Αντιπολίτευσης.

Σχόλιο 2: Στο ΧΡΕΟΣ έχω καταθέσει και το χειρόγραφο του σχεδίου αυτού (από το Λεωνίδα Ανωμερίτη), με συμπληρώσεις-διορθώσεις.

ΤΡΙΤΟ: «ΨΗΦΙΣΜΑ, επρόκειτο να το εισηγηθεί ο Άκης Μπαδογιάννης, ή ο Θαν. Ποτουρίδης, το είχαν διανείμει αλλά το απέσυραν. Γι αυτό και δεν καταγράφεται στα Πρακτικά. «Το Δ.Σ. του Δήμου Αλίμου στη συνεδρίαση της 22.6.1988 αφού

συζήτησε τις πρόσφατες εξελίξεις στο χώρο της Εκπαίδευσης και παίρνοντας υπόψη τα προβλήματα της Παιδείας όπως αυτά έχουν περιγραφεί σε διαδοχικές συζητήσεις στο Δήμο και τα αιτήματα των εκπαιδευτικών./ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ./ θεωρεί δίκαια τα αιτήματα των εκπαιδευτικών για τη βελτίωση των όρων ζωής και εργασίας τους καθώς και της παρεχόμενης στα Ελληνόπουλα μόρφωσης. Χαιρετίζει τους αγώνες τους και αποδοκιμάζει τις αντεκπαιδευτικές μεθοδεύσεις της Κυβέρνησης./ Εκφράζει την ανησυχία του και την αντίθεσή του με την αποφασισμένη κατάργηση των προαγωγικών εξετάσεων, εξέλιξη που κανένας από τους φορείς της Εκπαίδευσης δεν επιθυμεί./ Καλεί την Κυβέρνηση να ανταποκριθεί άμεσα στα δίκαια αιτήματα των εκπαιδευτικών για να αρθεί το αδιέξοδο που με ευθύνη της δημιουργήθηκε δίνοντας:

- 1.- Εγγυήσεις ότι θα προχωρήσει σε μέτρα αναβάθμισης της δημόσιας δωρεάν Εκπαίδευσης.
- 2.- Ουσιαστική ενίσχυση του εισοδήματος των εκπαιδευτικών./

Τέλος καλεί όλους τους γονείς, τους εκπαιδευτικούς, τους μαθητές να εντείνουν τις προσπάθειές τους για την από κοινού προώθηση λύσεων στα μεγάλα προβλήματα της Παιδείας».

Σχόλιο ΑΘ: Στο σχέδιο που διατηρώ (βλ. σ' ΤΟ ΧΡΕΟΣ κεφ. «Παιδεία- Εκπαίδευση»), έχω σημειώσει «Αποσύρθηκε», βλέπετε και εφημερίδα, ΦΩΝΗ του Αλίμου, Ιούλιος 1988, με ρεπορτάζ και σχόλια, για το αποτέλεσμα.

Πρακτικά Δ.Σ. της 13.12.1990, τ. 3^{ος}, σ. 40 επ., για τα προβλήματα στη Μέση Εκπαίδευση». Απ' το επίσημο ψήφισμα του αρχείου μου.

«ΨΗΦΙΣΜΑ/ Το Δ.Σ. του Δήμου Αλίμου στη συνεδρίαση της 13.12.1990 συζήτησε τα προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί στο χώρο της Μέσης Εκπαίδευσης με αφορμή την προώθηση των Προεδρικών Διαταγμάτων από το Υπουργείο Παιδείας και την αντίδραση των μαθητών./ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ κατά πλειοψηφία (ΥΠΕΡ 10, ΛΕΥΚΑ 2)./ Εκφράζει: Τη συμπάραστασή του στους μαθητές που αγωνίζονται για: 1.- Την αναβάθμιση των σπουδών τους, 2. Την αύξηση των δαπανών για την Παιδεία, 3.- (την) Προάσπιση των δικαιωμάτων των οργάνων του μαθητικού κινήματος./ ΖΗΤΑ από την Κυβέρνηση: Να πάψει

να αντιμετωπίζει με τακτική πυγμής τις μαθητικές κινητοποιήσεις. Να δώσει σύντομα τις συνολικές της προτάσεις για την Παιδεία στους κοινωνικούς φορείς και να ανοίξει διάλογο μαζί τους για την Παιδεία με στόχο την ευρύτερη κοινωνική συναίνεση./ Να ανασταλεί η εφαρμογή των Προεδρικών Διαταγμάτων για να λειτουργήσουν ομαλές διαδικασίες διαλόγου και ενημέρωσης. Το παρόν να κοινοποιηθεί προς: -- Τον Πρόεδρο της Κυβέρνησης κ. Κων/νο Μητσοτάκη, -- Τη Βουλή των Ελλήνων, -- Όλα τα πολιτικά κόμματα, -- Όλες τις εφημερίδες./ Ο αντιπρόεδρος του Δ.Σ./ Ιωάννης Πέτσας (υπογραφή)».

σελ. 55: «ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Ψηφίζουμε, ΥΠΕΡ του ψηφίσματος; 10 υπέρ. Κατά του ψηφίσματος; Λευκά 2. Ο κ. Μαντζουράνης και ο κ. Αργυρίου».

«Πρακτικά ΔΣ της 14.1.1991 με θέμα «Συζήτηση και λήψη απόφασης με αφορμή την έκρυθμη κατάσταση που δημιουργήθηκε στο χώρο της Παιδείας», σελ. 68.

«ΨΗΦΙΣΜΑ./ Το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Αλίμου που συνεδρίασε έκτακτα σήμερα 14 Ιανουαρίου(1991) στις 8 η ώρα στο Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου με αφορμή την έκρυθμη κατάσταση που έχει δημιουργηθεί στο χώρο της Παιδείας και αφού άκουσε τους μαθητές, τους γονείς, τους εκπαιδευτικούς, τους εκπροσώπους των φορέων και τους Δημοτικούς Συμβούλους ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:/ 1.- Εκφράζει την οδύνη του για τη δολοφονία του καθηγητή Τεμπονέρα και ζητά την παραδειγματική τιμωρία των ενόχων, καθώς και για το θάνατο αθώων πολιτών από τα έκτροπα που συνέβησαν μετά τη μεγαλειώδη και ειρηνική πορεία των μαθητών./ 2. Θεωρεί δίκαια τα αιτήματα των μαθητών που αφορούν την αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης, την αύξηση των δαπανών για την Παιδεία, την προάσπιση των δικαιωμάτων των οργάνων του μαθητικού κινήματος./ 3. Αποκρούει την κυβερνητική πολιτική που με την αδιαλλαξία της στα αιτήματα των μαθητών και των καθηγητών και τον αυταρχισμό της οδήγησε σε καταστάσεις που είναι επικίνδυνες για την ομαλή δημοκρατική πορεία του τόπου,/ Καλεί την Κυβέρνηση να ανταποκριθεί στα αιτήματα των μαθητών, καθηγητών και όλων των κοινωνικών φορέων για την

έναρξη ενός σοβαρού διαλόγου με θέμα την Παιδεία και τη ριζική αναβάθμισή της και τη χάραξη μιας κοινής πολιτικής, ώστε η γενιά του αύριο να μπορέσει να ανταποκριθεί στα μηνύματα των καιρών, να μην αποτελούμε τον ουραγό σε μια ενωμένη Ευρώπη./ 5. Να συσταθεί διακομματική Επιτροπή της Βουλής, η οποία με βάση τα πορίσματα του κοινωνικού διαλόγου να καταρτίσει νομοσχέδιο το οποίο να έχει ψηφιστεί από τη Βουλή πριν από τον Ιούνιο του 1991». «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Είναι ΟΜΟΦΩΝΟ; Ευχαριστούμε».

Σημείωση: Από τη συνεδρίαση, αποχώρησαν πριν από τη ψηφοφορία, όχι μόνο οι μαθητές που παρευρίσκονταν, αλλά και οι δ.σ. της πρώτης μειοψηφίας του συνδυασμού ΑΛΙΜΟΣ 90 (Γ. Κίτσος/Ν.Δ.) αφού κατέθεσαν κείμενο με τις θέσεις τους. Στη συνεδρίαση με πρότασή μου (σ. 46) τηρήθηκε ενός λεπτού σιγή στη μνήμη του καθηγητή Ν.Τεμπονέρα. Σ' ΤΟ ΧΡΕΟΣ κεφ. «Παιδεία-Εκπαίδευση» έχω καταθέσει όλα τα πιο πάνω και πρακτικά του ΔΣ της 26.9. 1991 με θέμα «Συζήτηση και λήψη απόφασης για τη διενέργεια ανοικτής συγ-κέντρωσης του Δήμου Αλίμου, σχετικά με τα προβλήματα της Παιδείας», κ. ά.

Πρακτικά Δ.Σ. της 23.1.1997, θέμα: «Ψήφισμα ΕΛΜΕ Α' Πειραιά, (εκπροσωπούμενη από τον παρόντα Δημήτρη ΔΟΓΚΑ) - Απεργία εκπαιδευτικών».

σελ. 9: «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Για το θέμα της πρώτης ανακοίνωσης της ΕΛΜΕ ο κ. Δόγκας μου κατέθεσε και ένα ψήφισμα (διαβάζει). ΨΗΦΙΣΜΑ./ Το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Αλίμου δηλώνει ότι συμπαραστέκεται στον αγώνα των εκπαιδευτικών, αναγνωρίζοντας ότι τα αιτήματά τους είναι αιτήματα όλων όσων έχουν τη θέση ότι η αναβάθμιση -- θεσμική, ποιοτική, οικονομική -- του εκπαιδευτικού μας συστήματος είναι κυρίαρχο (= στοιχείο;) της ανάπτυξης και έχει άμεση αντιστοίχιση με τα μεγάλα ζητήματα της κοινωνίας και με τη μορφή που αυτή θα έχει στο κοντινό και απώτερο μέλλον./ Ζητούμε από την Κυβέρνηση την ικανοποίηση των αιτημάτων αυτών». Ψηφίστηκε ΟΜΟΦΩΝΑ.

Κεφάλαιο δέκατο πέμπτο

Α π λ ή   α ν α λ ο γ ι κ ή

Πρακτικά συνεδρίασης Δ.Σ. της 21.11.1984, τόμ. δεύτερος, σ. 120-132 με θέμα: *Απλή αναλογική*». Από το επίσημο αντίγραφο του αρχείου μου. (βλ. *ΤΟ ΧΡΕΟΣ, κεφάλαιο Γενικά – Θέματα Τ.Α. και Δήμου, Απλή αναλογική*).

«ΨΗΦΙΣΜΑ./ Το Δημοτικό Συμβούλιο Αλίμου, αφού έλαβε υπόψη του: 1.- ότι η σύγχρονη δημοκρατική κοινωνία έχει ανάγκη από τη γνήσια έκφραση όλων των κοινωνικών τάξεων, στρωμάτων και ομάδων κι από τη γνήσια καταγραφή όλων των πολιτικών επιλογών και τάσεων σε όλες τις δομές της κοινωνικής και πολιτικής ζωής./ 2.- ότι η ακολουθούμενη από δεκαετίες τακτική να ανακαλύπτεται πριν από τις εκλογές ένα εκλογικό σύστημα που να ανταποκρίνεται στις προσδοκίες του κυβερνώντος κόμματος να ξανακερδίσει την απόλυτη πλειοψηφία στη Βουλή ακόμα και αν δεν έχει την πλειοψηφία στο λαό, έχει πολώσει την πολιτική ζωή και έχει συμβάλει στην παραχάραξη της λαϊκής βούλησης και της λαϊκής κυριαρχίας./ 3.- ότι το επιχείρημα πως το εκλογικό σύστημα πρέπει να δίνει ισχυρές κυβερνήσεις έχει χάσει κάθε αξία στις συνειδήσεις των Ελλήνων πολιτών γιατί παρά την παραβίαση της συνταγματικής επιταγής για την ανόθευτη έκφραση της λαϊκής θέλησης και την ισοδυναμία της ψήφου των εκλογέων στην ανάδειξη των αντιπροσώπων τους, η σταθερότητα των κυβερνήσεων δεν εξασφαλίστηκε./ 4.- ότι η κοινή γνώμη έχει από χρόνια συνειδητοποιήσει ότι μοναδικό εκλογικό σύστημα που θα βοηθούσε βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα την πολιτική ζωή του τόπου να απαλλαγεί από τις επικίνδυνες για τη δημοκρατική ομαλότητα πολωτικές οξύνσεις ήταν και είναι η καθιέρωση της απλής αναλογικής όπως αυτή εφαρμόστηκε στις Ευρωεκλογές του 1984./ 5.- ότι όλα τα δημοκρατικά κόμματα συμπεριλαμβανομένου και του κυβερνώντος έχουν δεσμευτεί για την καθιέρωση της απλής αναλογικής χωρίς όρους και προϋποθέσεις (π.χ. ποσοστά για τη συμμετοχή στη κατανομή των εδρών κλπ),/ 6.- ότι το σύστημα αναλογικής που δεν εξασφαλίζει αναλογική ισότητα ψήφων και βουλευτών δεν αποτελεί τίποτα άλλο παρά αναπαραγωγή συστήματος ενισχυμένης αναλογικής, που καταδικάζει χιλιάδες πολιτών να μην αντιπροσωπεύονται στη Βουλή ανάλογα με την πολιτική τους βούληση./ 7.- ότι ισχυρές κυβερνήσεις είναι εκείνες που στηρίζονται στην ευρεία λαϊκή υποστήριξη και συναίνεση και όχι

στις εκλογικές πλειοψηφίες και στους εκλογικούς εκβιασμούς,/ Θ Ε Ω Ρ Ε Ι ότι είναι ώριμη εθνική απαίτηση η καθιέρωση της απλής αναλογικής, και / Ψ Η Φ Ι Ζ Ε Ι./ Καλεί την Κυβέρνηση να φέρει στη Βουλή νόμο για την καθιέρωση της απλής αναλογικής που να εξασφαλίζει αναλογική ισότητα ψήφων και βουλευτών χωρίς όρους και προϋποθέσεις./ Το Δημοτικό Συμβούλιο Αλίμου».

***Και, ίδια Πρακτικά Δ.Σ.: «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο κ. Θωμόπουλος θα σας διαβάσει κάποιο ψήφισμα. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: . . .(ακολουθεί εισήγηση, συζήτηση, δηλώθηκε από δ.σ. της πλειοψηφίας, πως όταν λέμε «απλή αναλογική» εννοούμε «άδολη και ανόθευτη απλή αναλογική», γι αυτό ζητήθηκε η αφαίρεση των λέξεων αυτών, έγινε δεκτό το αίτημα για την επίτευξη του «ομόφωνου» και έτσι διατυπώθηκε όπως πιο πάνω, χωρίς αυτές). σελ. 132: «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ψηφίζεται ο μ ό φ ω ν α».

Πρακτικά Δ.Σ. της 26.3.1986, τόμος 1ος, σελ. 87, με θέμα:

«Λήψη απόφασης για την καθιέρωση της απλής αναλογικής ως παγίου εκλογικού συστήματος».

σ. 87: «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: . . Την εισήγηση θα κάνει ο κ. Διγαλάκης. ΔΙΓΑΛΑΚΗΣ: .. (αφού καταθέσει την εισήγηση, που επαναλαμβάνει επιχειρήματα τα οποία περιέχονται στο ψήφισμα) . . . σελ.88: «Ψήφισμα. Το κάνω πρόταση εδώ στο Δημοτικό Συμβούλιο. «Το Δημοτικό Συμβούλιο Αλίμου, στη συνεδρίασή του της 26^{ης} Μαρτίου 1986 αφού συζήτησε το θέμα του εκλογικού νόμου για τις δημοτικές εκλογές, έχοντας υπόψη και τις πρόσφατες δηλώσεις στη Βουλή και στον Τύπο ότι και οι επικείμενες δημοτικές εκλογές θα διεξαχθούν με τον ισχύοντα εκλογικό νόμο 1270/1982 χωρίς να κρίνεται απαραίτητη η τροποποίησή του, **ΔΗΛΩΝΕΙ τη θέλησή του για την καθιέρωση της απλής αναλογικής σε όλο το δημόσιο βίο, διότι πιστεύει ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι το κύτταρο της Δημοκρατίας και γι αυτό σε καμιά περίπτωση για οποιαδήποτε σκοπιμότητα δεν πρέπει να νοθεύεται το φρόνημα του λαού, διότι στη νοθευμένη πολιτική ζωή δεν υπάρχει ούτε πραγματική δημοκρατία ούτε λαϊκή κυριαρχία. Μόνο με την απλή αναλογική εκφράζεται η ανόθευτη λαϊκή θέληση, δεδομένου ότι κάθε συνδυασμός παίρνει ακριβώς αυτό που του αναλογεί./ Οι δημοτικές

και κοινοτικές αρχές πρέπει να εκφράζουν ακριβώς τη θέληση του λαού, χωρίς να πλαστογραφείται με κανένα εκλογικό σύστημα διότι μόνον έτσι αποκτούν το κύρος των λαοπροβλήτων./ Μόνο με την απλή και άδολη αναλογική ανοίγει ο δρόμος για ομαλή δημοκρατική πορεία και προοδευτικές εξελίξεις στον τόπο μας./ ΖΗΤΑΜΕ από την Κυβέρνηση ότι θα σεβαστεί την υπόσχεσή της ότι θα εναρμονίσει το εκλογικό σύστημα απόλυτα με το όραμα του εκδημοκρατισμού. ΖΗΤΑΜΕ από τον Υπουργό Εσωτερικών, να καταθέσει άμεσα για ψήφιση από τη Βουλή νομοσχέδιο που να καθιερώνει σαν μόνιμο εκλογικό σύστημα την απλή αναλογική. Επίσης, χωρίς άλλη αναβολή, είναι επιτακτική ανάγκη ο εκδημοκρατισμός του Κώδικα Τοπικής Αυτοδιοίκησης, και η καθιέρωση του θεσμού δευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας αυτοδιοίκησης με άμεση από το λαό εκλογή των οργάνων./ ΖΗΤΑΜΕ και περιμένουμε από την Κυβέρνηση, συναισθανόμενη τις ευθύνες της να ενεργήσει σύμφωνα με τις δεσμεύσεις της. Το Δημοτικό Συμβούλιο αναθέτει στο Δήμαρχο την κοινο-ποίηση του παρόντος ψηφίσματος στον Πρωθυπουργό, στον Υπουργό Εσω-τερικών, στη Βουλή, τα κόμματα και τον Τύπο». *..(ακολουθεί συζήτηση με επιφυλάξεις ως προς ορισμένες διατυπώσεις, και κατάληξη: «Απλώς βγάζουμε τα δύο «νοθεύεται» .* .σ.102: «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λοιπόν συνάδελφοι ψηφίζουμε. Ποιοι ψηφίζουν υπέρ; Ομόφωνα; Ψηφίζεται ΟΜΟΦΩΝΑ».

Δήλωση του Δημάρχου Αλίμου και υποψηφίου δημάρχου της «Δημοκρατικής συνεργασίας Αλίμου κ. Βασίλη Ξένου- Γαβριέλη» της 15.10.1986 (από το πρωτότυπο, βλ. ΤΟ ΧΡΕΟΣ, φάκελος, Δημοτικές εκλογές 1986).

Η «Δημοκρατική Συνεργασία Αλίμου», που ασκεί τη Διοίκηση στο Δήμο μας τη τελευταία τετραετία, και το Δημοτικό Συμβούλιο Αλίμου, επανειλημμένα με ψηφίσματα έχουν διακηρύξει: Ότι η σύγχρονη δημοκρατική κοινωνία έχει ανάγκη από γνήσια έκφραση όλων των κοινωνικών τάξεων, στρωμάτων και ομάδων, και από τη γνήσια καταγραφή όλων των πολιτικών επιλογών και τάσεων σε όλες τις δομές της κοινωνικής και πολιτικής ζωής. Ότι οι βαθιές διαρθρωτικές αλλαγές που έχει ανάγκη ο τόπος, δεν μπορούν να προχωρήσουν, να βαθύνουν και διευρυνθούν, εάν δεν υπάρξει πάνω σε αυτές προγραμματική συμφωνία των πολιτικών δυνάμεων και πλατιά λαϊκή υποστήριξη

και συναίνεση. Κι ότι αυτό επιτυγχάνεται μόνο με την καθιέρωση του συστήματος της απλής αναλογικής./ Το πολιτικό μήνυμα των δημοτικών εκλογών της Κυριακής 12.10.1986 είναι σαφές: Για να μην αλωθούν οι Δήμοι από τις δυνάμεις της συντήρησης και της οπισθοδρόμησης, είναι ανάγκη να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις και να βρεθεί τρόπος συνεργασίας των δημοκρατικών δυνάμεων. Είναι ανάγκη, αυτή την ύστατη ώρα, να αποφορτισθεί το πολιτικό κλίμα, και να υπάρξει ευρεία λαϊκή υποστήριξη και συναίνεση για την ανάδειξη των δημοκρατικών και προοδευτικών συνδυασμών σε διοικήσεις στους Δήμους, στις εκλογές της ερχόμενης Κυριακής./ Έχοντας την αντίληψη ότι οι Δήμοι είναι αυτόνομα κέντρα πολιτικής και λαϊκής εξουσίας, με τη δική τους φωνή, και διερμηνεύοντας τα αισθήματα και τις απαιτήσεις του δημοκρατικού λαού του Αλίου, / Κ α λ ο ύ μ ε την Κυβέρνηση, να αναλάβει απέναντι στο Λαό τη συγκεκριμένη δέσμευση ότι θα καταθέσει άμεσα στη Βουλή νομοσχέδιο για την καθιέρωση του συστήματος της απλής αναλογικής, χωρίς όρους και προϋποθέσεις, για την εκλογή όλων των οργάνων που προβλέπονται από το Σύνταγμα και τους Νόμους./ Καλούμε τους άλλους Δήμους, την ΤΕΔΚΝΑ και την ΚΕΔΚΕ να διερμηνεύσουν τη βούληση όλου του Ελληνικού Λαού και να πάρουν θέση στο τόσο σημαντικό αυτό θέμα, για το μέλλον και την ενίσχυση του θεσμού της Τοπικής Αυτοδιοίκησης./ Δημοκρατική Συνεργασία Αλίου./ Βασίλης Ξένος- Γαβριέλης, υποψήφιος δήμαρχος».

Πρακτικά Δ.Σ. της 24.11.1987, τόμος 3^{ος}, σ.18-72, με θέμα: «Συζήτηση και λήψη απόφασης για την εφαρμογή της απλής αναλογικής».

«ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ο κ. Σκορτσής. ΣΚΟΡΤΣΗΣ: Ο κ. Θωμόπουλος μου κοινοποίησε ένα ψήφισμα . . . θα γίνει συζήτηση επί του ψηφίσματος; (ή) μόνο τίθεται υπόψιν. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ενημερωτικά το ψήφισμα αυτό βγήκε από τη συζήτηση που έγινε χθες στο Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου μας, από την Επιτροπή Πρωτοβουλίας για την απλή αναλογική και το οποίο βεβαίως ο κ. Θωμόπουλος εμοίρασε στους συναδέλφους. ΤΡΟΒΑΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, αυτό το θέμα που έχει σαν πρώτο για συζήτηση στην αποψινή συνεδρίαση, πιστεύω ότι δεν μπήκε τυχαία πρώτο, μπήκε γιατί πραγματικά είναι ...(κενό) ... θέμα,

πέρα από κάθε συζήτηση και κάθε αμφιβολία, γι αυτό θα ήθελα να συγχαρώ το προεδρείο γι αυτή την επιλογή, αν και εγώ πιστεύω ότι θα έπρεπε να είναι η συζήτηση για την απλή αναλογική το μοναδικό θέμα συζήτησης ενός Δ.Σ., στο οποίο θα έπρεπε αφού ενημερωθούν οι συνδημότες μας να υπάρξει μια μεγάλη προσέλευση, προκειμένου να ακουστούν οι γνώμες τους . . . σ. 21 ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: . . θεωρώ ότι είναι σπουδαιότερο και πρακτικά περισσότερο αποτελεσματικό, να διαβάσω μερικά αποσπάσματα από την εισηγητική έκθεση της πρότασης των 12 βουλευτών για την καθιέρωση της απλής αναλογικής η οποία συζητιέται μεθαύριο την Πέμπτη στις 26 Νοεμβρίου (=1987) . . . .».

Σχόλιο: Κατά την εκτεταμένη συζήτηση κατατέθηκαν οι απόψεις όλων, στοιχεία για την ανισότητα της ψήφου με βάση την ενισχυμένη κλπ. Το κείμενο του ψηφίσματος των κατοίκων της 23.11.1987 δεν περιλαμβάνεται αυτούσιο στα πρακτικά (διότι είχε διανεμηθεί και θεωρείτο γνωστό), αν και το περιεχόμενό του «περιγράφεται» διεξοδικά και με λεπτομέρειες, ιδίως στις σελ. 62- 63. Σώζεται όμως και έχει κατατεθεί από εμένα σ' ΤΟ ΧΡΕΟΣ, «Γενικά- Θέματα Τ.Α. και Δήμου – Απλή αναλογική» και αναφέρεται ως το «Ψήφισμα συγκέν-τρωσης κατοίκων Αλίμου στο Πολ. Κ. Αλίμου της 23.11.87, «για υποστήριξη πρότασης νόμου δώδεκα βουλευτών που αντιπροσωπεύουν όλα τα κόμματα, που συζητείται στις 26.11.87 στη Βουλή». Κατά τη διάρκεια της συζήτησης ο δ.σ. Τάκης Γκούρης κατέθεσε άλλο σχέδιο απόφασης (βλ. ακολούθως).

Σχέδιο ΑΠΟΦΑΣΗΣ με βάση το ΨΗΦΙΣΜΑ κατοίκων Αλίμου (από Αρ. Θωμ.):

«ΨΗΦΙΣΜΑ. Εμείς, οι κάτοικοι του Αλίμου, που συγκεντρωθήκαμε στις 23.11.1987 και ώρα 6.30 μ.μ. στο Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου Αλίμου, μετά από πρόσκληση της «Επιτροπής Πρωτοβουλίας για την καθιέρωση της απλής αναλογικής του Δήμου Αλίμου», ΑΦΟΥ ΑΚΟΥΣΑΜΕ, τον ομιλητή, τους χαιρετισμούς των εκπροσώπων των Κομμάτων, τη διαλογική συζήτηση που ακολούθησε και την «Πρόταση νόμου των 12 βουλευτών για την καθιέρωση της απλής αναλογικής», ΑΦΟΥ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΑΜΕ: 1. Ότι η σύγχρονη δημοκρατική κοινωνία έχει ανάγκη από τη γνήσια έκφραση όλων των κοινωνικών τάξεων, στρωμάτων και ομάδων και από τη γνήσια καταγραφή όλων των πολιτικών επιλογών και τάσεων σε όλες τις δομές της κοινωνικής και πολιτικής ζωής. 2.-

Ότι το επιχείρημα πως το εκλογικό σύστημα πρέπει να δίνει ισχυρές κυβερνήσεις, έχει χάσει κάθε αξία στις συνειδήσεις των Ελλήνων πολιτών, γιατί, παρά την παραβίαση της συνταγματικής επιταγής για την ανόθευτη έκφραση της λαϊκής θέλησης και την ισοδυναμία της ψήφου των εκλογέων για την ανάδειξη των αντιπροσώπων τους, η σταθερότητα των κυβερνήσεων δεν εξασφαλίστηκε. 3.- Ότι το εκλογικό σύστημα της ενισχυμέ-νης αναλογικής που εφαρμόζεται στον τόπο μας, με διάφορες μορφές, τα τελευταία 40 χρόνια και στις εκλογές μετά το 1974 και μέχρι το 1985: *** έχει ενισχύσει το δικομματισμό, *** έχει πολώσει την πολιτική ζωή, *** έχει συμβά-λει στην παραχάραξη της λαϊκής θέλησης και της λαϊκής κυριαρχίας, *** δίνει τη δυνατότητα στα δύο μεγάλα κόμματα να κερδίσουν την απόλυτη πλειοψη-φία στη Βουλή, ακόμα και αν δεν έχει το καθένα την πλειοψηφία στο λαό, 4.- Ότι σύστημα αναλογικής που δεν εξασφαλίζει αναλογική ισότητα ψήφων και βουλευτών, δεν αποτελεί τίποτα άλλο παρά αναπαραγωγή συστήματος ενι-σχυμένης αναλογικής που καταδικάζει χιλιάδες πολιτών να μην αντιπροσω-πεύονται στη Βουλή ανάλογα με την πολιτική τους βούληση, 5.- Ότι ισχυρές κυβερνήσεις είναι εκείνες που στηρίζονται στην ευρεία λαϊκή υποστήριξη και συναίνεση και όχι στις εκλογικές πλειοψηφίες και στους εκλογικούς εκβια-σμούς. 6.- Ότι η κοινή γνώμη σήμερα, ανεξάρτητα από κομματικές εντάξεις, από τη συντηρητική παράταξη μέχρι την αριστερά, δέχεται πως μοναδικό εκλογικό σύστημα που θα βοηθούσε βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα την πολιτική ζωή του τόπου να απαλλαγεί από επικίνδυνες για τη δημοκρατική ομαλότητα πολωτικές οξύνσεις, ήταν και είναι η καθιέρωση της απλής αναλο-γικής χωρίς όρους και προϋποθέσεις (π.χ. ποσοστό για τη συμμετοχή στην κατανομή των εδρών κλπ), 7.- Ότι η άμεση καθιέρωση της απλής και άδολης αναλογικής θα οδηγήσει σε διεργασίες που θα ζωογονήσουν τα πολιτικά ρεύματα, τον κοινωνικό διάλογο, και θα κάνει να ωριμάζουν οι προϋποθέσεις για τη μετάβαση σε ένα καινούργιο σύστημα διακυβέρνησης της Χώρας, στη-ριγμένο σε ευρύτερες συναινέσεις και συμφωνίες, 8.- Ότι η πρόταση νόμου των 12 βουλευτών, που αντιπροσωπεύουν όλο το φάσμα των πολιτικών δυνάμεων της Βουλής, που συζητείται στις 26 Νοεμβρίου 1987, αποτελεί θετικό και ουσιαστικό βήμα προς την κατεύθυνση αυτή, ΚΑΛΟΥΜΕ, Όλα τα κόμματα κατά τη συζήτηση και ψήφιση στη Βουλή την 26.11.87, να δώσουν θετική ψήφο στην πρόταση νόμου αυτή./ Το κυβερνητικό κόμμα, που η καθιέρωση της απλής αναλογικής υπήρξε

για πολλά χρόνια διακηρυγμένη θέση του αλλά και κυβερνητική εξαγγελία του, να δώσει και αυτό θετική ψήφο, αλλιώς να αποδεσμεύσει τους βουλευτές του να ψηφίσουν κατά συνείδηση».

Σχέδιο ΑΠΟΦΑΣΗΣ δημοτικού συμβούλου Τάκη Γκούρη (σ. 38).

«ΓΚΟΥΡΗΣ: . . . εγώ θα ήθελα να υποβάλω ένα σχέδιο απόφασης προς το Σώμα για ψήφιση και σας το διαβάζω: «Το Δημοτικό Συμβούλιο Αλίμου πιστεύει ότι το ζήτημα εκλογικού νόμου και ιδιαίτερα η καθιέρωση της απλής αναλογικής πρέπει να αντιμετωπισθεί σαν τη διαρθρωτική εκείνη αλλαγή που θα φέρει στην επικαιρότητα νέες ζωογόνες δυνάμεις που με δημιουργικές πρωτοβουλίες και πράξεις με μια επιθετική πολιτική, δημοκρατικής συνεργα-σίας και προγραμματικών συμφωνιών στη βάση, θα συμβάλλουν στο ζωντά-νεμα της κοινωνικής δυναμικής των κοινωνικών φορέων και κινημάτων./ Το ζήτημα της απλής αναλογικής, δεν μπορεί, αλλά και δεν πρέπει, να εμφανίζε-ται ως πανάκεια, ως πολιτικός αυτός σκοπός (ορθό= αυτοσκοπός) ή μέσον για την αποτροπή ενός κόμματος να καταστεί πλειοψηφία./ Η απλή αναλογική δεν μπορεί να είναι προαπαιτούμενο ζήτημα, ενός ευρύτερου διαλόγου, πρέπει να αντιμετωπισθεί διαχρονικά, στην πορεία μιας ευρύτερης κοινωνικής συναίνεσης, πάνω σε μεγάλα κοινωνικά, οικονομικά και εθνικά ζητήματα, ώστε η καθιέρωσή της να εξασφαλίζει μέσα από σχήματα ευρείας λαϊκής πλειοψηφίας και αποδοχής τις ριζικές εκείνες αλλαγές στο σύστημα που τόσο ανάγκη έχει ο τόπος./ Το Δ.Σ. Αλίμου, πιστεύει ότι η απλή αναλογική πρέπει να υιοθετηθεί σαν εκλογικό σύστημα, είναι ανάγκη όμως να συνδεθεί με μια ευρεία αποκέντρωση της κρατικής εξουσίας, μια παραγωγική δημόσια διοίκη-ση με τη θεσμοθέτηση των βαθμών Αυτοδιοίκησης, με την προώθηση αποφα-σιστικά της διοικητικής αυτοτέλειας και της οικονομικής αυτοδυναμίας της Τ.Α. Πρέπει να εξασφαλισθεί η συμμετοχή του πολίτη μέσα από τον συνδικαλισμό, τα κοινωνικά κινήματα και τους μαζικούς φορείς, στον δημοκρατικό προγραμ-ματισμό της Χώρας, πρέπει η καθιέρωση της απλής αναλογικής να αντικατα-στήσει τον μονόλογο με τον εποικοδομητικό διάλογο μεταξύ των πολιτικών κομμάτων, αλλά και να εξασφαλίσει την κοινωνική και οικονομική πρόοδο της

κοινωνίας μας./ Και, αυτό βέβαια εξυπακούεται ότι, οι διαδικασίες αυτές θα αρχίσουν άμεσα».

σ. 67: «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θα κάνω κ. συνάδελφοι, μια πρόταση εάν τη δέχεσθε, να αναθέσουμε το ζήτημα προς ψηφοφορία υπέρ της καθιέρωσης συστήμα-τος απλής αναλογικής σαν συγκεκριμένη πρόταση και αν θέλετε και σε δευτερεύουσα άποψη τις παρατηρήσεις όπως εκφράστηκαν από τις δύο πλευρές, νομίζω ότι εκεί δίνουμε μεγαλύτερη σημασία με αυτή τούτη την απλή αναλογική σαν πάγιου εκλογικού συστήματος και οπωσδήποτε οι παρατηρήσεις, είναι ένα θέμα που εκφράζει σαφώς κάποιες πλευρές. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ. Κύριε Πρόεδρε σίγουρα είμαστε όλοι υπέρ της απλής αναλογικής, καλά και άγια όλα αυτά, αλλά η ουσία που μπαίνει με το ψήφισμα του κ. Θωμόπουλου σε αντι-διαστολή με το ψήφισμα του κ. Γκούρη είναι ή υπέρ της . . . (κενό, ενν. πρότασης των 12 βουλευτών) ή κάπου το παραπέμπουμε σε κάποια χρόνια, κάποιες δεκαετίες . . . Ο κ. Θωμόπουλος με το ψήφισμα αυτό που έχει φέρει, μιλάει για άμεσα την Πέμπτη να ψηφισθεί, κάτι δηλαδή συγκεκριμένο, το χρονοδιάγραμμα και οι εντυπώσεις που αφήνει το ψήφισμα του κ. Γκούρη, δεν είναι κάτι σταθερό, κάτι συγκεκριμένο, εμείς μιλάμε για κάτι συγκεκριμένο, για άμεσο, άμεση καθιέρωση της απλής αναλογικής, δε μιλάμε γενικά για την απλή αναλογική», σελ.68: «ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: . . και θα παρακαλούσα τους κ. συναδέλφους να μην την ονομάζουν πρόταση Θωμόπουλου, είναι η πρόταση της χθεσινής συγκέντρωσης . . .», σελ.69: «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: . . η πρώτη πρόταση λοιπόν έχει πέντε υπέρ, όπως ακριβώς τα μέτρησα, ένα λευκό, κατά; (= δεν αναγράφεται αριθμός), σελ.71, «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λοιπόν έχουμε ψηφίσει πέντε υπέρ, ένα λευκό και τα υπόλοιπα κατά. Η πρόταση που ανέφερε ο κ. Γκούρης, ποιοι ψηφίζουν υπέρ;, εννέα υπέρ, κατά της πρότασης;, επτά κατά, λευκά βεβαίως δεν υπάρχουν. Τελειώσαμε κ. συνάδελφοι».

Πρακτικά Δ.Σ. της 18.11.1988.

ΕΛΛΕΙΠΟΥΝ από τον 3^ο τόμο, δεν έχει «δεθεί» το αντίστοιχο τεύχος. Η παράλειψη αποδεικνύεται πλήρως από το γεγονός ότι η αρίθμηση των αποφάσεων στις Η.Δ. του προηγούμενου τεύχους της συνεδρίασης, της 2.11.88, τελειώνει στον αριθμό 242, ενώ ο αριθμός της πρώτης απόφασης, της συνεδρίασης

7.12.1988 είναι 259. Οι ενδιάμεσοι ανήκουν σε αυτή τη συνεδρίαση. Με βάση τις Ημερήσιες Διατάξεις, που έχω καταθέσει σ' ΤΟ ΧΡΕΟΣ, και τις σημειώσεις μου, προκύπτει ότι υποβλήθηκαν ΔΥΟ ψηφίσματα για την, τότε, πολιτική κατάσταση (κάθαρση, σκάνδαλο Κοσκωτά, απλή αναλογική, εκλογές).

ΤΟ ΕΝΑ ψηφίστηκε από τους Π. Τζιβανίδη, Α. Μπαδογιάννη, Θ. Ποτουρίδη, Α. Θωμόπουλο = 4 ΥΠΕΡ, 8 ΚΑΤΑ, Ιω. Πέτσας ΛΕΥΚΟ.

ΤΟ ΑΛΛΟ ψηφίστηκε από τους δ.σ. της «Δημοκρατικής Συνεργασίας» που πρόσκειντο στο ΠΑΣΟΚ, ΥΠΕΡ 9, ΚΑΤΑ 4.

Προσδοκώ ότι και τα δύο θα υπάρχουν στο αρχείο του Δήμου.

Κεφάλαιο δέκατο έκτο

Δικτατορία των συνταγματαρχών της 21.4.1967

[β. 15.7.1970 – 18.2.1972]. σελ. 121. «Πρακτικόν υπ αρ. 1/71, συνεδρίασις 13.1.1971, απόφασις 13/1971 με θέμα: «Εγκρισις γενομένων δαπανών εορτασμού Πολεμικής Αρετής των Ελλήνων και ψήφισις σχετικής πιστώσεως». « . . . Ο Προεδρεύων αντιπρόεδρος του Δ.Σ. εκτίθησιν, ότι κατά την δοθείσαν υπ ό του Δήμου δεξίωσιν, εν τω Δημοτικώ Καταστήματι, επί τω εορτασμώ της Πολεμικής Αρετής των Ελλήνων, την 30.8.1970, επραγματοποιήθησαν ωρισμένοι δαπάναι ... Το Δ.Σ. ακούσαν της εισηγήσεως . . . επί του υπό κρίσιν θέματος, παρισταμένου και του κ. Δημάρχου, έχον υπ όψιν ότι κατά τον εορτασμόν της Πολεμικής Αρετής των Ελλήνων, εδόθη εν τω Δημοτικώ Καταστήματι εις πανηγυρικήν και ενθουσιώδη ατμόσφαιραν, δεξίωσις των επιλέκτων μελών των διαφόρων Αρχών του τόπου, ιδόν τα τεθέντα υπ όψιν αυτού έγγραφα στοιχεία των πραγματοποιηθέντων εξόδων και σκεφθέν κατά τον νόμον, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ, Εγκρίνει ο μ ο φ ώ ν ω ς τας γενομένας δαπάνας κατά τον πραγματοποιηθέντα εορτασμόν . . . .».

Σημείωση: Στο ίδιο βιβλίο, σελ. 333, συνεδρίαση της 15.9.1971, αποφ. 165/1971, με θέμα: «Προμήθεια στεφάνου δια τον εορτασμόν της Ημέρας Εφέδρου Πολεμιστού και σ υ ν τ ρ ι β ή ς του Κομμουνιστοσυμμοριτισμού».

[β. 15.7.1970 – 18.2.1972]. σελ. 208. «Πρακτικόν υπ αρ. 5/71, συνεδρίασις 7.4.1971, απόφασις 76/71 με θέμα: «Περί προμηθείας του βιβλίου «ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ και ΗΤΤΑ – ΙΣΤΟΡΙΑ του ΚΚΕ 1918 – 1949». « . . . ο Προεδρεύων αντιπρόεδρος, τίθησιν υπ όψιν του Συμβουλίου, την από 26.3.1971 αίτησιν του «Πατριωτικού Ομίλου Εθνικής Αντικομμουνιστικής Βιβλιοθήκης ΕΘΝΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ», περί προμηθείας υπό του Δήμου του εκδοθέντος βιβλίου . . . Το Δ.Σ. ακούσαν της εισηγήσεως . . . επί του υπό κρίσιν θέματος, παρισταμένου και του κ. Δημάρχου, ιδόν την ανωτέρω αίτησιν, λαβόν υπ όψιν το γεγονός ότι εις το βιβλίον τούτο εξιστορείται η μ ό ν η υ π ά ρ χ ο υσα αυθεντική ιστορία του Ε λ λ η ν ι κ ο ύ Κ ο μ μ ο υ ν ι σ μ ο ύ και αποτελεί όντως ανεκτίμητον ψυχολογικόν και διαφωτιστικόν όπλον και συνεπώς πολύτιμον απόκτημα δια πάντα Οργανισμόν ή ιδιώτην, σκεφθέν δε κατά τον νόμον ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ, Εγκρίνει ο μ ο φ ώ ν ω ς την προμήθειαν παρά των Εθνικών Εκδόσεων Πατριωτικού Ομίλου Εθνικής, Αντικομμουνιστικής Βιβλιοθήκης εκδοθέντος βιβλίου. . . . .».

[β. 15.7.1970 – 18.2.1972]. σελ. 214. «Πρακτικόν υπ αρ. 6/71». «Εν Καλαμακίω σήμερον 27^{ην} Απριλίου 1971 . . . το Δ. Σ. Αλίμου, συνελθόν ε κ τ ά κ τ ω ς, ε ι σ η γ ή σ ε ι και επί παρουσία του κ. Δημάρχου Αλίμου Ανδρέου Μαγεί-ρου, επί τη ειδήσει εκρήξεως β ο μ β ώ ν, τοποθετηθεισών την 26.4.71 υπό α ν α ρ χ ι κ ώ ν ατόμων εις δ ι ά φ ο ρ α σ η μ ε ί α της Πρωτευούσης με αποτέλεσμα τον τραγικόν ακρωτηριασμόν εργάτου, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ, Εγκρίνει ομοφώνως το κάτωθι ψήφισμα: «Το Δημοτικόν Συμβούλιον Αλίμου, α π ο κ η ρ ύ σ σ ε ι μετά β δ ε λ υ γ μ ί α ς και α π ο τ ρ ο π ι α σ μ ο ύ τας αντεθνικές ενεργείας ασυνειδήτων ατόμων, άτινα διαταράσσουν την ηρεμίαν και την ομαλήν ζωήν των Ελλήνων πολιτών, / Χαρακτηρίζει την πράξιν τοποθετήσεως β ο μ β ώ ν, ως ύπουλον, άνανδρον, δολίαν και εγκληματικήν, στρεφομένην κατά της Πατρίδος, της ζωής και της σωματικής ακεραιότητος φιλησύχων

πολιτών, / Θεωρεί τους δράστας ως α ρ ν η σ ι π ά τ ρ ι δ α ς, δειλούς και όργανα σκοτεινών δυνάμεων, κινουμένων υπό ελατηρίων φθόνου δια την πρόοδον κι ευημερίαν του Ελληνικού Λαού, / Διερμηνεύον τα αισθήματα όλων των κατοίκων της περιοχής Δήμου Αλίμου, ζητεί την ανεύρεσιν και παραδειγματικήν τιμωρίαν των κακοποιών τούτων στοιχείων, / Συμπαρίσταται αμερίστως και ολοψύχως εις την Η γ ε σ ί α ν της Ε θ ν ι κ ή ς Ε π α ν α - σ τ α τ ι κ ή ς Κυβερνήσεως και ε π ι κ ρ ο τ ε ί ανεπιφυλάκτως το α ν α δ η μ ι ο υ ρ γ ι κ ό ν έ ρ γ ο ν αυτής, εξουσιοδοτεί δε τον κ. Δήμαρχον, ίνα κεκυρωμένον αντίγραφον του παρόντος ψηφίσματος υποβάλη προς τον Πρωθυπουργόν της Χώρας Κύριον Γ ε ώ ρ γ ι ο ν Π α π α δ ό π ο υ λ ο ν και τον Αντιπρόεδρον της Κυβερνήσεως Κύριον Στυλιανόν Π α τ τ α κ ό ν . . . .».

[β. 15.7.1970 – 18.2.1972]. σελ. 272. «Πρακτικόν υπ αρ. 11/71, συνεδρίασις της 4.6.1971, απόφασις 118/1971, με θέμα: «Περί οικονομικής ενισχύσεως του Σώματος Ελλήνων Αλκίμων». «...ο Πρόεδρος του Συμβουλίου τίθησι υπ όψιν των μελών αυτού την από 15.1.1971 αίτησιν της «Γενικής Φιλαλκίμου Επιτροπής Περιφερειακής Διοικήσεως Αττικής του Σώματος των Ελλήνων Αλκίμων» δι η ς εξαιτείται την οικονομικήν ενίσχυσιν του Σώματος, προκειμένου να συμπαρασταθή οικονομικώς εις τον εν τη περιφερεία του Δήμου Αλκισμισμόν, και εισηγείται όπως το Συμβούλιον χωρήσῃ εις λήψιν σχετικής αποφάσεως./ Το Δ.Σ. ακούσαν της εισηγήσεως του Προέδρου, παρισταμένου και του κ. Δημάρχου, ιδόν την προμνημονευθείσαν αίτησιν, λαβόν υπ όψιν, ότι το Σώμα Ελλήνων Αλκίμων, σκοπόν και επιδίωξιν έχει την Ε θ ν ι κ ή ν διαπαιδαγώγησιν των Ε λ λ η ν ο π α ί δ ω ν και συνεπώς επιβεβλημένη τυγχάνει η οικονομική συμπαραστάσις του Δήμου προς αυτό και ότι εκ της οικονομικής ενισχύσεως θ α ω φ ε λ η θ ή και ο εν τη περιφερεία του Δήμου Αλίμου Α λ κ ι μ ι σ μ ό ς, / ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ, εγκρίνει ομοφώνως την οικονομικήν επιχορήγησιν του Σώματος των Ελλήνων Αλκίμων . . . .».

Σημείωση: Ενώ σε όλα τα Πρακτικά του βιβλίου αυτού, εμφανιζόταν, ως διορισμένος εννοείται, πρόεδρος του Δ.Σ. ο Παναγιώτης Θέος, από το

«Πρακτικόν 11/4.6.1971» εμφανίζεται ως Πρόεδρος του Δ. Σ. ο Ραϋμόνδος Παπαμανώλης, διορισμένος και αυτός από τον Υπουργό Εσωτερικών της Χούντας των Συνταγματαρχών, χωρίς αναφορά στην πράξη διορισμού του.

[β. 15.7.1970 – 18.2.1972]. σελ. 296. «Πρακτικόν υπ αρ. 13/71, συνεδρίασις της 16.6.1971, απόφασις 134/1971, με θέμα: «Προμήθεια βιβλίου υπό τον τίτλον «ΣΤΟΥΣ ΓΕΝΝΑΙΟΥΣ Τ' ΑΠΡΙΛΗ, Ε. Κολοκυθά». «. . .ο Πρόεδρος του Συμβουλίου τίθησιν υπ όψιν των μελών αυτού, την από 2.4.1971 αίτησιν του Ευθυμίου Κολοκυθά περί προμηθείας υπό του Δήμου του εκδοθέντος υπ αυτού βιβλίου υπό τον τίτλον «ΣΤΟΥΣ ΓΕΝΝΑΙΟΥΣ Τ' ΑΠΡΙΛΗ» και εισηγεί-ται όπως το Συμβούλιον χωρήσῃ εις λήψιν σχετικής αποφάσεως./ Το Δ. Σ. ακούσαν της εισηγήσεως . . λαβόν υπ όψιν ότι το εκδοθέν υπό τούτου βιβλίον . . . ΣΤΟΥΣ ΓΕΝΝΑΙΟΥΣ Τ' ΑΠΡΙΛΗ, ήτοι μικράς ποιητικής συλλογής αναφερομένης εις τ ο ι σ τ ο ρ ι κ ό ν δια την Πατρίδα ημών γεγονός της 27^{ης} Απριλίου 1966 (= έτσι γράφεται στο κείμενο, ορθό 21^{ης} Απριλίου 1967) τυγχάνει ενδιαφέρον λόγω του ε θ ν ι κ ο ύ περιεχομένου . . . ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ, Εγκρίνει ομοφώνως την προμήθειαν του εκδοθέντος βιβλίου . . . ».

[β. 15.7.1970 – 18.2.1972]. σελ. 319. «Πρακτικόν υπ αρ. 15/71, συνεδρίασις της 15.9.1971, απόφασις 160/1971, με θέμα: «Προμήθεια βιβλίου υπό τον τίτλον «Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 1940- 1941 Θεοφυλάκτου Παπακωνσταντίνου». «. . .ο Πρόεδρος τίθησιν υπ όψιν των μελών του Συμβουλίου αίτησιν του Οργανισμού Διαθέσεως και διανομής βιβλίων BOOK CENTER HELLAS περί προμηθείας του εκδοθέντος υπό του κ. Θ. Παπακωνσταντίνου βιβλίου, υπό τον τίτλον Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 1940-1941 και εισηγείται. . . Το Δ.Σ. ακούσαν της εισηγήσεως. . . έχον υπ όψιν την σοβαρότητα του περιεχομένου του προμνησθέντος έργου και σκεφθέν κατά Νόμον, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ, εγκρίνει ομοφώνως την προμήθειαν του βιβλίου του κ. Θ. Παπακωνσταντίνου. . . ».

Σχόλιο: Ο Θεοφύλακτος Παπακωνσταντίνου ήταν ο ιδεολογικός και πολιτικός «καθοδηγητής» της Δικτατορίας των συνταγματαρχών 21.4.1967.

Κεφάλαιο δέκατο έβδομο

Καταδίκη των πεπραγμένων της δικτατορίας 21.4.1967

[β. 4.12.1974 – 29.6.1977], «Πρακτικόν 2, συνεδρίασις 15.1.1975», σελ. 43, χωρίς αριθμό απόφασης. « . . .Εν συνεχεία και ευθύς αμέσως δίδεται ο λόγος εις τον δ.σ. κ. Κωνσταντίνον Μαλτέζον, όστις εκ μέρους της συσταθείσης δια της υπ αρ.176/1974 (=εννοείται: αποφάσεως ΔΣ) «Επιτροπής ζ η μ ι ώ ν Ε π τ α ε τ ί α ς», λέγει τα κάτωθι: . .Αναλαμβάντες κατόπιν αποφάσεώς μας και εγκρίσεως της Νομαρχίας το έργον της διερευνήσεως των π ρ ά ξ ε ω ν και π α ρ α λ ε ί ψ ε ω ν της Διοικήσεως της Ε π τ α ε τ ί α ς, προσερχόμεθα σήμερα εις μίαν πρώτην ενημέρωσιν επί των μέχρι στιγμής θεμάτων τα οποία μας απησχόλησαν. 1. . . (για υδρομετρητή) . . . 2.- . . .υπεβλήθη καταγγελία παροχής καυσίμων, λιπαντικών κλπ., εις αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσεως μ η ανήκοντα εις τον Δήμον. Εκ της μέχρι σήμερα ερεύνης διεπιστώθη ότι εχορηγείτο συνεχώς εις Ι.Χ. ΤΖΙΠ μάρκας ROVER σημαντική ποσότης εγγίζουσα, εκ προχείρων υπολογισμών, το ποσό των 2.000.000 δραχμών περίπου. Επί τούτοις η αλόγιστος σπατάλη των καυσίμων επεξε-τείνετο και εις την χορήγησιν εις ιδιωτικά αυτοκίνητα ατόμων υπηρετούντων εις τον Δήμον . . . 3.- Δια συστημένης επιστολής από διατελέσαντα δημ. σύμβουλον κ α τ ά την Ε π τ α ε τ ί α ν και συγκεκριμένως από τον κ. Σπυρίδωνα Φατούρον, κ α τ α γ γ έ λ ο ν τ α ι ε γ γ ρ ά φ ω ς και ενυπο-γράφως τα κάτωθι: «Δια της παρουσίας μου έρχομαι να σας ενημερώσω επί των κάτωθι, τα οποία κατέθεσα δι αναφοράς μου, π α ρ ο υ σ ι α σ θ ε ί ς α υ τ ο π ρ ο σ ώ π ω ς εις τον τότε Γενικόν Γραμματέα του Υπουργείου Εσω-τερικών Ι ω ά ν ν η ν Λ α δ ά ν κατά την 10^η Σεπτεμβρίου 1969, πιστεύων, ότι θα εύρισκον δίκαιον ή κατανόησιν και ε ι ς β ά ρ ο ς του τότε δημάρχου Ανδρέα Μαγείρου και επί συγκεκριμένων αυθαιρεσιών υπερβάσεών του. ΑΝΤί του δ ι κ α ί ο υ ή τιμωρίας του δημάρχου μοι εκοινοποιήθη α π ό λ υ σ ί ς μου./ Αφού ανέπτυξα τα εις βάρος του λεπτομερώς και κατέθεσα ενυπογρά-φως ο Λ α δ ά ς παρουσία μου, τον ε ξ ύ β ρ ι σ ε χ υ δ α ι ό τ α τ α μέχρι «α λ ή τ η» και «σ κ ο υ λ ή κ ι» και «δ ε ν σε έ χ ο υ μ ε εκεί κ ά τ ω να κάνης ό,τι θέλεις» και τον εκάλεσε να παραιτηθή αμέσως. Π α ρ ε ν έ β η ο θείος του Κ ω τ σ έ λ η ς, παρουσία μου πάντοτε, ανέβαλε την παραίτησιν και ε π έ τ υ χ ε την π α ρ α μ ο ν ή ν του και με την σχετικήν ιδικήν μου απόλυσιν, καλύπτων τον ανεπιόν εξ ολοκλήρου. Έγραφα λοιπόν εις την αναφοράν μου εκείνην τα κάτωθι (εν περιλήψει): 1.- . . .(για τη μη νόμιμη ψήφιση του Οργανισμού) . . . 2.- . . . (για το

έργο ακτής Καλαμακίου) . . . . 3.- . . . (για τη Ναυτική εβδομάδα και για σπατάλη πολυτελών γευμάτων) . . . . . (=καταλήγει η αναφορά Σπ. Φατούρου).. .. (και τελειώνει η έκθεση της Επιτρο-πής) . . Εν Αλίμω της 15.1.1975, Μετά τιμής, Η Επιτροπή . .(ονόματα) . . . .».

Σχόλιο: α) Καταγράφω την καταγγελία αυτή, διότι αποτυπώνεται η πλήρους απαξίωση, την οποία αισθάνονταν οι «ιθύνοντες» της Δικτατορίας, για τους, από αυτούς τους ίδιους τους συνταγματάρχες, δοτούς και διορισμένους δημάρχους ή συμβούλους. Πλήρης καταφρόνηση, αποδεικνυόμενη από τη χυδαιότητα των ύβρεων και προπηλακισμών. Αποτυπώνεται και η υποτακτικότητα των διορισμένων. Αλλά και ο νεποτισμός (ο θεός έσωσε τον ανιψιό). β) Δίσταξα για την καταγραφή, διότι αντιλαμβάνομαι ότι είναι μια μονομερής περιγραφή των γεγονότων. Δεν αποφάσισα τη συμπερίληψη για τον, έχοντα αποβιώσει αρκετά χρόνια Ανδρ. Μαγείρου, αλλά για να καταδειχθεί η θεσμική και ηθική κατάπτωση/ εξαχρείωση, των τάχα «εξυγιαντών», της Δικτατορίας, γ) το Δ.Σ. απαρτίζεται από τους ανακληθέντες εκλεγμένους πριν την 21.4.1967, αφού η συνεδρίαση έγινε την 15.1.1975, ήτοι ΠΡΙΝ τις εκλογές Μαρτίου 1975.

[β. 4.12.1974 – 29.6.1977], «Πρακτικόν 5, συνεδρίασις 17.4.1976», σ. 346, χωρίς αριθμό απόφασης. « . . . Προ της συζητήσεως των θεμάτων της ημερησίας διατάξεως της παρούσης συνεδριάσεως, ο Πρόεδρος του Δ.Σ. κ. Μιλτιάδης Σαμόλης, δηλοί τα κάτωθι: «Σύμφωνα με την απόφασιν του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η Ο ρ γ ά ν ω σ ι ς των Α λ κ ί μ ω ν απεδείχθη, ότι ήτο φ α σ ι σ τ ι κ ή και ο λ έ θ ρ ι α για τη Νεολαία μας, δι αυτό και απεφασίσθη ν α δ ι α λ υ θ ή./ Για το Δήμον μας και για μας υπάρχει η θ ι κ ό ν θέμα. Ο Α ρ χ η γ ό ς των Α λ κ ί μ ω ν Α λ ί μ ο υ Στυλιανός Σαρδέλλης, τυγχάνει να είναι υ π ά λ λ η λ ο ς του Δήμου./ Σύμφωνα με μ α ρ τ υ ρ ί ε ς και δ η μ ο σ ι ε ύ μ α τ α στον η μ ε ρ ή σ ι ο ν τύπον, φαίνεται καθαρά ότι ο π λ ο φ ο ρ ο ύ σ ε, ήτο και είναι ο ιδιοκτήτης του Στρατοπέδου στην Ξηρονομήν Θηβών, όπου εξεπαιδεύοντο οι Αλκιμοι, ε τ ρ ο μ ο κ ρ α τ ο ύ σ ε δημότας και υ π α λ λ ή λ ο υ ς του Δήμου κατά την Ε π τ α ε τ ί α ν, ζ η μ ί ω σ ε ν τον Δήμο μας οικονομικά, υλικά και κυρίως

ηθικά./ Δι αυτό κύριοι ζητώ σαν Πρόεδρος του Δ.Σ. από σας, να λάβετε θέσιν για να α π ο μ α κ ρ υ ν θ ή ο άνθρωπος αυτός από τον Δήμο μας και ιδίως από σας που είχατε υπογράψει της Διακήρυξιν της Δημοκρατικής Ενότητας, να τιμήσετε την υπογραφήν σας, Ζητούμε από τον κ. Δήμαρχον και κυρίως από τον κ. Νομάρχην να μας απαλλάξη από την παρουσίαν του στον Δήμον Αλίμου . . .». *Σχόλιο: Και στην αρχαία, κλασική, δραματική ποίηση, την «ύβριν», ακολουθεί η «κάθαρσις».*

[β. 4.12.1974 – 29.6.1977], «Πρακτικόν 5, συνεδρίασις 17.4.1976», σ. 346, αριθμός αποφάσεως 59/1976». « . . .Εν αρχή και επί του 1ου θέματος της ημερησίας διατάξεως, λαμβάνει τον λόγον ο Αντιπρόεδρος του Δ.Σ. κ. Σταμ. Παπαθανασίου, ο οποίος αναφέρεται δια μακρών, εις το θέμα της α π ο χ ο υ ν τ ο π ο ι ή σ ε ω ς γενικώς του εμψύχου υλικού του Δήμου και να εκκαθαρισθή η κατάστασις δι όλους τους υπαλλήλους και ειδικώτερα δια τον δημοτικόν υπάλληλον Στυλιανόν Σαρδέλλην, όστις υπήρξεν και ο Α ρ χ η γ ό ς των Α λ κ ί μ ω ν./ Ακολουθως λαμβάνει τον λόγον ο δ.σ. κ. Γ. Σμαράγδης, ο οποίος λέγει, ότι κατ αρχήν πρέπει να εξετασθή, εάν το Δ.Σ. έχη αρμοδιότητα να επιληφθή τοιαύτης υποθέσεως ή όχι, ή μήπως την αρμοδιότητα αυτή έχει ο κ. Δήμαρχος και ο κ. Εισαγγελεύς./ Παρεμβαίνων ο κ. Παναγιώτης Γαρδίκας λέγει, ότι πρέπει οπωσδήποτε να προχωρήσωμεν σε απόφασιν./ Ο νομικός σύμβουλος του Δήμου δικηγόρος κ. Γ. Τσαρούχας, λέγει ότι το θέμα τούτο μπορεί οπωσδήποτε να συζητηθή από το Δ.Σ. και εις την ουσίαν του, ώστε η σχετική απόφασις που θα ληφθή να βοηθήση την αρμοδιάν υπηρεσίαν εις το έργον της./ Ακολουθως ομιλούν οι δ.σ. κες Ελ. Καρανικόλα και Ελευθερία Ράπη-Μεντή, αι οποίαι λέγουν ότι το Συμβούλιον πρέπει να προχωρήση σε σχετικήν απόφασιν, ο δε δ.σ. κ. Παπακώστας λέγει, ότι το Δ.Σ. έχει βεβαίως το δικαίωμα να προχωρήση εις την συζήτησιν του θέματος, ό χ ι ό μ ω ς εις την ουσίαν αυτού. Πάντως, συμφωνώ λέγει ο κ. Παπακώστας, να γίνη αποχου-ντοποίησης εις τας υπηρεσίας του Δήμου, ωστόσο όμως, ο Στυλ. Σαρδέλλης, πρέπει να κριθή με επιείκειαν, διότι πρόκειται για μ ι κ ρ ό ν υ π ά λ λ η λ ο ν (κ λ η τ ή ρ α)./ Ο δ.σ. κ. Γ. Φραγκούλης λέει ότι πρέπει καθείς να εκφράση την θέσιν του, ο δε κ. Αντ. Μαστροδήμας λέει ότι εις την περίπτωσίν του δεν εδείχθη ενδιαφέρον, πως λοιπόν το Συμβούλιον τώρα λαμβάνει θέσιν για ένα κλητήρα;;

/ Ο κ. Κεσές λέει ότι καταβάλλεται προσπάθεια να διαστρεβλωθή το θέμα κι επιμένει στην αποχουντοποίηση, αναφέρων περιστατικά και ευθύνες./ Ο κ. Δήμαρχος ομιλών επί του θέματος τούτου, λέει ότι όλοι μπορούμε να κρίνωμεν την επταετίαν, αλλά πρέπει να δοθούν τα του Καίσαρος τω Καίσαρι και τα του Θεού τω Θεώ, δηλών, ότι έγινε ερώτημα στο Υπουργείον Εσωτερι-κών και στον κ. Νομάρχην και πρέπει να υποβληθή υπηρεσιακόν σημείωμα εις το κατά νόμον Συμβούλιον Κρίσεως, ότι κανείς άλλος Δήμος δεν εδέχθη να μετατεθή εκεί ο Σαρδέλλης και ότι χ ά θ η κ α ν δ ι ά φ ο ρ α έ γ γ ρ α φ α, για τα οποία τελικώς ευθύνεται αυτός, ο Διευθυντής, ο Νομικός Σύμβουλος και έξω παράγοντες. Δηλοί ακόμη ο κ. Δήμαρχος, ότι θα γίνουν μεταβολές στις Υπηρεσίες του Δήμου, ότι θα φύγη από το πρωτόκολλον ο Σαρδέλλης και θα τοποθετηθή ο κ. Χαρίτος, ο δε Σαρδέλλης θα πάη στο Δημοτολόγιον. Μετά ο κ. Δήμαρχος αναφέρεται σε διάφορες δημοσιεύσεις που έγιναν σχετικά με τον Σαρδέλλη και κάποιο Στρατόπεδο εκπαιδεύσεως Αλκίμων, έξω από τη Θήβα, λέγων ότι πράγματι στο μέρος αυτό επήγε με τον Νομικόν Σύμβουλον του Δήμου (Ξηρονομή) και τον δ. σ. κ. Σταμ. Γκιώνην, και είδε ένα απλό περι-φραγμένο χώρο./ Ο Νομικός Σύμβουλος λέει ότι δεν είναι ορθόν να κληθή σε απολογία ανορίστως, αλλά βάσει συγκεκριμένων καταγγελιών./ Ο δ.σ. (=στο κείμενο δεν αναφέρεται το όνομά του) λέει ποιες συγκεκριμένες αξιόποινες πράξεις έκανε ο Σαρδέλλης και ότι το Δ.Σ. είναι αναρμόδιον, εφ όσον δεν έχει στοιχεία./ Η κα Ελ. Ράπη- Μεντή λέει ότι υπήρχε και άλλο τέτοιο Στρατόπεδο των Αλκίμων (εκτός της Ξηρονομής), η δε κα Καρανικόλα διαβάζει σχετικό με τον υπάλληλο Σαρδέλλη έγγραφο./ Εις το σημείο αυτό ο δ.σ. κ. Αντ. Μαστρο-δήμας λέει, ότι το Δ.Σ. καλύπτει σημερινές κλοπές, ανατρέχει στο παρελθόν για ωρισμένα περιστατικά και α π ο χ ω ρ ε ί του Συμβουλίου, εξερχόμενος της αιθούσης διαμαρτυρόμενος. Παριστάμενοι πολίται φ ω ν α σ κ ο ύ ν και ο δ.σ. κ. Θεοφ. Κατουφόπουλος λέει, ότι πρέπει να συσταθή στους παρακολου-θούντας την συνεδρίασιν να σέβωνται το Δ.Σ. / Ο δ.σ. Μ. Διγαλάκης λέει, ότι δεν δέχεται οποιαδήποτε μομφή κατά της σημερινής Διοικήσεως του Δήμου, ο δε κ. Κατουφόπουλος ομιλών και πάλι λέει ότι πρώτα πρέπει να συγκεντρω-θούν έγγραφα στοιχεία και κατόπιν να κληθή ο κατηγορούμενος Σαρδέλλης, να γίνη έρευνα σε βάθος και μετά ας διωχθή οποιοσδήποτε./ Ο κ. Διγαλάκης λέει ότι καμία υποχρέωσις δεν υπάρχει να κληθή από το Συμβούλιον ο Σαρ-δέλλης, ότι εκφράζεται δυσφορία εκ μέρους των δημοτών από την κατάστασι αυτή, ότι

διετίθεντο δημοτικά καύσιμα για τους Αλκίμους και είναι προς τιμήν των δημοτικών υπαλλήλων που δεν έγιναν καταδότες στην κατοχή και δικτατορία, εκτός από μία ασήμαντη μειοψηφία και ότι το υπαλληλικό προσωπικό του Δήμου Αλίμου που αποτελεί την αντίδραση στο έργο του Δημ. Συμβουλίου, πρέπει να τεθή αμέσως σε διαθεσιμότητα./ Τέλος το Δ. Σ. συνιστά τριμελή Επιτροπή αποτελούμενη από τους κ.κ. Μιλτιάδη Σαμόλην, Πρόεδρον του Δ.Σ., Σταμάτιον Παπαθανασίου, Αντιπρόεδρον και Αγγ. Παπακώστα, δημ. σύμβουλον, η οποία με την συμπάραστασιν και του Νομικού Συμβούλου του Δήμου κ. Γ. Τσαρούχα, θα συγκεντρώση κάθε στοιχείο εναντίον, εν προκειμένω, του δημοτικού υπαλλήλου Στυλ. Σαρδέλλη και θα αποφανθή μέχρι τις 10 Μαΐου τρέχοντος έτους 1976./ Επί της ανωτέρω αποφάσεως μειοψηφεί η δ.σ. κα Ελ. Καρανικόλα η οποία λέγει, ότι έχει στα χέρια της αρκετά και επαρκή στοιχεία, ώστε το Συμβούλιο να μπορούσε να πάρη συγκεκριμένη απόφασι απομακρύνσεως του υπαλλήλου Στυλ. Σαρδέλλη από τον Δήμον. / Ακολούθως καταθέτει έγγραφον πρότασιν, η οποία επί λέξει, έχει ως κάτωθι: «Έστω και καθυστερημένα καλούμεθα να εκπληρώσουμε την υπόσχεση που δώσαμε προεκλογικά στους ψηφοφόρους μας, για την κάρση και αποχούντοποίηση του Δήμου μας. Υπενθυμίζω στους κυρίους Συμβούλους της πλειοψηφίας την προεκλογική μας διακήρυξη που υπογράψαμε και που υποσχθήκαμε, ότι «θα γίνη αυστηρή διενέργεια Διοικητικού και Οικονομικού ελέγχου πάνω στα πεπραγμένα της Δημοτικής Αρχής και εν γένει των δημοτικών πραγμάτων κατά την Επταετίαν και την παραπομπή των τυχόν υπευθύνων στη Δικαιοσύνη, ώστε να ανταποκριθούμε στο λαϊκό και δημοτικό αίτημα της περιοχής μας. Όπως είναι γνωστό το Υπουργείο Παιδείας ζήτησε από το Πρωτοδικείο την διάλυση της φασιστικής Οργανώσεως των Αλκίμων. Συζητήθηκε η υπόθεση και το Δικαστήριο αποφάσισε τη διάλυσή τους. Ο Υφυπουργός Πρόεδρος (ΑΘ= Προεδρίας ;;) κ. Αχιλλέας Καραμανλής αποκάλυψε ότι τριάντα πέντε (35) εκατομμύρια από τον ιδρώτα του Ελληνικού Λαού, καταβρόχθισε η Οργάνωση αυτή στη Δικτατορία./ Οι μάρτυρες που πρότεινε το Υπουργείο Παιδείας, αποκάλυψαν στο Δικαστήριο ότι ο Αρχηγός των Αλκίμων Αλίμου Στυλιανός Σαρδέλλης ήταν οπλοφόρος και τρομοκράτης. Ο Στυλιανός Σαρδέλλης ήταν και είναι υπάλληλος του Δήμου Αλίμου. Στην περίοδο της

Δικτατορίας πληρωνόταν από του Δήμο, ενώ ασχολείτο με την ψυχική νδία φθόρον της Νεολαίας μας. Τα καύσιμα του αυτοκινήτου του πλήρωνε ο Δήμος και πολλά αγαθά του Δήμου και ιερό χρήμα των δημοτών πήγαιναν για τους Αλκίμους. Υπάρχουν μάρτυρες ότι στο Άνω Καλαμάκι προκαλούσε τους κατοίκους της περιοχής, αντιπαισιόχρηστοι Αστυνομικά καθήκοντα. Σήμερα ο Στυλιανός Σαρδέλλης κατέχει την εμπιστευτική θέση του πρωτοκόλλου ελέγχοντας κάθε εισερχόμενο και εξερχόμενο έγγραφο. Πήρε μάλιστα και προαγωγή «δι ευδόκιμον υπηρεσίαν» !! Όλα τα παραπάνω αποτελούν πρόκληση για το Δημοκρατικό αίσθημα των δημοτών μας και ακόμη αντικυβερνητική πράξη, όταν η Κυβέρνηση ζήτησε και πέτυχε την διάλυση των Αλκίμων. Γι αυτό προτείνω και ζητούμε. 1) Να αφαιρεθή αμέσως το Πρωτόκολλο από τα χέρια του δημοτικού υπαλλήλου, κλητήρα του Δήμου, Στυλιανού Σαρδέλλη, 2) Να ζητηθούν ευθύνες από πάντα υπεύθυνο για τα καύσιμα και ό,τι άλλο, από τη δημοτική υπηρεσία, χρησιμοποιούσαν οι Αλκιμοι και ο Αρχηγός τους Στυλιανός Σαρδέλλης, 3) Να αποφασίση το Δ.Σ. την απόλυσίν του για την αντιπατριωτικήν του, αντιδημοτική και φασιστική συμπεριφορά του στο διάστημα της Δικτατορίας, 4) Να ζητηθή από την Νομαρχίαν η έγκριση της αποφάσεώς μας και έως τότε να τεθή σε διαθεσιμότητα ή μετατεθή σε άλλο Δήμο. Παρακαλώ τους κυρίους δημοτικούς συμβούλους, στην ιστορική αυτή απόφασή τους να αρθούν στο ύψος τους, καταδικάζοντας ακόμη μια φορά με την απόφασή τους το καθεστώς της Δικτατορίας που δημιούργησε την τραγωδίαν της Κύπρου και μετέβαλε την Ελλάδα σε κολαστήριο βασανισμών και οικονομικής καταστροφής»./ Ευθύς αμέσως παριστάμενοι κάτοικοι υποβάλλουν υπόμνημα διαμαρτυρίας σχετικά με την συζητούμενην υπόθεσιν, το οποίον καταθέτουν εις τον κ. Πρόεδρον του Δ.Σ. και εις το οποίον αναφέρονται τα κάτωθι: «Οι παρευρισκόμενοι και υπογράφωντες κάτοικοι και δημότες του Δήμου Αλίμου, αφού παρακολουθήσαμε τη συζήτηση «περί αφορολογίας» και ειδικότερα για τον χουντικό δημοτικό υπάλληλο Στυλιανό Σαρδέλλη, διαμαρτυρούμασ τε έντονα, διότι ενώ περιμέναμε ότι ο μόφωνα το Δ.Σ. θα εστιγμάτιζε ηθικά τον προαναφερόμενο υπάλληλο, ο οποίος αποτελεί πρόκληση στο δημοκρατικό αίσθημα των δημοτών, διαπιστώσαμε, ότι εμπαιζόμεθα, διότι σχεδόν αμφισβητήθηκε το χουντικό ποίον του. Τους δημότες απασχολεί, όχι μόνον η απομάκρυνσή του, αλλά ο κολασμός κάθε χουντικού

στοιχείου, οπουδήποτε και αν βρίσκεται, έτι μάλλον σε υπεύθυνο πόστο μέσα στη Δημαρχία». . . .».

Σημείωση: 1.- Στο περιθώριο του Βιβλίου αυτού, κατά πάγια τακτική, αναγράφεται: «Εγκρισις Α. 21937/21.7.1976 Διαμ/τος Πειραιώς». 2.- Και στο Πρακτικό αυτό αποτυπώνεται η «μετεώριση» ή «σύγχυση» της μετάβασης από την πεπιοημένη «καθαρεύουσα» που χρησιμοποιείτο έως τότε διοικητικά, στη «δημοτική» ή «κοινή νεοελληνική» γλώσσα, η οποία, την επόμενη χρονιά, το 1976, καθιερώθηκε και ως η επίσημη γλώσσα όλης της Διοίκησης.

Πρακτικά Δ.Σ. της 21.4.1986, τόμος πρώτος, σελ. 99.

«ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λοιπόν, το ψήφισμα. Ο κ. Θωμόπουλος. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: «Το Δημοτικό Συμβούλιο Αλίμου, αφού άκουσε την εισήγηση του Προέδρου για τη σημερινή μαύρη επέτειο της αποφράδας ημέρας της 21^{ης} Απριλίου 1967 κατά την οποία επίορκοι κι αμερικανοκίνητοι αξιωματικοί αποτελούντες συνωμοτική ομάδα (χούντα) μέσα στο στράτευμα κατέλυσαν τις ελευθερίες και αλυσόδεσαν τον ελληνικό λαό, σκλάβωσαν την Πατρίδα μας και την πρόσδεσαν ακόμη περισσότερο στο άρμα του ιμπεριαλισμού, επέτρεψαν ξενικές επεμβάσεις με αποκορύφωμα την προδοσία της Κύπρου, ΨΗΦΙΖΕΙ: 1.- ΔΙΑΔΗΛΩΝΕΙ την απόφασή του να μην ξεχάσει ποτέ και να διατηρήσει και στους επερχόμενους άσβεστη την ιστορική μνήμη από τη μαύρη εκείνη περίοδο.- 2.- ΔΙΑΤΡΑΝΩΝΕΙ την απόφασή του, να αγωνιστεί μαζί με το λαό και όλα τα μέσα για να βαθύνουν και να διευρυνθούν οι δημοκρατικές ελευθερίες του και το συνταγματικό και θεσμικό πλαίσιο που τις διέπει. 3.- ΖΗΤΑ τον συνεχή εκδημοκρατισμό των Ενόπλων Δυνάμεων και την αδιάλειπτη συναδέλφωση λαού και στρατού. 4.- ΔΙΑΚΗΡΥΣΣΕΙ, ποτέ πια δικτατορία, ποτέ πια φασισμός». «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λοιπόν, ψηφίζεται ομόφωνα; ΣΥΜΒΟΥ-ΛΟΙ: Ναι. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κατά την ανάγνωση του ψηφίσματος απεχώρησε η λεγόμενη αξιωματική αντιπολίτευση». [Σχόλιο: ήτοι, η παράταξη του Ανδρέα Μαγείρου. Στις δημοτικές εκλογές του 1982, είχε υποστηριχθεί από τη Ν.Δ.]

Κεφάλαιο δέκατο όγδοο

Για αποφυλάκιση χουντικών, και, για έκπτωτο Βασιλιά

[β. 4.12.1974 – 29.6.1977], «Πρακτικόν 9, συνεδρίασις 8.9.1975», σ. 186, χωρίς αριθμό απόφασης. « . . . Ακολουθως το Δ.Σ. εκδίδει το κατωτέρω ψήφισμα, το οποίον θα δοθή εις τον ημερήσιον τύπον προς δημοσίευσιν. / Ψ Η - Φ Ι Σ Μ Α, / Το Δ.Σ. Αλίμου, ΖΗΤΕΙ από την Κυβέρνηση να αναθεωρήση τη στάση της στο θέμα της μ ε τ α τ ρ ο π ή ς τ ω ν π ο ι ν ώ ν των πρωταιτίων του φ α σ ι σ τ ι κ ο ύ Α π ρ ι λ ι α ν ο ύ π ρ α ξ ι κ ο π ή μ α τ ο ς. / Μόνον η δίκαιη τιμωρία των ενόχων της καταστροφής της Πατρίδας μας και του Αδελφού Κυπριακού Λαού, σύμφωνα με την απόφαση της Δικαιοσύνης και η ριζική και βαθειά κ ά θ α ρ σ η όλου εν γένει του Κρατικού μηχανισμού από τα φασιστικά κ α ρ κ ι ν ώ μ α τ α μπορούν να εγγυηθούν στο μέλλον την εδραίωση της Δημοκρατίας στη Χώρα μας και να αποθαρρύνουν τους ντόπιους και ξένους κύκλους της α ν ω μ α λ ί α ς για επανάληψη μιας νέας συνταγματικής εκτροπής . . . ».

Σημείωση: Στη σελ. 215 του βιβλίου αυτού, καταγράφεται το «Πρακτικό 11/11.11.1975, Εγκαταστάσεως δημοτικών συμβούλων», λόγω της απόσχισης της Κοινότητας Ελληνικού.

Πρακτικά Δ.Σ. της 8.3.1993, τόμος 2^{ος}, σελ.64, με θέμα:

ΠΡΩΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ

σελ. 64 επ.: «ΔΟΓΚΑΣ: Κατ αρχήν θέλω να ζητήσω συγγνώμη διότι δεν είναι στα χέρια σας το κείμενο, παρόλο που είναι έτοιμο από πολύ καιρό. Απλά αμέλησα να ειδοποιήσω την Κα Παπαθωμά ότι θα επανέλθει αυτό στο Συμβούλιο και γι αυτό δεν είναι στα χέρια σας. Ζητώ συγγνώμη γι αυτό./ Έχει κατατεθεί μια ερώτηση στη Βουλή στα τέλη του Δεκέμβρη, από ορισμένους βουλευτές του κυβερνώντος κόμματος, και είχε αντικείμενο την αποφυλάκιση των πρωταιτίων του πραξικοπήματος του '67 . / Το ψήφισμα που φέρνουμε σήμερα έρχεται να απαντήσει κατά κάποιο τρόπο, σ' αυτήν την ερώτηση που

έγινε στη Βουλή. . . Να διαβάσω λοιπόν το κείμενο, δεν θέλω να επιχειρηματολογήσω. «Εκφράζουμε την ανησυχία μας και την έντονη αντίθεσή μας για το περιεχόμενο της ερώτησης που κατέθεσαν 15 βουλευτές της κυβερνητικής παράταξης, με την οποία ζητούν απονομή χάρης στους τιμωρημένους πρωταίτιους του πραξικοπήματος του Απριλίου '67. Και αυτό γιατί; Με την απόφαση του δικαστηρίου που τους καταδίκασε σε θάνατο, και με τη μετατροπή αργότερα αυτής της ποινής σε ισόβια, κλείνει τελεσίδικα ο ιστορικός κύκλος μιας μακράς και ταραγμένης περιόδου της νεότερης ιστορίας μας./ Το δυναμικό πεδίο, όμως, της περιόδου αυτής παραμένει σε ισχύ στην κοινωνία μας τόσο όσο οποιαδήποτε απόπειρα μετατροπής εκείνης της απόφασης, ισοδυναμεί με απόπειρα βιασμού και παραχάραξης των ιστορικών τετελεσμένων. Η επίκληση των ανθρωπιστικών λόγων κρίνεται ως επικίνδυνη υπεραπλούστευση πολιτικών νοημάτων και αποπροσανατολισμός, αφού έτσι τονίζεται υπερβολικά η ατομική διάσταση του θέματος και αποσιωπάται κατά συνέπεια, η . . . (ελλείπουν από το κείμενο, αλλαγή κασέτας) .. .έτσι αυτοί είναι απλά το σημαίνον. Όμως το σημαινόμο βρίσκεται στην τρίτη παράγραφο, αφού ζητείται η απονομή χάρης, και μάλιστα αυτεπάγγελτα, με το επιχείρημα της ανάγκης για εθνική ομοψυχία και συμφιλίωση . . . Γι αυτό η Κυβέρνηση πρέπει να ξεκαθαρίσει τη θέση της σε τούτο το θέμα, μια και στην παράταξή της και μόνο ανήκουν οι υπογράφωντες βουλευτές . . . . .»,

σελ. 80: «Πρόεδρος: Ψηφίζουμε το ΠΡΩΤΟ ψήφισμα, κύριοι συνάδελφοι. ΥΠΕΡ 8, ΚΑΤΑ 1, ΛΕΥΚΑ 0, ΠΑΡΩΝ 2. . . . .».

Σημείωση: στη σ. 76 κατατέθηκε ότι η Υπουργός Δικαιοσύνης Κα Άννα Ψαρούδα-Μπενάκη, είχε δηλώσει ότι «αυτεπαγγέλτως δεν πρόκειται να κινηθεί καμία διαδικασία».

ΔΕΥΤΕΡΟ ΨΗΦΙΣΜΑ

Πρακτικά Δ.Σ. της 8.3.1993. Ψήφισμα για τον ΕΚΤΠΩΤΟ βασιλιά Κωνσταντίνο.

(αφού προηγηθεί στη σελ. 66 η ανάγνωση από τον Πρόεδρο του ψηφίσματος του κ. ΦΟΥΣΤΕΡΗ, και με σκεπτικό, που είχε αφορμή μια έκτακτη εκπομπή

ιδιωτικού καναλιού την 22.2.1993 με τον έκπτωτο Κωνσταντίνο), ακολουθεί στη σελίδα 80 η τελική διατύπωση: «Πρόεδρος: Στο δεύτερο ψήφισμα. «Καταδικάζει την προσπάθεια υπονόμευσης του πολιτεύματος και της δημοκρατίας του τόπου μας. Εκφράζει την αγανάκτησή του για την προσπάθεια αλλοίωσης της πρόσφατης ιστορίας του τόπου μας, ιδιαίτερα σήμερα που η ιστορία του λαού μας βάλλεται ποικιλοτρόπως σε μία προσπάθεια συνολικής παραποίησης της. Καλεί όλους αυτούς που απεργάζονται ανάλογα σχέδια και μεθοδεύσεις, να σεβαστούν την ετυμηγορία του λαού μας και την αμετάκλητη απόφαση του να θέσει τέρμα στο θεσμό της μοναρχίας, που τόσο δυνάστευσε τον τόπο μας. Καλεί δε τους βουλευτές, οι οποίοι με δηλώσεις τους δηλώνουν οπαδοί της μοναρχίας, και που ορκίστηκαν στο όνομα της προεδρευόμενης δημοκρατίας, να τιμήσουν τον όρκο τους και να σταματήσουν να προκαλούν το δημόσιο αίσθημα», σελ. 81: «Πρόεδρος: Λοιπόν ψηφίζουμε κύριοι συνάδελφοι. ΥΠΕΡ 8, ΚΑΤΑ 1, ΛΕΥΚΑ 0, ΠΑΡΩΝ 2».

Σημείωση: Η αρχική διατύπωση στην τελευταία παράγραφο ήταν: «Καλεί δε τους βουλευτές που ορκίστηκαν στο όνομα της προεδρευόμενης δημοκρατίας, να τιμήσουν ....». Μετά από παρέμβασή μου, διορθώθηκε όπως πιο πάνω και η κλήση απευθύνθηκε στους συγκεκριμένους βουλευτές που δήλωναν οπαδοί της μοναρχίας, αφού οι λοιποί δεν ήταν επίορκοι.

Κεφάλαιο δέκατο ένατο

Υπεράσπιση ελευθεροτυπίας, δημοσιογράφων, και Δικαιοσύνης

Συνεδρίαση Δ.Σ. Αλίμου της 21.12.1984 με θέμα: «Αεροδρόμιο

Ελληνικού». (βλ.σχετικό κεφάλαιο). Πρακτικά Δ.Σ. 21.12.1984 τόμ. 3ος.

σελ.4: ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Έχω δύο ψηφίσματα για το τέλος . . .σ. 78.ΠΡΟΕΔΡΟΣ Υπάρχουν κάποια ψηφίσματα, να τα διαβάσει μια στιγμή ο κ. Αντιδήμαρχος και να τελειώνουμε». «ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ: Το Π Ρ Ω Τ Ο αφορά το θέμα του αεροδρομίου και το Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο αφορά το θέμα της Δικαιοσύνης».

[ΔΕΥΤΕΡΟ ΨΗΦΙΣΜΑ].

«Το Δημοτικό Συμβούλιο Αλίμου, αφού έλαβε υπόψη του την κατάσταση που δημιουργήθηκε στο χώρο της Δικαιοσύνης από τη μεθοδευμένη επίθεση εναντίον της κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου με τη δημοσιοποίηση της διαφορετικής γνώμης δικαστών, τα έκτροπα από μέρους ελαχιστότατης μειοψηφίας εκ των παρόντων δικηγόρων, τις . . .(κενό) . . .επιθέσεις κατά του Προέδρου του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου και το θόρυβο που δημιούργησε και διατήρησε επί μέρες με ένταση μερίδα του τύπου Ψ Η Φ Ι Ζ Ε Ι: ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΖΕΙ τις παραπάνω απαράδεκτες ενέργειες, ΘΕΩΡΕΙ ότι η σκληρή αυτή επίθεση εναντίον της Δικαιοσύνης, αν και τυπικά στρέφεται κατά προσώπων, ουσιαστικά αποσκοπεί στην καταρράκωση του θεσμού της Δικαιοσύνης και στην υποβάθμιση των λειτουργιών της Δημοκρατίας. ΑΠΑΙΤΕΙ από την Κυβέρνηση να λάβει τα κατάλληλα μέτρα και να περιφρουρήσει τη Δικαιοσύνη από τέτοιες αήθεις και ενορχηστρωμένες επιθέσεις». . .(ακολουθεί διαλογική συζήτηση) . . . «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ψηφίζουμε το ψήφισμα. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ γίνεται αποδεκτό από το Σώμα». **Σχόλιο: Χωρίς να καταγράφεται συγκεκριμένο αποτέλεσμα.

Πρακτικά συνεδρίασης Δ.Σ. της 17.2.1988, τόμος 1^{ος}, σελ. 96, με θέμα:

«Εφημερίδα ΑΥΓΗ». Από το επίσημο αντίγραφο του αρχείου μου.

«Δήμος Αλίμου, με αρ.πρ. 2782 (χωρίς ημερομηνία). ΨΗΦΙΣΜΑ/ Το Δημοτικό Συμβούλιο Αλίμου, κατά τη συνεδρίασή του της 17 Φεβρουαρίου 1988, αφού έλαβε υπόψη του: / α.- Ότι η εφημερίδα ΑΥΓΗ, που εκδίδεται ανελλιπώς επί 40 χρόνια, εκτός από την περίοδο της δικτατορίας, αποτελεί, ανεξάρτητα από το εάν συμφωνεί ή διαφωνεί κανείς μαζί της, έπαλξη για τη δημοκρατία και την πολιτική πολυφωνία, στήριγμα και υπερασπιστή των συμφερόντων των εργαζομένων της πατρίδας μας, μια έντιμη και έγκυρη φωνή πληροφόρησης./ β. Ότι η ΑΥΓΗ είναι η εφημερίδα που έκλεισε η δικτατορία τις ίδιες σκοτεινές ώρες που επιβλήθηκε, και κατάσχεσε τις εγκαταστάσεις και την περιουσία της. Για τη θετική και αποθετική αυτή ζημιά, ποτέ δεν αποζημιώθηκε η ΑΥΓΗ από το ελληνικό δημόσιο, γιατί κρίθηκε από τα δικαστήρια ότι το σχετικό δικαίωμά της έπρεπε να το ασκήσει με αγωγή σε πέντε χρόνια μετά την 21.4.1967, δηλαδή στη διάρκεια της δικτατορίας/ γ. Ότι η ΑΥΓΗ πάντα συμπαραστάθηκε

στα αιτήματα της Τ.Α. και αγωνίστηκε για την αναβάθμιση του θεσμού,/ δ.- Ότι η εφημερίδα αυτή περνά μια δύσκολη οικονομική περίοδο, με κίνδυνο διακοπής της έκδοσής της, που δεν είναι άσχετη με την αποζημίωση που δεν της δόθηκε, και με τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι πρωινές εφημερίδες και ιδίως οι εφημερίδες γνώμης./ ΨΗΦΙΖΕΙ, 1.- Εκφράζει τη συμπαραστάσή του στη προσπάθεια που κάνει η ΑΥΓΗ για τη συνέχιση της έκδοσής της, και συμβάλλοντας στην προσπάθεια αυτή εξουσιοδοτεί τον κ. Δήμαρχο, για περίοδο τριών μηνών, να στέλνει κατά προτεραιότητα σε αυτή για δημοσίευση τις υπηρεσιακές ανακοινώσεις του Δήμου μας,/ 2.- Ζητά από την Κυβέρνηση να υπάρξει νομοθετική ρύθμιση και να καταβληθεί στην ΑΥΓΗ η οφειλόμενη θετική και αποθετική ζημία που υπέστη για το κλείσιμο της από τη δικτατορία. Της ψηφοφορίας απείχαν οι δ.σ. Προκόπης Μπαδογιάννης και Αθανάσιος Ποτουρίδης./ Το Δ.Σ. Αλίμου/Ακριβές αντίγραφο/ Ο Πρόεδρος του Δημ. Συμβ. Αλέξανδρος Αλούκος (υπογραφή). [Πρακτικά σ.106. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ψηφίζουμε κ. συνάδελφοι. Ποιοι ψηφίζουν υπέρ του ψηφίσματος; 11 υπέρ, κατά; λευκά;].

Σχόλιο ΑΘ: Όσο και αν φαίνεται απίστευτο έτσι έκριναν τα Δικαστήρια. Ότι οι αγωγές της ΑΥΓΗΣ, και άλλων ζημιωθέντων, που ασκήθηκαν μετά τη Μεταπολίτευση, το 1974, είχαν παραγραφεί ! διότι είχαν περάσει περισσότερα από πέντε χρόνια από την «αδικοπραξία»!!, λόγω του «στιγμιαίου» του αδικήματος της επιβολής της δικτατορίας! Με βάση το 684/2.7.75 Βούλευμα της Ολ. Α.Π. κρίθηκε ότι το αδίκημα της επιβολής δικτατορίας ΔΕΝ ήταν «διαρκές» – που κράτησε έως την 24.7.1974 – αλλά «στιγμιαίο» και «εξαντλήθηκε» την ημέρα που έγινε!. Οπότε οποιαδήποτε αγωγή αποζημίωσης έπρεπε να ασκηθεί, σε πέντε χρόνια από την 21.4.1967, δηλ. στην περίοδο της Δικτατορίας!! Το βράδυ της 21.4.1967 η ΑΥΓΗ όχι μόνο κλείστηκε και απαγορεύτηκε η έκδοσή της, συνελήφθησαν οι εκδότες και δημοσιογράφοι της, αλλά και λεηλατήθηκε (αρπάχτηκαν έργα τέχνης π.χ. γλυπτικής, ζωγραφικής κλπ, που της είχαν χαριστεί από σημαντικούς καλλιτέχνες). Τελικά, με νομοθετική τροποποίηση (όχι μόνο για την ΑΥΓΗ, αλλά και γενικότερα, διότι υπήρχαν και άλλες περιπτώσεις αδικιών) δόθηκε νέα προθεσμία, και ασκήθηκε και πάλι η αγωγή. Παρ όλα αυτά, σε λίγα χρόνια φυλακίστηκε ο εκδότης της Λευτέρης Βουτσάς, για χρέη προς το δημόσιο. Με παρέμβαση του τότε Προέδρου της Δημοκρατίας Κωνσταντίνου Καραμανλή, κινήθηκε η διαδικασία «απονομής χάριτος» --- διεκπεραιώθηκε

από το δικηγόρο Γιάννη Καούνη, έγινε ρύθμιση χρεών ---, δόθηκε στο Λ. Βουτσά χάρη, και έτσι αφέθηκε ελεύθερος. Μάλιστα τον κάλεσε ο Πρόεδρος και συζήτησαν για πολιτικά θέματα. Και τότε η καθημερινή κυκλοφορία της ήταν 4 - 5.000 φύλλα, ενώ το 2018, λιγότερα από 800 έντυπα φύλλα, πλέον των συνδρομητών της ηλεκτρονικής έκδοσης. (βλ. ΤΟ ΧΡΕΟΣ, κεφάλαιο: Κόμματα της Αριστεράς, ΕΑΡ, όπου το ψήφισμα).

Πρακτικά Δ.Σ. της 12.9.1991, τόμος 3^{ος}, σελ.114.

«ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Υπάρχει κάποιο ψήφισμα. Να σας το διαβάσω. «ΨΗΦΙΣΜΑ. Το Δ.Σ. του Δήμου Αλίμου, με αφορμή το πρωτοφανές γεγονός της φυλάκι-σης των διευθυντών εφημερίδων, για παράβαση του πρόσφατα ψηφισμένου αντιπρομοκρατικού νόμου, εκφράζει την αγανάκτησή του και ζητά την άμεση τροποποίηση του παραπάνω νόμου, που και αντισυνταγματικός κρίνεται από το σύνολο των πλέον επιφανών συνταγματολόγων της Χώρας μας και σε αντίθεση βρίσκεται με το δημοκρατικό αίσθημα και τις παραδόσεις του λαού μας. Τέλος εκφράζει τη συμπαράστασή του στο δίκαιο αγώνα των ανθρώπων του Τύπου, για την υπεράσπιση της ελευθεροτυπίας και της δημοκρατίας». σ. 116: «ΠΡΟΕΔΡΟΣ . . .Λοιπόν προχωρούμε στην ψήφιση. Πόσοι είναι ΥΠΕΡ; 7, ΚΑΤΑ;, 3 . . . .».

Κεφάλαιο εικοστό

Διεθνή και «διπλωματικά»

Πρακτικά Δ.Σ. της 19.5.1984 (χωρίς τίτλο θέματος), τόμος πρώτος.+

σ. 75: «ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ: Είναι γνωστό κ. συνάδελφοι ότι . . το Σάββατο και την Κυριακή έγινε στην Ολυμπία μια συνάντηση, οργανωμένη από την τοπική αυτοδιοίκηση εκεί, για να υπάρξει μια συζήτηση και λήψη μιας απόφασης σχετικά με την εμπορευματοποίηση της Ολυμπιακής Φλόγας, την οποία απόφασισε η Ολυμπιακή Επιτροπή των Ολυμπιακών Αγώνων του Λος

Άντζελες . . . .(αναφέρονται οι επιλογές της, βλ. πιο κάτω) . . .Κάνω λοιπόν πρόταση στο συμβούλιο μας, να σας διαβάσω ένα σχέδιο Ψηφίσματος, εάν το εγκρίνουμε να το ψηφίσουμε: «Το Δημοτικό Συμβούλιο Αλίμου αφού άκουσε την εισήγηση σχετικά με την απόφαση της Οργανωτικής Επιτροπής της Ολυμπιάδας του Λος Άντζελες με την οποία αποφασίστηκε η εμπορευματοποίηση της μεταφοράς της Ολυμπιακής Φλόγας στο έδαφος των Ηνωμένων Πολιτειών, διατιμώντας τουλάχιστον 3.000 δολάρια το χιλιόμετρο και για μεγαλύτερο κέρδος επιμηκύνοντας την διαδρομή από 3.000 σε 19.000 χιλιόμετρα, ψηφίζει, ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ απερίφραστα την απόφαση της Οργανωτικής Επιτροπής της Ολυμπιάδας του Λος Άντζελες να εμπορευτεί τη μεταφορά της Ολυμπιακής Φλόγας στο έδαφος των ΗΠΑ. ΑΠΑΙΤΕΙ την ανάκληση της απόφασης αυτής που αποτελεί κατάφωρη παραβίαση του άρθρου 62 του καταστατικού χάρτη της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής και είναι προσβολή της ανθρωπίνης συνείδησης, ότι ο Ολυμπισμός είναι η πιο παλιά και η πιο ισχυρή φιλειρηνική παράδοση που ζει τριάντα περίπου αιώνες στη ψυχή των Λαών και ιδιαίτερα των Ελλήνων». «Π Ρ Ο Ε Δ Ρ Ο Σ : Ε ν τ ά ξ ει ο μ ό φ ω ν α».

Πρακτικά Δ.Σ. της 4.2.1987, τόμος πρώτος, σ. 11. Ανοιχτή
 συνεδρίαση των Δ.Σ. των τεσσάρων δήμων.

«Τα Δημοτικά Συμβούλια των δήμων Γλυφάδας, Αργυρούπολης, Ελληνικού, Αλίμου, δήμων που βρίσκονται γύρω από την Αμερικανική Βάση του Ελληνικού, καθώς και οι συγκεντρωμένοι που παρευρέθηκαν στη συμβολική κοινή συνεδρίασή τους, ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΥΜΕ με οργή την εγκληματική ενέργεια της αμερικανικής κυβέρνησης να πραγματοποιήσει χθες Τρίτη 3 Φεβρουαρίου 1987 την πρώτη από τις 6 πυρηνικές δοκιμές που είχε προαναγγείλει για το πρώτο τρίμηνο του 1987. Προσπαθώντας να αποφύγει τις μεγάλες φιλειρηνικές αντιδράσεις από το παγκόσμιο φιλειρηνικό κίνημα και το φιλειρηνικό κίνημα του αμερικανικού λαού, η κυβέρνηση Ρήγκαν, κρυφά σαν τον εγκληματία, πάτησε πρώτη το κουμπί για την εντατικοποίηση του ανταγωνισμού των εξοπλισμών. Εχοντας γνώση ότι η ενέργειά της αυτή θα σημάνει τη λήξη του μονομερούς σοβιετικού μορατόριουμ για τις πυρηνικές δοκιμές, καθιστά αναξιόπιστες τις διακηρύξεις για την ειρήνη./ Κ Α Τ Α Γ Γ Ε - Λ

Ο Υ Μ Ε σε κάθε λογικά σκεπτόμενο άνθρωπο την πολεμοχαρή τακτική της αμερικανικής ηγεσίας, ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ τις φιλειρηνικές πρωτοβουλίες του Γκορμπατσόφ και των 6 ηγετών και ΚΑΛΟΥΜΕ σε συναγερμό όλες τις φιλειρηνικές δυνάμεις και τους λαούς για να είναι η χθεσινή πυρηνική έκρηξη στη Νεβάδα η τελευταία. ΖΗΤΑΜΕ την άμεση απομάκρυνση των πυρηνικών όπλων από τη Χώρα μας, ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ τις προσπάθειες για μια αποπυρηνικοποιημένη Βαλκανική και ΔΗΛΩΝΟΥΜΕ για μια ακόμη φορά την απαίτηση του λαού της περιοχής μας για να φύγει η Αμερικανική Βάση του Ελληνικού και όλες οι βάσεις από την Πατρίδα μας με τη λήξη της συμφωνίας στο τέλος του 1987./ ΟΜΟΦΩΝΑ τα δημοτικά συμβούλια των 4 δήμων εγκρίνουν το ψήφισμα το οποίο έχει διαβαστεί . . . . Ευχαριστώ όλους τους συναδέλφους».

Πρακτικά Δ.Σ. της 14.12.1987, τόμος 3^{ος}, σ. 104.

«ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κύριε Τ ρ ο β ά έχετε μια δήλωση.

ΤΡΟΒΑΣ (Αλέκος): Επειδή πολλές φορές στο Δ.Σ. βγάλαμε ψηφίσματα για πράξεις ή ενέργειες οι οποίες αντικειμενικά ήταν θετικές ή αρνητικές και δεδομένου ότι το αποψινό Δ.Σ. είναι το πρώτο μετά την υπογραφή συμφωνίας μεταξύ Σοβιετικής Ένωσης και Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, με στόχο τη μείωση των εξοπλισμών, θεωρώ υποχρέωσή μου σήμερα, να κάνω μια δήλωση –χαιρετισμό. Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, σαν δημότης του Δήμου Αλίμου, που ο δήμαρχός του συμμετέχει στην κίνηση των τεσσάρων δημάρχων για την Ειρήνη και τον Αφοπλισμό, σαν πολίτης αυτής της Χώρας που ο Πρωθυπουργός της συμμετέχει στην Πρωτοβουλία των έξη ηγετών, η οποία απέδειξε περίτρανα την δυνατότητα κινητοποίησης και παρέμβασης σε παγκόσμιο επίπεδο για ύφεση και ειρήνη, χαιρετίζω την υπογραφή της ιστορικής αυτής συμφωνίας, η οποία έχει σαν στόχο τη μείωση των εξοπλισμών και εκφράζει την ευχή η συνθήκη αυτή για την εξάλειψη των πυραύλων μέσου και μικρότερου βεληνεκού να αποτελέσει την αρχή για την πλήρη καταστροφή του πυρηνικού οπλοστασίου των δύο υπερδυνάμεων./ Η Τ.Α. της Χώρας μας θα πρέπει να αντιμετωπίσει θετικά κάθε ανάλογη προσπάθεια και να συμβάλλει με όλες της τις δυνάμεις σε κάθε

ειρηνευτική πρωτοβουλία από όπου και (αν) προέρχονται, με στόχο μια σταθερή πορεία στρατιωτικοπολιτικής αποδέσμευσης, αυτοδύναμης ανάπτυξης με ταυτόχρονη ενίσχυση των μηνυμάτων της Ειρήνης, ευχαριστώ».

Σχόλιο: Συμφωνήθηκε να καταστεί απόφαση του Δ. Σ., καίτοι κατά τη διάρκεια της ανάγνωσης, αποχώρησαν δημοτικοί σύμβουλοι, και δεν υπήρχε απαρτία τη στιγμή εκείνη. Οπως και κατέστη απόφαση του Δ.Σ., διότι γι αυτές, λαμβάνεται υπόψη ο αριθμός των παρόντων κατά την έναρξη της συνεδρίασης του Δ.Σ., και όχι αυτός της στιγμής της ψηφοφορίας. Στο Αρχείο του Δήμου ;;

Πρακτικά Δ.Σ. της 17.2.1988, τόμος 1^{ος}, σελ. 95.

«ΜΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ: . . .σχέδιο ψηφίσματος . . .Προτείνω λοιπόν να τοποθετηθούμε ως εξής: «Το Δ.Σ. του Δήμου Αλίμου καταδικάζει τις βομβιστικές τρομοκρατικές ενέργειες σε βάρος του πλοίου της Ειρήνης, του πλοίου της επιστροφής των Παλαιστινίων στην πατρική τους γη./ Το Δ.Σ. του Δήμου Αλίμου καταγγέλλει την κρατική τρομοκρατία του Ισραήλ και (τις) αντιδράσεις των μυστικών του υπηρεσιών, που βρίσκονται πίσω από την ανατίναξη του πλοίου και τη δολοφονία 3 στελεχών της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης στην Κύπρο προχθές και δεκάδες άλλες τρομοκρατικές ενέργειες./ Το Δ.Σ. προτείνει να καθιερωθεί η 15^η Φεβρουαρίου σαν μέρα επιστροφής των Παλαιστινίων στη γη τους και εκφράζει την αμέριστη συμπαράστασή του στον αγώνα του Παλαιστινιακού λαού για τη δημιουργία ανεξάρτητου Παλαιστινιακού Κράτους και την υποστήριξή του στην ιδέα της σύγκλισης διεθνούς διάσκεψης με τη συμμετοχή της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης για την επίλυση του Παλαιστινιακού προβλήματος». «Συμφωνούμε ομόφωνα κ. συνάδελφοι. Ναι . . . ».

Πρακτικά της 14.12.1989, τόμος 3^{ος}, σελ. 99.

«ΠΡΟΕΔΡΟΣ: . . .υπάρχει το ψήφισμα που μας έστειλε η Ελληνική Επιτροπή Διεθνούς Δημοκρατικής Αλληλεγγύης, για το απαρτχάιντ, και λέει: «Αγαπητοί φίλοι, Η κυβέρνηση της Πραιτώριας, εξακολουθεί να εκτελεί τους πατριώτες

που αγωνίζονται εναντίον του απαρτχάιντ στη Νότιο Αφρική. Περισσότερα από 1.000 άτομα, που μοναδικό τους έγκλημα είναι ότι αγωνίζονται εναντίον του απάνθρωπου συστήματος του απαρτχάιντ έχουν καταδικαστεί σε θάνατο από τα δικαστήρια της Πραιτώριας . . . . Ελπίζουμε ότι το δημοτικό συμβούλιο του Δήμου σας θα υιοθετήσει και θα . . . (κενό) . . το ψήφισμα που σας απευθύνουμε. Σας ευχαριστούμε». Το ψήφισμα είναι . . . «Εμείς που υπογράφουμε το ψήφισμα αυτό, καταδικάζουμε το απαρτχάιντ, εκφράζουμε τη βαθιά μας ανησυχία για την . . (κενό) . . . στη Νότιο Αφρική, ανησυχούμε για την αύξηση του αριθμού των αγωνιστών που καταδικάζονται σε θάνατο, πιστεύουμε ότι οι εκτελέσεις που γίνονται . . (κενό) . . του απαρτχάιντ, δεν μπορούν παρά να οξύνουν περισσότερο την κατάσταση». Εδώ έχει ονόματα, διευθύνσεις κλπ. . . (διάλογοι). . .».

Σχόλιο: Η «υιοθέτηση» δεν αποτυπώνεται στα πρακτικά. Από το «κλίμα» της συζήτησης προκύπτει ότι υιοθετήθηκε και έγινε αποδεκτό.

Πρακτικά Δ.Σ. της 18.9.1990, τ.3^{ος}, με θέμα: «1/195 Συζήτηση και λήψη απόφασης για την προσυπογραφή ή μη της έκκλησης της «Διπλωματικής Αντιπροσωπείας της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης» στην Αθήνα, για την επαναλειτουργία Παλαιστινιακών Πανεπιστημίων στα κατεχόμενα εδάφη». «Ψηφίζουμε. Ομόφωνα ΝΑΙ».

Σχόλιο: Το κείμενο της έκκλησης δεν καταγράφεται στα πρακτικά. Φαίνεται ότι είχε διανεμηθεί σε όλους τους δημοτικούς συμβούλους και θεωρήθηκε, μη αναγκαία η ανάγνωσή της. Προσδοκώ ύπαρξή του στο Δήμο.

Πρακτικά Δ.Σ. της 3.12.1991, τόμος 3^{ος}, σ.16, με θέμα: «4/289.

Συζήτηση και λήψη απόφασης για την κατάσταση οικονομικής ενίσχυσης στον ειδικό λογαριασμό του Πατριαρχείου Ρωσίας

για την περίθαλψη αθών θυμάτων του Τσέρνομπιλ».

«ΠΡΟΕΔΡΟΣ: . . .στο τέλος της συνεδρίασης του Δ.Σ. της 12.9.1991, ο πρ. δήμαρχος κ. Παύλος Τζιβανίδης, που έχουμε την τιμή απόψε να έχουμε κοντά μας, με την αντιπροσωπεία, οποίος παρακολούθησε την παραπάνω συνεδρίαση, πρότεινε το εξής: Να αποφασίσει το Δ.Σ. για την κατάθεση οικονομικής ενίσχυσης, στον ειδικό λογαριασμό του Πατριαρχείου Ρωσίας, για την περίθαλψη των απόρων θυμάτων του Τσέρνομπιλ», σ.19: «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: . . . . . Λοιπόν, νομίζω ότι το θέμα ολοκληρώθηκε, η αρχική πρόταση εμπλουτίστηκε με τις απόψεις των συναδέλφων, και δεν νομίζω (ότι) υπάρχει καμία αντίρρηση, είναι ΟΜΟΦΩΝΗ η απόφαση».

Πρακτικά Δ.Σ. της 3.12.1991, τόμος 3^{ος}, σελ. 20, με θέμα: «5/290. Συζήτηση και λήψη απόφασης για την πρόσκληση της Α.Μ. Πατριάρχη Μόσχας και πάσης Ρωσίας κ. Αλεξίου Β', από το Δήμο μας, επί τη ευκαιρία της επισήμου επισκέψεώς του στη Χώρα μας το 1992, και ανακήρυξή του ως επίτιμου δημότη μας». Με πρόταση και γι αυτό από τον Π. Τζιβανίδη.

σ. 20: «ΠΡΟΕΔΡΟΣ . . .(αναπτύσσει δι ολίγων το θέμα του τίτλου).. .

[[Σχόλιο Α.Θ.: Για την πρόσκληση δεν εκφράστηκε αντίρρηση από κανένα. Για την ανακήρυξή του ως επίτιμου δημότη, εκφράστηκε από εμένα (δηλώνοντας και ότι είμαι υπέρ του χωρισμού Εκκλησίας και Κράτους) και άλλους δ.σ. επιφύλαξη ότι πρέπει, οπωσδήποτε, να προηγηθεί (μυστική) συνεννόηση εάν αποδέχεται τον τίτλο ή όχι, συνεννόηση με την τότε Υφυπουργό Εξωτερικών, διότι αφορά τις σχέσεις των δύο Χωρών (δεδομένου ότι, όπως υπενθύμισε ο Π. Τζιβανίδης «... διότι Κ Α Ι εκείνος μπορεί να έχει κωλύματα θεολογικά, πολιτικά, γιατί μην ξεχνάτε ότι είναι και βουλευτής του Ρωσικού Κοινοβουλίου, είναι πολιτικό πρόσωπο ο Πατριάρχης»)]].

«ΠΡΟΕΔΡΟΣ: . . . Απλώς το θέμα διατυπώθηκε για να εκφράσει την πρόθεση. Επομένως, σταματάει, μπαίνει τελεία στο 1992, μπαίνει τελεία στο θέμα, διαγράφεται η επόμενη φράση . . . και μπαίνει στη διαδικασία διερεύνησης από

την Υπηρεσία, χωρίς να περιλαμβάνεται στην απόφαση, η απόφαση λοιπόν αφορά την επίσημη πρόσκληση του Πατριάρχη. Είμαστε σύμφωνοι; Ομόφωνα; Ομόφωνα».

Πρακτικά Δ.Σ. της συνεδρίασης της 3.4.1995 για «ίδρυση Μουσουλμανικού Τεμένους και Ιεροσπουδαστηρίου στον παραλιακό χώρο».

σελ. 6, και 11: «Ψήφισμα διαμαρτυρίας./ Στο κατώφλι του 20^{ου} αιώνα, που δοκιμάζονται ιδεολογίες, στόχοι, σκοποί, συστήματα και πρότυπα, πληροφορηθήκαμε από τα Μ.Μ.Ε. τις προθέσεις των Οθωμανικών οργανώσεων να ιδρύσουν Τέμενος και Ιεροσπουδαστήριο στον παραλιακό χώρο του Αγίου Κοσμά./ Συμμεριζόμενοι τις έντονες αντιδράσεις των κατοίκων του Δήμου μας, δηλώνουμε την πλήρη αντίθεσή μας στις μεθοδεύσεις που επιχειρούνται, δεδομένου ότι:/ 1.- Η Αιγιαλίτιδα ζώνη πρέπει να παραμείνει ελεύθερη κτισμάτων./ 2.- Η περιοχή πρέπει να διατηρήσει τον έντονο τουριστικό της χαρακτήρα, και, 3.- Στον παραλιακό μας χώρο πρέπει να δεσπόζουν μόνο αθλητικές και πολιτιστικές εγκαταστάσεις./ Τη στιγμή που σε ελληνικά ορθόδοξα κέντρα της διασποράς συντελείται δεινή και κατάφωρη παραβίαση των διεθνώς καθιερωμένων αρχών σεβασμού της ιερότητας των χώρων θρησκευτικής λατρείας, επίσημων θρησκειών και δογμάτων, η λειτουργία τεμένους στον Αλιμο θα προσέβαλε την όλη αρμονία του παράκτιου χώρου μας και θα προκαλούσε το δημόσιο αίσθημα./ Κατόπιν τούτου, διαμαρτυρόμα-στε και απαιτούμε όπως ομόφωνα να μην έχει συνέχεια η οποιαδήποτε προσπάθεια (ελλείπει: ίδρυσης) τεμένους στον παραλιακό μας χώρο, ως ελάχιστη ένδειξη σεβασμού προς την ανθρώπινη δημιουργία./ Ο Δήμαρχος Αργύρης Αργυρίου./ Ο Πρόεδρος και το Δημοτικό Συμβούλιο», σελ. 154 «Πρόεδρος: Λοιπόν. Ποιοι ψηφίζουν ΥΠΕΡ 13, Ποιοι ψηφίζουν ΚΑΤΑ 1, Ποιοι ψηφίζουν ΛΕΥΚΟ 7».

Σημείωση: Στη «Φωνή του Αλίμου», φ.217 Απρίλιος 1995, σ.4, υπάρχει σχόλιο ότι οι δ.σ. της «Ανανεωτικής»/Αλ.Αλ.= 7 «λευκά» και η «Πρωτοβουλία» = 1 «κατά», καταψήφισαν (με το αναγραφόμενο στα Πρακτικά σκεπτικό).

Σημείωση 2: Προτάθηκε η συμπλήρωση ότι στον Άλιμο δεν υπάρχει μουσουλμανικό στοιχείο. Στα Πρακτικά της 14.4.1995 (σ.4 επ.) διατυπώνονται παρατηρήσεις για τον τρόπο σύνταξης και το όργανο υπογραφής (= δημοτικό συμβούλιο με αναγραφή ψήφων, και Ο Χ Ι 13 δημοτικοί σύμβουλοι και δήμαρχος), υπήρξε υπόσχεση από τον Πρόεδρο για τις σχετικές διορθώσεις.

Πρακτικά Δ.Σ. της 3.4.1995 για «Συμπαράσταση στον Κουρδικό λαό».

σελ. 155: «ΟΡΦΑΝΟΣ: Λοιπόν, έχουμε ένα ψήφισμα για συμπαράσταση στον Κουρδικό λαό (διαβάζει): «Οι Δημοτικοί Σύμβουλοι και ο Δήμαρχος Αλίμου, διερμηνεύοντας και εκφράζοντας την καθολική συνείδηση των κατοίκων της Πόλης, καταδικάζουν με τον πλέον έντονο τρόπο την εισβολή των Τουρκικών στρατευμάτων στο έδαφος του Ιράκ και τη συνεχιζόμενη εδώ και πολλά χρόνια γενοκτονία του Κουρδικού λαού./ Ο ελληνικός ανθρωπισμός, θεμέλιος λίθος των ευρωπαϊκών αξιών δεν είναι συμβατός με τη θηριωδία. Ο ευρωπαϊκός πολιτισμός δεν πρέπει να ανεχθεί ξανά μια τέτοια στρατιωτική τρομο-κρατία. Τα προβλήματα της αυτοδιάθεσης και της. . . (κενό στα πρακτικά) . . . δε λύνονται με τη βαρβαρότητα, τη μαζική εξόντωση, και τη δύναμη των όπλων του ισχυρότερου. Τέτοιες μέθοδοι ικανοποιούν μόνο τον επεκτατισμό των Τούρκων στρατοκρατών και κάθε όμοιό τους./ Δηλώνουμε την αλληλεγγύη μας στον αγώνα του Κουρδικού λαού για ελευθερία και αυτοδιάθεση, κάτι που άλλοι λαοί στις μέρες μας έχουν πετύχει. Ζητούμε από το ελληνικό και το ευρωπαϊκό κοινοβούλιο: -- Να καταδικάσει με τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο τόσο την εισβολή του Τουρκικού στρατού στο έδαφος μιας άλλης Χώρας, όσο και τη γενοκτονία και την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε βάρος του Κουρδικού λαού./ -- Να διακοπεί άμεσα κάθε συνομιλία μεταξύ Τουρκίας και Ευρωπαϊκής Ένωσης./ Να απαγορευτεί κάθε εμφάνιση (;; εννοεί= εξαγωγή, παράδοση;) όπλων από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα προς τη γειτονική χώρα.»/ Να σταλεί στον Πρωθυπουργό, στη Βουλή, στους Έλληνες ευρωβουλευτές, και να σταλεί και στη συναυλία που θα γίνει υπέρ του Κουρδικού λαού από τους δέκα Δήμους». Προτάθηκε από το Μάριο Σκορτσή να συμπεριληφθεί και αναφορά στο Κυπριακό. Ψηφίστηκε ΟΜΟΦΩΝΑ.

Πρακτικά Δ.Σ. της 7.9.1995, με θέμα: «Ψήφισμα για την εμπόλεμη περιοχή στη Γιουγκοσλαβία και τους βομβαρδισμούς κατά των Σερβοβόσνιων».

σ. 129: «ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑΣ: Το Π Ρ Ω Τ Ο ψήφισμα αφορά για την εμπόλεμη περιοχή στη Γιουγκοσλαβία και τους βομβαρδισμούς κατά των Σερβοβόσνιων. (διαβάζει). «Το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου μας, εκφράζοντας την κοινή συνείδηση του λαού μας, είναι υποχρεωμένο να διαμαρτυρηθεί έντονα και να καταδικάσει στο σύνολό τους νατοϊκούς βομβαρδισμούς κατά των Σέρβων της Βοσνίας και την κάλυψη που προσφέρει σε αυτούς ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών./ Οι βομβαρδισμοί, που ξεκίνησαν με το πρόσχημα θυμάτων από μια, υπόπτου προέλευσης, οβίδα στην αγορά του Σεράγιεβο, έχουν ήδη κοστίσει πολλαπλάσιο αριθμό ανθρωπίνων ζωών. Αν οι πραγματικοί στόχοι όλης αυτής της αιματοχυσίας είναι η πολιτική και στρατιωτική εξάρτηση του Σέρβικου λαού και η οικονομική διείσδυση και κυριαρχία των ισχυρών, τότε έχουμε τον σύγχρονο ορισμό της βαρβαρότητας. Αυτά, τα αποδεικνύει η αδιαφορία για τις θηριωδίες των άλλων εμπόλεμων και η ενθάρρυνση της αδιαλλαξίας των Μουσουλμάνων./ Ζητάμε τον άμεσο τερματισμό των βομβαρδισμών, τη δια της ειρήνης αναζήτηση της ειρήνης, τη μη μετατροπή του ΟΗΕ σε μέλος (ενν.= μέρος;) των εμπόλεμων. Τασσόμεθα υπέρ της αυτοδιάθεσης των λαών, υπέρ της άμεσης κατάπαυσης του πυρός, υπέρ της άμεσης έναρξης των διαπραγματεύσεων». . . . «ΔΗΜΑΡΧΟΣ (=Α. Αργυρίου): Λοιπόν εάν θέλετε να έχει μια κοινή εξέλιξη το ψήφισμα . . .κ. Καρανικόλα θα πρέπει να το καταθέσετε στο Προεδρείο, όπως σας δώσαμε και το δικό μας ψήφισμα. . . να σας κάνουμε και εμείς τις δικές μας παρατηρήσεις. . . . και νάρθει προς συζήτηση στην πρώτη συνεδρίαση. Έτσι δεν μπορεί να περάσει. ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑΣ: Κανένα πρόβλημα».

Σημείωση: Στα πρακτικά των επόμενων συνεδριάσεων του Δ.Σ. έως το τέλος του 1995, δεν φαίνεται να επανήλθε προς ψήφιση. Εικάζω ότι και από τα δύο μέρη δεν επιδείχτηκε το ανάλογο ενδιαφέρον ή ατόνησε το θέμα. Δημοσιεύεται όμως στην «Ανανεωτική Αλίμου», Ιούνιος 95, αρ.φ. 9, σ.4 κάτω από το τίτλο «Ψηφίσματα που πρότεινε η ΑΝ.Κ.Α. /Για τους Νατοϊκούς βομβαρδισμούς

κατά των Σέρβων της Βοσνίας» και με την προσθήκη, στην εφημερίδα, «... τη μη μετατροπή του ΟΗΕ ΚΑΙ ΤΩΝ ΗΠΑ μέλος των εμπολέμων...».

Πρακτικά Δ.Σ. της 7.9.1995, με θέμα:

«Για τις πυρηνικές δοκιμές της Γαλλίας».

σελ. 130: «ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑΣ: Να προχωρήσω στην ανάγνωση του ΔΕΥΤΕΡΟΥ ψηφίσματος, που είναι για τις πυρηνικές δοκιμές; (διαβάζει): «Το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Αλίμου ενώνει τη φωνή του με τις φωνές διαμαρτυρίας των δημοτών της πόλης μας, καθώς και των πολιτών που σε όλο τον κόσμο διαμαρτύρονται έντονα και καταδικάζουν την επιμονή της Γαλλικής Κυβέρνησης και του Προέδρου Σιράκ, στην έναντι παντός κόστους συνέχιση των πυρηνικών δοκιμών./ Η αλαζονεία και η περιφρόνηση της παγκόσμιας συνείδησης για την ασφάλεια από τη ραδιενέργεια, την προστασία του περιβάλλοντος, και την εξάλειψη του τρόμου των πυρηνικών οπλοστασίων, δεν τιμούν τον πολιτισμό και τις δημοκρατικές παραδόσεις της Γαλλίας. Είναι πράξεις που δεν ανήκουν στο σύγχρονο πολιτισμένο κόσμο./ Ζητούμε από τη Γαλλική Κυβέρνηση την άμεση διακοπή του προγράμματος των πυρηνικών δοκιμών, από τον ΟΗΕ να πάρει σαφή και αποτελεσματική θέση στο ζήτημα. Από την ΚΕΔΚΕ και την Ελληνική Κυβέρνηση, να εκφράσουν με διαύγεια τη θέση των ΟΤΑ και του ελληνικού λαού».

Σχόλιο: Μετά από συνεννόηση στο Δ.Σ., να γραφτεί ως υπογραφή του ψηφίσματος: «Δημοτικό Συμβούλιο», «Δήμαρχος», ψηφίστηκε ομόφωνα από τους παρόντες. Δημοσιεύεται και στις α) «Ανανεωτική Αλίμου», Ιούνιος 1995, αρ. φ. 9, σ. 4, κάτω από τον τίτλο: «Ψηφίσματα που πρότεινε η ΑΝ.Κ.Α.», και, β) «Φωνή του Αλίμου», Σεπτέμβριος 1995, φ. 220 σελ. 4.

Πρακτικά Δ.Σ. της 7.9.1995.

σ.129: «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Περνάμε στα ψηφίσματα συνάδελφοι. Το ψήφισμα που αφορά τη διαμαρτυρία/ καταγγελία του αφανισμού των Κωνσταντινουπολιτών στις 5 και 6 Σεπτεμβρίου του 1955, έχει συμφωνηθεί κι από τον κ. Αλούκο και από τον κ. Θωμόπουλο και δε θα το διαβάσω. Ήδη σήμερα το πρωϊ μοιράστηκε και πήγε εκεί που έπρεπε να πάει. . . .».

Σημείωση: Έτσι δεν αναγράφεται στα Πρακτικά. Δημοσιεύτηκε όμως στην εφημερίδα «Φωνή του Αλίμου», Σεπτέμβριος 1995, αρ. φύλλου 220, σ.3:

«ΔΗΜΟΣ ΑΛΙΜΟΥ. ΨΗΦΙΣΜΑ διαμαρτυρίας και καταγγελίας του αφανισμού των Κωνσταντινουπολιτών./ Με αφορμή τη θλιβερή 40^η επέτειο των βανδαλισμών και θηριωδιών, που οργανώθηκαν από το επίσημο Τουρκικό Κράτος, τη νύχτα της 6^{ης} προς 7^η Σεπτεμβρίου 1955 («Σεπτεμβριανά») σε βάρος της Ελληνικής μειονότητας στην Κωνσταντινούπολη, με σκοπό τον πλήρη αφανισμό της./ Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ, Υπενθυμίζουν ότι:/ Ενώ μας χωρίζουν 5 χρόνια από τον 21ο αιώνα, η Τουρκία αν και προσπαθεί να επιδείξει Ευρωπαϊκό Προσωπείο, εν τούτοις συνεχίζει ν' αδιαφορεί και να καταπατεί απροκάλυπτα τα ανθρώπινα δικαιώματα./ Παρά τη διεθνή κατακραυγή, συνεχίζει την επεκτατική πολιτική της, εισβάλλει στο Ιράκ, όπως στην Κύπρο το 1974 και το 1938 στη Συρία, με σκοπό αυτή τη φορά να εξοντώσει τους Κούρδους. Οι ενέργειες αυτές αποτελούν συνέχεια του προγράμματος των εκάστοτε Τουρκικών κυβερνήσεων για εθνική κάθαρση. Το πρόγραμμα αυτό άρχισε να εφαρμόζεται από το 1908 και είχε σαν συνέπεια τη Γενοκτονία εκατομμυρίων Αρμενίων, Ελλήνων και άλλων λαών της Μικράς Ασίας. Η τελευταία πράξη του σχεδίου αυτού υπήρξε ο αφανισμός του Ελληνισμού της Κωνσταντινούπολης. Η εφαρμογή του προγράμματος έναντι των Ελλήνων της Κωνσταντινούπολης δεν σταματά ακόμη και σήμερα που ο αριθμός τους έγινε ελάχιστος. / Αυτές είναι οι αντιλήψεις περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων της σημερινής «δημοκρατικής» Τουρκίας. / Ο Δήμος Αλίμου που στην πληθυσμιακή του δομή περιλαμβάνει περίπου 15.000 εκπατρισθέντες και απελαθέντες από την Τουρκική Κυβέρνηση, Κωνσταντινουπολίτες, Ίμβριους και Τενέδιους, απευθύνεται δια του Δημάρχου και των μελών του Δημοτικού Συμβουλίου στην Ελληνική και τη Διεθνή Κοινή Γνώμη, στις Κυβερνήσεις και τα Κοινο-βούλια όλων των πολιτισμένων χωρών και ΖΗΤΑ: / 1.- Από την Ελληνική Βουλή ν'

ανακηρύξει την 6^η Σεπτεμβρίου 1955 ως «Ημέρα Μνήμης» του ξεριζωμού του Ελληνισμού της Κωνσταντινούπολης. / 2.- Από την Τουρκική Βουλή ν' αναγνωρίσει τους βανδαλισμούς των Σεπτεμβριανών, και να ζητήσει συγγνώμη. / 3.- Από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ν' ανακηρύξει την 6^η Σεπτεμβρίου 1955 ως μία από τις ημέρες καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. / Τέλος με ΟΜΟΦΩΝΗ απόφαση, το Δημοτικό Συμβούλιο αποφασίζει να επιδοθεί το παρόν ψήφισμα στον Πρέσβη της Τουρκίας, στους Διεθνείς Οργανισμούς καθώς και να κοινοποιηθεί αυτό στα διάφορα Κωνσταντινουπολίτικα Σωματεία που εδρεύουν στην Ελλάδα και το εξωτερικό. / Ο Δήμαρχος Αργύρης Αργυρίου./ Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου».

Πρακτικά Δ.Σ. της 4.3.1996 με θέμα: «Ανάγνωση και επικύρωση της «Χάρτας της Ακρόπολης των Αθηνών» για την Παγκόσμια Ειρήνη και την Ανθρώπινη Αξιοπρέπεια».

σ. 201: Χάρτα της Ακρόπολης των Αθηνών για την Παγκόσμια Ειρήνη και την Ανθρώπινη Αξιοπρέπεια. 50 χρόνια πριν, το τέλος του πολέμου. 50 χρόνια μετά η Ανθρωπότητα αγωνίζεται για να μην ξεχάσει . . .Αγωνιά για να μην ξανασυμβεί . . Στο κατώφλι του 21^{ου} αιώνα η ανθρωπότητα συγκλονίζεται από αλλεπάλληλες κρίσεις σε όλα τα πεδία της κοινωνικής πολιτικής, οικονομικής και πολιτισμικής ζωής. Η κοινωνία των 2/3 αρχίζει να διαμορφώνεται και η απειλή της αναβίωσης του ναζισμού είναι πλέον ορατή. Μόνο που τώρα γνωρίζουμε και αντιστεκόμαστε. Ξέροντας ότι η ελευθερία της σκέψης, η ελεύθερη διακίνηση των ιδεών, η δημοκρατία, ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αποτελούν την ασπίδα της προάσπισης της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, δεν θα επιτρέψουμε να καταλυθούν. ΓΙ ΑΥΤΟ: Εμείς οι εκλεγμένοι εκπρόσωποι των Τοπικών Κοινωνιών δεσμευόμαστε να αγωνιστούμε: 1.- Για την κατοχύρωση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, το σεβασμό των διεθνών συνθηκών και τη διεύρυνση της Δημοκρατίας. 2.- Για την ενεργοποίηση των πολιτών με την επανασύνδεση του κοινωνικού ιστού και την αναζήτηση των ανθρωπίνων αξιών. 3.- Για την πλήρη εξάλειψη των φυλετικών, κοινωνικών και θρησκευτικών διακρίσεων. 4.- Για το δικαίωμα του ανθρώπου σε ίσες ευκαιρίες

για μια αξιοπρεπή ζωή. 5.- Για την ανάπτυξη, με σεβασμό στον άνθρωπο και το περιβάλλον. 6.- Για το σταμάτημα του ρατσισμού και της ξενοφοβίας με την κατοχύρωση των δικαιωμάτων των κοινωνικών μειονοτήτων και των οικονομικών προσφύγων. 7.- Για τη δημιουργία όλων εκείνων των συνθηκών και όρων που θα επιτρέψει να συνυπάρχουν άνθρωποι με διαφορετικές καταγωγές και πολιτισμικές καταβολές, σε μια ανθρώπινη κοινωνία που θα σέβεται τις ιδιαιτερότητές τους. 8.- Για τον παγκόσμιο αφοπλισμό και την εξάλειψη των αιτιών που θέτουν σε κίνδυνο την παγκόσμια ειρήνη. 9.- Για την καταπολέμηση των παλαιών και νέων μορφών φτώχειας με την κατοχύρωση ίσων δικαιωμάτων στην εκπαίδευση, στην εργασία, στις κοινωνικές παροχές και στον ελεύθερο χρόνο. 10.- Για την προστασία των κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων όλων των πολιτών.

Όλοι εμείς που πήραμε την πρωτοβουλία αυτή, Έλληνες εκπρόσωποι της Αυτοδιοίκησης, από μία Χώρα με παγκόσμια αναγνώριση για τους αγώνες και τις θυσίες της ενάντια στο ναζισμό. ΚΑΛΟΥΜΕ του εκπροσώπους της Τ.Α. της Παγκόσμιας Κοινότητας να συνυπογράψουν της Χάρτα της Ακρόπολης των Αθηνών, για την Παγκόσμια Ειρήνη και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και να αγωνιστούμε μαζί για την εφαρμογή της. Πιστεύουμε ότι το αιώνιο φως που προβάλλει καθημερινά από τον ιερό βράχο της Ακρόπολης θα αποτελέσει την πηγή έμπνευσης για τη νίκη των παναθρώπινων αξιών απέναντι στις δυνάμεις του σκοταδισμού». «Εγκρίνεται ΥΠΕΡ 17, ΚΑΤΑ 0, ΠΑΡΩΝ 1 (Καρανικόλας)».

Πρακτικά ΔΣ συνεδρίασης 26.2.1999 με έκτακτο θέμα:

«Ψήφισμα για τον Αμπντουλάχ Οτσαλάν».

σελ. 238: «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ψήφισμα για τον ΑΜΠΝΤΟΥΛΑΧ ΟΤΣΑΛΑΝ./ Ο ελληνικός λαός γνώρισε πολλές φορές στην ιστορία του το βαρύ χέρι της αδικίας. Το ρόλο των κατασταλτικών μηχανισμών. Τη χρήση των βασανιστηρίων και των δικών, που κατ' ευφημισμό απέβλεπαν στην απόδοση δικαιοσύνης. Γι αυτό και είναι ιδιαίτερα ευαίσθητος σχετικά με τα μαρτύρια που υφίσταται ο Κούρδος ηγέτης Αμπντουλάχ Οτσαλάν. Για τη χρήση των ψυχοφαρμάκων που μετατρέπουν τον ανακρινόμενο σε άβουλο όργανο των βασανιστών. Για την παρωδία δίκης που ετοιμάζει η Άγκυρα./ Ο Δήμος και οι δημότες Αλίμου

ενώνουν τη φωνή τους με τη φωνή της ελληνικής και της διεθνούς κοινής γνώμης και ζητούν την ενεργοποίηση όλων των ευρωπαϊκών και διεθνών δυνάμεων, κυβερνήσεων, οργανισμών, μαζικών φορέων, ώστε να ασκηθεί η μεγαλύτερη δυνατή πίεση στην Τουρκία και να γίνει πραγματικότητα μια δίκαιη δίκη για τον Αμπντουλάχ Οτσαλάν./ Όμως επειδή πολλά βαριά σύννεφα συγκεντρώθηκαν πάνω από τον ουρανό μας, με αφορμή τους χειρισμούς της υπόθεσης από την ελληνική πλευρά, θεωρούμε αναγκαία τη διερεύνηση σε βάθος όλου του θέματος, ώστε να ξεκαθαριστεί πλήρως το θολό τοπίο, να αποδοθούν οι ευθύνες όπου υπάρχουν και να γίνει πάλι σαφές πως ο ελληνικός λαός σύσσωμος βρίσκεται στο πλευρό των Κούρδων, που διεκδικούν το στοιχειώδες: ΜΙΑ ΔΙΚΗ ΤΟΥΣ ΠΑΤΡΙΔΑ».

Σημείωση: *(πέραν άλλων προτάσεων συμπλήρωσης του ψηφίσματος, που αντικρούστηκαν διότι κρίθηκε ότι περιέχονταν)*. σ. 245 επ.: «ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ (= συνθετικά): « . . . «Όμως επειδή πολλά βαριά σύννεφα συγκεντρώθηκαν πάνω από τον ουρανό μας, με αφορμή τους χειρισμούς της υπόθεσης . . .», να βγάλουμε τις λέξεις «από την ελληνική πλευρά» και να συνεχίσουμε «...θεωρούμε αναγκαία τη διερεύνηση σε βάθος όλου του θέματος» .... Και βάζουμε μέσα τους πάντες». ΜΑΝΤΖΟΥΡΑΝΗΣ: « . . . Τα σύννεφα μαζεύτηκαν από κυβερνητικούς χειρισμούς. Για να μην πάμε σε όλη την κυβέρνηση, γιατί, ενδεχομένως, και κάποιοι άνθρωποι από την κυβέρνηση δεν είχαν συμμετοχή, εγώ επιμένω στο «από την ελληνική πολιτεία» η οποία ασκεί ....», (παρέμβαση Δημάρχου εκτός μικροφώνου) . . . (ταυτόχρονες διαλογικές συζητήσεις). ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λύεται η συνεδρίαση ώρα 1.20 π.μ.».

Σημείωση: Δεν αναγράφεται, αλλά φαίνεται ότι ψηφίστηκε ΟΜΟΦΩΝΑ. Δεν γνωρίζω την τελική διατύπωση. Προσδοκώ ύπαρξή του στο Αρχείο.

Πρακτικά ΔΣ συνεδρίασης 31.3.1999.

σελ. 13: «ΑΡΓΥΡΙΟΥ: . . . Έχουμε να καταθέσουμε μία πρόταση ψηφίσματος για τα γεγονότα που . . . (= εννοεί τους συνεχείς βομβαρδισμούς από το ΝΑΤΟ στη Νέα Γιουγκοσλαβία). ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Υπάρχει και της Διοίκησης, οπότε μπορούμε να το . . . ΑΡΓΥΡΙΟΥ: Όπως βλέπω, υπάρχει και από την πλευρά

της ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ. (σημ= προφανώς ο Χρ. Στεφανάκης ή εγώ, κρατούσαμε το σχέδιο έτοιμοι να το καταθέσουμε). Θα παρακαλέσω έτσι να γίνει μια συρραφή (= σύνθεση) για να μπορέσουμε . . . Έτσι; Σας το καταθέτουμε. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κύριε Δόγκα, μπορείτε το ψήφισμα. . . ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Κάντε μια συνεργασία με το υπάρχον, τα τρία μαζί να συμπέσουν. . . .».

σελ. 211: «ΔΟΓΚΑΣ: Τις μέρες που πέρασαν από τότε που ξεκίνησαν οι βομβαρδισμοί, μέσα από τον (. . .) των ειδήσεων και την ένταση των συναισθημάτων . . . Τώρα στο συγκεκριμένο θέμα. Υπάρχουν τρία κείμενα που λένε περίπου την ίδια ουσία, αλλά είναι πολύ διαφορετικό το ύφος της γραφής του ενός κειμένου από το άλλο και είναι πολύ δύσκολο να κάτσεις να το παιδέψεις. Εγώ θα πρότεινα, εφόσον βέβαια κατατεθούν όλα, να υιοθετηθεί το ψήφισμα που έχουν ψηφίσει έτσι και αλλιώς οι σχολικές κοινότητες, και να βγει μια ενιαία θέση για τον Αλιμο. (παρέμβαση κ. ΚΕΦΑΛΑ εκτός μικροφώνου). ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Παρακαλώ! Παρακαλώ! Καθίστε, σας παρακαλώ, δύο λεπτά. Εδώ καθίσαμε μέχρι τις δύο παρά τέταρτο! ΚΕΦΑΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να το αναγνώσω. . ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Εγώ δεν νομίζω ότι με την ανάγνωση θα βγει τίποτα. Είμαστε πολύ κουρασμένοι όλοι. Νομίζω ότι κάντε μια συνεργασία. Θα μοιράσουμε αυτό το κείμενο και κάντε . . .(παρέμβαση κ. Κεφαλά εκτός μικροφώνου). ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Ναι αλλά δεν μπορούμε . . .με το να διαβάζουμε τώρα, δε βγαίνει τίποτα. Εγώ νομίζω να ανταλλάγουν να γίνει μία προσπάθεια . . . Σε ό,τι συμφωνήσετε, είμαστε μέσα. . . ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Στα πρακτικά θα μπούν και τα τρία. Από εκεί και πέρα , στο ενιαίο θα πρέπει να τοποθετηθεί και ο κ. Θωμόπ. αν συμφωνεί . . ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Θα διανεμηθεί. Αυτή η κίνηση θα διανεμηθεί στα μέλη και θα συμφωνήσουμε όλοι».

Σχόλιο: Στα Πρακτικά της 31.3.1999 δεν καταχωρήθηκε κανένα ψήφισμα. Το ενιαίο ή κοινό κείμενο (βλ. πιο κάτω) επίσης δεν καταχωρήθηκε, ούτε το έχω.

σ. 10: «ΔΗΜΑΡΧΟΣ: . . . στις 15 Απριλίου 1999 . . . με σύμφωνη γνώμη 13 Δήμων της περιοχής μας συναντηθήκαμε στο Δημαρχείο της Ηλιούπολης με σκοπό το συντονισμό των ενεργειών ούτως ώστε να διατυπώσουμε και να διατρανώσουμε τη διαφωνία μας σχετικά με τους Νατοϊκούς βομβαρδισμούς στη φίλη και γείτονα χώρα τη Σερβία . . .». Στη σ. 11 των Πρακτικών δημοσιεύεται μια «Ανακοίνωση» των Δημάρχων, περιέχουσα αναγγελία και των κινητοποιήσεων, που έχει ως ακολούθως:

«Εμείς, οι Δήμαρχοι των παραπάνω Δήμων – και είναι: ο Δήμος Ηλιούπολης, Νέας Σμύρνης, Γλυφάδας, Παλ. Φαλήρου, Βύρωνα, Αγίου Δημητρίου, Αλίμου, Αργυρούπολης, Καισαριανής, Δάφνης, Βούλας, Ελληνικού και Υμηττού -- εκφράζοντας την ανάγκη των δημοτών μας να διαμαρτυρηθούν για την εγκληματική μονομερή επίθεση του ΝΑΤΟ και των ΗΠΑ εναντίον του ανεξάρτητου Σερβικού Κράτους και του Σερβικού λαού, συγκεντρωθήκαμε στο δημαρχείο του Δήμου Ηλιούπολης, σήμερα, Πέμπτη 15 Απριλίου (= 1999) προκειμένου από κοινού να αποφασίσουμε τις ενέργειες και τα μέσα που θα χρησιμοποιήσουμε για το σκοπό αυτό./ Μετά από εκτεταμένη και εμπειριστατωμένη συζήτηση, ομόφωνα καταλήξαμε τόσο στο ότι είναι απαραίτητο να κάνουμε πιο έντονη την παρουσία μας ως Φορείς της Τ.Α. και ανεξάρτητα από όσες μεμονωμένες ενέργειες έχουμε μέχρι σήμερα κάνει εντός των ορίων των Δήμων μας. Προς το σκοπό αυτό, ο μ ό φ ω ν α α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε: ***Την κοινή συνέντευξη τύπου των Δημάρχων, την Τετάρτη 21 Απριλίου – σήμερα, στις 12 το μεσημέρι – στην αίθουσα της ΕΣΗΕΑ, καθώς και την πρόσκληση όλων των μέσων ενημέρωσης, ελληνικών και ξένων, όπου θα αναπτύξουμε τους λόγους και τη σημασία της πρωτοβουλίας μας, καθώς και τις μελλοντικές ενέργειες διαμαρτυρίας μας μέχρι την τ ε λ ι κ ή και ο ρ ι - σ τ ι κ ή κατάπαυση των αμερικανοναϊκών βομβαρδισμών. *** Την πραγμα-τοποίηση κοινού ανοιχτού δημοτικού συμβουλίου, με τη συμμετοχή όλων των Δημοτικών μας Συμβούλων και των 13 Δήμων, τη Δευτέρα 26 Απριλίου και ώρα 7 μ.μ. στο Πάρκο Ελευθερίας, όπου βρίσκεται το άγαλμα του Ελευθερίου Βενιζέλου, παραπλεύρως της Αμερικανικής Πρεσβείας. *** Την έγκριση και έκδοση κοινού ψηφίσματός μας στη διάρκεια του κοινού ανοιχτού Δημοτικού Συμβουλίου και την άμεση επίδοσή του από όλους μαζί τους Δημάρχους, στις πρεσβείες των ΗΠΑ, των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των κρατών των Βαλκανίων, τον

Πρωθυπουργό, τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων και τους αρχηγούς των πολιτικών κομμάτων. *** Την από κοινού συγκέντρωση τροφίμων και φαρμακευτικού υλικού και την άμεση αποστολή του στη Σερβία, με συνοδεία εκπροσώπων των Δήμων μας. *** Την επίσκεψη των Δημάρχων στο Βελιγράδι και στο Νοβισάντ».

σ. 13: «ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Επίσης, πρέπει να σας πω ότι υπάρχει και διαμορφώθηκε το κοινό ψήφισμα, το οποίο νομίζω ότι σας έχει μοιραστεί και το έχετε. Ήδη επικοινωνήσαμε με τους επικεφαλής των παρατάξεων για τυχόν παρατηρήσεις. Έγιναν διάφορες παρατηρήσεις από τους 13 Δήμους που συμμετέχουν και το ψήφισμα που κρατάτε στα χέρια σας είναι το τελικό . . Είναι μια κίνηση, νομίζω, αρκετά σημαντικής πολιτικής σημασίας . . Θα πρότεινα στο Δ.Σ. κ.Πρόεδρε. . . να αποφασίσουμε τη δημιουργία ενός κοινού λογαριασμού, νομίζω στην Εθνική Τράπεζα για το Δήμο μας, στον οποίο το πρώτο ποσό των 2 εκατ. δραχμών θα κατατεθεί από πλευράς του Δήμου, και ζητάμε την έγκρισή σας για αυτό. . . . .».

Σχόλιο: Το «κοινό Ψήφισμα» εγκρίθηκε σιωπηλά, χωρίς να υπάρχει το κείμενο στα Πρακτικά μέχρι το τέλος της συνεδρίασης. Η απόφαση για το άνοιγμα του λογαριασμού στην ΕΤΕ και κατάθεση 2 εκ. ψηφίστηκε ομόφωνα.

Σχόλιο 2: Το Ψήφισμα (σχέδιο) που κατέθεσε η Διοίκηση/ ΑΝΚΑ/ Αλ. Αλούκου, δεν το έχω. Στην εφημ. ΑΝΑΝΕΩΤΙΚΗ, στα φύλλα 28 Μαρτ.-Μάιος, και 29 Ιούνιος- Ιούλιος 1999, ΔΕΝ έχει δημοσιευτεί το σχέδιο αυτό, ή το κοινό ψήφισμα, ούτε σε αυτά γίνεται οποιαδήποτε άλλη αναφορά στο θέμα.

Σχόλιο 3: Το Ψήφισμα που κατέθεσε η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ/Αργ. Αργυρίου, δεν το έχω. Στο φυλ. 249, Μάρτιος 1999 της «Φωνής του Αλίμου», δημοσιεύεται το ακόλουθο κείμενο: «Πρόταση Ψηφίσματος./ Καταδικάζουμε την προκλητική κι απρόκλητη επίθεση του ΝΑΤΟ εναντίον το φίλου και ομόδο-ξου κράτους της Σερβίας, με πρόσχημα τα ανθρώπινα δικαιώματα των Αλβανοφώνων του Κοσσυφοπεδίου. Η επίθεση αυτή έγινε χωρίς προηγούμενη απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, ο ρόλος του οποίου πλέον είναι καθαρά διακοσμητικός και βαδίζει στα χνάρια της προκατόχου του Κοινωνίας των Εθνών./ Η ευαισθησία των ισχυρών μελών της Βορειο-Ατλαντικής

Συμμαχίας είναι πολύ επιλεκτική. Στην Τουρκία δεν παραβιάζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα των μειονοτήτων; Τριάντα εκατομμύρια Κούρδοι αγωνίζονται και βασανίζονται 20 ολόκληρα χρόνια για την ανεξαρτησία τους χωρίς να συγκινούνται οι ισχυροί της γης, οι οποίοι πολύ υποκριτικά εκφράζουν ευχές για μια «δίκαιη δίκη» του ΑΜΠΝΤΟΥΛΑΧ ΟΤΣΑΛΑΝ που τον αποκαλούν «τρομοκράτη» και τη σύλληψη του οποίου είδαν μάλλον με ανακούφιση./ Εμείς οι Έλληνες που ζήσαμε 400 χρόνια κάτω από τον στυγνό Τουρκικό ζυγό, βρισκόμαστε ψυχικά πιο κοντά στο δράμα των Κούρδων και του Σερβικού Λαού. Προκαλεί λύπη και αγανάκτηση το γεγονός ότι οι ΗΠΑ που παλιά εθεωρούντο το λίκνο της Ελευθερίας και της Δημοκρατίας έχουν αυθαίρετα μετατραπεί σε «διεθνή χωροφύλακα», σκοτώνοντας και καταδυναστεύοντας λαούς ολόκληρους προς όφελος των δικών τους και μόνο συμφερόντων. Θα τρίζουν τα κόκαλα του Τζώρτζ Ουάσιγκτον και του Αβραάμ Λίνκολ στους τάφους τους !!! Δυστυχώς αυτή η «PAX AMERICANA» βρήκε συμμάχους τις «σοσιαλιστικές» κυβερνήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία αντί να αναδειχθεί σε μια σεβαστή ηγετίδα δύναμη ενώνοντας όλα τα κράτη της Ευρώπης μετατρέπεται σε ουραγό των Αμερικανών./ Καλούμε τους δημοκρατικούς λαούς να αντιληφθούν το μέγεθος των κινδύνων που είναι δυνατό να προκληθούν από την απροκάλυπτη αυτή ενέργεια στην πιο ευαίσθητη περιοχή της Ευρώπης, τα Βαλκάνια. Καλούμε επίσης τις Κυβερνήσεις των ΗΠΑ και της Ε.Ε. που ξαφνικά πολύ ευαίσθητοποιήθηκαν για τα ανθρώπινα δικαιώματα, να θυμηθούν τα δεκάδες ψηφίσματα του ΟΗΕ για το Κυπριακό που επί 25 χρόνια περιφρονεί η Τουρκία και να απαιτήσουν την εφαρμογή τους με ανάλογες ενέργειες./ Αλίμος 31 Μαρτίου 1999./ Αργύρης Αργυρίου, Αναστάσιος Κεφαλάς, Νικόλαος Τσαμπαρλής, Γεώργιος Λιακόπουλος, Ιωάννης Ταρασιάδης».

Σχόλιο 4: Το Ψήφισμα που κατέθεσε η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΠΟΛΙΤΩΝ, έχει ως ακολούθως: «ΨΗΦΙΣΜΑ./ Το δημοτικό συμβούλιο Αλίμου./ ΑΦΟΥ ΕΛΑΒΕ ΥΠΟΨΗ ΤΟΥ./ 1.- Τους βομβαρδισμούς που συντελούνται από τις ΝΑΤΟϊκές δυνάμεις στη Γιουγκοσλαβία με κύριο αποτέλεσμα τη δολοφονία και τον ξεσπιτωμό άμαχων πληθυσμών Σέρβων και Κοσοβάρων.-/ 2.- Τον ισχυρισμό των επιδρομέων ότι η επιχείρηση αυτή έχει ανθρωπιστικό χαρακτήρα, τον οποίον θεωρεί τουλάχιστον εντελώς ανεύθυνο και προσχηματικό./ 3. Τη βαριά

ευθύνη του καθεστώτος του Βελιγραδίου για τη δραματική εξέλιξη της κατάστασης στο Κοσσυφοπέδιο, όπως και για τη ριζοσπαστικοποίηση του ρεύματος για την ανεξαρτησία που προέκυψε./ ΨΗΦΙΖΕΙ. . . . α.- Καταδικάζει τα αεροπορικά πλήγματα του ΝΑΤΟ στη Νέα Γιουγκοσλαβία που παραβιάζουν το διεθνές δίκαιο, τις βασικές αρχές του Χάρτη του ΟΗΕ και γίνονται χωρίς την άδεια του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ. Οποιαδήποτε παράτασή τους δεν κάνει τίποτα άλλο από το να σπέρνει τον όλεθρο, να οξύνει τους εθνικισμούς και να ενισχύει το στρατόπεδο των εξτρεμιστών./ β.- Απευθύνει έκκληση και απαίτηση να σταματήσουν αμέσως οι βομβαρδισμοί, για να αποφευχθεί κάθε κίνδυνος αποσταθεροποίησης όλης της περιοχής των Βαλκανίων, αλλά και ανατροπής των κεκτημένων της δύσκολης διαπραγμάτευσης του Ραμπουαγιέ. Η τυχόν συνέχιση των επιθέσεων και η ενδεχόμενη αποστολή χερσαίων δυνάμεων στο Κοσσυφοπέδιο, δεν μπορούν παρά να οδηγήσουν σε αδιέξοδο και να εξαφανίσουν κάθε ελπίδα συμφωνημένης πολιτικής λύσης, που θα άνοιγε την προοπτική ειρηνικής συγκατοίκησης και συνεργασίας ανάμεσα στις διάφορες συνιστώσες των γιουγκοσλαβικών πληθυσμών./ γ,- Ζητά από την Ευρωπαϊκή Ένωση να επιδείξει την απαιτούμενη τόλμη, όραμα και έμπνευση, για να προχωρήσει σε μια ενιαία εξωτερική πολιτική και τη δημιουργία μηχανισμών αποτροπής./ δ.- Ζητά από την ελληνική Κυβέρνηση να σταματήσει την παροχή οποιασδήποτε μορφής διευκόλυνσης στο ΝΑΤΟ και να αναλάβει πρωτοβουλίες (σε κάθε διεθνή οργανισμό, την Ευρώπη και τα Βαλκάνια) για την παύση κάθε πολεμικής ενέργειας και την εξεύρεση ειρηνικής και πολιτικής λύσης». (βλ. ΤΟ ΧΡΕΟΣ, κεφ. «Δημοτικές Κινήσεις, Συνεργασία Πολιτών», όπου έχουν κατατεθεί και φωτό από την πορεία διαμαρτυρίας της 3.4.1999).

Σημείωση: Στην εφ. «Παρέμβαση» φ. 50 Μαρτ-Απριλ. 1999, δημοσιεύεται ρεπορτάζ για τα τρία σχέδια, και το κοινό ομόφωνο ψήφισμα, αλλά χωρίς το κείμενό του. Και ακόμα: «Επί πλέον, με πρωτοβουλία του ΣΥΝ Αλίμου, οι Τοπικές Οργανώσεις των ΠΑΣΟΚ, ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ και ΔΗΚΚΙ, εξέδωσαν κοινή ανακοίνωση και την 3.4.1999 οργάνωσαν αντιΝα-τοϊκή πορεία διαμαρτυρίας και πικετοφορία, η οποία ξεκίνησε από τη Δωδεκα-νήσου, διέσχισε την Ιωνίας- Θεομήτορος- Καλαμακίου – Νίκης- Αυξεντίου, και κατέληξε στη Θουκυδίδου. Η συμμετοχή πολιτών ήταν αρκετά ικανοποιητική, λαμβανομένου υπόψη ότι η πορεία έγινε αμέσως μετά την έναρξη των βομβαρ-

δισμών. Το ΚΚΕ αν και προσκλήθηκε, αρνήθηκε να συμμετάσχει. Τέλος, 13 Δήμοι της περιοχής, οργάνωσαν την 26.4.1999 ανοικτή συνεδρίαση των δημ. συμβουλίων, στο «Πάρκο Ελευθερίας» (πρώην ΕΑΤ-ΕΣΑ), παραπλεύρως της Αμερικανικής Πρεσβείας, όπου επίσης εγκρίθηκε ομόφωνο ψήφισμα. Μία είναι η απαίτηση: **ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ!**». Στο ρεπορτάζ δημοσιεύεται και φωτογραφία από τη πορεία, με επισήμανση προσώπων. Την κοινή ανακοίνωση των τοπικών οργανώσεων των πιο πάνω κομμάτων, δεν έχω.

Πρακτικά ΔΣ συνεδρίασης της 10.11.1999.

σ. 9 επ.: «ΠΡΟΕΔΡΟΣ: . . . Υπάρχει ένα σχέδιο ψηφίσματος προς το ΔΣ, για τον ερχομό του Μπιλ Κλίντον. Θα μοιραστεί στις παρατάξεις, και, εάν συμφωνήσουμε ή δεν συμφωνήσουμε, θα μπει στο τέλος για ψήφιση. (παρέμβαση κ. Θωμόπουλου εκτός μικροφώνου). Ναι, πολίτες και παρατάξεις. Ο κ. Θεμιστοκλής ΔΑΛΕΖΙΟΣ, ο κ. Χρήστος ΔΟΥΡΙΔΑΣ, ο κ. Λουκάς ΚΟΡΦΙΑΤΗΣ». σ. 244. «ΔΗΜΑΡΧΟΣ: . . Διαβάζω ένα σχέδιο ψηφίσματος . . . μάλλον, το έχω διαβάσει, για την έλευση του Μπιλ Κλίντον . . . ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λοιπόν, ωραία, συμφωνούμε, γίνεται μια Επιτροπή από τον κ. Δόγκα, τον κ. Θωμόπουλο, τον κ. Τσαμπαρλή και εμένα» (αναβολή).

Σχόλιο: Στα πρακτικά της 22.12.1999 δεν γίνεται καμία αναφορά.

«Πρακτικά Δ.Σ., συνεδρίαση της 27.1.2003».

σ. 9: «ΚΟΝΔΥΛΗΣ: « . . . όλοι παρακολουθείτε τις εξελίξεις σχετικά με τον πόλεμο στο Ιράκ . . . θα ήταν σκόπιμο και χρήσιμο και το ΔΣ μας, που εκφράζει και εκπροσωπεί το σύνολο των δημοτών, να λάβει ένα ψήφισμα σχετικά με το ζήτημα αυτό.. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Επειδή αυτός ο πόλεμος, αν θα γίνει-ευχόμαστε να μη γίνει – θα είναι περισσότερο βιολογικός και χημικός και κινδυνεύουμε όλοι, είναι μέσα στις προθέσεις, φυσικά, και της δικής μας Διοίκησης να φέρει ένα ψήφισμα, το οποίο κ. Κονδύλη θα συμφωνήσουμε οι

τρεις του Προεδρείου, να συντάξουμε κάτι και να το φέρουμε στο Σώμα. Αν είστε σύμφωνοι. ΚΟΝΔΥΛΗΣ: Εντάξει». Σχόλιο: Στα Πρακτικά επόμενων συνεδριάσεων, δεν εντοπίστηκε.

«Πρακτικά Δ.Σ., συνεδρίαση έκτακτη της 23.1.2006. Μοναδικό θέμα:
«Συζήτηση και ψήφισμα για το μνημόνιο της Πολιτικής Επιτροπής της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης»,
(κοινώς: ψήφισμα για την εξομοίωση κομμουνισμού με το φασισμό).

Σχόλια ΑΘ: Το φαινόμενο του «αναθεωρητισμού» στην Ιστορία, μετά το 1989, δεν υπάρχει μόνο στην Πατρίδα μας, αλλά έχει εξαπλωθεί σε όλη την Ευρώπη. Στο πεδίο της Επιστήμης, αποδέχομαι, χωρίς «υποσημειώσεις», την ελευθερία στην επιστημονική έρευνα, χωρίς διαστρέβλωση των γεγονότων. Ο καθένας δικαιούται να έχει τη δική του άποψη-γνώμη, όχι όμως τα δικά του «δεδομένα» ή τη δική του «πραγματικότητα». Και τούτο διότι η ιστοριογραφία, όπως κάθε κοινωνική επιστήμη, έχει τις δικές της μεθόδους, πρωτόκολλα εργασίας και ελέγχους επιστημονικής ακεραιότητας και αρτιότητας, και, όπως κάθε επιστήμη (πρέπει να) είναι ανεξάρτητη από όλες τις εξουσίες—κρατικές, οικονομικές και μιντιακές. Στο θεσμικό επίπεδο, δεν είναι δυνατό ή κατανοητό με ψηφοφορία, οι πολιτικές πλειοψηφίες της Σ υ γ κ υ ρ ί ας, να «αποφαίνονται» για ιστορικά γεγονότα. Να κάνουν «ιδεολογική χρήση της Ιστορίας». Παρ όλα αυτά: Στην Πολιτική Επιτροπή της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης», φερόταν την 24.1.2006 προς ψήφιση ένα μνημόνιο, και εγκρίθηκε (όλοι οι Έλληνες ευρωβουλευτές έδωσαν αρνητική ψήφο) το «Ψήφισμα 1481/26.1.2006 της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης, σχετικά με την ανάγκη διεθνούς καταδίκης των εγκλημάτων των ολοκληρωτικών κομμουνιστικών καθεστώτων» το οποίο εγγράφηκε στο καθημερινό πολιτικό λεξιλόγιο ως «ψήφισμα για την εξομοίωση φασισμού και κομμουνισμού» με «προώθησή» του κυρίως από τις Χώρες της Ανατολικής Ευρώπης. Σε αυτό, λόγω του ακραίου και εξωπραγματικού χαρακτήρα του, αντιτάχτηκαν όχι μόνο οι προοδευτικές δυνάμεις, αλλά και οι συντηρητικές. Στην Τ.Α. μεταξύ άλλων και η ΚΕΔΚΕ έλαβε ψήφισμα με το οποίο απέρριπτε το «μνημόνιο» αυτό. Ακολούθησαν οι μεγαλύτεροι και οι μικρότεροι Δήμοι. Ο

Χρήστ. Δουρίδας / ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ, πρότεινε σχέδιο ψηφίσματος. Τελικά ο Δήμος μας, την 23.1.2006, ΟΜΟΦΩΝΑ (πλην Παναγιώτη Πιερράκου) έλαβε --- μετά από πρότασή μας, αντί για ψήφισμα, όπως εισαγόταν --- ΑΠΟΦΑΣΗ, με την οποία συντασσόταν με το ΟΜΟΦΩΝΟ ψήφισμα της ΚΕΔΚΕ της 12.1.2006 (όπως προέκυπτε από το Δελτίο τύπου που είχε εκδοθεί), με συμπληρώσεις που εισηγήθηκε ο Δήμαρχος Κώστας Μαντζουράνης.

Η τακτική αυτή της θεσμικής αναθεώρησης της Ιστορίας, με ψηφοφορίες/πλειοψηφίες!!, συνεχίστηκε και μετά το 2006: α) Η Εσθονική Προεδρία της Ε.Ε. την 23.8.2017 συγκάλεσε συνέδριο με θέμα τη: «κληρονομιά στον 21^ο αιώνα των εγκλημάτων που διαπράχτηκαν από τα κομμουνιστικά καθεστώτα», στο οποίο αρνήθηκαν να προσέλθουν (εκτός από τον Έλληνα, και) αρκετοί συντηρητικοί ή προοδευτικοί υπουργοί Δικαιοσύνης των άλλων χωρών, β) Το Ευρωπ. Κοινοβούλιο έλαβε το Ψήφισμα της 19.9.2019 σχετικά «με τη σημασία της ευρωπαϊκής μνήμης για το μέλλον της Ευρώπης {2019/2819/ RSP}.]]

Το κείμενο της απόφασης της ΚΕΔΚΕ, με τις συμπληρώσεις που είχε προτείνει ο Δήμαρχος, το οποίο εγκρίθηκε στο Δ.Σ. Αλίμου, ήταν το ακόλουθο:

«Η επικείμενη συζήτηση στην Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης του αντικομμουνιστικού μνημονίου αποτελεί μια απαράδεκτη προσπάθεια που κυοφορείται από αντιδραστικούς κύκλους, για να αλλάξει η Ιστορία της ανθρωπότητας, και πρέπει άμεσα να σταματήσει./ Η προσπάθεια εξομοίωσης της ιδεολογίας του κομμουνισμού με το ναζισμό και τον φασισμό αποτελεί πρόκληση προς την Ιστορική Μνήμη./ Εξισώνει τους θύτες με τα θύματα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, τους εγκληματίες με τους ήρωες./ Θεωρεί τους μεγαλύτερους αντιπάλους του ναζισμού και φασισμού, τους κομμουνιστές, εγκληματίες./ Ανησυχεί και διαμαρτύρεται γιατί, ενώ οι χιτλερικοί καταδικάστηκαν από τη διεθνή κοινότητα, δεν συνέβη το ίδιο με τους κομμουνιστές./ Οι κύκλοι όμως αυτοί είναι οι ίδιοι που χωρίς αιδώ παραδέχονται σήμερα πως δεν βρέθηκαν ποτέ τα περιβόητα όπλα στο Ιράκ, ενώ συνεχίζουν να φυλακίζουν, να βασανίζουν και να σκοτώνουν καθημερινά αθώους./ Είναι οι ίδιοι που παραβιάζουν κάθε έννοια διεθνούς δικαίου και ανθρωπίνων δικαιωμάτων στα διάφορα «γκουαντανάμο»./ Είναι οι ίδιοι που κατάφεραν στο Ευρωκοινοβούλιο να πάρουν την πρωτοφανή απόφαση του περιορισμού των

ανθρωπίνων δικαιωμάτων με την παρακολούθηση όλων μας στο όνομα της δήθεν καταπολέμησης της τρομοκρατίας./ Και για αυτά τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας δεν έχουν να πουν τίποτε/ Η ιστορία όμως του δημοκρατικού κινήματος, αναπόσπαστο μέρος του οποίου ήταν και είναι οι κομμουνιστές, γράφτηκε με δημοκρατικούς και απελευθερωτικούς αγώνες στις πόλεις και τα βουνά, στις πλατείες και τα εργοστάσια. Και σφραγίστηκε με σημαντικές και πανανθρώπινες κατακτήσεις, όπως είναι ο σεβασμός της αυτοδιάθεσης των λαών και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων./ Οι λαοί της Ευρώπης έχουν πλούσια, μα και οδυνηρή εμπειρία. Έδωσαν εκατομμύρια νεκρούς για την απόκρουση του ναζισμού και του φασισμού. Δεν θα επιτρέψουν τη νεκρανάσταση τέτοιων αντιδραστικών πρακτικών και μεθόδων, στη λογική της εμπέδωσης της «νέας τάξης πραγμάτων»./ Και η Ιστορία, που έχει κριθεί και εκτιμηθεί από την ανθρωπότητα δεν είναι δυνατόν να ξαναγραφεί από σκοπιμότητες, ούτε να αλλοιωθεί προκειμένου να πετύχουν κάποιοι τα σχέδιά τους./ Καλούμε όλα τα πολιτικά κόμματα, την Κυβέρνηση, τους Έλληνες βουλευτές να σεβαστούν τους αγώνες των λαών κατά του ναζισμού και του φασισμού και να καταγγείλουν έμπρακτα το απαράδεκτο αυτό μνημόνιο και να συμβάλουν με όλες τους τις δυνάμεις στην απόσυρσή του».

Σημείωση: Στην ψηφιοποίηση που έγινε από το Δήμο, των Πρακτικών Δ.Σ., δεν υπάρχει pdf της 23.1.06. Ευτυχώς, έχω το τεύχος της συνεδρίασης. Προτίθεται να το παραδώσω στο Δήμο, εάν το θελήσει, για το Αρχείο.

Σημείωση 2: Στο βιβλίο ΤΟ ΧΡΕΟΣ, στο κεφ. «Γενικά Θέματα Τ.Α. και Δήμου» έχω καταθέσει: α) Η.Δ. για τη συνεδρίαση του ΔΣ την 23.1.2006 με αποκλειστικό θέμα «Συζήτηση και ψήφισμα για το μνημόνιο της Πολιτικής Επιτροπής της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης», β) Δελτίο τύπου της ΚΕΔΚΕ, με το πιο πάνω ψήφισμά της. γ) κείμενό μου με τίτλο «Δ.Σ. της 23.1.2006» με την άποψη που κατέθεσα, δ) Πρακτικά της συνεδρίασης της 23.1.2006 του ΔΣ με τη συζήτηση, με ανάπτυξη των απόψεων όλων των πλευρών, ε) Ανακοίνωση με αρ. πρ. 15/10.1.2006, της ΠΟΕ-ΟΤΑ, με καταγγελία του μνημονίου, στ) Ανακοίνωση της 18.1.2006 (όχι 2005 = λάθος) του Συλλόγου Υπαλλήλων Δήμου Αλίμου, καταδίκης του μνημονίου, υπογράφουν Δημ. Γεωργακόπουλος, Δ. Καραφουλίδης, ζ) κείμενο 8 σελ.,

σταλμένο με τηλεομοιοτυπία από DOURIDAS CHRISTOS την 17.1.2006, για το θέμα, με τις απόψεις του εισηγητή Σουηδού Γ. Λιντμπλάντ.

Κεφάλαιο εικοστό πρώτο

Τ Ο Π Ι Κ Ε Σ Π Ο Λ Ι Τ Ι Κ Ε Σ Α Π Ο Φ Α Σ Ε Ι Σ

[β. 4.12.1974 – 29.6.1977], «Πρακτικόν 3, συνεδρίασις 29.1.1975», σελ. 62, απόφασις 22/1975». « . . . Ακολουθως και επί του εγγραφέντος 3^{ου} θέματος της ημερησίας διατάξεως το Δ.Σ. ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΩΣ την λήψιν του κατωτέρω ψηφίσματος. ΨΗΦΙΣΜΑ, Το Δ.Σ. συνεπεία της προκυπτούσης αμφιβολίας και του δημιουργηθέντος Νομοθετικού κενού, μετά την κατάργησιν της Κ/1968 Συντακτικής Πράξεως, δια της οποίας ο Δήμος Αλίμου είχε α π ο – σ τ ε ρ η θ ή, άκων, πάσης αρμοδιότητος και δικαιώματος, επί του εις την περιοχίν του ανήκοντος π α ρ α λ ι α κ ο ύ χ ώ ρ ο υ της ακτής Καλαμακίου, συνελθόν σήμερον την 29^{ην} Ιανουαρίου 1975, εις έκτακτον συνεδρίασιν . . . . παρισταμένου και του Δημάρχου Αλίμου κ. Γεωργίου Γιαμαλή, Πρωτοδίκου, μετά προηγουμένην ενδελεχή μελέτην και διεξοδικήν συζήτησιν επί του ως είρηται θέματος, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ, Καταρτίζει ομοφώνως το παρόν ψήφισμα, όπερ θα επιδοθή υπό τετραμελούς Επιτροπής εκ των κ.κ. Δημάρ-χου Αλίμου κ. Γ. Γιαμαλή, Πρωτοδίκου, Γ. Σμαράγδη, Προέδρου του Δ.Σ., Π. Τζιβανίδη, αντιπροέδρου και Κ. Κορτζίδη, γραμματέως του Δ.Σ. Αλίμου, εις τους κ. κ. Υπουργόν Εσωτερικών, Αναπληρωτήν Νομάρχην Διαμερίσματος Πειραιώς και Βουλευτάς απάντων των Πολιτικών Κομμάτων της Β' Περιφέρειας Αθηνών δι ού παρακαλεί και αιτείται: / 1.- Την ε π α ν α φ ο - ρ ά ν του π α ρ α λ ι α κ ο ύ χ ώ ρ ο υ της ακτής Καλαμακίου εις τον φυσικόν αυτού φορέα Δήμον Αλίμου, εξαιρέσει της αιγιαλίτιδος ζώνης. / 2.- Την α π ο κ α τ ά σ τ α σ ι ν του Δήμου εις την αρμοδιότητα, περί ης η διάταξις του εδαφίου ιβ του άρθρου 26 του Ν.Δ. 222/1973, καθ ην «εις την αποκλειστικήν αρμοδιότητα των Δήμων και Κοινοτήτων ανήκει η κατασκευή, συντήρησις και λειτουργία θαλασσίων λουτρών και η διευθέτησις παραθαλασ-σίων χώρων

αναψυχής», εξ ης, αρμοδιότητος, εξεβλήθη ο Δήμος Αλίμου, δια της παραχωρήσεως εις τον ΕΟΤ της εκμεταλλεύσεως του παραλιακού χώρου της ακτής Καλαμακίου, δυνάμει της καταργηθείσης Κ/68 Συντακτικής Πράξεως, κατά τρόπον α υ θ α ί ρ ε τ ο ν και παράνομον, χωρίς να ζητηθή υπό του Δ.Σ. η παραχώρησις της αρμοδιότητος ταύτης, κατά την διαδικασίαν, την οριζομένην υπό της τότε ισχυούσης διατάξεως, της παρ. 2 του άρθρου 21 του Ν.Δ. 2888/1954 (νυν παρ. 2, άρθρον 26 Ν.Δ. 222/1973), 3.- / Τον π ε ρ ι ο - ρ ι σ μ ό ν της δ ι κ α ι ο δ ο σ ί α ς του ΕΟΤ επί του εν θέματι αντικειμένου, εις τα πλαίσια Κρατικού φορέως προγραμματισμού, επιδοτήσεως, τεχνικής επιβλέψεως και εποπτείας των έργων τουριστικής αναπτύξεως των ακτών, η δε εκμετάλλευσις των τουριστικών τούτων έργων (Λουτρών, Μαρίνας κλπ) να ανήκει π ρ ο ν ο μ ι α κ ώ ς και κατ' αποκλειστικότητα εις τους οικείους Δήμους, και, 4.- / Την τροποποίησιν του Αναγκαστικού Νόμου 2344/1940 «περί αιγιαλού και παραλίας» δια της αναδιατυπώσεως των διατάξεων αυτού, των προσδιορισουσών την έννοιαν του αιγιαλού, της αιγιαλί-τιδος ζώνης και την κυριότητα της πέραν αυτής εκτάσεως, υπό την ενεστώ-σαν μορφήν των ακτών, τον καθορισμόν δε των πέραν του χειμερίου κύματος και εις ωρισμένον βάθος παραλιακών λωρίδων, ως ανηκουσών, κατά πλήρη κυριότητα, εις τους οικείους Δήμους, υπό την πολεοδομικήν χροιάν δημοτικών κοινοχρήστων χώρων, δυναμένων να χρησιμοποιηθώσιν υπό των εις ούς ανήκουν Δήμων, δι έργα αποσκοπούντα αποκλειστικώς εις την κοινήν ωφέλειαν, υπό την προϋπόθεσιν εκδόσεως, σχετικών κατά περίπτωσιν, πολεοδομικών διαταγμάτων, δι ων θα εξασφαλίζεται η φυσικότης του τοπίου και η ανεμπόδιτος κτήσις των ακτών υπό του κοινού».

Σχόλιο: Αμέσως μετά την πτώση της Χούντας και την αποκατάσταση της Δημοκρατίας, απολύθηκαν οι διορισμένοι από αυτή, κι ορίστηκαν στα Δ.Σ. αυτοί που είχαν εκλεγεί στις εκλογές π ρ ι ν τη Δικτατορία, και ως Δήμαρχος οι Πρωτοδίκες Γ. Γιαμαλής και Κ. Τρίγκας, προσωρινά μέχρι να διεξαχθούν εκλογές. Στη σ. 116 του βιβλίου αυτού, [β. 4.12.74 – 29.6.1977] καταγράφεται «Πρακτικόν εγκαταστάσεως Δημάρχου και Δημοτικών Συμβούλων Αλίμου» οι οποίοι εξελέγησαν κατά τις αυτοδιοικητικές εκλογές της 6^{ης} Απριλίου 1975.

Σχόλιο 2: « . . υπό την ενεστώσαν μορφήν των ακτών..». Κατά τη διάρκεια της Δικτατορίας έγιναν εκτεταμένες επιχωματώσεις στην παραλιακή ζώνη, προς «αξιοποίηση», και πλέον ο αιγιαλός και η αιγιαλίτιδα ζώνη που υπήρχε από ΠΡΙΝ τον Πόλεμο, είχε πάψει να υφίσταται, ήταν όμως «ο χαραγμένος», ίσχυε «επίσημα», στα χαρτιά. Γι αυτό υπήρχε η έκφραση «ο παλαιός αιγιαλός». Με τις επιχωματώσεις έπρεπε να οριστεί/ χαραχτεί από την αρχή. Θέμα που απασχολούσε το Δήμο και επί τριάντα (30) χρόνια μεταγενέστερα, διότι ο ΕΟΤ και η Κτηματική Υπηρεσία του Δημοσίου, παρά τις υπομνήσεις και οχλήσεις από το Δήμο, μόνο σημειακά τον είχαν χαράξει.

Πρακτικά Δ.Σ. της 11.9.1995, με μοναδικό θέμα:

«Συζήτηση και λήψη απόφασης για την έκρυθμη κατάσταση που δημιουργήθηκε με αφορμή την αντίδρασή μας για την απομάκρυνση των Αστυνομικών Τμημάτων του Δήμου μας».

σ. 59: ΠΡΟΕΔΡΟΣ .... (1) «Να γίνει επίσκεψη αν είναι εφικτή .... Κι αν μας δεχτεί ο Υπουργός. Να γίνει επίσκεψη στους αρχηγούς όλων των πολιτικών κομμάτων./ (2) Να γίνει οπωσδήποτε ενημέρωση, με όποιον τρόπο γίνει, του λαού του Αλίμου, σχολεία, οργανώσεις, φορείς, κόμματα, τα πάντα. (3) Να βρίσκεται το Δ.Σ. σε διαρκή συνεδρίαση, και, τελευταίο, (4) Η εξουσιοδότηση του Δημάρχου, που άπτεται με τη διαρκή συνεδρίαση, εν λευκώ να χειρίζεται, αφού θα ενημερώνει το Δημοτικό Συμβούλιο». Ψηφίστηκε ομόφωνα (ΑΘ= δεν καταγράφεται, προκύπτει από τα συμφραζόμενα, γι αυτό εκτός εισαγωγικών).

Πρακτικά Δ.Σ. της 6.3.1997, θέμα:

«Συζήτηση και λήψη απόφασης στο με αρ. πρ.Δ12-35228/31.11.96 έγγραφο του ΥΠΕΧΩΔΕ που αφορά την αναγκαστική απαλλοτρίωση ιδιωτικών εκτάσεων στο Δήμο μας, για τη διαμόρφωση εργοταξιακών χώρων, φρεατίων, αντλιοστασίων για την κατασκευή του κεντρικού συλλεκτήρα κλπ, του Ενιαίου Φορέα (= Εταιρίας) Ύδρευσης και Αποχετεύσεως Πρωτευούσης (ΕΥΔΑΠ)».

σ.78: «Σχέδιο ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ./ Το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου και σύσσωμος ο λαός του Αλίμου, εκφράζει την έντονη διαμαρτυρία του προς τους αρμοδίους κρατικούς φορείς για την αναγκαστική απαλλοτρίωση 9.500 τ.μ. στην περιφέρειά του./ Το Δημοτικό Συμβούλιο ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ (1) Τη σύσταση συντονιστικής επιτροπής, αποτελούμενη από τους κ. Δήμαρχο Αλίμου, Πρόεδρο του Δημοτικού Συμβουλίου, επικεφαλής των μειοψηφιών, τον κ. Αλούκο και τον κ. Θωμόπουλο, και τον Αντιδήμαρχο των Τεχνικών Υπηρεσιών, με δύο εκπροσώπους της περιοχής, Προέδρους Συλλόγων . . . . για την αντιμετώπιση του θέματος και για τη συνάντηση με τον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ, την ΕΥΔΑΠ, τους αρμόδιους κρατικούς Φορείς, τον κ. Νομάρχη, προς ακύρωση της απαλλοτρίωσης./ (2) Επίσης να γίνει επικοινωνία με τους υπόλοιπους βλαπτόμενους Δήμους και, συγκεκριμένα . . . το Δήμο Καλλιθέας, Νέας Σμύρνης, Παλαιού Φαλήρου, Αγίου Δημητρίου και Γλυφάδας, για συνένωση των δυνάμεων προς αντιμετώπιση του κοινού προβλήματος./ (3) Να κινητοποιηθούν όλοι οι δημότες για την ακύρωση της απαλλοτρίωσης και να δοθεί κοινή συνέντευξη τύπου του Δημοτικού Συμβουλίου προς όλα τα ΜΜΕ».

Ψηφίστηκε ΟΜΟΦΩΝΑ. [«ΑΚΡΟΑΤΗΣ: Με την έγκριση των κατοίκων/χειροκροτήματα από το ακροατήριο»].

Σημειώσεις: α) μετά από πρόταση δημότη, διευκρινίστηκε ότι «στους αρμόδιους κρατικούς φορείς» περιλαμβάνεται και το Υπουργείο Πολιτισμού, β) «ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: Ως προς το περιεχόμενο συμφωνώ, αλλά με κάποιες φραστικές βελτιώσεις . . . Νομίζω ότι πρέπει να ανατρέψουμε την αρχιτεκτονική δομή του. Το πρώτο θα είναι: «... αποφασίζει ομόφωνα: (1) την ακύρωση λέτε, «την ανάκληση» εν πάση περιπτώσει, της απόφασης της απαλλοτρίωσης. Το πρώτο είναι αυτό και τα υπόλοιπα θα πάνε στο τέλος. Γιατί τα άλλα, η Επιτροπή με τους δημότες, είναι τα interna corporis, τα δικά μας. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Είναι διαδικαστικό θέμα. Εγώ το διάβασα όπως το είχα συντάξει. Δεν έχω αντίρρηση στο διαδικαστικό και στην αρχιτεκτονική δομή και το σκελετό του». γ) ελπίζω ότι στα αρχεία του Δήμου θα βρίσκεται το τελικό κείμενο. Για λόγους «πιστής αντιγραφής» κατέγραψα αυτό των πρακτικών, δ) βλ. και έγγραφα, ΤΟ ΧΡΕΟΣ «Σύλλογοι Ηθικού σκοπού – Εξωραϊστικός σύλλογος Η ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ».

Πρακτικά ΔΣ συνεδρίασης της 12.2.2001. (= πριν τα θέματα της Ημερήσιας Διάταξης, κατά τη συζήτηση για την ίδρυση ιατρείων του ΙΚΑ στον Άλιμο).

σελ.11: «ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ: Συμφωνώ με αυτά που λέει ο Δήμαρχος, θα ήθελα όμως, για να κάνουμε κάτι πιο . . . . . (= αποτελεσματικό;) να βγάλουμε ένα ψήφισμα από το Δημοτικό Συμβούλιο, ούτως ώστε να ενισχύσουμε την πρόταση του Δημάρχου προς τη Διοίκηση του ΙΚΑ και προς τα διάφορα Υπουργεία. Οπότε, αν έχει ο Δήμαρχος ένα ψήφισμα. . . θα μπορέσουμε να προχωρήσουμε πιο άνετα. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μάλιστα, σωστό. Υπάρχει η έγκριση των συναδέλφων για ένα ψήφισμα; ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ: Ναι. Μάλιστα, εν τάξει κ. Στεφανάκη, θα καθίσουμε να το συντάξουμε . . .». σελ.18: «ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: . . . όπου υπάρχει καθυστέρηση από την Κεντρική εξουσία, καλό είναι (=το ΔΣ) να παίρνει απόφαση – όχι ψήφισμα απλό. Απόφαση – το Δημ.Συμβούλιο . . .».

Σημείωση: Το ψήφισμα ή η απόφαση, αφού επρόκειτο να συνταχθεί, δεν περιέχεται σε εκείνα τα πρακτικά. Προσδοκώ ότι θα υπάρχει στο Δήμο.

Απόφαση Δ.Σ. 72/31.1.2007, με θέμα: «Έγκριση συμμετοχής του Δήμου στην πρόταση της Υπερνομαρχίας Αθηνών-Πειραιώς, στα πλαίσια του Πρότυπου Καινοτόμου Σχεδίου Ανάπτυξης (ΠΚΣΑ) με στόχο την αναβάθμιση του συνόλου της Παράκτιας Ζώνης του Σαρωνικού από το Πέραμα μέχρι τη Γλυφάδα».

«. . . Η Υπερνομαρχία Αθηνών- Πειραιώς πρόκειται να ηγηθεί εταιρικού σχήματος μείζονος σημασίας για τη βιώσιμη ανάπτυξη στην Αττική, με θέμα την αναβάθμιση του σ υ ν ό λ ο υ της Παράκτιας Ζώνης του Σαρωνικού από το Πέραμα μέχρι τη Γλυφάδα, στο πλαίσιο του Πρότυπου Καινοτόμου Σχεδίου Ανάπτυξης (ΠΚΣΑ) μέσω Συνολικών Επιχορηγήσεων, κατά τα προβλεπόμενα από τη σχετική πρόσκληση του ΥΠ.ΟΙ.Ο. / Η Νομαρχία Αθηνών συντονίζει τους Δήμους αρμοδιότητάς της, από το Μοσχάτο έως τη Γλυφάδα, που ωφελούνται ο καθένας με τις μελέτες και τα έργα που χρειάζονται στο χώρο ευθύνης τους./ Ο Δήμος καλείται να συμμετάσχει στο εταιρικό σχήμα με στόχο τη μεγιστοποίηση της συμβολής του παραλιακού μετώπου στην ανάπτυξη και βελτίωση της ποιότητας ζωής των κατοίκων με ενέργειες όπως προστασία και

ανάδειξη του φυσικού περιβάλλοντος, ενίσχυση του κοινόχρηστου χαρακτήρα, έργα υποδομής – κυρίως αντιπλημμυρικά, σύνδεση της παράκτιας ζώνης με τον ανάντι οικιστικό ιστό, τη μεγιστοποίηση των θετικών επιπτώσεων στο παραγωγικό και κοινωνικό περιβάλλον κ.ά. . . . ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ. Υπέρ: 22, Κατά 1 (Χρ. Δουρίδας), Λευκά 2 (Β.Κούης, Κ. Μαντζουράνης). Εγκρίνει τη συμμετοχή του Δήμου Αλίμου στην πρόταση της Υπερνομαρχίας Αθηνών-Πειραιώς, στα πλαίσια του Πρότυπου Καινοτόμου Σχεδίου Ανάπτυξης (ΠΚΣΑ) με στόχο την αναβάθμιση του συνόλου της Παράκτιας Ζώνης του Σαρωνικού από το Πέραμα μέχρι τη Γλυφάδα. Εξουσιοδοτεί το Δήμαρχο Αλίμου κ. Αθανάσιο Ορφανό για την υπογραφή της παραπάνω πρότασης και του εταιρικού σχήματος συμμετοχής καθώς και κάθε άλλου εγγράφου . . .».

Απόφαση Δ.Σ. με αριθ. 344/1.12.2008, με θέμα: «Συζήτηση και λήψη απόφασης για τη διοργάνωση διήμερου σε συνεργασία με το *Ελληνοϊταλικό Επιμελητήριο* κι έγκριση σχετικής πίστωσης».

« . . . Το Ελληνοϊταλικό Επιμελητήριο, στα πλαίσια της συνεργασίας του με Νομαρχίες της Ιταλίας και Δήμους της Ελλάδας, διοργάνωσε με επιτυχία στις 27 και 28 Σεπτεμβρίου 2008 στο Δήμο Βριλησίων το «Διήμερο Ναπολιτάνικης Αγοράς», προκειμένου να έρθει το ελληνικό κοινό πιο κοντά στις γεύσεις, τη μουσική, τον πολιτισμό και τα προϊόντα της Νάπολης./ Για το 2009 το Ελληνοϊταλικό Επιμελητήριο προτίθεται να διοργανώσει αντίστοιχο διήμερο στον Άλιμο με χρηματοδότηση της Νομαρχίας της Νάπολης και με τη συνεργασία του Δήμου μας. / Ειδικότερα, η διοργάνωση θα διαρκέσει δύο ημέρες (κατά προτίμηση Παρασκευή και Σάββατο) εντός του Μαρτίου 2009 και κατά τη διάρκειά της θα παρουσιαστεί μία παραδοσιακή ναπολιτάνικη αγορά με καταστήματα – εκθετήρια προϊόντων ένδυσης και γαστρονομίας από την περιοχή της Νάπολης. . . . Κατά τη διάρκεια του διήμερου . . . θα πραγματοποιηθούν πολιτιστικές εκδηλώσεις (συναυλίες κλπ) από καταξιωμένους Ιταλούς καλλιτέχνες, προκειμένου οι δημότες μας να γνωρίσουν καλύτερα τη ναπολιτάνικη παράδοση και κουλτούρα. . . . . ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ.

Εγκρίνει τη διοργάνωση διήμερου στον Αλιμο σε συνεργασία με το Ελληνο-
ϊταλικό Επιμελητήριο, ως αναφέρεται στο σκεπτικό της παρούσας. . . .».

Κατάλογος φυσικών και νομικών προσώπων ή συλλογικοτήτων

[Οι Πρόεδροι Κοινότητας, οι Δήμαρχοι και οι Πρόεδροι Δ.Σ., δεν καταγράφονται ή αναφέρονται σε όλες τις παρεμβάσεις τους, ονομαστικά, διότι οι καταγραφές στα Βιβλία ή Πρακτικά είναι «Πρόεδρος» (Κ.Σ.), «Δήμαρχος», «Πρόεδρος» (Δ.Σ.), χωρίς όνομα. Πιο κάτω καταγράφονται οι περιπτώσεις και οι σελίδες που γίνεται συγκεκριμένη αναφορά στα ονόματά τους].

Αθανασιάδου Θ. 126

Αθανασιάδου Π. 126

«Αλκιμοι Αλίμου» 372, 375 (βλ. και Οργάνωση Αλκίμων Αλίμου)

Αλούκος Αλέκος 46, 79, 257, 298, 338, 356, 358, 396, 412

Αναγνωστάκης Μανόλης 66, 141

Αναστασόπουλος Ιωάννης 333

Ανδριώτης Π. 148

Ανωμερίτης Λεωνίδα 357, 369

Αρβανιτοπούλου Θεοφανώ 127

Αργυρίου Αργύρης 79, 300, 302, 324, 338, 360, 394, 399, 402

Αργυρόπουλος Ζ. 126

Αρμάος Νίκος 71

Βασιλειάδης Αλέξανδρος 167

Βεγλερής Φαίδων 12, 18, 57

Βενιζέλος Ελευθέριος 201

Βλάχου Αικατερίνη 126

Βλάχου Ελευθερία 167

Βοζώρας Βασίλειος 160, 163, 164

Γαρδίκας Παναγιώτης 376

Γαρμπής Γεράσιμος 224

Γερανάκη Αγ. 126

Γερουλάνος Ιωάννης 86, 98, 99, 103, 114, 118, 120, 121, 123, 128, 130, 134, 140, 141, 142, 143, 144, 166, 177, 184, 190.

Γερουλάνος Μαρίνος 142, 144

Γερουλάνου Δέσποινα 126

Γεχίδου Ε. 126

Γεωργακόπουλος Δημήτρης 71, 281, 409

Γεώργιος Β' Γλύκσμπουργκ 86, 91, 104, 136, 137

Γιαμαλής Γεώργιος 233, 409, 410

Γιαννακόπουλος Ιωάννης 140

Γιαννοπούλου Κανέλλα- Νέλλη 356

Γιαννουλόπουλος Γιάννης 112

Γιαννούτσου- Αρμάου Αλέκα 71

Γκαφάνης Γιάννης 56

Γκίνης Θεοδόσιος 126, 137

Γκιώνης Σταμ. 183

Γκούμης Γ. 144, 192, 193

Γκούρης Παναγιώτης- Τάκης 347, 355, 368

Γκρώμαν ή Γρώμαν Γεώργιος 216

Δαλέζιος Θεμιστοκλής 405

Δημάκης Δημ. 269

Δημητρίου Ανδρέας (Κύπρος) 169, 170

Δήμος Αγίου Δημητρίου – Κοινότητα Μπραχαμίου 238

Δήμος Ελληνικού- Αργυρούπολης, Κοινότητα Ελληνικού 230

Δήμος Παλαιού Φαλήρου (και Κοινότητα) 226

Δημοψήφισμα Τοπικό 63

Διαμαντής Στέφανος 71

Διγαλάκης Μιχάλης 277, 363, 377, 378

Δόγκας Δημήτρης 361, 381, 400

Δουρίδας Χρήστος 269,273,282, 300, 302, 305, 311, 324, 325, 405, 407, 414

Δρακόπουλος Ι. 86, 114, 134, 143, 144

Δρόσης Δ. 183

«Εκτελωνιστών, Οικοδομικός Συνεταιρισμός» 205

Ελεφάντης Άγγελος 58

«Ε.Ο.Ν. – Εθνική Οργάνωση Νέων» 92, 99, 101, 102, 110

Επιτροπή Διαβούλευσης δημοτική 62

Ευσταθιάδης Κυριάκος 109

Ευσταθιάδης Δημήτριος 245

ΕΧΤΑ- Ευρωπαϊκός Χάρτης Τοπικής Αυτονομίας 33, 40

Ζακυνθινού Ευγενία 71

Ζέρβας Ναπολέον 201

Ζωγράφος Ευθύμιος 109

Θεοδωροπούλου-Λιβαδά Βαρβάρα 147

Θεολογή Ευθαλία 71

Θέος Παναγιώτης 160

Θουκυδίδης 55, 67, 122

Θωμόπουλος Αριστείδης 237, 238, 241, 254, 257, 287, 290, 294, 296, 299, 313, 318, 335, 348, 351, 358, 363, 366, 370, 380, 396, 412

Καββαδία Δ. 126
Καββαδία Χ. 126
Καζά- Παπαγεωργίου Κωνσταντίνα 127
Κακαβάτου Αικ. 126
Καλλιγέρης 137, 165, 166, 212
Καράβολας Ανδρέας 240
Καραμανλής Αχιλλέας 379
Καραμανλής Κωνσταντίνος 338, 386
Καραμανλής Κώστας 298
Καρανίκας Π. 114, 143
Καρανικόλα Ελένη 152, 153, 160, 165, 201, 202, 376, 377, 378
Καρανικόλας Δημήτρης 394, 395, 398
Καραντινός Πάτροκλος 109
Καραντώνης Αντρέας 112
Καραολής Μιχαήλ 170
Καρυάτη Άννα 126
Καρυοφύλλης Γεώργιος 109
Κατουφόπουλος Θεοφάνης 313, 377, 378
Κάτσαρος Δ. 273, 282, 305
Κατσήs Βασίλειος 165, 212
Κεσσές Αλέκος 377
Κεφαλάς Αναστάσιος 240, 289, 400, 403
Κίτσος Γιώργος 46, 361
Κλαδιά Μαργαρίτα 130
Κλαυδιανός Δημήτρης 269, 273, 277
Κλειώσης Χρήστος 21
Κλεώπα- Μπίσμπα Δημ. 277

Κομνηνός Διομήδης 330

Κονδύλης Ανδρέας 71, 269, 271, 405

Κοντογιώργης Γιώργος 190

Κοντοσταύλου Αγγελική 190

Κορυζής Αλέξανδρος 120

Κορφιάτης Λουκάς 405

Κοσμάτου Κ. 126

Κοτζιάς Κωνσταντίνος 85, 87, 88, 116, 130, 198, 199, 228, 333

Κοτοπούλης Α. 86, 108, 134, 143

Κούης Βασίλειος 300, 302

Κουμάντου Αν. 126

Κουτροβίδας Γεώργιος 86, 108, 114, 134, 143, 144, 148, 166, 167, 175

«Κτήμα Τράχωνες Α.Ε.» 184, 190, 191, 193, 203, 209, 211, 212

Κωνσταντινίδης Ιωσήφ 46, 79, 300, 302, 335

Κωνσταντινίδης Κ. 100, 114, 118, 143, 183

Κωνσταντίνος ΙΒ Γλύκσμπουργκ 98

Λαγίου Δ. 86, 108, 114, 134, 143, 144

Λαγίου Σ. 126

Λαδάς Ιωάννης 374

Λαίδη Νόρτον 138

«Λαϊκόν Κόμμα» 166

Λαμπρινίδου Ε. 126

Λέκκας Α. 144

Λέκκας- Μπίτος Αθανάσιος 109

Λεντάκης Ανδρέας 56

Λιακόπουλος Γιώργος 403

Λογοθετόπουλος Κωνσταντίνος 130, 184, 206, 208, 227

Λούτα Αικ. 126

Μαγείρου Ανδρέας 374

Μακάριος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου 169, 171

Μαλτέζος Ν. 144, 176

Μαλτέζος Κ. 149, 161, 164, 165, 172, 193, 211, 374

Μαμάης Γεώργιος 193, 225

Μάνεσης Αριστόβουλος 17, 18

Μανίκου Β. 126

Μανιτάκης Αντώνης 18

Μάνος Στέφανος 348

Μαντζουράνης Κώστας 46, 79, 257, 299, 300, 302, 324, 360, 407, 414

Μαρκεζίνης Σπύρος 173

Μαρσέλλου Α. 126

Μαρσέλλου Εύα 126

Μασούρος Ιωάννης 313

Μασούρος Χρήστος 152, 160, 164, 165, 166, 334, 335

Μασούρου Φ. 126

Μαστροδήμας Αντώνιος 377

Μερκούρη Μελίνα 337

Μεταξάς Ιωάννης 85, 86, 87, 88, 89, 96, 98, 99, 101, 114, 115, 116, 119, 133, 134, 137, 140, 142, 143, 144, 198, 199, 333

Μητσοτάκης Κωνσταντίνος 360

Μοσχίδης Γ. 126

Μπαγιάρ Τζελάλ 94

Μπαδογιάννης Ακης-Προκόπης 257, 260, 343, 346, 358, 359, 370, 389

Μπελιά Ελένη 277

Μπεσίλα- Βήκα Ευρυδίκη 16, 21, 30

Μπινίκος Βυρ. 126

Μυλωνάς Γεώργιος 127

Μωραΐτου Ε. 126

Νικολαΐδου Ολ. 126

Νικολάκη Μ. 126

Νόνη Ελλη 126

Νόνης Ν. 143

Ξυδιά Αν. 126

Ξυδιάς Ευθύμιος 165

Ξένος- Γαβριέλης Βασίλης 244, 325, 364

Οργάνωση Γυναικών Ελλάδας (Ομάδα Γυναικών Αλίμου) 268

«Οργάνωση Αλκίμων Αλίμου» 376 (βλ. και Αλκιμοι Αλίμου)

Ορφανός Θάνος 46, 305, 393, 414

«Πανεργατική Ένωση Καλαμακίου» 84, 93

Πανούση Μαρία 300, 302, 311, 324

Παπαδάκης Εμμανουήλ 284

Παπαδημητρίου Γιώργος 17, 18

Παπαδόπουλος Κώστας 71

Παπαθανασίου Σταμάτης 236, 376, 378

Παπακωνσταντίνου Θεοφύλακτος 374

Παπακώστας Άγγελος 165, 193, 211, 212, 377, 378

- Παπαμανώλης Ραϋμόνδος 141
- Παπανδρέου Ανδρέας 337
- Παπανδρέου Γεώργιος 109, 189, 333, 355
- Παπανικολάου Νίκος 277
- Παπαστράτου 206, 207
- Παραλάς Ιωάννης 282
- «Πατριωτικός Ομιλος Εθνικής Αντικομμουνιστικής Βιβλιοθήκης» 371
- Παυλάκη Σ. 126
- Παυλόπουλος Προκόπης 19
- Παύλος Γλύξμπουργκ 137
- Πέτσας Ιωάννης 370
- Πιζάνη Ολ. 126
- Πιζάνης Αντώνιος 93, 104, 118, 126, 193, 207, 213
- Πικρός Παναγιώτης 214
- Πικρού Ελευθερία 167
- Πιρπίρογλου Εύη 126
- Πιρπίρογλου Κλ. 126
- Ποτουρίδης Αθανάσιος 257, 359, 370
- Πυλαρινός Ευστρ. 163
-
- Ράπη – Μεντή Ελευθερία 376, 377
- Ρίτσος Γιάννης 3
- Ρούκα Αικ. 126
- Ρούζβελτ Φραγκλίνος 228
-
- Σαμόλης Μιλτιάδης 285, 378
- Σαράντη Χρυσούλα 71

- Σαράφης Στέφανος 201
- Σαρδέλλης Στυλιανός 376, 377, 379, 380
- Σεφέρης Γιώργος 5, 112, 332
- Σιμητροπούλου Αναστασία 269
- Σκορδίλης Ελευθέριος 160, 163, 164, 165, 186, 187, 211
- Σκορτσής Μάριος 257, 291, 313, 334, 335, 365, 394
- Σκούρτη Σοφία 261, 319
- Σκουτερόπουλος Μ. Ν. 55, 122
- Σμαράγδης Γιώργος 122, 128, 141, 142, 145, 162, 163, 213, 236, 285, 334, 339, 376
- Σπηλιόπουλος Γιώργος 331
- Σπηλιόπουλος Σπύρος 143, 144, 225
- Σπηλιοπούλου Λίνα 167
- Σταματόπουλος Δ. 143, 144, 183
- Σταμπολή Αλ. 126
- Στεφανάκης Χρήστος 413
- Στρέσκοβιτς Αννα 300, 302
- Στριγγάρη Χρ. 183
- Σύλλογος Εργαζομένων Δήμου Αλίμου 279, 280, 281, 409
- Συμμετοχικός Προϋπολογισμός 62
- Συνοικιακά Συμβούλια 62
- Τάχος Αναστάσιος 28
- Τζιβανίδης Παύλος 151, 152, 153, 160, 164, 165, 171, 193, 201, 257, 317, 340, 370, 391, 409
- Τιγγέλη Α. 126
- Τιγγέλης Γ. 126, 143, 144, 207
- Τοκβίλ ντε, Αλέξις 14

- Τομπάζη 139
- Τοπικά Συμβούλια Νέων 62
- «Τραχώνων, Σύνδεσμος Οικιστών» 204
- Τρίγκας Κωνσταντίνος 233, 410
- Τρίτσης Αντώνης 288
- Τροβάς Αλέκος 366, 388
- Τσάκαλος Γ. 143
- Τσαμπαρλής Ευστράτιος 161, 164
- Τσαμπαρλής Νίκος 269, 277, 291, 300, 302, 324, 403
- Τσαρούχας Γιώργος 376
- Τσάτσος Δημήτρης 15, 18, 22
- Τσιτσάνης Γιώργος 252
- Τσολάκογλου Γεώργιος 130, 184, 208
- Τσορός Π. 160, 164, 193
- Τσουκανέλλης Αδαμάντιος 178
- Τσουκανέλλη Σμ. 126
- Τσόχας Δημήτριος 174
- Τσόχας Κ. 160, 163, 212, 225
- Τσώρτσιλ Ουϊνστον 176, 228
-
- «Φαλαγγίτες Καλαμακίου» 93, 99, 101
- Φαν Βάικ 200
- Φάρος Μανώλης 356, 357
- Φατούρος Σπυρίδων 374
- Φουστέρης Αντώνης 300, 302, 383
- Φραγκούλης Γιώργος 377
- Φρειδερίκη Γλύκσμπουργκ 146

Φυτάλης Θ. 134, 167, 175

Χάρτιγκ, άγγλος κυβερνήτης Κύπρου, 170

Χατζηϊωάννου Π. 167

Χίτλερ – Φύρερ 120

Ψαρρός Δ. 201

Ψαρούλης Λυκούργος 71

Αριστείδης Σπ. Θωμόπουλος

Γεννήθηκε στην Καλαμάτα το 1946. Τελείωσε το Νυχτερινό Γυμνάσιο. Πτυχιούχος της Νομικής Σχολής του ΕΚΠΑ. Συνταξιούχος δικηγόρος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθήνας. Κατοικεί στον Άλιμο περισσότερα από πενήντα χρόνια, νυμφευμένος με τη δικηγόρο Ευθαλία Θεολογή. Πολιτικά είναι ενταγμένος στο χώρο της Ανανεωτικής Αριστεράς. Εκλεγόταν δημοτικός σύμβουλος στο Δήμο Αλίμου από το 1983 έως το 2006, ιδίως με τη δημοτική κίνηση «Συνεργασία Πολιτών για τον Άλιμο». Κατά τη διάρκεια της θητείας του πρότεινε στο Δημοτικό Συμβούλιο πολλές πρωτοποριακές αποφάσεις που ελήφθησαν από αυτό (π.χ. για τον τρόπο χρέωσης της αποχέτευσης με κοινωνικά κριτήρια, για την επιβολή τέλους υποβάθμισης του περιβάλλοντος στις πολύ μεγάλες επιχειρήσεις κ.ά.). Έχει υπηρετήσει ως αντιδήμαρχος, μέλος των Δ. Σ. του Πολιτιστικού Κέντρου του Δήμου Αλίμου και άλλων νομικών προσώπων του Δήμου, και ήταν μέλος της Οργανωτικής Επιτροπής του «Α΄

Διεθνούς Συμποσίου για το Θουκυδίδη» (1985). Επίσης ήταν μέλος της «Συντονιστικής Επιτροπής για τη σωτηρία της Παραλίας», και έχει καταβάλει (μαζί με πολίτες και συλλογικότητες) προσφύγει στα Δικαστήρια, για την επίτευξη του σκοπού αυτού, για την υπεράσπιση δημόσιων και κοινόχρηστων χώρων, για τη διάσωση και επισκεψιμότητα του Ναού των Εισοδίων στο Κτήμα Τράχωνες κλπ. Έχει συγγράψει/ εκδώσει, όλα εκτός εμπορίου και σε περιορισμένο αριθμό αντιτύπων, βρίσκονται όμως ψηφιακά στο διαδίκτυο, για ελεύθερη χρήση από κάθε φιλαναγνώστη πολίτη :

** 2018 «ΤΟ ΧΡΕΟΣ», σε δύο τόμους, στο οποίο καταγράφονται τα έγγραφα των φακέλων του αρχείου του ως δ. σ. Επίκειται Β' συμπληρωμένη έκδοση.

*** 2019 «ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΟ», με τον υπότιτλο «ερανισμός και σχόλια: ταυτοτικών στοιχείων του Θουκυδίδη, και, αναφορών από την αρχαία και νεότερη γραμματεία για τους αρχαίους δήμους Αλιμούντος κι Ευωνύμου, την Κωλιάδα άκρα, τον Άγιο Κοσμά, τους Τράχωνες, την Κοινότητα Καλαμακίου, το Δήμο Αλίμου, τον Υμηττό, το Ελληνικό, το ρέμα Πικροδάφνης κι άλλα». Ο Δήμος Αλίμου έχει λάβει απόφαση του Δημ. Σ. για τη συμπληρωμένη Β' έκδοσή του.

*** 2021 «Κοινότητα Καλαμακίου – Δήμος Αλίμου, Πολιτικές αποφάσεις - ψηφίσματα 1936 – 2014», από στοιχεία του ανέκδοτου Αρχείου του Δήμου.